

Giới thiệu Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99

Hán Việt: Khoái xuyên: Công lược thiên thần 99 thứ

Cv: Ánh Tuyết

Nguồn: wikidich

Edit: Linhlady

Beta: Mẫn4801 aka Phuongman48

Bia: The Sae Team

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Cổ đại, Hiện đại, HE, Tình cảm, Khoa học viễn tưởng, Huyền huyền, Ngọt sủng, Hệ thống, Song khiết, Xuyên nhanh

【 mau xuyên, 1v1 】

Ở kiếp trước thì Tô Linh Nhi vốn là công chúa vương triều nhưng lại bị tra nam cùng khuê mật liên thủ hại chết, rơi vào cảnh cửa nát nhà tan.

Không cam lòng nên nàng tìm mọi cách để có cơ hội trọng sinh để thay đổi kết cục, nàng đáp ứng yêu cầu của một gia hỏa tự xưng là thiên thần, tiến vào luân hồi tới thay thế ký chủ để hoàn thành tâm nguyện.

Đậu thú ẩm nam, Tổng tài bá đạo, Vương gia phúc hắc, thủ lĩnh vong tộc, trúc mã soái khí, ảnh đế cao lãnh.....

Ở trên đường trọng sinh nàng không ngừng công lược một đám nam thần tính cách khác nhau, nhưng thẳng đến cuối cùng Tô Linh Nhi mới phát hiện mình đi theo mô típ kịch bản cũ.

Về mặt Tô Linh Nhi muốn phát điên: Ta không phục, ta muốn kiện, người này không theo kịch bản cũ.

Mồ thiên thần: Bé ngoan,

không phục tới chiến ~!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Chương phản bội *

Edit+beta: Linhlady

Bên trong hoàng cung, đập vào mắt là một mảnh đỏ tươi.

Máu tươi, ngọn lửa.....

Tô Linh Nhi không thể tin được tất cả xảy ra trước mắt.

Bởi vì nàng, vương triều tan biến, trăm họ lâm than!

Bởi vì nàng, phụ hoàng cùng mẫu hậu luôn yêu thương nàng phải chết thảm!

Bởi vì nàng, mọi chuyện tốt đẹp hết thảy hết thảy tất cả đều trở thành bọt biển!

"Đường Nguyên, người thật là heo chó không bằng! Ta bị mù mới có thể....."

Nam nhân đứng trước mặt Tô Linh Nhi cười lạnh một tiếng: "Tô Linh Nhi, lời này của người chỉ nói đúng một nửa, trăm là heo chó không bằng, nhưng người lại không có mắt, nguyên nhân chính là vì người tuệ nhãn ở mức "Heo". Trăm có thể gặp được Chiêu Linh, có thể trở thành Tần Hoàng của giang sơn này, nguyên nhân chính là vì có người."

Tô Linh Nhi nghe được một câu cuối cùng, đột nhiên ngẩng đầu lên, trong ánh mắt tràn ngập khiếp sợ.

"Vào đi, Hoàng Hậu của trẫm!"

Tô Linh Nhi nhìn bạn chơi từ nhỏ, cùng nhau lớn lên của mình đang bước vào —— thiên kim Tề tướng phủ, Vương Chiêu Linh. Vương Chiêu Linh về mặt đặc ý nhìn nàng cười, cùng lúc đó, Đường Nguyên đuổi tay đem nàng ta (VCL) ôm vào trong ngực.

"Không nghĩ tới, các ngươi....."

Tô Linh Nhi nắm chặt nắm tay khớp xương trắng, khuôn mặt trắng bệch bởi vì phần hận kịch liệt mà run rẩy.

Nàng chưa bao giờ nghĩ tới người cùng nàng lớn lên, không phải thân tỷ muội lại hơn hẳn thân tỷ muội, nữ nhân kia cư nhiên ở sau lưng hung hăng cầm nàng một đao, hơn nữa đao nhỏ này còn bôi một loại kịch độc gọi là phản bội.

"Nói thật cho ngươi biết, trẫm trước nay liền không có từng yêu ngươi."

"Lời ngon tiếng ngọt trước kia nói cho ngươi nghe, chính là vì ngày hôm nay."

"Còn có, một lần ngươi bị thương cũng là trẫm phái người cố ý hành thích."

.....

Nghe Đường Nguyên đem từng chuyện từng chuyện che dấu nói ra, chân tướng giống như vết sẹo bị vạch trần.

Tô Linh Nhi đột nhiên ngồi dậy, ánh mắt lạnh băng, sát khí tỏa ra bốn phía nhìn đôi cầu nam nữ trước mắt.

"Ngươi mà là hoàng đế gì chứ? Ngươi chỉ là kẻ sai vật mà thôi, một cái tạp chủng thân phận ti tiện cũng dám xưng trẫm!"

Phảng phất là chọc trúng chỗ đau trong lòng Đường Nguyên, đây là chuyện mà hắn không muốn nói ra nhất, hắn tức giận hô to: "Tô Linh Nhi, ngươi cảm miệng cho ta! Tôi giờ này rồi mà ngươi còn muốn bày ra bộ dáng công chúa cao quý sao, nói cho ngươi biết! Không có khả năng, phụ hoàng cùng mẫu hậu của ngươi, tương lai hạnh phúc của ngươi, tất cả đều bị thân ta hủy hoại, ha ha ha!"

Thừa dịp Đường Nguyên cười to, Tô Linh Nhi từ giày lấy ra một chủy thủ sắc bén chạy nhanh đâm vào ngực người con gái trong lòng Đường Nguyên.

Cây chủy thủ này là sau lần hành thích đó Đường Nguyên đưa cho nàng làm lễ vật để phòng thân, hiện giờ xem ra thật là châm chọc!

"Hoàng Thượng, cẩn thận!"

Vương Chiêu Linh đang đứng ở một bên vội nhào tới đem một đao này né xuống dưới.

Nhìn Vương Chiêu Linh bị thương, Đường Nguyên thật cẩn thận đem nàng ta bế lên, ánh mắt thương tiếc.

"Có thích khách!"

Vương Chiêu Linh hô to, cùng lúc đó, đặc ý khoe ra nhìn Tô Linh Nhi ám sát thất bại.

Ngay sau đó, ngoài điện lập tức trào ra rất nhiều binh lính.

"Tiện nhân kia muốn ám sát Hoàng Thượng, còn không nhanh bắt chết nàng ta!"

Không đợi Đường Nguyên mở miệng, Vương Chiêu Linh đang bị thương liền mở miệng trước một bước hạ mệnh lệnh.

Hô hô hô.....

Từng trận tiếng xé gió.

Từng mũi tên sắc bén ở trên người Tô Linh Nhi chui ra một cái huyết động.

Đau đớn trên người đã không coi là cái gì so với hối hận cùng thống khổ trong lúc nàng.

Phốc phốc phốc.....

Hai mắt Tô Linh Nhi khắp huyết (chảy máu), dùng sức lực cuối cùng hô: "Nếu có thể sống lại một lần, ta nhất định sẽ đem thống khổ mà các ngươi gây ra ở trên người ta gia tăng ngàn lần, vạn lần!"

Phanh!

Tô Linh Nhi ngã trên mặt đất.

Nhìn trước mắt rách nát, từng màn ở bên trong đầu Tô Linh Nhi hiện lên.

Không cam lòng, phẫn hận!

Vì cái gì thế giới này bất công như thế!

Vì cái gì người phản bội có thể được hạnh phúc!

Vì cái gì cậu nam nhân đó có thể đăng cơ lên ngôi vị hoàng đế!

Vì cái gì! Vì cái gì!

"A"

Tô Linh Nhi la lên một tiếng, từ ác mộng bỗng nhiên bừng tỉnh, ngồi dậy.

Giữ nguyên mục đích ban đầu edit vì sở thích, ta có đôi lời:

- Ta là edit lười nên các điểm cố đừng bảo ta tra, ta không biết tra đâu. □□□

- Ta edit dựa vào cv thôi vì ta không biết sử dụng TQ α~ (#`\_`~) nên không sát nghĩa lắm.

- Ta edit có sai chính tả hay chưa tốt mn cmt nhé.

Hoan nghênh các nàng nhảy hố mới! □□□

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Vì trọng sinh

Edit: Linhlady

Beta: Mẫn4801

"Ta đây là....."

Tô Linh Nhi nhớ rõ bản thân bị vạn tiễn xuyên tâm, sớm đã chết rồi.

Chính là hiện tại nàng như thế nào lại sống?

Cảnh giác nhìn bốn phía, Tô Linh Nhi phát hiện chính mình ở bên trong một mảnh không gian đen nhánh.

Trừ bỏ thân thể của mình, nàng nhìn không tới bất luận một chút đồ vật gì.

Bốn phía lọt vào trong tầm mắt đều là màu đen, như mực, như đêm. Một mảnh hỗn độn.

"Chẳng lẽ ta trọng sinh?"

Ý tưởng này chợt lóe qua trong đầu Tô Linh Nhi.

Nàng lỗ lự trấn áp kích động cùng hưng phấn trong lòng.

Chờ đến lúc nàng trở về, nhất định sẽ không để bị kích tái diễn.

Kết quả, thời điểm Tô Linh Nhi cõi lòng đầy chờ mong trọng sinh xảy ra, đột nhiên, trong bóng tối truyền đến một thanh âm tràn ngập từ tính, dùng một loại ngữ khí hài hước nói: "Cô nương, người hình như suy nghĩ hơi nhiều?"

"A?!"

Tô Linh Nhi cảnh giác nhìn bốn phía lại phát hiện xung quanh trừ bỏ màu đen vẫn là màu đen, một mảnh hỗn độn nhìn không tới giới hạn.

"Ta nói ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi đã chết, ngươi cũng không thể trọng sinh, trạng thái hiện tại của ngươi chỉ là linh hồn."

Thanh âm kia hơi dừng rồi lại lần nữa mở miệng nói: "Chỉ là cũng không sao, xem như ngươi là người đầu tiên tiến vào nơi này của bản thân, bản thân thật ra có thể cho ngươi một cơ hội trọng sinh, như thế nào?"

Tô Linh Nhi sững sốt, tuy rằng lúc biết được mình không phải là được trọng sinh trong lòng nàng thập phần mát mẻ, nhưng phần mát mẻ này ở thời điểm giọng nói trong bóng tối nói cho nàng có thể đạt được cơ hội trọng sinh lại nháy mắt có hy vọng.

"Thật sự?"

Có lẽ là không dự đoán được Tô Linh Nhi sẽ nghi ngờ chính mình, giọng nói trong bóng tối trong nháy mắt tạm dừng.

"Đương nhiên, bốn thiên thần lời nói tự nhiên là thật, chỉ cần ngươi chịu tiến vào bên trong luân hồi hoàn thành một loạt nhiệm vụ....."

Còn chưa chờ giọng nói trong bóng tối kia nói xong, Tô Linh Nhi lập tức mở miệng nói: "Ta đồng ý! Chỉ cần giúp ta có được cơ hội trọng sinh dù làm cái gì ta đều nguyện ý!"

Chết đều chết qua, còn có cái gì có thể làm Tô Linh Nhi nàng sợ chứ?

"Tốt, rất tốt!"

Thanh âm trong bóng đêm cũng không vì Tô Linh Nhi đột nhiên đánh gãy mà sinh khí, ngược lại tán thưởng nói: "Không có cò kè mặc cả, không hỏi này hỏi kia, đây mới là bộ dáng người chết hẳn nên có."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi cười khỏ nói: "Ta chỉ có lựa chọn này! Không phải sao?"

"Rất tốt, nếu ngươi có thể hiểu được thì bốn thiên thần cũng không tốn sức nói những lời vô nghĩa."

Đột nhiên, một luồng sáng từ trong bóng tối bay ra, trực tiếp đi vào ấn đường Tô Linh Nhi.

"Chuyện liên quan đến luân hồi bản thân đã thông qua【sinh động】(?) phương thức nói cho ngươi, nếu không có vấn đề gì hiện tại liền chính thức bắt đầu! Nhớ kỹ tên bản thân —— Hạo Thiên."

Tô Linh Nhi chỉ cảm thấy trong đầu có một trận linh quang hiện lên, vô số tin tức giống như thủy triều dũng mãnh ập vào.

Trải qua thời gian ngắn ngủi tiêu hóa cùng lý giải, ánh mắt Tô Linh Nhi kiên định nhìn về phía trước:

"Ta đã chuẩn bị tốt! Bắt đầu đi!"

Áy náy với cha mẹ, những người vì chính mình mà chết oan, sự phản bội khiến nàng đau lòng, đôi câu nam nữ kia khiến nàng mang cừ hận.....

Tất cả chuyện này thời thời khắc khắc đều kích phát Tô Linh Nhi dâng trào ý chí chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ (1)

Edit: Linhlady

Beta: Mẫn4801

Thời điểm Tô Linh Nhi lại lần nữa mở to mắt, kí ức của một đời luân hồi này trong nháy mắt dũng mãnh vào bên trong đầu của cô, đầu giống như bị bánh xe qua lại nghiền áp, truyền đến từng trận đau nhức.

"Thanh Thanh, em không sao chứ, có phải bệnh tim lại tái phát hay không?"

Một người đàn ông đứng ở mép giường nôn nóng hỏi, cùng lúc đó, một bàn tay đặt ở thân mình Tô Linh Nhi chuẩn bị ôm thân thể này lên.

"Thanh Thanh, đem thuốc uống xong thì tốt rồi."

Đem tất cả ức của đời luân hồi này tiêu hoá xong, Tô Linh Nhi lại lần nữa nghe thấy giọng nói quan tâm của người đứng trước trước giường.

Chỉ cảm thấy đây là châm chọc lớn nhất trên đời này.

Không khỏi nhếch nhếch miệng, lộ ra một cái cười khinh thường.

"Anh đi ra ngoài đi, em không có việc gì!"

Nam nhân muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là đem thuốc đặt ở trên bàn rồi rời đi.

Tô Linh Nhi cường ngạnh chống khỏi thân thể nhu nhược từ trên giường ngồi dậy.

Trải qua thời gian thật dài Tô Linh Nhi mới chậm rãi từ trong ký ức thoát ra.

"Cái địa phương này thật kì quái a!"

Trong không gian hỗn độn, Tô Linh Nhi vì có thể trọng sinh mà đáp ứng điều kiện thượng thần Hạo Thiên, tiến vào trong luân hồi thay những ký chủ đã chết đi hoàn thành tâm nguyện.

Nhưng thế giới luân hồi thứ nhất này vậy mà lại đi tới một địa phương cô không hề quen thuộc, khiến cô cảm thấy hoang mang —— Trái đất.

Ở chỗ này không cần dầu hỏa vẫn có thể thấp sáng đèn, có Internet có thể liên kết toàn bộ thế giới, có những bộ quần áo vô cùng lộ liễu.....

Mà nhiệm vụ của Tô Linh Nhi đó là căn cứ vào ký ức của ký chủ để lại, xác định tâm nguyện ký chủ và đem nó hoàn thành.

Cuối cùng, căn cứ vào độ vừa lòng của ký chủ để quyết định Tô Linh Nhi có thể đạt được loại khen thưởng nào, mà độ vừa lòng của ký chủ lại chia làm sáu cấp bậc C, B, A, S, SS, SSS.

Trừ bỏ cấp C, chỉ cần độ vừa lòng của ký chủ đạt tới năm cấp bậc, Tô Linh Nhi có thể đạt được đủ số lượng giá trị sức sống nhất định. Thông qua việc không ngừng hoàn thành tâm nguyện ký chủ để đạt được giá trị sức sống ở mức một trăm, như thế, Tô Linh Nhi có thể lựa chọn trọng sinh trở lại bên trong thân thể của mình, hướng đôi câu nam nữ kia báo thù!

Đương nhiên, một khi Tô Linh Nhi không thể thuận lợi hoàn thành tâm nguyện ký chủ, khiến cho độ vừa lòng ký chủ ở cấp C, vậy linh hồn Tô Linh Nhi sẽ trực tiếp bị mật sát!

Chỉ là Tô Linh Nhi không nghĩ tới lần luân hồi đầu tiên lại có độ khó cao như thế, cũng may năng lực tiếp thu của cô đủ cường hãn, những đồ vật mới lạ cũng có thể từ từ làm quen.

Một đời này nguyên chủ tên là Tô Thanh Thanh, cha mẹ tai nạn xe cộ song vong, là một cô nhi.

Cha mẹ qua đời để lại cho nguyên chủ tài sản phong phú, bao gồm một công ty quy mô vượt qua trăm người, chỉ là vì lí do thân thể, nguyên chủ đem công ty giao cho Trương Vũ quản lý.

Tuy rằng hai người còn chưa đính hôn nhưng ở trong lòng nguyên chủ Trương Vũ chính là chân mệnh thiên tử. Chỉ là ai cũng không nghĩ đến, nguyên chủ một thân nhiệt tình cùng với tín nhiệm không hề giữ lại, thậm chí còn có chút ngu xuẩn lại đối lấy phản bội.

Trương Vũ không chỉ cùng với em họ nguyên chủ là Tô Tuệ thông đồng ở bên nhau, hơn nữa còn ở trong ngày tổ chức đính hôn thiết kế hãm hại nguyên chủ, làm cho nguyên chủ phát bệnh tim, thậm chí còn đối thuốc nguyên chủ luôn mang bên mình thành bình rỗng, hao phí thời gian cấp cứu quý giá, khiến cho nguyên chủ cuối cùng chết trong quá trình đưa tới bệnh viện.

Chuyện nguyên chủ trải qua làm Tô Linh Nhi nhớ tới Đường Nguyên cùng Vương Chiêu Linh, đôi tay không tự giác nắm chặt, khớp xương bởi vì dùng sức mà có chút trở nên trắng.

"Lại là một đôi câu nam nữ!"

Căn cứ theo ký ức nguyên chủ, hiện tại còn cách ngày đính hôn ba ngày.

Tô Linh Nhi lạnh lùng cười, xuống giường muốn tìm một bộ quần áo không quá lộ liễu trong tủ quần áo.

Chính là thời điểm Tô Linh Nhi mở ra tủ quần áo lại không khỏi khiếp sợ, từng bộ treo ở đây chỉ che khuất được ở một phần ba thân thể.

Nguyên chủ rốt cuộc là yêu Trương Vũ kia nhiều như thế nào chứ?

Chỉ vì người nam đàn ông này nói một câu: "Quần áo em mặc không đẹp", liền thay đổi phong cách ăn mặc đã duy trì hơn hai mươi năm, vì để Trương Vũ mỗi lần trở về có thể ăn ngon miệng hơn liền đi học nấu ăn, nguyên chủ không màng thân thể, cả ngày ngâm mình ở phòng bếp khói dầu.

Chỉ là chẳng đến sau khi chết nguyên chủ cũng không biết, Trương Vũ sở dĩ để cô ăn mặc như vậy, chính là vì làm ẩn tượng nguyên chủ ở trong mắt mọi người là một nữ nhân không ra gì.

Sau đó cũng trong lễ đính hôn, hắn cùng Tô Tuệ mang theo cô bò lên trên trên giường một đàn ông xa lạ khác.

(Beta: Chỗ "mangtheocôbòlêntrêngiường" tuicứ thấy saosaonhưnglạikhôngbiếtđứngtùgìchođúng, mọi người aicótừnàothíchhợphonhì cmt nha.)

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ (2)

Edit: **Linh lady**

Beta: **Mẫn4801**

Nhìn cả tủ quần áo, Tô Linh Nhi bất đắc dĩ lắc đầu, lại lần nữa trở lại trên giường.

Khi cô mới vừa bò lên giường, cửa phòng đột nhiên bị mở ra.

Tô Linh Nhi cả kinh, buột miệng thốt ra: "Ai cho phép người xâm nhập vào phòng bản công chúa....."

Lời vừa buột ra khỏi miệng, Tô Linh Nhi liền có chút hối hận.

Ở thế giới này, không có cái gọi là công chúa.

Cô gái đứng ở cửa khẽ cười: "Tiểu thư, thiếu gia trước khi đi dặn dò tôi qua một thời gian thì đến xem thân thể ngài có tốt lên chút nào không."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi không kiên nhẫn xua tay nói: "Được rồi, cô đem chén thuốc kia mang ra ngoài đi."

"Vâng, tiểu thư!"

Thời điểm cô ta xoay người ra ngoài, Tô Linh Nhi đột nhiên mở miệng nói: "Cô nói với quản gia mua cho tôi vài bộ quần áo vừa người, nhớ kỹ không cần quá lộ liễu!"

"Vâng, tiểu thư!"

Sau khi đóng cửa lại, khuôn mặt cô gái vốn cung kính tức khắc trở nên khinh thường, phiết miệng nói: "Thật sự cho rằng chính mình là công chúa sao? Nếu không có Trương thiếu gia tận tâm tận lực đem công ty kinh doanh thì một phế nhân như cô ta liệu có thể giống hiện tại, mang bộ dạng công chúa ngồi mát ăn bát vàng như vậy hay không chứ? "

Khoảng nửa giờ trôi qua, Tô Linh Nhi thay quần áo bình thường ra khỏi phòng.

Vừa ra khỏi gian phòng, tất cả người hầu trong nhà đều nhìn chăm chăm Tô Linh Nhi như thấy quỷ.

Tô Linh Nhi biểu tình bình tĩnh từ trên lầu đi xuống dưới.

Sau khi Tô Linh Nhi xuống lầu, người giúp việc trong nhà lập tức cùng nhau tụ lại.

"Hôm nay là ngày mấy? Ma óm thế mà ăn mặc bình thường như vậy!"

"Hừ, chỉ là ăn mặc bình thường, đầu cuối cùng cũng không bình thường!", người hầu vừa rồi tiến vào phòng Tô Linh Nhi cau mày khinh thường nói.

"Làm sao vậy?"

"Cô có biết lúc tôi đi vào cô ta xưng hô mình là cái gì không?"

"Là cái gì?"

"Cô ta cư vậy mà xưng hô mình là công chúa, thật là cười chết tôi, công chúa sẽ giống cô ta cả ngày khoe khoang phong tao, công chúa sẽ giống cô ta cả ngày không làm gì hay sao? Theo như tôi thấy biểu tiểu thư so với cô ta còn có khí chất công chúa hơn!"

Tô Linh Nhi vừa mới đi xuống dưới lầu cửa lớn liền bị đẩy ra.

"Chị họ, em tới rồi!"

Tiếng cười sang sảng từ cửa truyền đến.

Tô Tuệ đẩy cửa ra, thuần thực thay dép lê, trong nháy mắt, khi xoay người nhìn đến thân ảnh Tô Linh Nhi liền không khỏi giật mình.

Như là không có dự đoán được Tô Linh Nhi ngồi ở trên sofa phòng khách.

Mà chuyện Tô Tuệ không nghĩ tới chính là hôm nay Tô Linh Nhi cũng không giống như trước như trang điểm lòe loẹt, mặc quần áo bại lộ gợi cảm mà lại mặc ở trên người một thân váy dài màu lam nhạt, làn da vốn đã trắng nõn bởi vì có một thân quần áo hỗ trợ nhìn qua giống như một búp bê gốm sứ tính xảo.

"Chị họ, tại sao chị lại xuống dưới?"

Trong thời gian ngắn ngủi chần chờ, Tô Tuệ vội vàng đem biểu tình giật mình thu trở về.

Thay vào đó là vẻ mặt điềm mỹ ngoan ngoãn, tươi cười cùng với ánh mắt lo lắng quan tâm, dùng ngữ khí trách tội hỏi: "Chị họ, tại sao chị lại không biết yêu quý thân thể như thế, nếu để anh rề biết hẳn khẳng định sẽ đau lòng."

Không biết là bởi vì hoàn cảnh nguyên chủ bị thăm trùng hợp cùng Tô Linh Nhi không mưu mà hợp, hay là bởi vì cừu hận của nguyên chủ đối với Tô Tuệ đã đạt tới đỉnh điểm.

Tóm lại, ở thời điểm Tô Tuệ vừa xuất hiện ở trước mặt mình, trong lòng Tô Linh Nhi liền xuất hiện hận ý mãnh liệt, muốn tiến lên đem mặt nạ giả nhân giả nghĩa trên mặt Tô Tuệ hung hăng xé xuống.

Mặc dù là Tô Linh Nhi dùng sức khống chế được chính mình, nhưng vẫn là lộ ra một tia sát khí lạnh thấu xương, ngữ khí lạnh băng hỏi lại: "Như thế nào? Tôi còn không thể ngồi ở trong nhà chính mình sao?"

Tô Tuệ đầu tiên là sững sốt, có chút giật mình nhìn Tô Linh Nhi.

Cô ta không nghĩ tới vị chị họ như con ma ốm này sẽ nói chuyện với mình như vậy!

Cảm xúc của người bị bệnh lâu ngày cực kỳ không ổn định.

Trước kia Tô Tuệ đã từng bị nguyên chủ mắng một lần, đảo mắt Tô Tuệ với Trương Vũ đã sớm thông đồng ở bên nhau, lúc ban đêm Trương Vũ liền trở về răn dạy nguyên chủ, nói Tô Tuệ vì tới bồi nguyên chủ mà bỏ thời gian của mình, sau lại càng cố ý vô tình bồi dưỡng nguyên chủ rằng làm vợ, điều đầu tiên ý thức là phải hiền huệ.

Chính là Trương Vũ cũng không biết Tô Tuệ giở trò, đá con chó nguyên chủ nuôi từ nhỏ đến lớn từ trên cầu thang tầng hai xuống, không đến một tuần sau, con chó liền tuyệt thực mà chết.

Cho nên cuối cùng vẫn phải nói, nguyên chủ vẫn luôn chịu áp lực đến độ bức bối!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ (3)

Edit: Linhlady

Beta: Mẫn4801

"Con ma ốm chết tiệt, nổi nóng cái gì chứ! Qua mấy ngày nữa xem ngày lành của cô có còn không!"

Tô Tuệ ở trong lòng đem Tô Linh Nhi mắng thiên biến vạn biến, nhưng là tưởng tượng đến kế hoạch kế tiếp lại không ngừng tự thuyết phục mình.

Nếu không phải vì có thể cùng Trương Vũ song túc song phi, nếu không phải đồ ma ốm Tô Linh Nhi này còn có điểm tác dụng trong việc kế thừa tài sản, cô ta đã không ở chỗ này bị khinh bỉ.

"Chị họ, chị nói gì vậy, em còn không phải lo lắng cho chị sao, đúng rồi, bản thiết kế lễ phục cho ngày đính hôn đã đưa đến rồi đây."

Tô Tuệ cố ý thần bí hề hề nói: "Chị họ nhìn nhất định sẽ thích!"

Nói xong liền từ trong túi xách lấy ra một bản thiết kế: "Đây là kiểu dáng mà chị họ thích nhất."

Tô Linh Nhi nghe xong nhìn lại, tức khắc sặc mặt đỏ bừng một mảnh.

Cái bày mà gọi là lễ phục sao, chẳng khác nào đồ của nữ tử phong trần ở thanh lâu tiếp khách.

Phía sau lưng hở một mảng lớn, nhẹ nhàng thổi một cái đều có thể đủ nhìn đến cảnh tượng bên trong, càng không cần nói đến chuyện chiều dài vốn phải quét đất đã bị cắt giảm đến đoạn X.

Chỉ nhìn thoáng qua Tô Linh Nhi liền quay đầu đi, lạnh như băng nói: "Chuyện lễ phục cô không cần quan tâm, tôi mệt mỏi, cô đi về đi." Nói xong liền đứng lên, cũng không quay đầu trở lại phòng của mình.

Trở lại phòng, Tô Linh Nhi vội vàng đóng cửa lại.

Dựa vào phía sau cửa, Tô Linh Nhi mồm to thở phì phò.

Vừa rồi nếu như còn ở cùng Tô Tuệ cô sợ phải bị chính mình ghen điên rồi!

"Nếu chiếm dụng thân thể của người, như vậy tâm nguyện của người bản công chúa nhất định sẽ thay người hoàn thành, cho nên kế tiếp tất cả người cứ yên tâm giao cho ta đi."

Tô Linh Nhi thật sự là lo lắng những cảm xúc nguyên chủ lưu lại trong cơ thể sẽ ảnh hưởng đến mình, cuối cùng khiến cô rút dây động rừng.

Vạn nhất kế tiếp cốt truyện bởi vậy mà cải biến, như vậy cô lại sẽ lại lần nữa ở vào vị trí bị động bị đánh.

Thở phào một hơi, Tô Linh Nhi cảm thấy ứ đọng (?) trong ngực tiêu tán thành một tiếng dài rồi biến mất.

Quả nhiên, ban đêm Trương Vũ liền trở về.

Tô Linh Nhi nửa dựa trên đầu giường, tay cầm một quyển sách đọc hết sức chuyên chú.

Đột nhiên cửa phòng mở ra, một thân ảnh đi vào.

"Thanh Thanh, hôm nay em làm sao vậy? Tuệ Nhi hào tâm lại đây bồi em ngược lại còn bị em răn dạy một phen."

Nghe được Trương Vũ nói, Tô Linh Nhi vội vàng đem sách trong tay bỏ xuống, về mặt áy náy nói: "Đều là em không tốt, không biết vì cái gì mấy ngày nay tâm tình của em đột nhiên trở nên buồn bực."

Nghe vậy, trong mắt Trương Vũ chột lóe một tia lo lắng cùng hồ nghi.

"Không có việc gì, phụ nữ các em ngày thường đều thích đa sầu đa cảm, cái gì mà chúng nôn nóng trước khi kết hôn, nôn nóng trước khi sinh, bệnh trầm cảm sau sinh, nói không chừng chính là bởi vì sắp đính hôn nên em mới có thể đột nhiên khác thường như vậy, đừng sợ, có anh ở đây!"

Trương Vũ đem Tô Linh Nhi ôm vào trong ngực.

Mà Tô Linh Nhi thì cố nén xúc động muốn nôn mửa, ghé vào trong ngực Trương Vũ hỏi: "Tôi nay lưu lại được không?"

Nghe được Tô Linh Nhi nói Trương Vũ cứng đờ người, sau đó đem Tô Linh Nhi trong lòng đẩy ra: "Thanh Thanh, anh cũng muốn ở lại, chỉ là sắp đến ngày chúng ta đính hôn, công ty còn có thật nhiều việc chờ anh đi làm."

Tô Linh Nhi cố ý giả bộ buồn bực thất vọng, thấy thế, Trương Vũ vươn tay nhẹ nhàng sờ sờ đầu Tô Linh Nhi: "Thanh Thanh, ở trong lòng anh em chính là vợ anh, chính là ở trong mắt người ngoài chúng ta lại là danh không chính ngôn không thuận, chờ anh đem công việc công ty xử lý tốt, về sau mỗi ngày bồi ở bên cạnh em, có được không?"

Đối với lời giải thích của Trương Vũ, trong lòng Tô Linh Nhi vô cùng xem thường.

Nhưng vì đánh tan bản khoán trong lòng Trương Vũ cũng như phối hợp diễn xuất kế tiếp của bọn họ, Tô Linh Nhi vẫn là gật gật đầu ngoan ngoãn nói: "Dạ, tăng ca đừng quá cố, chú ý thân thể, bằng không em sẽ đau lòng."

Quý biết, thời điểm Tô Linh Nhi vừa rồi nói những lời này trong lòng vô cùng đau đớn!

Lương tâm tổn thương, nói đi nói lại thực quá thống khổ!

Chính là suốt mười mấy năm, trong đêm tĩnh mịch, nguyên chủ đều luôn luôn chờ mong như thế này, có một giấc ngủ hạnh phúc.

Edit: Không biết các nàng thấy sao chứ ta edit đến đây ghen một bụng tức.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ (4)

Edit: Linhlady

Beta: Mãn4801

Nhưng mà, ở một nơi khác.

Trương Vũ vừa đi khỏi biệt thự, lập tức lấy điện thoại di động từ trong ngực ra.

"Uy ~"

Trong điện thoại truyền đến một thanh âm nũng nịu.

"Tiểu yêu tinh, đặt phòng khách sạn đi, lão tử lập tức đi qua."

Thành phố A, khách sạn năm sao cao cấp nhất.

Trong một gian phòng Tổng thống, một nam một nữ đang ở trên giường điên loạn đảo phượng.

Xong việc, Tô Tuệ ghé vào trên người Trương Vũ, vẻ mặt ửng hồng hỏi: "Con ma ốm kia nói như thế nào?"

Trán Trương Vũ chảy ra một tầng mồ hôi mỏng, một bàn tay ôm Tô Tuệ, một bàn tay để trên môi, nhẹ nhàng vuốt ve.

"Mấy ngày nay em không cần đến biệt thự, miễn cho đến lúc đó lại bị cô ta không lý do mắng một trận, còn có, đã chuẩn bị tốt kế hoạch lúc trước chúng ta bàn bạc chưa?"

Nghe vậy, Tô Tuệ oán trách nói: "Em làm việc anh còn không yên tâm sao, loại thuốc này em đặc biệt mua từ chợ đêm, đừng nói là Tô Thanh Thanh, cho dù là một lão heo mẹ cũng có thể đem mà ngồi sục."

Trương Vũ nghe câu nói như thế lập tức bị gọi lên hứng thú, đem người trong tay hung hăng véo một cái.

Lại cúi người ghé vào trên người Tô Tuệ, trong nháy mắt, trong phòng ngập cảnh xuân.

Ba ngày sau, trong cả tòa biệt thự Tô gia chỉ có một người là Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi cũng mừng rỡ tự tại, không cần thời thời khắc khắc nguy trang chính mình.

Thời gian này, ngoại trừ một lần gọi điện ra ngoài đặt lễ phục, thời gian còn lại Tô Linh Nhi đều dùng để "Nạp điện", nhanh chóng học tập nắm giữ công nghệ ở trái đất, cùng với các sản phẩm tiên tiến, các loại tin tức ở thời đại này.

Rốt cuộc, ngày đính hôn cũng tới.

Sáng sớm, toàn bộ Tô gia đều bận việc.

Tô Tuệ sáng sớm liền tới đây bồi Tô Linh Nhi.

Trương Vũ tiếp đãi khách khứa ở bên ngoài, công ty cha mẹ nguyên chủ quy mô vốn đã không nhỏ, hơn nữa mấy năm nay tình hình tài chính tốt đẹp, Trương Vũ nhiều ít cũng có chút tài năng, dần dần đem công ty này phát triển lớn mạnh lên.

Bên kia, trong phòng, Tô Tuệ một bên đùa nghịch lễ phục đưa lại đây, một bên mở miệng nói: "Chị họ, em thật là hâm mộ chị, cứ nhiên tìm được anh rể ưu tú như vậy."

"Phải không?"

Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên, lơ đãng liếc mắt nhìn Tô Tuệ một cái.

Tô Tuệ giật mình, phăng phát trong ánh mắt đó, Tô Tuệ cảm giác như tất cả những ý tưởng xấu xa trong lòng đều bị Tô Linh Nhi biết được.

Không có khả năng!

Người phụ nữ ngu xuẩn này không có khả năng biết được!

Tô Tuệ phục hồi tinh thần lại, có chút xấu hổ nói: "Đương nhiên, anh rề rệ hại như vậy, không chỉ lớn lên đẹp trai, còn có đầu óc thương nghiệp, quan trọng nhất chính là anh ấy đối xử với chị họ rất tốt a."

"Ừ"

Tô Linh Nhi lạnh như băng lên tiếng sau đó không có động tĩnh.

Cốc! Cốc! Cốc! *(Beta: Linh để là "thịch thịch thịch" còn mà Mầmghĩ đây là tiếng gõ cửa nên sửa lại:v)*

Nhưng vào lúc này, một tiếng đập cửa vang lên.

"Vào đi!"

Còn chưa chờ Tô Linh Nhi mở miệng, Tô Tuệ liền lớn tiếng dọa người.

Nghe vậy, Tô Linh Nhi không khỏi nhú mày.

Một việc đảo khách thành chủ như vậy, ở niên đại mà cô sống là cực kỳ không có giáo dục.

"Tiểu thư, phía dưới khách khứa đều đã tới gần như đầy đủ, thiếu gia muốn ngài chuẩn bị nhanh một chút."

Nghe được hạ nhân nói, Tô Tuệ kinh hãi trừng lớn đôi mắt.

Bởi vì đây là ám hiệu cô ta ước định cùng Trương Vũ.

Chỉ cần chờ đến khi khách khứa đông đủ, cô ta sẽ mang thuốc đã chuẩn bị tốt từ trước bỏ vào ly nước của Tô Thanh Thanh, đưa cô vào trong phòng, lại an bài tốt có người sẽ đi lên, cuối cùng từ chỗ Trương Vũ, khách khứa tham gia lễ đính hôn sẽ đi lên tìm rồi phát hiện ra chuyện này.

"Được, chúng tôi đã biết, cậu ra ngoài trước đi."

Tô Tuệ kích động mở miệng nói.

Tô Linh Nhi đem biểu tình kích động trên mặt Tô Tuệ thu hết vào đáy mắt, không khỏi cười lạnh.

Ai là thợ săn ai là con mồi, chỉ sợ người nào đó còn không có nhận rõ hiện thực đâu!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ (5)

Edit: Linhlady

Beta: Mẫn4801

"Chị họ, chúng ta đi xuống đi.", Tô Tuệ nói.

Vốn tưởng rằng Tô Linh Nhi nghe nói như thế sẽ lập tức đáp ứng, sau đó chính mình nhân cơ hội nói sắc mặt Tô Linh Nhi thoát nhìn không tốt, nên uống chén nước cho bớt khấn trương, sau đó cô ta sẽ đem thuốc hạ trong nước.

Chỉ là Tô Linh Nhi lại đứng dậy, dạo qua một vòng, buồn bực nói: "Không được, bộ quần áo này vẫn không đủ bại lộ, Tuệ Tuệ, em đi ra ngoài tìm kéo đem tới cho chị, chị muốn đích thân sửa lại."

Nghe được giọng nói của Tô Linh Nhi, Tô Tuệ không tình nguyện đáp ứng xuống dưới.

Đi ra phía sau cửa, cô ta hừ lạnh một tiếng: "Cô cứ dùng sức mà cắt đi, đợi lát nữa có người sẽ cho cô đẹp mặt."

Trong phòng, Tô Linh Nhi thấy Tô Tuệ rời đi liền đem túi xách của cô ta mở ra, cuối cùng tìm được một lọ thuốc có vỏ ngoài giống như hộp thuốc ngủ trong túi kép, thuốc viên màu trắng.

Ngay sau đó, Tô Linh Nhi mở một bên ngăn tủ ra, lấy một lọ thuốc ngủ, đem hai hộp thuốc đối với nhau.

"Chị họ, em lấy kéo tới cho chị."

Nghe được tiếng của Tô Tuệ cùng tiếng then cửa chuyển động, Tô Linh Nhi vội vàng đem túi kéo lại đặt ở ban đầu vị trí.

"Đưa cho chị đi"

Tô Linh Nhi vươn tay tiếp nhận kéo trong tay Tô Tuệ. Tô Tuệ thấy bộ dạng này của Tô Linh Nhi, lộ ra tươi cười âm hiểm.

"Chị họ, em nói chị nha, chị chính là quá khăn trương, trước kia em nghe người ta nói uống nhiều nước sẽ giảm bớt khăn trương. Chờ một chút, em lập tức đi ra ngoài cho người rót một ly nước cho chị."

Nói xong Tô Tuệ liền xoay người muốn rời đi, mới vừa đi tới cửa đột nhiên dừng lại bước chân, bưng tỉnh đại ngộ nói: "Chị họ, trước đó vài ngày em ở nước ngoài có mang về một thứ tốt. Chị uống nó pha với nước sẽ không còn khăn trương nữa."

Tô Tuệ bất động thanh sắc từ trong túi xách móc ra cái chai thuốc ngủ, hưng phấn đi ra ngoài.

"Một viên là có thể làm Ngọc Nữ biến thành dục ~ nữ."

Tô Tuệ hưng phấn nhìn cái chai trong tay.

Tô Linh Nhi kinh ngạc nhìn Tô Tuệ đi ra, trên mặt hiện lên một tia khó hiểu cùng khiếp sợ.

Trong ký ức, nguyên chủ là ở tình huống không biết gì mới bị hạ thuốc, căn bản là không có giống như vừa rồi chính mình cùng Tô Tuệ có đoạn đối thoại này.

Chẳng lẽ là bởi vì lúc trước mình đem thuốc đổi, khiến cho cốt truyện bị thay đổi?

Trong lúc Tô Linh Nhi bởi vì cuộc đối thoại ngoài ý muốn này mà rối rắm thì Tô Tuệ đã bung nước đến.

"Chị họ, chị một ly, em một ly!"

Tô Linh Nhi tiếp nhận ly nước trên tay Tô Tuệ.

Khăn trương hề hề hỏi: "Thật sự thần kỳ như vậy?"

"Đương nhiên là thật sự, chị còn không tin em sao?"

Nói xong Tô Tuệ liền uống một ngụm nước trong ly của mình.

"Vậy được rồi."

Tô Tuệ kích động nhấp môi, nhìn khoảng cách ly nước cách môi Tô Linh Nhi càng ngày càng gần.

Nhưng mắt thấy Tô Linh Nhi chuẩn bị đem nước uống, đột nhiên mở miệng nói với Tô Tuệ: "Tuệ tuệ, em đi ra ngoài giúp chị họ nhìn xem hôm nay tới người nhiều không?"

"Này....."

"Mau đi đi, mau đi, chị giúp em cầm!"

Tô Linh Nhi một tay đem ly nước từ trong tay Tô Tuệ đoạt lại đây.

"Nhanh lên, giúp chị họ đi xem sao."

Tô Tuệ vì muốn Tô Linh Nhi có thể đem cốc nước đã hạ thuốc uống, chỉ có thể đi ra ngoài.

Vì thế, Tô Linh Nhi lại lần nữa thừa dịp Tô Tuệ không để ý, trộm đem thuốc đã đổi ném vào cái ly của Tô Tuệ.

Không tới một lát sau, Tô Tuệ liền đẩy cửa đi vào.

Tô Linh Nhi ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy Trương Vũ đi theo phía sau Tô Tuệ đi đến.

"Chị họ, chị vẫn luôn khăn trương hề hề, chị xem anh rể vẫn tốt hơn chị nhiều."

Tô Tuệ một bên trêu chọc nói, một bên nhìn về phía Trương Vũ, ném một cái ánh mắt, ý bảo hẳn khuyên Tô Linh Nhi đem nước uống đi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ (6)

Edit: Linhlady

Beta: Mẫn4801

Trương Vũ mới vừa đi lại đây, Tô Linh Nhi nhìn cũng chưa nhìn liền tùy tay đem cốc nước của Tô Tuệ đưa cho Trương Vũ.

Chỉ thấy Trương Vũ quay đầu nhìn thoáng qua Tô Tuệ, ánh mắt liếc hướng ly nước trong tay, để Tô Tuệ đến xem cốc nước này rốt cuộc là của ai.

Tô Tuệ đem hai cốc nước so sánh, phát hiện cốc nước Tô Linh Nhi đưa qua là cốc nước lúc trước mình đã uống vui đi một ít, liền chớp chớp mắt ý bảo đúng, Trương Vũ từ trong tay Tô Linh Nhi tiếp nhận ly nước đưa qua.

"Vì sao anh vừa đến em lại càng khẩn trương chứ?"

Còn chưa chờ Trương Vũ khuyên bảo, Tô Linh Nhi liền lộc cốc uống xong một ngụm nước to.

Thấy một màn như vậy, Trương Vũ thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười cười: "Không cần khẩn trương, không phải có anh bên cạnh em sao."

"Ừ", Tô Linh Nhi gật gật đầu.

"Ừng ực đồ.....", cùng lúc đó, đem ly nước uống một hơi cạn sạch.

"Ha ha, xem em uống vui vẻ như vậy, anh cũng có điểm khát."

Nói xấu, Trương Vũ cầm lấy cái ly lúc trước Tô Tuệ dùng qua, uống hết một nửa nước, Tô Tuệ đứng ở một bên thấy thế bày ra một bộ dáng nghịch ngợm, trong miệng cười mắng: "Anh rê, đó là cái ly em đã dùng qua, em còn không có uống xong đâu."

Từ trong tay Trương Vũ đoạt lấy cái ly, Tô Tuệ đem tất cả nước còn dư lại uống hết.

Nhìn hai người trong mắt gọn sóng tình, cùng với Tô Tuệ cố ý ở địa phương ***** Trương Vũ uống qua, biểu tình Tô Linh Nhi trở nên phá lệ lãnh khốc.

"Được, chúng ta đi ra ngoài đi."

Tô Linh Nhi đứng lên tùy tay đem đặt thuốc ở trên bàn bỏ vào trong ngực của mình, sau đó lại bắt đầu lục tung tìm đồ.

"Thanh Thanh, em lại đang tìm cái gì?"

"Đúng vậy, chị họ lại đang tìm cái gì, anh rê không phải đều đã ở chỗ này sao."

Tô Tuệ trêu chọc, dường như vô tình cười nói, cùng lúc đó, tranh thủ khi Tô Linh Nhi đưa lưng về phía bọn họ tìm đồ, cô ta vươn tay hướng tới hạ bộ Trương Vũ, hung hăng nhéo một chút.

"Ưm~"

Trương Vũ bị nhéo một cái không nhịn được kêu ra tiếng.

Một tiếng kêu này không chỉ có đem Tô Tuệ hoảng sợ, ngay cả Trương Vũ cũng có chút kinh hãi, vội vàng trừng mắt nhìn Tô Tuệ một cái.

Mắt thấy kế hoạch sắp thành công, chẳng lẽ còn sợ về sau không có thời gian thân thiết.

Chỉ là không biết vì cái gì ngày xưa đều phải mất công phu một hồi lâu mới có thể đem tiểu đệ đệ này cứng lên, vậy mà bây giờ nó lại trở nên phá lệ mềm cầm

Bất luận Trương Vũ làm thế nào để dời đi lực chú ý, hạ bộ đều giống như là có một đoàn hỏa.

Đốt nóng lan tràn, muốn ngừng mà không được!

"Tìm được rồi!"

Tô Linh Nhi trong tay cầm theo một chuỗi chìa khóa, hưng phấn nói.

"Chị họ, chị tìm chìa khóa làm gì?"

Tô Tuệ có chút khó hiểu nói, không biết vì cái gì vừa rồi sờ qua tiểu đệ đệ Trương Vũ xong cô ta luôn cảm thấy trong lòng ngứa ngứa, như là có vô số miêu trào đang cào, cực kỳ ngứa khó nhịn.

"Làm gì? Đương nhiên là cho các người cơ hội sáng tạo."

Khuôn mặt Tô Linh Nhi âm trầm, khóe miệng giương lên một nụ cười lãnh khốc.

"Thanh Thanh, em nói cái gì vậy?"

"Chỉ họ, hôm nay không phải ngày đính hôn của hai người sao?"

Hai người đều dùng sức nhấn nại cố gắng không để cho thanh âm của mình run rẩy, nhưng mặc dù như vậy bọn họ vẫn chống cự không được tác dụng ăn mòn của thuốc.

"Cơ hội là để lại cho có người chuẩn bị, huống chi hai các người đều chuẩn bị nhiều năm như vậy, không lên đài biểu diễn một chút chẳng phải là lãng phí một thân kỹ thuật diễn bạch bạch sao."

Nghe được Tô Linh Nhi nói, hai người Trương Vũ cùng Tô Tuệ rốt cuộc không thể tiếp tục ngụy trang, khiếp sợ nhìn Tô Linh Nhi.

"Cô..... Đều đã biết?", Tô Tuệ kinh ngạc hỏi.

"Mau ngăn cô ta lại!", Trương Vũ nhanh chóng phản ứng lại.

Nghe tiếng, hai người đều muốn cướp lấy chìa khoá từ trong tay Tô Linh Nhi.

Chỉ là đã bị được vật dẫn tới động tĩnh, hai người làm sao địch nổi một Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi chợt lóe một ý nghĩ, Trương Vũ cùng Tô Tuệ không chỉ không thể lấy đi chìa khoá, ngược lại bị hoảng sợ trực tiếp bò ở trên giường.

"Chúc các người may mắn, đứng rồi....."

Đi tới cửa Tô Linh Nhi đột nhiên quay đầu tới cười hi hi nói: "Nói cho các người một tiếng, đợi lát nữa còn sẽ có thành viên mới gia nhập."

Răng rắc.....

Thanh âm chìa khoá ở ổ khoá giữa chuyển động lọt vào lỗ tai hai người giống như vô số con kiến cắn nuốt.

"Vũ ca, em nóng quá!"

"Anh không được, ân hử ~"

.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ (7)

Edit: Linhlady

Beta: Mãn4801

Tô Linh Nhi khoá cửa phòng xong liền đi vào phòng khác thay quần áo.

Lúc trước cô có liên hệ phòng thiết kế lễ phục để cho bọn họ chuẩn bị hai bộ lễ phục đính hôn.

Một bộ trang phục hở hang là Tô Tuệ lấy lại đây, một bộ còn lại là Tô Linh Nhi tự mình chọn lựa.

Thay cho quần áo xong, Tô Linh Nhi đi xuống lầu hai, dựa vào ký ức tìm người đàn ông đã cùng nguyên chủ mây mưa chi tình.

Chính là thời điểm Tô Linh Nhi đi ra liền tròn mắt.

Không lẽ Tô Tuệ tin nhiều nam nhân như vậy để phát sinh quan hệ với nguyên chủ?

Bởi vì một đời kia nguyên chủ là bị người hạ dược mới cùng người này phát sinh quan hệ, cho nên đối với người này diện mạo cũng không có ấn tượng bao nhiêu.

Đang lúc Tô Linh Nhi bối rối, ở lầu hai, trong một góc tương đối hẻo lánh lộ ra một bóng đen.

Bóng đen hướng về phía Tô Linh Nhi vẫy tay, còn cố ý ho khan ba tiếng, như là ám hiệu.

Tô Linh Nhi mới vừa đi qua, người nọ liền lập tức lên đến trước mắt Tô Linh Nhi: "Tô tiểu thư, sao bây giờ cô mới đến, tôi sắp chờ không kịp rồi."

Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên chỉ thấy một người đàn ông mở chuột tai khi, bộ dáng hạ ** đẳng, không khỏi thay nguyên chủ cảm thấy tiếc hận, nhưng tưởng tượng đến người này sắp gia nhập cùng Trương Vũ và Tô Tuệ, trong lòng cô liền *phun ra một ngụm oán khí. (Beta: Cáitừ "hạ ** đẳng" này không biết là từ giữa, **dâm đẳng** hay **hạ đẳng**?)*

"Đừng nóng vội, trước đem thuốc này uống vào đi."

Tô Linh Nhi móc ra thuốc lúc trước được mang tới, từ bên trong lấy ra viên thuốc khác.

"Tô tiểu thư, đây là.....", người đàn ông cảnh giác nhìn Tô Linh Nhi.

"Yên tâm đi, này chỉ là thuốc động tình, ăn nó cũng giúp anh....."

Còn chưa chờ Tô Linh Nhi nói xong, hắn ta liền một tay đem thuốc cầm qua.

"Tô tiểu thư, tôi hiểu! Tôi làm việc cô cứ yên tâm."

Nói xong đem thuốc bỏ vào trong miệng rồi nuốt xuống.

"Được rồi, anh đi theo tôi."

Tô Linh Nhi dẫn đường ở phía trước.

Nam nhân theo ở phía sau hỏi không ngừng: "Tô tiểu thư, người này rốt cuộc lớn lên xấu như thế nào, phải có uống thuốc mới có thể cứng lên?"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi dừng lại bước chân, xoay người, vẻ mặt tươi cười nói: "Yên tâm đi, đảm bảo điểm phúc anh không cạn!"

Hai người vừa tới tới cửa, từng tiếng động tình vui thích liền giống như ngày xuân hoàng oanh bay ra.

Nam nhân nghe thấy từng tiếng kiều duyên này, tác dụng của thuốc nháy mắt kích phát ra, lều trại đội lên, đỉnh quần cao.

"Tô tiểu thư, tôi....."

Nghe tiếng, Tô Linh Nhi lấy chìa khóa đem cửa phòng mở ra.

Cửa vừa mở, thanh âm kiều duyên liền phóng đại vài lần, Tô Linh Nhi nghe thấy, hai má đỏ bừng.

"Vào đi thôi!"

Tô Linh Nhi lạnh lùng nói.

"Tô tiểu thư, ngài yên tâm, nhiệm vụ lần này đảm bảo ngài vừa lòng." Người đàn ông nhanh như chớp liền chạy vào.

Thấy thế, Tô Linh Nhi vội vàng đem cửa phòng khóa lại.

"Hô hô....."

Hít sâu, hít sâu.

Tô Linh Nhi nỗ lực điều chỉnh cảm xúc của mình, đến khi cảm thấy ổn định hơn liền xuống dưới lầu.

Nhưng mà, Tô Linh Nhi cũng không có chú ý tới ở một chỗ khác trên lầu hai, một người đàn ông đem từng màn phát sinh tất cả đều thu vào trong mắt.

Lầu một, đại sảnh, khách khứa ngồi đầy.

Mỗi một vị đều là tinh anh thương giới, mọi người đều là thừa dịp khó có được này mà nhân cơ hội ăn uống linh đình, khai thác nghiệp vụ từng người, nói là tham gia lễ đính hôn nhưng thật ra không có mấy phần thật lòng.

Đột nhiên, không biết là ai hô một tiếng: "Đó là Tô tiểu thư sao?"

Trong nháy mắt, toàn bộ đại sảnh lặng ngắt như tờ.

Tầm mắt mọi người đều hướng tới cửa thang lầu hai nhìn lại.

Tô Linh Nhi một thân váy bông, nhân nhạ kim sắc vừa không tục tăng lại có thể làm người liếc mắt một cái nhìn đến, trí thức lại có trang dung làm người khác không khỏi sinh ra hảo cảm, tươi cười khéo léo, dáng người đĩnh bạt, càng có vẻ khí chất phi phàm!

"Đây là Tô gia tiểu thư kia có bệnh tim bẩm sinh sao? Như thế nào lớn lên xinh đẹp như vậy!"

"Thật xinh đẹp a!"

.....

Ngay cả một số phụ nữ đến dự cũng bị Tô Linh Nhi mê hoặc đến nhìn không chớp mắt.

Edit: Nam 9 lên sàn, ui edit tới đây hà hệ quá đi. <~~~~>

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ (8)

Edit: Linhlady

Beta: phuongman48 a.k.a Mãn4801

Thời điểm Tô Linh Nhi xuống dưới, ở một nơi khác nơi lầu hai, một người đàn ông mặc tây trang nhoài người ở lan can nhìn Tô Linh Nhi trở thành tiêu điểm của toàn trường, khóe miệng lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm.

"Thiếu gia, lễ đính hôn sắp bắt đầu rồi, ngài còn không nhanh đi xuống, tôi nghe nói gia hỏa Trương Vũ này đã tặng lão gia tử một tượng đại Phật bằng lục ngọc Vân Nam mới thỉnh được lão gia tử tự mình ra mặt nói ngài tới đây chứng hôn."

Nghe được lời này, môi người đàn ông phác hoạ ra một tia tươi cười hài hước: "Hừ, hần ta sao? Ngay cả vị hôn thê của mình cũng không đối phó được còn muốn cùng Từ gia chúng ta hợp tác."

Từ Minh theo tầm mắt chủ nhân nhà mình nhìn lại, nhìn Tô Linh Nhi giờ phút này ở đại sảnh như có ánh hào quang xung quanh, trong lòng đột nhiên cả kinh.

Chẳng lẽ thiếu gia nhà bọn họ coi trọng vị hôn thê của người khác?

"Thiếu gia, chẳng lẽ ngài đối với Tô gia tiểu thư cảm thấy hứng thú? Nhưng tôi phải nhắc người một câu, nếu để lão gia tử biết được ngài chính là ăn không hết gói đem đi!" (?)

Nghe vậy, nụ cười của người đàn ông càng thêm tươi: "Bổn thiếu gia quả thật cảm thấy hứng thú với người phụ nữ này, chỉ là qua hôm nay cô ấy sẽ không còn là vị hôn thê của người khác."

"Cái gì?"

Từ Minh mù mờ không hiểu, chờ đến khi phản ứng lại thì không khỏi kinh ra tiếng tới: "Thiếu gia, chẳng lẽ ngài muốn cướp hôn?"

"Cướp hôn cần bản không cần bổn thiếu gia làm, chúng ta ở chỗ này xem kịch vui là được."

Tô Linh Nhi yếu điệu từ phía trên đi xuống tới, bộ bộ sinh liên.

Đừng nói là khách khứa đến đây, ngay cả người giúp việc luôn làm việc trong biệt thự Tô gia vừa thấy Tô Linh Nhi cũng không khỏi kinh ngạc há to miệng.

Lúc trước còn cười nhạo Tô Linh Nhi ban ngày mơ mộng làm công chúa, sau khi thấy một màn này, trong đầu chỉ còn lại có một ý niệm là giờ phút này Tô Linh Nhi chính là công chúa chân chính.

Kiếp trước làm công chúa vương triều, Tô Linh Nhi từ nhỏ đã bắt đầu học tập làm như thế nào để đem dáng vẻ tốt nhất của mình bày ra, cho dù là hiện

tại có một xô nước từ đỉnh đầu dội xuống người, Tô Linh Nhi cũng có thể đủ bình tĩnh đi xuống.

Một lễ đính hôn tầm thường, làm sao có thể làm khó được cô!

Chờ đến khi Tô Linh Nhi từ cầu thang đi xuống, mọi người vẫn không kiềm chế được mà chìm đắm trong say mê.

Không sai biệt lắm qua mười lăm phút, mọi người phòng khách rốt cuộc phát hiện một vấn đề.

Đó chính là không thấy nam chính của lễ đính hôn đâu!

"Tô tiểu thư, Trương đồng đâu?"

Có người không chịu nổi mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Tô Linh Nhi lộ ra vẻ mặt nghi hoặc: "Vừa rồi tôi để Tuệ Tuệ đi ra ngoài tìm hắn, kết quả đợi nửa ngày đều không có động tĩnh, vì thế tôi tự mình ra ngoài."

"Bọn họ đều đi nơi nào?"

Mọi người hai mắt nhìn nhau.

Quản gia cũng đi lên trước an ủi Tô Linh Nhi một phen rồi mang người đi tìm kiếm Trương Vũ cùng Tô Tuệ.

Một lát sau, quản gia dẫn người trở về, lắc lắc đầu, đối với Tô Linh Nhi thập phần xấu hổ nói: "Tiểu thư, chúng tôi không có tìm được biểu tiểu thư cùng Trương thiếu gia."

Nghe được lời này, Tô Linh Nhi đều trở nên nóng nảy.

Địa phương khác đều tìm, chẳng lẽ không biết đường đi tới phòng cô nhìn xem sao!

Mặc dù như vậy Tô Linh Nhi vẫn nỗ lực áp chế chính mình, giả bộ hoảng hốt đáng về lo lắng hỏi: "Toàn bộ Tô gia đều tìm cả rồi sao?"

Vốn tưởng rằng quản gia sẽ suy tư một phen, sau đó nghĩ đến phòng của mình còn không có tìm, kết quả nào biết quản gia cư nhiên gật gật đầu quyết đoán trả lời: "Tiểu thư, đều tìm hết rồi."

Tô Linh Nhi sùng sốt, môi hơi hơi mở ra.

Trong lòng có một thảo nê nã lao nhanh qua!

Một tiểu nhân ở trong lòng kêu gào: Ngươi nha, chính là mở to mắt to nói nói dối, rõ ràng còn có một gian phòng không có tìm!

Toàn bộ biểu cảm của Tô Linh Nhi đều lọt vào tầm mắt của người đàn ông ở lầu hai.

"Từ Minh, đợi lát nữa ngươi nói như vậy....."

Người đàn ông thu hồi tươi cười, vỗ vỗ tay.

Nhìn thân ảnh Tô Linh Nhi làm bầm lầy bầu nói: "Làm lễ gấp mặt, bổn thiếu gia giúp cô ấy giải quyết phiền toái này đi."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ (9)

Edit: Linhlady

Beta: Mẫn4801

Nghe quản gia nói, trong nháy mắt, người chung quanh đều bắt đầu khe khẽ nói nhỏ lên.

"Trương đồng sẽ không thông đồng cùng người khác chứ?"

"Nói không chừng! Nghe nói em họ Tô tiểu thư lớn lên cũng rất xinh đẹp, ai biết được."

.....

Đang lúc Tô Linh Nhi suy nghĩ nên làm như thế nào để mọi người chú ý tới phòng của mình thì trên lầu hai đột nhiên truyền đến một thanh âm vang dội.

"Thiếu gia, vừa rồi tôi thấy hai nam một nữ vào cái phòng kia, trong đó có một người trông rất giống Trương đồng." "

Mọi người theo tiếng nói, hướng tới lầu hai nhìn lại, khi nhìn thấy Từ Hạo thì một đám đều là vẻ mặt kinh ngạc.

"Kia không phải Từ gia thiếu gia sao?"

"Từ gia?! Chính là nhà giàu số một kinh đô Từ gia?"

"Đương nhiên, kinh đô này trừ bỏ Từ gia nhà giàu số một thì còn có thể là cái Từ gia nào!"

.....

Bên này, còn chưa chờ Tô Linh Nhi mở miệng, những người khác vừa nhìn thấy Từ Hạo liền sôi nổi mở miệng: "Thật không nghĩ tới ở chỗ này có thể nhìn thấy Từ gia thiếu gia, thân thể lão gia tử còn tốt chứ?"

"Cảm tạ các vị nhớ mong, thân thể lão gia tử vẫn còn cường kiện."

Từ Hạo liếc mắt nhìn Tô Linh Nhi một cái, sau đó chậm rãi mở miệng nói: "Hôm nay là ngày Tô tiểu thư đính hôn, những chuyện không liên quan ngày khác chúng ta bàn lại đi."

"Dạ, dạ, dạ."

Từ Hạo vừa nói, một đám người phía dưới vội vàng phụ họa theo đuôi.

Bên này quản gia cũng cử người tới lầu hai.

"Từ thiếu gia, còn mong ngài giúp đỡ nhiều."

"Ừ, Từ Minh, người đi đi."

Từ Minh dựa theo phân phó của Từ Hạo, để quản gia đi tới phía trước phòng Tô Linh Nhi.

Mới vừa đi tới cửa, mọi người liền nghe thấy từ bên trong truyền đến từng trận tiếng thờ dốc dày nặng cùng âm thanh kiêu suyển khiến người ta đỏ mặt.

"Quản gia, đây là phòng Trương đồng đi vào."

Quản gia nghe được lời của Từ Minh, đột nhiên cảm thấy nếu mở cửa gian phòng này thì chuyện không hay sẽ xảy ra.

Nhưng ông vẫn tiến lên vặn then cửa, thế nhưng lại phát hiện cửa bị khóa.

"Đi lấy chìa khóa."

Chìa khóa vừa được lấy tới, quản gia liền đem cửa phòng mở ra.

Cửa mở ra, tức khắc toàn bộ biệt thự Tô gia đều tràn ngập tiếng thờ dốc.

"Hào sảng a!"

"Mạnh hơn chút nữa!"

"Ân ~..... Hừ ~..... A!"

.....

Người tới tham gia ngày hôm nay có ai không phải người trưởng thành, dĩ nhiên biết rõ thanh âm "kỳ lạ" sau là gì, vì thế, một đám người sôi nổi chạy lên lầu hai.

Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên nhìn Từ Hạo, người sau lại chỉ là hơi hơi mỉm cười, hơn nữa còn làm một tư thế khóa kéo ở bên miệng, lấy chuyện này để cho thấy thái độ của hắn.

"Hô hô....."

Tô Linh Nhi hít sâu một hơi, kéo làn váy bông rồi xoay người hướng về phía lầu hai mà chạy.

Mới vừa chạy đến chân cầu thang, trước mắt đột nhiên xuất hiện một bóng người.

"A!", Tô Linh Nhi hoảng sợ, theo bản năng bày ra một tư thế tự vệ, hai tay vắt ngang ở trước ngực, chỉ là dưới chân lại không đứng vững, ngã ra sau.

Cầu thang lầu hai rất cao ước chừng hai mét, nếu ngã xuống liền trực tiếp ngòm cù tòi.

Đang lúc Tô Linh Nhi cảm thấy mình lần này mới luân hồi liền phải lấy loại phương thức hổ cha kết thúc thì một bàn tay to vuron tới từ sau lưng, đem cô ôm lại.

"Chậm một chút, tôi có khủng bố như vậy sao?"

Tô Linh Nhi kinh hồn ngẩng đầu lên nhìn người khởi xướng.

"Anh....."

Từ Hạo khẽ cười nói: "Không cần cảm ơn, tôi chỉ lại đây để nói cho cô một tiếng, bản thiếu sẽ không nói cho người khác biết những việc mình đã nhìn thấy."

Cùng lúc đó, Từ Hạo chậm rãi xoay người lại để Tô Linh Nhi đi vào bên trong, cách xa cầu thang một chút.

"Hừ", Tô Linh Nhi tránh thoát, vội vàng đi về phía phòng mình.

"Đứng lại!"

Nghe được phía sau, Tô Linh Nhi xoay người, không kiên nhẫn hỏi: "Còn có chuyện gì?"

Trên mặt Từ Hạo vẫn treo nụ cười nhàn nhạt như thường.

"Tôi chỉ muốn nhắc nhở cô, đừng quên bên trong chính là vị hôn phu của cô cùng em họ, phản ứng nhất định phải kịch liệt một chút."

Trong nháy mắt Tô Linh Nhi hoảng hốt, sắc mặt chợt đỏ lên, xoay đầu đi về hướng phòng mình.

Vừa chạy vừa hô: "Làm sao vậy? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Từ Hạo đứng ở cách đó không xa, lẳng lặng thưởng thức trò hay khó có được này.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ (10)

Edit: Linh lady

Beta: 4801

"Tiểu thư, người đừng nhìn....."

Quản gia muốn ngăn Tô Linh Nhi lại nhưng cô làm sao có thể dễ hấn dễ dàng ngăn cản, nếu không thể lên lầu hai, kế tiếp cô biết diễn như thế nào!

"Người tránh ra!"

Tô Linh Nhi một chút cũng không giống như là có bệnh tim bẩm sinh, một tay đem quản gia đẩy ra.

Mọi người bị khí thế của Tô Linh Nhi hù dọa, vội vàng tách ra một con đường.

Tuy rằng lúc trước Tô Linh Nhi đã làm tốt tư tưởng sẽ nhìn đến một ít hình ảnh thiếu nhi không nên nhìn, nhưng mà khi nhìn đến ba người kia thân thể trần trụi quần lẫn nhau, cô vẫn là bị chuyện này đánh sâu vào thị giác một cách mãnh liệt!

"A!"

Tô Linh Nhi vội vàng đem tay che lại đôi mắt.

Trong miệng lẩm bẩm thì thầm: "Phi lễ chứ nhìn, phi lễ chứ nghe, phi lễ chứ xem....."

Những lời này giống như ma chú ở trong miệng Tô Linh Nhi không ngừng lặp lại.

Chỉ là, con người chính là như vậy, người càng không muốn suy nghĩ về điều gì thì nó càng không ngừng xuất hiện trong đầu người.

Thân thể hoa râm, mắt tinh thần dụ hoặc thờ dốc cùng với mùi vị tràn ngập ở trong không khí, hành động nguyên thủy nhất. (Beta: *đoạn này thật sự bất lực, tuy hiểu nhưng không biết diễn tả lại ntn @@*)

"Không đúng!", Tô Linh Nhi đột nhiên cá kinh.

Hồi tưởng lại hình ảnh vừa nhìn, hình như có gì đó không đúng thì phải?

Đôi tay đang che lại đôi mắt chậm rãi tách ra, đến khi Tô Linh Nhi thấy rõ ràng một màn trước mắt, cô liền hiểu được rốt cuộc không đúng chỗ nào.

Vị trí không đúng!

Này mẹ nó vị trí không đúng a!

Vì cái gì Tô Tuệ vốn dĩ nên ở bên trong thì lại bị đè ở phía dưới, mà Trương Vũ thì lại bị kẹp ở giữa.....

"Vậy mà lại là đoạn tụ!."

Tô Linh Nhi đối với đoạn tụ cũng không phải xa lạ, trước kia cô từng xem qua một ít bản giới thiệu đơn lẻ, chỉ là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy hình ảnh người thật việc thật như thế (*), vẫn là hold(chống đỡ) không được.

*(Beta: nguyên văn là: "thịt linh thịt hiện")

"Tiểu thư, người nhất định phải chống đỡ, tôi cho người đi lấy thuốc ngay đây."

Quân gia nói làm Tô Linh Nhi đột nhiên hồi thần, lúc này cô mới nhớ tới hiện giờ cô chính là một người có bệnh tim bẩm sinh, vội vàng che lại ngực, bi thương muốn chết khóc kêu: "Các người như thế nào có thể lừa tôi làm ra loại chuyện không biết liêm sỉ này, các người có còn nhớ các người là vị hôn phu và em họ của tôi không hả? Hơn nữa các người còn ngại hai người không đủ, còn muốn chơi ba người!"

Thời điểm nói xong câu cuối cùng, trong đầu Tô Linh Nhi đột nhiên nhảy ra một câu: Ba người chơi, tất ta có ướt nào! (Beta: *tak hông hiểu được nghĩa câu này a T^T*)

Tô Linh Nhi sắc mặt trắng bệch ngồi xồm trên mặt đất, vẻ mặt thất hồn lạc phách, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng cùng đau lòng.

Bộ dáng hoa lê đài vũ kia thật làm người nghe thương tâm, người thấy rơi lệ!

Một ít khách nữ ở đây đều thu hồi tâm ghen ghét lúc trước, sôi nổi đi tới bên người Tô Linh Nhi an ủi: "Tô tiểu thư, cô xinh đẹp như vậy, nhất định sẽ gặp được người tốt hơn."

"Đúng vậy! Tô tiểu thư, cô có tướng mạo, có gia thế, còn sợ tìm không được người tốt sao?"

"Đúng vậy, cóc ba chân mới khó tìm chứ nam nhân hai chân ở đâu chẳng có, huống hồ Trương Vũ này lại còn là loại nam nữ không tha, thật là tri nhân tri diện bất tri tâm! Phi!"

.....

Trần an của mọi người đối với Tô Linh Nhi không có nửa điểm tác dụng.

Bởi vì một màn trước mắt vốn dĩ là do chính cô chủ đạo.

Lúc trước, nguyên chủ chính là bị Trương Vũ cùng Tô Tuệ dùng kế này hãm hại, thanh danh hỏng, bị vạn người thóa mạ.

Cô ấy tái phát bệnh tim, lại bị hai người đem thuốc độc, cố ý kéo dài thời gian đưa đi bệnh viện, khiến nguyên chủ hàm oan mà chết. Hiện giờ Tô Linh Nhi làm như thế này là quá nhân từ rồi!

"Tiểu thư, thuốc tới rồi!"

Tô Linh Nhi tiếp nhận thuốc trong tay quân gia.

Có lẽ là bởi vì có thuốc hỗ trợ, khuôn mặt trắng bệch của Tô Linh Nhi dần trở nên hồng nhuận.

Nàng là cứng rắn chống thân mình đứng lên, ánh mắt xúc động nhìn mọi người.

"Tất cả mọi người đều thấy được, chuyện xảy ra cũng không còn gì để nói, làm cho người ta giận nhất chính là ba người bọn họ đến bây giờ còn không biết liêm sỉ mà kết thúc chuyện hạ lưu này, lễ đính hôn này không thể tiếp tục, từ nay về sau, tôi - Tô Thanh Thanh cùng hai người bọn họ không còn quan hệ gì nữa!"

Tô Linh Nhi được quản gia nâng đỡ đến một phòng khác ở dưới tầng để nghỉ ngơi.

Thời điểm xoay người ở cửa, liền nhìn thấy Từ Hạo đứng ở cách đó không xa đối với chính mình xua tay chào hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 11

Edit+ beta: Linhlady

Tô Linh Nhi phiền quá mức, nhẹ nhàng mắng một câu: "Tuý tiện"

Liền bị quản gia đỡ rồi đi.

Trở lại bên trong phòng, Tô Linh Nhi thay lễ phục dày nặng ra.

Thở phào một hơi: "Cuối cùng cũng giải quyết xong!"

Lần này Trương Vũ Tô Tuệ trình diễn đông cung sống bị nhiều người thương thức như vậy, chỉ sợ nửa đời hai người sau này đều huỷ hoại.

Ngày hôm sau, Tô Linh Nhi còn không chưa rời giường.

Liền nghe thấy bên ngoài truyền đến từng trận âm ỉ khóc tiếng la.

"Thanh Thanh, chúng ta sai rồi!"

"Chị họ, chị tạm tha chúng em đi, nói nữa chuyện này cũng là kế hoạch một tay chị dựng lên."

.....

Hai người giải thích cùng khóc kêu cũng không có được một tia đồng tình từ mọi người, người hầu biệt thự Tô gia càng là như hổ rình mồi nhìn bọn họ, hận không thể giãy tiếp theo liền đánh đi ra.

Trước kia bọn họ chỉ cảm thấy Tô Linh Nhi một thân bệnh, dựa vào Trương Vũ khổ tâm kinh doanh mới có thể đủ duy trì sinh hoạt lúc trước, Tô Tuệ càng mỗi ngày đều tới làm bạn chiều cổ, hiện giờ xem ra hai người cư nhiên là một đôi minh xướng ám trộm cầu nam nữ.

Tô Linh Nhi mở cửa phòng ra thời điểm chuẩn bị xuống lầu, đột nhiên từ đại sảnh cửa truyền đến một cái thanh âm quen thuộc.

"Người tới, đưa bọn họ đuổi ra đi, không cần chậm trễ bốn thiếu gia cùng Tô tiểu thư thảo luận chuyện hợp tác."

Chỉ chốc lát sau, Trương Vũ cùng Tô Tuệ liền bị thủ hạ Từ Hạo đuổi ra khỏi biệt thự Tô gia.

Từ Hạo đã đến làm Tô Linh Nhi cảm thấy đau đầu, cô dám xác định ngày hôm qua những chuyện cô làm kia đều đã bị hấn thấy.

Từ Hạo ngồi ở phòng khách, thoáng nhìn cửa cầu thang chỗ Tô Linh Nhi lộ ra một thân ảnh.

"Tô tiểu thư nếu đã tỉnh, như thế nào còn không ra?"

Nghe được Từ Hạo nói, Tô Linh Nhi hít sâu một hơi.

"Thì ra là Từ thiếu gia a, khách ít đến, khách ít đến."

Tô Linh Nhi ngoài cười nhưng trong không cười đối với Từ Hạo nói.

Từ Hạo ngồi ở một bên cũng không để bụng, lộ ra một cái tươi cười mê người hỏi: "Tô tiểu thư, có thể hay không thương lượng cùng nhau ăn một bữa cơm, trải qua chuyện ngày hôm qua tôi rất muốn cùng ngài cùng nhau hợp tác đâu."

"Cái gì?"

Tô Linh Nhi kinh ngạc nhìn Từ Hạo.

Từ Hạo nghiêm trang nhìn Tô Linh Nhi, chính là vì cái gì Tô Linh Nhi cảm thấy những lời này là đang uy hiếp mình đâu.

Cô chính là uy vũ không thể khuất, nghèo hèn không thể di.....

"Được!"

Tô Linh Nhi vẫn là khôngcott khí đáp ứng, dù sao cô chỉ là một nữ tử nhu nhược.

"Vậy chúng ta đi thôi."

Từ Hạo đứng dậy cười nhìn Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi thở dài một hơi đi theo phía sau Từ Hạo, hai người ngồi một chiếc xe hơi, hơn nữa Từ Hạo còn thập phần thân sĩ giúp Tô Linh Nhi mở cửa xe.

Dọc theo đường đi, trong xe không khí đều thập phần vi diệu.

Hai người đều không nói lời nào, toàn bộ phần ghế phía sau chỉ có thể nghe thấy tiếng hít thở đều đều cùng dồn dập.

Nửa giờ, rốt cuộc tới nơi.

"Tô tiểu thư, mời!"

Tô Linh Nhi nhìn thoáng qua Từ Hạo, nhận mệnh đi vào.

Nhà ăn, hoàn cảnh thanh u, đảo rất đúng khẩu vị của Tô Linh Nhi.

Chỉ là làm cô không nghĩ tới chính là Từ Hạo vừa tới mà đồ ăn đã chuẩn bị rồi.

Thấy như vậy một màn, Tô Linh Nhi không khỏi có chút khó thở.

Gia hỏa này chẳng lẽ liền như vậy khẳng định mình sẽ cùng hắn lại đây!

"Hừ"

Tô Linh Nhi hừ nhẹ một tiếng.

Thanh âm nhỏ không thể nhỏ hơn lại bị Từ Hạo hoàn mỹ nghe được.

"Tô tiểu thư, chúng ta người sáng mắt không nói tiếng lóng, ngày hôm qua chuyện phát sinh nói vậy liền không cần Từ mỗ lại lặp lại một lần."

Tô Linh Nhi nhìn về phía Từ Hạo, mà người sau trên mặt như cũ treo tươi cười nhàn nhạt.

"Chuyện cũng không phải cũng không giống như anh như nhìn thấy, nếu tôi không làm như vậy mà nói, người nằm ở trên giường cùng bị người nhục nhã liền sẽ là tôi....."

Tô Linh Nhi cũng không biết vì sao, sau khi nghe Từ Hạo nói, theo bản năng không phải phản bác, mà là giải thích!

Cô không nghĩ muốn để nam nhân từng trợ giúp mình lại cảm thấy cô là một nữ nhân rắn rết âm hiểm xảo trá vì tài sản mà sử dụng tâm kế.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 12

Edit+ beta: Linhlady

"Tô tiểu thư, không cần nhiều lời, lần này tôi tới chủ yếu là muốn cùng ngài hợp tác."

"Hợp tác cái gì?"

Tuy rằng Từ Hạo ngoài miệng nói không cần nhiều lời, nhưng mà Tô Linh Nhi minh bạch nếu mình cự tuyệt nói, kế tiếp lập trường với Từ Hạo liền khó nói.

"Đương nhiên là hợp tác sinh ý, chẳng lẽ Tô tiểu thư đã quên ngày hôm qua ngài chính là tự mình đem hôn ước giải trừ?"

"Ừ."

Tô Linh Nhi gật gật đầu.

Ngay sau đó ngẩng đầu lên, không thể tưởng tượng nhìn Từ Hạo: "Chẳng lẽ, anh muốn?"

Từ Hạo cười nói: "Quả nhiên, cùng người thông minh nói chuyện chính là nhẹ nhàng, không sai! Theo tôi được biết thân thể Tô tiểu thư không tốt, hơn nữa chưa từng có học tập qua cách quản lý công ty như thế nào, cho nên hôm nay Từ mỗ cùng Tô tiểu thư hợp tác chính là đem công ty Tô gia giao cho tôi tới quản lý, đồng thời, làm trao đổi giúp Tô tiểu thư có thể đạt được....."

Tạm dừng chốc lát, lúc sau, Từ Hạo đột nhiên đứng dậy đến sau lưng Tô Linh Nhi, cúi xuống thân đem đầu dán ở lỗ tai Tô Linh Nhi: "Đạt được một thân thể khỏe mạnh, gia thế ưu tú, có thể kiếm tiền, có thể ấm giường, nhưng trung khuyến, nhưng lại là một nam nhân phúc hắc!"

Tô Linh Nhi tuy rằng học tập được phần lớn tri thức hiện đại, tiếp nhận rất nhiều quan niệm lý luận, nhưng mà giống Từ Hạo loại này thủ đoạn tán tỉnh cao siêu, còn chưa biết qua.

Tô Linh Nhi bị Từ Hạo ôm ở trong ngực, lúc này như một trương cung, căng chặt thân mình.

"Nếu em không nói lời nào, như vậy anh coi như là cam chịu!"

Từ Hạo ngồi dậy trở lại trên chỗ ngồi của mình.

Từ trong lòng ngực móc ra một cái di động: "Tư Minh, từ giờ trở đi nhìn chăm chăm động tác Trương Vũ cho tôi, nghĩ cách đem hấn tài khoản đóng băng, dám tính kể nữ nhân của ông đây, ông đây làm hấn một phân tiền cũng không lấy đi được!"

Nghe được lời này Tô Linh Nhi vốn cứng đờ đột nhiên trừng lớn đôi mắt về mặt phần nộ nhìn Từ Hạo: "Kỳ thật anh đã sớm biết hai người bọn họ muốn hại tôi đúng không?"

Đối với chất vấn của Tô Linh Nhi, Từ Hạo không để ý đến mà là cầm lấy chiếc đĩa tự mình gấp đồ ăn: "Cái này đồ ăn làm từ thảo dược, bắt quá không có nửa điểm cay đắng, ăn nhiều một chút đối với thân thể em cũng có chỗ lợi."

"Trả lời vấn đề của tôi!"

"Trước đem cái này ăn, Anh sẽ nói cho em!"

Bốn mắt nhìn nhau, bộc lộ mũi nhọn.

Yên lặng thật lâu, lúc sau, chỉ nghe thấy thanh âm nhấm nuốt.

Blah blah.....

Tô Linh Nhi ăn ngấu nghiến đem đồ ăn Từ Hạo gấp tất cả đều nhét vào miệng mình.

Theo sau phòng quai hàm lên, mơ hồ không rõ nói: "Bây giờ có thể nói chưa."

Từ Hạo một bên gấp đồ ăn cho Tô Linh Nhi, một bên mở miệng nói: "Cái này còn không phải rất đơn giản sao, ngày hôm qua lúc trở về sau đó anh cho người tùy tiện điều tra hành tung hai người bọn họ, mọi chuyện không phải rõ ràng sao?"

"Ngạch"

Tô Linh Nhi xấu hổ nhìn Từ Hạo.

Cô như thế nào đã quên Từ Hạo chính là nhà giàu số một kinh đô, muốn điều tra một người quả thực lại đơn giản, nói không chừng khách sạn Trương Vũ cùng Tô Tuệ thuê phòng cũng là của Từ gia mở đi.

"Cũng phải!"

Tô Linh Nhi miễn cưỡng tiếp thu giải thích của Từ Hạo.

Thời điểm bữa cơm sắp kết thúc, di động Từ Hạo đặt ở trên bàn đột nhiên vang.

"Thiếu gia, chuyện ngài giao phó đều đã làm tốt."

"Ừ."

Nhanh chóng nói chuyện, Từ Hạo cắt điện thoại, ngẩng đầu lên nhìn Tô Linh Nhi: "Trương Vũ hiện tại đã bị hội đồng quản trị đuổi ra khỏi công ty, chuyện khác em cũng không cần lo lắng, cho nên em tính toán khen thưởng cho anh cái gì?"

"Hừm~"

Tô Linh Nhi nhìn Từ Hạo kia bộ dáng sắc mặt, vốn là muốn nói "Lăn", chính là mới vừa phát ra một cái âm tiết, Từ Hạo bả một chút đứng lên cả người khuynh đảo nghiêng về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 13

Edit+ beta: Linhlady

Xúc cảm chân thật, một tia hỗn loạn độ ẩm lạnh lạnh.

Gần gũi nhìn lẫn nhau như thế, hai mắt như hắc bảo thạch lộng lẫy làm Tô Linh Nhi không khỏi có chút say mê trong đó.

Qua hơn nửa ngày, Tô Linh Nhi mới hiểu được vừa rồi chính mình cư nhiên bị phi lễ!

"Anh lưu manh!"

Tô Linh Nhi đập xuống bàn một cái, tức giận chỉ vào Từ Hạo, cả khuôn mặt hồng thêu.

"Lưu manh? Rõ ràng là chính em nói khen thưởng là cái hôn a!"

Từ Hạo dùng ánh mắt vô tội nhìn Tô Linh Nhi.

Nghe vậy, Tô Linh Nhi nổi giận dùng giọng nói: "Tôi rõ ràng nói..... Lăn!"

"Em xem rõ ràng là em nói bỏ câu hôn, chẳng lẽ em không biết bỏ câu hôn cũng là hôn sao."

Ách, chỗ này chắc là từ đồng âm hoặc chơi chữ, ta chịu a~

Chỉ thấy Từ Hạo căng má bĩu môi, giống như một cái nghệ sĩ Nhật Bản.

"Phốc"

Tô Linh Nhi lập tức bị Từ Hạo bộ dáng làm bật cười.

"Khụ khụ....."

Đột nhiên, Tô Linh Nhi kịch liệt ho khan lên.

Lúc này Tô Linh Nhi mới nhớ tới lần luân hồi này ký chủ có bệnh tim bẩm sinh rất nghiêm trọng, vì thế theo bản năng từ túi tiền lấy lọ thuốc ra, Từ Hạo cũng tri kỷ đổ một ly nước sôi để nguội, đỡ Tô Linh Nhi đem thuốc uống vào sau, chờ đến Tô Linh Nhi hô hấp hơi hòa hoãn xuống lúc sau, về mặt lo lắng hỏi: "Thanh Thanh, em không sao chứ?"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi lộ ra một nụ cười khô: "Không có việc gì, bệnh cũ!"

Đi vào thế giới này Tô Linh Nhi mới hiểu được tầm quan trọng khi có được một cái thân thể khỏe mạnh.

Từ Hạo nhìn bộ dáng Tô Linh Nhi đỏ mặt, đột nhiên kéo tay Tô Linh Nhi, hưng phấn nói: "Đi, để bồi thường anh mạng em tới nơi này."

Không để Tô Linh Nhi nhiều lời, Từ Hạo liền lôi kéo tay cô rời khỏi nhà ăn, cường ngạnh để cô ngồi ở vị trí ghế phụ.

Lúc này đây, Từ Hạo tự mình lái xe.

Đọc theo đường đi thẳng đến vùng ngoại ô kinh đô, cách đô thị phồn hoa càng ngày càng xa.

Tô Linh Nhi nhìn dọc theo đường đi từ phồn hoa tới bình thường, thậm chí cảnh tượng có chút hoang vắng, không khỏi bắt đầu tự hỏi đi lên nhân sinh.

Chờ đến khi cô tự hỏi xong, vừa lúc họ tới nơi.

"Tới rồi, xuống dưới đi!"

Tô Linh Nhi nghe thấy giọng nói của Từ Hạo ngay sau đó từ trên xe đi xuống tới.

Mới vừa hé cửa đã nghênh đón từng trận gió biển mát mẻ.

"Xôn xao....."

Cuộn sóng từ mặt biển màu lam nổi lên rồi lại rơi xuống.

Nơi xa bờ cát bị nước biển cọ rửa phẳng phất trên mặt đất mạ một tầng kim nhàn nhạt.

"Biển!"

Tô Linh Nhi kinh hi hô.

Tóc đen nhánh bị gió biển thổi bay, vừa vẩy đánh vào trên mặt Từ Hạo đứng ở phía sau.

"Thật là biển!"

Tô Linh Nhi phảng phất chưa bao giờ thấy qua biển hưng phấn giống như đứa bé được kẹo hưng phấn hướng tới biển chạy đi.

Thấy Tô Linh Nhi vui vẻ, Từ Hạo cũng lộ ra một cái tươi cười vừa lòng.

"Cẩn thận một chút! Khéo ngã."

Từ Hạo đi theo phía sau Tô Linh Nhi.

Bờ cát nhẵn mịn giờ phút này lưu lại hai hàng dấu chân một lớn một nhỏ.

Nhìn Tô Linh Nhi giống một con chim sơn ca được tự do, trong mắt Từ Hạo tràn ngập sùng nịch tươi cười.

Hai người chơi tận hứng, bất tri bất giác đã quên thời gian.

Chạng vạng ở biển rộng, lại hiện ra một loại cảnh tượng thần bí.

Mặt trời ở chân trời chỉ còn lộ ra một tí xíu, ánh mặt trời ở ban đêm phụ trợ hạ hóa thành ánh nắng chiều sáng lạn.

Nhưng mà, nội thành lại giống như ban ngày, đèn đường, đèn xe, đèn nê ông.....

Ánh đèn thay thế ánh mặt trời, cùng bờ biển tối tăm hình thành hai cảnh đối lập.

"Cám ơn anh!"

Tô Linh Nhi nhìn hình ảnh mỹ lệ như thế, câu cảm ơn kia buột miệng thốt ra.

"Em nói cái gì? Anh không nghe rõ."

Từ Hạo cười nhìn Tô Linh Nhi lộ ra vẻ mặt hoang mang.

Tuy rằng Tô Linh Nhi biết Từ Hạo cố ý ở như vậy, lại tay trở thành loa trạng đặt ở bên miệng la lớn: "Ta nói.. Cảm."

Tô Linh Nhi chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm một đầu hướng trong lòng ngực Từ Hạo.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thân Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 14

Edit+beta: Linhlady

"Thanh Thanh, em làm sao vậy?"

Từ Hạo rống lớn nói.

Vội vàng bế Tô Linh Nhi lên chạy về chỗ chiếc xe.

"Em nhất định phải chống đỡ a!"

Từ Hạo lập tức hoảng sợ, hấn không thể bãi biển này một lần nữa cướp đi người mình yêu nhất.

"Tô Thanh Thanh, anh nói cho em biết em không thể chết được!"

Từ Hạo giống như phát điên ôm Tô Linh Nhi, hấn như thế nào như vậy sợ ý từ giữa trưa đến bây giờ bọn họ đã để gió biển thổi bốn năm tiếng, mặc dù là người bình thường cũng sẽ bị cảm mạo, huống chi là một người bị bệnh tim.

Tô Linh Nhi cảm thấy một trận xóc nảy, cả người rét run, não càng đau, cả người suy yếu đến không được, muốn nhắm mắt lại ngủ một giấc, cố tình có cái giọng nói ở bên tai cô không được gào rống ồn ào đến phiền người.

"Ân hử..... Khó chịu..... Lạnh!"

Nghe thấy Tô Linh Nhi từ trong miệng gian nan nói ra, Từ Hạo vội vàng mở máy sưởi trong xe, lại đem áo khoác cời xuống khoác ở trên người Tô Linh Nhi, ngay sau đó khởi động xe đi vào nội thành.

Thời điểm Tô Linh Nhi lần nữa mở to mắt, trước hết nhìn đến chính là một mảng lớn thuần trắng cùng với hương vị nước sát trùng có chút sặc mùi.

"Khụ khụ....."

Tô Linh Nhi cảm thấy yết hầu phát ngứa ho khan vài tiếng.

"Cháu tỉnh!"

Đột nhiên, từ bên tai truyền đến một cái giọng nói nam nhân xa lạ.

Tô Linh Nhi quay đầu đi chỉ thấy một lão nhân đầu tóc bạc trắng, rất có tinh thần ngồi trước giường mình.

"Ngài là?"

Tô Linh Nhi khởi động tinh thần hỏi.

"Tô tiểu thư, ngài quá lão nhân mạo muội quấy rầy. Ta là ông nội của Từ Hạo, cũng là chủ tịch bệnh viện này."

Nghe được lão nhân nói, Tô Linh Nhi vội vàng chống đỡ thân mình dựa vào trên giường bệnh: "Cháu chào ông Từ!"

"Thật là đứa bé hiểu lễ phép? Cháu như thế này ngược lại làm lão nhân ngượng ngùng mở miệng."

Từ lão gia lộ ra vẻ mặt khó xử.

Thấy thế, Tô Linh Nhi hữu khí vô lực mở miệng nói: "Ngài có chuyện gì liền trực tiếp nói đi ạ

?"

"Ài"

Chỉ thấy Từ lão gia thở dài một hơi, ánh mắt sâu kín nhìn phía ngoài cửa sổ.

"Hạo Hạo đứa nhỏ này mặt ngoài thoạt nhìn tuy rằng bất cần đời, nhưng vẫn là phi thường có đầu óc thương nghiệp, không phải lão nhân ta thổi phồng, đứa nhỏ này chỉ cần chịu nghiêm túc tuyệt đối có thể đem xí nghiệp Từ thị phát triển to lớn, vuron lên trở thành công ty thuộc top mười nhãn hiệu quốc tế."

Thời điểm Từ lão gia ở nhắc tới Từ Hạo, vui mừng trong ánh mắt lại bao hàm áy náy thật sâu.

"Khi hấn còn rất nhỏ, ba mẹ Hạo Hạo cả nhà thường xuyên đi bờ biển chơi đùa, mà thời điểm hấn bảy tuổi, ba mẹ Hạo Hạo ra biển du ngoạn lại bị tai nạn trên biển, từ đó về sau đứa nhỏ này liền không còn có đi ra biển nữa."

Nghe được Từ lão gia kể ra, Tô Linh Nhi nhẹ nhàng nhún mày: "Chính là ngày hôm qua chúng cháu còn đi bờ biển chơi đùa."

"Ai!"

Nào biết, Từ lão gia đang nghe lời Tô Linh Nhi này sau lại là một tiếng ai thán.

"Đây cũng là tình huống lão nhân ta lo lắng, trước cháu Hạo Hạo kết giao qua bốn năm người bạn gái, nhưng chưa bao giờ mang các cô ấy đi tới bờ biển vùng ngoại ô kia, cho nên có thể nói đứa bé kia với cháu tuyệt đối là thiết tình!"

Nghe vậy, sắc mặt Tô Linh Nhi không khỏi đỏ lên.

Chính là Từ lão gia kế tiếp nói lại làm nằm cho Tô Linh Nhi ở trên giường bệnh như ngâm vào hầm băng.

"Chính là Từ gia chúng ta là độc đinh, cha mẹ hắn đã sớm chết, chỉ lưu lại một đứa con là hắn, mấy năm nay thân thể ta cũng không được như trước, cho nên công ty này sớm muộn gì muốn giao cho hắn, chính là nhà đầu người....."

Từ lão gia nhìn thoáng qua Tô Linh Nhi, chợt nhăn mày lại: "Không nói gặt cháu, thân thể của cháu bác sĩ đã kiểm tra qua."

Nghe được lão nhân nói Tô Linh Nhi không khỏi khẩn trương lên, tay đặt ở trong chăn chặt chẽ nắm chặt sàng đan.

"Bệnh tim bẩm sinh, hơn nữa bốn ngăn tim chức năng hoạt động không đầy đủ."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 15

Edit+beta: Linhlady

Từ lão gia áy náy nhìn Tô Linh Nhi: "Nghe nói là Hạo Hạo chủ động theo đuổi cháu, cháu hắn là so ta rõ ràng hơn một người mà chức năng trái tim không đầy đủ, người bệnh tim nói tới sinh con không khác tự sát, mà tiểu tử kia tuyệt đối sẽ không làm mạo hiểm để cháu sinh con, cho nên..."

Cho nên vì có thể có người kế thừa sản nghiệp Từ gia!

Từ Hạo tuyệt đối không thể cưới cô!

Câu nói kế tiếp Tô Linh Nhi liền không cần suy nghĩ cũng đều biết là cái gì.

Có như vậy trong nháy mắt, Tô Linh Nhi là muốn mở miệng đáp ứng, đáp ứng Từ lão gia không bao giờ cùng Từ Hạo lui tới.

Thời điểm cô muốn mở miệng, bên trong đầu không khỏi hiện hình ảnh hai người ở bờ biển lúc trước.

Dựa theo như lời từ lão gia, bờ biển kia trong sinh mệnh của hắn là một loại tồn tại rất rối rắm.

Nơi đó đã chứng kiến thời gian tốt đẹp, lại hung thủ mang cha mẹ hắn đi.

Chính là ngày hôm qua hai người đều thực tận hứng, đặc biệt là Từ Hạo lộ ra tươi cười ngay thơ như đứa trẻ.

Nhưng mà, nếu mình rời đi chẳng phải là cướp đoạt đi một chút hạnh phúc cuối cùng trong sinh mệnh của Từ Hạo sao, bộ dáng này cùng cách làm lúc trước của Đường Nguyên, Vương Chiêu Linh đôi cậu nam nữ kia có gì khác nhau đâu!

"Tuy rằng ngài xuất phát từ ý tốt, nhưng mà cháu cũng không đồng ý cách nói của ngài, mặc kệ là hiện tại hay vẫn là sau này hai người chúng cháu thật sự phát triển đến bàn chuyện kết hôn, cháu tuyệt đối sẽ không bởi vì vấn đề con cái mà rời khỏi Từ Hạo. Đương nhiên bây giờ mà cháu đã nghĩ tới chuyện này thì có chút buồn cười, nhưng mà cháu cảm thấy cả đời dài lắm, gặp được một người có thể thích lẫn nhau cùng nhau chung sống là một chuyện rất may mắn, đến nỗi nhân tố bên ngoài cũng không tác động vào được!"

Lời Tô Linh Nhi nói làm lão nhân có chút kinh ngạc, theo sau thở dài một hơi: "Cháu cùng Hạo Hạo đều rất giống nhau tính tình quật cường, chính là nhà đầu cháu có nghĩ tới không nếu có một ngày....."

Từ lão gia còn không có nói xong cửa phòng bệnh đột nhiên bị đá văng.

"Ông nội, ông đừng nói nữa, mặc kệ Thanh Thanh về sau có thể sinh con hay không, chỉ cần cô ấy nguyện ý cháu đều có thể bởi cô ấy cả đời."

Nghe vậy, Từ gia lão gia đứng dậy lắc lắc đầu chống quai trượng đi ra ngoài.

Thời điểm mới vừa đi đến cửa phòng bệnh, Từ Hạo lại đột nhiên mở miệng nói: "Cháu hy vọng đây là lần đầu tiên cũng là cuối cùng một lần hai người đơn độc gặp mặt, nếu không nói cháu sẽ làm người ngay cả người thừa kế cũng mất đi!"

Từ lão gia bước chân lão đảo, hơi hơi thở dài một hơi.

Khi Từ lão gia rời đi, bên trong phòng bệnh chỉ còn lại hai người Tô Linh Nhi cùng Từ Hạo.

"Cái này..... Em vừa vặn có chút đói bụng."

Tô Linh Nhi nhìn Từ Hạo trong tay cầm theo hộp cơm.

"Ừ."

Từ Hạo đem đồ ăn đã chuẩn bị tốt cho Tô Linh Nhi.

Đây chính là hân mời chuyên gia nổi tiếng nhất kinh đô về ẩm thực dưỡng sinh căn cứ theo bệnh tình cùng thể chất Tô Linh Nhi làm đồ ăn.

"Oa, thật thơm!"

Tô Linh Nhi từ nội tâm nói.

Ở thời điểm Tô Linh Nhi ăn cơm, Từ Hạo đột nhiên mở miệng nói: "Thực xin lỗi!"

Tô Linh Nhi biết Từ Hạo là bởi vì không có chiếu cố tốt cho cô mà cảm thấy áy náy.

Tô Linh Nhi chỉ lo và cơm, sau đó làm bộ không có nghe rõ: "Anh mang đến đồ ăn quá ngon, đúng rồi, chờ thân thể em tốt lên chúng ta lại đi bờ biển chơi đi, từ khi cha mẹ qua đời lúc sau em rất ít khi đến bờ biển chơi."

Nói xong câu đó, Tô Linh Nhi đột nhiên trừng lớn đôi mắt.

Cô rất cuộc đã hiểu vì sao mình sẽ đối Từ Hạo có một loại trời sinh hảo cảm.

Nghĩ đến hẳn là chuyện Từ Hạo trải qua cùng nguyên chủ trải qua quá giống nhau.

Mà Tô Linh Nhi ở lúc tiếp thu ký ức nguyên chủ có lẽ một số ký ức đã sớm mơ hồ.

"Được, nhưng mà lần sau cũng không thể chơi lâu như vậy nữa."

Từ Hạo đem đồ ăn dư lại mang đi, lúc sau đỡ Tô Linh Nhi nằm xuống.

"Nghỉ ngơi cho tốt, ngày mai anh lại đến!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 16

Edit+beta: Linhlady

Trải qua Từ Hạo cẩn thận chăm sóc che chở, Tô Linh Nhi nhanh chóng bình phục xuất viện.

"Tô tiểu thư, công ty thiếu gia vừa vặn có chút việc cho nên phái tôi lại đây đón ngài xuất viện."

Tô Linh Nhi hơi thất vọng, sau đó nhanh chóng ngẩng đầu lên lộ ra tươi cười sáng lạn: "Không có việc gì, chúng ta đi thôi."

Ngày này, Tô Linh Nhi đang ở phòng bệnh chờ Từ Hạo tới đón cô, chính là vừa vặn công ty Từ Hạo có chút việc gấp nên để Từ Minh mang theo mười mấy bảo tiêu cùng nhau tới đón Tô Linh Nhi xuất viện.

Tô Linh Nhi ở dưới sự bảo vệ của bảo tiêu từ bệnh viện rời đi, thời điểm mới vừa đi ra bệnh viện chuẩn bị lên xe rời đi, đột nhiên từ một bên nhào tới một người.

"Thanh Thanh....."

Người kia còn không có vọt tới bên người Tô Linh Nhi đã bị bảo tiêu bên cạnh bắt áp đảo trên mặt đất.

Tô Linh Nhi chỉ cảm thấy thanh âm có chút quen thuộc cũng không có nhận ra người kia là Trương Vũ.

"Thanh Thanh, Thanh Thanh....."

Trương Vũ không có mệnh hô, sợ Tô Linh Nhi cứ như vậy rời đi.

Mấy ngày nay hắn ta vẫn luôn ngồi xổm cạnh giữ ở cửa biệt thự Tô gia, cầu xin có thể để được Tô Linh Nhi tha thứ, sau đó một lần nữa sinh hoạt trong xã hội thượng lưu.

Chính là hắn ta ước chừng đợi ba ngày ở biệt thự cũng không thấy nửa điểm bóng dáng của Tô Linh Nhi.

Cuối cùng vẫn là thông qua một người giúp việc mới ở Tô gia biết được Tô Linh Nhi bởi vì thân thể không tốt nên nằm viện.

Trương Vũ nghĩ mọi cách tìm được bệnh viện Tô Linh Nhi trị liệu, nhưng mà cho dù hắn ta làm bất cứ biện pháp gì đều không thể tiến vào gian phòng bệnh Tô Linh Nhi nằm.

Vì thế, Trương Vũ liền cả ngày ở cửa bệnh viện chờ đợi ngày Tô Linh Nhi xuất viện.

Hắn ta tin tưởng chỉ cần Tô Linh Nhi nhìn đến mình, để cho hắn ta giải thích một phen, Tô Linh Nhi nhất định sẽ một lần nữa tiếp nhận để hắn ta trở về tiếp tục quản lý công ty, tiếp tục cuộc sống trước kia.

"Thanh Thanh, là anh, anh là Trương Vũ a!"

Nghe thấy thanh âm Trương Vũ, Tô Linh Nhi khinh thường cười nói: "Buông hắn ra đi."

Không ngờ, bên kia Trương Vũ mới vừa bị buông ra liền lập tức bỏ nhào vào bên chân Tô Linh Nhi vui sướng nói: "Thanh Thanh, em rốt cuộc chịu tha thứ cho anh."

"Ha ha."

Tô Thanh Thanh vô ngữ nhìn Trương Vũ, hiện tại cô thật sự rất muốn cạy đầu người trước mắt ra nhìn xem bên trong rốt cuộc bên trong đều là cái gì rắc rối không kêu đường về.

"Thanh Thanh, anh sai rồi, lần này Anh thật sự sai rồi, xem như nhiều năm anh vất vả làm lụng vất vả, kinh doanh phát triển công ty, mặc dù là không có công lao cũng có khổ lao, hơn nữa chuyện này từ đầu tới đuôi đều là kế hoạch của tiện nhân Tô Tuệ này, đều là cô ta muốn phá hủy trong sạch của em....."

Trương Vũ giống như một con chó nhà có tang, đã không có tiêu sái soái khí như ngày xưa.

Âu phục nhăn dúm mặt trên trán đầy vết bẩn.

Hốc mắt hãm sâu, cùng với quầng thâm mắt nồng đậm cho thấy hai ngày này Trương Vũ chưa bao giờ ngủ ngon giấc.

"Câm miệng!"

Tô Linh Nhi hừ lạnh một tiếng.

Nghe tiếng, Trương Vũ ngẩng đầu lên muốn bắt lấy ống quần Tô Linh Nhi lại bị bảo tiêu một chân đá văng.

"Thanh Thanh, cầu xin em cho anh một cơ hội đi, về sau anh nhất định đối đãi với em thật tốt, anh cũng biết bác sĩ nói thân thể của em không thể gánh vác việc sinh con rất nguy hiểm, em yên tâm anh bảo đảm sẽ không bởi vì chuyện con cái làm khó dễ em, đến lúc đó chúng ta có thể đến bên ngoài thu dưỡng mấy đứa bé thân thể khỏe mạnh....."

Nghe Trương Vũ không thực tế ảo tưởng, Tô Linh Nhi trực tiếp bị chọc cười.

Hoi hoì cúi thân xuống, lộ ra một biểu tình trào phúng khinh thường.

"Trương Vũ, tôi thật không rõ vì cái gì đến bây giờ anh đều như vậy khẳng định cho rằng tôi nhất định sẽ tha thứ anh đâu. Dựa vào cái gì?"

Đúng vậy, dựa vào cái gì?

Trương Vũ hỏi lại chính mình.

Dựa vào cái gì?!

Bên trong đầu Trương Vũ lập tức hiện ra đoạn thời gian lúc trước khi ở chung với Tô Thanh Thanh.

"Đúng rồi!"

Dựa vào cái gì! Đương nhiên là dựa vào Tô Linh Nhi đối với hắn ta là yêu.

"Thanh Thanh, lúc này đây anh là thật sự biết sai rồi, em biết anh là từ đại học đến bây giờ đều không lớn có sức chống cự, cho nên em liền tha thứ cho anh đi, anh bảo đảm....."

Nhìn Trương Vũ nghiêm trang tìm lý do thoái thác.

Tô Linh Nhi chỉ là nhẹ giọng cười nói: "Đừng, chuyện trước kia bỏ tiểu thư một chút đều không nghĩ nhìn lại."

"Bỏ tiểu thư?"

Trương Vũ không thể tưởng tượng nhìn Tô Linh Nhi.

Ở trong trí nhớ của hắn ta, Tô Thanh Thanh ở trước mặt hắn ta chưa từng có dùng qua loại xưng hô này, mà nguyên chủ làm như vậy chỉ là muốn duy trì lòng tự trọng cho Trương Vũ mà thôi, chính là Trương Vũ lại đã quên thân phận chân chính của mình, bắt quá là một cái bay lên chi đầu phượng hoàng nam.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 17

Edit+ beta: Linhlady

Ánh mắt khinh miệt, ngữ khí khinh thường, cổ tình bày ra đáng vẻ cao quý cùng khoảng cách.

Làm Trương Vũ hoài nghi đứng người ở trước mặt mình vẫn là cô gái kia chịu tịch mịch cô độc ban đêm chờ đợi mình về nhà cô gái dịu dàng hiền thực sao?

"Những lời muốn nói đều nói xong rồi sao, có phải hay không nhìn đến tôi không có tha thứ anh, cảm thấy có chút kinh ngạc a."

Tô Linh Nhi trào phúng nhìn Trương Vũ.

Cô sở dĩ không có lập tức rời đi chính là vì hung hăng nhục nhã cái tên tra nam này một phen.

Chỉ là cô lại một lần coi khinh da mặt dày của Trương Vũ!

"Thanh Thanh, em nhất định sẽ tha thứ cho anh, tin tưởng anh! Chỉ cần chúng ta nỗ lực nhất định sẽ đem công ty cha mẹ em để lại cho em phát triển lớn mạnh."

Hiển nhiên, Trương Vũ đã quy hoạch tốt tất cả tương lai.

Chỉ là hắn duy nhất không có đoán trước được đó là hiện tại nữ nhân đứng ở đây đã không phải Tô Thanh Thanh!

"Nhất định? Tôi nhìn nhưng không nhất định!"

Đang lúc Tô Linh Nhi nghĩ như thế nào trả lời mới có thể làm Trương Vũ hoàn toàn chết tâm, đột nhiên một giọng nói chen ngang.

Hai người ngẩng đầu nhìn đi chỉ thấy Từ Hạo lạnh một khuôn mặt đã đi tới.

"Thanh Thanh, thật là thực xin lỗi, công ty đột nhiên có chút việc gấp cần anh ra mặt, cho nên không có thể tới kịp đến đón em xuất viện."

Từ Hạo trực tiếp đi lại chỗ Tô Linh Nhi đem áo khoác trên người cởi xuống, dùng một loại trách cứ mà sùng nịch ngữ khí nói: "Mới ra viện chẳng lẽ liền không biết mặc thêm quần áo sao."

Tô Linh Nhi vẫn là lần đầu tiên ở trước mặt mọi người cùng Từ Hạo làm động tác thân mật như thế, không khỏi có chút thẹn thùng, đôi tay giao nhau bắt lấy phía sau khoác áo, nhẹ nhàng mở miệng nói: "Nơi này giao cho anh, em lên xe trước!"

Nhìn bộ dáng Tô Linh Nhi có chút kinh hoảng thất thố, Từ trên mặt Hạo rút cuộc giãn ra, lộ ra tươi cười sùng nịch.

Từ Hạo nhìn lướt qua Trương Vũ quý trên mặt đất, sắc mặt lạnh băng nhìn hẳn ra phái bọn bảo tiêu lại đây bảo hộ Tô Linh Nhi.

"Nếu lần sau các người còn để loại người này xuất hiện ở bên người Thanh Thanh nói nhảm, nếu không thì nhanh cuốn gói cút đi!"

"Vâng, thiếu gia!"

Mấy tên bảo tiêu sắc mặt tái nhợt một mảnh.

"Hạo ca ca, chúng ta chạy nhanh đi thôi!"

Trương Uyển Nguyệt lôi kéo cánh tay Từ Hạo, làm nũng nói.

Không biết vì sao, cô ta lại cảm thấy nữ nhân vừa rồi đi vào sẽ trở thành chướng ngại vật lớn nhất cho chứ Từ phu nhân tương lai của cô ta.

"Nhân gia thật vất vả từ nước Mỹ trở về một chuyến, Hạo ca ca anh bồi Nguyệt nhi đi dạo được không."

Từ Hạo ném cánh tay của Trương Uyển Nguyệt ra.

"Không rảnh, cô nhanh về nhà, đừng cả ngày quần lấy tôi!"

Từ Hạo đi lại chỗ ghế điều khiển mở cửa xe trực tiếp lái xe rời đi.

Trương Uyển Nguyệt nhìn xe hơi Lincoln màu đen đi xa, khí đậm chân. "Tiểu thư, chúng ta trở về đi, đừng làm cho ông bà chủ ở nhà sốt ruột chờ!"

Người làm của Trương gia thấy tiểu thư nhà mình lại một lần nữa bị cự tuyệt, bắt đầu đi lác lác đầu.

"Hừ, đã biết!"

Trương Uyển Nguyệt xoay người lại bị Trương Vũ ở một bên làm hoảng sợ.

"Người này là ai!"

Về mặt Trương Uyển Nguyệt ghét bỏ trừng mắt nhìn Trương Vũ một cái sau đó nổi giận dùng bước nhanh rời đi.

Mà Trương Vũ còn lại đang thất thần nhìn chằm chằm xe hơi màu đen kia.

Hắn ta như thế nào cũng không nghĩ tới Tô Linh Nhi cứ nhiên sẽ cùng Từ Hạo đi với nhau.

Trách không được, lúc trước hắn ta lập tức bị hội đồng quản trị đuổi ra khỏi công ty.

Trách không được, Tô Thanh Thanh không thèm nhìn hắn ta!

Thử hỏi chính hắn ta, cũng không có nửa điểm tin tưởng có thể so sánh với Từ Hạo.

Mặt khác, ở trên xe Lincoln màu đen.

Từ Hạo thông qua kính chiếu hậu nhìn đến Tô Linh Nhi đang ngồi trên ghế, vươn một bàn tay nắm lấy tay Tô Linh Nhi nói: "Xem em thất thần kia, có tâm sự gì thì nói ra, cứ để trong lòng lại ghen ra bệnh."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 18

Edit+beta: Linhlady

Nghe thấy Từ Hạo nói Tô Linh Nhi theo bản năng ngẩng đầu lên, trừng lớn đôi mắt hỏi: "Em có biểu hiện rõ ràng như vậy sao?"

"Đương nhiên là có!"

Từ Hạo một bên trả lời một bên đem xe dừng lại ở ven đường, ngay sau đó xoay người nhìn Tô Linh Nhi.

"Như thế nào? Là bởi vì hôm nay anh không tới đón em, em không vui sao? Em xem hiện tại không phải anh đã tới rồi sao?"

Tô Linh Nhi lắc đầu.

Từ Hạo tiếp tục suy đoán, nói: "Hay là bởi vì Trương Vũ, kỳ thật em cũng không cần khó chịu, vốn chính là bọn họ tự làm tự chịu!"

Tô Linh Nhi lại một nữa lần lắc đầu.

"Em mới không có bạch liên hoa như vậy đâu, nếu em không phản kháng nói không chừng đã sớm chết, bọn họ thành ra như vậy em còn cảm thấy quá nhẹ."

Nghe được Tô Linh Nhi trả lời, lúc này đến lượt Từ Hạo phát điên.

"Thanh Thanh tốt của anh, rốt cuộc chuyện gì làm em không vui như thế." Tô Linh Nhi bị Từ Hạo nhìn chăm chăm đến hốt hoảng, quay đầu đi nhìn ra ngoài cửa sổ.

Trong đầu lập tức hiện ra thân ảnh Trương Uyển Nguyệt, trong lòng không khỏi co rút. Chẳng lẽ buổi sáng hôm nay Từ Hạo chưa tới đón cô là vì cô ta?

Tô Linh Nhi càng nghĩ càng cảm thấy ghen muốn chết, ngực phảng phất tắc một đồng bóng, hô hấp cũng khó khăn.

"Thanh Thanh, em đừng làm anh sợ, sắc mặt em làm sao lại trắng như vậy."

Từ Hạo vội vàng tìm thuốc trong túi, mở một chai nước khoáng.

"Tối, uống thuốc trước đã, em không muốn nói thì không nói."

Thấy Từ Hạo đề bụng mình như thế, cổ hờn đỏ trong lòng ngực Tô Linh Nhi tức khắc không còn sót lại chút gì.

Cô cảm thấy bản thân hẳn là nên thẳng thắn thành khẩn với Từ Hạo thì hơn.

"Vừa rồi thời điểm ở cửa bệnh viện đứng ở bên cạnh anh cái kia..... Cô gái đó là ai a?"

Tô Linh Nhi một hơi nói xong lúc sau vội vàng cúi đầu.

Hiện tại trong xe đột nhiên vô cùng yên tĩnh.

Tô Linh Nhi thấy Từ Hạo không trả lời, trong lòng không khỏi căm giận, chẳng lẽ nói cái cô gái kia thật sự có quan hệ với Từ Hạo, hiện giờ bị mình phát hiện nên Từ Hạo tức giận?

Tưởng tượng như vậy tâm Tô Linh Nhi đều sắp chìm vào đáy hồ.

Từ Hạo nhìn Tô Linh Nhi càng ngày càng thấp đầu nhỏ, vươn tay sủng nịch sờ đầu cô.

"Lại thấp chút nữa em lại lúi thành rùa đen."

Tô Linh Nhi tưởng tượng đến trong lòng Từ Hạo có người khác, ngực oa liên truyền đến từng trận quặn đau.

Đối với vui đùa của Từ Hạo, cô thật sự là cười không nổi.

Thấy Tô Linh Nhi còn không ngẩng đầu, Từ Hạo liền vươn tay đem kéo Tô Linh Nhi ấn vào trong ngực, động tác như vậy khiến cho Tô Linh Nhi phải ngẩng đầu lên trực diện với Từ Hạo.

"Anh còn tưởng rằng là chuyện đại sự gì, thì ra là Thanh Thanh ghen tị."

Nhìn tươi cười trên mặt Từ Hạo cùng với biểu tình đắc ý.

Tô Linh Nhi mạnh miệng nói: "Không có, em mới không có ghen đâu."

"Còn nói không có ghen, anh xem người nào đó hốc mắt đều đỏ, người khác không biết còn tưởng là con thỏ tinh đầu thai bị đạo trưởng là anh thu dưỡng."

Tô Linh Nhi không có cách nào cúi đầu liền quay sang một bên.

Thấy Tô Linh Nhi thế này, Từ Hạo chỉ phải kiên nhẫn giải thích.

"Cô ta tên là Trương Uyển Nguyệt, là đại tiểu thư Trương gia, Trương gia cùng Từ gia vẫn luôn là thế giao, tuy rằng gia trưởng hai bên đều có ý tứ muốn tác hợp bọn anh, nhưng là anh vẫn luôn lấy xem cô ta là em gái, chưa bao giờ động qua bất luận cái tâm tư gì, trước kia không có, hiện tại không có, tương lai càng sẽ không có!"

Nghe xong Từ Hạo giải thích, Tô Linh Nhi quay đầu lại buột miệng thốt ra hỏi: "Thật sự?"

"Đương nhiên là thật!"

Thấy biểu tình trên mặt Từ Hạo thành khăn như thế.

Tô Linh Nhi khiêm tốn nói: "Nếu nói như vậy em đây tạm thời tin tưởng anh một lần đi."

"Cái gì gọi là tạm thời, rõ ràng là em hiểu lầm anh, mãnh liệt yêu cầu em bồi thường bản công tử!"

Tô Linh Nhi vừa định cãi lại, trước mắt liền rơi xuống một bóng đen.

"Ngô!"

Tô Linh Nhi trừng lớn đôi mắt.

Cô lại một lần nữa bị cường hôn!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 19

Edit+beta: Linhlady

Mang Tô Linh Nhi về Tô gia, sau đó Từ Hạo lái xe thẳng đến đại trạch Từ gia.

Từ lão gia đã có tuổi tác, dần dần thích cuộc sống u tĩnh nhàn cư.

Rời xa nội thành phồn hoa, ở vùng ngoại thành kinh đô mua một miếng đất, phái người trong phạm vi cả nước tìm được một vị kiến trúc có danh tiếng thiết kế biệt thự theo phong cách lâm viên.

Trong đại sảnh, Từ lão gia đang dùng một bộ ly pha trà thời nhà Đường màu men.

Từ Hạo ngồi xuống chân bắt chéo, không kiên nhẫn nói: "Ông nội, người đừng nhìn nó nữa, hôm nay cháu tới là để thông báo cho người một việc, sau cuối tuần cháu muốn cùng Thanh Thanh kết hôn!"

Từ Hạo nói chính là kết hôn, mà không phải đính hôn!

Bởi vì biểu hiện hôm nay của Tô Linh Nhi ở trong xe làm Từ Hạo đột nhiên ý thức được Tô Linh Nhi cực kỳ khuyết thiếu cảm giác an toàn.

Cho nên hắn quyết định dùng loại phương thức bình thường nhất, dễ dàng nhất, tục khí nhất, lại cũng là trân quý nhất, kiên trì nhất, vĩ đại nhất để cho Tô Linh Nhi ăn một viên thuốc an thần.

Từ lão gia sững sốt, tay hơi run ly trong tay lập tức rơi trên mặt đất vỡ thành từng mảnh nhỏ.

Răng rắc.....

"Không được!"

Từ lão gia kích động đứng dậy, theo bản năng liền mở miệng cự tuyệt.

Nghe được lời này Từ Hạo lộ ra một nụ cười khinh miệt: "Xem ra người vẫn là không hiểu câu nói của cháu vừa rồi, cháu chỉ là tới thông báo cho người, đến nỗi người tham gia hay không tham gia cũng không phải vấn đề của cháu."

Dứt lời, Từ Hạo liền đứng lên rời đi.

Nhìn bóng dáng Từ Hạo rời đi, Từ lão gia lập tức ngồi bất động ở trên sô pha: "Đây là cái tạo nghiệt gì a! Vì sao muốn cho Từ gia chúng ta tuyệt hậu!"

Ở một nơi khác, biệt thự Trương gia.

Bởi vì Trương Uyển Nguyệt trở về khiến toàn bộ Trương gia đều vui vẻ.

Trương Chấn nhìn con gái nhà mình nửa năm không gặp vội vàng đứng lên đón: "Uyển Nguyệt, con đã trở lại."

Trương phu nhân thấy Trương Uyển Nguyệt lẻ loi một người trở về không khỏi nghi hoặc hỏi: "Uyển Nguyệt, Hạo Hạo không có cùng con trở về sao?"

Nghe vậy, Trương Uyển Nguyệt tức giận hừ một tiếng, quay đầu đi thẳng lên lầu.

"Uyển Nguyệt không dễ dàng trở về một chuyến cái hay bà không nói, nói cái dở, hai nhà chúng ta tuy rằng hy vọng hai đứa nhỏ có thể ở bên nhau, nhưng là nhiều năm như vậy Uyển Nguyệt không rõ bà còn không rõ sao, thằng bé Hạo Hạo đối Uyển Nguyệt nhà chúng ta căn bản là không có nửa điểm tâm tư!"

Trương Chấn đối Trương Uyển Nguyệt vội vàng truy người đã cảm thấy đau lòng lại cảm thấy tức giận.

"Ài, tôi làm sao không biết, chính là....."

*****

Sáng sớm ngày hôm sau, Tô Linh Nhi bị một tiếng chuông điện thoại đánh thức.

"Ủy ~"

Mang theo một tia lười biếng khi mới tỉnh ngủ.

Làm Từ Hạo đứng ở ngoài cửa chờ hện không thể lập tức vọt vào đi đem Tô Linh Nhi ôm vào trong ngực sau đó hung hăng chà đạp.

"Tiểu mèo lười, còn chưa rời giường! Cho em mười lăm phút nhanh chóng xuất hiện trước mặt anh."

Bang!

Tô Linh Nhi cúp điện thoại, đột nhiên từ trên giường đứng lên.

Cô vậy mà đem chuyện hôm nay cùng Từ Hạo hẹn trước quên đi.

Nhưng mà mười lăm phút với cô mà nói đã đủ rồi.

Nhanh chóng rửa mặt, Tô Linh Nhi thay một bộ váy dài màu vàng nhạt.

Không trang điểm xuất hiện trước mặt Từ Hạo.

"Đi, anh mang em tới một nơi!"

Từ Hạo đem Tô Linh Nhi nhét vào trong xe.

"Chúng ta đi nơi nào a?"

Tô Linh Nhi vẫn còn mang giọng mũi khi mới rời giường làm xương cốt cả người Từ Hạo đều muốn rạo rục.

"Tới rồi em sẽ biết!"

Ước chừng qua đi nửa giờ.

Xe hơi màu đen rốt cuộc ngừng lại.

Tô Linh Nhi từ trên xe xuống dưới thấy trước mắt là ba chữ to Cục Dân Chính, không khỏi nghi hoặc hỏi: "Từ Hạo, chúng ta tới nơi này làm gì?"

Từ Hạo hơi hơi mỉm cười: "Đi vào em sẽ biết!"

"Ra về thân bĩ!"

Tô Linh Nhi lăm bậm đi theo phía sau Từ Hạo đi vào.

Trong văn phòng, một chị gái hơn ba mươi tuổi ngồi ở trước bàn, nghe được tiếng gõ cửa, chị gái ngẩng đầu lên thấy Từ Hạo cùng Tô Linh Nhi hai người nói giỡn nói: "Người trẻ tuổi tới cũng thật sớm! Liền như vậy gấp không chờ nổi trở thành hai vợ chồng."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 20

Edit+ beta: Linhlady

"Hai vợ chồng?"

Tô Linh Nhi kinh ngạc nhìn Từ Hạo.

Đã học hết kiến thức cơ bản của thế giới này Tô Linh Nhi tự nhiên biết hai vợ chồng này ba chữ đại biểu cho có ý tứ gì.

Chị gái nghe được Tô Linh Nhi nói không khỏi trêu đùa nói: "Tiểu cô nương, các người đều sắp kết hôn, như thế nào còn thẹn thùng như vậy a!"

Mà Tô Linh Nhi lại một lần nữa lâm vào trạng thái mộng bức.

Thì ra chuyện quan trọng mà Từ Hạo theo nói là đến Cục Dân Chính kết hôn.

Tô Linh Nhi bình thường trở lại, trên mặt mang theo một tia đỏ bừng đáng yêu.

Lôi kéo góc áo Từ Hạo nói: "Chết rồi Từ Hạo, anh không nói sớm một chút với em hộ khẩu còn không có mang đâu."

Nghe được Tô Linh Nhi nói Từ Hạo lộ ra một biểu tình yên tâm, từ trong lòng ngực móc ra hai cuốn sổ đỏ sậm.

"Nha, không đều ở chỗ này sao!"

Nhìn hộ khẩu nhà mình bị Từ Hạo thần không biết quỷ không hay cầm đi.

"Hỗn đản, anh chừng nào thì lấy đi."

Nghe vậy, vẻ mặt Từ Hạo kiêu ngạo tươi cười.

"Đương nhiên là ở thời điểm em sinh bệnh anh đi tới nhà em lấy, lúc trước anh chỉ là sợ xử lý thủ tục nằm viện sẽ dùng đến nó cho nên mới lấy, chỉ là sau lại đã quên trả lại cho em."

Tô Linh Nhi cảm thấy chính mình bị hớ kịch bản thật sâu.

Bởi vì đây là lần đầu tiên cô đi vào thế giới này, cho nên trong lòng đối thân phận, hộ khẩu cái loại đồ vật này cũng không đặc biệt để ý.

Vì thế để cho Từ Hạo thừa cơ chuộc lợi!

"Em gái anh! Lừa quỷ đâu, làm thủ tục nằm viện không yêu cầu sổ hộ khẩu."

Tô Linh Nhi nhìn Từ Hạo trong tay cầm sổ hộ khẩu của hai người.

Không khỏi có chút khản trương lôi kéo ống tay áo Từ Hạo: "Từ Hạo em không chuẩn bị tốt, không bằng chúng ta hôm nào lại đến đi."

Nghe được Tô Linh Nhi nói một bên chị gái kia chính là ngồi không yên.

"Em cái nha đầu này nói chuyện kiểu gì đâu, đem Cục Dân Chính chúng ta trở thành chợ bán thức ăn, muốn tới thì tới muốn đi thì đi! Đòi này hai người tới nơi này một chuyến là đủ, lần sau lại đến chị thế. nhưng không cho mở cửa các người!"

Nói xong vờn tay cho Từ Hạo một cái ánh mắt.

"Cám ơn ngài!"

Từ Hạo vui tươi hơn hờ đem hộ khẩu đưa tới trên tay chị gái.

"Này....."

Tô Linh Nhi vừa định nói chuyện, bên kia động tác chị gái lại thập phần nhanh chóng đem tên hai người lập tức đăng ký ở trên máy tính, sau đó xua tay về mặt không kiên nhẫn thúc giục nói: "Được rồi, chạy nhanh qua bên kia chụp ảnh đi thôi."

Cứ như vậy Tô Linh Nhi đi theo Từ Hạo đi vào nơi chụp ảnh.

"Cười một cái."

Khóe miệng Tô Linh Nhi nhếch lên vẻ tươi cười.

Phía dưới màn ảnh Từ Hạo nắm tay Tô Linh Nhi, dùng móng tay nhẹ nhàng gãi lòng bàn tay Tô Linh Nhi.

"Phốc!"

Tô Linh Nhi cố gắng nghẹn cười.

"Lại cười một cái, vui vẻ một chút."

Chị gái như cũ "Trợ công" không ngừng.

Phía dưới tốc độ Từ Hạo cào lòng bàn tay không ngừng nhanh hơn.

Tô Linh Nhi rốt cuộc chịu đựng không được lộ ra một cái tươi cười vô cùng sáng lạn.

"Đẹp lắm!"

Chị gái nhanh chóng bắt giữ được một tấm ảnh hoàn mỹ.

Trước bàn công tác, chị gái làm xong giấy kết hôn.

"Từ nay về sau hai người chính là một đôi vợ chồng hợp pháp, nhớ kỹ phải yêu thương nhau, săn sóc, có chuyện gì thương lượng cùng nhau."

Chị gái kia làm một bộ thân phận người từng trải nói.

Đang lúc Tô Linh Nhi cùng Từ Hạo chuẩn bị rời đi, chị gái đột nhiên hô to một tiếng: "Ai nha, đừng đi trước! Biết chưa, hai người cư nhiên là đôi tình lữ thứ một trăm trong tháng này lãnh chứng kết hôn, ở Cục Dân Chính chúng ta có một cái tập tục đó chính là thứ một trăm ngụ ý bách niên hảo hợp, tặng miễn phí cho hai người bốn bách hợp."

Trên xe, Tô Linh Nhi nhìn tờ giấy trong tay vỡ lại nhìn nhìn dưới một bên bàn chân một chậu bách hợp, thật sự là khóc không ra nước mắt a!

Chính mình cứ như vậy bị "Bán"!

"Thanh Thanh, chúng ta trở về đi."

Cảm thấy mỹ mãn cả người Từ Hạo thoát nhìn thần thanh khí爽, ngay cả tóc đều mang theo một loại hương vị người thắng.

Đem Tô Linh Nhi lại lần nữa về biệt thự Tô gia, Từ Hạo bắt đầu xuống tay chuẩn bị hôn lễ.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 21

Edit+beta: Linhlady

Dựa theo Từ Hạo thế lực cùng tài lực của Từ gia ở kinh đô, để tạo ra một hôn lễ thế kỉ là chuyện dễ như trở bàn tay.

Nhưng Từ Hạo cũng không phải chỉ ra lệnh cho cấp dưới rồi thôi, mà là tự mình tham gia giám sát quá trình diễn ra hôn lễ.

Hắn không chỉ có phải cho Tô Linh Nhi một cái hôn lễ thế kỷ thịnh thế phồn hoa, còn phải cho cô một cái hôn lễ tràn ngập tình yêu ngọt ngào.

Bên này Tô Linh Nhi mấy ngày nay đều bị Từ Hạo cưỡng chế ở trong nhà.

Mục đích chính là vì ở một tuần sau ở địa điểm tổ chức hôn lễ cho cô một kính hi.

Trương Uyển Nguyệt trở về lúc sau bởi vì thái độ Từ Hạo đối với cô ta vô cùng lãnh đạm cho nên vẫn giam mình trong phòng.

"Vì sao Hạo ca ca không chủ động gọi điện thoại cho mình?"

"Chẳng lẽ nói Hạo ca ca thật sự thích nữ nhân kia!"

"Không có khả năng, nhất định không có khả năng!"

"Bỏ tiểu thư đi em nào so ra kém cô ta!"

.....

Trong đại sảnh, mẹ Trương nghe điện thoại.

"Hạo Hạo a, như thế nào đột nhiên rảnh gọi điện thoại lại đây, di lập tức liền đi kêu Uyển Nguyệt tới!"

Nghe thấy Từ Hạo điện thoại Trương Uyển Nguyệt sớm đã lao ra phòng đi xuống dưới lầu, mắt trông mong nhìn mẹ Trương.

"Cho con, cho con!"

"Em liền biết Hạo ca ca sẽ không không để ý tới em."

Chính là vẫn luôn yêu thương Trương Uyển Nguyệt lúc này mẹ Trương lại một tay đem tay Trương Uyển Nguyệt đuổi lại đây muốn tiếp điện thoại đẩy ra.

"Được, cứ như vậy, đến lúc đó di và chú Trương nhất định sẽ đi qua."

Bang!

Mẹ Trương cắt đứt điện thoại, Trương Uyển Nguyệt như muốn điên lên quát: "Mẹ, người làm gì! Con còn không có cùng Hạo ca ca nói chuyện đâu, người như thế nào đem điện thoại cúp đi!"

Nghe vậy, mẹ Trương trừng mắt nhìn Trương Uyển Nguyệt liếc mắt một cái.

Tức giận nói: "Nói cái gì mà nói, người ta cuối tuần liền phải kết hôn, con cũng nên chết tâm đi! Ai!"

"Cái gì, Hạo ca ca muốn kết hôn! Chuyện này không có khả năng, không có khả năng....."

Trương Uyển Nguyệt kêu lên chói tai.

Mẹ Trương xoay người nhìn Trương Uyển Nguyệt sắp mắt không chế bắt đắc dĩ lắc lắc đầu.

Bên này Trương Uyển Nguyệt như là nhớ tới cái gì vội vàng xông lên trước bắt lấy cánh tay mẹ Trương: "Là ai? Hạo ca ca muốn cưới ai?"

Nghe vậy, mẹ Trương cau mày, suy tư nói: "Hình như là Tô Thanh Thanh!"

Thấy con gái nhà mình đối với hôn sự của Từ Hạo phản ứng như thế kịch liệt.

Mẹ Trương không khỏi đau lòng khuyên nhủ: "Uyển Nguyệt, Hạo ca ca của con từ nhỏ liền đối với con không có tình yêu nam nữ, hiện giờ càng là muốn kết hôn, con vẫn là nhân lúc còn sớm buông tha đi sau đó tìm một người nam nhân yêu thương con, chỉ bằng gia thế Trương gia chúng ta cái dạng rể hiền gì tìm không thấy!"

"Không, Hạo ca ca không thể kết hôn! Cái hôn lễ này hấn kết không thành!"

Trương Uyển Nguyệt giống như bị điên xông lên lầu.

Nhìn bóng dáng con gái nhà mình, mẹ Trương lắc đầu thở dài một hơi, chỉ cho là Trương Uyển Nguyệt nhất thời khó có thể tiếp thu tin tức Từ Hạo kết hôn, vẫn chưa đem lời mình nói lúc trước nói để ở trong lòng.

Trong phòng, Trương Uyển Nguyệt hung tợn trừng mắt.

"Ta nhất định không thể để Hạo ca ca cưới người khác, Hạo ca ca chỉ có thể là của ta!"

Trương Uyển Nguyệt cẩn thận hồi tưởng một ngày kia ở bệnh viện cửa nhìn thấy Tô Linh Nhi.

Trong lòng càng là khó chịu, nghiêng răng nghiêng lợi hô: "Chỉ bằng người một cái tiểu tiện nhân còn muốn cướp đi Hạo ca ca!"

Vốn đã có chút phát cuồng Trương Uyển Nguyệt, trong đầu đột nhiên hiện lên một thân ảnh nghèo túng.

Phảng phất là tìm được một cây rom rạ cứu mạng cuối cùng.

Trương Uyển Nguyệt vội vàng cầm lấy di động: "Quản gia, người hiện tại nhanh chóng tra cho tôi một nữ nhân gọi là Tô Thanh Thanh cùng với nam nhân giống nhất cái ở cửa bệnh viện ngày đó, tôi luôn cảm thấy hai người bọn họ có quan hệ không bình thường!"

Buông đi động ra, Trương Uyên Nguyệt hơi hơi lơ lên tươi cười lộ ra âm hiểm.

Chỉ cần một ngày cô ta còn ở đây, ai cũng đừng nghĩ cướp đi Hạo ca ca chỉ thuộc về cô ta!

Edit: theo kinh nghiệm bao năm mê ngôn tình của ta cho thấy nữ phụ luôn có gia thế tốt, có cha mẹ tốt, xinh đẹp nhưng lại nhỏ nhen, tam quan vận vẹo. Xin chia buồn cho nữ phụ tìm chết. →_→

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 22

Edit+ beta: Linhlady

Ngày này, ở kinh đô các toà soạn báo chí truyền thông lớn đều đồng loạt xuất động, xuất động mọi nhân lực, vật lực.

Mà nguyên nhân tạo thành cục diện này, chính là nhà giàu số một kinh đô thiếu gia Từ gia hôm nay muốn kết hôn!

Đại trạch Từ gia, Từ Hạo rất sớm đã rời giường lái xe một đường từ đại trạch Từ gia đi vào biệt thự Tô gia, sau đó đem Tô Linh Nhi đón đi.

"Rốt cuộc đi nơi nào a?"

Tô Linh Nhi cảm thấy cô có thể là cô dâu mơ hồ nhất trên thế giới này!

Bởi vì cô ngay cả địa điểm tổ chức hôn lễ cũng không biết!

"Đi rồi em sẽ biết."

Từ Hạo nâng Tô Linh Nhi ngồi vào trong xe.

Dọc theo đường đi, nhìn khung cảnh dần dần đi xa khỏi nội thành.

Trong lòng Tô Linh Nhi không khỏi nói thầm, chẳng lẽ hôn lễ này ở ngoài trời.

Ước chừng đi khoảng mười lăm phút, hai người rốt cuộc đi tới địa điểm tổ chức hôn lễ.

Mới vừa vừa xuống xe, Tô Linh Nhi liền cảm thấy nghênh đón một trận gió biển mát mẻ thổi tới.

"Quả nhiên như thế!"

Tô Linh Nhi kinh hí nói.

"Thế nào? Vui vẻ sao?"

Từ Hạo tranh công cong một cánh tay, Tô Linh Nhi để một bàn tay khoác lên, sau đó gật gật đầu tươi cười nói: "Đương nhiên thích! Chỉ cần là anh làm ngay cả đi núi sâu rừng già em cũng thực vui mừng!"

Buổi hôn lễ này là Từ Hạo tự mình bố trí lên kế hoạch.

Khắp bờ cát phủ kín cánh hoa hồng, từ trắng đến lam, màu sắc dần dần tiến dần lên, cuối cùng cùng nơi xa nổi thành một mảnh.

"Thích sao?"

Từ Hạo ưỡn ngực mắt nhìn phía trước hỏi.

"Thích!"

Tô Linh Nhi lộ ra một nụ cười ngọt ngào.

"Thích là tốt!"

Từ Hạo sờ dĩ làm tất cả đều chỉ là vì có thể làm Tô Linh Nhi vui vẻ.

Mà hai người xuất hiện giống như một đôi bích nhân, hấp dẫn ánh mắt ham mộ của mọi người ở đây.

Tây trang ROMON màu đen, đem dáng người cường tráng hoàn mỹ của Từ Hạo bày ra ra, hơi hơi lộ ra cơ ngực, như thể ngay sau đó sẽ phun trào ra hormone giống đực, cấp đồng hồ trên cổ tay mang làm theo yêu cầu cao, một viên màu lam tinh xảo được khảm ở giữa, giống như sao Bắc đẩu bên trong đêm hè vĩnh không thay đổi phương hướng!

Tô Linh Nhi còn lại là một thân áo cưới đính kim cương làm theo yêu cầu, dưới ánh nắng chiếu xuống giống như sao trời lộng lẫy, nhưng ở đây phía trên áo cưới đính kim cương, duy nhất ở trên chỗ ngực thiếu một viên, mà Viên thiếu kia vừa lúc chính là viên màu lam trên đồng hồ của Từ Hạo.

Hai người quay đầu nhìn nhau cười.

Màu lam tinh xảo phản chiếu vừa vặn bổ túc chỗ trống trên ngực Tô Linh Nhi.

Ở trong lòng Từ Hạo, hẳn chỉ có một người là Tô Linh Nhi xem như sao Bắc đẩu!

Hắn nguyện ý vì Tô Linh Nhi từ bỏ toàn bộ biển sao trời mệnh mệnh!

Mọi người đều xem ngây người, thậm chí đều đã quên vỗ tay ăn mừng.

Thẳng đến khi giọng nói của mục sư vang lên: "Từ Hạo, anh nguyện ý cưới cô gái này làm vợ không? Yêu cô ấy, chung thủy, vô luận là nghèo khó, bị bệnh hoặc là tàn tật, cho đến khi rời khỏi thế giới này. Anh nguyện ý sao?"

Từ Hạo gắt gao nắm tay Tô Linh Nhi gật gật đầu kiên định nói: "Tôi nguyện ý!"

"Tô Thanh Thanh, cô có. nguyện ý gả cho người nam nhân này không? Yêu hắn, chung thủy với hắn, vô luận hắn nghèo khó, bị bệnh hoặc là tàn tật, cho đến rời khỏi thế giới này. Cô nguyện ý sao?"

Lúc này hai mắt Tô Linh Nhi sớm đã đầm lệ, đây là lần đầu tiên trong sinh mệnh của cô có thể cảm nhận tình yêu thật lòng, có thể có người bên cạnh cô cả đời, lại như thế nào sẽ không muốn đâu!

"Tôi nguyện ý!"

Tiếng nói Tô Linh Nhi vừa dứt, Từ Hạo liền kích động vô cùng ôm Tô Linh Nhi hôn lên.

Gió biển mát mẻ cùng với hương hoa hồng nhàn nhạt.

Kim cương dưới ánh nắng chiếu rọi xuống phản xạ ra ánh sáng lóa mắt.

Tuần nam mỹ nữ, châu liên bích hợp.

Hình ảnh mỹ lệ mộng ảo như thế mọi người chỉ cảm thấy ở trong mộng mới có thể gặp qua.

Ngay cả truyền thông có mặt ở đây đều không đành lòng phá hư hình ảnh hạnh phúc xa hoa lộng lẫy này, không tự chủ được mở cameras ghi lại khoảnh khắc này.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 23

Edit+beta: Linhlady

Sau khi thức kết hôn kết thúc là lúc đi tiếp đãi khách.

Từ gia ở kinh đô không chỉ là danh môn vọng tộc mà còn là trùm thương nghiệp.

Có mặt ở nơi này có ai mà không phải nhan sĩ tinh anh trong các ngành nghề.

Tô Linh Nhi cởi áo cưới đính kim cương dày nặng ra, thay đổi một thân áo cưới may theo kiểu sườn xám Hoa Hạ đặc sắc.

Mới vừa vừa ra đi, từ cầu thang lao ra một bóng đen đụng vào người Tô Linh Nhi.

"Ai nha, thật ngại quá!"

Người nọ vội vàng ngẩng đầu lên xin lỗi.

Tô Linh Nhi nhìn người trước mắt này cảm thấy rất quen thuộc.

Còn chưa chờ đến khi cô nhớ được người trước mắt này rốt cuộc là ai, chỉ thấy cô gái phía trước không khỏi thét chói tai hô: "A! A! Không tốt, không thấy tiểu hoi đâu."

Trương Uyển Nguyệt cười lạnh thối lui về phía sau.

Sau đó giả bộ một bộ kinh hoàng thất thố.

"Tiểu hoi, nó đi đâu?"

Thấy bộ dáng Trương Uyển Nguyệt, Tô Linh Nhi theo bản năng cho rằng cô gái này là tới tìm cô ăn vạ.

Chính là khi cô nhìn thấy một con vật lông xù xù to ước chừng nửa nắm tay đang bò trên quần áo mình, thì những thắc mắc trong mắt cô toàn bộ được giải quyết dễ dàng!

"A! Tiểu hoi, người như thế nào chạy đến trên người của chị dâu."

Trương Uyển Nguyệt đang nhìn thì thấy Từ Hạo xông lên, vội vàng giả bộ làm ra dáng vẻ ngoan ngoãn tự trách.

"Hạo ca ca, không tốt, tiểu hoi không biết tại sao bò lên người chị dâu."

Từ Hạo không kiên nhẫn trừng mắt nhìn liếc qua Trương Uyển Nguyệt một cái, theo sau lạnh lùng mở miệng hỏi: "Cô cầm miệng cho tôi!"

Ai cho phép cô ta ở trong nhà mình rống to kêu to!

Chẳng lẽ không biết Thanh Thanh của hần là chịu không nổi nửa điểm kinh hách sao!

Khi hần nhìn đến con nhện trên người Tô Linh Nhi lúc sau cũng không khỏi thay đổi sắc mặt.

Thấy thế, Trương Uyển Nguyệt đang tránh ở một bên trên mặt lộ ra một nụ cười thực hiện được.

Xem ra Tô Thanh Thanh là thật sự sợ hãi con nhện, bằng không Hạo ca ca sẽ không khẩn trương như vậy!

"Thanh Thanh, em nhắm mắt lại không cần cúi đầu."

Từ Hạo trong lòng run sợ đi qua suy nghĩ muốn đem con nhện từ trên người Tô Linh Nhi bắt đi.

Nhìn đến bộ dáng này của Từ Hạo, Tô Linh Nhi hơi hơi mỉm cười thập phần bình tĩnh nói: "Em khi nào thành cạp mẹ làm anh sợ tới mức như vậy? Đúng rồi! Anh không biết đi, đây là sùng vật vị tiểu thư này!"

Tô Linh Nhi bộ dáng thoát nhìn vân đạm phong khinh chỉ vào con nhện trên quần áo.

Nhìn đến cái dạng này của Tô Linh Nhi, Trương Uyển Nguyệt không khỏi nghi hoặc ngẩng đầu.

"Chẳng lẽ cô ta không sợ nhện?"

Tô Linh Nhi đang xem biểu tình trên mặt Trương Uyển Nguyệt lúc sau cười lạnh một tiếng, theo sau đối với Từ Hạo nói: "Em thấy anh cũng biết vị tiểu thư này, vẫn là để cho cô ấy tự đến mang sùng vật của mình đem đi đi."

Từ Hạo nghe vậy xoay người nhìn sang Trương Uyển Nguyệt nói: "Có nghe thấy không, nhanh chóng lại đây đem sùng vật của cô lấy đi!"

Trương Uyển Nguyệt nhìn con nhện dính ở trên người Tô Linh Nhi, tức khắc cảm thấy không rét mà run, cả người sau lưng nổi một tầng da gà.

"Hạo ca ca, anh....."

Đáng chết Trương Vũ cư nhiên dám lừa cô ta!

Hiện tại cô ta không chỉ có không có thể đem Tô Linh Nhi dọa tái phát bệnh tim, ngược lại còn ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo chính mình phải đem con "Quái vật" xấu xí khủng bố như thế cầm ở trong tay.

Trương Uyển Nguyệt ngấm lại liền phải hít một ngụm khí lạnh!

Mà thời điểm cô ta hoảng sợ nhìn con nhện kia, Tô Linh Nhi đứng một bên đột nhiên lên tiếng.

"Người ta đều thân thiết gọi một tiếng ca ca, chẳng lẽ anh không thể thay cô ấy bắt sùng vật trao tận tay sao."

Tô Linh Nhi cấp Từ Hạo sử một cái ánh mắt, Từ Hạo vội vàng từ Tô Linh Nhi trên người đem kia chỉ nửa cái nắm tay đại con nhện bắt lấy tới.

"Hạo ca ca, em không cần! Cái này....."

Trương Uyển Nguyệt cuống quýt lui về phía sau.

"Cầm!"

Từ Hạo lạnh như băng mà nhìn thoáng qua Trương Uyển Nguyệt, lạnh lùng đem con nhện nhét vào trong tay Trương Uyển Nguyệt.

Trương Uyển Nguyệt thân mình run run, theo bản năng muốn đem con nhện trong tay ném văng ra.

Chính là một bên Tô Linh Nhi khoe miệng lại ngậm cười, yếu điệu đi đến bên người Trương Uyển Nguyệt giao phó nói: "Trương tiểu thư nhất định phải xem trọng sùng vật của mình, bằng không lần sau lại chạy đến trên người người khác làm sợ người ta là việc nhỏ, vạn nhất để cho người ta một chân dẫm lên chết, kia thật không tốt!"

Trương Uyển Nguyệt cương thân mình, cười khỏ nhìn Tô Linh Nhi gật gật đầu: "Đúng vậy, lần sau tôi nhất định sẽ chú ý!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 24

Edit +beta: Linhlady

Nhìn hai người Từ Hạo cùng Tô Linh Nhi đi phía trước nắm tay ân ái, ở trong lòng Trương Uyển Nguyệt đem cái người cho cô ta cái chủ ý này là Trương Vũ năng thiên biến vạn biến.

"Đúng rồi! Có biện pháp."

Trương Uyển Nguyệt đột nhiên hô to một tiếng.

Về mặt Từ Hạo lạnh nhạt quay đầu nhìn Trương Uyển Nguyệt như bị thần kinh rỗng lên mở miệng nói: "Nếu cô còn như vậy đột nhiên hét lên, như vậy không cần tham gia yến hội!"

Nghe được Từ Hạo hạ lệnh trực khách, Trương Uyển Nguyệt vội vàng giả bộ một bộ ngoan ngoãn, làm nũng nói: "Hạo ca ca, người ta cũng không phải cố ý hay sao, anh cũng biết ngày thường em đều là thực văn tĩnh, đúng rồi, Hạo ca ca hiện tại em phải mang cát tiểu gua hoá này đi, bằng không đợi lát nữa ra tới hù dọa đến người khác thì không tốt! "

Tô Linh Nhi nhìn Trương Uyển Nguyệt làm ra vẻ xấu hổ như thế, không khỏi tỏ ra một cỗ ác hân.

Giống như là trước mắt có một khối thịt mỡ to đi quya đi lại, khiến cho người ta nhìn không được muốn phun!

"Đi thôi!"

Từ Hạo xoay người lôi kéo Tô Linh Nhi tiếp tục đi đến đại sảnh yến hội.

Dọc theo đường đi, Từ Hạo đem đầu lại gần bên tai Tô Linh Nhi nhỏ giọng nói: "Đều nói nữ nhân làm từ nước, thế nhưng anh cảm thấy em lại giống như làm từ dầu!"

Nghe được Từ Hạo trêu chọc mình như thế, Tô Linh Nhi hung hăng ở eo Từ Hạo véo một cái.

"Ai ư!"

Từ Hạo rên một tiếng.

"Như thế nào? Anh nói sai rồi?"

Từ Hạo bắt lấy tay "Đầu sỏ họa" Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi nhìn thoáng qua Từ Hạo, bĩu môi nói: "Không có, chỉ là cái người em gái này của anh thủ đoạn quá độc ác, cư nhiên nghĩ dùng con nhện tới

làm em sợ, nhưng mà tại sao em lại thấy anh lại cảm thấy rất thích người khác vì mình tranh giành tình cảm đâu."

Nghe vậy, Từ Hạo vội vàng đem hai tay Tô Linh Nhi cùng nhau đặt ở ngực, thâm tình cúi đầu nói: "Thanh Thanh, em có thể cảm nhận được nó nhảy lên sao."

Tô Linh Nhi có chút ngượng ngùng đỏ bừng khuôn mặt nhỏ gât gât đầu.

"Từ nay về sau, nó cũng chỉ thuộc về em một người! Ba ngàn con sông anh chỉ lấy một gáo!"

Trong lòng Tô Linh Nhi trào ra vô hạn ấm áp, hốc mắt không khỏi có chút đỏ bừng.

Tương tượng đến trên hiện tại phải đi ra ngoài tham gia yến hội, Tô Linh Nhi vội vàng hôn dỗi tránh tay Từ Hạo ra, sau đó cắn giận nói: "Anh gia hỏa này nói chuyện cũng không chọn thời điểm, chẳng lẽ muốn cho em khóc trôi lớp trang điểm sau đó đi ra ngoài mất mặt!"

Nghe thế, Từ Hạo một tay đem Tô Linh Nhi ôm vào trong ngực, khí phách tuyên thệ nói: "Nữ nhân của lão tử cho dù không trang điểm cũng là thiên tiên, mẹ nó xem ai dám chê cười em ngày mai lão tử khiến cho công ty hắn ta đóng cửa!"

Mặt khác, Trương Uyển Nguyệt một đường chạy chậm đi vào hoa viên nhỏ mặt sau nơi tổ chức yến hội.

Nơi này là địa phương Trương Uyển Nguyệt cùng Trương Vũ ước định tốt.

Trương Vũ nghe thấy động tĩnh vội vàng đứng dậy, xem người đến là Trương Uyển Nguyệt sau đó không khỏi kích động đi đón.

"Trương tiểu thư, có phải thành công rồi hay không?"

Lúc trước, từ cửa bệnh viện trở về lúc sau, ở Trương Vũ cùng đường đang chuẩn bị rời khỏi chốn đô thị phồn hoa này, chuẩn bị trở lại quê quán sinh sống.

Trương Uyển Nguyệt đột nhiên tìm tới hắn ta, hơn nữa nhận lời chỉ cần phá hư hôn sự của Tô Linh Nhi cùng Từ Hạo, không chỉ có cho hắn ta một trăm vạn tiền mặt lại còn có sẽ cho hắn một đồng phòng ở bất động sản ở kinh đô thị nhất phồn hoa này đứng tên của hắn ta!

"Lăn!"

Trương Uyển Nguyệt tương tượng đến lúc trước khi xảy ra chuyện đi lên liền đối với Trương Vũ chất vấn nói: "Anh có phải hay không lừa bốn đại tiểu thư! Cái cô Tô Thanh Thanh kia căn bản là không sợ hãi nhện!"

"Cái gì? Không sợ hãi! Không có khả năng a."

Trương Vũ theo bản năng cho rằng Trương Uyển Nguyệt là đang lừa hắn ta, phải biết rằng lúc trước Tô Thanh Thanh nhìn thấy một con nhện cho dù lớn hay nhỏ đều sẽ bị dọa ngất xỉu đi, càng đừng nói lần này là một con nhện to bằng nửa nắm tay.

Mặc dù dọa không chết cũng sẽ bị dọa ngốc!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 25

Edit+beta: Linhlady

Trương Uyển Nguyệt tương tượng đến yến hội lập tức sẽ bắt đầu, trong lòng vừa gấp lại vừa tức, quả thực là nghiêng răng nghiêng lợi, vẻ mặt dữ tợn.

"Trương Vũ, lúc trước không phải anh cùng Tô Thanh Thanh đã từng đính quá hôn sao?"

Nghe vậy, Trương Vũ có chút hoảng sợ ngẩng đầu lên.

"Trương tiểu thư, cô muốn làm gì?"

Trương Uyển Nguyệt cười lạnh một tiếng: "Làm gì? Đương nhiên là ngăn cản Hạo ca ca đem cô Thanh Thanh cái loại hàng secondhand cưới về nhà a!"

"Cô....."

"Cô cái gì mà cô! Chẳng lẽ anh không nghĩ tới tiền cùng phòng ở!"

Đang nghe Trương Uyên Nguyệt nói đến đoạn sau, Trương Vũ nhất thời ghen lời.

Trước kia quản lý công ty cha mẹ Tô Thanh Thanh lưu lại, Trương Vũ chưa từng cảm thấy có thể ở kinh đô có được một khu phòng ở là chuyện khó khăn gì.

Chính là trải qua cái lần đính hôn kia, hắn ta không chỉ không xu dính túi lại còn có không nổi một nơi để ở.

Hắn ta lúc này mới phát hiện ở cái địa phương kinh đô này mỗi tác đất là tác vàng, muốn có được một chỗ thuộc về mình là một chuyện khó khăn cỡ nào.

Chính là sinh sống ở đây một thời gian hắn ta không cam lòng rời đi.

"Yên tâm, anh chỉ cần ở trong yến hội nói như vậy, bốn tiểu thư đảm bảo đáp ứng chuyện của anh, tôi nói được thì làm được!"

Trong lúc nhất thời, Trương Vũ lâm vào tiến thoái lưỡng nan.

Nhưng dưới sự mê hoặc của tiền tài, cuối cùng Trương Vũ vẫn là đáp ứng.

Bên kia, đại sảnh tổ chức yến hội.

Từ Hạo mang Tô Linh Nhi yêu điệu đi đến.

Trong nháy mắt, tầm mắt mọi người đều bị hấp dẫn lại đây.

"Đó chính là thiếu phu nhân Từ gia a, lớn lên thật xinh đẹp."

"Đúng vậy, Từ thiếu gia thật là thật tình thật!"

"Chỉ là ngày đại hi Từ lão gia như thế nào không lại đây a!"

"Xi xi, người nói nhỏ thôi, nghe người ta nói Từ lão gia cũng không đồng ý hôn sự này."

.....

Cùng lúc đó, Trương Uyên Nguyệt cũng đi vào đại sảnh yến hội.

Nhìn đến trên đài Tô Linh Nhi chói lọi đứng ở bên người Từ Hạo hừ lạnh một tiếng quay đầu đối với Trương Vũ sau lưng nói: "Nhớ kỹ những lời tôi mới nói với anh!"

Thừa dịp lực chú ý của mọi người đều ở trên người Tô Linh Nhi, Trương Uyên Nguyệt vội vàng mang Trương Vũ đi vào một chỗ tương đối bí ẩn ngồi xuống.

Mặt khác cha mẹ Trương gia ở hội trường nhìn bốn phía xung quanh.

"Cái nha đầu Uyên nguyệt này rốt cuộc đã chạy đi đâu?"

Cha Trương có chút lo lắng hỏi.

"Không có việc gì, nha đầu này khẳng định là không tiếp thu được Hạo Hạo lập tức kết hôn, không chịu nổi có lẽ về nhà rồi."

"Ai, như vậy cũng tốt!"

Mà ở thời điểm cha mẹ Trương thở dài nhẹ nhõm một hơi, đột nhiên khi cả đại sảnh đang yên tĩnh ở giữa đột nhiên đứng lên một bóng người, hô to một tiếng: "Hạo ca ca, anh không cần bị lừa!"

"Uyen Nguyệt!"

Cha mẹ Trương lập tức kinh sợ.

Còn chưa chờ mọi người phản ứng lại, Trương Uyên Nguyệt liền lập tức xông lên trên đài, một phen đoạt microphone.

"Mọi người ở đây có lẽ là không biết đi, nữ nhân này....."

Trương Uyên Nguyệt chỉ vào Tô Linh Nhi vẻ mặt ghét bỏ nói.

"Trước kia đã từng cùng nam nhân khác đính hôn, hơn nữa sinh hoạt cá nhân không biết kiểm chế, thường xuyên đi vào quán bar cùng nam nhân khác không biết tên gọi với nhau, không tin tôi nói mọi người có thể hỏi vị hôn phu trước kia của cô ta!"

Nghe được Trương Uyên Nguyệt nói, vẻ mặt của mọi người trong đều là bộ dáng khiếp sợ.

Thiếu phu nhân Từ gia cư nhiên đã từng cùng người khác đính hôn?!

Trách không được Từ lão gia không tới tham gia hôn lễ!

"Mọi người không biết đi, vị hôn phu trước kia của tiện nhân hôm nay cũng đi tới đây!"

Một hòn đá làm cả hồ dậy sóng.

Trong nháy mắt, toàn bộ dòng người trong yến hội chen chúc xô đẩy, cái cộ ồn ào một mảng.

Bọn họ đều muốn nhìn xem nam nhân đám qua mặt Từ Hạo rốt cuộc trông như thế nào!

Rốt cuộc, về sau bọn họ rốt cuộc nhìn không tới.

"Trương Vũ, anh còn không chạy nhanh lên!"

Trương Uyên Nguyệt đứng ở trên đài dặm chân, đem ngón tay hướng tới Trương Vũ đứng bên trong đám người.

Bá bá bá.....

Tầm mắt mọi người tất cả đều theo ngón tay Trương Uyên Nguyệt nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 26

Edit+beta:Linhlady

Chuyện tới nước này, Trương Vũ chỉ có thể căng da đầu đứng lên.

Nhìn Trương Vũ từ trong đám người đứng lên, trên mặt Tô Linh Nhi lộ ra một cái biểu tình không thể tưởng tượng nổi.

Mà Trương Uyên Nguyệt luôn quan sát vẻ mặt Tô Linh Nhi không bỏ qua bực bội vì điệu của cô, lại càng có tự tin!

Quả nhiên, cô đây là có tật giật mình!

Đội lạt nửa mình nhất định phải hung hăng vạch trần cái bộ mặt thật của tiện nữ muốn đem Hạo ca ca cướp đi này!

"Trương Vũ, anh còn không nhanh nói ra chuyện lúc trước Tô Thanh Thanh cùng anh nodi cho mọi người, xem có đúng là hai người từng đính hôn, có phải hành vi cử chỉ phóng đảng hay không, có phải cả ngày cùng nam nhân trong quán bar lưu luyến hay không....."

Trương Uyên Nguyệt càng nói càng trong lòng càng thống khoái, đem tất cả mọi chuyện bản thủ đều hất trên người Tô Linh Nhi.

"Này....."

Trương Vũ có chút chột dạ.

Phải biết rằng tất cả mọi chuyện trong miệng Trương Uyên Nguyệt đều là hấn ta cùng Tô Tuệ cố ý bày ra.

Mà ở khi Trương Vũ không biết trả lời như thế nào, đột nhiên lại có một người ở bên trong đám người đứng lên.

"Không sai, những việc này đều là thật sự!"

Nghe vậy, tất cả mọi người đồng thời quay đầu nhìn lại.

Trương Vũ có chút kinh ngạc nhìn người đứng lên, không thể tưởng tượng nói: "Tô Tuệ!"

Từ khi Trương Vũ bị đuổi ra hội đồng quản trị, Tô Tuệ cũng không còn nguồn kinh tế, nhanh chóng rời khỏi Trương Vũ, mà vì có thể quá có được cuộc sống vàng son như trước đây, Tô Tuệ tìm một lão nam nhân, vừa vặn người nam nhân này đã từng cùng Từ gia hợp tác có chút lui tới cho nên cũng ở

hôm nay trong danh sách mời tham gia hôn lễ.

Trương Uyên Nguyệt tuy rằng không quen biết Tô Tuệ, nhưng là nhìn đến trừ bỏ Trương Vũ ra còn có người khác đứng ra lên án Tô Linh Nhi, tự tin càng đủ!

Lúc này, Tô Tuệ nửa đường nhảy ra lại lần nữa mở miệng nói: "Mọi người có lẽ khả năng tôi là ai, tôi đây liền ở chỗ này làm tự giới thiệu, tôi là. Tô Tuệ, là em họ của Tô Thanh Thanh!"

Có Tô Tuệ đánh tiên phong, Trương Vũ tức khắc có dũng khí, không chút nào sợ hãi la lớn: "Không sai, Trương tiểu thư nói đều là sự thật, nữ nhân này vì có thể leo lên Từ thiếu này không chỉ có giải trừ hôn ước lại còn có tìm người cố ý hãm hại chúng ta!"

Trương Uyên Nguyệt đứng ở trên đài thấy hai người Tô Tuệ cùng Trương Vũ đồng thời đứng ra lên án Tô Linh Nhi, tức khắc có một loại cảm giác kế hoạch toàn thắng.

"Hạo ca ca, lần này anh đã biết bộ mặt chân thật nữ nhân này đi, cô ta cũng không phải thật sự yêu anh!"

Trương Uyên Nguyệt bước nhanh đi lại chỗ Từ Hạo.

Lại bị Từ Hạo lập tức đẩy ra.

"Lăn!"

Trương Uyên Nguyệt ngã xuống đất đầy mặt khiếp sợ, khó hiểu nói: "Hạo ca ca, em làm tất cả đều là vì anh a, nếu không phải em nói anh liền phải bị nữ nhân này lừa gạt!"

Nghe vậy, Từ Hạo lạnh lùng cười.

"Phải không?"

Trương Uyên Nguyệt bận rộn lo lắng đứng lên: "Đương nhiên, Hạo ca ca ưu tú như vậy như thế nào có thể tìm cái hàng secondhand đâu!"

Bang!

Một cái bạt tai vang dội hung hăng đánh vào trên mặt Trương Uyên Nguyệt.

Trương Uyên Nguyệt chỉ cảm thấy văng đầu hoa mắt một cái không xong lại lần nữa quỵ rạp trên mặt đất.

"Uyển Nguyệt!"

Cha mẹ Trương sốt ruột vội vàng xông lên đài đem Trương Uyên Nguyệt nâng dậy.

Một bên má vốn dĩ trắng nõn trơn trượt bên bây giờ đã sưng thành cái bánh bao.

"Hạo Hạo, chúng ta hai nhà là thế giao, cho dù là Uyển Nguyệt nói không đúng, cháu cũng không thể nặng tay như vậy a, huống chi ruồi bọ không dính vô phùng trùng, nói không chừng người phía sau vị tiểu thư kia tác phong thật sự không ra gì."

Toàn bộ mọi người trong đại sảnh đều nhìn mọi chuyện xảy ra trên đài.

Trương Uyên Nguyệt, Tô Tuệ, Trương Vũ.....

Tất cả mọi người đem đầu mâu nhắm ngay Tô Linh Nhi.

Giọng nói mẹ Trương vừa dứt, cửa đại sảnh đột nhiên bị mở ra.

Mọi người sôi nổi nhìn ra phía cửa, muốn xem người đến là ai, sau đó không khỏi kinh ngạc.

"Từ lão gia?!"

"Thật không nghĩ tới Từ lão gia cũng tới!"

"Người này không phải vô nghĩa sao, tôn tử nhà người ta kết hôn đương gia gia như thế nào có thể không tới đâu."

.....

Từ lão gia tinh thần minh mẫn, thực mau liền đi tới trước đài.

Đối với Từ Hạo đang ngây người không kiên nhẫn nói: "Thằng nhóc chết tiệt, không biết lại đây đỡ lão nhân qua đi."

Chương 29: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 27

Edit+beta: Linhlady

Nghe vậy, Từ Hạo vội vàng qua đi đem Từ lão gia nâng lên khán đài.

Từ lão gia vừa lên tới trực tiếp giờ quái tượng lên hướng tới trên người Trương Uyển Nguyệt hung hăng đánh xuống.

"A, Từ gia gia người làm gì vậy a!"

Trương Uyển Nguyệt ăn đau hô.

Sắc mặt Từ lão gia ngày càng kém, sức lực trên tay cũng không có bởi vì gọi Trương Uyển Nguyệt một tiếng gia gia mà thu liễm, ngược lại càng thêm dùng sức.

"Ai dạy cháu nói hươu nói vượn!"

Từ lão gia thở phì phì mắng.

Sau đó dùng quái tượng chỉ vào cha mẹ Trương: "Nếu các người không biết như thế nào quản giáo con cái, liền giao cho lão nhân ta quản giáo!"

Trương Uyển Nguyệt không cam lòng hướng về phía Từ lão gia hô: "Từ gia gia, cháu đây đều là vì tốt cho Hạo ca ca, ngài như thế nào có thể đánh cháu đâu."

"Vì tốt cho Hạo tiểu tử! Lão nhân ta xem người là muốn tiến vào cửa Từ gia chúng ta muốn đến điên rồi đi!"

Lời nói của Từ lão gia giống như vô số ngân châm sắc bén hung hăng cắm ở địa phương mềm mại nhất trong lòng Trương Uyển Nguyệt.

"Lão nhân hôm nay liền ở chỗ này trực tiếp nói, con dâu Từ gia chúng ta chỉ có thể là cũng vĩnh viễn là Tô Thanh Thanh!"

Từ lão gia nói làm trong lòng Từ Hạo cùng Tô Linh Nhi tràn ngập ám áp.

Lúc trước bởi vì nguyên nhân thân thể Tô Linh Nhi, Từ lão gia đối với hôn sự này trong tâm tồn tại khúc mắc.

Chính là biểu hiện hôm nay lại làm hai người cảm nhận được yêu thương đến từ Từ lão gia đối với bọn họ càng thân thiết hơn.

"Ông nội, người đừng tức giận."

Tô Linh Nhi vội vàng đi qua nhẹ nhàng vỗ lưng Từ lão gia từ giúp ông thuận khí.

"Ai, đứa bé ngoan ủy khuất cháu rồi."

Mà đứng ở một bên, Từ Hạo lại càng thật sự tức giận!

Ánh mắt lạnh băng nhìn Tô Tuệ cùng Trương Vũ phía dưới.

"Nếu các người muốn chết vậy trách đừng tôi!"

Mọi người đều trầm mặc không lên tiếng cẩn thận nhìn Từ Hạo trên đài.

Trương Vũ bị Từ Hạo nhìn chăm chăm đến phát lạnh, trong lòng căng thẳng run run, chỉ chốc lát cả người ướt đầm như được vớt từ trong nước ra.

"Hắn là không có việc gì đi!"

Trương Vũ thấp thỏm bất an mà thầm nghĩ.

Hiện giờ hàng ta cái gì cũng đều không có!

Mặc dù Từ Hạo lợi hại, còn có thể từ trên người hắn ta cướp đi cái gì!

Mà đúng lúc này, cửa đại sảnh lại lần nữa bị mở ra.

Mọi người lại lần nữa quay đầu nhìn lại chỉ thấy ba bốn nam nhân ăn mặc màu lam cảnh phục đi đến trước mặt Trương Vũ.

"Xin hỏi anh là Trương Vũ tiên sinh sao?"

Ánh mắt Trương Vũ ngốc lăng gât gât đầu.

"Đúng vậy!"

Cảnh sát cầm đầu móc ra một bộ công tay lạnh băng đem tay Trương Vũ khoá lại.

"Anh bị bắt bởi vì bị nghi ngờ có liên quan tới tấy tiền, dòi tài sản phi pháp, xin theo chúng tôi đi tiếp thu điều tra!"

Vừa mới bắt đầu Trương Vũ còn chưa phản ứng lại, thẳng đến khi thời điểm rời khỏi đại sảnh, mới hiểu được một khi ra khỏi cánh cửa này hẳn ta sẽ không còn cách nào xoay người, vì thế vội vàng hò hét nói: "Tôi là oan uổng, tôi không có tấy tiền, đều là hấn! Đều là hấn cố ý hãm hại tôi!"

Từ lúc bắt đầu hấn ta muốn đem Tô Thanh Thanh hại chết sau đó đem tài sản chiếm làm của riêng, lại như thế nào sẽ ngốc đến nỗi dòi tài sản đi.

Trương Vũ bị mang đi, lúc sau, đại sảnh cũng chỉ dư lại Trương Uyển Nguyệt cùng Tô Tuệ.

Cha mẹ Trương tuy rằng đau lòng con gái, nhưng nghĩ lại chuyện này dù sao cũng là Trương Uyển Nguyệt làm ra, vì một sự nhin chín sự lạnh, cha Trương chủ động mở miệng nói: "Từ lão gia, Từ thiếu gia chuyện này là Uyển Nguyệt làm không đúng, như vậy cũng là chúng ta không biết cách quản giáo, vì biểu đạt xin lỗi chúng ta quyết định năm tiếp theo chính đem hiệu quả và lợi ích công ty Trương gia đều lấy ra coi như nhận lỗi, không biết lão gia nghĩ như thế nào?"

Từ lão gia xua xua tay, hai nhà dù sao cũng là thế giao nháo đến quá không thoải mái cũng để cho người khác chế giễu.

"Vây đa tạ Từ lão gia."

Cha Trương đem Trương Uyển Nguyệt lôi đi, mà Trương Uyển Nguyệt còn đang vì câu vừa rồi của Từ lão gia cháu dâu Từ gia chúng ta chỉ có thể là, vĩnh viễn là Tô Thanh Thanh mà thất hồn lạc phách.

Trương Uyển Nguyệt đi rồi, toàn bộ yến hội cũng chỉ dư lại Tô Tuệ.

Tô Tuệ khăn trang bắt lấy góc áo có chút co quắp nhìn Từ Hạo cùng Tô Thanh Thanh.

Chuyện khiến cô ta không nghĩ ra chính là thẳng đến khi yến hội kết thúc Từ Hạo đều không có nói cái gì, như là đem cô ta hoàn toàn quên đi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Bệnh mỹ nhân VS lục trà kỹ nữ 28

Edit+beta: Linhlady

Tô Tuệ về đến nhà sau đó nhẹ thờ ra một hơi, tuy rằng lần này không có thể phá hư hôn lễ của Tô Thanh Thanh, nhưng cũng may mình không có xảy ra chuyện gì.

Tưởng tượng đến Trương Vũ bị bắt đi, Tô Tuệ liền nghĩ lại mà sợ.

"Ai!"

Thở dài một hơi, Tô Tuệ mở laptop ra.

Thật vất vả thông đồng với một lão già có tiền bởi vì hôm nay cô ta đứng ra lên án Tô Thanh Thanh, sợ hãi Từ Hạo giận chó đánh mèo với hấn ta, ở sau khi hôn lễ chấm dứt liền cho Tô Tuệ một số tiền cắt đứt quan hệ.

Vì sinh hoạt ngày mai tốt đẹp Tô Tuệ chỉ có thể tiếp tục ở trên mạng thông đồng với một phú nhị đại khác.

Chính là thời điểm cô ta mở máy tính ra vào trang web, đột nhiên nhảy ra một cái video pop-up.

Ngay sau đó toàn bộ căn phòng xa hoa lảng phí! Truyền đến từng đợt tiếng kêu dâm dăng.

Tô Tuệ sắc mặt trắng bệch một mảng, bởi vì cô ta phát hiện này nữ chính trong video này không phải người khác đúng là chính cô ta!

Bên kia, đại trạch Từ gia.

Tô Linh Nhi đấm cánh tay Từ Hạo cười mắng: "Anh cũng quá xấu rồi, cứ nhiên đem video ngày đó quay được của bọn họ tung lên trên mạng."

"Hừ, làm một người trưởng thành hẳn là hiểu được hậu quả khi làm việc trái lương tâm."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi cùng nhau cười nói: "Thực rõ ràng cái hậu quả này bọn họ gánh vác không dậy nổi!"

Sau hôn lễ, Trương Vũ bởi vì tẩy tiền, dời tài sản phi pháp chờ hơn mười hạng tội danh bị phán xử hai mươi năm tù giam.

Mà Tô Tuệ bởi vì chuyện video hoàn toàn đoạn tuyệt "Trương lai" bị bao dưỡng sau này.

Phạm là nam nhân có danh dự uy tín đều không muốn đi bao dưỡng một người như. Tô Tuệ, nữ nhân ai cũng có thể làm chồng như vậy.

Càng thật đáng buồn chính là Tô Tuệ trừ bỏ dựa vào nam nhân đều không làm được gì, vì có thể sinh tồn, cô ta chỉ có thể lựa chọn tiếp tục bán đứng thân thể!

Mà ở hai mươi năm sau, Trương Vũ ra tù thế giới này sớm đã là cảnh còn người mất!

Kinh đô hắc ta sớm đã không còn cách ở lại, chỉ có thể trở lại cái nông thôn nghèo khổ sinh ra hắc ta tiếp tục sinh sống.

Từ lão gia khi Tô Linh Nhi cùng Từ Hạo kết hôn năm thứ năm bệnh nặng qua đời.

Bởi vì nguyên nhân thân thể Tô Linh Nhi tuy rằng rất muốn sinh cho Từ Hạo một đứa con, nhưng là tiếc là không làm gì được thời điểm hai người mỗi một lần thân thiết Từ Hạo chuẩn bị công tác an toàn đều làm rất tốt, làm cô không cách nào như nguyện!

Một ngày vào ban đêm, Tô Linh Nhi nhìn mình thật vất vả chọc thùng áo mưa lại bị Từ Hạo tháo xuống một lần nữa đổi đi, không khỏi thở dài một hơi.

Một phen vui thích, lúc sau, Từ Hạo đem Tô Linh Nhi găt gao ôm vào trong ngực.

"Thanh Thanh, đáp ứng anh về sau không cần lại làm loại việc này, ngốc, anh không nghĩ bởi vì ánh mắt người ngoài mà để cho em mạo hiểm, đáp ứng anh vĩnh viễn đừng rời khỏi anh!" Cảm thụ được nhiệt độ cơ thể Từ Hạo, Tô Linh Nhi găt găt đầu.

Làm Tô Linh Nhi cảm thấy cao hứng chính là làm một người bệnh tim nghiêm trọng thời gian cô sống cũng lâu không kém Từ Hạo.

Khiến cô có thể bồi ở bên người Từ Hạo thẳng đến một khắc cuối cùng.

Ở một tháng sau sau khi Từ Hạo qua đời, Tô Linh Nhi cũng bởi vì trái tim suy kiệt mà rời đi.

Ở một giây cuối cùng, Tô Linh Nhi thở không nổi, đầu óc hôn hôn trầm trầm, như là ở trên ngực thả một cục đá thật lớn, lại như là đem một cái khăn lông ướt đầm đặt ở trên mũi.

Cái loại cảm giác hít thở không thông này làm Tô Linh Nhi chịu đủ dày vò.

Hoàn thành cả đời Tô Thanh Thanh, Tô Linh Nhi lại lần nữa trở lại bên trong không gian.

Nháy mắt khi. trở lại bên trong không gian, cảm giác hít thở không thông nháy mắt biến mất.

Thở phào một hơi, Tô Linh Nhi lâm vào trầm mặc thời gian dài.

Toàn bộ không gian là một mảnh tĩnh mịch, thẳng đến qua đi hồi lâu, ở bên kia bóng tối truyền đến một giọng nói.

"Một hoa một thế giới, một điệp một bờ đề! Nếu xưng rằng luân hồi, không bằng đem chuyện này thành. kiếp trước kiếp này của ngươi! Nếu như quên không được thì không cần quên*."

*Chỗ này ta chém đó không đúng 100% đâu.

Nghe được thiên thần đang an ủi mình, Tô Linh Nhi trịnh trọng găt găt đầu trong lòng đem người kia đặt ở một nơi bí ẩn.

"Đa tạ thiên thần!"

29/07/2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 31: Manh hóa trúc mã nam thần 1

Edit+beta: Linhlady

Trong bóng tối lại lần nữa truyền đến giọng nói của thiên thần.

"Không cần cảm tạ ta! Chỉ là có một chút chuyện bản thân phải nhắc nhở ngươi đó chính là sau này bên trong luân hồi nhất định phải nhớ kỹ một cái nguyên tắc: Bất kể xảy ra chuyện gì đều không cần mạnh mẽ thay đổi tính cách của ký chủ!"

Tô Linh Nhi đem chuyện thiên thần báo cho khắc trong tâm khảm.

"Nhưng mà bây giờ vẫn muốn chúc mừng ngươi lần đầu tiên hoàn thành nhiệm vụ đem tâm nguyện ký chủ đạt tới cấp bậc SS."

Thiên thần vừa dứt lời, ở trước mắt cô xuất hiện một quang sáng.

Mà phía trên quang sáng bao lại mang theo tin tức của cô, bao gồm tình huống hoàn thành một lần luân hồi.

"Tên họ: Tô Linh Nhi"

"Giới tính: Nữ"

"Đánh giá nhiệm vụ: SS"

"Giá trị sức sống: 5"

"Hoạt động vật phẩm: Tạm định"

"Kỹ năng đặc thù: 0"

Thời điểm Tô Linh Nhi đang xem đến đánh giá nhiệm vụ một lần không khỏi có chút kinh ngạc.

Cô không nghĩ tới lần đầu tiên hoàn thành nhiệm vụ liền đạt tới cấp bậc SS.

Mà hiện giờ đối cô chuyện quan trọng nhất đương nhiên chính là giá trị sức sống, chỉ cần tích góp đủ một trăm điểm giá trị sức sống cô có thể đạt được cơ hội một lần trọng sinh.

"Bản thân rất muốn hỏi ngươi một vấn đề?"

Tô Linh Nhi sững sốt, chợt vội vàng mở miệng nói: "Thiên thần, xin hỏi!"

"Ngươi có biết vì cái gì lần này ngươi rõ ràng hoàn thành rất tốt, chính là độ ký chủ vừa lòng lại chỉ có đạt tới SS, nếu ngươi có thể đoán được bản thân sẽ thưởng cho ngươi một cái đại lễ!"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi bắt đầu lâm vào trầm tư.

Nghĩ tới một đời này mình cùng Từ Hạo nửa đời sau quá chung sống vô cùng hạnh phúc, theo đạo lý mà nói Từ Hạo không có tiếc nuối mới đúng, vì sao độ hoàn thành tâm nguyện ký chủ mới chỉ có cấp SS.

"Rốt cuộc là vì sao?"

Ở thời điểm Tô Linh Nhi không rõ nguyên do, trong đầu nhảy ra năm cái chữ to độ vừa lòng ký chủ.

"Thì ra là thế!"

Tô Linh Nhi bừng tỉnh đại ngộ.

Cô xuất hiện là thay thế những kí chủ chết đi hoàn thành tâm nguyện mà các cô ấy không thể thực hiện.

Mà lần này sở dĩ không có thể đạt tới SSS, chắc là vấn đề sau khi Tô Thanh Thanh chung sống với Từ Hạo sau này.

Anh không muốn bởi vì ánh mắt thế tục để cho em đi mạo hiểm!

Trong đầu vang lên tiếng vọng của Từ Hạo đêm đó.

Tô Linh Nhi rút cuộc mình bạch tất cả.

"Thiên thần, có phải bởi vì ta không có thể cho Từ Hạo lưu lại một tia huyết mạch khiến cho tâm ký chủ sinh ra áy náy hay không, cho nên mới sẽ đánh giá đến SS!"

Khi Tô Linh Nhi vừa trả lời, trong bóng tối che dấu thiên thần tán thưởng mà nói: "Không sai, chính là như vậy! Nếu ngươi đã trả lời được, như vậy bản thân cũng đáp ứng chuyện lúc trước của ngươi."

Huu.....

Đột nhiên, một đạo thân quang từ trong bóng đêm lóe tới.

Lập tức đem quang sáng trước mặt Tô Linh Nhi phá tan.

Vô số điểm sáng từ trên trời giáng xuống nhập vào chỗ ẩn đường của Tô Linh Nhi.

"Phần thưởng bản thân đem cho ngươi【 luân hồi mạng 】 để vào bên trong đầu ngươi, dựa vào nó ngươi có thể ở mỗi đời luân hồi xem xét tâm nguyện ký chủ."

Tô Linh Nhi vui mừng ra mặt, có 【 luân hồi mạng 】 nàng không bao giờ lo lắng đoán không đúng tâm nguyện của ký chủ nữa.

Tâm nguyện hoàn thành độ phân chia chính là căn cứ hoàn thành tâm nguyện ký chủ mà ấn định số lượng.

Mà cấp SSS cùng cấp SS chỉ kém nhau giá trị 5 giờ sức sống.

"Được, ngươi là ở chỗ này nghỉ ngơi một hồi hay vẫn là tiếp tục tiến vào bên trong luân hồi hoàn thành nhiệm vụ."

Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên hưng phấn kiên định nói: "Hiện tại tiến vào!"

Bắt đầu tốt đẹp là thành công một nửa!

Tô Linh Nhi phảng phất đã nhìn đến một trăm điểm giá trị sức sống ở hướng cô vẫy tay.

"Tốt, nhớ kỹ lời bản thân nói qua."

Giọng nói thiên thần càng ngày càng nhỏ, trước mắt Tô Linh Nhi chợt sáng ngời, cả người nhoáng lên, như là bị vật nặng đè lên.

Mê mang bên trong lại truyền đến từng trận đau nhức làm cô nhanh chóng tỉnh táo lại.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Mạnh hóa trúc mã nam thần 2

Edit+beta: Linhlady

"Linh Nhi, cậu làm sao vậy?"

Một giọng nói nữ tính từ Tô bên tai Linh Nhi vang lên.

Tô Linh Nhi đồng thời tiếp thu ký ức ký chủ, lại nỗ lực ổn định tâm thần.

Rốt cuộc, ước chừng thời gian vài phút.

Tô Linh Nhi rút cuộc từ bên trong ký ức ký chủ thoát ly ra.

Lại lần nữa mở to mắt, thân thể cảm thấy không khoẻ đã hoàn toàn biến mất.

Ở một đời luân hồi này ký chủ tên gọi là Lưu Linh Nhi, là một học sinh cao trung ở trường Thiên Lam.

"Linh Nhi, cậu không sao chứ?"

Giọng nói lúc trước lại lần nữa xuất hiện.

Tô Linh Nhi chậm rãi ngẩng đầu lên thấy người trước mắt trong lòng không khỏi phát ra một cổ chán ghét.

Người đứng ở trước mắt cô chính là "Bạn tốt" của Lư Linh Nhi ở trường Thiên Lam Đỗ Hiểu Phụng.

Cao trung Thiên Lam mà một trường học quý tộc, giống như phim truyền hình văn hay diễn.

Mỗi một trường quý tộc đều sẽ có một cái cô bé lọ lem tồn tại, mà Đỗ Hiểu Phụng chính là cái cô bé lọ lem kia.

Đỗ Hiểu Phụng xuất thân từ một gia đình tiền lương bình thường, mẹ bị bệnh tật ốm yếu, cả nhà chỉ dựa vào tiền lương mấy ngàn đồng một tháng của cha Đỗ sống qua ngày.

Từ khi Đỗ Hiểu Phụng tiến vào cao trung Thiên Lam, tất cả mọi người xem thường cô ta, duy độc Lư Linh Nhi vẫn luôn thiết tình trợ giúp Đỗ Hiểu Phụng, cùng cô ta làm bạn.

Nhưng mặc dù Lư Linh Nhi đối đãi như thế nào với Đỗ Hiểu Phụng, người sau vĩnh viễn đều là một đầu đường không lớn bạch nhãn lang.

"Linh Nhi, cậu không phải nói có cái gì muốn cho tớ thay cậu đưa cho Đỗ Hạo học trường sao."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi vội vàng hướng tới túi tiền của mình sờ soạng.

Đang sờ đến một cái phong thư hơi mỏng lúc sau tức khắc thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

"Thật là ngại quá, đồ tớ để ở trong phòng học."

Nghe được lời này Đỗ Hiểu Phụng tiến lên kéo cánh tay Tô Linh Nhi nói: "Đi, tớ cùng cậu cùng đi về phòng học."

Tô Linh Nhi vội vàng lắc đầu: "Không có việc gì, cũng không phải đồ vật gì quan trọng, đúng rồi, chú Trương đã đợi một lúc rồi, tớ đi trước."

Tô Linh Nhi bỏ tay Đỗ Hiểu Phụng ra vội vàng chạy hướng ven đường dừng lại một chiếc xe hơi màu đỏ cao cấp.

"Linh Nhi, Linh Nhi....."

Đỗ Hiểu Phụng ở phía sau cổng cặp sách kích động kêu.

Nhưng mà, Tô Linh Nhi mở cửa xe đi vào lúc sau trực tiếp đem cửa xe đóng lại.

Tài xế ngồi ở phía trước thấy chỉ có một người là Tô Linh Nhi liền mở miệng hỏi: "Tiểu thư, lần này như thế nào lại không đi cùng Đỗ tiểu thư."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi giả bộ một bộ dáng thương tâm nói: "Chú Trương, Hiểu Phụng nói bởi vì chúng ta đưa cậu ấy về nhà đã làm cậu ấy lúng túng. Cho nên....."

Nói, Tô Linh Nhi ủy khuất cúi đầu.

Phía trước tài xế ghét bỏ nhìn thoáng qua Đỗ Hiểu Phụng đang đứng ở ven đường, mà giờ phút này Đỗ Hiểu Phụng nguyên nhân chính là vì Tô Linh Nhi không có kêu cô ta đi cùng mà sinh khí, cả người thoát nhìn âm trầm vô cùng.

"Hừ, gà rừng vĩnh viễn là gà rừng, lên không được mặt bàn!"

Tô Linh Nhi đang nghe được tài xế nói sau đó vội vàng nhin cười ý, cái từ gà rừng để hình dung thực thỏa đáng!

Bên kia, Đỗ Hiểu Phụng đứng ở tại chỗ nhìn xe hơi màu đỏ nghênh ngang mà đi.

Tức giận đứng tại chỗ dậm dậm chân, phải biết rằng mấy ngày này bởi vì cô ta vẫn luôn ngồi xe hơi về nhà, nhà bọn họ ở tiểu khu bỗng nổi danh.

Tất cả mọi người cho rằng Đỗ Hiểu Phụng ở cao trung Thiên Lam leo lên một cái phú nhị đại, trước kia những hàng xóm quanh năm không quan hệ với bọn họ hiện tại gặp lại cũng là vẻ mặt tươi cười.

Quan trọng nhất chính là Đỗ Hiểu Phụng giống như đã có chút thích ứng mỗi ngày đi học tan học đều có người đón đưa sinh hoạt như đại tiểu thư.

Từ nghèo thành giàu để, từ giàu về nghèo khó!

Tưởng tượng đến mình phải ngồi hai chuyến xe buýt mới có thể về nhà, cả khuôn mặt Đỗ Hiểu Phụng co rúm như ăn một con ruồi bọ.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 33: Manh hóa trúc mã nam thần 3

Edit + beta: Linhlady

Từ cao trung Thiên Lam về đến nhà, Tô Linh Nhi vội vàng chạy về bên trong phòng của mình, đem phong thư từ trong túi xách lấy ra để trên giường.

"Nguy hiểm thật!"

May mắn mình tới đúng lúc, nói cách khác một khi đem phong thư này giao cho Đỗ Hiểu Phượng mọi chuyện sẽ trở nên phi thường phiền toái.

Bởi vì phong thư này chính là nguyên chủ viết cho Đỗ Hạo một phong thư tình!

Lưu Linh Nhi cùng Đỗ Hạo lớn lên từ nhỏ với nhau, dần dà hai người đều sinh ra tình cảm khác thường, nhưng sau đó cha Lưu Linh Nhi cùng Đỗ Hạo bởi vì một chút chuyện mà trở mặt khiến cho hai người không còn có thể gặp mặt, thẳng đến khi vào cao trung Thiên Lam mới có thể tiếp tục tiền duyên.

Bởi vì chuyện lúc trước Lưu Linh Nhi vẫn luôn đối với Đỗ Hạo tồn tại áy náy, cho nên ở trường học vừa thấy đến Đỗ Hạo hoặc là cúi đầu hoặc là chính là trốn đi, mà Đỗ Hạo vẫn luôn thích Lưu Linh Nhi bị đối đãi như vậy, lúc sau, nghĩ lắm Lưu Linh Nhi chán ghét đi mình, vì thế lần sau nhìn đến Lưu Linh Nhi chỉ còn lại là một khuôn mặt lạnh lùng, mà chuyện này lại làm Lưu Linh Nhi hiểu lầm Đỗ Hạo phi thường chán ghét cô.....

Cứ như vậy, hai người như là ngã vào một cái vòng lẩn quẩn tuần hoàn ác tính.

Thẳng đến có một ngày cao trung Thiên Lam bắt đầu truyền lưu ra Đỗ Hạo muốn cùng hoa hậu giảng đường yêu đương, Lưu Linh Nhi mới rút cuộc lấy hết can đảm phải hướng Đỗ Hạo thổ lộ, nhưng là mỗi khi Lưu Linh Nhi nhìn đến Đỗ Hạo kia trung khuôn mặt lạnh như băng, mặt không biểu tình, nhận không được lui vào vỏ ốc.

Chính là Lưu Linh Nhi lại không nghĩ từ bỏ như vậy, vì thế liền nhớ tới phương thức viết thư để bày tỏ.

Lúc sau Lưu Linh Nhi đem này phong thư tình này để Đỗ Hiểu Phượng thay mình đưa đến trên tay Đỗ Hạo, chỉ là làm Lưu Linh Nhi không nghĩ tới chính là Đỗ Hiểu Phượng cư nhiên tự tiện đem phong thư mở ra.

Nam nhân giống như Đỗ Hạo lớn lên lại soái, gia thế lại tốt ưu tú, nữ sinh ái mộ tự nhiên như cá diếc qua sông, thực bất hạnh, Đỗ Hiểu Phượng là một cái trong đó!

Vì thế, Đỗ Hiểu Phượng cầm thư tình của Lưu Linh Nhi đem đổi đi, hơn nữa làm trò trước mặt Đỗ Hạo đưa cho một cái nam sinh khác.

Bị phần nộ làm choáng váng đầu óc Đỗ Hạo cũng không có đem phong thư đoạt lại, chính vì vậy không hề phát hiện kỳ thật lá thư kia cũng không phải chữ viết của Lưu Linh Nhi.

Bởi vì bị chuyện thư tình của Lưu Linh Nhi kích thích, ngày hôm sau Đỗ Hạo liền tuyên bố cùng hoa hậu giảng đường Mộ Dung Vân ở bên nhau.

Biết được tin tức này Lưu Linh Nhi ở một tuần kế tiếp giữa đều không nhắc nổi tinh thần, rút cuộc, ở một ngày thời điểm qua đường bởi vì tinh thần không tập trung không nhìn thấy đèn đỏ sáng lên nháy mắt bị xe tải lớn đâm!

Mà trong nháy mắt Lưu Linh Nhi ở bị đâm, nhìn rõ ràng Đỗ Hiểu Phượng hẳn là cùng mình ở bên nhau trên mặt mang theo nụ cười lạnh nhìn về phía cô.

Lúc này Lưu Linh Nhi rút cuộc hiểu rõ mọi chuyện!

Rõ ràng kéo một cái là có thể đủ sức cứu cô!

Chính là Đỗ Hiểu Phượng lại lựa chọn khoanh tay đứng nhìn.

Cái gọi là bạn bè tốt, thì ra chỉ có một người là cô nghĩ vậy mà thôi!

Đồng thời trong nháy mắt Lưu Linh Nhi nhắm mắt lại kia cũng vô cùng hối hận, hận cô không thể chính miệng đem tâm ý nói cho Đỗ Hạo.

Hiểu tất cả mọi chuyện, lúc sau Tô Linh Nhi bắt đầu lên kế hoạch công lược nam thần trúc mã.

Nếu tất cả bi kịch này đều là bởi vì hiểu lầm gây ra.

Như vậy chuyện thứ nhất Tô Linh Nhi phải làm chính là cởi bỏ hiểu lầm của nguyên chủ cùng Đỗ Hạo.

Thời điểm Tô Linh Nhi nghĩ như vậy, trong đầu đột nhiên xuất hiện một tiếng leng keng thanh thúy.

À ào.....

Bên trong đầu. Tô Linh Nhi xuất hiện 【 luân hồi mạc 】.

Mà ở mặt trên có tâm nguyện ký chủ Lưu Linh Nhi.

"Quả nhiên như thế!"

Về mặt Tô Linh Nhi sớm có bộ dáng hiểu biết.

Ở đây tâm nguyện của nguyên chủ lớn nhất quả nhiên là cùng Đỗ Hạo ở bên nhau.

Mà ở dưới tâm nguyện lớn này còn có ba cái tâm nguyện nhỏ, phân biệt là xóa bỏ hiểu lầm nguyên chủ cùng Đỗ Hạo, đem Đỗ Hiểu Phụng từ trường Thiên Lam đuổi đi, mà này cuối cùng một cái còn lại là muốn biết rõ ràng 5 năm trước rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra làm cha hai bên trở mặt, thậm chí tới nỗi không muốn qua lại với nhau nữa.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Manh hóa trúc mã nam thần 4

Edit + beta: Linhlady

Nhìn đến bốn cái tâm nguyện này, Tô Linh Nhi cảm thấy gánh nặng đường xa.

Cũng may bởi vì biết được cốt truyện, cô có thể ứng biến chuyện xảy ra tiếp theo.

Nhưng mà trong ba cái tâm nguyện này trừ bỏ cái cuối cùng ra, mặt khác ba cái kia khó khăn đều không lớn.

Tô Linh Nhi phảng phất đã nhìn đến 10 điểm giá trị sức sống bị mình thu vào trong túi.

Thu thập tốt tâm tình, ngủ một giấc thật ngon.

Ngày hôm sau ăn cơm sáng xong, Tô Linh Nhi ngồi trên xe hơi tư gia trực tiếp đi vào cao trung Thiên Lam.

"Chú Trương hẹn gặp lại!"

Tô Linh Nhi ngoan ngoãn tạm biệt tài xế.

Lúc sau liền hướng tới trường Thiên Lam đi đến, mới vừa đi tới cổng trường, sau đó nghe thấy có người ở sau kêu tên của mình.

"Linh Nhi, từ từ đã! Chúng ta cùng nhau đi."

Tô Linh Nhi xoay người nhìn người đang đi đến cột tóc đuôi ngựa nhìn như cô gái nhỏ.

Cô gái cột tóc cao đi đến bên người Tô Linh Nhi lúc sau có chút thật cẩn thận duỗi qua tay muốn kéo cánh tay Tô Linh Nhi.

Đang xem đến Tô Linh Nhi là một mình một người, về mặt ngạc nhiên hỏi: "Linh Nhi, hôm nay cậu như thế nào tới một mình?"

Hứa Như Như vừa đi một bên khắp nơi nhìn xung quanh, như là đang tìm cái gì.

"Như Như, về sau chúng ta cùng nhau đi học đi."

Có lẽ là không thể tin được Tô Linh Nhi nói, Hứa Như Như kích động hỏi: "Linh Nhi, cậu vừa rồi nói cái gì?"

Từ lúc bắt đầu, Hứa Như Như liền cảm thấy Lưu Linh Nhi không thích hợp.

Rốt cuộc lúc trước Lưu Linh Nhi chán ghét cô nàng như vậy, cô nàng muốn tới gần đều không cho phép, hiện giờ lại kéo cánh tay cô nàng cùng nhau đi vào trường học.

"Tớ nói bắt đầu từ ngày mai chúng ta cùng nhau đi học đi."

Tô Linh Nhi về mặt xin lỗi nhìn Hứa Như Như.

"Như Như, trước kia đều là tớ không tốt! Chúng ta lớn lên với nhau từ nhỏ, cho dù giận dỗi nhau cũng không nên xa lạ, chỉ cần cậu không tức giận, chỉ cần về sau cậu còn nguyên ý làm bạn với tớ, chúng ta đây từ ngày mai cùng nhau đi học đi."

Nghe vậy, Hứa Như Như trừng lớn đôi mắt không nhìn được gât đầu, thậm chí hốc mắt cũng đỏ lên lấp lánh ánh nước.

"Tớ nguyên ý! Linh Nhi tớ còn tưởng rằng cả đời này cậu đều không để ý tới tớ nữa."

Thấy Hứa Như Như như thế này, ở trong lòng Tô Linh Nhi âm thầm đem nguyên chủ mắng một trận máu chó phun đầu.

Thật ra, nguyên chủ lúc trước, ngoài Đỗ Hạo ra còn có Hứa Như Như bọn họ ba người lớn lên với nhau từ nhỏ, thẳng đến sau lại có một ngày nguyên chủ phát hiện bản thân đối với Đỗ Hạo có tình cảm khác thường, trong lòng liền phá lệ mất cảm.

Hứa Như Như tính cách là cái loại bồn bồn ngốc ngốc, thời điểm làm việc luống cuống tay chân, thậm chí có thể chịu điểm tổn thương nhỏ, mà làm tiểu đồng bọn cùng nhau lớn lên, đặc biệt trong ba người có duy nhất một nam sinh, Đỗ Hạo tự nhiên muốn gánh vác làm "Hộ hoa sứ giả" nghĩ thân phận này một vinh quang.

Nguyên nhân chính là vì Đỗ Hạo đối với Hứa Như Như xuất phát từ quan tâm giữa bạn bè, nguyên chủ mới lâm vào lốc xoáy tình cảm cho rằng Đỗ Hạo đối Hứa Như Như có ý tứ.

Thế cho nên sau khi Đỗ Hạo rời đi, nguyên chủ không còn cùng Hứa Như Như nói qua một câu.

Sau lại đi vào cao trung Thiên Lam, nguyên chủ liền cùng Đỗ Hiểu Phượng làm bạn bè, vì có thể làm Đỗ Hiểu Phượng không cần phải dậy sớm, sau đó liền cơm sáng đều không kịp ăn liền tới đi học, nguyên chủ khiến làm tài xế nhà mình xoay hơn phân nửa cái thành thị đi đón Đỗ Hiểu Phượng cùng nhau đi học.

"Tốt, chuyện quá khứ cứ để cho nó qua đi, nhanh lên không muộn, chúng ta chạy nhanh vào đi thôi."

Nguyên chủ nhập học cùng năm với Hứa Như Như, hơn nữa thực may mắn cùng phân đến một lớp —— năm nhất ban ba!

Mà Đỗ Hạo lớn hơn hai tuổi vừa vặn học năm ba.

Đi vào ban ba, Tô Linh Nhi ngồi vào chỗ ngồi của mình, nhìn lướt qua phòng học cũng không có phát hiện thân ảnh Đỗ Hiểu Phượng.

Khóe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười lạnh, xem ra người nào đó mộng tưởng hảo huyền làm đại tiểu thư còn không có đủ a!

Mới vừa ngồi xuống không lâu, từ bên ngoài phòng học đi vào một người.

Nháy mắt, phòng học đang ồn ào náo nhiệt tức khắc lặng ngắt như tờ.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Mạnh hóa trúc mã nam thần 5

Edit + beta: Linh lady

Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên, chỉ thấy một giáo viên tuổi trẻ diện mạo soái khí đứng ở trên bục giảng, biểu tình nghiêm túc nhìn mọi người phía dưới.

Bằng vào ký ức nguyên chủ, Tô Linh Nhi biết tên này nam giáo viên tuổi trẻ soái khí tên gọi là Hiên Viên Thiên Minh, mà học sinh trường học quý tộc sở dĩ sợ hãi hẳn ta như thế, trừ bỏ Hiên Viên Thiên Minh là giáo viên tốt nhất ở Thiên Lam, còn có một cái nguyên nhân càng quan trọng, đó chính là bản thân Hiên Viên Thiên Minh chính là một người xứng danh với từ phú nhị đại.

Cho nên Hiên Viên Thiên Minh ở đối mặt đàn học sinh phú nhị đại phía dưới, có thể dùng một tâm tình bình thường tới đối đãi!

Ở cao trung Thiên Lam không biết có bao nhiêu "Tình đậu sơ khai, hoa quý thiếu nữ" muốn cùng Hiên Viên Thiên Minh tới diễn một vở tình thầy trò oanh oanh liệt liệt.

"Chúng ta trước tiên điểm danh một chút!"

Ngón tay Hiên Viên Thiên Minh thon dài mở sổ điểm danh ra.

Tô Linh Nhi nhìn trong ban một đám nữ sinh về mặt hoa si, không khỏi thở dài một hơi.

Quả nhiên, đây là một cái thế giới đề cao giá trị nhan sắc!

Mà ngồi ở phía dưới mặt nữ sinh khác thì trong lòng nhịn không được cầu nguyện: Nhanh nhanh điểm tên của ta, nhanh nhanh điểm tên của ta!

Kết quả là, ở kế tiếp thời gian gần hai ba phút.

Tô Linh Nhi bị thanh âm thuyết phục, thậm chí có một ít nữ sinh lần đầu đã sắp đuổi kịp một ít động tác aiqing của nữ chính!

"Luu Linh Nhi!"

"Có!"

Có lẽ là thật vất vả nghe được một cái thanh âm bình thường, Hiên Viên Thiên Minh hơi dừng lại ngẩng đầu lên nhìn về phía phương hướng của Tô Linh Nhi.

Nhìn thấy Hiên Viên Thiên Minh nhìn qua Tô Linh Nhi hơi hơi mỉm cười lộ ra một cái tươi cười khéo léo.

Hiên Viên Thiên Minh tiếp tục điểm danh thì thầm: "Đỗ Hiểu Phượng!"

Mọi người:.....

Không nghe được đáp lại, lúc sau, Hiên Viên Thiên Minh lại một lần gọi tên, kết quả vẫn không có nghe thấy có người trả lời.

Vì thế, Hiên Viên Thiên Minh liền cầm lấy bút đỏ chuẩn bị ở tên họ Đỗ Hiểu Phượng này viết lên【 đến trễ 】.

Đột nhiên một bóng hình cấp tốc từ bên ngoài lao vào.

Có lẽ là chạy nhanh, Đỗ Hiểu Phượng cũng không có nhìn đến Hiên Viên Thiên Minh trên bục giảng.

Khi cô ta vừa chạy đến trước mặt Tô Linh Nhi chuẩn bị trở lại chỗ ngồi của mình, Hiên Viên Thiên Minh đứng ở trên bục giảng rút cuộc nhịn không được mở miệng nói: "Đỗ Hiểu Phượng đồng học, chẳng lẽ bạn không biết đến muộn phải đánh một tiếng báo cáo, khi giáo viên đồng ý lúc sau mới có thể tiến vào sao?"

Oanh!

Cả người Đỗ Hiểu Phượng cứng đờ.

Cô ta cư nhiên đã quên hôm nay tiết học đầu tiên là Hiên Viên Thiên lên lớp!

Đều do Hứa Linh Nhi không đáng chết có đi đón cô ta, nếu không phải như thế làm sao cô ta sẽ đến trễ!

Phải biết rằng Hiên Viên Thiên Minh ở toàn bộ cao trung Thiên Lam đều biết hấn ghét nhất là người đến trễ.

Bởi vì Hiên Viên Thiên Minh từ nhỏ đã tiếp thu giáo dục quý tộc, cùng người khác kết giao coi trọng nhất đó là người này có đúng giờ hay không!

Nhưng Đỗ Hiểu Phượng không chỉ có đi học đến trễ lại còn có làm lơ hấn, trực tiếp vọt tiến vào, đừng nói là tu dưỡng tốt đẹp như Hiên Viên Thiên Minh, chuyện này đặt ở bất luận trên người một vị giáo viên nào đều sẽ không vui.

"Thưa thầy, em....."

Đỗ Hiểu Phượng xoay người sắc mặt trắng bệch một mảnh.

"Mặc kệ là lý do gì ít nhất giờ giấc đều làm không được, lại còn có làm lơ không tôn trọng thầy giáo, loại học sinh này bản thân giáo dưỡng đã có vấn đề!"

Hiên Viên Thiên Minh không lưu nửa điểm tình cảm.

Tô Linh Nhi nhìn Đỗ Hiểu Phượng đứng ở phía trước mình bởi vì lời nói của Hiên Viên Thiên Minh mà kích động đến run run.

Đột nhiên cảm thấy có chuyện không tốt muốn phát sinh.

Quả nhiên, ở thời điểm cái ý tưởng này ở trong đầu Tô Linh Nhi chợt lóe qua, Đỗ Hiểu Phượng vẫn luôn trầm mặc không lên tiếng lập tức xoay người.

Edit: Ách edit một mạch chỉ để thấy nam 9 mà trốn kỹ quá (;' 〰 〰 ")

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 36: Mạnh hóa trúc mã nam thần 6

Edit+beta: Linhlady

"Thầy giáo không phải như thầy nghĩ đâu ạ!"

Đỗ Hiếu Phụng muốn giải thích cho Hiền Viên lý do cô ta đến muộn, là bởi vì Luru Linh Nhi trước nay vẫn luôn tới đón cô ta hôm nay cũng không có đúng hẹn xuất hiện.

Cho nên sai không phải lỗi của cô ta!

Phải biết rằng Đỗ Hiếu Phụng chính là vẫn luôn ảo tưởng lớn lên về sau có thể tìm một cái nam nhân ưu tú như Hiền Viên Thiên Minh l chồng.

Cũng bởi vì loại ảo tưởng này không thể thành hiện thực, sau đó Đỗ Hiếu Phụng mới dòi mục tiêu chuyển dòi đến trên người Đỗ Hạo.

"Em sở dĩ đến trễ là bởi vì Luru Linh Nhi không có đúng hạn gọi em, làm em dầy muộn, mà cậu ấy cư nhiên một người tự đi học, làm phải ngồi hai chuyến xe buýt mới có thể đi tới trường học đi học!"

Đỗ Hiếu Phụng càng nói càng kích động, càng nói thanh âm càng lớn.

"Cậu ấy cư nhiên bỏ em một mình để đi học, thật là quá tâm cơ!"

Thấy Đỗ Hiếu Phụng nói thành cái dạng này, Tô Linh Nhi đột nhiên cảm thấy nguyện vọng đem Đỗ Hiếu Phụng đuổi ra khỏi cao trung Thiên Lam này thật sự là hoàn thành quá dễ, rốt cuộc người nào đó tự tìm đường chết, trách không được cô!

Nghe thấy Đỗ Hiếu Phụng làm trò về mặt mọi người chỉ trích Tô Linh Nhi, Hứa Như Như ngồi ở phía sau tức giận đứng lên.

"Đỗ Hiếu Phụng, cậu dựa vào cái gì nói Linh Nhi tâm cơ, Linh Nhi đón hay không đón ai là tự do của cậu ấy, trên đời này không có một cái pháp luật nào quy định người giàu có cần thiết trợ giúp người nghèo, huống chi cậu cùng Linh Nhi cùng nhau đi học thời gian không vượt qua một tháng, mà lúc trước cậu ngồi xe buýt mười mấy năm, như thế nào trước kia sẽ không đến trễ, hiện tại liền đến muộn!"

Tô Linh Nhi không nghĩ tới Hứa Như Như luôn luôn ăn nói vụng về thời điểm mình bị liên lụy thế nhưng lại biết ăn nói như thế.

Cùng lúc đó ở trong lòng đối với nguyên chủ tiến hành khiển trách đạo đức thật sâu!

Cứ như vậy mà bỏ qua một người bạn tốt như Hứa Như Như mà lại làm bạn với Đỗ Hiếu Phụng cái đồ bạch nhãn lang kia.

Hứa Như Như vừa nói xong làm tất cả mọi người ở đây bừng tỉnh đại ngộ.

Lúc sau ánh mắt nhìn Đỗ Hiếu Phụng cũng thay đổi hương vị.

Thì ra trong ban của bọn họ lại có một người là gà lại muốn bay lên cành làm phượng hoàng a!

"Đỗ Hiếu Phụng, em thật sự thực làm cho thầy thất vọng! Hiện tại em đi ra ngoài, đến văn phòng chờ thầy!"

Hiền Viên Thiên Minh không nghĩ tới Đỗ Hiếu Phụng luôn luôn ở trước mặt mình biểu hiện ngoan ngoãn cư nhiên sẽ biểu hiện ra ngoài một mặt vô lý ngang ngược như thế.

Đỗ Hiếu Phụng sau khi nghe những lời này, trừng mắt nhìn Tô Linh Nhi, còn đang muốn cãi cò, nhưng là ở sâu trong nội tâm cận tồn một chút lý trí làm cô ta thành thành thật thật ngậm lại miệng, không cam lòng xoay người đi ra phòng học.

"Được rồi, chúng ta bắt đầu học!"

Không thể không nói, thầy giáo có giá trị nhan sắc cao có thể kích phát tính tích cực học tập của học sinh.

Vừa kết thúc tiết học nữ sinh liền kích động chạy đến trên bục giảng đem Hiền Viên Thiên Minh ngăn lại, trong tay cầm sách giáo khoa, làm nũng nói: "Thầy Hiền Viên, chỗ này em còn chưa có nghe hiểu nha!"

"Thầy Hiền Viên, chỗ này em cũng không có nghe hiểu."

"Thầy ơi, thầy cái đề này có phải làm như vậy hay không."

"Thầy Hiền Viên cái đề này thật là quá khó, một lần em nghe không hiểu, không bằng chiều nay tan học em tới văn phòng của thầy học bù!"

.....

Hiền Viên Thiên Minh cự tuyệt bạn học muốn học bù, về mặt sắc lạnh từ phòng học rời đi.

"Linh Nhi, cậu không cần thương tâm!"

Tan học chuyện thứ nhất Hứa Như Như làm chính là lại đây an ủi Tô Linh Nhi.

Nghe vậy, Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên lộ ra một nụ cười.

"Thương tâm? Tớ vì sao lại phải thương tâm! Trước đó vài ngày tớ bắt quả là thấy Đỗ Hiểu Phụng đáng thương mới để chú Trương đi đón cậu ta, nếu như cậu ta như vậy không biết đủ tớ mới không đáng tự tìm mất mặt đâu! Cậu nói có phải hay không?"

Nghe được Tô Linh Nhi nói, Hứa Như Như ngốc ngốc gật đầu.

"Linh Nhi lời này không sai, chính là vì sao tớ cảm thấy cậu dường như đã thay đổi?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Mạnh hóa trúc mã nam thần 7

Edit +beta: Linhlady

Nghe được Hứa Như Như nói, Tô Linh Nhi nâng tay lên tới nhéo nhéo cái mũi Hứa Như Như, trêu đùa nói: "Tớ đương nhiên thay đổi, trở nên càng ngày càng thông minh, có thể phân biệt ra ai mới là bạn bè chân chính của tớ!"

Hứa Như Như nghe được Tô Linh Nhi chân thành nói hóc mắt lại lần nữa đỏ bừng.

"Linh Nhi, thật hy vọng cùng cậu cả đời làm bạn tốt!"

"Chỉ có chuyện thực hiện không được mọi người mới có thể hy vọng! Mà chúng ta nhất định sẽ làm bạn bè cả đời!"

.....

Toàn bộ buổi học Tô Linh Nhi đều không có nhìn thấy thân ảnh Đỗ Hiểu Phụng.

Thăng đến khi học xong tiết hai, Đỗ Hiểu Phụng mới xuất hiện ở bên trong tầm mắt mọi người.

Đỗ Hiểu Phụng vừa xuất hiện lập tức xuất hiện một ít lời nói không dễ nghe.

"Ai nha! Muốn tớ nói về sau chúng ta mỗi người đi đón một lần, nhiều siêu xe như vậy khẳng định đem cái tiểu khu kia nổi danh luôn đi."

"Đúng a, cái kia không biết có nơi cho xe nhà chúng ta dừng lại nữa không a!"

"Phi, thật không nghĩ tới cậu ta là loại người không biết xấu hổ! May mắn chúng ta phát hiện đúng lúc bằng không để cho cậu ta lừa."

.....

Những người này ngày thường liền coi thường Đỗ Hiểu Phụng, cảm thấy Đỗ Hiểu Phụng là người giả dối, hiện giờ đã xảy ra chuyện này càng nghiệm chứng suy đoán của bọn họ lúc trước là đúng, tự nhiên sẽ không bỏ qua cái cơ hội tuyệt diệu tới trào phúng Đỗ Hiểu Phụng.

Đỗ Hiểu Phụng nỗ lực đè nén bản thân, bọn họ những người này còn không phải là có mấy cái đồng tiền dơ bẩn sao, chờ đến về sau mình thăng chức rất nhanh, nhất định phải làm cho đám sâu gái này đẹp mặt!

Đỗ Hiểu Phụng trừng mắt nhìn Tô Linh Nhi một cái, sau đó loảng xoảng một tiếng dùng sức dịch lại ghế, đặt mông ngồi xuống.

Tô Linh Nhi khinh thường cười ra tiếng, chỉ có đứa bé mới có thể chơi tính tình!

Mà này vừa vặn cũng nói lên Đỗ Hiểu Phụng không thành thực.

"Luu Linh Nhi cậu cười cái gì!"

Nụ cười không quan trọng, Đỗ Hiểu Phụng nháy mắt tức giận.

Quay đầu đối với Tô Linh Nhi chửi ầm lên nói: "Luu Linh Nhi, cậu thật là khinh người quá đáng! Rõ ràng là trước kia cậu nói qua muốn đón tôi cùng nhau tới trường đi học, chính là hôm nay lại vô cớ cho tôi leo cây! Hơn nữa làm trò trước mặt thầy Hiền Viên cũng không thay tôi giải thích! Chúng ta chính là làm bạn bè như vậy sao?"

Nghe vậy, thân mình Tô Linh Nhi nghiêng về phía sau, ghé trực tiếp dựa vào trên bàn Hứa Như Như, kiêu chân bắt chéo.

"Nói nhảm một đồng lời gì đâu!"

Đỗ Hiểu Phụng sắc mặt đỏ lên, nhìn người trong ban chế giễu lập tức trở nên co quắp lên, lắp bắp hỏi: "Luu Linh Nhi, chẳng lẽ những lời này tôi đều nói sai rồi sao?"

Tô Linh Nhi nhún nhún vai: "Sai là không có sai! Nhưng là tôi hỏi cậu, tôi có từng nói qua hôm nay muốn đi đón cậu sao, tôi có từng nói qua vẫn luôn cho cậu ngồi xe miễn phí, lại từng nói qua cùng phải làm bạn bè với cậu?"

Liên tiếp hỏi lại làm Đỗ Hiểu Phụng về mặt mọng bực.

Nhưng đề cho cô ta khủng hoảng chính là những lời Tô Linh Nhi vừa nói xong ở trong đầu cô ta đã có đáp án chính xác!

Đó chính là..... Không có!

Tô Linh Nhi nhìn Đỗ Hiểu Phụng trước mắt chân tay luống cuống, tiếp tục mở rộng thế công.

"Trước kia cha tôi đã nói kết hôn phải môn đăng hộ đối, kỳ thật tôi cảm thấy tìm bạn bè càng phải như thế, nói cách khác tựa như hôm nay như vậy! Người nào đó sai lại đem ý tốt của người khác hảo thành đương nhiên, trái lại trách cứ đối phương! Các cậu nói đây không phải cũng là quá không biết xấu hổ!"

Tiếng nói Tô Linh Nhi vừa dứt, thành âm phụ họa tức khắc một mảnh.

Muốn đem Đỗ Hiểu Phụng từ cao trung Thiên Lam đuổi đi, tự nhiên không thể thiếu các bạn học này.

"Thật không biết xấu hổ!"

"Thật đúng là đem mình trở thành đại tiểu thư, cho rằng mỗi ngày đều có người đón đưa!"

"Chính mình là kia cọng hành, chính mình trong lòng rõ ràng."

.....

Thời điểm mọi người ở đây cười nhạo Đỗ Hiểu Phụng, Tô Linh Nhi đột nhiên dùng một chút lực để ghé một lần nữa trở lại tại chỗ, dùng thanh âm chỉ có hai người có thể nghe được nói: "Nói nữa tôi cũng không có nói qua chúng ta là bạn bè a!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thân Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Mạnh hóa trúc mã nam thần 8

Edit+beta: Linhlady

"Cậu....."

Đỗ Hiểu Phụng đỏ mặt lên, rõ ràng mấy ngày hôm trước quan hệ hai người tốt như vậy, cùng nhau đi học, cùng nhau ăn cơm, chính là vì sao từ hôm nay, không, phải nói từ buổi chiều tan học ngày hôm qua sau đó Luu Linh Nhi lại trở nên không thích hợp!

"Không công bằng! Thật không công bằng!"

Cô ta tuy rằng xuất thân nghèo khổ nhưng cũng không phải người dễ Luu Linh Nhi quất nắn như một con cầu!

Dựa vào cái gì thời điểm Luu Linh Nhi muốn cùng cô ta chơi liên đào tìm đào gan, làm cuộc sống của cô ta như lên thiên đường!

Thời điểm không muốn cùng cô ta làm bạn bè liền phải đem cô ta hung hăng dẫm xuống bùn đất.

Chính là Đỗ Hiểu Phụng chỉ nhìn Tô Linh Nhi làm tất cả mọi chuyện, chưa từng có nghĩ tới vấn đề nằm ở trên người bản thân.

Với cô ta mà nói, làm sao từng thật sự đem Lưu Linh Nhi làm bạn bè!

Từ lúc bắt đầu Đỗ Hiểu Phụng thích đó là cái loại cảm giác được người hâm mộ.

Mọi người ở đây đều ở cười nhạo Đỗ Hiểu Phụng, đột nhiên từ cửa truyền đến một tiếng răn dạy.

"Các em đang làm gì?"

Đỗ Hiểu Phụng vừa mới bình ổn lại tiếp tục bị mắng đầy mặt.

"Còn có em! Đi học không lo ngồi đi học cho tốt, như thế nào còn đứng! Thật cho mình là công chúa Bạch Tuyết, làm tất cả mọi người ngưỡng mộ mỹ mạo của em."

Tô Linh Nhi ngừng đầu liếc liếc mắt một cái nhìn người tới, phát hiện thì ra Chủ Nhiệm Giáo Dục.

"Cái này sẽ làm Đỗ Hiểu Phụng dễ chịu!"

Có người cười trộm nói.

Chủ Nhiệm Giáo Dục ở cao trung Thiên Lam có tiếng là nịnh nọt, ngày thường liền thích lấy một ít học sinh bình dân tới tạo uy tín.

Hiện giờ thật vất vả hẳn ta bắt lấy Đỗ Hiểu Phụng từ lớp học hỗn loạn, tự nhiên không tránh được một phen châm chọc mỉa mai.

Chỉ là nghe xong lời nói của Chủ Nhiệm Giáo Dục, Tô Linh Nhi không thể không gợn tay cái lên.

Đúng là chuyên môn đi tấn công! Câu này nói đến vẫn là phi thường chính xác.

"Tên gọi là gì?"

"

Chủ Nhiệm Giáo Dục nhìn lướt qua Đỗ Hiểu Phụng.

"Đỗ Hiểu Phụng."

"Đỗ Hiểu Phụng đúng không!"

Đôi mắt nhỏ tí hí của lão Chủ Nhiệm Giáo Dục đảo qua lại.

"Đi học, cô như thế nào còn đứng lên, tất cả mọi người đều bị cô làm không chuyên tâm học tập, kỷ luật lớp học hỗn loạn như thế! Thật là một con chuột làm hỏng một nồi nước.*"

*Kiểu như con sâu làm rầu nồi canh ý. Nhưng ta thích để vậy. $\neg (\geq \diamond \leq) \neg$

"Thưa thầy, em....."

Đỗ Hiểu Phụng tuy rằng xuất thân bản hàn nhưng từ nhỏ đến lớn ở lớp đều là cái loại học trò được thầy cô thích nhất học tập tốt ngoan, đâu chịu nổi loại châm chọc mỉa mai này.

"Em cái gì mà em! Trường học lại không phải nhà cô, thời điểm nên đi học thì ra đi học, đứng vậy còn ra thể thống gì, con chuột vĩnh viễn đều là con chuột, bên trong tìm không ra cà phê!"

Đỗ Hiểu Phụng về mặt mọng bức.

Khi nào con chuột còn cùng cà phê liên quan đến nhau.

Chính là đồng học khác trong ban đang nghe đến những lời sau đó của Chủ Nhiệm Giáo Dục một đám cười ngả trước ngả sau.

"Ha ha, cà phê phân chuột!"

"Cái này ta cũng không dám uống!"

"Xem ra chúng ta ngựa chạy tán loạn lại phải nổi danh, rốt cuộc đều đã sản xuất cà phê phân chuột."

.....

Nhìn mọi người cười nghiêng ngả, Chủ Nhiệm Giáo Dục cũng là hiểu ý cười.

Có thể lấy lòng phú nhị đại này, hẳn ta so với ai khác đều vui vẻ.

Đặc biệt khi hẳn ta nhìn đến khoe miệng Tô Linh Nhi có ý cười nhàn nhạt, càng thêm ra sức.

Chủ Nhiệm Giáo Dục lại lần nữa dùng tất cả thủ đoạn đối với Đỗ Hiểu Phụng trào phúng nói: "Đồng học, phải nhớ kỹ thân phận của mình! Vốn dĩ điều kiện kinh tế trong nhà đã không tốt, như vậy lo mà học tập, không cần học người khác đi đâu quấy rối, rốt cuộc người ta chính là phú nhị đại, giống cô loại gà rừng xông vào bầy hạc thật đúng là không thấy nhiều lắm."

Nghe được Chủ Nhiệm Giáo Dục nói, phía dưới tức khắc có học sinh nhéo giọng nói, học tiếng gà gáy.

Toàn bộ lớp học lại lần nữa cười vang một đoàn.

Rốt cuộc chủ nhiệm đang dạy dỗ đem Đỗ Hiểu Phụng tổn hại một lần lại một lần, cuối cùng nói tới khát nước mới tạm thời buông tha cô ta.

* lão thủ phân: là con chuột đúng không nhỉ? Hay là phân chuột ta?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Mạnh hóa trúc mã nam thần 9

Edit+beta: Linhlady

Chủ nhiệm sau khi rời khỏi lớp, Đỗ Hiểu Phụng cúi đầu ngồi ở trên bàn.

Tất cả mọi người không có phát hiện cúi đầu ánh mắt Đỗ Hiểu Phụng toàn bộ là phần nộ hung ác nham hiểm.

Mà ở sau khi Chủ Nhiệm Giáo Dục rời khỏi, thầy giáo dạy tiết này mới đi vào.

Ở thời điểm Tô Linh Nhi mới vừa cảm thấy hứng thú với tri thức của môn này, ngồi ở phía sau cô Hứa Như Như đột nhiên dùng chân đá ghế một cái.

Ngay sau đó một tờ giấy từ phía sau đưa tới.

Tô Linh Nhi mở tờ giấy ra, chỉ thấy mặt trên viết một câu: Linh Nhi, hôm nay giữa trưa cậu đi ăn cơm trước, tớ có chút việc muốn làm.

Tô Linh Nhi ở trên tờ giấy viết một câu lại lặng lẽ đưa trở về.

Hứa Như Như mở tờ giấy nhìn đến Tô Linh Nhi sau khi trả lời, không khỏi khó xử.

Linh Nhi cũng phải đi, cô nàng nên làm cái gì bây giờ a!

Qua hơn nửa ngày, Tô Linh Nhi đều không có nhận được câu trả lời của Hứa Như Như, ở thời điểm cô cho rằng cứ quyết định như vậy, Hứa Như Như lại lần nữa dùng chân đá đá ghế cô.

Lần này tiếp nhận tờ giấy, Tô Linh Nhi chỉ thấy mặt trên viết hai chữ: Đỗ Hạo!

Đây là lần đầu tiên Tô Linh Nhi thấy hai chữ Đỗ Hạo có quan hệ tới mình.

Lúc này, vừa vặn ở bên ngoài vang lên tiếng chuông tan học.

Tô Linh Nhi liền xoay người nhìn Hứa Như Như đang thờ dài mở miệng hỏi: "Làm sao vậy? Giữa trưa cậu bỏ tớ chính là vì đi tìm Đỗ Hạo?"

Về mặt Hứa Như Như hoảng loạn kích động lung tung xua tay vội vàng mở miệng.

"Linh Nhi, cậu nghe tớ giải thích! Trước đó vài ngày không phải ba tớ đi công tác đến nước M sao, hẳn biết tớ thích Angela, vừa vặn kia đoạn thời gian đó Angela đã phát album, ba tớ liền mang về cho tớ một chuyên tập(?), chuyên tập này ở trong nước còn không có phát hành, mà Hạo ca ca vừa vặn cũng thích Angela, cho nên mới....."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi duỗi tay nói: "Lấy tới đây!"

"Cái gì?!"

Hứa Như Như tròng lớn đôi mắt.

"Còn có cái gì, chuyên tập!"

"Á."

Hứa Như Như vội vàng từ trong túi móc ra chuyên tập Angela.

Tô Linh Nhi ước lượng chuyên tập trong tay đối với Hứa Như Như nói: "Hôm nay giữa trưa chúng ta cùng đi đưa đi."

"A!"

Nghe được Tô Linh Nhi nói, Hứa Như Như khiếp sợ.

"Như thế nào không muốn?"

Tô Linh Nhi nhướn mày nhìn Hứa Như Như, làm bộ đem chuyên tập ném tới trên bàn chuẩn bị xoay người sang chỗ khác.

Hứa Như Như cho rằng Tô Linh Nhi thật sự tức giận vội vàng đem này kéo lại.

"Linh Nhi, không phải như cậu nghĩ đâu, tớ còn không phải sợ cậu cùng Hạo ca ca chạm mặt sẽ không thoải mái sao."

Hứa Như Như đã từng nhìn thấy Đỗ Hạo cùng Lưu Linh Nhi ở vườn trường rất nhiều lần gặp thoáng qua lại không chào hỏi lẫn nhau.

"Như thế nào sẽ không thoải mái, ba người chúng ta lớn lên từ nhỏ với nhau, hơn nữa hiện tại tớ cũng có chút nhớ hần."

Một câu cuối cùng Tô Linh Nhi nhỏ giọng nói ra.

Hứa Như Như nghe được lời này sau như là phát hiện đại lục mới giọng nói kích động hỏi: "Linh Nhi, cậu vừa rồi nói cái gì? Cậu nói cậu nhớ Hạo ca ca?"

Tô Linh Nhi vội vàng duỗi tay che miệng Hứa Như Như lại.

"Cậu nhỏ giọng một chút cho tớ, giữa trưa hôm nay chúng ta cùng đi đưa chuyên tập, cứ quyết định như vậy đi!"

Nói xong câu đó, Tô Linh Nhi xoay người sang chỗ khác.

Ngồi ở phía trước Tô Linh Nhi Đỗ Hiểu Phụng trùng hợp nghe được Hứa Như Như nói, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Lưu Linh Nhi, thật không nghĩ tới cô cứ nhiên nhớ thương bạn trai hoa hậu giảng đường!

Một buổi học dài trôi qua, cuối cùng tiếng chuông cũng vang lên.

"Đi thôi!"

Đeo cặp sách trên lưng Tô Linh Nhi quay về phía sau nói với Hứa Như Như.

Hứa Như Như như cũ vẫn là vẻ mặt lo lắng, có chút không yên tâm hỏi: "Linh Nhi, nếu cậu không muốn cũng không cần đi theo tớ."

Ba người lớn lên với nhau từ nhỏ, đời trước cũng tự nhiên nhận thức.

Hứa Như Như ở cha mẹ trong miệng nhiều ít cũng hiểu biết một ít.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Mạnh hóa trúc mã nam thần 10

Edit +beta: Linhlady

"Đương nhiên muốn đi!"

Cô còn muốn cùng nam thần trúc mã giải trừ hiểu lầm đâu.

Nói cách khác làm sao có thể hoàn thành đủ tâm nguyện của ký chủ.

"Được đi thôi!"

Hứa Như Như thấy Tô Linh Nhi kiên trì như thế cũng không hề nhiều lời.

Hai người tay kéo tay từ ban ba của năm nhất đi ra ngoài.

Đỗ Hiểu Phụng nhìn bóng dáng Tô Linh Nhi lộ ra một cái tươi cười âm hiểm làm cho người ta sợ hãi.

"Luu Linh Nhi, chuyện này đều là mầy bức tao!"

Cái trường học này không chỉ có mình Luu Linh Nhi là một cái phú nhị đại!

.....

Tô Linh Nhi cùng Hứa Như Như đi tới trong hoa viên phía trước một khu nhà của năm ba trường Thiên Lam.

Không thể không nói, kiến trúc trường quý tộc Thiên Lam thật phần đồ sộ.

Gần khu năm bao có một hoa ước chừng trồng trăm loại hoa cỏ, Tô Linh Nhi tức khắc có một loại cảm giác Luu bà tiến Đại Quan Viên.

Đang lúc Tô Linh Nhi đang thưởng thức tranh kỳ hoa khoe sắc, bên người Hứa Như Như đột nhiên la lớn: "Hạo ca ca, chúng ta ở chỗ này."

Theo tầm mắt Hứa Như Như nhìn lại, Tô Linh Nhi thấy một nam sinh diện mạo lạnh lùng, như pho tượng hình dáng khuôn mặt rõ ràng, hốc mắt hãm sâu mang theo một loại mỹ cảm thâm thúy, lại có một loại phong tình Tây Âu.

"Đây là Đỗ Hạo!"

Tô Linh Nhi bội phục ánh mắt của nguyên chủ, đồng thời lại đối với nguyên chủ muốn phỉn trào, trúc mã soái như vậy ở bên người nguyên chủ như thế nào có thể nhận được!

Dù sao, cô là nhện không nổi!

Đỗ Hạo đi lại gần hai người thấy Tô Linh Nhi bên người Hứa Như Như, trong nháy mắt ngây người, chợt lại bày ra biểu tình lạnh băng giống như đúc lúc trước.

Khi hần mới vừa đi không tới vài bước, một bóng dáng nho nhỏ chạy nhanh lại đây.

Nói ra các người khả năng không tin, Tô Linh Nhi là vì mau chóng hoàn thành nhiệm vụ mới xông lên nhào vào trong lòng ngực Đỗ Hạo.

Nói ra các người khả năng cũng không tin, Tô Linh Nhi là vì mau chóng hoàn thành nhiệm vụ đôi tay mới không thành thật ở trên người Đỗ Hạo ăn đậu hủ.

Tô Linh Nhi nhào vào trong lòng ngực Đỗ Hạo, khóc sụt sùi nói một lời lung tung rối loạn mơ hồ không rõ.

Tô Linh Nhi cao một mét sáu năm cùng Đỗ Hạo 1 mét 8 hình thành hai cảnh đối lập.

Hai người kém mười lăm cm, vừa vặn là đồ cao phù hợp nhất của một đôi tình nhân.

Đỗ Hạo lập tức bị Tô Linh Nhi khóc đắc thủ làm vội vàng tay chân luống cuống

Có chút không biết làm sao nhìn Tô Linh Nhi trong lòng ngực, vươn tay thử tính sờ sờ đầu nhỏ của Tô Linh Nhi.

"Đừng..... Đừng khóc ngoan!"

Đỗ Hạo khăn trương chưa bao giờ có, nhưng trong hỗn loạn lại có một chút vui vẻ.

"Hạo ca ca, thực xin lỗi, em không nên bởi vì chuyện của người lớn mà không để ý tới anh

."

Tô Linh Nhi khóc hồng đôi mắt nhè nhẹ bắt lấy quần áo Đỗ Hạo.

Tuy rằng trong khoảng thời gian này trong trường học vẫn luôn truyền lưu Đỗ Hạo cùng Mộ Dung Vân yêu đương, nhưng mà Tô Linh Nhi biết hai người chân chính ở bên nhau là sau khi có vụ thư tình kia, Đỗ Hạo hoàn toàn hết hy vọng với nguyên chủ mới đáp ứng cùng Mộ Dung Vân ở bên nhau.

Còn lúc trước đều là Mộ Dung Vân đơn phương theo đuổi!

Nói không chừng lời đồn gần đây của hai người vẫn là Mộ Dung Vân tự mình tung tin ra ngoài.

Mà Tô Linh Nhi sờ dĩ dám trắng trợn tảo bạo đối với Đỗ Hạo như thế lại khóc lại kêu, đó là bởi vì cô biết Đỗ Hạo đối với nguyên chủ cũng là có cảm tình.

"Linh Nhi, em đừng khóc! Anh không có giận em."

Tô Linh Nhi nghe vậy tức khắc ngẩng đầu lên trừng lớn đôi mắt có chút hoài nghi hỏi: "Thật sự? Hạo ca ca anh thật sự không giận Linh Nhi?"

Khóc hồng hốc mắt, nước mắt ngập mi, giống như hồ nước trong vắt, khuôn mặt nhỏ đỏ lên, mang theo một tia biểu tình gấp gáp khẩn trương, sợ bị cự tuyệt, như là giây tiếp theo nếu không có nghe được đáp án mình mong muốn sẽ lập tức khóc.

Thấy bộ dáng Tô Linh Nhi lúc này, tâm Đỗ Hạo như tràn đầy.

"Thật sự, Hạo ca ca làm sao có thể giận em được."

Nghe được đáp án của Đỗ Hạo, Tô Linh Nhi trờ trờ cái mũi, ở xoay người nhìn thấy rất nhiều người đều ở ngắm cảnh, lập tức đỏ mặt về mặt thẹn thùng chạy đến bên người Hứa Như Như.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Manh hóa trúc mã nam thần 11

Edit+ beta: Linhlady

Hứa Như Như còn chưa kịp giám sát bởi cảnh tượng vừa rồi mang lại, thẳng đến Tô Linh Nhi có chút giận dữ chạm chạm cánh tay của cô nàng, vừa thẹn lại vuela gấp nói: "Như Như, cậu nhanh nhanh đem chuyên tập cho Hạo ca ca a!"

"Á."

Hứa Như Như vội vàng từ trong túi xách móc ra chuyên tập Angela.

Một bản tay Đỗ Hạo bỏ vào trong túi, một bản tay từ trong tay Hứa Như Như tiếp nhận chuyên tập.

Tô Linh Nhi vừa thấy Đỗ Hạo tiếp nhận chuyên tập lúc sau, lập tức lôi kéo Hứa Như Như chạy trốn.

Nhìn thân ảnh Tô Linh Nhi, dưới khuôn mặt lạnh lùng của Đỗ Hạo lộ ra một tia tươi cười nhàn nhạt.

"Nha, trách không được Đỗ thiếu nhà chúng có thể ở dưới thế tán công của hoa hậu giảng đường mà vẫn không loạn, thì ra là kim ốc cất giấu tiểu học muội a!"

Người đi tới trên ghẹo Đỗ Hạo là một nam sinh tên gọi Dương Minh.

"Câm miệng!"

Đỗ Hạo giờ chuyên tập trong tay lên.

"Được! Tớ câm miệng!"

Dương minh đang xem đến mặt trên chuyên tập nữ minh tinh Âu Mỹ gọi cảm lúc sau lập tức nhận mệnh.

Ở một bên khác, Hứa Như Như rút cuộc chạy không nổi một tay đem Tô Linh Nhi giữ chặt.

Mồm to thở hổn hển, thở hổn hển nói: "Linh Nhi, đừng chạy, lại chạy tớ liền mất mạng."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi ngừng lại, nghĩ như thế nào đem lực chú ý của Hứa Như Như từ chuyện vừa rồi dời đi qua chuyện khác.

"Nhur Như, cái kia..... Chúng ta đi ăn cơm đi."

Tô Linh Nhi có chút chột dạ nói.

Bất quá đương thời điểm cô ngẩng đầu lại nhìn đến Hứa Như Như đang ở dùng một loại ánh mắt bình tĩnh đại ngộ nhìn chăm chăm mình.

"Nhur Như, chúng ta đi thôi."

Tô Linh Nhi nhuộm nhuộm lùi kéo tay Hứa Như Như hướng tới nhà ăn trường học đi đến.

"Chờ một chút!"

Hứa Như Như đảo qua phía trước bộ dáng ngốc ngốc, ánh mắt sáng ngời nhìn thẳng hai mắt Tô Linh Nhi.

"Linh Nhi, cậu nói thật cho tớ lúc trước có phải bởi vì Hạo ca ca cậu mới không để ý tớ hay không?!"

Tuy rằng là câu nghi vấn, nhưng là Hứa Như Như nói chuyện ngữ khí lại là vô cùng khẳng định.

"Cái này..... Cái kia....."

Tô Linh Nhi thật muốn trốn quách đi cho rồi, một phen ôm cánh tay Hứa Như Như làm nũng nói: "Nhur Như tốt của tớ, cậu sẽ không bởi vì cái này giận mà giận tớ đi, không phải lúc trước tớ tạ tội với cậu rồi sao."

"Hừ"

Hứa Như Như hừ lạnh một tiếng quay đầu đi không nhìn Tô Linh Nhi.

Thấy thế, Tô Linh Nhi lại lần nữa chủ động tiến lên làm ra một cái mặt quỷ trêu đùa Hứa Như Như.

"Không để ý tớ cậu!"

Hứa Như Như vẫn là không có tha thứ Tô Linh Nhi.

Cái này lại làm Tô Linh Nhi lo lắng!

"Nhur Như, Như Như, cậu đừng tức giận mà, sẽ không phải là cậu thật sự thích Hạo ca ca đi."

Nghe câu nói kia Hứa Như Như rốt cuộc dừng lại, quay đầu hổng hổng đối với Tô Linh Nhi nói: "Tớ mới không thích Hạo ca ca đâu, tớ chỉ là tức giận cậu ngay cả chuyện quan trọng như vậy cũng nói cho tớ, lại còn có bởi vì chuyện này hại tớ bạch bạch thương tâm thời gian dài như vậy."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi vội vàng lại lần nữa nhào lên trước kéo cánh tay Hứa Như Như, nũng nịu làm nũng nói: "Nhur Như tốt, lần này tớ thật sự biết sai rồi, tớ thề về sau có chuyện gì đều không dối gạt cậu được không! Chúng ta làm bạn cả đời, khuê mật tốt."

"Nhur vậy còn chấp nhận được!"

Khuôn mặt non nớt của Hứa Như Như rốt cuộc lộ ra một cái tươi cười.

Hai người kéo cánh tay nhau đi đến nhà ăn.

Tô Linh Nhi quay đầu nhìn chăm chăm Hứa Như Như, Hứa Như Như bị nhìn chăm chăm đến phát ngượng, vươn tay nhẹ nhàng đánh Tô Linh Nhi một chút: "Nhìn cái gì mà nhìn! Chẳng lẽ tớ so Hạo ca ca còn xinh đẹp hơn sao."

"Không phải, tớ chỉ là suy nghĩ nếu cậu nói không thích Hạo ca ca, vậy cậu thích ai."

Vừa nghe lời này, khuôn mặt trắng nõn của Hứa Như Như tức khắc đỏ ửng.

"Ha ha, Như Như cậu quả nhiên có yêu thích người! Mau nói cho tớ biết là ai?"

Tô Linh Nhi như là phát hiện đại lục mới, đẩy đưa với Hứa Như Như muốn biết, không chịu nổi Tô Linh Nhi năn nỉ i ới.

Hứa Như Như thận trọng tiến đến bên lỗ tai Tô Linh Nhi.

"Cái gì! Là hán!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Manh hóa trúc mã nam thần 12

Edit+beta: Linhlady

Hứa Như Như kinh hách che miệng Tô Linh Nhi lại, giao phó nói: "Linh Nhi, nhưng cậu nhất định phải giữ bí mật cho tớ a!"

Nhìn thấy Tô Linh Nhi gật đầu, Hứa Như Như mới buông tay ra.

"Cậu yên tâm, tớ nhất định sẽ giữ bí mật."

Tô Linh Nhi lộ ra một cái tươi cười phúc hắc.

Nhà ăn trường Thiên Lam là một khu nhà thập phần đồ sộ thiết kế theo kiến trúc hiện đại, tuy rằng trường Thiên Lam chỉ có hơn ngàn người, nhưng mà nhà ăn lại ước chừng có mười tầng.

Vì thế vào nhà ăn, lại ít ỏi không có mấy người.

Tô Linh Nhi lôi kéo Hứa Như Như vừa nói vừa cười đi vào bên trong nhà ăn.

"Linh Nhi, ngày hôm qua trong nhà mới vừa đưa tới một đám Mê Hương Quả* mới mẻ, tớ nhớ rõ cậu thích ăn nhất."

*Đây là loại quả thần thánh gì vậy (ノノノ)

"Thật sự?"

Tô Linh Nhi kinh hi hoi.

"Đương nhiên."

Hứa Như Như tiếng nói vừa dứt, đột nhiên một chậu nước hắt lại đây.

"Cẩn thận!"

Tô Linh Nhi một tay đem Hứa Như Như kéo ra phía sau mình, rào, một chậu nước lạnh toàn bộ hắt lên người Tô Linh Nhi.

"Linh Nhi, cậu không sao chứ."

Về mặt Hứa Như Như quan tâm hỏi.

Sau đó trừng lớn đôi mắt phần nộ nhìn chằm chằm một đám nữ sinh quần áo tươi đẹp phía trước.

"Mộ Dung Vân, các cô làm gì!"

Ở trong đám nữ sinh mặc quần áo đẹp dễ này, có hai người thường xuyên thấy, một người dĩ nhiên là một nữ sinh giúp người cầm đầu hoa hậu giảng đường Mộ Dung Vân, mà một người còn lại ăn mặc bình thường, gả lạc bầy hạc Đỗ Hiểu Phụng.

"Làm gì? Hỏi một chút Lưu Linh Nhi chính là cô ta!"

Có một cái nữ sinh đứng ra chỉ vào Tô Linh Nhi chất vấn.

"Thật không nghĩ tới các ngươi chỉ là học sinh năm nhất một đám không biết liêm sỉ, cư nhiên cũng dám tới thông đồng nam sinh năm ba chúng ta! Quả thực là tìm chết!"

Đỗ Hiểu Phụng thấy Tô Linh Nhi bị người ta khi dễ, trong lòng tuôn ra một cỗ khoái ý.

Hừ, Lưu Linh Nhi bất quá chỉ là tiểu thư nhà giàu!

Nhưng là ở trường Thiên Lam học sinh ở đây ai lại không phải tiểu thư thiếu gia đâu!

"Chính là, cũng không nhìn xem chính mình cái mặt hàng gì cũng dám cùng hoa hậu giảng đường chúng ta đoạt nam nhân."

Tô Linh Nhi nhìn Mộ Dung Vân cùng mấy người phía sau Đỗ Hiểu Phụng.

Dùng cái mũi đều có thể ngửi ra được chuyện này nhất định cùng cô ta không thoát khỏi quan hệ.

Hứa Như Như nghe thấy người khác nhục mạ Tô Linh Nhi như thế, xông lên trước muốn tranh luận.

Khóe miệng Tô Linh Nhi lộ ra một nụ cười lạnh, ngay sau đó giữ chặt Hứa Như Như, hướng về phía Hứa Như Như cuống quýt lắc đầu, trong miệng nói: "Như Như, thôi bỏ đi."

"Hừ, cô nói như thế nào thì như thế đó sao."

Vừa rồi nữ sinh lại lần nữa mở miệng.

"Linh Nhi, cậu không cần sợ hãi! Đừng quên nhà ăn này chính là ba tổ quyền góp."

Hứa Như Như trái lại cầm tay Tô Linh Nhi an ủi cổ vũ.

"Đừng sợ, các cô ta dám khi dễ cậu, Hứa Như Như tớ làm các cô ta hôm nay một người cũng đi không ra đi khỏi đây."

Không thể không nói, Hứa Như Như lần lượt biểu hiện không ngừng đổi mới nhận thức của cô với cô nàng.

Bằng vào ký ức nguyên chủ, Tô Linh Nhi biết Hứa Như Như từ nhỏ đều tránh ở phía sau nguyên chủ cùng Đỗ Hạo, hai người đều xem cô nàng như em gái vậy, không hiện tại lại có thể mạnh mẽ ra mặt vì cô.

Cũng chỉ có Tô Linh Nhi biết Hứa Như Như có bao nhiêu sợ hãi, thế cho nên cái tay cầm tay cô kia vẫn luôn ngăn không được run rẩy.

Nhìn thấy Tô Linh Nhi cùng Hứa Như Như bị vây lại, Đỗ Hiểu Phượng quả thực cao hứng đến muốn bay lên trời.

Lưu Linh Nhi, là mày không đón tao đi học! Là mày không thay tao giải thích với thầy Hiền Viên! Là mày cười nhạo tao! Là mày khiến tao ở đồng học trước mặt xấu mặt!

Trong lòng Đỗ Hiểu Phượng càng nghĩ càng kích động, hận không thể bọn Mộ Dung Vân lập tức xông lên đem Tô Linh Nhi cùng Hứa Như Như hành hung một trận.

Chính là khi cô ta nghe được lời nói kế tiếp của Tô Linh Nhi, cả người đều không tốt.

Chỉ thấy Tô Linh Nhi nắm chặt tay Hứa Như Như muốn tiến lên lý luận.

Hơn nữa về mặt chân thành nói: "Như Như, không cần tìm các cô ấy gây phiền toái, coi như là vì Hiểu Phượng, dù sao trên người tớ đã ướt, nếu làm các cô ấy biết là Hiểu Phượng để tớ đi tìm Hạo ca ca, các cô ấy nhất định lại sẽ đi tìm Hiểu Phượng gây phiền toái."

"Cái gì!"

Hứa Như Như kinh ngạc hô to một tiếng, về mặt mồm bức.

Tô Linh Nhi sợ Hứa Như Như lời đuôi vôi vàng lời kéo cô nàng đi sang một bên, lại còn vừa đi vừa nói: "Như Như, trong lòng tớ cậu cùng Hiểu Phượng đều giống nhau, hai người các cậu đều là bạn bè của tớ."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 43: Mạnh hóa trúc mã nam thần 13

Edit+beta:Linhlady

Trong toà nhà này ít ỏi có mấy phòng ăn hoạt động, bởi vì phía dưới Hứa Như Như cùng Mộ Dung Vân người năm nhất khắc khẩu mọi người sôi nổi lộ lối ra xem náo nhiệt.

Dương Minh xuất phát từ tò mò xuống phía dưới nhìn thoáng qua.

Đang nhìn thấy Tô Linh Nhi vừa mới mới gặp mặt cùng Hứa Như Như, vôi vàng hướng về phía bên người Đỗ Hạo trên ghế nói: "Đỗ Hạo mau tới đây nhìn xem, tiểu học muội nhà cậu đang bị người ta khi dễ."

Nghe vậy, Đỗ Hạo đứng ở lầu ba nhà ăn nhìn xuống phía dưới.

Vừa nhìn thoáng qua, Đỗ Hạo vốn lạnh lùng hiện giờ càng tỏ ra áp suất thấp làm cho người ta sợ hãi khủng bố, biểu tình trên mặt đều sắp kết băng.

Dương Minh không tự chủ được rụt rụt cổ, nhìn đám người Mộ Dung Vân đáng thương nói: "Ai, xem ra lại có người muốn xui xẻo!"

Đỗ Hạo nhìn đến Tô Linh Nhi lúc trước rõ ràng còn sinh long hoạt hổ, khóc thập phần hữu lực, hiện giờ cả người đều bị ướt đầm, còn đánh một cái hất xì.

Cái này làm cho thời điểm hắn đang nhìn một đám người Mộ Dung Vân, trong ánh mắt mang theo nồng đậm sát khí.

"Dương Minh, đi tìm hai người, sau đó làm như vậy....."

Nghe Đỗ Hạo nói xong về mặt Dương Minh khó xử nói: "Đỗ Hạo chuyện này cũng quá là không tốt đi, rốt cuộc Mộ Dung Vân cũng là hoa hậu giảng đường, hơn nữa ba cô ta còn cùng nhà của chúng ta quen biết, nháo cương nói chỉ sợ....."

"Hoa hậu giảng đường?"

Đỗ Hạo cười lạnh một tiếng: "Tớ xem là chê cười đi! Xảy ra chuyện gì tất cả đều đẩy đến trên người tớ."

Kết quả Đỗ Hạo nói xong câu đó, phía trước Dương Minh còn thoái thác lập tức cam đoan: "Cậu yên tâm, chuyện này liền giao cho tớ."

Hiện tại ở dưới này, Tô Linh Nhi lời kéo Hứa Như Như thối lui đến một bên.

Mà một đám người Mộ Dung Vân đang nghe đến lời nói phía sau của Tô Linh Nhi, tất cả xoay người nhìn Đỗ Hiểu Phụng tránh ở phía sau cùng.

Đỗ Hiểu Phụng nhìn mấy nữ sinh mặt mang hung quang.

Sợ tới mức vội vàng xua tay nói: "Các người không cần tin tưởng cô ta! Cô ta là lừa gạt các người, tôi căn bản là không thích Đỗ Hạo học trưởng....."

"Không thích?"

Nữ sinh vừa rồi tìm Tô Linh Nhi phiền toái lại lần nữa dẫn đầu làm khó dễ.

"Không thích thì sao cô khẩn trương như vậy, nếu không phải vì cô nói cô ta như thế nào sẽ không phản kháng, đúng rồi, tôi nghe người khác nói trước đó vài ngày các người đi rất gần đúng hay không?"

"Tiểu tiện nhân, thật không nghĩ tới hôm nay chúng tao cư nhiên bị mày dắt mũi."

"Muốn cùng hoa hậu giảng đường của chúng tao đoạt Đỗ thiếu, quả thực là không biết tự lượng sức mình, chỉ là chúng tao không nghĩ tới mày tiểu tiện nhân này lá gan cư nhiên lớn như vậy!"

.....

Đỗ Hiểu Phụng hoảng loạn muốn giải thích.

Chính là cô ta càng hoảng loạn càng không biết giải thích như thế nào.

Đến cuối cùng liền nói không ra lời.

"Mộ Dung học tỷ, thật sự không phải cô ta nói như vậy, Đỗ Hạo học trưởng có cái gì tốt, tôi như thế nào sẽ thích Đỗ Hạo học trưởng đâu."

"Không đúng, không đúng, giống tôi loại người ưu tú như thế này sao sẽ thích Đỗ Hạo học trưởng đâu."

"Mộ Dung học tỷ, người hiểu lầm, lời nói của tôi mới rồi không phải ý tứ này, tôi là....."

Đỗ Hiểu Phụng lời nói còn không có nói xong.

Đột nhiên từ nhà ăn lầu ba xuất hiện một trận xôn xao tiếng nước.

Ừng ục ừng ục.....

Thời điểm Đỗ Hiểu Phụng đang nôn nóng muốn giải thích, không ngờ khối nước lớn xối xuống dưới, khiến cô ta sặc vài cái, cái mũi yết hầu nóng rất đau.

"A!"

"A!"

.....

Cả nhóm nữ sinh bị nước lạnh bất ngờ xối xuống ồn ào thét chói tai.

Dương Minh chuẩn bị nước có thể so nước mà bọn Mộ Dung Vân hắt Tô Linh Nhi lạnh hơn nhiều.

Bởi vì Dương Minh dựa theo Đỗ Hạo phân phó đem toàn bộ khối băng ở nhà ăn đều đặt ở ba cái thùng nước làm tan hết.

Đây mới là chân chính lạnh thấu tim, ai đó chia sẻ!

"Đông chết!"

"Thật là quá lạnh."

"Ai! Rốt cuộc là ai hắt nước."

Một đám người Mộ Dung Vân đông lạnh đến run bần bật, hàm răng run lên.

Edit: Đừng hỏi ta vì sao ra chương nhiều thế này.... ๐___๐ ta bị kích phát hiện ra ta đã không còn chuyện để đọc, đành ngồi edit thôi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Manh hóa trúc mã nam thần 14

Edit+beta: Linhlady

Chính là điểm chết người còn ở phía sau!

Bên trong nhà ăn mỗi tầng điều hòa đều bị chinh hạ nhiệt độ.

"Hô hô hô....."

Quạt thật lớn chuyển động hướng tới bên trong nhà ăn điên cuồng chuyển vận khí lạnh.

"Tháp tháp tháp....."

Một đám người Mộ Dung Vân bị đông lạnh đến cả người hàm răng run lên phát ra rõ ràng tiếng vang.

"Mẹ nó, đông chết!"

"Chạy mau! Lại ở chỗ này kiểu gì cũng bị đông chết."

"Nếu là làm chúng ta biết ai làm nhất định phải chết."

.....

Vài nữ sinh nói ra mấy câu sau đó nhanh chóng đi khỏi nhà ăn.

Tô Linh Nhi nhìn thân ảnh Đỗ Hiểu Phượng, khóe miệng lộ ra một cái tươi cười.

Cô còn đang nghĩ làm như thế nào đem Đỗ Hiểu Phượng đuổi đi, người này thế nhưng khen ngược cư nhiên chủ động đem đầu tới tặng.

Đắc tội một đám người Mộ Dung Vân, Đỗ Hiểu Phượng cũng dừng tưởng ở trường Thiên Lam này có ngày lạnh.

"Bị lạnh đến choáng váng rồi sao! Bị người khi dễ thành như vậy còn cười!"

Từ đỉnh đầu truyền đến thanh âm quen thuộc, cả người Tô Linh Nhi nhảy mất cứng đờ.

Đỗ Hạo gọi người towdi xe riêng của mình lấy một cái áo khoác, khoác lên người Tô Linh Nhi.

"Nhu Như, em mang theo Linh Nhi đi vào trong phòng thay đồ đi, đừng để bị cảm, anh còn có chút việc đi trước."

Trước khi đi, Đỗ Hạo nhìn đầu nhỏ của Tô Linh Nhi ướt đầm dề đột nhiên cảm thấy rất hấp dẫn, thần không biết quỷ không hay vươn tay ở cái đầu nhỏ

kia hung hăng xoa xoa.

"Nhớ kỹ, lần sau có người lại khi dễ em liền báo tên của anh."

.....

Nhà ăn của trường Thiên Lam này là do cha của Hứa Như Như quyên góp.

Tự nhiên Hứa Như Như có đặc quyền mà người khác không có.

Tỷ như có một căn phòng đặc biệt để ăn cơm.

Nhìn quần áo Đỗ Hạo đặt ở trên sofa, Tô Linh Nhi không khỏi cười ra tiếng.

Xem ra lúc trước mình khóc một hồi vẫn có hiệu quả rõ ràng.

Nói cách khác Đỗ Hạo cũng sẽ không gọi người bên cạnh đi lấy quần áo, lại còn vì giúp cô báo thù làm hoa hậu giảng đường ở trước mặt nhiều người như vậy biến thành trò cười.

Tuy rằng hiểu lầm giữa hai người không thể lập tức cởi bỏ, nhưng hiện tại ít nhất có tiến triển.

"Hừ, Hạo ca ca chỉ khoác cho cậu một cái áo thôi, nhìn xem cậu cao hứng như vậy."

Hứa Như Như một bên trêu ghẹo, một bên ném cho Tô Linh Nhi một cái khăn lông mới tinh, thuận tiện đem Mê Hương Quả lấy ra đặt ở trên bàn.

"Tớ mới không có đâu."

Tô Linh Nhi khẩu thị tâm phi nói: "Tớ rõ ràng là nhìn thấy Mê Hương Quả mới cười."

"Xùy, khẩu nhị tâm phi!"

Hứa Như Như nhìn khoe miệng Tô Linh Nhi kia hừ thiên diệt địa, cả người thâm trầm như vậy còn cười được, lại còn cười vô cùng hạnh phúc, đúng là ngược cầu độc thân mà, không khỏi ai thán thở dài một hơi, khi nào cô nàng mới có thể như vậy.

"Như Như, cậu làm sao vậy? Thở dài cái gì a!"

Nghe thấy Tô Linh Nhi nói khuôn mặt nhỏ của Hứa Như Như chợt biến hồng.

Vội vàng cầm lấy một quả Mê Hương Quả bỏ vào trong miệng, mơ hồ không rõ nói: "Tớ cũng chỉ là nhìn đến Mê Hương Quả mới cười."

Bên kia, mấy người từ nhà ăn chạy ra vội vàng thay quần áo mở máy sưởi ra.

"Đỗ Hiểu Phượng đâu!"

Một người nữ sinh tìm nửa ngày đều không có nhìn đến thân ảnh Đỗ Hiểu Phượng.

"Hừ, nhanh như vậy đã chạy, xem ra là thật sự có tật giật mình."

"Dám cùng hoa hậu giảng đường chúng ta đoạt bạn trai, khiến cho cô ta ăn không hết gói đem đi!"

.....

Vì duy trì thân phận hoa hậu giảng đường của mình, từ lúc bắt đầu Mộ Dung Vân không lộ diện nói chuyện.

Dù sao những gì cô ta nghĩ muốn nói đều sẽ có người thay cô ta nói ra.

Việc cô ta cần làm chính là đứng ở nơi đó!

Để mọi người ca ngợi tán dương cô ta.

Nhưng trong lòng vẫn luôn đem người khác trở thành con dao cho mình sử dụng, thế nhưng hôm nay cũng bị người ta biến trở thành con khi chơi.

Mộ Dung Vân tưởng tượng đến cảnh vừa rồi các cô chạy đi tìm Lưu Linh Nhi tính sổ, Đỗ Hiểu Phượng núp ở phía sau vẻ mặt không biết đã cười nhạo cô ta như thế nào rồi, nghĩ thôi đã khiến cô ta hận đến nghiến răng.

Tốt cho một cái Đỗ Hiểu Phượng! Chờ xem!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Manh hóa trúc mã nam thần 15

Edit+beta: Linhlady

Trường Thiên Lam khác với các trường trung học khác ở chỗ ở chỗ này bọn họ chỉ cần học mình buổi sáng, khóa, thời gian còn lại bọn họ có thể tự do làm chuyện khác.

Sau khi ra khỏi nhà ăn, hai người Tô Linh Nhi chuẩn bị đi thư viện tìm tư liệu đọc để hoàn thành bài tập mà thầy giáo giao vào sáng nay.

Chỉ là làm Tô Linh Nhi không nghĩ tới chính là mới vừa đi vào thư viện, cô mới liếc mắt một cái đã nhìn thấy Hiên Viên Thiên Minh đứng ở lối đi giữa hai kệ sách.

Hiên Viên Thiên Minh mặc tây trang màu đen nhìn vô cùng soái khí, tôn lên dáng người hoàn mỹ.

"Linh Nhi, tư liệu sinh vật học ở tầng ba a!"

Hứa Như Như lời kéo Tô Linh Nhi muốn đi lên tầng trên.

Thấy thế, Tô Linh Nhi một tay đem Hứa Như Như túm trở về.

"Nha đầu ngốc, tư liệu sinh vật học ở tầng ba, nhưng mà tư liệu cậu cần ở chỗ này a!"

Tô Linh Nhi hướng tới nơi Hiên Viên Thiên Minh đang đứng làm mặt quỷ.

Đứng ở một bên Hứa Như Như theo ánh mắt Tô Linh Nhi ý bảo nhìn lại, vừa thấy là Hiên Viên Thiên Minh sau đó khuôn mặt nhỏ nháy mắt đỏ bừng.

"Linh Nhi, chúng ta đi nhanh đi."

Hứa Như Như có chút khăn trương.

Vuốt tay nhỏ Hứa Như Như đang đỏ mặt, Tô Linh Nhi dùng một loại ngữ khí của người từng trải nói: "Nỗ lực không nhất định sẽ thành công, nhưng không nỗ lực nhất định không thành công! Nhìn xem lúc trước quan hệ của tớ và Hạo ca ca không tốt, nhưng hôm nay tớ quyết định nhận sai, Hạo ca ca không chỉ có giúp tớ giáo huấn đám người Mộ Dung Vân kia lại lấy áo khoác cho tớ."

Nghe Tô Linh Nhi nói, Hứa Như Như đột nhiên ngừng động tác trên tay, lâm vào trầm tư.

Một lát sau mới ngẩng đầu lên, dùng thanh âm khăn trương đến phát run nói: "Chính là..... Linh Nhi..... Tớ còn có chút khăn trương! Lỡ như, lỡ như thấy Hiên Viên có bạn gái rồi thì làm sao bây giờ? Hơn nữa tớ nhỏ hơn thầy Hiên Viên nhiều như vậy?"

Tô Linh Nhi vội vàng đánh gãy lời của Hứa Như Như.

Nếu cứ để Hứa Như Như càng nói càng mất tự tin như vậy, đừng nói rau kim châm lạnh, chính là cây vạn tuế cũng có thể mở hoa mất rồi.

Tới lúc đó mới là thời gian đã muộn! Biết vậy chẳng làm!

"Được rồi, thật là toàn lời vô nghĩa."

Tô Linh Nhi nhanh tay nắm lấy tay Hứa Như Như, cứng rắn kéo đi, lập tức đi lại chỗ Hiên Viên Thiên Minh đang đứng.

"Linh Nhi, cậu buông ra."

"Linh Nhi, tớ sợ hãi!"

"Linh Nhi, không được tớ phải đi về, về sau tớ không bao giờ cùng cậu đi tới thư viện nữa."

Hứa Như Như mang theo một tia khóc nức nở.

Tô Linh Nhi một lòng muốn làm Hồng Nương nơi nào có thể cứ bị người nhất gan như Hứa Như Như dọa sợ.

Hiên Viên Thiên Minh đang chăm chú đọc sách, đột nhiên cảm thấy được bên người có hai người.

Cho rằng mình chắn đường người ta, Hiền Viên Thiên Minh theo bản năng nghiêng người sang bên.

Kết quả Hiền Viên Thiên Minh phát hiện hai người kia cũng không có ý muốn đi qua.

Liền ngẩng đầu lên nhìn về phía bên cạnh.

"Thầy Hiền Viên thật là trùng hợp, chúng ta lại gặp mặt."

Tô Linh Nhi cười chào hỏi.

"Là các em a!"

Hiền Viên Thiên Minh sáng lạn cười, lộ ra hàm răng lóe sáng như kim cương làm đau mắt người đốt điện.

"Đúng vậy, em cùng Như Như chiều nay tới thư viện chuẩn bị tra tư liệu."

Cánh tay Tô Linh Nhi dùng sức lập tức đem Hứa Như Như kéo đến phía trước.

Hứa Như Như sợ tới mức đầu cũng không dám ngẩng lên, vẫn luôn cúi đầu nhìn gầy, dùng một loại nhút nhát lễ phép, giọng nói mềm mại nhỏ gần như không thể nghe nói: "Em chào thầy, thầy Hiền Viên!"

Nhìn thấy Hứa Như Như thế này, Hiền Viên Thiên Minh cười khúc khích, ngón tay thon dài trắng nõn ở đầu nhỏ Hứa Như Như nhẹ nhàng xoa xoa: "Lúc đi học nhìn có phong phạm của một đại hiệp như vậy, làm sao vừa mới gặp thầy lại giống như chuột nhìn thấy mèo vậy."

"Em....."

Hứa Như Như nghe Hiền Viên Thiên Minh nói kích động ngẩng đầu lên.

Mà khi cô nàng đối mặt đôi mắt ngậm ý cười của Hiền Viên Thiên Minh vẻ mặt thẹn thùng cúi đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Mạnh hóa trúc mã nam thần 16

Edit +beta: Linhlady

Tô Linh Nhi đứng ở một bên nhìn hành động của hai người khác miệng lộ ra một nụ cười phúc hắc.

Vội vàng quay sang Hiền Viên Thiên Minh hỏi: "Thầy giáo, buổi chiều thầy có thời gian không?"

Nghe vậy, Hiền Viên Thiên Minh hướng về phía Tô Linh Nhi gật gù đầu.

"Có thời gian a!"

Sau khi nghe thấy đáp án mình mong muốn, Tô Linh Nhi hưng phấn hô lớn: "Thật sự? Vậy thật đúng là thật tốt quá."

Hứa Như Như đứng bên cạnh nghe tiếng la của Tô Linh Nhi vội vàng mở miệng nhắc nhở: "Linh Nhi, cậu nói nhỏ chút, nơi này là thư viện."

"Được! Đã biết, tớ còn không phải quá kích động sao, thầy Hiền Viên nếu buổi chiều thầy có thời gian không bằng cho chúng em phụ đạo một chút đi, hôm nay đi học đề thầy giảng thật là quá khó ~"

Ngữ khí làm nũng cùng ánh mắt, giống như những nữ sinh hôm nay ở trong ban.

Tô Linh Nhi cũng không nghĩ tới có một ngày cô lại bắt chước những người không biết xấu hổ lăng lơ kia.

Nhưng mà vì tương lai hạnh phúc của Hứa Như Như, cô đóng vai không biết xấu hổ lăng lơ cũng đáng giá.

Lệnh Tô Linh Nhi không nghĩ tới chính là Hiền Viên Thiên Minh từ chối thỉnh cầu của nữ sinh trong lớp, lúc này lại không cần nghĩ ngợi đồng ý.

"Được!"

Ngón tay thon dài đem sách đặt đúng vị trí ở trên giá.

Hiên Viên Thiên Minh xoay người nhìn về phía hai người Tô Linh Nhi cùng Hứa Như Như, khẽ cười nói: "Chúng ta qua bên kia đi."

"Dạ."

Tô Linh Nhi kích động gật đầu.

Vội vàng lôi kéo Hứa Như Như đang mang vẻ mặt không thể tưởng tượng đi theo phía sau Hiên Viên Thiên Minh.

Tô Linh Nhi dọc theo đường đi phát huy hết chức năng phụ trợ của mình.

"Thầy Hiên Viên, ngài năm nay bao nhiêu tuổi rồi?"

"23!"

Ở trong lòng Tô Linh Nhi nhanh chóng làm một phép trừ, sau đó dùng ngón tay hướng tới Hứa Như Như giờ lên ý nói cách bảy tuổi.

Hứa Như Như sợ quá lộ liễu liền mạng lôi kéo Tô Linh Nhi muốn rời đi.

Chính là Tô Linh Nhi còn chưa hỏi được thông tin mấy chốt, làm sao có thể cam lòng rời đi.

"Đúng rồi, thầy Hiên Viên, thầy có bạn gái rồi sao?"

"Không có!"

Chém đinh chặt sắt trả lời làm Tô Linh Nhi sững sốt.

Cô chợt dùng một loại nói giống như vô tình hỏi: "Thầy Hiên Viên, thầy gạt người quá đi, người ưu tú như thầy làm sao lại không có cô gái nào theo đuổi đâu."

Nghe vậy, Hiên Viên Thiên Minh xoay người trên mặt lộ ra một cái tươi cười.

"Như thế nào? Em chuẩn bị giới thiệu cho thầy một cô bạn gái sao?"

Nghe được Hiên Viên Thiên Minh nói, Hứa Như Như sợ tới mức vội vàng tránh ở phía sau Tô Linh Nhi.

Xong đời, xong đời!

Cái sẽ ném chết người a!

Thầy Hiên Viên thế nhưng phát hiện ra tâm tư nhỏ của mình.

Đều tại Linh Nhi, hỏi vấn đề trực tiếp như thế.

"Cái này..... Thầy giáo chúng ta vẫn là nhanh chóng giảng đề đi."

Tô Linh Nhi vội vàng chuyển đề tài.

Trong lòng tính toán vừa rồi Hiên Viên Thiên Minh nói rốt cuộc có bao nhiêu phần chân thật

Hiên Viên Thiên Minh vẫn luôn nhìn Hứa Như Như tránh ở sau lưng Tô Linh Nhi, khuôn mặt tuấn lãng lộ ra một tia ý cười nhàn nhạt.

Nhưng mà trong khoảng thời gian tiếp theo, Tô Linh Nhi có thể khẳng định câu nói vừa rồi của Hiên Viên Thiên Minh một chút cũng không có lừa các cô!

Hiên Viên Thiên Minh ưu tú như thế xác định không có bạn gái!

Bởi vì ở trong khoảng thời gian Hiên Viên Thiên Minh giúp các cô giải đề, không có người gọi điện thoại đến, Hiên Viên Thiên Minh cũng không nhìn điện thoại mà chăm chú giảng cho các cô.

Phải biết rằng ở trường Thiên Lam không chỉ mình học sinh buổi chiều không khóa, các giáo viên buổi chiều cũng nghỉ.

"Hắc hắc."

Phát hiện bí mật này, Tô Linh Nhi hưng phấn cười ra tiếng.

"Linh Nhi đồng học, em cười gì đó?"

Hiên Viên Thiên Minh về mặt nghi hoặc hỏi.

Nghe vậy, Tô Linh Nhi nghiêm trang nói hươu nói vượn: "Thầy giáo nghe được giải thích của thầy em đã hiểu bài hơn rồi ạ, lúc trước những kiến thức chưa hiểu, tất cả đều hiểu được, đúng rồi, thầy Hiên Viên em đột nhiên nhớ ra trong nhà còn có chút việc, em xin phép về trước, thầy nhất định phải thay em chăm sóc Như Như a!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Mạnh hóa trúc mã nam thần 17

Edit+beta: Linhlady

Không để cho hai người kịp phản ứng, Tô Linh Nhi cầm cặp sách dùng tốc độ ánh sáng, nhanh chóng biến mất trong tầm mắt hai người.

"Linh Nhi, cậu....."

Hứa Như Như làm sao cũng không nghĩ tới Tô Linh Nhi có thể bỏ mình lại đây.

May mà, về mặt Hiên Viên Thiên Minh vẫn bình tĩnh nhìn Hứa Như Như nói: "Vậy chúng ta tiếp tục giảng đề đi."

Hứa Như Như gật gật đầu trong lòng vừa mừng vừa sợ, lặng lẽ ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua Hiên Viên Thiên Minh, sau đó lại cuống quýt cúi đầu, trong lòng có vô số nai con chạy loạn.

Tô Linh Nhi chạy như điên, mới ra khỏi thư viện đầu lại đụng vào lồng ngực cứng rắn.

"Ai da."

Tô Linh Nhi rên một tiếng.

Che đầu lại, ngẩng đầu lên không kiên nhẫn nói: "Ai vậy?"

Đỗ Hạo nhìn Tô Linh Nhi, hài hước hỏi: "Như thế nào? Lần này lại bị ai khi dễ?"

Nghe được giọng nói của Đỗ Hạo, Tô Linh Nhi cúi đầu nhẹ nhàng mở miệng nói: "Hạo ca ca, sao anh lại ở đây? Đúng rồi, quần áo của anh em để ở trong phòng Như Như, hôm nào em mang trả cho anh."

Nghe vậy, Đỗ Hạo vươn tay ở trên đầu nhỏ vừa đụng vào anh nhẹ nhàng xoa xoa.

"Quần áo thì cứ để đó đi, lần sau đi đường phải chú ý nhìn đường, không đi cùng Như Như sao?"

Vừa nghe thấy tên Hứa Như Như, trong nháy mắt Tô Linh Nhi nào bỏ tưởng tượng trong thư viện sắp trình diễn một hồi tình cảm thầy trò cảm ký, không khỏi bật cười.

"Phát sốt? Nhìn xem cười ngây ngô chưa kìa."

Đỗ Hạo vươn tay đặt ở trên trán Tô Linh Nhi.

Sau đó về mặt nghi hoặc nói: "Không phát sốt a!"

Thấy thế, Tô Linh Nhi hừ lạnh một tiếng, cười mắng: "Hạo ca ca xấu lắm, người ta mới không phải phát sốt, người ta cao hứng là bởi vì..... Là bởi vì....."

Tô Linh Nhi có ý lấp bấp nói, đồng thời trên mặt còn tỏ vẻ thẹn thùng, má hồng hồng.

"Là bởi vì cái gì?!"

Đỗ Hạo thấy bộ dáng Tô Linh Nhi quẩn bách vẫn còn cổ hủ.

"Hạo ca ca, anh hư! Linh Nhi vui vẻ còn không phải bởi vì có thể cùng Hạo ca ca giống như trước kia, nói chuyện....."

Sau khi nghe Tô Linh Nhi trả lời, trong lòng Đỗ Hạo giống như được lấp đầy, vô cùng thoả mãn.

"Được, xem như em biết sửa sai, anh mang em đi ăn kem hương thảo em thích nhất."

Đỗ Hạo cầm tay Tô Linh Nhi, nắm thật chặt.

Lúc này ở trường Thiên Lam không có một bóng người.

Trừ bỏ một ít học sinh gia cảnh không tốt, ở trong trường học làm một số việc linh tinh để đỡ gánh nặng học phí ra, những người khác cơ bản đều đã đi hết.

.....

Đỗ Hiểu Phụng thật vất vả chạy thoát khỏi nhóm người Mộ Dung Vân, quần áo còn hơi ẩm ướt, đã bị thầy giáo bên phòng hồ sơ gọi đi làm việc, công việc cô ta là đem toàn bộ hồ sơ học sinh sửa sang lại đưa sang thư viện lưu trữ.

Cả một đồng hồ sơ nhưng chỉ có một mình cô ta làm.

"Thầy giáo cái quái gì chứ, cả ngày chỉ biết bắt nạt học sinh không có tiền."

Đỗ Hiểu Phụng ôm một đồng hồ lớn hồ sơ, mồ hôi nhễ nhại.

Mới vừa đi đến thư viện cửa lại không cẩn thận dưới chân trượt ngã.

Một chồng hồ sơ lớn, tất cả đều rơi trên mặt đất.

Đỗ Hiểu Phụng nhìn đồng hồ sơ rơi đầy đất, cả người đều sắp điên rồi.

Thật là xui xẻo tới uống nước cũng hóc xương!

Chính là thời điểm cô ta chuẩn bị cúi xuống nhặt hồ sơ, lại vừa vặn thấy phía trước Đỗ Hạo nắm tay Tô Linh Nhi.

"Ha ha, không nghĩ tới Luru Linh Nhi thật sự thích Đỗ Hạo học trưởng, hơn nữa nhìn dáng vẻ bọn họ chắc hẳn đã ở bên nhau."

Đỗ Hiểu Phụng vội vàng móc di động ra, chụp lại hình ảnh hai người đang nắm tay nhau.

"Hừ, Luru Linh Nhi lần này xem cô làm sao chối cãi!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Mạnh hóa trúc mã nam thần 18

Edit + beta: Linhlady

Bên kia, Tô Linh Nhi vẫn luôn bị Đỗ Hạo nắm tay không buông, cô muốn rút tay.

"Đừng nhúc nhích!"

Nhận thấy bàn tay nhỏ mình nắm không thành thật.

Đỗ Hạo khí phách nhìn Tô Linh Nhi một cái.

Thấy thế, Tô Linh Nhi vội vàng cúi đầu then thùng nói: "Hạo ca ca, anh như vậy sẽ làm người khác hiểu lầm."

"Bọn họ nguyện ý hiểu lầm khiến, để cho bọn họ hiểu lầm thôi!"

Đỗ Hạo xoay người, đôi đen láy gắt gao nhìn chăm chăm Tô Linh Nhi, sau đó hơi hơi cúi thân xuống, tiến đến trước mắt Tô Linh Nhi, dùng một loại giọng nói cực kỳ dụ hoặc, nói: "Hơn nữa bọn họ không phải đã hiểu lầm sao!"

Tô Linh Nhi trong nháy mắt ngẹn lời, khuôn mặt nhỏ mềm nhũn tức khắc đỏ bừng một mảnh.

Cảm nhận được bàn tay kia đã an phận.

Khuôn mặt lạnh lùng của Đỗ Hạo cũng nhu hoà hơn, nở một nụ cười.

"Tới rồi!"

Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua tên cửa hàng, ngọt ngào nơi của người yêu đồ ngọt.

Trong nháy mắt Tô Linh Nhi bị tủ kính với vô vàn loại bánh ngọt rực rỡ hấp dẫn.

"Mèo tham ăn."

Đỗ Hạo nhìn thấy hai mắt Tô Linh Nhi tỏa ánh sáng, thỉnh thoảng miệng nói một câu.

Nghe vậy, Tô Linh Nhi hừ nhẹ một tiếng, bĩu môi nói: "Hạo ca ca, chẳng lẽ anh không biết đồ ngọt đối con gái có lực hấp dẫn rất lớn sao, chính là có thể so sánh với idol của bản thân đó!"

"Phải không?"

Đỗ Hạo rũ mi nhìn Tô Linh Nhi thấp hơn hẳn một cái đầu.

Tô Linh Nhi tức khắc có một loại cảm giác bị người ta nhìn thấu nội tâm.

Vội vàng gật đầu khẳng định nói: "Đương nhiên! Đừng nhiều lời, Hạo ca ca chúng ta nhanh vào đi thôi."

Nhìn vẻ mặt Tô Linh Nhi gấp không chờ nổi, Đỗ Hạo đem lời định nói ra miệng nuốt lại vào bụng.

Hắn rất muốn biết giữa kem ly cùng Tô Linh Nhi sẽ lựa chọn ai?

Đẩy ra cửa kính, hai người đi vào.

Đỗ Hạo xuất hiện ở cửa hàng đồ ngọt dẫn tới một trận oanh động.

Những phụ vụ nữ đều liếc mắt lại đây, một bộ mê trai.

"Thật đẹp trai!"

"Tiểu soái ca này ở đâu a."

.....

Làm lơ một đám nhân viên như hoa si *** cùng khách hàng.

Đỗ Hạo vẫn làm lơ nắm tay Tô Linh Nhi đi lại trước quầy hàng.

Một người phục vụ thừa dịp những người khác còn ngây ngốc, vội vàng chạy tới hỏi Đỗ Hạo: "Tiểu soái ca, hai người muốn cái gì?"

Nghe người phục vụ hỏi, Đỗ Hạo cúi đầu nhìn Tô Linh Nhi hai mắt tỏa ánh sáng.

"Để cho cô ấy chọn đi."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên chớp mắt to.

"Hạo ca ca, em muốn gọi gì cũng được sao?"

Đỗ Hạo gật gật đầu về mặt sủng nịch cười nói: "Tùy em!"

Những người khác đều bị nụ cười trên khuôn mặt mang vẻ cấm dục của Đỗ Hạo hung hăng gục ngã, cùng lúc đó lúc nhìn sang Tô Linh Nhi đang đứng ở bên cạnh Đỗ Hạo, trong ánh mắt mang theo hâm mộ cùng ghen ghét.

"Em muốn cái này, cái này, còn có cái này....."

Nhìn một bàn đầy đồ ngọt, kem ly hương thảo, bánh kem Black Forest, bánh cuốn trứng.....

Tô Linh Nhi từng ngậm từng ngậm ăn vô cùng vui vẻ.

Sau khi ăn uống no đủ.

Tô Linh Nhi thoải mái dựa vào sofa.

"No quá!"

Khóe môi Đỗ Hạo cong lên ý cười nhàn nhạt, thấy khoe miệng Tô Linh Nhi dính vụn bánh, nhìn về phía Tô Linh Nhi vẫy tay nói: "Lại đây!"

Ngữ điệu không cho cự tuyệt!

Tô Linh Nhi thở dài một hơi, ai bảo cô vì ăn ké mà chột dạ đâu.

Chỉ có thể ngồi thẳng người nghiên đầu quan qua.

"Hạo ca ca, làm gì....."

Giọng nói còn chưa dứt, Tô Linh Nhi liền thấy Đỗ Hạo vươn một bàn tay, trên gương mặt xuất hiện một tia xúc cảm lạnh lẽo, ngón tay thon dài ở khóe miệng cô khẽ lau.

Chỉ nghe thấy giọng nói Đỗ Hạo tràn ngập từ tính, ngữ khí sùng nịch, nói: "Mèo tham ăn lại thanh con mèo hoa!"

Edit: Ahihi, hôm nay tìm lại được cảm hứng đọc truyện ham quá, quên mất edit, đành edit tạm hai chương vậy. □□□

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Manh hóa trúc mã nam thần 19

Edit+ beta: Linhlady

Tư thế và động tác có chút thân mật, làm sắc mặt Tô Linh Nhi đỏ bừng, cuống quýt lui về phía sau, cuối đầu.

Trong tiệm, người phục vụ cùng khách hàng đều theo dõi từng động tác của Đỗ Hạo sau đó ôm ngực về mặt si mê.

"Ôn nhu quá đi!"

"Người đàn ông tốt như vậy vì sao không thuộc về mình!"

Một đám người hận không thể đem kem ly trong tay bôi lên mặt, sau đó lại gần để Đỗ Hạo lau giúp mình.

Đang lúc Tô Linh Nhi không tìm được đề tài để nói, đột nhiên một nhân viên phục vụ đi lại đây.

"Chúc mừng hai vị, bởi vì tổng chi phí hai người mua đồ trong một lần ở tiệm chúng tôi lên tới sáu ngàn nguyên, tiệm chúng tôi có chương trình khuyến mãi tặng quà kỷ niệm cho hai người."

Người phục vụ tay đặt hộp quà lên bàn nhưng ánh mắt lại nhìn về phía Đỗ Hạo lúc sau mới luyến tiếc rời đi.

Đỗ Hạo nhìn hộp quà trên bàn, trong lòng cảm thấy bốn chữ người yêu ngọt ngào này vô cùng hợp tâm tình của hắn lúc này, chủ động mở ra.

Chỉ thấy bên trong có một đôi tượng nhỏ, trong tay bé trai cầm một chiếc bánh kem, hai mắt bé gái tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm chiếc bánh kem kia.

"Phốc!"

Nhìn cái này Đỗ Hạo nhìn không được cười ra tiếng.

Cái này còn không phải là hai người bọn họ sao!

Đến nỗi Tô Linh Nhi lâm vào oán niệm thật sâu.

Sáu ngàn nguyên, sáu ngàn nguyên.....

Cô, một người ăn hết sáu ngàn nguyên tiền kem, bánh ngọt.

"Ô ô, em sẽ béo mất!"

Tô Linh Nhi bẹp miệng, hận không thể đem tất cả đồ ăn nôn ra, nhưng khi ngửi thấy hương thơm trong tiệm, Tô Linh Nhi lại hận không thể lập tức đi lại phía quầy chọn một đồng đồ ăn.

Đương nhiên, tiệm bánh người yêu ngọt ngào ở gần trường Thiên Lam, đương nhiên giá cả ở đây cũng không thấp.

Vì vậy sáu ngàn đối với Tô Linh Nhi cùng Đỗ Hạo mà nói cũng là tiền tiêu vặt mà thôi.

"Được rồi, em nha, cho dù béo thành heo anh cũng không ghét bỏ, đi thôi, cầm theo cả cái này."

Đỗ Hạo cầm tượng cô bé nhìn ngốc nghếch làm bằng thủy tinh đặt vào trong tay Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi tò mò tưởng nhỏ man mê trong tay nắm, phát hiện ở dưới lòng bàn chân có khắc một chữ cái D.

Tương tự tượng trong tay Đỗ Hạo dưới lòng bàn chân cũng có khắc một chữ cái L.

Hai chữ này là tên viết tắt của họ, hai người trao đổi với nhau.

Từ tiệm bánh đi ra, Tô Linh Nhi thấy xe nhà mình đã chờ ở bên kia đường, cô quay đầu lại nói với Đỗ Hạo: "Hạo ca ca, em đi về trước."

Đỗ Hạo gật gật đầu, sau đó lại lần nữa nâng lên tay sờ sờ đầu Tô Linh Nhi.

"Chuyện trước kia qua rồi thì cho qua đi, chuyện của người lớn chúng ta không cần quan tâm làm gì."

Nghe Đỗ Hạo nói, Tô Linh Nhi vội vàng ngắt đầu trả lời: "Không được!"

Nếu cứ như vậy mà bỏ qua, vậy làm sao cô có thể hoàn thành tâm nguyện của ký chủ đây.

Phải biết rằng chuyện xảy ra cách đây năm năm là chuyện mà nguyên chủ quan tâm nhất.

Đỗ Hạo thấy biểu tình kiên định Tô Linh Nhi, có chút bất đắc dĩ nói: "Không được thì không được, về sau có cơ hội sẽ nói cho em biết. Đi về nhà đi."

Tô Linh Nhi vừa đi vừa suy nghĩ về những lời Đỗ Hạo nói.

Về sau có cơ hội sẽ nói cho em biết!

Vậy chẳng phải là nói Đỗ Hạo biết lý do năm đó ba Luru với ba Đỗ trở mặt.

Ở trong kí ức của nguyên chủ, tình cảm của ba Luru với ba Đỗ rất tốt.

Hai người không chỉ là bạn bè, cũng là đối tác làm ăn trên thương trường.

Lại từ khi mẹ nguyên chủ bị bệnh qua đời, sau đó hai nhà bọn họ càng trở nên thân thiết.

Đây cũng là chỗ nguyên chủ không lý giải được.

"Tiểu thư, người vừa rồi là Đỗ thiếu gia sao?"

Tài xế nhìn lại chỗ Đỗ Hạo đang đứng hỏi.

Tô Linh Nhi nghe vậy không chút để ý gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Mạnh hóa trúc mã nam thần 20

Edit+ beta: Linhlady

Về đến nhà, Tô Linh Nhi nằm ở trên giường, thử mở 【luân hồi mạc】ra, trong đầu xuất hiện một chùm ánh sáng.

Lần này ở mặt trên 【luân hồi mạc】trừ bỏ ghi lại một ít thông tin cơ bản của Tô Linh Nhi, còn lại là một hàng —— Thanh Nhiệm Vụ.

Phía dưới ghi bốn tâm nguyện của nguyên chủ.

"Giải trừ hiểu lầm" màu sắc của bốn chữ này đã biến thành màu xanh biếc, điều này cho thấy nhiệm vụ này Tô Linh Nhi đã hoàn thành.

Còn lại ba nguyên vẹn chưa hoàn thành vẫn là màu xám, Tô Linh Nhi tin tưởng cô sẽ nhanh chóng hoàn thành.

Ngày hôm sau, sáng sớm, Tô Linh Nhi đã đi tới trường học.

Vào lớp học một lúc sau Tô Linh Nhi mới nhìn thấy Hứa Như Như đeo ba lô đi vào.

"Như Như, mau lại đây."

Tô Linh Nhi hưng phấn gọi Hứa Như Như.

Hứa Như Như nhìn Tô Linh Nhi liếc mắt một cái, sau đó chạy tới hung hăng nhéo khuôn mặt Tô Linh Nhi.

"Linh Nhi hử, ngày hôm qua cậu sao có thể bỏ tớ lại một mình."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi hé môi cười: "Đương nhiên là vì để cho cậu ở lại cùng thầy Hiên Viên, thế giới hai người làm sao tớ nỡ làm bóng đèn. Mau nói buổi chiều hôm qua cậu với thầy Hiên Viên đã làm gì?"

Hứa Như Như đỏ mặt, vội vàng lắc đầu nói: "Không có chuyện gì xảy ra cả, giảng đề xong thì tớ về nhà."

"Ài!"

Tô Linh Nhi thở dài một hơi.

Về mặt rèn sắt không thành thép nhìn Hứa Như Như.

"Như Như à, không phải tớ nói với cậu rồi sao, sao cậu lại không chịu chủ động một chút vậy. Lại đây tớ dạy cho cậu về sau nên làm như thế nào....."

Ở một nơi khác, Đỗ Hiểu Phụng thật vất vả ngồi hai tuyến xe buýt mới tới được trường Thiên Lam, nhưng cô ta mới vừa bước chân vào trường học đã có một nhóm học sinh chặn lại.

"Các người muốn làm gì?"

Thanh âm Đỗ Hiểu Phụng run rẩy hỏi.

"Hử, làm gì! Đương nhiên là tính sổ, mày tự đi theo bọn tao, hay là muốn.....!"

Nữ sinh cầm đầu mái tóc nhuộm thành màu vàng xoã tung, nắm chặt tay, một bên hất cằm với người bên cạnh.

"Tôi đi với các cô!"

Đỗ Hiểu Phụng nhìn tới nhìn lui, hy vọng có người đi qua để cô ta cầu cứu, những thằng đến lúc cô ta buộc phải đi theo cũng không thấy ai.

Cứ như vậy, Đỗ Hiểu Phụng bị những người ép buộc mang đi.

"Đi vào!"

Đỗ Hiểu Phụng bị một người đẩy mạnh vào WC nữ.

Sau đó không để cô ta kịp phản ứng, đã hứng một cái tát!

"A!"

Đỗ Hiểu Phụng bị đánh mạnh tới nỗi quỵ rạp trên mặt đất, hoa mắt chóng mặt.

"Xú ****, mày dám lừa bọn tao, mang bọn tao ra đùa giỡn!"

Loảng xoảng.....

Đá một cú nữa trên bụng Đỗ Hiểu Phụng.

"A!"

Đỗ Hiểu Phụng đau đớn kêu ra.

Sợ tới mức có nữ sinh đang trong WC không dám phát ra nửa tiếng thanh âm.

"Tôi bị oan a!"

Đỗ Hiểu Phụng đau tới mức ứa nước mắt.

"Bị oan? Nếu mày không chốt dạ thì tại sao ngày hôm qua sau khi ra khỏi nhà ăn lại không thấy mày đâu, tao thấy mày chính là cóc muốn ăn thịt thiên nga, vọng tưởng tranh đoạt đàn ông với hoa hậu giảng đường bọn tao."

Mộ Dung Vân đứng một bên sau khi nghe thấy Đỗ Hiểu Phụng giải thích, không khỏi cười nhạo một tiếng: "Loại người không biết xấu hổ như mày, cứ nghĩ mình vào trường Thiên Lam thì sẽ trở thành quý tộc sao! Nói thật cho mày biết, loại người như mày có cả đời cũng không xứng với Đỗ thiếu."

"Hừ, nếu cô ta không chịu nói thật, chúng ta đem cô ta ấn xuống bồn cầu đi."

Một người nữ sinh đề nghị.

"Được! Xem cô ta còn dám mạnh miệng nữa không!"

Đỗ Hiểu Phụng đang ngã trên mặt đất lập tức bị bốn người kéo lên.

Trong đó một người còn dùng sức về túm lấy tóc Đỗ Hiểu Phụng khiến cô ta không thể không khó chịu ngẩng đầu lên.

Đỗ Hiểu Phụng cảm thấy cổ cô ta cũng sắp bị kéo đứt rồi.

Thấy mình bị đám nữ sinh cường ngạnh đưa tới WC.

Đỗ Hiểu Phụng sợ tới mức mặt trắng bệch, bây giờ cô ta nên làm cái gì mới có thể trốn thoát khỏi những người này.

Đúng lúc này, trong đầu Đỗ Hiểu Phụng đột nhiên nhớ tới những ảnh cô ta chụp ở trước thư viện ngày hôm qua.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Manh hóa trúc mã nam thần 21

Edit+ beta: Linhlady

"Cứu mạng a! Các người buông tôi ra, thích Đỗ học trưởng thật sự không phải tôi, mà là người khác."

Nghe thấy Đỗ Hiểu Phụng kêu la, nữ sinh đang nắm tóc kéo cô ta quay đầu lại tát Đỗ Hiểu Phụng một cái khiến cô ta không mở nổi mắt.

"Tiểu tiện nhân, này cảm thấy bọn tao dễ lừa lắm sao?"

Hai người đang kèm bên người Đỗ Hiểu Phụng cũng hung hăng đập một cái.

Bùm!

Đỗ Hiểu Phụng lập tức quỳ trên mặt đất.

Nhưng mà nữ sinh nắm tóc cô ta vẫn đứng thẳng người.

Cảm giác đau đớn trên đầu khiến cô ta nghĩ có lẽ da đầu cũng bị kéo bong ra rồi.

"Ấn cô ta xuống!"

Mộ Dung Vân ra lệnh.

Nữ sinh nắm tóc Đỗ Hiểu Phụng đột nhiên buông ra.

Phanh!

Đầu Đỗ Hiểu Phụng đập ngay vào cạnh bồn cầu.

Không rảnh lo cái trán truyền đến đau nhức, Đỗ Hiểu Phụng hoảng hốt thất thố hô: "Các người buông tha cho tôi đi, tôi thật sự không thích Đỗ học trưởng, hơn nữa trong điện thoại của tôi có chứng cứ, người thích Đỗ học trưởng không phải tôi, mà là Lưu Linh Nhi!"

Đỗ Hiểu Phụng không biết lấy sức lực từ đâu, lập tức đẩy hai người bên cạnh ra.

Bởi vì cô ta biết nếu như không đưa ra được chứng cứ, cô ta thực sự sẽ bị nhấn vào bồn cầu.

Đối với cô ta mà nói bây giờ bằng cách nào cũng phải lấy ra!

"Thật sự?"

Mộ Dung Vân nghi hoặc nhìn lướt qua Đỗ Hiểu Phụng.

Lúc này Đỗ Hiểu Phụng về mặt chặt vật, quần áo vốn dĩ sạch sẽ lúc này cũng có vài dấu chân, trên mặt in năm dấu tay đỏ hồng, cái trán cũng bởi vì đụng vào trên bồn cầu sưng một cục.

"Xem bộ dáng này của mày cũng không dám lại gạt bọn tao, nếu mày lại dám lừa gạt, liền lột sạch quần áo mày để cho mày đi dạo trong trường Thiên Lam."

Nghe thấy Mộ Dung Vân nói, Đỗ Hiểu Phụng vội vàng móc điện thoại trong cặp ra tìm ảnh chụp lên được.

"Nhìn xem tôi không hề thích Đỗ học trưởng vẫn luôn là Luru Linh Nhi, tất cả chúng ta đều bị Luru Linh Nhi lừa."

Đỗ Hiểu Phụng đem ảnh chụp cho mọi người xem.

Cuối cùng đưa điện thoại di động cho Mộ Dung Vân.

Mộ Dung Vân nhìn trên ảnh chụp Đỗ Hạo nắm tay Tô Linh Nhi.

Trong mắt phun ra ngọn lửa phẫn nộ.

"Mẹ nó, không nghĩ tới chúng ta lại bị cái tiểu tiện nhân này lừa."

Thì ra người chân chính lừa bọn họ không phải Đỗ Hiểu Phụng, mà là Luru Linh Nhi cái người bị bọn họ hất nước ướm như chuột lột.

"Tôi đã sớm nói không phải tôi! Là Luru Linh Nhi là cô một lòng muốn bám lấy Đỗ học trưởng."

Nghe thấy Đỗ Hiểu Phụng nói biểu tình Mộ Dung Vân trầm xuống, sau khi biết được Đỗ Hạo thích người khác, thể diện Mộ Dung Vân cũng đã mất sạch, hiện giờ nghe thấy Đỗ Hiểu Phụng nói càng tin tưởng mọi người cười nhạo mình có mắt không trông.

Mộ Dung Vân hung hăng gạt điện thoại trong tay Đỗ Hiểu Nguyệt.

"Mày đang cười nhạo bọn tao ngu xuẩn sao?"

Đỗ Hiểu Phụng bị Mộ Dung Vân ném điện thoại đập vào mắt, tức khắc mí mắt bầm tím một mảnh, nước mắt ngăn không được chảy xuống.

"Hừ, cho dù như vậy mày cũng thoát không khỏi liên quan, toàn bộ trường học đều biết trước đó vài ngày mày luôn đi cùng Luru Linh Nhi."

Mộ Dung Vân khinh thường nhìn lướt qua Đỗ Hiểu Phụng.

"Hôm nay chính mày coi như dạy mày một bài học, về sau không cần ảo tưởng chuyện vĩnh viễn không có khả năng trở thành thực hiện, đối với các người mà nói gả vào hào môn là một chuyện đáng tự hào, chính là đối với bọn tao mà nói lại là một chuyện bé nhỏ không đáng kể đến, bởi vì bọn tao chính là hào môn!"

Mộ Dung Vân ưỡn ngực, sau đó nói với tiểu tụy từng bên cạnh: "Cầm di động lên, chúng ta đi tìm Luru Linh Nhi!"

Cái tiểu tiện nhân kia cư nhiên dám đoạt Đỗ thiếu!

Quả thực là không muốn sống!

Bên này đang trong giờ học.

Đột nhiên cửa phòng học bị đá văng ra.

Khiến giáo viên đang dạy học sửng sốt, đang muốn xem bên ngoài là ai, vừa thấy là đám người Mộ Dung Vân tức khắc đem tức giận khi bị cắt ngang bài giảng nuốt trở về.

Trong đó một tiểu tụy từng đi lên nhìn về phía Tô Linh Nhi nói: "Luru Linh Nhi, cô nhanh ra đây cho tôi. Có chút việc muốn hỏi cô!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Manh hóa trúc mã nam thần (22)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Các em, bây giờ đang trong giờ học, các em.....", thầy giáo rụt rè hỏi.

Nữ sinh đá cửa tròng mắt nhìn thầy giáo, không kiên nhẫn nói: "Nếu không muốn ngày mai liền cuốn gói cút đi thì câm miệng lại!"

Thầy giáo kia sợ quá vội vàng ngậm miệng lại.

"Luu Linh Nhi, mày nhanh lăn ra đây cho tao.", nữ sinh kia không kiên nhẫn nói.

Tô Linh Nhi nhìn thấy tình huống này biết là thầy giáo không làm được gì, bạn học trong lớp trừ Hứa Như Như ra, những người khác cơ bản cũng sẽ không hỗ trợ, rốt cuộc người tới tìm cô gây phiền toái chính là hoa hậu giảng đường Mộ Dung Vân.

"Các người kêu cái gì mà kêu, tôi sẽ đi với mấy người."

Tô Linh Nhi từ trong học bàn lấy ra một con dao nhỏ, thừa dịp tất cả mọi người không chú ý nhanh chóng bỏ vào trong túi.

"Linh Nhi, cậu đừng đi ra ngoài, tớ không tin bọn họ dám phá rối ở nơi này!"

Hứa Như Như đứng lên muốn giữ chặt Tô Linh Nhi.

Thấy thế, Tô Linh Nhi xoay người nhìn Hứa Như Như, lắc lắc đầu.

Cho dù cô tiếp tục ở nơi này cũng không có ai bảo vệ cô, nói không chừng Hứa Như Như còn có thể bởi vì cô mà bị thương.

Nhưng điều đó cũng không đại biểu cô sẽ ngồi chờ chết.

"Như Như, không có việc gì."

Nói xong lời cuối cùng, Tô Linh Nhi mấp máy môi, dùng khẩu âm nói vài chữ.

Nhìn Tô Linh Nhi đi ra ngoài, Hứa Như Như nắm chặt nắm tay.

"Linh Nhi, cậu chờ một chút chúng tớ sẽ cứu cậu."

Về mặt Tô Linh Nhi bình tĩnh rời khỏi chỗ ngồi.

Thời điểm đi tới cửa khinh thường liếc nhìn thầy giáo một cái.

Làm một thầy giáo ngay cả một học sinh cũng không bảo vệ được, quả thật là vũ nhục chức nghiệp thầy giáo!

Tô Linh Nhi mới vừa đi ra, nữ sinh kia vùng tay muốn tát cô.

Trong miệng còn gọi huyền não: "Thật không nghĩ tới một con nhóc lại tiện như vậy! Con mẹ nó, còn muốn chơi tâm cơ với chúng ta."

Bất quá, Tô Linh Nhi sớm có chuẩn bị, lập tức cúi đầu tránh đi, nữ sinh kia lại không có vận khí tốt như vậy, bàn tay mềm mại lập tức đánh vào khung cửa, phịch một tiếng, ngay cả Tô Linh Nhi cũng cảm thấy đau.

"A, đau chết mất, tiểu tiện nhân mày cũng dám trốn!"

Nữ sinh kia không từ bỏ ý định muốn đánh Tô Linh Nhi, lại bị Mộ Dung Vân ở phía sau mở miệng ngăn lại: "Được rồi, đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ."
(beta: "mất mặt xấu hổ" nghe có vẻ gì ấy nhỉ?)

Tô Linh Nhi cười lạnh một tiếng: "Mặc kệ các người đi nơi nào thì đều mất mặt, bây giờ chú ý tới địa điểm sao?"

Nghe được lời này, Mộ Dung Vân bắt đầu quan sát kỹ lưỡng Tô Linh Nhi.

Khuôn mặt nhỏ không tính là quá đẹp, trên mặt tràn đầy tươi cười khinh thường cùng trào phúng.

"Đừng nhiều lời, nhanh đi theo."

Mộ Dung Vân bị Tô Linh Nhi nhìn tới chột dạ, cố làm vẻ trấn định.

Nói hai nữ sinh khác đi lên bắt lấy Tô Linh Nhi.

"Các người đi là được, tôi sẽ không chạy."

Tô Linh Nhi nhún vai biểu hiện vẻ mặt bình tĩnh.

Thầy giáo nhìn Tô Linh Nhi bị một đám người Mộ Dung Vân mang đi, còn chưa chờ đến khi hắn ta phản ứng lại, từ trong phòng học lại lao ra một người.

"Hứa Như Như, em làm gì thế? Mau quay lại!"

Nhà ăn ở trường cao trung là một tay nhà Hứa Như Như quyền.

Mặc dù vị thầy giáo này không muốn gây chuyện, nhưng nếu Hứa Như Như ở lớp học hắn ta xảy ra chuyện, vậy kết cục của hắn ta không đơn giản là cuốn gói ra khỏi đây nữa.

"Các bạn học, trước tiên tự học, thầy có chút việc muốn đi tìm Chủ Nhiệm Giáo Dục."

Nói xong, thầy giáo tông cửa xông ra.

Ở một nơi khác, Hứa Như Như chạy thẳng đến khu nhà của năm ba.

Lúc này, Đỗ Hạo đang ghé vào trên bàn ngủ.

Hắn đã học xong nội dung thầy giáo đang giảng trên bảng từ khi học năm nhất rồi.

Nhưng đang ở thời điểm hắn ngủ ngon lành, đột nhiên có người xông vào phòng học, đem hắn, người đang đánh cờ với Chu Công kéo ra.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Mạnh hóa trúc mã nam thần (23)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Hứa Như Như bởi vì chạy một đoạn đường dài nên có chút hết hơi, thở hổn hển nói: "Hạo ca ca, anh nhanh nhanh đi cứu Linh Nhi, cậu ấy..... Cậu ấy....."

Đỗ Hạo vừa thấy là Hứa Như Như, lại nghe thấy Hứa Như Như nói về Tô Linh Nhi, vội vàng bắt lấy tay Hứa Như Như, vẻ mặt nôn nóng hỏi: "Như Như, em đừng có gấp, Linh Nhi rốt cuộc là bị làm sao?"

Đỗ Hạo biết Hứa Như Như càng gấp lại càng không nói nên lời nhưng nhìn lại hắn bây giờ so với ai khác đều sốt ruột hơn!

"Hạo ca ca, Linh Nhi bị Mộ Dung Vân mang tới WC rồi, Anh nhanh nhanh đi cứu cậu ấy đi."

Phanh!

Đỗ Hạo một chân đem ghế đá văng, giống như phát điên mà xông ra ngoài.

Hứa Như Như nửa chống thân mình, thở hổn hển một lúc, sau đó cũng từ trong phòng học chạy đi ra ngoài.

Lúc Đỗ Hạo chạy tới khu năm nhất, vừa vặn tan học.

Chính là lúc hắn đi vào WC nữ của ban ba năm nhất nằm ở tầng trệt lại phát hiện Tô Linh Nhi không có bên trong.

Ở một nơi khác, Tô Linh Nhi bị Mộ Dung Vân mang đi, cô vẫn luôn lưu ý bốn phía, thừa dịp đám người Mộ Dung Vân không chú ý móc di động ra trộm nhắn tin cho Hứa Như Như.

Mà sờ đi cô không nhắn tin cho Đỗ Hạo, đó là bởi vì buổi chiều ngày hôm qua ở cửa hàng đồ ngọt, cô bị đồ ăn hấp dẫn, vui vẻ hưởng thụ đến nỗi quên cả việc xin số di động của Đỗ Hạo.

Đang lúc Đỗ Hạo nôn nóng vạn phần, Hứa Như Như giờ di động từ phía sau đuổi theo lại đây.

"Hạo ca ca, mau xem! Linh Nhi bị bọn họ đưa tới thư viện rồi."

Đỗ Hạo nhìn thoáng qua di động trong tay Hứa Như Như, tiếp theo lấy vận tốc ánh sáng biến mất trong tầm mắt Hứa Như Như.

Linh Nhi, cậu ngàn vạn không cần có việc a!

Mộ Dung Vân, nếu Linh Nhi thiếu một sợi lông tơ, hán đều phải đòi lại từ trên người cô ta gấp trăm ngàn lần.

"Nhanh đi vào!"

Một bàn tay Tô Linh Nhi bỏ vào trong túi quần.

Thấy dáng vẻ của Tô Linh Nhi bây giờ, Mộ Dung Vân không khỏi cười ra tiếng tới: "Không thể không nói, cô cũng thích giả vờ a, đến bây giờ còn ra vẻ trấn định!"

Tô Linh Nhi không hề bụng.

Cô bỏ tay vào túi không phải để che giấu khủng hoảng trong nội tâm, mà là vì đợi lát nữa dùng tốc độ nhanh nhất móc dao nhỏ ra.

Muốn cô bày sắc mặt cho xem, bọn người này còn kém xa!

"Mày có biết bọn tao gọi mày tới đây là vì chuyện gì không?"

Mộ Dung Vân quyết định lần này tự mình động thủ, mặc kệ là ai, dám cùng cô ta tranh Đỗ Hạo đó chính là tìm chết.

"Không biết."

Về mặt Tô Linh Nhi nhẹ nhàng băng quơ.

"Hừ, còn giả vờ! Ngày hôm qua có phải Đỗ Hạo nắm tay mày hay không?"

Đối với chất vấn Mộ Dung Vân, về mặt Tô Linh Nhi kinh ngạc.

"Mày không cần giả biện, trong tay bọn tao đã có chứng cứ."

Nói xong Mộ Dung Vân lấy ảnh mà Đỗ Hiểu Phượng chụp lại giờ ra.

"Giáo biện? Vừa rồi lỗi tai chó nào của các người nghe thấy tôi nói chuyện?"

Tô Linh Nhi vừa dứt lời, Mộ Dung Vân chưa kịp mở miệng nói chuyện thì một cánh cửa trong WC đột nhiên mở ra.

"Luu Linh Nhi, mày đừng giả vờ, ngày hôm qua mày cùng Đỗ Hạo học trường nắm tay nhau. Lần này chính là nhân chứng vật chứng đều có, chẳng lẽ mày còn muốn đẩy cho tao?"

Tô Linh Nhi nhìn Đỗ Hiểu Phượng một thân hỗn độn, quần áo bình thường sạch sẽ bây giờ khắp nơi đều là vết nước cùng dấu chân, khuôn mặt vốn dĩ khá thanh tú giờ lại bầm dập, chỗ đen, chỗ xanh giống diễn viên hát tuồng.

"Ngọa tào, nữ quý ở đâu tới!" (beta: "ngọa tào" tuinghĩchắc nghĩa cũngtương tựmấycáuchữthềủabênminh, muốnsĩralqití cho thuần Việt comàkhôngbiếtsĩrasaocho "lịch sử" □)

Tô Linh Nhi tự nhiên nghe ra đây là giọng của Đỗ Hiểu Phượng nhưng vẫn giả bộ làm như chịu kinh hách.

Nghe vậy, Mộ Dung Vân đối với Đỗ Hiểu Phượng không kiên nhẫn hỏi: "Mày làm gì? Sao còn ở nơi này, chẳng lẽ còn không bị đánh đủ sao?!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Mạnh hóa trúc mã nam thần (24)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Nghe được lời Mộ Dung Vân, Đỗ Hiểu Phụng sợ tới mức phát run, vội vàng mở miệng giải thích: "Tôi không phải cố ý nghe lén, tôi chỉ sợ Lưu Linh Nhi không thừa nhận, cho nên mới ở lại."

Mộ Dung Vân khinh thường nhìn Đỗ Hiểu Phụng, giống như nhìn một kẻ quê mùa chưa hiểu việc đời, không đáng giá để cô ta lãng phí nhiều thời gian như vậy.

Nhìn lực chú ý của Mộ Dung Vân đã rời khỏi mình, Đỗ Hiểu Phụng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Sở dĩ sau khi được đám người Mộ Dung Vân buông tha cô ta (ĐHP) vẫn còn ở lại đều là vì muốn chính mắt chứng kiến Lưu Linh Nhi bị bắt nạt.

Tưởng tượng đến những chuyện mình phải chịu, cô ta liền muốn trút lên người Lưu Linh Nhi y như vậy, trong lòng Đỗ Hiểu Phụng nảy sinh một cỗ khoái cảm biến thái.

Đây là khoảng cách gần nhất của cô ta cùng Lưu Linh Nhi trong thời gian này!

"Nếu tôi không thừa nhận thì sao?"

Tô Linh Nhi dùng ánh mắt như nhìn người thiếu năng trí tuệ đảo qua bọn họ.

"Nếu thừa nhận, vậy chuyện kia sẽ dễ làm!"

Mộ Dung Vân liếc mắt ra hiệu cho nữ sinh bên cạnh, nữ sinh kia lập tức tiến lên muốn bắt lấy Tô Linh Nhi.

"Đem quần áo nó lột ra, tao muốn cho toàn bộ mọi người trong trường Thiên Lam đều biết kết cục khi cùng Mộ Dung Vân đoạt người!"

Nghe thấy Mộ Dung Vân nói, một nữ sinh khác đứng bên cạnh lại thật cẩn thận nói với Mộ Dung Vân: "Làm như vậy có phải quá đáng lắm hay không, ngày hôm qua Lưu Linh Nhi chính là cùng Hứa Như Như cùng nhau ăn cơm"

Thiên Lam tuy rằng là trường học quý tộc, nhưng ở đây học sinh cũng phân ba bảy loại.

Gia đình Hứa Như Như là công ty thực phẩm lớn nhất cả nước, hơn nữa bác cả Hứa gia trong giới chính trị lại có một vị trí không thấp.

Có thể nói là có quyền, có thế, có tài!

"Hừ, cô ta lại qua lại với Hứa Như Như thì sao? Chúng ta không ra tay với Hứa Như Như, bọn họ còn có thể giết chúng ta chắc?"

Về mặt Mộ Dung Vân cao ngạo, làm cả người Đỗ Hiểu Phụng đều hưng phấn lên.

Bởi vì cô ta lập tức sẽ nhìn thấy Lưu Linh Nhi bị lột sạch, sau đó đi xung quanh trường Thiên Lam.

"Viên Thụy Thụy, mày sợ hãi như vậy làm gì! Ở trường Thiên Lam ai mà không phải kẻ có tiền, hơn nữa Hứa Như Như là Hứa Như Như, Lưu Linh Nhi là Lưu Linh Nhi, nhà Hứa Như Như đầu tư một cái nhà ăn, đến nỗi cô ta, chẳng lẽ mày không cảm thấy càng giống ngụy phú hào sao?" (beta: lờithoàinày có chút khó hiểu @@)g

Nữ sinh này vừa dứt lời, nữ sinh khác đột nhiên hô to một tiếng:

"Cô nói như vậy làm tôi đột nhiên nghĩ tới một chuyện, tôi nhớ rõ mấy ngày trước có nghe ba tôi nói công ty Lưu gia hình như xảy ra vấn đề, đi nước ngoài! Sẽ không phải là nói nhà cô ta đi!"

Nghe hai nữ sinh nói xong, Mộ Dung Vân hừ nhẹ một tiếng: "Tài chính xảy ra vấn đề ngoài ý muốn? Chắc là phá sản đi?"

Biết được tin tức công ty nhà Lưu Linh Nhi sắp "Phá sản", Đỗ Hiểu Phụng kích động há to miệng, cao hứng thiếu chút muốn nhảy lên.

Trách không được vài ngày trước đó Lưu Linh Nhi vẫn luôn đưa cô ta đi học, khẳng định là vì tương lai có thể dọn lại ở cùng một tiểu khu với cô ta nên trước tiên thích ứng một chút.

Sau này Lưu Linh Nhi rời xa cô ta chắc hẳn vì muốn ôm cái đùi to là Hứa Như Như, nếu không ngày đó ở lớp học Hứa Như Như như thế nào sẽ đứng lên thay Lưu Linh Nhi bênh vực kẻ yếu.

Nhất định là như vậy, nhất định là như vậy!

Đỗ Hiểu Phụng cảm thấy hoang mang trong mấy ngày nay bây giờ đã có đáp án.

Khi nhìn về phía Lưu Linh Nhi một lần nữa, ánh mắt cũng trở nên khinh thường, thì ra người có bộ dáng cao ngạo không ai bì nổi giống công chúa như Lưu Linh Nhi cũng sắp giống cô ta.

Chỉ là Đỗ Hiểu Phụng cũng không biết chiếc xe mà cô ta từng ngồi kia là phiên bản số lượng có hạn, là xe phòng hộ nước M đặc chế cho Tổng thống, cho dù là có đạn pháo bắn tới, người ở bên trong cũng có thể bình yên vô sự.

Chuyện phá sản ở trong miệng mấy người này cũng trở thành truyện cười.

Edit: Béloo các mỹ nhân ta trở lại rồi đây. Nhà ta mới tuyển một bạn beta Phuongman48 hoan nghênh. □□ hoan nghênh. □□□□

Beta: Xinchào cáctình yêu □□□

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 55: Manh hóa trúc mã nam thần (25)

Edit: Linh lady

Beta: Phuongman48

Tô Linh Nhi nghe nhóm người này nói chuyện về mặt ta nói chỉ có đúng, khoe miệng nhếch lên cười khinh thường, xem ra, cho dù là ở trường Thiên Lam cũng hoàn toàn không thiếu ếch ngồi đáy giếng như Viên Thúy Thúy.

Theo kí ức của nguyên chủ, công ty Lưu gia quả thật là có tình huống này, nhưng nguyên nhân là do Lưu gia muốn lấn sân sang thị trường nước M, vì so với trong nước, nước M càng có tiềm năng hơn, vì thế ba Lưu mới chuyển vốn lưu động trong công ty sang nước M để tiến hành góp vốn đầu tư, chờ tiến hành công việc tiếp theo.

Nhưng mà, trong mắt người ngoài lại biến thành phá sản.

Bất quá Tô Linh Nhi cũng không tính toán giải thích nhiều như vậy, bởi vì đối với chuyện sắp xảy ra với cô, cô nói ra đối phương sẽ cảm thấy cô đang khoác lác.

"Nếu đã như vậy, các cô còn chờ cái gì?"

Mộ Dung Vân khinh thường tự mình động thủ thu thập Tô Linh Nhi.

Càng đừng nói hiện tại, trong mắt cô ta thì thân phận Tô Linh Nhi cùng Đỗ Hiểu Phụng đã giống nhau như đúc.

"Mau, bắt lấy cô ta!"

Một nữ sinh kích động hô.

Chỉ là giây tiếp theo, Tô Linh Nhi từ trong quần móc ra dao nhỏ, không lưu tình cắt một đường trên tay nữ sinh đặt lên vai cô.

"A!"

Nữ sinh chỉ cảm thấy tay tê rần.

Chờ đến khi nữ sinh cúi đầu nhìn lại, cả người đều bị hù dọa.

"Giết người..... Giết người!"

Giọng nói nữ sinh kia run rẩy, biểu lộ sự sợ hãi của mình.

Phanh!

Chưa nói xong, nữ sinh kia lập tức ngã lăn ra ngất xỉu.

Tô Linh Nhi khẽ cười một tiếng, dao nhỏ trong tay giống như tinh linh màu bạc loé sáng, chỉ xung quanh.

"Còn có ai muốn bắt?"

Ánh mắt lạnh thấu xương, nụ cười khinh thường.

Khiến cho đám người ở đây vô cùng kinh ngạc.

Đỗ Hiểu Phương kinh ngạc há to miệng, người trước mắt tà mị lãnh khốc, giống như nữ vô thần, thật sự là Lưu Linh Nhi mà cô ta biết sao?

"Sợ cái gì chứ?"

Mộ Dung Vân cố nén sợ hãi trong lòng.

Đối với mấy tuý tùng bên cạnh hô: "Các người cùng nhau bắt chẳng lẽ còn không đối phó được một người, tôi không tin cô ta dám giết người!"

"Nhưng mà.....vừa rồi cô ta thật sự chém Thúy Thúy một dao a!"

Nghe thấy câu kia, Tô Linh Nhi nhin không được cười ra tiếng.

Một đám chưa hiểu việc đời, đều là đóa hoa được nuôi ở nhà ấm!

Thịch thịch thịch.....

Từ bên ngoài hành lang truyền đến từng đợt tiếng bước chân dồn dập.

Thấy thế, Tô Linh Nhi vội vàng đem dao nhỏ ném trên mặt đất.

Khi Tô Linh Nhi vừa vứt dao xong, cửa WC đột nhiên bị một chân đá văng.

Đỗ Hạo vừa đi vào đã nhìn thấy Tô Linh Nhi bị một đám người vây lại, vẻ mặt kinh hoàng thất thố, lại thấy một mảng đỏ tươi trên tay Tô Linh Nhi, trong mắt đầy đau đớn.

"Linh Nhi, đừng sợ!"

Đỗ Hạo đẩy ngã Mộ Dung Vân đang chắn ngang đường.

Anh giống như phát điên vọt qua, lo lắng tới gần Tô Linh Nhi, cẩn thận ngồi xổm xuống, lôi kéo tay phải Tô Linh Nhi. *(Beta: Mẫnbetatừ giữa chừng, churakipđọcphânởgiữanênnếucósaixung hô thicác bạnnhắcnhà)*

"Đừng sợ, thôi thôi liền không đau."

Nhìn vẻ mặt vừa lo lắng lại cẩn thận của Đỗ Hạo, Tô Linh Nhi không khỏi buồn cười, đầu thú (?) nói: "Hạo ca ca, người ta vừa rồi quả thực là sợ hãi nhưng mà nhìn anh bước đến như nam chính trong phim thần tượng em cái gì cũng không sợ nữa."

Nghe thấy Tô Linh Nhi nói, trong lòng Đỗ Hạo càng cảm thấy tự trách hơn.

"Nha đầu thối, không biết tự quan tâm bản thân sao?"

Nhìn theo tầm mắt Đỗ Hạo, Tô Linh Nhi mới phát hiện tay mình dính không ít máu, khẳng định là vừa rồi cô không chú ý, bị dính từ nữ sinh đang hôn mê kia.

"Hạo ca ca, tay của em không có việc gì, không tin anh nhìn xem."

Tô Linh Nhi đem tay phải chùi lên Áo trắng, sau đó xoè bàn tay sạch sẽ hoàn hảo ra.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Mạnh hóa trúc mã nam thần (26)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Biết được Tô Linh Nhi không bị thương, lo lắng trong lòng Đỗ Hạo cũng buông xuống.

"Đỗ Hạo, anh nghe em nói."

Mộ Dung Vân từ trên mặt đất bò dậy, khấn trương nói.

Tô Linh Nhi nhìn về mặt Đỗ Hạo vốn đang lo lắng, vừa nghe thấy lời của Mộ Dung Vân thì tức khắc lạnh xuống, tất cả mọi người ở đây nhìn không được run run, phảng phất không khí như muốn động lại.

"Mộ Dung Vân, cô cũng biết Đỗ Hạo tôi chưa bao giờ đánh nữ sinh, cho dù Linh Nhi may mắn không có xảy ra chuyện thì cô vẫn phải trả giá vì chuyện hôm nay!!"

Nói xong câu đó, Đỗ Hạo một tay đem Tô Linh Nhi ôm lên.

"A!"

Tô Linh Nhi đột nhiên được ôm kiểu công chúa có chút hoảng sợ.

Nhìn tiểu gia hỏa không an phận trong lòng, Đỗ Hạo mang theo ngữ khí sùng nịch an ủi: "Đừng nhúc nhích, mang em đi ăn kem ly!"

Mộ Dung Vân cứ như vậy nhìn Linh Nhi bị Đỗ Hạo mang đi bằng tư thế mà mọi phụ nữ trên thế giới đều ao ước.

Cả người cô ta như bị rút hết sức lực, mềm nhũn dựa vào tường trượt xuống.

Đúng lúc này, cửa WC đột nhiên có người xông tới, là Chủ Nhiệm Giáo Dục khuôn mặt mập mạp đầy mồ hôi.

"Người đâu? Người đâu?"

Chủ Nhiệm Giáo Dục không nhìn thấy bóng dáng Lưu Linh Nhi, cả người đều sắp điên rồi.

"Ông là ai? Sao lại dám xông vào WC nữ?"

Một nữ sinh trong đám người này thấy Chủ Nhiệm Giáo Dục đột nhiên xuất hiện liền chửi ầm lên.

Nào biết Chủ Nhiệm Giáo Dục đối với học sinh quý tộc luôn luôn tùy ý dẫn dắt lần này lại mang thái độ khác thường, đối với đám kia nữ sinh chửi ầm lên: "Các cô đều là một đám chó không có mắt, không biết nhìn người! Đám tìm Lưu đại tiểu thư gây phiền toái, nếu Lưu đại tiểu thư xảy ra chuyện gì thì các cô một người cũng đừng nghĩ ở lại trường Thiên Lam."

Nói xong những lời này, Chủ Nhiệm Giáo Dục liền vội vàng chạy ra ngoài.

Từ trong tiệm đồ ngọt đi ra, Tô Linh Nhi liếc mắt một cái đã nhìn thấy Chủ Nhiệm Giáo Dục từ cổng trường chạy tới.

"Đại tiểu thư, ngài không có việc gì thì tốt!"

Chủ Nhiệm Giáo Dục vừa nhìn thấy Tô Linh Nhi hoàn hảo không tổn hao gì liền thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Xem ra cái chức Chủ Nhiệm Giáo Dục này còn có thể tiếp ngồi đi!

Ngày hôm sau, trong văn phòng hiệu trưởng có sự xuất hiện của hai người đàn ông độ tuổi trung niên, một người nhìn đáng vẻ chỉ có ba mươi mấy tuổi, diện mạo thập phần tuấn lãng, mà người còn lại diện mạo tuy có hơi chút tục tũn nhưng bề ngoài cường tráng cùng đáng người vẫn thập phần hút ánh nhìn.

"Hai vị chủ tịch, thật sự là xấu hổ, đều là tôi không có quản lý tốt, ngài cho tôi chút thời gian, tôi sẽ khai trừ toàn bộ những học sinh tham gia ngày hôm qua!"

Hiệu trưởng đẩy kính gọng vàng, nở nụ cười lấy lòng, trên trán mồ hôi đổ như mưa.

Phải biết rằng hai vị này, một câu tùy tiện nói ra đều có thể đem hán ta từ chức vị hiệu trưởng này kéo xuống tới.

Đang lúc hiệu trưởng thấp thỏm không thôi, cửa văn phòng đột nhiên bị mở ra.

"Ba ba, sao hai người lại đây?"

Tô Linh Nhi chạy một mạch, bỏ nhào vào trong lòng Lưu Chấn Đình.

"Bảo bối ngoan, con không có việc gì thì tốt."

Vốn dĩ sau khi biết được chuyện này Lưu Chấn Đình đã bỏ lại toàn bộ công việc, ngồi chuyến bay sớm nhất để trở về, lúc này thấy con gái tung tăng

nhảy nhót ông mới có thể nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Tô Linh Nhi nhìn người đàn ông ngồi ở một bên, trong đầu tức khắc nhảy ra vô số ký ức.

Thì ra người này chính là cha của Đỗ Hạo!

"Cháu chào chú Đỗ!"

Tô Linh Nhi ngoan ngoãn chào hỏi.

Đỗ Lam Hiên vươn tay xoa xoa đầu Tô Linh Nhi: "Mấy năm không gặp, tiểu nha đầu đã trưởng thành rồi."

Không ngờ, lời nói của Đỗ Lam Hiên lại chọc giận Lưu Chấn Đình.

"Lấy bàn tay dơ của ông ra! Linh Nhi, chúng ta đi!"

Bé Linh Nhi lên, Lưu Chấn Đình cũng không quay đầu lại mà ra khỏi văn phòng.

Đến nỗi Đỗ Lam Hiên đang nhìn Lưu Chấn Đình giận dữ rồi đi cũng bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đối với vẻ mặt thấp thỏm của hiệu trưởng nói: "Cứ dựa theo lời ông vừa nói mà làm!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Mạnh hóa trúc mã nam thần (27)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Nghe chỉ thị của Đỗ Lam Hiên, hiệu trưởng Trường Tùng thở ra một hơi, trực tiếp chà lau mồ hôi lạnh toát ra trên trán vào âu phục quý báu đang mặc.

"Ai, một đám trẻ con không biết trời cao đất rộng, ngay cả Lưu đại tiểu thư cũng dám trêu chọc, chẳng lẽ các cô không biết trường Thiên Lam này chính là Lưu gia cùng Đỗ gia liên thủ sáng lập sao!"

.....

Ngày tiếp theo, sau khi Lưu Chấn Thiên cùng Đỗ Lam Hiên xuất hiện ở văn phòng hiệu trưởng, bản tin trường Thiên Lam dán một tờ thông báo.

Mộ Dung Vân, Đỗ Hiểu Phụng cùng mười ba nữ sinh ngày hôm đó, tất cả đều bị khai trừ.

Bất kể người nhà nữ sinh đó tìm cách gì hay gây sức ép cho hiệu trưởng, những nữ sinh đó cũng không còn cách nào ở lại trường Thiên Lam.

Sau khi bị trường Thiên Lam khai trừ Đỗ Hiểu Phụng chỉ có thể tiếp tục đi học ở một trường ở khu nhà bình thường, chỉ là, bởi vì ở trường Thiên Lam có chế độ dạy học đặc thù nên Đỗ Hiểu Phụng sau khi học ở trường học bình thường liền trượt dốc không phanh.

Vậy nên, Đỗ Hiểu Phụng từ một tấm gương tốt trở thành đối tượng bị lôi ra nói mỗi khi giáo huấn học sinh.

Sau khi tốt nghiệp cao trung, Đỗ Hiểu Phụng cũng không có thi đậu đại học, ba cô ta để cô ta vào làm ở nhà xưởng.

Sau này, Đỗ Hạo đem chỗ ngồi của mình dọn đến khu ban ba năm nhất, một tác cũng không rời, canh giữ ở bên người Tô Linh Nhi.

Tuy rằng bởi vì chuyện này Tô Linh Nhi đã kháng nghị rất nhiều lần, nhưng mà thời điểm một học tra đối mặt một học thần, "Chúng tộc" mang đến áp chế thiên nhiên, ai cũng thoát khỏi không được.

Tháng sáu, thời tiết đã bắt đầu trở nên nóng bức.

Trường Thiên Lam lại nghênh đón lễ tốt nghiệp một năm một lần.

Đây là tập tục ở trường Thiên Lam, ở trong lễ tốt nghiệp mỗi người đều phải dẫn một người cùng nhau bước trên thảm đỏ, sau đó ở trên tường trường Thiên Lam để lại họ tên của mình.

Một ngày này, tất cả mọi người tụ tập ở cổng trường Thiên Lam.

Thảm đỏ thật dài trải từ cổng trường thiên lam cho tới khu lễ đường.

"Đi thôi!"

Đỗ Hạo quay sang nhẹ giọng nói với Tô Linh Nhi đứng bên cạnh.

"Dạ"

Tô Linh Nhi gật gật đầu, khoác lên cánh tay Đỗ Hạo.

Một thân váy trắng liền thân do nhà thiết kế hàng đầu thế giới thiết kế.

Toàn thân che kín, dưới ánh nắng chiếu xuống làm người khác không mở được mắt.

"Linh Nhi thật xinh đẹp a!"

Hứa Như Như đứng ở một bên hưng phấn hô.

Hiên Viên Thiên Minh nghe thế liền vươn tay đề lại đầu nhỏ của Hứa Như Như: "Chờ sau này em tốt nghiệp, anh tự mình thiết kế cho em một bộ lễ phục độc nhất vô nhị trên thế giới."

Vũ hội trong lễ tốt nghiệp lần này bị các nữ sinh coi là bi thảm nhất trong lịch sử của Thiên Lam!

Bởi vì trong cùng một ngày, hai nam thần mà các cô luôn mơ ước đồng thời có bạn gái!

Mọi người nhìn ở trung tâm sân nhảy, bên người Đỗ Hạo cùng Hiên Viên Thiên Minh là Tô Linh Nhi cùng Hứa Như Như, trong mắt toát ra oán niệm ngập trời cùng ghen ghét.

Sau khi tốt nghiệp, Đỗ Hạo từ bỏ chuyên ngành máy tính mình thích nhất, ghi danh trường đại học được coi là "cái nôi của thiên tài thương nghiệp", đại học H ở nước Z, một năm sau, Đỗ Hạo còn chưa tốt nghiệp đại học đã tiếp quản xí nghiệp Đỗ thị, sau đó dùng thủ đoạn lời đình chèn ép xí nghiệp Mộ Dung gia, khiến cho công ty Mộ Dung gia thiếu hụt nửa đóng cửa.

Thẳng đến khi Mộ Dung Vân đi vào trường Thiên Lam, nơi Tô Linh Nhi đang học, quỳ xuống trước mặt cô xin tha, Đỗ Hạo sau khi biết được thì mới dần dần giảm xuống thủ đoạn chèn ép. Mặc dù như vậy, Mộ Dung gia vẫn như cũ không thể vãn hồi kết cục phá sản.

Đây cũng coi như là hoàn thành lời nói ngày đó của Đỗ Hạo ở WC với Mộ Dung Vân.

Mộ Dung Vân nhìn phòng ở trong nhà càng đổi càng nhỏ biết vậy chẳng làm, nếu có thể trở về quá khứ, cô ta tuyệt đối sẽ không đi tìm Tô Linh Nhi phiền toái.

Edit: Help me (๖ ̎ ̎) ๖ các mỹ nữ ta đang muốn đào thêm hố, nàng nào có truyện gì hay giới thiệu ta với, thích rải đường mà hồng tìm thấy hủ đường.(≥||≤)

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Mạnh hóa trúc mã nam thần (phiên ngoại 1)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Hai năm sau, Tô Linh Nhi tốt nghiệp trường Thiên Lam, ngày tốt nghiệp lại vừa vặn là sinh nhật mười tám tuổi của cô. Tất cả người trong Hứa gia, Đỗ gia đều tụ hội lại cùng nhau, chúc mừng sinh nhật cho cô.

Trên người Hứa Như Như là bộ lễ phục do chính tay Hiên Viên Thiên Minh tự mình thiết kế, nhìn cô như tiên nữ bước ra từ trong tiên cảnh.

Sau buổi tiệc, Hứa Như Như cùng Hiên Viên Thiên Minh ra về.

Cha Hứa vì chuyện ở công ty mà đi trước một bước.

Tô Linh Nhi ăn quá nhiều, vội vàng chạy vào WC, chuyển đi này lại khiến cô thấy được một màn trấn động.

Trong phòng khách chỉ còn lại Lưu Chấn Thiên và Đỗ Lam Hiền ở cùng nhau, hơn nữa nhìn đáng về Lưu Chấn Thiên đang ở thế yếu.

"Uml!", trong lúc Tô Linh Nhi đang thưởng thức lão bà nhà mình cùng cha chồng tương lai trình diễn màn hôn quên mình, một bàn tay đột nhiên từ phía sau vòng qua che miệng cô lại.

"Đừng kêu!"

Nghe thấy giọng nói của Đỗ Hạo, Tô Linh Nhi dùng sức muốn tránh thoát.

Đồ hỗn đản này lại muốn chậm trễ cô xem kịch vui!

"Đi cùng anh!"

Đỗ Hạo đem Tô Linh Nhi vào phòng.

"Xú hỗn đản, sao anh lại không cho em xem?"

Nhìn bộ dáng chưa đã thềm của Tô Linh Nhi, Đỗ Hạo không kìm nổi phụt một tiếng bật cười: "Nếu hai người bọn họ thấy bộ dáng của em bây giờ thì ba năm trước đã không cần diễn kịch!"

Oanh!

Diễn kịch?!

Tô Linh Nhi lập tức choáng váng.

Thì ra ba năm trước Lưu Chấn Thiên cùng Đỗ Lam Hiền mâu thuẫn với nhau chỉ là diễn kịch?!

EXM?!

Thật là đủ rồi, một người hồ con gái, một người hồ con dâu tương lai.

Hai gia hỏa này, già mà không đứng đắn!

Thì ra 5 năm trước, sau khi mẹ Lưu Linh Nhi qua đời, Lưu Chấn Thiên vẫn luôn một thân một mình chiếu cố nguyên chủ.

Sau đó, Đỗ Lam Hiền từ nước ngoài trở về, bên người mang theo một cậu bé, cậu bé kia chính là Đỗ Hạo, mà Đỗ Hạo còn do Đỗ Lam Hiền nhờ công nghệ hiện đại mà có được, bởi vì Đỗ Lam Hiền đã sớm biết xu hướng giới tính của bản thân, hơn nữa biết bản thân vẫn luôn thích Lưu Chấn Thiên.

Vì thế, ở giai đoạn Lưu Chấn Thiên khó khăn nhất, Đỗ Lam Hiền vẫn luôn bồi ở bên người hắn, dần dà hai người đều có tình cảm khác thường, đã kết hôn một lần, hơn nữa có nguyên chủ Lưu Chấn Thiên cũng nhận ra tình cảm sâu trong nội tâm, không thể không lựa chọn trốn tránh.

Bởi vì hắn sợ trong tương lai có một ngày con gái sẽ thấy cha mình là một con quái vật thích người cùng giới tính.

Chính là Đỗ Lam Hiền phạm sai lầm khiến Lưu Chấn Thiên chạy trốn, vì thế hai bên suy xét, lựa chọn tiếp tục dùng phương thức "Diễn kịch" này.

Nhưng chuyện làm Tô Linh Nhi cảm thấy vui mừng chính là trước khi mẹ nguyên chủ qua đời, Đỗ Lam Hiền chưa từng chen chân vào cuộc sống của bọn họ, Lưu Chấn Thiên cũng thích mẹ nguyên chủ.

Hơn nữa lúc mẹ nguyên chủ bị bệnh, Lưu Chấn Thiên vẫn luôn làm bạn bên cạnh bà.

Đối với hai trưởng bối tốt như vậy, Tô Linh Nhi làm sao có thể phản đối đây.

Ngày hôm sau, sáng sớm.

Lưu Chấn Thiên lay tỉnh Đỗ Lam Hiền nằm ở bên cạnh.

"Mau dậy đi, Hạo Hạo với Linh Nhi sắp dậy rồi."

Đỗ Lam Hiền nửa chống thân thể, một cánh tay chống đầu, hướng về phía về mặt đang nồn nóng của Lưu Chấn Thiên thổi hơi nóng.

"Gấp cái gì, bọn họ khó khăn lắm mới được ngày nghỉ, khẳng định sẽ ngủ đến giữa trưa, không bằng thừa dịp này chúng ta làm chút chuyện có ý nghĩa."

Tay Đỗ Lam Hiền không thành thật sờ lên vòng eo Lưu Chấn Thiên.

Thời điểm hai người động tình, một tiếng đập cửa đột nhiên vang lên.

Chương 59: Mạnh hóa trúc mã nam thần (phiên ngoại 2)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Ba ba, chú Đỗ, con biết hai người ở bên trong, con cùng Hạo ca ca chuẩn bị bữa sang tình yêu cho hai người, nếu hai người còn chưa tỉnh vậy con đặt trước ở cửa."

Tô Linh Nhi đem khay đồ ăn đặt trước cửa, sau đó tránh ở một góc rẽ hành lang.

"Nói nhỏ chút!"

Tô Linh Nhi nhắc nhở Đỗ Hạo đứng ở phía sau.

Kèo kẹt!

Cửa phòng bị mở ra, Đỗ Lam Hiên nhìn bữa sáng chuẩn bị tốt bên cạnh lộ ra một góc giấy thì nở nụ cười.

Trong phòng,

Lưu Chấn Thiên không ngừng lăm bằm trong miệng: "Xong đòi, xong đòi! Lần này xong đòi rồi!"

Nghe vậy, Đỗ Lam Hiên đi vào, đem tờ giấy đưa cho Lưu Chấn Thiên.

"Được rồi, nhìn xem Linh Nhi viết gì đi."

Lưu Chấn Thiên hít sâu một hơi, tiếp nhận tờ giấy từ trong tay Đỗ Lam Hiên, mở tờ giấy ra, sau khi nhìn thấy nội dung Tô Linh Nhi viết, nháy mắt mặt già đỏ bừng.

Đỗ Hạo đối với vẻ mặt cười xấu xa của Tô Linh Nhi hỏi: "Em viết cái gì trong đó?"

Tô Linh Nhi lộ ra một nụ cười giảo hoạt.

"Không có gì, chính là chúc bọn họ "Tĩnh" phúc lúc tuổi già."

Đỗ Hạo nghe được lời này, con ngươi nhộn nhạo ánh mắt nóng rực.

"Không cần lo cho bọn họ nữa, chúng ta vẫn là lo lắng sinh hoạt "Tĩnh" của bản thân đi!"

Đỗ Hạo một tay đem Tô Linh Nhi khiêng lên.

Cách mặt đất cánh tay cùng chân Tô Linh Nhi không ngừng đong đưa.

"Đỗ Hạo, anh không phải người! Em vừa mới tốt nghiệp còn không có thành niên đâu."

"Phải không? Anh nhớ không lầm ngày hôm qua chính là party sinh nhật thành niên của người nào đó."

.....

Trên thân thể, ở nơi nào đó giống như là bị cự thú cường ngạnh xé mở, gây tiếp theo, Tô Linh Nhi trực tiếp đau tới ngất xỉu.

Trong nháy mắt khi cô hôn mê, trong [Luân hồi mạc], bốn nhiệm vụ đồng thời biến thành màu xanh biếc.

Ngay sau đó, Tô Linh Nhi cảm thấy mình giống như xuyên qua thời không, gió lốc nổi lên khiến cô không mở được mắt.

Chờ đến khi cô mở mắt ra lần nữa, nghiễm nhiên đã trở về bên trong không gian.

Nhớ tới một đời kia, Tô Linh Nhi đột nhiên hoảng loạn, nhìn xung quanh không gian hỏi: "Hạo Thiên thiên thần, tại sao ta lại quay về sớm như vậy? Cái kia, kí chủ ở bên trong luân hồi đã chết rồi sao?"

Tương tượng đến Đỗ Hạo bởi vì mình rời đi mà thương tâm muốn chết, trong lòng Tô Linh Nhi cảm thấy đau không thờ nổi.

Huống chi bởi vì cái loại chuyện xấu hổ đó mà chết, Đỗ Hạo hẳn là càng thêm áy náy đi!

Giọng nói như giếng cổ không gợn sóng, không hề có cảm xúc giải thích nói: "Ngươi yên tâm, lần này là bởi vì ngươi nhanh chóng hoàn thành tâm nguyện của kí chủ mới có thể nhanh chóng quay về đây như vậy, còn ký chủ tự nhiên là quay về thân xác! Cái này ngươi không cần lo lắng."

Nghe xong một câu cuối cùng Hạo Thiên thiên thần, Tô Linh Nhi mới buông tâm.

Tuy rằng cô không thể làm bạn với Đỗ Hạo cả đời, nhưng mà có thể có người thế cô bởi Đỗ Hạo, chuyện này đã là trời cao ban ân lớn nhất.

"Lần này ngươi hoàn thành nhiệm vụ không tồi, hy vọng không ngừng cố gắng!"

Cấp SSS trừ bỏ có thể mang đến cho Tô Linh Nhi 10 giờ giá trị sức sống, còn có thể đủ điểm đạt được một vật phẩm dùng cho thể giới tiếp theo và một kỹ năng.

Tô Linh Nhi mở luân hồi mạc ra, tin tức thuộc về cô lại lần nữa xuất hiện.

"Tên họ: Tô Linh Nhi"

"Giới tính: Nữ"

"Đánh giá nhiệm vụ: SSS"

"Giá trị sức sống: 15"

"Hoạt động vật phẩm: Chứa đựng lượng 1 (căn cứ loại hình luân hồi mà xác định)"

"Kỹ năng: kỹ năng đấu vật cận chiến (sử dụng vĩnh cửu)"

Nhìn thấy kỹ năng mới đạt được, Tô Linh Nhi không khỏi nhớ tới chính mình khi bị dồn ở WC, nếu lúc đó cô có kỹ năng đấu vật cận chiến thì thu thập mấy người kia chỉ như bữa ăn sáng.

Edit: Dự tính đào hố mới có ai hóng không?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Tiến công nữ hoàng mặt thể (1)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Thời điểm Tô Linh Nhi đang cao hứng khi bản thân dành được giá trị sức sống và kỹ năng mà cảm thấy cao hứng, một ít ánh sáng màu vàng đột nhiên bay ra từ linh hồn của cô.

Tô Linh Nhi xoay người, tầm mắt vẫn luôn đi theo nơi ánh sáng màu vàng bay qua.

Tia sáng kia ở trong không gian bay một vòng lớn, rồi cuộc ngừng lại khi cách Tô Linh Nhi không tới 100 mét.

Oanh!

Ban đầu, ánh sáng vàng chỉ nhỏ như con đom đóm, đột nhiên nó kịch liệt khuếch trương, như đạn hạt nhân tán mát ra ánh sáng mãnh liệt, trong nháy mắt đem toàn bộ không gian chiếu sáng.

Tô Linh Nhi bị ánh sáng kịch liệt chiếu đến làm đau mắt, vội vàng nhắm mắt lại.

Chỉ là ánh sáng kịch liệt kia chỉ duy trì trong thời gian nháy mắt.

Mà trong một cái chớp mắt, ở thời điểm Tô Linh Nhi nhắm mắt lại, phía sau cô xuất hiện một người tóc đen như mực, thân hình thon dài, một đôi mắt lấp lánh như ánh sao trời, một thân đen tuyền tỏ ra lạnh lùng kiêu ngạo, bề ngoài thiên hạ, trong đáy mắt mắt đang nhìn về Tô Linh Nhi tràn đầy ưu thương

cùng quyển luyện.

Đây mới chân chính là thiên thần!

Tô Linh Nhi tuy rằng nhắm mắt lại, nhưng như vẫn cũ có thể cảm nhận được ánh sáng mãnh liệt.

Khi nhận thấy nguồn ánh sáng biến mất, cô mới thật cẩn thận mở to mắt.

Bên trong không gian một lần nữa lại quay về trạng thái ban đầu.

Chỉ là ở nơi xa đột nhiên có thêm một thạch đèn, Tô Linh Nhi tò mò đi qua phát hiện là một cái thạch đèn cổ xưa treo lơ lửng ở giữa không trung, ở mặt ngoài thạch đèn phác họa rất nhiều hoa văn rườm rà hỗn tạp thần bí, cái loại cảm giác này làm Tô Linh Nhi nhớ tới đèn chiếu hồn nhìn thấy ở trong TV.

"Hạo Thiên thiên thần, đây là cái gì a?"

Tô Linh Nhi tò mò đem ngón tay duỗi đến gần thạch đèn, cho vào bên trong lại không nhận được nửa điểm ấm áp từ ngọn lửa.

Nhưng mà, giọng nói trong không gian phá lệ trở nên cực kỳ lãnh khốc.

"Những chuyện không nên hỏi thì đừng hỏi! Ngươi bây giờ muốn ở lại không gian nghỉ ngơi một lúc hay là tiếp tục tiến vào luân hồi?"

Nghe thấy Hạo Thiên nói, ngón tay đang ở trong đèn của Tô Linh Nhi cứng đờ, sau đó lộ ra một nụ cười khổ.

"Hiện tại vẫn là bắt đầu đi!"

Cô cứ nghĩ rằng mình là người đầu tiên vào không gian này, đối với Hạo Thiên đã sống hàng tỉ năm mà nói hẳn là không giống nhau, hiện giờ xem ra chỉ là cô tự mình đa tình!

"Được!"

Hạo Thiên nhàn nhạt đáp.

Tô Linh Nhi chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, chờ đến khi cô có ý thức lại cảm giác cả người không có sức lực, bên tai đột nhiên xuất hiện cuộc đối thoại của hai nam sinh xa lạ.

"Lão Trương, chúng ta làm như vậy thật sự tốt sao?"

"Yên tâm đi, chờ đến lúc chúng ta trở về, Ninh gia đều phải sửa kỳ đổi màu cò, ngay cả gia chủ đều khó bảo toàn bản thân, ai còn thời gian đi quản cô ta." (*beta: không biết "sử kỳ đổi màu cò" ở đây nghĩ là gì nữa (*_*)*)

"Vậy tốt, chúng ta mau đem cô ta ném xuống rồi nhanh chóng về báo cáo kết quả với nhị tiểu thư."

"Ai, chuyện này với người yêu cũng là đáng thương!" (*beta: không hiểu luôn:v*)

Lão Trương thờ dãi nhìn Tô Linh Nhi nằm trên mặt đất, rõ ràng là một đôi người yêu khiến người ta hâm mộ, đến cuối cùng một người bị ném tới mảnh đất tử vong, một người biến thành.....

Tô Linh Nhi chỉ cảm thấy bị người ném đi, thân thể không có vật gì chống đỡ, bên tai gió lạnh ào ào tàn sát bừa bãi làm Tô Linh Nhi nhanh chóng tỉnh táo lại.

"Ngọa tào!"

Tô Linh Nhi tỉnh táo lại lập tức phát hiện mình đang ở tình cảnh nguy hiểm.

Hiện tại cô đang ở giữa không trung, ở trong không trung làm một loại vận động —— tự do rơi!

"Mẹ nó!"

Lần này không cần tàn nhẫn như vậy a!

Nhìn trực thăng màu xanh trên đỉnh đầu, Tô Linh Nhi quả thực là đau tim muốn chết, vì sao "Vận khí" của cô tốt như vậy!

Tục ngữ nói tới sớm không bằng tới đúng lúc!

Chính là này mẹ nó tới cũng quá đúng lúc đi!

Nếu sớm vào luân hồi thì tốt, cô có thể dùng kỹ năng đầu vật cận chiến với hai người kia, không chế máy bay trực thăng, tới sớm ít nhất không cần chịu phần tội này a!

"Mẹ nó, thần khi dễ người!"

Tô Linh Nhi giờ tay chỉ thẳng lên trời hô to một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Tiến công nữ hoàng mặt thế (2)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Bên trong không gian, Hạo Thiên đột nhiên hắt xì một cái, lẩm bẩm: "Ai đang nằng bân thần!"

Trong không gian yên tĩnh, Hạo Thiên chỉ có không gian vô tận cùng tĩnh mịch.

"Thôi, vẫn là nên nhanh chóng tiến vào luân hồi đi, đừng làm cho Dao Dao sốt ruột chờ."

.....

Tô Linh Nhi nhìn phía dưới một mảng cây cối thật lớn, nhắm mắt lại, mặc cho số phận!

Răng rắc rắc rắc.....

Trong quá trình rơi xuống, Tô Linh Nhi va gãy rất nhiều nhánh cây thô to như cách tay.

Nhưng cũng may có những nhánh cây này, giúp Tô Linh Nhi giảm xóc quá trình rơi xuống, tránh cho cô ngã thành một đồng thịt vụn.

Dù vậy, ở một nơi cao như vậy rơi xuống, Tô Linh Nhi vẫn bị thương nghiêm trọng, trực tiếp ngất đi.

Ba ngày sau.

"Um~"

Tô Linh Nhi vừa mở mắt ra, mỗi một chỗ trên cơ thể đều cảm thấy đau đớn.

Nhìn bùn đất màu vàng kết lại từng khối trên đỉnh đầu, lúc này Tô Linh Nhi mới phát hiện mình đang nằm trong một cái huyệt động.

"Ngô ngô....."

Đúng lúc này, bên tai đột nhiên có âm thanh gầm nhẹ của dã thú.

Ngay sau đó một người đàn ông đầu bù tóc rối xuất hiện trước mặt cô, trong miệng không ngừng phát ra thanh âm gầm nhẹ.

Đang chăm chú nhìn bộ dáng của người đàn ông, trong đầu Tô Linh Nhi đột nhiên truyền đến từng trận đau đớn kịch liệt, như kim đâm.

"A!"

Tô Linh Nhi đau kêu một tiếng, kí ức thuộc về thân thể này như thủy triều truyền vào.

Người đàn ông thấy bộ dáng Tô Linh Nhi thống khổ bộ như thế, lo lắng đứng ở bên người Tô Linh Nhi gương nanh múa vuốt, trong miệng không ngừng phát ra thanh âm ê ê a a, giống một người nguyên thủy tức giận.

Rốt cuộc, sau mười lăm phút, Tô Linh Nhi rốt cuộc đem ký ức nguyên chủ tiêu hóa sạch sẽ.

Lúc này, ở đây là thế giới tang thi cùng dị năng giả!

Trong tương lai năm 437 sau công lịch, toàn cầu đã xảy ra biến dị tang thi quy mô lớn, trong số những người may mắn sống sót xuất hiện dị năng giả không ngừng cường đại.

Tương lai năm 621 sau công lịch, dị năng giả tập hợp lại thành từng nhóm thể lực trên châu lục.

Mà nguyên chủ lại là Ninh Khuyết, đích nữ Ninh gia —— một trong ba thế lực lớn nhất ở Châu Á!

Trong ba thế lực ở châu Á, Ninh gia đứng thứ đầu, có được đông đảo dị năng giả.

Chỉ là làm đích nữ Ninh gia nguyên chủ lại không có thức tỉnh bất luận cái dị năng gì, so với Ninh Khuyết bình thường, thứ nữ Ninh gia —— Ninh Uyển Nhi thì tại thời điểm năm tuổi đã thức tỉnh dị năng.

Nhưng mặc dù như vậy Ninh Sấm Đình như cũ không có từ bỏ nguyên chủ, hơn nữa ở thời điểm nguyên chủ sáu tuổi, tìm khắp châu Á sủng ồng lợi hại nhất, bắt đầu dạy dỗ nguyên chủ thương pháp, thời điểm tám tuổi thương pháp nguyên chủ đã luyện vô cùng nhuần nhuyễn, trừ bỏ không có dị năng ra, nguyên chủ ở những mặt khác thiên phú có thể nói là yêu nghiệt!

Sau đó, Ninh Sấm Đình quyết định đem nguyên chủ trở thành gia chủ đời kế tiếp để bồi dưỡng.

Nhưng cho dù nguyên chủ ở những mặt khác có thiên phú có thể nói là yêu nghiệt, nhưng là ở trong mặt thế không thức tỉnh dị năng, thì chẳng khác gì người bình thường, với họ, những người này không có cách nào sống ở mặt thế.

Ninh Uyển Nhi rất bất mãn với quyết định của Ninh Sấm Đình, cô ta cảm thấy trong gia tộc mình là đứa bé thức tỉnh dị năng lớn nhất, cô ta mới là gia chủ đời kế tiếp thích hợp nhất, về tình về lý cái vị trí gia chủ này là cô ta ngồi lên mới ổn!

Cô ta vô cùng ghen ghen, Ninh Uyển Nhi cùng mẹ cô ta cùng nhau liên hợp với những trưởng lão không tán thành quyết định của Ninh Sấm Đình trong Ninh gia, bắt đầu âm mưu.

Thẳng đến có một ngày, Ninh gia nhận được tin tức ở nước Z trong phạm vi châu Á xuất hiện một loại tang thi biến dị kiểu mới, mà vừa vặn, Ninh Sấm Đình phái nguyên chủ cùng Ninh Uyển Nhi cùng đến điều tra, lúc này mới khiến Ninh Uyển Nhi có thời cơ thực hiện âm mưu!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Tiến công nữ hoàng mặt thế (3)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Khi tiến vào trong phạm vi nước Z, đầu tiên, Ninh Uyển Nhi lợi dụng lấy được tín nghiệm của nguyên chủ, hai người đơn độc ở bên nhau, Ninh Uyển Nhi thừa dịp nguyên chủ không chú ý, đem một lượng thuốc mê lớn vào trong cơ thể nguyên chủ, hơn nữa tuyên bố với bên ngoài nguyên chủ đột nhiên bộc bị bệnh phải về Ninh gia trị liệu.

Nhưng trên thực tế Ninh Uyển Nhi phái người vụng trộm ném tới trung tâm mảnh đất tang thi của nước Z.

Mà người Ninh Uyển Nhi để bồi theo nguyên chủ là Minh Xa, cũng chính là vị hôn phu của nguyên chủ, cũng bị Ninh Uyển Nhi rút huyết thanh tang thi trở thành một cái vũ khí giết chóc.

Nhìn trông mắt Minh Xa toàn màu trắng, đầu bù tóc rối, Tô Linh Nhi không khỏi hoảng sợ, bởi vì bộ dáng Minh Xa hiện tại cùng tang thi trong kí ức của nguyên chủ giống nhau như đúc.

Bây giờ, sau khi biết Ninh Uyển Nhi làm chuyện này với Minh Xa, Tô Linh Nhi lại càng kiên định với tín nghiệm báo thù hơn.

"Ngô ngô....."

Tiếng gầm lẫn nửa vang bên tai Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi nhìn Minh Xa bị biến thành tang thi, đột nhiên có chút không hiểu, phải biết rằng cô ngã xuống từ một nơi cao như vậy, cho dù là bắt từ, thì trên người cũng bị nhánh cây cắt rất nhiều vết thương, máu tươi đối với tang thi mà nói hẳn là lực hấp dẫn rất lớn!

Nhưng mà Tô Linh Nhi nhìn Minh Xa lại không thấy nửa điểm dục vọng.

"Ngô ngô....."

Đột nhiên, minh xa vươn tay hướng tới Tô Linh Nhi ý muốn bỏ một vật màu đen như khối đá vào miệng cô.

"Đây là cái gì?"

Tô Linh Nhi theo bản năng hỏi.

"Ngô ngô....."

Minh Xa đang nhìn miệng vết thương trên người Tô Linh Nhi vẻ mặt lo lắng không biết từ nơi nào lại mọc ra một khối nàu đen nữa muốn bảo cô ăn.

Miếng thứ nhất Tô Linh Nhi còn chưa ăn xong, vội vàng cự tuyệt nói: "Minh Xa, cái này là thứ gì?"

Thật ra cô muốn nói cô là người, không phải tang thi!

Cô không thể ăn cục đá a!

Cho dù là sinh hoạt của tang thi thì trình độ cũng không thể thấp như vậy!

Minh Xa nghe Tô Linh Nhi nói, đột nhiên trở nên bối rối, gương mặt như muốn biểu đạt với Tô Linh Nhi, chính là bất đắc dĩ, hai người vốn là một đôi hiểu nhau nhất, nhưng sau một đêm không thấy, lại biến thành hai chủng tộc khác xa nhau!

Căn bản ngôn ngữ không thông!

Tô Linh Nhi cho Minh Xa một ánh mắt bất lực!

Hiện tại cô chỉ có thể nói chuyện cùng nháy mắt, trên cơ bản cô chẳng khác gì người tàn phế!

"Ngô ngô....."

Minh Xa chỉ vào miệng, đột nhiên mở ra, sau đó lại hung hăng ngậm miệng lại.

Thấy một màn như vậy, Tô Linh Nhi thử hỏi: "Ý anh là muốn em cắn nó?"

Nhìn đá bị phun ra, Tô Linh Nhi nuốt một ngụm nước miếng.

Cô rất muốn nói một câu thần thiếp không làm được!

Nhưng mà đã hôn mê ba ngày, bụng cô đã bắt đầu kháng nghị rồi.

Bất đắc dĩ, lần này khi Minh Xa đem đá màu đen bỏ vào miệng cô, Tô Linh Nhi bắt đầu thử cắn cắn viên đá màu đen.

Chuyện khiến Tô Linh Nhi không tưởng được chính là Viên đá này nhìn bên ngoài có vẻ cứng rắn, vị cư nhiên ngoài dự đoán mọi người giòn, như là miếng bánh được bọc một tầng chocolate.

Chỉ là thiếu một ít mỹ vị thuộc về chocolate, hương vị cũng gần như vậy.

Nhìn thấy Tô Linh Nhi đem viên đá nuốt xuống, Minh Xa rút cuộc thờ dài nhẹ nhõm một hơi, trên mặt lộ ra một nụ cười không thuần thực, ngay sau đó liền lại cho Tô Linh Nhi một khối đá màu đen.

Lúc này Tô Linh Nhi không có nửa điểm kháng cự!

Cứ như vậy sau khi ăn được ba miếng đá, Tô Linh Nhi đột nhiên cảm thấy đói khát trong thân thể đã toàn bộ biến mất.

"Khả năng đây là đồ ăn bổ sung năng lượng của riêng nước Z."

Tô Linh Nhi nghĩ như vậy tới khi Minh Xa cầm đá tiếp tục, mới vội vàng nhắm chặt miệng, quay đầu đi, chờ đến khi Minh Xa không tiếp tục dứt nữa Tô Linh Nhi mới quay đầu lại nói với Minh Xa: "Em đã no rồi, anh nhanh ăn đi!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 63: Tiến công nữ hoàng mặt thể (4)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Ngô ngô....."

Nhìn vẻ mặt không hiểu của Minh Xa.

Tô Linh Nhi phải gật đầu xác nhận mãi, nói: "Em thật sự no rồi!"

Lúc sau Minh Xa mới đưa đá màu đen bỏ vào trong miệng của mình.

Cứ như vậy, ở đây một tháng, Tô Linh Nhi được Minh Xa tri kỷ "Nuôi nấng", miệng vết thương trên thân thể dần dần khép lại.

Thông qua luân hồi mạc Tô Linh Nhi biết được tâm nguyện nguyên chủ: tìm ra bí mật của tang thi biến dị ở nước Z, tìm được Minh Xa sau đó quay về Ninh gia cứu cha mẹ, khiến cho Ninh Uyển Nhi chịu báo ứng.

Hiện tại cô và Minh Xa đang trong phạm vi của nước Z, khoảng cách với phạm vi của thế lực Ninh gia ước chừng có hơn một ngàn km, mà ngọn nguồn của tang thi biến dị của nước Z lần này, nguyên nhân lớn nhất chính là số lượng khủng bố của tang thi nước Z.

Từ trên mặt đất bò dậy, nhìn quần áo trên người bị rách hết, lại dính đầy máu đen, Tô Linh Nhi ai thán một hơi.

Hiện tại chuyện đầu tiên cô muốn làm chính là đem người tắm rửa sạch sẽ.

"Ngô ngô....."

Nhìn thoáng qua trên người Minh Xa cũng tương tự như vậy.

Tô Linh Nhi thực tự nhiên giữ chặt tay Minh Xa, dùng ngữ khí dễ dãi nói: "Anh cũng phải tắm rửa sạch sẽ!"

"Ngô ngô....."

Có lẽ là do lúc trước hai người có quan hệ yêu đương, mặc dù Minh Xa bị biến thành tang thi cũng biểu hiện vô cùng thân cận với Tô Linh Nhi.

Nhưng mà khi Tô Linh Nhi đi ra khỏi hang động, cô lập tức tròn mắt!

Bởi vì ở bên ngoài ít nhất có hơn một trăm con tang thi đang đi qua lại trước hang.

Hang động này ở bên trong một cánh rừng rậm, khi Tô Linh Nhi từ hang động đi ra, hơi thở của nhân loại trong nháy mắt hấp dẫn tầm mắt của tang thi cách chỗ Tô Linh Nhi rơi xuống khoảng mấy trăm mét.

"Ngô ngô ngô....."

Đồng tử thuần màu trắng của trăm con tang thi nháy mắt chuyển sang màu đỏ tươi như máu, chúng giống như phát điên xông về phía Tô Linh Nhi.

Những con tang thi tầm thường ngoại trừ đồng tử không giống người thường, cũng không có khác biệt lớn lắm.

Chỉ là sau khi tang thi ngửi thấy mùi vị máu tươi của nhân loại, đồng tử màu trắng sẽ nhanh chóng biến thành màu đỏ tươi, hơn nữa sẽ từ trong miệng chảy ra lượng lớn nước dãi, thấp phần ghê tởm.

Thời điểm tang thi vọt tới động **, Minh Xa đột nhiên một tay đem Tô Linh Nhi kéo về phía sau mình, sau đó hướng về mấy con tang thi kia rống lên.

Bá!

Tất cả tang thi đồng thời dừng chân lại.

"Ngô ngô ngô....."

Như là không hài lòng việc Minh Xa đem Tô Linh Nhi bảo hộ ở phía sau, mấy trăm con tang thi cùng nhau gầm nhẹ, trường hợp thập phần đồ sộ.

"Ngô ngô ngô....."

Thái độ của Minh Xa cũng kiên quyết không ít!

Cái này làm cho Tô Linh Nhi đứng ở phía sau vô cùng cảm động.

Tình yêu chân chính cho dù bất đồng chủng tộc, nhưng tâm vẫn ở bên nhau.

Ngay lúc này, mấy trăm tang thi đột nhiên phát động công kích, tốc độ phi rất nhanh, trong nháy mắt đã vọt tới trước mặt hai người.

"Cẩn thận!"

Tô Linh Nhi kinh hô, lúc này đồng tử của Minh Xa cũng đổi màu, lộng lẫy như ngọc bích tản mát ra ánh sáng mê người, ngay sau đó Minh Xa nhảy ra ngoài.

Là tả!

Từ bàn tay của Minh Xa mọc ra năm móng vuốt sắc bén!

"Đây là....."

Tô Linh Nhi có chút không thể tin được, che miệng lại.

"Ngay cả tang thi mà cũng có thể thức tỉnh dị năng?!"

Ở trong ký ức của nguyên chủ, sau khi tận thế tiến đến, trong khoảng thời gian mấy trăm năm chỉ có nhân loại mới có thể thức tỉnh dị năng, đến nỗi tang thi trừ bỏ thể chất được tăng mạnh ở bên ngoài, chẳng những không thể thức tỉnh dị năng, lại còn có đánh mất thanh tỉnh, tư duy của một nhân loại.

Nhưng chuyện cô vừa quan sát được, hiển nhiên chuyện này đã không còn như trước nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Tiến công nữ hoàng mặt thể (5)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Giờ phút này Minh Xa hoàn toàn hoá thân thành người đàn ông kim cương phiên bản tang thi ở mặt thể, mặc dù là đang đối mặt với mấy trăm con tang thi cũng vô cùng bình tĩnh, liên tiếp giải quyết mấy con tang thi muốn ăn Tô Linh Nhi, chuyện này cũng khiến đám tang thi không dám tùy tiện xúc động, nhanh chóng thôi lui đến hai sườn hang tránh xa Minh Xa cùng Tô Linh Nhi.

"Ngô ngô....."

Minh Xa hướng về phía Tô Linh Nhi đang đứng ở phía trước cửa hang vẫy tay.

"Đã biết!"

Trên mặt Tô Linh Nhi lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Đây là cảm xúc còn sót lại của nguyên chủ trong cơ thể, vì Minh Xa đã biến thành tang thi còn có thể bảo trì thanh tỉnh, đem an nguy của cô đặt lên vị trí đầu tiên mà cảm thấy vui sướng.

Nhưng mà, lúc Tô Linh Nhi đi lại bên cạnh Minh Xa, Minh Xa kéo theo một con tang thi đã chết, móng tay sắc bén trực tiếp đem đầu tang thi mở ra, sau đó đào từ trong óc tang thi một vật gì đó giơ trước mặt Tô Linh Nhi.

"Ngô ngô....."

Nhìn giống như đưa trẻ thi được một trăm điểm đang chờ người lớn khích lệ.

Nhìn đồ vật trong tay Minh Xa dạ dày Tô Linh Nhi tức khắc cuộn lên, cổ nén xúc động muốn nôn mửa, Tô Linh Nhi xua xua tay với Minh Xa nói: "Nhanh đem cái đồ vật dơ bẩn này ném xuống, nhìn ghê tởm muốn chết!"

"Ngô ngô ngô....."

Nghe thấy Tô Linh Nhi nói Minh Xa liên tục lắc đầu.

"Nghe lời, trước tiên chúng ta nên rời khỏi nơi này."

Tô Linh Nhi tiếp tục dùng một loại ngữ khí dỗ trẻ con để nói chuyện với Minh Xa.

Kết quả nào biết Minh Xa luôn luôn nghe Tô Linh Nhi lần này lại rất bướng bỉnh, nói gì cũng không nghe!

Không chỉ có không đem vật trong tay ném xuống ngược lại dùng sức xoa xoa trên người mình.

Tô Linh Nhi vừa định mở miệng đem Minh Xa răn dạy một trận kết quả khi nhìn thấy đồ vật lộ ra, cô rút cuộc nhìn không được chạy sang một bên ới mưa không ngừng.

"Ngô ngô....."

Nhìn thấy Tô Linh Nhi như vậy Minh Xa vội vàng ném cục đá trong tay xuống, nhanh chân chạy đến bên người Tô Linh Nhi.

"Ngô ngô....."

Tô Linh Nhi nôn xong, cảm thấy dễ chịu hơn nhiều.

Quay lại thấy ánh mắt quan tâm lo lắng của Minh Xa, lại vô cùng hưởng thụ.

"Em không có việc gì, chính là có chút không thích ứng."

Tô Linh Nhi sờ sờ cái đầu như ổ gà của Minh Xa.

"Đúng rồi, cục đá màu đen kia đâu!"

Tô Linh Nhi xoè hai tay nhìn Minh Xa hỏi.

Nghe được lời này, Minh Xa vội vàng lại chạy lại chỗ vừa ném nhặt lên sau đó quay trở về đặt ở lòng bàn tay Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi sờ đi nôn mưa là bởi vì cô phát hiện lương khô mà cô ăn suốt một tháng qua lại được moi ra từ trong óc của tang thi, cái loại thị giác đánh sâu vào này cùng với hiệu quả buồn nôn không phải người bình thường có thể tiếp thu.

Cũng may Tô Linh Nhi không phải người bình thường, sau khoảnh khắc kinh hãi ngăn ngủ nhanh chóng đem tang thi biến dị cùng viên đá màu đen liên hệ với nhau

Nhìn vật trong tay còn dính một ít màu trắng sền sệt, ngón tay Tô Linh Nhi thử dùng sức lại phát hiện vô luận sức lực lớn bao nhiêu đều không thể giống như lúc đặt vào trong miệng nghiền nát như miếng bánh giòn tan!

"Lại tìm xem còn có nữa không?"

Minh Xa nghe được Tô Linh Nhi nói, nhanh chóng đào óc của mấy con tang thi đã chết.

Trong mười lăm con tang thi, đến cuối cùng bọn họ chỉ tìm ra được ba viên.

Mang theo viên đá màu đen, hai người rời khỏi rừng rậm.

Dọc theo đường đi, Tô Linh Nhi đều không để ý tới Minh Xa, cả người hết sức chuyên chú nghiên cứu viên đá trong tay.

Tô Linh Nhi vốn đang đi bình thường đột nhiên dừng bước chân lại.

Xoay người đối với Minh Xa ở phía sau hô: "Em đã biết, em rút cuộc biết đây là cái gì!"

Minh Xa nhìn thấy Tô Linh Nhi xoay người, còn tưởng rằng rút cuộc nhớ tới mình, vội vàng tiến đến trước mặt Tô Linh Nhi, kết quả lại bị Tô Linh Nhi trực tiếp bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Tiến công nữ hoàng mặt thể (6)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Ngô ngô....."

Minh Xa dùng một ánh mắt ai oán để biểu hiện thương tâm của bản thân.

Trái lại, Tô Linh Nhi như cũ chỉ có mặt hưng phấn.

Bởi vì cô cuối cùng đã biết viên đá màu đen này là thứ gì!

Thật lâu trước kia, ước chừng ở thời điểm mặt thể vừa xảy ra, trong hiệp hội nghiên cứu tang thi toàn cầu, tiến sĩ nổi tiếng Đại Bản đã từng tuyên bố một luận văn có quan hệ với tang thi, ở đây tiến sĩ Đại Bản đưa ra một thuyết về tang thi, nói rằng mặt thể xảy ra tang thi xuất hiện mang theo một loại tinh hạch trợ giúp cho nhân loại tiến hành một loại trình tự tiến hóa càng sâu.

Nói cách khác, thật ra tang thi mới là chúa tể tương lai của thể giới.

Hơn nữa ở bên trong luận văn tiến sĩ Đại Bản lớn mặt phỏng đoán các giai đoạn tiến hóa của tang thi, mà vật trong tay Tô Linh Nhi cầm viên đá màu đen cùng luận văn miêu tả 【tân văn minh bắt đầu】 tiêu chí —— tinh hạch, có nhiều điểm tương đồng.

Chỉ là nếu bản luận này được công bố trong giai đoạn tang thi xuất hiện sẽ gây khủng hoảng rất lớn, nếu những người may mắn còn sống, vất vả sinh tồn biết được chính mình mới là sinh linh chân chính bị thượng đế vứt bỏ, như vậy, cuối cùng sợi dây căng chặt cũng sẽ vì luận văn này mà đứt, ngay cả cộng đồng cuối cùng cũng không còn!

Vì thế luận văn mà tiến sĩ Đại Bản mới vừa viết xong đã bị cấp cao của hiệp hội đè xuống, nhờ thân phận của mình, nguyên chủ đã may mắn xem qua luận văn này, nói cách khác, Tô Linh Nhi chính là người đầu tiên biết được viên đá màu đen này rốt cuộc là thứ gì!

"Ngô ngô....."

Thấy Tô Linh Nhi còn không để ý tới mình, Minh Xa rút cuộc nhịn không được chủ động tiến lên.

Ngay lập tức, một cổ tanh tươi xông vào mũi, Tô Linh Nhi nhìn Minh Xa cả người dơ bẩn, cau mày nói: "Ài, hiện tại có một chuyện vô cùng quan trọng là chúng ta nên đi tắm rửa một cái."

"Ngô ngô....."

Đang nghe thấy Tô Linh Nhi nói chuyện với mình, Minh Xa hưng phấn gật gật đầu, như vậy như là đang nói tắm rửa tắm, cùng nhau tắm rửa tắm.

Trên đường đi ra khỏi rừng, bọn họ lại gặp một ít tang thi.

Tuy rằng hương vị mê người của Tô Linh Nhi làm cho đám tang thi hưng phấn không thôi, nhưng có một đại tang thi khi nhìn thấy Minh Xa bên người Tô Linh Nhi thì nhanh chóng chạy đi tìm kiếm mục tiêu kế tiếp, cũng có vài tang thi ngăn cản không được dụ hoặc mạo hiểm ra tay.

Tô Linh Nhi từ trong đám tang thi bị Minh Xa giải quyết lấy được hai bộ quần áo, coi như quần áo thay lúc tắm rửa.

Cô có thể chịu đựng nguy cơ tứ phía trong mặt thể, nhưng cô thật sự là chịu đựng không được dơ bẩn như vậy.

Rốt cuộc, thời điểm sắp ra khỏi rừng, bọn họ cuối cùng cũng tìm được một dòng suối nhỏ sạch sẽ, sau khi xác định trong suối không có cái gì nguy hiểm, Tô Linh Nhi đầu tiên là giặt sạch quần áo lúc trước lấy được, phơi ở tảng đá bên cạnh, sau đó đi bước một đến giữa dòng suối nhỏ, cầm quần áo cởi ra.

"Thật thoải mái....."

Cảm thụ được nước sông mát lạnh, giờ khắc này, Tô Linh Nhi cảm thấy mình là người hạnh phúc nhất mặt thể.

"Ngô ngô....."

Minh Xa giống như rất sợ nước, đối với Tô Linh Nhi đứng ở trong nước không ngừng hò hét.

Nhìn Minh Xa đứng ở bờ suối không ngừng nôn nóng, Tô Linh Nhi đột nhiên phụt một tiếng cười ra tiếng hướng về phía Minh Xa vẫy tay nói: "Không có việc gì, nhanh nhanh xuống dưới đem trên người tắm sạch sẽ, sau khi đi khỏi nơi này không biết bao lâu mới có thể tắm thoải mái như thế này."

Minh Xa đứng ở bờ biển thấy khuôn mặt tươi cười của Tô Linh Nhi, cư nhiên thần không biết quỷ không hay trực tiếp nhảy vào giữa dòng suối nhỏ.

Bùm một tiếng, bọt nước văng khắp nơi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Tiến công nữ hoàng mặt thể (7)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Tô Linh Nhi lợi dụng thời gian rảnh rỗi khó có được, vội vàng tắm rửa sạch sẽ bụi bẩn trên cơ thể thời gian qua, chờ lúc sau khi cô tẩy xong quay lại phát hiện Minh Xa vừa nhảy xuống nước vẫn duy trì động tác, thẳng tắp đứng ở tại chỗ.

"Anh gia hòa này!"

Tô Linh Nhi bắt đầu đi lắc đầu.

Ai bảo hiện tại Minh Xa chẳng khác nào đứa trẻ hai tuổi ở nhân loại.

Cô chỉ đành đảm đương chức bảo mẫu.

Thời điểm Tô Linh Nhi tới gần, Minh xa vốn đang đứng yên đột nhiên hất nước về phía Tô Linh Nhi!

"Tiểu phôi đần!"

Tô Linh Nhi híp mắt nhìn nụ cười cứng đờ trên mặt Minh Xa.

"Ngô ngô....."

Nhìn Minh Xa còn muốn chơi tiếp, Tô Linh Nhi lập tức giả bộ một bộ tức giận, ngữ khí nghiêm túc nói: "Không được nghịch ngợm! Nhanh lại đây để em tắm rửa cho anh."

Hiện tại Minh Xa cũng giống như các tang thi biến dị kia, vừa mới hình thành tinh hạch, tư duy chỉ như đứa trẻ hai ba tuổi.

"Ngô ngô....."

Minh Xa rũ đầu đi về phía Tô Linh Nhi.

"Ngoan, nghe lời ~ tắm rửa sạch sẽ, em mang anh về nhà."

Tô Linh Nhi xoa mái tóc ướt nhẹ của Minh Xa.

"Ngô ngô ~"

Thấy Tô Linh Nhi cũng không thật sự tức giận, Minh Xa lập tức cao hứng nhào tới một tay ôm lấy Tô Linh Nhi!

Bá!

Tô Linh Nhi ở cảm nhận vật kè sát trên bụng mình mặc dù mềm oặt nhưng như cũ có thể cảm nhận được vật kia cọ sát. Sắc mặt hồng thắm giống một trái cà chua chín.

Cô sao lại quên mất, mặc dù hiện tại tư duy của Minh Xa chỉ là đứa trẻ ba tuổi, nhưng thân thể vẫn là của người trưởng thành.

Nhưng mà, Minh Xa đang cao hứng ôm chặt Tô Linh Nhi, lúc sau, vì muốn biểu đạt vui sướng trong lòng, cổ tình còn dùng sức mấp máy, nếu không phải Tô Linh Nhi đã sớm biết là thứ gì thật sự sẽ cho rằng trên bụng có một con rắn nước đang bò.

"Ngoan, không cần nháo, tắm rửa!"

Tô Linh Nhi nói chuyện đến ngữ khí cũng trở nên run rẩy.

Ngược lại Minh Xa chết cũng không muốn buông Tô Linh Nhi ra!

Bắt đầu đi, Tô Linh Nhi chỉ có thể duy trì loại tư thế cảm thấy thẹn này, sau một hồi play trong dòng suối nhỏ.

Đầu tiên Tô Linh Nhi tắm sạch sẽ nơi cô có thể với tới được, sau đó lại nỗ lực nhếch chân lên, gội sạch đầu cho Minh Xa.

Thật vất vả mới gội xong, Tô Linh Nhi cảm thấy cánh tay cùng mắt cá chân kia đã không còn cảm giác nữa rồi!

"Ngô ngô....."

Lúc này Minh Xa đột nhiên kéo tay Tô Linh Nhi hướng tới địa phương không thể miêu tả.

"Ta triệt thảo tập võng!" (???)

Trong lòng Tô Linh Nhi có một vụn con thần thú lao nhanh qua.

Cho dù là đứa trẻ cũng không thể chơi như vậy a!

Nhưng mà Minh Xa lại gắt gao nắm chặt tay Tô Linh Nhi ở trên người mình chà xát, sau đó phát ra một loại thanh âm cùng loại với làm nũng.

"Được, được, được!"

Tô Linh Nhi giờ hai tay đầu hàng.

Tuy rằng hai tay cô đều đang ở dưới nước.

Còn không phải đều là tắm rửa sao! Nói nữa đứa trẻ thích sạch sẽ không phải là chuyện đáng khen sao.

Tô Linh Nhi đem toàn thân Minh Xa tắm rửa sạch sẽ, sau đó vội vàng từ dòng suối nhỏ chạy lên, đi bắt cháp trên người còn dính nước trực tiếp mặc quần áo cô đang phơi trên tảng đá.

"Ngô ngô....."

Nhìn thấy Tô Linh Nhi bỏ một mình mình ở lại.

Minh Xa kêu một tiếng ủy khuất!

Mặc quần áo xong, Tô Linh Nhi mới xoay người đối với Minh Xa vẫy tay nói: "Lên bờ thôi, chúng ta phải đi."

"Ngô ngô....."

Minh Xa đứng giữa dòng suối, lúc này ở trên mặt không có máu đen, lộ ra khuôn mặt sạch sẽ vô cùng đẹp trai.

Dáng vẻ tục tằng mang theo một loại dã tính nguyên thủy, như là muốn chinh phục toàn bộ thế giới này.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Tiến công nữ hoàng mặt thế (8)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Theo độ cao của mực nước giảm xuống, thân thể quyến rũ của Minh Xa dần hiện ra, cơ bụng tám múi, thắt lưng khoé khoắn, đôi chân dài bước về phía cô, từng bước vững trãi.

Một sợi tóc đen theo giọt nước rũ xuống.

Tô Linh Nhi thề với trời cô không rời mắt không phải là muốn nhìn body vô cùng đẹp của Minh Xa, cô chỉ muốn nhìn xem hán đã tắm rửa sạch sẽ hay chưa thôi!

"Ngô ngô....."

Minh xa thấy Tô Linh Nhi không nháy mắt nhìn chăm chăm mình, đứa bé vô cùng thỏa mãn.

"Ngô ngô....."

Lại là một cái ôm mãnh mẽ.

Mặc dù là cách quần áo Tô Linh Nhi cũng có thể cảm thụ rõ cái gì đó dưới háng Minh Xa.

"Khụ khụ....."

Dùng ho khan để che dấu nội tâm khẩn trương của cô lúc bấy giờ.

Tô Linh Nhi hán mới chỉ là đứa trẻ, tại sao đầu óc người lại đen tối như vậy!

"Anh mặt quần áo vào đi."

Tò Linh Nhi duỗi tay cầm quần áo từ trên tầng đá lại, sau đó ném lên trên mặt Minh Xa.

Quần áo đặt ở trên tầng đá xanh, được ánh mặt trời hong khô.

Cho nên bên trên còn nang hương vị ấm áp của ánh mặt trời.

Minh Xa hít sâu một hơi, sau đó tung ta tung tãng đi sang một bên mặc quần áo vào.

"Cuối cùng cũng xong!"

Không phải tắm rửa cho trẻ con là chuyện vô cùng đau đầu sao?

Tại vì sao Tò Linh Nhi cảm thấy tới lượt cô càng thêm bị dày vò đây.

.....

Sau khi ra khỏi rừng rậm, việc đầu tiên Tò Linh Nhi muốn làm đó chính là đi tìm con người.

Chỉ có như vậy cô mới có thể mau chóng trở lại Ninh gia.

Nhưng sau khi ở đây một thời gian, Tò Linh Nhi quyết định nhanh chóng tìm ra mối liên hệ giữa tang thi và tinh hạch.

Thông qua chuyện lúc trước, Tò Linh Nhi đã biết không phải con tang thi nào cũng có tinh hạch.

Chỉ trong đầu những con tang thi biến dị mới có, nhưng kích thước chỉ to bằng hạt đậu, thậm chí có tang thi còn có tinh hạch to hơn.

Trừ bỏ muốn biết rõ mối liên hệ của việc này, Tò Linh Nhi còn có một việc muốn biết chính là dị năng của cô là cái gì?!

Tuy rằng lúc trước nguyên chủ không hề thức tỉnh dị năng, nhưng sau khi Tò Linh Nhi phát hiện ra bí mật của tinh hạch, cô còn phát hiện ra một hiện tượng kì quái, đó chính là mỗi lần Minh Xa móc tinh hạch từ trong đầu tang thi ra, các tang thi khác xung quanh vây xem nhìn thấy tinh hạch lúc sau có toát ra biểu hiện ăn cơm***** bình thường phi thường rõ ràng có.

Cho nên Tò Linh Nhi cho ra một kết luận đó chính là chỉ có nhân loại đã thức tỉnh dị năng hoặc là đánh mất mới có thể dùng tinh hạch!

Tò Linh Nhi đã ra khỏi rừng một ngày, bọn họ đi vào một xưởng ô tô vứt bỏ.

Còn chưa đi vào trong, Tò Linh Nhi đã cảm nhận tiếng gầm nhẹ từ bốn phương tám hướng.

Ban đầu xưởng ô tô nhìn rất bình thường, giây tiếp theo xuất hiện hơn một ngàn con tang thi.

Nhiều như vậy, quy mô tang thi đã có thể được xưng với thi triều!

"Ngô ngô....."

"Ngô ngô....."

Nhìn vào đôi mắt màu đỏ tươi xung huyết.

Tò Linh Nhi vội vàng lấy vũ khí ra.

Một đời luân hồi trước, Tò Linh Nhi đạt được đánh giá cấp SSS không chỉ có được 10 giờ giá trị sức sống cùng kỹ năng đấu vật cận chiến, cô còn có một vật phẩm hữu dụng cho thế giới tiếp theo.

Bởi vì lúc trước chưa xác định thế giới tiếp theo như thế nào, cho nên chưa định hình vật phẩm.

Hiện giờ cô đã vào thế giới mới, vật phẩm có được cũng được định hình.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Tiến công nữ hoàng mặt thể (9)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Ngô ngô....."

Minh Xa gào một tiếng làm một số tang thi cấp thấp dừng chân lại.

Mà ở trong triều thi này có rất nhiều tang thi giống Minh Xa, trong đầu đã có tính hạch.

Nói cách khác, đó là những tang thi đã thức tỉnh dị năng.

Chỉ là những con tang thi này lại không biết cách sử dụng dị năng, cho nên khi mới vừa biến dị, chênh lệch giữa hai bên không nhiều lắm.

Tô Linh Nhi thấy nhiều tang thi như vậy chỉ dựa vào một mình Minh Xa thì không thể chạy thoát được.

Ngay sau đó, cô bỏ tay vào túi quần, giây tiếp theo, móc ra một khẩu súng không khác với súng lục lắm.

Nhưng mà, khác với súng lục thông thường, súng trong tay Tô Linh Nhi nơi nạp đạn chia làm bảy ô vuông, bên ngoài mỗi ô vuông có hình ảnh vô cùng độc đáo, phân biệt là giọt nước, ngọn lửa, gió xoáy, lõi điện, thổ thạch, băng sương, lá cây.

Mà khẩu súng này chính là khen thưởng mà Tô Linh Nhi có được trong nhiệm vụ lần trước—— súng nguyên tố!

Minh xa theo bản năng lại lần nữa đem Tô Linh Nhi che chở ở phía sau.

Hiện tại Tô Linh Nhi đã có súng nguyên tố cũng không sợ hãi nhiều tang thi như vậy.

"Yên tâm, lần này em không chỉ có thể tự bảo vệ bản thân, còn có thể bảo vệ anh!"

Tô Linh Nhi từ sau lưng Minh Xa đi ra, dựa theo kỹ thuật bắn súng tinh chuẩn của nguyên chủ, liên tục bắt về phía tang thi.

Hô hô hô.....

Đạn nguyên tố chuẩn xác bay về phía tang thi ngay vào ấn đường.

Oanh!

Một đám tang thi theo tiếng súng ngã xuống đất.

Những tang thi đi phía trước đều không bị Minh Xa dọa sợ, trong đầu vốn đã có tính hạch.

Có lẽ là nhìn thấy Tô Linh Nhi nhanh chóng giải quyết nhiều tang thi như vậy, Minh Xa không phục lắm gầm nhẹ một tiếng, nháy mắt vung móng vuốt ra, thân mình chợt lóe, chém giết tang thi bên cạnh Tô Linh Nhi mà cô không kịp giải quyết.

Cứ như vậy hai người một súng một vuốt, nam nữ phối hợp, giết tang thi gì đó thật không hề dễ dàng.

Khoảng một tiếng sau, bảy nguyên tố của súng đã dùng khá nhiều.

Tô Linh Nhi đơn giản cất súng đi, từ trong ô tô lấy ra một cây gậy sắt.

Bên kia, một đội binh lính nước Z còn sót lại muốn mang theo người đi vào trong xường ô tô tránh nạn.

Nhưng chuyện bọn hắn không ngờ tới chính là ở bên ngoài xường ô tô toàn bộ đều là tang thi.

"Má ơi, chúng ta đây là gặp được thi triều!"

"Chạy nhanh đi!"

"Thật vất vả mới chạy ra đây, tôi không muốn chết ở chỗ này."

Dân chạy nạn phía sau thấy nhiều tang thi như vậy, sắc mặt trắng bệch! Thậm chí có chút người đã sợ tới mức nằm liệt trên mặt đất, từ trong quần chảy ra một bãi chất lỏng màu vàng.

"Đội trưởng Lý, chúng ta đi thôi, nhiều tang thi như vậy căn bản là chúng ta không thể đối phó, không bằng đi tìm chỗ khác lánh nạn, hơn nữa chúng ta đã phát ra tín hiệu cầu cứu, tin tưởng rất nhanh sẽ có người có thể cứu chúng ta."

Một sĩ binh dùng thanh âm run rẩy nói.

"Câm miệng!", Lý Lỗi vốn đang chăm chú quan sát đám tang thi, trong đầu cũng có ý nghĩ như binh lính này.

Nhưng khi hần nhìn tới trung tâm tang thi có một đám ngả xuống đất, lập tức phát hiện thân ảnh Tô Linh Nhi cùng Minh Xa.

Thời điểm hai người ở đối mặt tang thi, biểu hiện thập phần hung tàn.

Đặc biệt là Tô Linh Nhi trong tay nắm một cây côn sắt, lần lượt phi thân nhảy lên, côn sắt trong tay không lưu tình chút nào mà hướng tới trên đầu tang thi đánh xuống, trong nháy mắt, đầu tang thi bị đập óc bắn tung toé, huyết nhục bay tứ tung.

Chuyện khiến Lý Lỗi khiếp sợ hơn chính là đối mặt với trường hợp máu me như vậy về mặt cô gái kia vẫn vô cùng bình tĩnh.

Rốt cuộc, giải quyết hơn một trăm con tang thi có tinh hạch, những con tang thi cấp thấp khác khi nghe thấy tiếng gầm của Minh Xa nháy mắt sợ tới mức chạy trốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Tiến công nữ hoàng mặt thề (10)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Tuy rằng hiện tại, ở trong mắt nhân loại, có được tinh hạch của những con tang thi bình thường kia cũng không có nhiều tác dụng.

Nhưng mà những con tang thi ở đây đều là tang thi đã thức tỉnh dị năng, so với tang thi bình thường tốt hơn bao nhiêu lần.

Đây là áp chế đến từ cùng chủng tộc!

Nhìn tang thi chết đầy đất, Tô Linh Nhi vui vẻ đến nở hoa rồi.

"Mau, nhanh nhanh đem tinh hạch đào ra."

Nhiều tang thi tụ tập ở đây như vậy, mùi máu tươi nồng đậm, vạn nhất đem một ít tang thi lợi hại hấp dẫn lại đây thì sao.

Thời điểm hai người đang thu thập tinh hạch, Tô Linh Nhi đột nhiên nghe được nơi xa truyền đến tiếng bước chân sột sột soạt soạt.

Tô Linh Nhi ngẩng đầu, nhìn thấy một đội binh lính mặc đồ ngự trang, nháy mắt nhìn một đội mặc áo ngự trang binh lính phía sau mang theo mấy chục người chạy nạn đi lại đây.

Đem tinh hạch trong tay bỏ vào trong túi, Tô Linh Nhi cầm lấy côn sắt trên mặt đất, chỉ vào Lý Lỗi đằng trước lãnh khốc nói: "Nếu không muốn chết, nhanh rời khỏi nơi này!"

Nghe được Tô Linh Nhi nói, tất cả mọi người không hẹn mà cùng dừng lại bước chân.

Bởi vì bọn họ mới vừa chứng kiến Tô Linh Nhi tàn nhẫn vô tình.

Sát khí kia, như nữ tu la bước ra từ địa ngục đến đây!

"Cô gái, cô đừng hiểu lầm, chúng tôi là người tốt, chúng tôi là một nhóm nhỏ của khu liên hợp quân đội châu Á, phụ trách đem người sống sót ở nước Z mang ra bên ngoài, nếu có thể, mời hai người gia nhập đội của chúng tôi."

Về mặt Tô Linh Nhi vô cảm, ngay sau đó móc móc súng ra.

"Cho các người mười giây, nếu không đi, chúng tôi không ngại đối đầu với các người như tang thi!"

Mọi người không khỏi giật mình.

Nghe thấy Tô Linh Nhi nói, trong đám người bị nạn lập tức có người lên tiếng: "Hừ, cô đây là cái thái độ gì, hiện tại là mặt thề! Mọi người đều đoàn kết ở bên nhau, làm một phần tử trong nhân loại chẳng lẽ cô không nên cống hiến một phần sức lực của mình?"

"Ha!" ("*Thiệt!*")

Nghe thấy lời của người kia, Tô Linh Nhi lộ ra một nụ cười khinh thường.

Trong lúc mặt thế tới, không riêng gì tang thi mất đi nhân tính, ngay cả nhân loại cũng dần dần lộ ra một mặt âm u khi không có pháp luật cùng quy tắc áp chế.

Huống chi, để cô đi cứu một đám sâu mọt chi biết gì lại, cô không nhàn rồi như thế!

"Câm miệng!"

Lý Lỗi đối với Hoàng Tiểu Nguyệt la lớn, sau đó mang theo một đám người xoay người đi khỏi xưởng ô tô, cách tầm năm trăm mét.

"Hiện tại mỗi người đều nhớ kỹ lời tôi nói, sau một thời gian nữa, tôi sẽ đi qua cùng bọn họ đàm phán, nếu có thể khiến cho bọn họ gia nhập, cơ hội tồn tại của chúng ta sẽ lớn hơn rất nhiều. Nhưng phải nhớ kỹ một chút, đó chính là khoảng thời gian khi tôi cùng bọn họ đàm phán các người đều phải thành thành thật thật ngậm miệng lại, nếu tái phạm giống như vừa rồi, tốt thôi, vậy mời các người rời khỏi đội ngũ này!"

Nghe được lời Lý Lỗi nói, Hoàng Tiểu Nguyệt tức khắc cảm thấy đứng ngồi không yên, cảm thấy Lý Lỗi đang đánh vào mặt mình, khinh thường nói: "Hừ, làm binh lính quân đội khu liên hợp châu Á, vậy mà lại muốn dựa vào người tài giỏi không liên quan để đi ra ngoài, tôi thấy các người đúng là đồ ăn hại!"

Lời Hoàng Tiểu Nguyệt vừa nói ra, tức khắc khiến cho những binh lính may mắn còn tồn tại cảm thấy phẫn nộ.

Bọn họ vì bảo hộ Hoàng Tiểu Nguyệt và nhóm người này, ước chừng đã tổn thất mười người anh em.

Nếu không phải trong lòng bọn họ có tín niệm quân nhân chống đỡ, nói không chừng bọn họ cũng đã sớm từ bỏ!

Cả ngày sinh hoạt ở một nơi khẩn trương nguy hiểm như thế, cho dù người có tâm lý cường đại đi nữa cũng sẽ hồng mắt.

Bây giờ lời Hoàng Tiểu Nguyệt vừa mới thốt lên hoàn toàn làm cho lòng bọn họ rét lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Tiến công nữ hoàng mặt thế (11)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Đám người này ăn uống no đủ liền ngồi dưới đất nghỉ ngơi, những người này chính vì bọn họ mà vào sinh ra tử, những quân nhân đáng yêu như thế.

"Được rồi, nhớ kỹ lời tôi vừa nói! Hiện tại nghỉ ngơi tại chỗ."

Lý Lỗi cũng không rảnh lo phản ứng của Hoàng Tiểu Nguyệt, một người trông mong nhìn về phía xưởng ô tô.

Bên kia, hai người phí nửa ngày, mới thu hết toàn bộ tinh thạch, chuyện khiến Tô Linh Nhi không nghĩ tới chính là cho dù là loại trang bị nghịch thiên như súng nguyên cũng không thể bắn vỡ tinh hạch.

"Xem ra chỉ có đường ăn mới có thể làm tan tinh hạch."

Lúc này đây, Tô Linh Nhi thu hoạch được khá nhiều.

Có tới một trăm viên tinh hạch như vậy, trong một tháng bọn họ không cần lo lắng thức ăn trong vòng một tháng tới.

"Ngô ngô....."

Trong tay Minh Xa cầm một viên tinh thạch mới lấy ra từ trong đầu tang thi bỏ vào miệng.

Thấy thế, Tô Linh Nhi vội vàng lấy đi.

"Đơ!"

Tô Linh Nhi chỉ vào vật màu trắng hồng dính trên tinh hạch nói với Minh Xa.

"Ngô ngô....."

Minh Xa nghe Tô Linh Nhi nói ừm khuất dùng ngón tay chỉ chỉ vào bụng.

"Ngô ngô....."

Tô Linh Nhi vẫn nhắm mắt đem tinh hạch bỏ vào trong túi.

"Đói cũng không được, thứ này quá bẩn, chờ em tích góp đủ bằng lượng cho sủng nguyên tố, sau đó rửa sạch cái này rồi mới được ăn."

Nghe ngữ khí Tô Linh Nhi nói vừa chân thật lại đáng tin.

Minh Xa như khinh khí cầu xì hơi, ừ rú đi sau Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi vừa đi ra khỏi xưởng ô tô, nhìn thấy cách đó không xa đoàn người Lý Lỗi đang chuẩn bị đi ngủ.

Nói thật, đối với những quân nhân như Lý Lỗi Tô Linh Nhi cũng không phản cảm.

Ở thời mạt thế mà hoàn cảnh người người đều cảm thấy sợ hãi này, bọn họ có thể làm lơ an nguy tính mạng của mình, đi vào nước Z ở khu vực dày đặc tang thi này để cứu người, phần đông cảm kích cũng khiến người khác khâm phục!

Tô Linh Nhi chỉ là chán ghét loại người giống Hoàng Tiểu Nguyệt, rõ ràng tay trái gà không chặt, lại cáo mượn oai hùm, loạn cây mạnh! Rõ ràng dựa vào người khác mới có thể sống sót, lại không biết cảm ơn, đúng là đồ sâu gạo lòng lang dạ sói!

"Khụ khụ....."

Tô Linh Nhi đi đến gần chỗ Lý Lỗi đang ngủ gà ngủ gật, lúc tới bên cạnh cố ý ho khan một chút.

"Ai nha!"

Lý Lỗi bỗng nhiên bừng tỉnh, theo bản năng liền hướng tới bên hông sờ soạng.

Lúc thấy người đứng trước mặt mình, Lý Lỗi vội vàng từ trên mặt đất bò dậy, kích động mà cười nói: "Cô gái, chúng tôi là binh lính quân đội khu liên hợp châu Á....."

Về mặt Tô Linh Nhi không kiên nhẫn xua tay nói: "Được rồi, đừng nhiều lời, nói trọng điểm!"

Nghe được Tô Linh Nhi nói, Lý Lỗi có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu.

"Là chuyện này, cô gái, chúng tôi gặp một ít khó khăn, tổn thất một ít anh em, nhiều người như vậy chúng tôi bảo vệ hơi khó khăn....."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên trực diện hỏi: "Bảo vệ bọn họ? Xin hỏi tôi sẽ được chỗ tốt gì?"

Lý Lỗi bị Tô Linh Nhi nói thẳng vào vấn đề như thế có chút bối rối.

Khi đối mặt với thi triều hơn một ngàn con tang thi, hai người đều không tốn nhiều sức giải quyết hết, bọn họ không có lý do gì mang theo một đám người chỉ biết kéo chân để phải gặp nguy hiểm đây.

"Cái này....."

Lý Lỗi suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng phát hiện bọn họ thật sự là không có đồ vật giá trị gì có thể hứa hẹn cho Tô Linh Nhi.

Nhìn thấy biểu tình Lý Lỗi buồn bã mất mát, Tô Linh Nhi thở dài một hơi: "Được rồi, tôi đáp ứng thỉnh cầu của anh, nhưng muốn làm trao đổi người cần phải đáp ứng tôi hai điều kiện."

Lý Lỗi thấy Tô Linh Nhi rút cuộc chịu nhả ra, vội vàng gật đầu nói: "Đừng nói là hai điều kiện cho dù là mười cái, một trăm cái, tôi cũng đáp ứng."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi hơi hơi mỉm cười: "Anh vẫn nên nghe tôi nói xong hãy quyết định đi!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Tiến công nữ hoàng mặt thể (12)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Cô gái, cứ nói đừng ngại!"

Lý Lỗi bằng bất cứ giá nào cũng muốn đàm phán thành công.

Hắn biết có một số cô gái thích quần nhân, vì an nguy của các anh em hắn có thể..... Hiến thân! (ảo tưởng ghê. →_→)

Lý Lỗi trộm nhìn thoáng qua Tô Linh Nhi, chạng vạng ráng trời ánh lên khuôn mặt Tô Linh Nhi, làm Lý Lỗi không khỏi tâm thần động đũa.

Nhìn đến Lý Lỗi như thế này, Tô Linh Nhi trừ bỏ trợn trắng mắt chỉ còn cách kéo Minh Xa lại đây.

"Anh yên tâm, trong hai điều kiện kia không có chuyện hiến thân, đúng rồi, quên chưa giới thiệu người bên cạnh vị này chính là vị hôn phu của tôi!"

"Nha, thì ra cô đã có vị hôn phu!"

Lý Lỗi xấu hổ cười, sau đó lễ phép vươn tay đối với Minh Xa nói: "Xin chào, tôi tên là Lý Lỗi, về sau xin chỉ giáo nhiều hơn!"

"Ngô ngô....."

Bởi vì không được ăn tinh thạch mỹ vị, Minh Xa dọc theo đường đi đều biểu hiện đáng vẻ ủy khuất hể hể, giờ phút này nhìn ai cũng thấy phiền.

Thấy Minh Xa không đáp lại, Lý Lỗi xấu hổ rút tay về.

Thấy thế, Tô Linh Nhi đối với Lý Lỗi nói: "Lý đội trưởng, vị hôn phu của tôi có chút hướng nội, hơn nữa thân thể có chút khuyết tật."

Nói xong Tô Linh Nhi bảo Minh Xa ngẩng đầu lên.

Đương Lý Lỗi thấy cặp đồng tử thuần trắng của Minh Xa theo bản năng móc súng lục chỉ vào Minh Xa, ngữ khí run rẩy đối với Tô Linh Nhi nói: "Cô gái, cô mau tới đây, gia hỏa này là tang thi!"

"Hiểu lầm!"

Tô Linh Nhi vội vàng mở miệng nói.

Lúc này Lý Lỗi cũng phát giác có điểm không thích hợp, dựa theo kinh nghiệm của bọn họ, bình thường một khi tang thi ngửi được mùi nhân loại sẽ vô cùng điên cuồng.

Nhìn lại Minh Xa trước mắt, trừ bỏ đồng tử giống hệt tang thi ra, căn bản không có làm ra bất cứ một hành vi gì khác thường.

"Vị hôn phu của tôi từ nhỏ đã không thể nói chuyện, lúc sau bởi vì thức tỉnh dị năng đồng tử lại giống hệt tang thi, chính bởi vì như vậy không thiếu bị người khác hiểu lầm, đây cũng là nguyên nhân ngay từ đầu chúng tôi không muốn hợp tác với các người."

Nghe được Tô Linh Nhi giải thích, Lý Lỗi tức khắc cảm thấy mình sắp xấu hổ đến chết, bản thân muốn Tô Linh Nhi gia nhập, kết quả là lại làm ra dùng súng chỉ vào vị hôn phu nhà người ta.

"Cái này..... Cô gái, thật là ngại quá, tôi xin lỗi, đúng rồi, người vừa rồi nói hai điều kiện là cái gì?"

Lý Lỗi vội vàng đem súng thu trở về.

"Cái điều kiện thứ nhất, tất cả binh lính ở đây, bao gồm cả anh, trong thời gian kế tiếp phải nghe lệnh của tôi vô điều kiện!"

Lý Lỗi ngẩng đầu nhìn biểu tình nghiêm túc Tô Linh Nhi, biết Tô Linh Nhi cũng không phải đang nói đùa, nhưng sau khi tự hỏi bản thân, cuối cùng vẫn gật đầu đáp ứng.

Sau khi rời khỏi xương ô tô kia, hắn đã tận mắt chứng kiến thực lực của Tô Linh Nhi và Minh Xa.

"Cái thứ hai thì sao?"

Lý Lỗi mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Tô Linh Nhi từ túi từ móc ra một khối tinh hạch hướng tới Lý Lỗi ném đi.

"Thứ này gọi là tinh hạch, mà điều kiện thứ hai là sau khi giết tang thi tất cả tinh hạch đều là của tôi!"

Lý Lỗi nhìn vật thể màu đen trong tay không khác viên đá là mấy, nghi hoặc hỏi: "Thứ này là tinh hạch?"

Vì sao hắc chưa từng thấy qua?!

Phải biết rằng làm trưởng quan quân đội khu liên hợp châu Á có tài nguyên nào mà hắc chưa thấy qua.

Nhưng đồ vật gọi là tinh hạch trong tay này hắc chưa thấy bao giờ.

"Ok, cả hai điều kiện này tôi đều đồng ý."

Tô Linh Nhi cũng không nhiều lời trực tiếp nói ra điều kiện thứ hai.

Sở dĩ cô không đối gạt Lý Lỗi là bởi vì trong thời gian đồng hành kế tiếp chuyện tinh hạch khẳng định không giấu được!

Mà cô sở dĩ chịu cùng Lý Lỗi cùng nhau đi.....

Hắc hắc.....

Tô Linh Nhi khước miệng lộ ra một nụ cười tà ác.

Nước Z không phải có câu châm ngôn gọi là: Cây to đón gió!

Nhiều người như vậy thực dễ dàng trở thành mục tiêu tang thi công kích, đến lúc đó sẽ không ngừng có tinh hạch cho cô thu vào túi!

19.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Tiến công nữ hoàng mặt thể (13)

Edit: Linh lady

Beta: Phuongman48

"Ngô ngô....."

Minh Xa nhìn tinh hạch trong tay Lý Lỗi đều sắp chảy nước miếng.

"Cái này....."

Lý Lỗi bị Minh Xa nhìn chăm chăm đến phát lạnh, sau đó thật cẩn thận đem tinh hạch đưa cho Minh Xa.

"Ngô ngô....."

Minh xa hưng phấn một tay đem tinh hạch đoạt lại.

Không nói hai lời liền bỏ vào trong miệng, thời điểm Minh Xa sắp bỏ vào, không biết nhớ tới cái gì, vẻ mặt ỳ ỳ khướt cảm tinh hạch, đôi ngáp nước nhìn chăm chăm Tô Linh Nhi.

Nhìn dáng vẻ Minh Xa vốn dĩ tục tăng cường đã giờ phút này lại vô sỉ bán manh, loại mạnh mẽ tương phản này quả thực làm tâm thiếu nữ của Tô Linh Nhi tràn lan.

"Thôi cho vào miệng rồi thì ăn đi."

Nghe được mệnh lệnh của Tô Linh Nhi, Minh Xa lập tức cao hứng đem tinh hạch nhét vào miệng.

Nhìn thấy động tác của Minh Xa Lý Lỗi kinh ngạc há to miệng.

"Thứ này vậy mà có thể ăn?!"

Tô Linh Nhi nghe tiếng gật gật đầu: "Hiện tại là lúc anh nên quyết định?"

Cái nên nói cô đều đã nói, có đồng ý hay không phải xem Lý Lỗi.

Suy tư thật lâu, Lý Lỗi cuối cùng vẫn là gật gật đầu: "Tôi đồng ý!"

Lý Lỗi vì Tô Linh Nhi gia nhập cảm thấy kích động vô cùng, lại không biết đoàn người của mình bị Tô Linh Nhi dùng để làm mồi thu hút tang thi.

"Rất tốt!"

Lý Lỗi mang Tô Linh Nhi và Minh Xa đến nơi nghỉ ngơi của người khác.

Liếc mắt một cái nhìn lại, Tô Linh Nhi phát hiện trừ bỏ binh lính ở ngoài, tất cả những người khác đều như hết sức sống ngồi dưới đất.

"Các người chưa ăn cơm sao?"

Tô Linh Nhi nói bỗng nhiên làm mọi người búng tỉnh.

Những binh lính đó vừa nhìn thấy Tô Linh Nhi cùng Minh Xa ở phía sau vô cùng kích động.

"Đội trưởng?!"

Thấy những người khác không nói lời nào, một sĩ binh mở miệng dò hỏi Lý Lỗi.

"Đúng sự thật trả lời!"

"Vâng!"

Binh lính kia lập tức dùng khẩu lệnh trong quân đội, dùng ngữ khí nghiêm túc nói: "Báo cáo, một giờ trước mọi người đã dùng đồ ăn tiếp viện."

Nghe được binh lính nói Tô Linh Nhi cười lạnh nói: "Rất tốt!"

Không biết vì sao mọi người thấy Tô Linh Nhi cười lạnh đột nhiên đồng loạt nổi da gà.

"Nếu đã ăn đồ ăn tiếp viện, như vậy vì sao vừa rồi một đám như một bãi phân chó nằm liệt trên mặt đất."

Nghe được Tô Linh Nhi đem mình ví với ***** chó, Hoàng Tiểu Nguyệt lập tức không phục nói: "Cô là ai? Dựa vào đâu bây giờ lại muốn khoa tay múa chân với chúng tôi!"

Minh Xa vốn đang thành thật đứng bên Tô Linh Nhi, sau khi nghe Hoàng Tiểu Nguyệt nói lập tức hóa thân thành cuồng ma hộ thể, một bước xông ra ngoài, móng vuốt màu bạc ở ban đêm tàn mát ra từng trận hàn quang.

"Minh Xa!"

Tô Linh Nhi lập tức đem Minh Xa gọi lại.

"Ngô ngô....."

Minh xa gằm nhẹ, đồng tử biến thành màu lam trong suốt.

Tô Linh Nhi đi qua đi nắm tay Minh Xa giọng điệu như dỗ đứa trẻ ôn nhu nói: "Loại người này ngay cả tang thi đều không bằng, không đáng để anh ra tay!"

Được Tô Linh Nhi trấn an, Minh Xa thu hồi móng vuốt.

Đồng tử màu lam khi móng vuốt thu hồi cũng biến mất, nháy mắt biến thành thuần sắc trắng giống tang thi.

"A!"

Hoàng Tiểu Nguyệt vừa thấy đồng tử của Minh Xa thất thanh hét chói tai.

"Tang thi..... Hắn là tang thi!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người nhìn về phía Minh Xa.

Lúc trước, bởi vì bóng đêm, hơn nữa khoảng cách xa, mọi người cũng không có phát hiện đồng tử Minh xa khác thường.

Hiện giờ mọi người mới thấy được đồng tử Minh Xa trắng thuần, tuy rằng sợ hãi nhưng không có giống Hoàng Tiểu Nguyệt thất thanh hét chói tai, mà là

cánh giắc lui về phía sau một bước.

Nhìn đến mọi người một bộ trông gà hoá cuốc, Lý Lỗi đứng dậy giải thích nói: "Mọi người không cần sợ hãi, vị tiên sinh này cũng không phải tang thi."

Nghe xong Lý Lỗi nói mọi người tức khắc thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

19.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Tiến công nữ hoàng mặt thế (14)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Không phải tang thi?! Vậy vì sao đồng tử của hấn lại là màu trắng?"

Hoàng Tiểu Nguyệt không màng cảnh cáo lúc trước của Lý Lỗi, giọng nói cao vút lên.

Mọi người bị một tiếng hét chói tai nhất sợ tới mức lập tức cảnh giác, cùng lúc đó ánh mắt khi nhìn về phía Hoàng Tiểu Nguyệt trên mặt mang theo biểu tình chán ghét rõ ràng.

Tại vùng dã ngoại, thanh âm cao như vậy rất dễ dàng đưa tới tang thi.

Phải biết rằng khứu giác và thính giác của tang thi so với con người còn nhạy bén hơn.

"Câm miệng!"

Lý Lỗi gầm nhẹ với Hoàng Tiểu Nguyệt.

Nếu không phải phía trên có mệnh lệnh nói cần thiết đem những người này mang về, hấn đã sớm đem Hoàng Tiểu Nguyệt đuổi đi để cô ta tự sinh tự diệt rồi.

Nghe thấy Hoàng Tiểu Nguyệt nói xong, Tô Linh Nhi cảm thấy nếu mình không làm gì đó nhất định những người này sẽ không tin tưởng.

Tô Linh Nhi rút dao nhỏ của một binh lính bên cạnh, như quỷ mị biến mất ở trước mắt mọi người, chờ đến khi người ở đây phản ứng lại, Hoàng Tiểu Nguyệt đã sợ tới mức đặt mông ngồi dưới đất, thấy ánh mắt lạnh lẽo trước mặt, nhìn chửu thủ trong tay Tô Linh Nhi, run rẩy nói: "Cô..... Cô muốn làm gì? Tôi..... Nói cho cô! Cô..... Cứ nhiên bởi vì tôi vạch trần các người..... Muốn giết tôi!"

Bị ánh mắt lạnh lẽo của Tô Linh Nhi nhìn Hoàng Tiểu Nguyệt sợ tới mức sắc mặt tái nhợt.

Sau đó cầm một bàn tay Hoàng Tiểu Nguyệt.

"A!"

"Cô muốn làm gì!"

"Lý đội trưởng, anh thất thần làm gì còn không nhanh lại đây cứu tôi!"

.....

Hoàng Tiểu Nguyệt giống như nổi điên, dùng sức muốn thoát khỏi khống chế của Tô Linh Nhi.

Nhưng Hoàng Tiểu Nguyệt là tay trời gà không chặt, làm sao có thể phản kháng được nguyên chủ sáu tuổi đã bắt đầu thập võ.

Thời điểm vừa rồi Tô Linh Nhi thuận tay lấy chửu thủ binh lính bên cạnh, ánh mắt lạnh lẽo ở lòng bàn tay Hoàng Tiểu Nguyệt rạch một đường chừng mười lăm cm.

Trong nháy mắt, giữa không khí tràn ngập mùi máu tươi nhàn nhạt.

"A! Giết người! Các người còn thất thần làm gì! Còn không chạy nhanh lại đây cứu tôi!"

Hoàng Tiểu Nguyệt nổi điên kêu.

Nhưng mà bất kể cô ta làm cái gì cũng không thoát khỏi tay Tô Linh Nhi.

Những người kia vốn đang định mở miệng, sau khi chạm vào ánh mắt lãnh khốc đến cực điểm của Tô Linh Nhi đành ngoan ngoãn ngậm miệng.

Tô Linh Nhi cứng rắn kéo Hoàng Tiểu Nguyệt đi tới trước mặt Minh Xa.

Sau đó đem bàn tay bị máu tươi nhuộm hồng giờ lại gần Minh Xa.

Hơn nữa xoay người, dùng một loại ngữ khí lạnh lùng mở miệng nói: "Từ nay về sau, nếu ai lại giống như cô ta nói hươu nói vượn, vết cắt này cũng không đơn giản là ở trên tay đâu!"

Mọi người không khỏi lạnh run.

Giờ phút này Tô Linh Nhi phát ra khí thế so với khi bọn hắn nhìn thấy tang thi lợi hại nhất còn mạnh hơn nhiều!

Quả thực tựa như..... Một ác ma!

Khi ánh trăng chiếu xuống, tất cả mọi người tinh tường nhìn thấy Minh Xa nhìn thấy tay Hoàng Tiểu Nguyệt kia máu tươi đầm đìa, vẻ mặt ghét bỏ che cái mũi lại.

"Ngô ngô....."

Hắn muốn ăn chính là tinh hạch mỹ vị có thể nâng cao thực lực, mà không phải cái loại tanh tanh này, đồ vật nhão dính dính dơ bẩn.

"Được rồi, em biết anh đói bụng!"

Không khí giương cung bạt kiếm lại bị Tô Linh Nhi đột ngột dùng một câu nháy mắt đánh vỡ.

Tô Linh Nhi buông ra tay sau đó nhẹ nhàng xoa xoa đầu tóc Minh Xa, ngữ khí ôn nhu nói: "Muốn nghe lời em nói, đợi lát nữa lại cho anh ăn!"

Hoàng Tiểu Nguyệt không có trọng tâm lập tức ngã trên mặt đất.

Quần chúng vây xem căn bản cũng không dự đoán được người này đột nhiên đem cầu lương rai như vậy.

Hơn nữa lại phối hợp lời Tô Linh Nhi nói lại khiến người khác suy nghĩ miên man, mọi người đều không khỏi đỏ bừng mặt.

Ăn?!

Là ăn thịt người sao?!

Bọn họ thật sự không phải cố ý hiểu sai.

19.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Tiến công nữ hoàng mặt thế (15)

Edit:..Linh lady

Beta: Phuongman48

Lúc này vẫn là Lý Lỗi đứng dậy nói với mọi người: "Đi đỡ cô ta lại đây, còn có từ hôm nay trở đi đội ngũ của chúng ta sẽ do Ngô Lan tiểu thư chỉ huy, bất kể là ai không nghe lệnh..... Sinh tử tự phụ*!"

* sống chết tự đảm bảo

"Rõ!"

Tất cả binh lính ở đây đều là cấp dưới của Lý Lỗi, đương nhiên sẽ nghe lệnh của hắn.

Lý Lỗi ra lệnh xong, sau khi xoay người lại không khỏi hoảng sợ.

Chỉ thấy Minh Xa thân mình 1 mét 85 cong eo cuộn tròn ở trong lòng ngực Tô Linh Nhi.

"Được rồi, không cần làm nữa, em nói phải nghe lời, đợi lát nữa lại ăn nha!"

Khi nhìn thấy động tác "Yêu nhau" của Tô Linh Nhi và Minh Xa như thế, Lý Lỗi nhớ tới những lời nói lúc trước, sắc mặt không khỏi đỏ bừng.

Đến nỗi một đám quần chúng ăn dựa phía sau, tỏ vẻ ở trong mặt thế cho dù là cầu lương cũng là một loại tài nguyên quý giá, không thể nói rải liên rải!

#Trung khuyến quá dính người, phải làm như thế nào?! # Online chờ gấp

Sau khi được Tô Linh Nhi trấn an, cuối cùng Minh Xa cũng an tĩnh lại.

Giây tiếp theo, khi Tô Linh Nhi xoay người nhìn về phía mọi người, ánh mắt trở nên lãnh khốc.

"Ở trong mặt thế, chuyện khó khăn nhất chính là sinh tồn, cho nên, nếu các người không muốn dâng thân trong miệng tang thi, thì lên tinh thần hết cho tôi!"

Mặt những người kia đồng loạt đỏ lên, gật đầu.

Tô Linh Nhi nhìn thoáng qua Hoàng Tiểu Nguyệt chết ngất, trong đó một người lập tức đứng ra nói: "Ngô tiểu thư, chúng ta có thể mang cô ấy đi cùng không?."

Nào biết đang nghe những lời này, Tô Linh Nhi hừ lạnh một tiếng: "Mang cô ta đi? Điều đầu tiên trong mặt thế chính là bảo tồn thể lực! Những đồ ăn lúc trước của các người đều do những binh lính này liều chết mang về, không phải để cho các người làm những chuyện như thế này, cho các người một phút để đánh thức cô ta, nếu không tỉnh thì ném cô ta ở chỗ này tự sinh tự diệt!"

Mọi người cũng biết chuyện vừa rồi, hiểu được Tô Linh Nhi tuyệt đối là một người nói được thì làm được.

Kết quả là, vì không muốn để Hoàng Tiểu Nguyệt bị tang thi ăn luôn, mọi người chỉ có thể dùng vũ lực để đánh thức Hoàng Tiểu Nguyệt đang hôn mê.

"Được rồi, chúng ta đi thôi!"

Hoàng Tiểu Nguyệt sau khi tỉnh lại thì cảm thấy đầu có chút nặng nề, trên người chỗ nào cũng thấy đau.

Chỗ tay bị cắt qua vừa động liền đau, nhưng cũng may là đã ngừng chảy máu.

Trải qua chuyện vừa rồi Hoàng Tiểu Nguyệt cũng học cách thành thật.

Chỉ là bình tĩnh như vậy vẫn chưa duy trì thời gian quá dài.

Giữa trưa ngày hôm sau, lúc một đám người đi tới thị trấn.

Vốn là muốn vào trong siêu thị tìm một ít vật phẩm, nhưng không ngờ lại gặp một đám tang thi cấp bậc không thấp.

Nhưng có Tô Linh Nhi dẫn dắt, mọi người vẫn nhanh chóng giải quyết đám tang thi này vì tranh thủ thời gian quý giá, Tô Linh Nhi để một nhóm người đi tìm đồ ăn, để lại đám binh lính theo mình thu thập tinh hạch.

Hoàng Tiểu Nguyệt ở trong đám người này đương nhiên sẽ chọn việc nhẹ nhàng.

Nhưng sau khi bọn họ đi từ trong siêu thị ra, nhìn thấy tinh hạch trong tay Tô Linh Nhi liền lộ ra thần sắc kinh hi.

"Không nghĩ tới!"

"Chẳng lẽ đây là đồ vật chúng ta muốn tìm!"

"Khẳng định là bởi vì thứ này, tang thi mới có thể....."

.....

Một đám người chạy nhanh lại bên người Tô Linh Nhi.

Kích động hỏi: "Ngô tiểu thư, ngài có thể cho chúng ta xem vật trong tay được không?"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên, ánh mắt quét qua một vòng.

"Các người có lẽ không biết, lấy tinh hạch là điều kiện thứ nhất để tôi bảo vệ các người!"

Dứt lời, liền đem tinh hạch để vào túi.

Nhìn thấy mình bị Tô Linh Nhi trực tiếp cự tuyệt, Hoàng Tiểu Nguyệt nổi giận đùng đùng nói: "Cô đúng là người đã man, biết chúng tôi là ai không, nhanh đem cái gọi là tinh hạch cho chúng tôi, nói cách khác người ăn không hết thì gói đem đi!"

Tô Linh Nhi cười lạnh một tiếng, ở trong mặt thể tài nguyên thiếu thốn, nếu thật có thể bọc đi thì tốt rồi.

Nhưng khi đối mặt với một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt, Tô Linh Nhi xem cũng không thèm nhìn một cái, lạnh lùng nói: "Nếu các người dám cướp một khối tinh hạch từ trong tay tôi, mặc kệ các người là ai, tôi có thể cam đoan rằng các người sẽ không chết trong đám tang thì, mà là chết ở trên..... Tay của tôi!"

23.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Tiến công nữ hoàng mặt thể (16)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Cô....."

Hoàng Tiểu Nguyệt nghe Tô Linh Nhi nói mới phát hiện toàn thân nổi da gà.

Nhưng mục đích bọn họ mạo hiểm sinh mạng đi vào nước Z lần này là biết được bí mật của tang thi biến dị.

Hiện giờ, có thể tìm ra được bí mật từ tinh hạch trong tay Tô Linh Nhi, không riêng gì Hoàng Tiểu Nguyệt, những người khác cũng là vẻ mặt nôn nóng.

"Cô biết chúng tôi là ai sao, chúng tôi là nhà khoa học thuộc hiệp hội nghiên cứu tang thi toàn cầu khu vực châu Á!"

Khi Hoàng Tiểu Nguyệt nói ra thân phận của bản thân lập tức trở nên kiêu ngạo ngẩng cao đầu, ở mặt thể, trừ đi năng giả, người được tôn kính thứ hai là nhà khoa học.

Chờ Hoàng Tiểu Nguyệt nói ra xong, Tô Linh Nhi nhìn thoáng qua phản ứng của Lý Lỗi, phát hiện người kia cũng là vẻ mặt kinh ngạc.

Có chút không thể tưởng tượng nói: "Các người là nhà khoa học?"

Nhìn đến phản ứng Lý Lỗi, Hoàng Tiểu Nguyệt biểu hiện thập phần ngạo kiều.

Đây mới là biểu hiện của người bình thường khi nghe thấy ba chữ nhà khoa học!

Mà Hoàng Tiểu Nguyệt thập phần hưởng thụ!

"Không sai! Nếu đã biết thân phận chúng tôi, còn không nhanh nhanh đem tinh hạch giao cho chúng tôi, nói thật cho các người biết, tinh hạch này có quan hệ đến tương lai của nhân loại, đem nó giao cho chúng tôi nói không chừng các người sẽ trở thành nhân vật nổi tiếng danh nhân thiên cổ!"

Hoàng Tiểu Nguyệt biểu hiện ra một bộ hướng dẫn từng bước, bộ dáng tận tình khuyên bảo.

Những người khác cũng phụ họa theo đuôi nói: "Ngô tiểu thư, ở bên trong mặt thể không có cá nhân nhanh chóng đem tinh hạch giao cho chúng tôi!"

"Không sai, tinh hạch quan trọng như thế, cho cô cũng là lãng phí!"

"Ngô tiểu thư, tuy rằng thực lực cô rất mạnh, nhưng mà chúng tôi nhiều người như vậy cũng chưa chắc không phải đối thủ của cô."

"Ngô tiểu thư, chỉ cần cô đem tinh hạch giao ra đây đến lúc đó chúng tôi nhất định sẽ nói với tổ chức nghiên cứu ghi công cho cô, về sau tất cả nhân loại đều sẽ cảm ơn cô!"

.....

Chỉ là bọn hắn cũng không biết một ngày nào đó trong tương lai, Tô Linh Nhi thật sự trở thành danh nhân, không, hai chữ danh nhân đã không thể đủ hình dung Tô Linh Nhi khi đó.

Mà nguyên nhân cũng không phải là do mang tinh hạch giao ra!

"Xùy!"

Thanh âm Tô Linh Nhi khinh thường phá lệ chói tai.

"Cô có ý gì!"

Hoàng Tiểu Nguyệt dùng ngón tay chỉ Tô Linh Nhi, đúng là lạnh sèo quen đau.

"Ý của tôi rất rõ ràng, nếu các người là nhà khoa học không sợ chết, hoàn toàn có thể thử cướp tinh hạch từ trong tay tôi."

Mà Minh Xa đứng bên cạnh thấy một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt mắt nóng nhìn chằm chằm túi tinh hạch bên hông Tô Linh Nhi, lập tức lộ móng vuốt ra.

Làm mọi người sợ tới mức lùi về phía sau.

"Minh xa, lại đây!"

Cô không muốn trên tay Minh Xa dính máu của đám phế vật này

"Ngô ngô....."

Minh Xa đi đến bên người Tô Linh Nhi, móng vuốt nháy mắt biến mất, đổi thành một đôi tay bình thường, sau đó xoè ra đuổi đến trước mắt Tô Linh Nhi.

"Con mèo nhỏ, chỉ biết ăn."

Tô Linh Nhi nắm tay Minh Xa đi về phía trước.

Từ trong túi lấy ra ba Viên tinh hạch, hai viên cho Minh Xa, một Viên cho mình ăn.

Một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt nhìn thấy Tô Linh Nhi còn có Minh Xa trực tiếp đem tinh hạch ăn luôn, trên mặt lộ ra một cái biểu tình vô cùng khiếp sợ.

Thứ này lại có thể ăn!

Nhưng mà, trong ánh Hoàng Tiểu Nguyệt mắt trừ bỏ khiếp sợ còn có nhiều hơn là không cam lòng cùng ghen ghét.

Nhiệm vụ của bọn họ là tìm ra bí mật của tang thi, hiển nhiên, Tô Linh Nhi so với bọn họ đã sớm hơn một bước phát hiện ra.

Làm một nhà khoa học, nhất không thể chịu đựng được chính là người khác coi rẻ quyền uy nghề nghiệp của mình!

Lý Lỗi mở miệng cảnh cáo nói: "Tuy rằng các người là nhà khoa học, ở trong mắt người khác vẫn là phi thường trân quý, nhưng mà tôi còn phải nhắc nhở các người một câu, nếu không muốn chết thì nên cách Ngô tiểu thư xa một chút! Bởi vì ở trong mắt cô ấy các người cùng tang thi không có gì khác nhau!"

Khi biết được thân phận của đám người Hoàng Tiểu Nguyệt, trừ bỏ ngẩn ngui khiếp sợ ra, thì bức bối nhiều hơn.

Nhóm người này không chỉ lừa gạt bọn họ trong thời gian dài như vậy, còn không biết chết sống muốn từ trong tay Tô Linh Nhi đoạt đồ.

Cái này quả là hành vi nào tàn muốn tìm đường chết!

23.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thân Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Tiến công nữ hoàng mặt thể (17)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Sau khi đám người Hoàng Tiểu Nguyệt đi khỏi, Lý Lỗi vội vàng đuổi theo hướng Tô Linh Nhi bỏ đi.

Thật vất vả mới đuổi kịp, Lý Lỗi có chút cấp bách giải thích nói: "Ngô tiểu thư, lúc trước tôi cũng không biết thân phận của bọn họ, thật ngại quá."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi nhìn vẻ mặt chưa đã thềm của Minh Xa, nhàn nhạt nói: "Không liên quan đến anh, chỉ cần đem các người đưa đến địa điểm an toàn, tôi cũng hoàn thành giao dịch của chúng ta."

"Được!"

Lý Lỗi lau mồ hôi lạnh trên trán.

Chỉ cần Tô Linh Nhi dẫn theo đội ngũ này, tâm bọn họ vẫn có thể thả lại trong bụng.

Có lẽ là thật sự sợ hãi Tô Linh Nhi ở trong tối âm mưu chuyện gì đó.

Tóm lại, ở thời gian kế tiếp, một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt cũng không có tới tìm Tô Linh Nhi gây phiền toái.

Tô Linh Nhi cũng vui vẻ vì được thanh tĩnh, mượn thời gian nhàn nhã kia dùng tinh hạch tới cùng Minh Xa ve vãn đánh yêu.

Chỉ là Tô Linh Nhi phát hiện tinh hạch trong túi càng ngày càng ít, phiền não lại càng ngày càng nhiều.

Phiền não thứ nhất: Tô Linh Nhi quan sát mấy ngày nay, phát hiện theo số lần ăn uống, chỉ số thông minh của Minh Xa giống như cũng nhanh chóng gia tăng.

Phiền não thứ hai: Đó chính là ăn nhiều tinh hạch như vậy, lại vẫn là không có phát hiện dị năng trên người mình.

"Ai!"

Tô Linh Nhi tùy tay cầm một đoạn cây khô buồn bực ném tới ném đi.

Chờ đến khi Minh Xa hoàn toàn khôi phục ký ức, mình lại không có thức tinh dị năng, chẳng phải là phải bị ăn gấu gao.

"Ngô ngô....."

Trong lúc Tô Linh Nhi vô cùng buồn bực, Minh Xa đột nhiên hưng phấn chạy tới, lôi kéo cánh tay Tô Linh Nhi.

"Làm gì?"

Tô Linh Nhi không kiên nhẫn hỏi.

"Ngô ngô..... Tay....."

Hiện tại Minh Xa đã có thể nói một ít từ đơn giản.

"Tay em làm sao vậy?"

Tô Linh Nhi khó hiểu cúi đầu nhìn nhìn tay mình.

"Tay..... Nhánh cây....."

Tuy rằng Minh Xa nói chuyện đứt quãng nhưng Tô Linh Nhi lại hiểu được ý Minh Xa muốn biểu đạt, vội vàng nhìn xuống nhánh cây khô trong tay mình.

Vật cô cho là không quan trọng, tức khắc đem Tô Linh Nhi dọa sợ.

Chỉ thấy nhánh cây khô vàng úa dễ dàng vỡ vụn bay giờ như được phủ một lớp sơn màu đen, nhìn như một viên tinh hạch bị kéo dài

"Ăn..... Cho anh..... Ăn....."

Minh Xa mắt trông mong nhìn thoáng qua Tô Linh Nhi sau đó lại dời đi tầm mắt, gấu gao nhìn chăm chăm cành cây khô trong tay Tô Linh Nhi.

"Anh muốn ăn?"

Tô Linh Nhi còn chưa bao giờ nhìn thấy qua Minh Xa hứng thú với cái gì ngoài tinh hạch.

Cái này làm cho trong đầu cô hiện ra một suy nghĩ lớn mật!

"Ừ"

Minh Xa gật đầu một cái, sau đó vươn tay.

"Anh xác định muốn ăn?"

Tô Linh Nhi hỏi lại lần nữa.

Ngộ nhờ Minh Xa ăn xong hồng bụng cô lại không có cách nào giúp!

Tang thi cũng không có giống nhân loại nha!

"Ừ, anh....."

Bình thường Minh Xa đã không nói lưu loát, bây giờ gấp tới độ nói lắp.

"Được rồi, biết anh muốn ăn, cho anh!"

Tô Linh Nhi đem cành cây khô "Biển dĩ" đặt vào trong tay Minh Xa.

Cầm được cành cây Minh Xa không nói hai lời trực tiếp bỏ vào miệng.

Nhìn qua như đứa trẻ tham ăn!

Tô Linh Nhi nhìn Minh Xa ăn, sau đó dời lực chú ý về phía đám người Hoàng Tiểu Nguyệt thấy bọn họ cũng không để ý tới đây.

Không để ý một cái, Minh Xa đã ăn hết một chút không dư thừa.

Ăn xong còn chưa đã thềm xoè tay trước mặt Tô Linh Nhi, ý muốn ăn tiếp.

Vì nghiệm chứng suy nghĩ trong lòng, Tô Linh Nhi nhặt một cục đá nằm ở lòng bàn tay.

Chờ đến Tô Linh Nhi mở tay ra, Viên đá nâu xanh nhạt đã biến thành màu đen nhánh.

23.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Tiến công nữ hoàng mặt thể (18)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Tô Linh Nhi vừa mừng vừa sợ nhìn cục đá trong tay biến dạng, bởi vì giờ phút này, ánh sáng của cục đá trong tay không khác gì tinh hạch.

"Ngô ngô..... Lợi hại..... Ăn!"

Lúc này, việc đầu tiên Minh Xa làm là nịnh hót Tô Linh Nhi sau đó mới nói muốn ăn.

"Cho anh."

Tô Linh Nhi hào phóng đem tinh hạch hư hư thực thực trong tay đưa cho Minh Xa.

"Được..... Ăn!"

Minh Xa ăn xong lúc sau lại lần nữa ngẩng đầu mắt trông mong nhìn.

"Muốn, còn muốn."

Tô Linh Nhi không nghĩ tới Minh Xa ăn tỉnh hạch cô chế tạo xong, vốn dĩ đang nói chuyện rất khó khăn bây giờ có thể dễ dàng biểu đạt.

"Không vội, đợi lát nữa."

Tô Linh Nhi thoáng nhìn thấy Hoàng Tiểu Nguyệt còn có Lý Lỗi đang đi lại, lập tức trấn an Minh Xa.

Minh Xa cũng thấy bọn họ đi tới, lập tức hóa thân cảnh khuyển, nhìn quét qua mọi người.

Mọi người bị Minh Xa chăm chăm bằng cặp mắt thuần trắng kia tới phát lạnh.

Có chút không được tự nhiên nắm thật chặt quần áo, sau đó đối với Tô Linh Nhi nói: "Ngô tiểu thư, chúng ta bắt đầu khởi hành đi."

Bởi vì ở vừa rồi Lý Lỗi đã liên lạc được với quân đội khu vực châu Á, xác định nơi an toàn.

"Được!"

Tô Linh Nhi dứt khoát đáp ứng nói.

Hiện tại cô đã thức tỉnh rồi dĩ năng, hơn nữa cái dĩ năng này là một cái dĩ năng ghê gớm.

Bây giờ mọi người còn chưa biết tầm quan trọng của tỉnh hạch, nhưng là theo nhóm người Hoàng Tiểu Nguyệt này trở về, hiệp hội nghiên cứu tang thi toàn cầu nhất định sẽ phát hiện tang thi biến dị và tỉnh hạch có mối quan hệ với nhau.

Cũng có thể phát hiện ra tỉnh hạch giúp dĩ năng giả thăng cấp, đến lúc đó, tỉnh hạch sẽ là tài nguyên quý giá mà thế lực nào cũng muốn tranh đoạt!

Mà Tô Linh Nhi quả thực chính là sự tồn tại ngoài ý muốn!

Một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt ở phía sau đi tới, nhìn về phía Tô Linh Nhi cùng Minh Xa, khóe miệng nhếch lên lộ ra một tia âm hiểm.

Ba ngày tiếp theo, lại xuất hiện vài đợt tang thi.

Mặc dù Tô Linh Nhi đã thức tỉnh dĩ năng, nhưng một Viên tỉnh hạch cũng không cho Hoàng Tiểu Nguyệt.

Điều khiến cô cảm thấy ngạc nhiên chính là Hoàng Tiểu Nguyệt thấy nhiều tỉnh hạch như vậy cũng không như trước chạy lại tranh cái.

"Ngô tiểu thư, khoảng cách tới nơi mà chúng tôi ước định sắp tới rồi!"

Trong tay Lý Lỗi cầm một cái radar hình tròn, Tô Linh Nhi xem xét liếc mắt một cái, phát hiện so với chấm màu xanh trên mặt radar còn khoảng mấy dặm nữa.

"Ừ, sau khi đưa các người đến nơi chúng tôi liền rời đi!"

Tô Linh Nhi tiếp tục ở phía trước dẫn đầu.

Trái lại Minh Xa đang ôm một túi tỉnh hạch về mặt hạnh phúc đi theo bên người Tô Linh Nhi.

"Hừ!"

Hoàng Tiểu Nguyệt đỏ mắt nhìn túi tỉnh hạch kia.

Nhưng nghĩ đến sau khi tới nơi tất cả tỉnh hạch kia, sẽ thành của bọn họ, Hoàng Tiểu Nguyệt nhìn theo Tô Linh Nhi cùng Minh Xa với vẻ mặt đồng tình.

Cô ta không tin thực lực Tô Linh Nhi cường đại đến mức có thể chống lại toàn bộ quân đội!

Tô Linh Nhi sau khi thức tỉnh dĩ năng vẫn chưa nhận thấy được thân thể có chỗ không khỏe, vì thế này càng muốn sử dụng dĩ năng nhiều hơn!

Thừa dịp bóng đêm sâu thẳm, Tô Linh Nhi lôi kéo Minh Xa tới đến một chỗ hẻo lánh.

Nơi này không thiếu nhất là đá, vật liệu vô tận!

"Ăn! Ăn! Ăn!"

Minh Xa hưng phấn lôi kéo tay Tô Linh Nhi.

Sau đó từ trên mặt đất cầm một cục đá đặt ở lòng bàn tay Tô Linh Nhi.

"Biến! Biến ra!"

Tô Linh Nhi đem cục đá nắm ở lòng bàn tay, chờ đến khi cô mở tay ra quả nhiên biến thành tinh hạch.

Cô còn chưa kịp nhìn rõ đã bị Minh Xa cướp đi.

Làm nhảm cùng beta: bàn tay vàng của nữ chính quá uy vũ, pháo hôi nào tàn thực "đáng thương" ټ (͡ ▽ ͜) ټ

23.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Tiến công nữ hoàng mặt thể (19)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Suốt cả đêm, Tô Linh Nhi đều thức chế tạo tinh hạch.

Ngoại trừ ngón tay bị đá cọ tới sưng đỏ ra, những nơi khác cũng không có gì ảnh hưởng.

Minh Xa ở bên cạnh luôn là bộ dáng chưa đã thèm.

"Được rồi, hôm nào lại ăn."

Bây giờ, so với chuyện chế tạo tinh hạch Tô Linh Nhi còn có chuyện quan trọng hơn phải làm.

Hiện giờ cô đã biết dị năng của mình, như vậy bước tiếp theo phải làm đó là đem cái dị năng này phát triển mạnh hơn nữa!

Hơn nữa, mấy ngày gần đây Tô Linh Nhi luôn có cảm giác một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt có biểu hiện không bình thường.

Bên kia, Lý Lỗi tỉnh dậy không thấy bóng dáng Tô Linh Nhi đâu.

Ngay sau đó mọi người tỉnh dậy cũng không thấy Tô Linh Nhi.

"Không có khả năng!"

Sắc mặt Hoàng Tiểu Nguyệt trầm xuống, nói với người bên cạnh: "Chẳng lẽ cô ta biết kế hoạch của chúng ta?"

"Đừng nóng vội, hỏi Lý đội trưởng trước xem có biết cái gì hay không!"

Ở bên này, Lý Lỗi bối vì không thấy Tô Linh Nhi mà cảm thấy vô cùng nôn nóng, bên này một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt lập tức chạy lại vây kín xung quanh:

"Lý đội trưởng, anh nói cho chúng tôi biết anh đã làm gì khiến Ngô Lan bỏ đi!"

"Đúng vậy, rõ ràng cô ta đã đồng ý, nói sẽ mang chúng ta tới nơi an toàn, tại sao lại trốn đi một mình!"

"Tiện nhân, thật là tiện nhân, mang đi nhiều tinh hạch như vậy, đã vậy còn không thực hiện lời hứa, loại người này nên bị tang thi sống sờ sờ cắn chết!"

.....

Lý Lỗi bị nhóm người này ồn ào đến đau đầu.

Không thèm nhớ lời dặn dò lúc trước chột quát một tiếng: "Đều câm miệng hết lại cho lão tử! Tôi tin tưởng Ngô tiểu thư không phải loại người thất tín bội nghĩa."

Một đám người tức khắc bị khí chất quân nhân trên người Lý Lỗi chấn trụ.

Đang lúc mọi người không biết nói gì, đột nhiên truyền đến thanh âm lạnh lùng Tô Linh Nhi: "Một đám phế vật!"

Nhìn thấy Tô Linh Nhi lại lần nữa xuất hiện ở bên người mình, Lý Lỗi cùng một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt đồng thời thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Người trước là đã lo lắng không có Tô Linh Nhi bọn họ không thể thuận lợi đi đến nơi đã hẹn, càng lo lắng Tô Linh Nhi có phải gặp cái gì bất trắc hay không, còn người sau thì hoàn toàn là sợ hãi Tô Linh Nhi đem tình hạch mạng đi.

"Ngô tiểu thư, cô không có việc gì thì tốt!"

Lý Lỗi nhìn Tô Linh Nhi trước mặt kích động đến sắp khóc.

"Cảm ơn Lý đội trưởng quan tâm, vừa rồi Minh Xa có chút tiêu chảy, tôi sợ ảnh hưởng đến các người nghỉ ngơi liền dẫn hắn đi nơi khác."

Tô Linh Nhi vừa dứt lời, Hoàng Tiểu Nguyệt liền khinh thường hừ lạnh một tiếng: "Thật là chuyện ma quỷ hết bài này đến bài khác, nhìn dáng vẻ cô bây giờ, tôi thấy là hai người cùng làm cái kia đi."

"Hoàng Tiểu Nguyệt, cô câm miệng!"

Lý Lỗi nghe thấy Hoàng Tiểu Nguyệt nói xong cũng chú ý tới Tô Linh Nhi khác thường.

Nhưng Tô Linh Nhi thề với trời, tóc cô tán loạn chỉ là gió đêm thổi, không tin các người thử đứng ngoài cả đêm xem, nói không chừng còn không bằng cô đâu.

"Người ta là một đôi làm cái gì đều không có vấn đề, ngược lại là người nào đó bắt chó đi cày xen vào việc người khác!"

Lý Lỗi vẫn luôn chú ý Hoàng Tiểu Nguyệt không chỉ không bỏ công sức ra lại còn thích tỏ vẻ.

Cho nên nói ra cũng không lưu nửa điểm tình cảm.

Những binh lính kia thấy lão đại nhà mình như vậy cũng ồn ào cười nói: "Đầu năm nay cầu độc thân đều càn rỡ như vậy!"

"Phi, cái gì mà cầu độc thân, người ta rõ ràng là lão xử nữ!"

Đám binh lính nói chuyện càng nói càng thô bỉ, nhưng lời này nói ra lại không có gì phản bác.

Ngay cả Tô Linh Nhi tỏ ra cao lãnh như thế khi nghe đến những lời này sau đó cũng phụt một tiếng bật cười.

"Nếu không, trong huynh đệ chúng ta chọn ra một người giúp cô ta khai *** đi."

"Xùy, lời này là cậu nói, tôi thấy hay là chọn cậu đi."

Tên binh lính kia nhìn thoáng qua Hoàng Tiểu Nguyệt, có chút ghét bỏ nói: "Tôi tình nguyện cùng một lão heo mẹ tới một hồi sương sớm tình duyên cũng không muốn..... Chậc chậc chậc!"

24.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Tiến công nữ hoàng mặt thế (20)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Các người....."

Hoàng Tiểu Nguyệt vừa xấu hổ vừa tức giận lại có chút thẹn thùng.

Chỉ vào đám kia binh lính mang theo tiếng khóc nói: "Các người! Một đám chó mèo không biết xấu hổ!"

Đám binh lính kia cũng không giận, như cũ cười nói: "Không sai, đàn ông chúng tôi đều là chó mèo, đến lúc đó cô cũng đừng có để cho chúng tôi cầu đồ vật gì đó..... thượng!"

"Anh....."

Mắt thấy Hoàng Tiểu Nguyệt càng nói càng có hại.

Một người bên cạnh vội vàng giữ chặt cô ta, nhỏ giọng khuyên nhủ:

"Được rồi, tiểu Nguyệt, cô nhanh cầm miệng, bọn họ là một đám người thô bỉ như thế, cô làm sao nói lại được bọn họ chứ, chúng ta vẫn là nhanh nhanh tới điểm hẹn, chờ đến lúc trở về liền cho bọn họ đẹp mặt."

"Hừ, tốt nhất để cho bọn hắn tự cắn nhau!"

Hoàng Tiểu Nguyệt xoay người không hề phản ứng mọi người.

Lý Lỗi cười cười nhìn Tô Linh Nhi nói: "Ngô tiểu thư, chúng ta khởi hành đi!"

"Ừ"

Dựa theo biểu hiện radar khoảng cách nơi kia không xa.

Nhiều nhất một ngày bọn họ hẳn là có thể đến.

"Em xinh đẹp, cô ta xấu!"

Minh Xa ngắn gọn sáng tỏ một cái bỏ đao, làm Tô Linh Nhi thập phần hờn thù.

Ngoại trừ Tô Linh Nhi ra, những người khác lần đầu tiên nghe được Minh Xa nói chuyện.

"Các người..... Các người liên hợp lại khi dễ người!"

Hoàng Tiểu Nguyệt chỉ vào Lý Lỗi nói: "Khi trở về tôi sẽ khiếu nại với trưởng quan của các người!"

Lý Lỗi vẫn chưa đáp lời Hoàng Tiểu Nguyệt, mà là đối với một đám binh lính nói: "Lập tức sẽ đến địa điểm đã hẹn trước, mọi người ăn no đủ đi, bảo toàn mạng sống, không khéo trở về nữ nhân xinh đẹp cái gì tìm không thấy."

"Anh....."

Hoàng Tiểu Nguyệt tức tới nổi cả người đều sắp điên mất rồi.

"Đi thôi!"

Tô Linh Nhi mỉm cười nhìn Lý Lỗi.

Biết hẳn đây là vì mình báo thù!

"Ừ"

Dọc theo đường đi, Hoàng Tiểu Nguyệt ngậm miệng, ánh mắt âm trầm nhìn phía Tô Linh Nhi và đám người Lý Lỗi.

"Tiểu Nguyệt, cô đừng thương tâm, đến khi tới nơi, chúng ta sẽ khiến cho một đám bọn họ phải chết trong hồi hận."

Nghe vậy, Hoàng Tiểu Nguyệt hừ lạnh một tiếng: "Đi tới nơi hẹn làm cho bọn họ dễ chịu, đặc biệt là cái tên Lý Lỗi kia cùng Ngô Lan, trước nay đều chưa cho chúng ta sắc mặt tốt." (*beta: cảm thấy hình như nghĩ câu này không hợp cảnh lắm nhỉ?*)

Tuy rằng Tô Linh Nhi đi ở phía trước nhưng cô luôn cảm giác một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt có âm mưu, vừa quay đầu lại liền thấy một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt ghé vào nhau khe khẽ nói nhỏ.

"Minh Xa, đến lúc đó nếu có cái gì không bình thường, lập tức ra tay!"

Tô Linh Nhi nhỏ giọng nhắc nhở Minh Xa đang đi bên cạnh.

"Được! Giết!"

Ánh mắt Minh Xa trở nên lạnh khốc lạnh thấu xương.

Rốt cuộc, ở chạng vạng khi trời sắp tối thì tới chỗ hẹn.

Tô Linh Nhi mang bọn họ đến nơi giao ước —— một tòa tiểu viện vùng ngoại ô Nông Gia Nhạc.

"Rốt cuộc tới rồi!"

Một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt hưng phấn nhiệt liệt hô.

Lý Lỗi lại trừng mắt nhìn bọn họ liếc mắt một cái: "Câm miệng, nói không chừng nơi này còn có tang thi, cảnh giác cho tôi."

Vừa nghe đến tang thi một đám người Hoàng Tiểu Nguyệt lập tức im tiếng câm miệng, dẫn đầu đi vào là Lý Lỗi còn Tô Linh Nhi đành ở phía sau trốn tránh.

Tô Linh Nhi làm lơ động tác Hoàng Tiểu Nguyệt, lực chú ý cả người đều bị hấp dẫn bởi vết bánh xe còn mới trên mặt đất.

"Chú tâm một chút!"

Tô Linh Nhi nói những lời này tự nhiên là nói cho Minh Xa bên cạnh.

Bá!

Móng vuốt màu bạc nháy mắt xuất hiện.

Đồng tử thuần trắng trong nháy mắt chợt biến thành màu lam.

Lý Lỗi dẫn một đám binh lính cầm vũ khí cẩn thận đi vào cửa tiểu viện, sau đó nhẹ nhàng đẩy cửa ra một đám nối đuôi nhau mà vào.

"Không thành vấn đề!"

Lý Lỗi vẫy tay ý bảo.

Ngay sau đó Tô Linh Nhi cùng Minh xa cũng theo đi vào.

Đi vào, lực chú ý của Tô Linh Nhi vẫn đặt ở trên mặt đất, quả nhiên một đường vết bánh xe đi tới tiểu viện Nông Gia Nhạc.

24.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Tiến công nữ hoàng mặt thể (21)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Tất cả đề cao cảnh giác!"

Hiển nhiên, Lý Lỗi vẫn chưa phát hiện ra chuyện này.

Bên trong mặt thể, thần kinh mỗi người đều là căng chặt.

Cái bọn họ ứng phó chính là tang thi!

Nhưng mà Tô Linh Nhi lại không như vậy, cô không chỉ đối phó tang thi còn phải đối phó nhân loại.

Cho nên, cô là người đầu tiên phát hiện vết bánh xe trên mặt đất.

Căn cứ vào hoa văn vết bánh xe, Tô Linh Nhi phát hiện đây là một chiếc xe việt dã rất phổ biến trong mặt thể.

Hiện tại, ở giai đoạn này, tang thi còn không biết sử dụng công cụ, như vậy, xe việt dã xuất hiện trong tiểu viện ở nông gia chỉ có thể là của nhân loại.

Nếu không phải do tin tức sai lầm thì chính là Lý Lỗi đều không hiểu rõ bấy rập.

Mọi người dần dần đi vào bên trong tiểu viện nông gia, đập vào mắt chính là một chiếc xe việt dã.

"Này..... Là người tiếp ứng?"

Lý Lỗi hiển nhiên không có dự đoán được người tiếp ứng sẽ tới nhanh hơn bọn họ.

Người ở trong phòng nghe thấy động tĩnh bên ngoài, vội vàng chạy ra, thấy Lý Lỗi liền vọt ra cho một cái ôm thật chặt. "Lão Lý, cậu không chết thật sự là quá tốt!"

"Trương Kiến, tại sao các người lại ở chỗ này?"

Lý Lỗi khó hiểu hỏi.

Nghe vậy, Trương Kiến nhìn thoáng qua Tô Linh Nhi cùng với Minh Xa.

"Lại đây, có chuyện muốn nói cho cậu."

Lúc này Hoàng Tiểu Nguyệt vừa thấy đoàn người Trương Kiến, vội vàng xông lên trước.

Kích động hô: "Mau! Chính là cô gái kia, trên người cô ta có tinh hạch, nhanh chóng đem cô ta bắt lại, chính là cô ta cướp tinh hạch đi!"

Lý Lỗi bị chiêu vừa ăn cướp vừa la làng của Hoàng Tiểu Nguyệt trực tiếp phát ngốc.

Trương Kiến sau khi nghe Hoàng Tiểu Nguyệt nói, biểu tình không khỏi cứng đờ, hắn ta vừa định đem chuyện tổ chức phân phó nói cho Lý Lỗi, không nghĩ tới Hoàng Tiểu Nguyệt cứ như vậy trực tiếp nói ra.

"Câm miệng!"

Trương Kiến hô to một tiếng.

Phía trên tổ chức lo lắng đám nhà khoa học này xảy ra vấn đề gì, cho nên mới phái bọn họ tới trước ở lại nơi này, mà đội ngũ chân chính thì ở phía sau.

Đồng thời cũng là vì đề ngừa vạn nhất, nếu bọn Tô Linh Nhi không phối hợp thì trực tiếp dùng võ lực đem tinh hạch đoạt lấy. (edit: Vô sĩ)

Nhưng Hoàng Tiểu Nguyệt nói không thể nghi ngờ là rút dây động rừng!

"Các người muốn....."

Vừa thấy phản ứng của Trương Kiến, Lý Lỗi nháy mắt hiểu được.

Vội vàng xoay người hướng về phía Tô Linh Nhi hô to một tiếng: "Ngô Lan, các người chạy nhanh đi!"

Loại thời điểm này, Lý Lỗi cũng không rảnh lo cái gì hô thẳng tên Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi sững sốt, hiển nhiên không có dự đoán được Lý Lỗi sẽ mở miệng nhắc nhở mình, trong lòng không khỏi ảm áp.

"Các anh em, không có Ngô Lan, chúng ta rất nhiều lần đều sống không được, bọn họ muốn khi dễ Ngô Lan, cũng nên hỏi một chút chúng ta các có đồng ý hay không."

Lý Lỗi trực tiếp đá văng Trương Kiến, từ bên hông rút súng chỉ vào mọi người.

"Không sai, lão đại nói rất đúng, Ngô tiểu thư, các người nhanh chạy đi."

"Các người là người đầu tiên phát hiện tinh hạch, nói không chừng sẽ bị bắt đi trở thành vật phẩm thí nghiệm."

.....

Nhìn một đám binh lính giờ súng phản chiến, trong lòng Tô Linh Nhi chảy ra một dòng nước ảm.

Khiến tất cả mọi người không nghĩ tới chính là Tô Linh Nhi cũng không có chạy trốn mà là đi vào một chỗ ghé đá, ngồi xếp bằng ngồi xuống, vẻ mặt khinh thường cười nhạo nói:

"Ha ha, thủ đoạn của các người thật là cao minh, vì cướp đoạt tinh hạch lại bắt đầu diễn tới diễn lui."

Trong nháy mắt, Trương Kiến hiểu rõ, tức khắc đối với Lý Lỗi càng thêm khâm phục.

Đồng thời càng thêm chán ghét Hoàng Tiểu Nguyệt bên người, nếu không phải cô ta thiếu kiên nhẫn như thế nào sẽ rút dây động rừng.

Chờ đến khi đại bộ đội tới thì cô là Tề Thiên đại thánh cũng chấp cánh khó thoát!

"Chúng ta không có diễn kịch, Ngô Lan cô nhanh chạy đi!"

Lý Lỗi nôn nóng hô.

Thần sắc trên mặt làm Trương Kiến hồ thẹn không bằng.

Cùng lúc đó, Trương Kiến mở miệng chiêu hàng: "Ngô Lan, nếu cô đem tình hạch giao ra đây quân đội chúng ta có thể bảo đảm cho cô cả đời bình an, hơn nữa sẽ cho cô một phòng ở khu xa hoa an toàn nhất."

Edit: Hè lô các mỹ nhân, bây giờ ta vào năm học rồi, để thuận tiện cho ta và Mẫn Mẫn, ta quyết định lịch đăng truyện sẽ là 10 chương/ tuần vào thứ 6. □□□

24.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Tiến công nữ hoàng mặt thể (22)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Trương Kiến nhớ tới lệnh của cấp trên, phải dùng mọi biện pháp giữ Tô Linh Nhi lại.

Cho nên vì nhiệm vụ hoàn thành, Trương Kiến đưa ra điều kiện vô cùng phong phú.

Ở trong mặt thể, sinh hoạt như bình thường đã khó khăn, càng đừng nói để chuyện có một khu nhà rộng rãi hoa lệ.

Chính là bọn họ hiển nhiên xem nhẹ phân lượng Tô Linh Nhi, nguyên chủ chính là đích nữ Ninh gia, đừng nói là biệt thự có là lâu đài cũng là không quá, viên đạn bọc đường này quả thực một chút thành ý đều không có.

"Ha ha, vở kịch này thật không sai, chỉ tiếc cô nãi nãi ta đầu còn rất sáng suốt!"

Tô Linh Nhi trực tiếp rút ra súng nguyên tố.

Bắn Ký Lỗi một phát đạn.

Cánh tay Lý Lỗi bị bắn một phát, truyền tới cảm giác đau đớn nóng rát.

"Giết, giết! Người xấu!....."

Minh Xa thấy Tô Linh Nhi đã thương Lý Lỗi, liền muốn xông lên trước đem Lý Lỗi xé rách.

Thấy thế, Tô Linh Nhi vội vàng giữ chặt Minh Xa ôn nhu nói: "Một đám thiếu băng này không đáng để anh ra tay, một đám này đúng là độc dược phòng bán vé!"

Dứt lời, liền đứng dậy kéo Minh Xa đi ra cửa của tiểu viện.

"Đứng lại! Cô đứng lại đó cho tôi!"

Hoàng Tiểu Nguyệt nhìn Tô Linh Nhi bình tĩnh rời đi, cả người muốn điên lên muốn dùng năng lực bản thân cản Tô Linh Nhi lại.

Bùm bùm.....

Một tia ánh sáng tím hiện lên.

Đầu vai Hoàng Tiểu Nguyệt trực tiếp bị đạn nguyên tố bắn trúng.

Trong nháy mắt, Hoàng Tiểu Nguyệt chỉ cảm thấy từ miệng vết thương truyền đến vô số đau đớn cùng với cảm giác bị điện giật.

Tô Linh Nhi xoay người cười lạnh nhìn mọi người: "Nếu không để tôi đi, thời gian của các người còn mười mấy giây."

Bá!

Tô Linh Nhi vừa dứt lời.

Từ trong phòng lập tức lao ra mười mấy người.

Những người này trong tay đều cầm trọng pháo, chỉ chờ Tô Linh Nhi một lời không thuận theo sẽ ta xác.

"Ha ha, quả nhiên còn có hậu tay."

Một giây, hai giây.....

Lúc sau không quá mười giây Tô Linh Nhi ngẩng đầu lên nhìn mọi người tươi cười như hoa.

"Cúi chào, các vị!"

Súng trong tay Tô Linh Nhi nhanh chóng điều chỉnh lại, đem năng lượng để ở mức lớn nhất, sau đó nhắm xuống đất bắn một phát Oanh!

Trong nháy mắt, tro bụi bay múa.

Che tầm mắt mọi người.

"Bắn cho tôi! Ngăn vạn đừng cho bọn họ chạy!"

Vèo vèo vèo.....

Từ bên trong trọng pháo bắn ra vô số viên đạn muốn đem Tô Linh Nhi vây lại.

Chính là chờ đến trần ai lạc định*, ngoài một cái hố to ta, nửa bóng người cũng không có!

* Trần ai lạc định: nói việc, sự kiện đã đến hồi kết thúc.

"Mẹ nó!"

Trương Kiến tức giận phỉ nhổ.

Nếu không phải bởi vì thân phận nhà khoa học của Hoàng Tiểu Nguyệt hấn ta thật sự muốn xông lên đánh người phụ nữ có ngực không có não này!

"Lão Lý, cậu không sao chứ?"

Trương Kiến nhìn Lý Lỗi nằm trên mặt đất che lại cánh tay, đau đến nổi sắc mặt trắng bệch một mảnh.

"Còn giờ súng làm gì, không mau mang hòm y tế đến đây, chẳng lẽ phải đợi đến khi người ta mất máu quá nhiều mà chết sao!"

Một người binh lính vội vàng bước ra sau đó vào trong phòng tìm hòm y tế.

Lý Lỗi nằm trên mặt đất, đến lúc này mới hiểu được Tô Linh Nhi vì bọn họ làm chuyện này.

Đến nỗi khi Tô Linh Nhi dùng súng nguyên tố tạo ra năng lượng, chỉ dùng một phát súng là có thể dễ dàng rời đi.

Tô Linh Nhi nhìn Minh Xa đang đứng bên cạnh, kỳ thật, nếu không phải lo lắng thân phận tang thi của Minh Xa bị phát hiện, cô thật sự muốn mượn cơ hội này trở lại Ninh gia, sau đó hướng Ninh Uyển Nhi đòi lại tất cả.

Ở một nơi khác, trong một tòa lâu đài phong cách châu Âu cổ.

Trong căn phòng hoa lệ, cô gái thoát nhìn rất trẻ tuổi đang nằm trên giường bỗng nhiên bừng tỉnh.

Thiếu nữ ra khỏi phòng, men theo hành lang đi xuống dưới.

Ánh đèn sáng ngời càng ngày càng tối tăm, đến khi đi tới tầng chót chỉ còn lại ánh sáng của ngọn nến.

Thiếu nữ đi vào một chỗ trong nhà tù, nhìn người đàn ông đang ngồi ngay ngắn bên trong.

"Ba ba, người còn cương quyết giữ ý của mình sao?"

Nghe vậy, ở bên trong nam nhân ngẩng đầu lên vẻ mặt không biểu tình nói: "Thực xin lỗi, Ninh Sấm Đình ta chỉ có một đứa con gái là Ninh Khuyết!"

31.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Tiến công nữ hoàng mặt thể (23)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Trong tiểu viện nông gia, sau khi Tô Linh Nhi đi không quá một tiếng, trên nóc nhà truyền đến từng tiếng gầm rú.

Lúc này, đại bộ đội chân chính mới chạy tới.

Trong nháy mắt, tiểu viện nông gia bị hơn mười máy bay trực thăng vây quanh.

Trương Kiến nhìn người đàn ông trung niên đi đầu, cung kính chạy qua đi: "Lão Luru, sao ngài lại tự mình tới?"

Nghe vậy, lão Luru hừ lạnh một tiếng: "Tôi không tới! Còn không biết để các người làm thành bộ dáng gì! Người đâu?!"

Hiển nhiên, Luru lão cũng không biết chuyện Tô Linh Nhi chạy trốn.

"Cái này....."

Trương Kiến không biết mở miệng giải thích như thế nào.

Nếu không phải tại Hoàng Tiểu Nguyệt, hẳn sao có thể khó xử như thế.

"Bọn họ..... Chạy!"

Đau dài không bằng đau ngắn, sớm chết sớm siêu sinh.

Nghe được lời này, lão Luru bang một cái, tát vào mặt Trương Kiến: "Phế vật! Một đám phế vật! Nhiều người như vậy có hai người cũng không giữ lại được."

"Lão Luru, ngài đừng nóng giận, nghe tôi giải thích đã!"

Trương Kiến một năm một mười đem chuyện vừa rồi báo cho Luru

Lão Luru nhìn dấu tay đỏ bầm trên mặt Trương Kiến, hừ lạnh một tiếng: "Đừng tưởng rằng bàn tay này đánh cậu một cái đã xong, tổ chức nếu đã phái cậu đến đây thì cậu phải dùng mọi biện pháp hoàn thành nhiệm vụ, cậu ngược lại còn không phản ứng nhanh nhẹn bằng tiểu Lý."

"Dạ! Lão Luru giáo huấn phải."

Trương Kiến đi theo phía sau lão Luru đi vào trong phòng.

Trong phòng, nhà khoa học vừa thấy lão Luru liền sôi nổi đứng dậy, cung kính nói: "Lão Luru, chào ngài!"

"Hừ!"

Lão Luru đặt mông ngồi ở ghế trên.

Sắc mặt không tốt nhìn về phía Hoàng Tiểu Nguyệt đang cúi đầu: "Từ hôm nay trở đi, Hoàng Tiểu Nguyệt đã bị đá loại khỏi hiệp hội nghiên cứu!"

"Cái gì?"

Hoàng Tiểu Nguyệt vừa nghe thấy lão Luru nói xong, nháy mắt mặt không có chút máu.

"Lão Luru, ngài không thể làm như vậy, tôi không phải cố ý, thật sự không phải cố ý, tôi chỉ là sợ cô ta đem tình hạch mang đi, đúng rồi, lão Luru, bọn họ vừa mới đi không bao lâu, nơi này của tôi có ảnh chụp bọn họ, nhất định có thể tìm được bọn họ!"

Hoàng Tiểu Nguyệt cuống quýt từ trong ngực móc ra một cái cameras mini.

Sau đó lấy phim nhựa bên trong ra đưa cho lão Luru.

Lý Lỗi nhìn đến phim nhựa trong tay lão Luru, trong lòng không khỏi khản trương.

Hắn không nghĩ tới Hoàng Tiểu Nguyệt cái loại nữ nhân ngu ngốc này lại có lúc thông minh

"Hừ."

Lão Luru ném phim nhựa cho người đi bên cạnh.

"Đem cái này in ra, phát cho tất cả trực thăng, nội trong ba ngày tôi muốn thấy bọn họ! Còn cô, khi trở về xuống làm trợ lý!"

Nghe được lời lão Luru, Hoàng Tiểu Nguyệt thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần có thể ở lại viện nghiên cứu, cho dù là quét WC cô ta đều nguyện ý!

Một nơi khác, sau khi thuận lợi thoát khỏi tiểu viện nông gia Tô Linh Nhi vẫn luôn suy nghĩ biện pháp đột phá dị năng của mình.

Thăng đến có một ngày, Tô Linh Nhi nghĩ ra một ý tưởng lớn mật, đó chính là tạo tinh hạch trống rỗng!

Nói là trống rỗng, kỳ thật là lợi dụng vật chất li ti trong không khí mà mắt thường không thể thấy.

Đem những vật chất này ngưng tụ lại, sau đó chuyển hóa thành tinh hạch.

Tô Linh Nhi vươn tay tập trung tinh thần nhìn lòng bàn tay.

Một phút đồng hồ, mười lăm phút, hai tiếng....

Tô Linh Nhi ước chừng đã duy trì một tư thế suốt bốn tiếng.

Cả người tới tay đều mỏi nhừ, lúc cô sắp từ bỏ, đột nhiên một chút vật chất màu đen như bột phấn xuất hiện, trông vô cùng chói mắt.

Ngay sau đó, lấy bột phấn màu đen làm trung tâm, những vật chất màu đen xoay tròn thành hình xoắn ốc rồi ngưng tụ lại một chỗ.

Không khí ngưng tụ vật chất lại thành một Viên tinh hạch màu đen nằm trong tay Tô Linh Nhi, liếc mắt một cái nhìn lại giống như gió lốc màu đen.

Rốt cuộc, duy trì thời gian hai phút.

Vật chất màu đen không hề xuất hiện, một viên tinh hạch hình dạng bảo tháp cứ như vậy xuất hiện ở lòng bàn tay Tô Linh Nhi.

"Ăn, cho anh ăn!"

Minh Xa nhào lên, gắt gao ôm Tô Linh Nhi làm nũng.

Nhìn bộ dáng của Minh Xa, Tô Linh Nhi không khỏi cảm thấy vạn phần đau đầu!

Rõ ràng là một hán tử cuồng dã, như thế nào lại lập tức biến thành tiểu vương tử làm nũng rồi?

Tức muốn phun máu! Cuối cùng, Tô Linh Nhi vẫn đem tinh hạch thật vất vả mới ngưng tụ lại đưa cho Minh Xa.

30.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Tiến công nữ hoàng mặt thể (24)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Ầm ầm ầm.....

Tô Linh Nhi lôi kéo Minh Xa trốn vào trong một lùm cây tươi tốt.

Không trung vang lên tiếng trực thăng

"Không nghĩ tới, bọn họ cư vậy mà còn chưa từ bỏ ý định!"

Ngắn ngủn thời gian nửa ngày, đã có không dưới năm máy bay lượn qua đây

"Phải nghĩ biện pháp giải quyết bọn họ!"

Tô Linh Nhi nhìn súng trong tay, trong lòng không ngừng tính toán.

.....

Trên không trung, trong máy bay trực thăng màu xanh.

Người điều khiển nhìn ảnh chụp, bất mãn nói: "Hai người kia tại sao lại khó nhìn như thế, mẹ nó, khi nào mới có thể rời khỏi cái địa phương quỷ quái này."

Lúc về mặt người điều khiển chán nản, binh lính ngồi vị trí ghế phụ dùng ngón tay chỉ phía dưới kích động hô: "Mau xem, hai người kia có phải người cần tìm không!"

Người điều khiển hừ lạnh một tiếng: "Tuồng cái gì đâu, chúng ta đều đã nửa ngày đều không có....."

Chỉ là, sau khi hắn ta nhìn xuống phía dưới, thấy thân ảnh Tô Linh Nhi cùng Minh Xa, hắn ta liền im lặng, theo sau là vẻ mặt vui mừng.

"Đúng rồi! Thật sự là bọn họ! Giống y hệt như người trong ảnh!"

Người điều khiển vừa muốn phi xuống tróc nã Tô Linh Nhi liền bị một người ngăn lại.

"Tôi nghe Trương Kiến nói trên người nữ nhân này có vũ khí rất lợi hại, vì bảo đảm an toàn, chúng ta vẫn nên nhanh chóng thông báo cho những người khác."

Người điều khiển tự hỏi một hồi, binh tình gật đầu nói: "Cũng đúng, nhờ may họ chạy trốn khỏi tay chúng ta, lão Lưu nhất định sẽ tức điên."

Dùng radar được trang bị thông báo cho các trực thăng khác, hai người vẫn luôn bay theo Tô Linh Nhi.

Thấy trực thăng phía trên, Tô Linh Nhi cười lạnh nói: "Quả nhiên, thượng bộ!" (?)

Nhìn súng nguyên tử trong tay, năng lượng đã sớm khôi phục.

Tô Linh Nhi làm bộ không phát hiện, nắm tay Minh Xa tiếp tục đi về phía trước.

Không quá mười lăm phút, phía trên xuất hiện hơn mười chiếc trực thăng, tiếng gầm rú đinh tai nhức óc!

"Người phía dưới nghe rõ, các người đã bị bao vây, thức thời thì nhanh chóng buông vũ khí, ngoan ngoãn đầu hàng!"

Tô Linh Nhi nhìn máy bay trực thăng, phát hiện tầm bắn của súng trong tay không đạt được, cô liền giả bộ làm vẻ sợ hãi, đặt súng ở trên mặt đất rồi lôi kéo Minh Xa cùng nhau ngồi xổm trên mặt đất giờ lên tay đầu hàng.

"Hừ, tuồng các người lợi hại thế nào!"

Một người sĩ quan khinh thường nói.

Cầm lấy bộ đàm đặt ở bên cạnh: "Các người điều khiển chú ý, vững vàng hạ xuống bắt bọn họ! Nhớ kỹ không cần tổn thương tính mạng!"

Thời điểm trước khi đi, lão Lưu đã dặn dò bằng mọi giá phải bắt sống.

P phía dưới, Tô Linh Nhi đang tính toán khoảng cách.

Rất cuộc, thấy khoảng cách thích hợp súng có thể bắn tới.

Biểu tình Tô Linh Nhi lãnh khốc cầm lấy súng trên mặt đất, tóc bị gió thổi tung, như là nữ đặc công Anh Tư Táp Sáng từ điện ảnh Hollywood xuyên qua.

"Hẹn gặp lại!"

Tiếng gầm rú đem thanh âm Tô Linh Nhi che lại.

Dù vậy, bọn họ vẫn có thể thông qua môi của Tô Linh Nhi đọc được ý của cô.

Vừa nhìn thấy khuôn mặt lãnh khốc của Tô Linh Nhi, mọi người không khỏi hít hà một hơi.

Giây tiếp theo, chỉ thấy ánh mắt Tô Linh Nhi lạnh lẽo, giờ súng lên.

Hô hô hô.....

Cô từng đối đầu với cả trăm con tang thi, hiện tại chỉ có hơn mười trực thăng, thực sự là dễ như trở bàn tay.

Một đám trực thăng bị đạn nguyên tố điện bắn trúng không khỏi lung lay như sắp rơi.

Chỉ là Tô Linh Nhi lại xem nhẹ năng lượng sinh ra khi hơn mười trực thăng cùng nhau nổ mạnh!

"Mẹ nó!"

Tô Linh Nhi mắng một câu.

Sau đó, một tay đem Minh Xa kéo về phía sau.

"Đất tạo lá chắn!"

Năng lượng súng nguyên tố nhanh chóng hội tụ ô vuông thổ thạch.

Giây tiếp theo, một bức tường đá kiên cố xuất hiện trước mắt Tô Linh Nhi cùng Minh Xa.

Ngay sau đó, hơn mười trực thăng bị đánh trúng cùng nhau nổ mạnh.

30.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Tiến công nữ hoàng mặt thể (25)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Tiếng vang thật lớn cùng với ánh lửa ngất trời.

Mọi người ở tiểu viện nông gia đều bị kinh động.

Nhìn về nơi xa, khói lửa bốc lên, khuôn mặt lão Lưu âm trầm quay sang nói với Trương Kiến: "Nhanh chóng phái người đi xem, rốt cuộc xảy ra chuyện gì!"

Sau một tiếng, sắc mặt Trương Kiến xanh mét đi rồi trở về.

"Lão Lưu, những người chúng ta phái ra đi đều bị tiêu diệt!"

"Cái gì?!"

Nghe thấy Trương Kiến nói lão Lưu trừng lớn đôi mắt, hiển nhiên là không thể tin được.

Hai kẻ nhìn có vẻ vô dụng kia vậy mà có thể phá hủy mười mấy bay trực thăng, sức chiến đấu đó không bỏ đến cỡ nào.

Điều này càng làm cho lão Lưu kiên định nhất định phải bắt lấy Tô Linh Nhi!

Bởi vì hắn luôn nghĩ Tô Linh Nhi có thể trở nên không bỏ như vậy chính là nhờ tình hạc.

"Đúng rồi, lão Lưu, đây là hộp đen của trực thăng, nói không chừng bên trong còn ghi lại một ít chuyện xảy ra."

.....

Tô Linh Nhi mở choàng mắt, lập tức bò lên, thần sắc hoảng loạn khắp nơi tìm kiếm bóng dáng Minh Xa.

Cô nhớ rõ khi trực thăng nổ mạnh cô kéo Minh Xa về phía sau mình lại bị Minh Xa ôm vào lòng bảo vệ phía dưới.

"Đây là nơi nào?"

Tô Linh Nhi không khỏi ngạc nhiên hỏi.

Hang động vừa cao vừa rộng, sâu thẳm yên tĩnh, như nơi cho cao nhân tu luyện.

Sau khi cô xoay người lại càng sửng sốt.

Chỉ thấy phía sau cô là một cây cột cao chừng hai mét, toàn thân màu tím, thập phần đồ sộ.

Trong lúc Tô Linh Nhi khiếp sợ không thôi, ngoài động đột nhiên vang lên từng trận tiếng hô.

Tiếng hô hùng hậu, đã không phải đơn giản như tang triều nữa rồi.

Thấy năng lượng của súng đã đầy trở lại, Tô Linh Nhi cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Xem ra cũng không phải là tin xấu nhất!

"Ngô ngô....."

"Ngô ngô....."

.....

Trong nháy mắt, ngoài hang động tiếng rống vang lên hết đợt này đến đợt khác.

Nghe giống như đang chúc mừng cái gì đó, càng giống như là tổ chức một nghi lễ long trọng.

Bên ngoài tang thi không ngừng gào than, khoảng gần một tiếng mới dần dần dừng lại.

Đột nhiên, ở cửa hang động xuất hiện bóng người cao lớn làm Tô Linh Nhi lập tức lo lắng đề phòng.

Bóng người càng ngày càng gần, rốt cuộc một con tang thi xuất hiện.

Tô Linh Nhi nhanh chóng giờ súng lên, trực tiếp vận động chốt mìn.

Một viên đạn nguyên tố lửa màu đỏ bắn ra.

Tô Linh Nhi sờ đi bắn ra nguyên tố lửa bởi vì số lượng tang thi quá nhiều, nguyên tố hỏa trong đám tang thi có tác dụng lan toả, có thể tiết kiệm một bộ phận năng lượng rất lớn.

Nhưng sau khi thấy rõ tang thi đứng ở cửa, không khỏi mừng như điên.

"Minh Xa!"

Sau đó nhớ tới viên đạn mình vừa bắn ra, Tô Linh Nhi vội vàng la lớn: "Minh Xa, cẩn thận!"

Thân là chủ nhân của súng nguyên tố Tô Linh Nhi so với ai khác càng rõ ràng uy lực của viên đạn này.

Trong lúc cô đang gấp gáp lo lắng cho Minh Xa, ở bên kia, trên mặt Minh Xa đã không kiềm chế được mà nở nụ cười.

Đồng tử thuần trắng lần thứ hai biến sắc, hiện lên một tia ánh sáng màu đen.

Viên đạn kia trực tiếp bị xé đôi, Minh Xa giờ móc vuốt trước mặt mình, nhẹ nhàng thổi một hơi, đem ngọn lửa trên móng vuốt thổi tắt.

"Minh Xa?!"

Tô Linh Nhi thử thăm dò.

Nghe thấy lời của Tô Linh Nhi, nụ cười trên mặt Minh Xa càng thêm sáng lạn.

"Đều lui ra cho bốn vương đi vào!"

Bá!

Tô Linh Nhi thấy Minh Xa nói chuyện lưu loát, không khỏi sửng sốt tại chỗ, có chút khiếp sợ nói: "Anh khôi phục ký ức?!"

"A Ninh, anh có lẽ vật muốn đưa cho em!"

Minh xa thuận thực đi đến phía sau Tô Linh Nhi, một tay đem cô ôm vào lòng.

Sau đó chỉ vào đám tang thi đông nghịt phía dưới mở miệng nói: "A Ninh, chúng ta có thể trở về được rồi!"

31.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Tiến công nữ hoàng mặt thể (26)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Tô Linh Nhi nhìn một đám tang thi phía dưới, trừ bỏ khiếp sợ ra, vẫn là khiếp sợ!

"Đây là có chuyện gì?"

Tô Linh Nhi mở miệng hỏi.

"Tới đây, xoay người!"

Một cột đá màu tím hiện ngang đứng thẳng.

Minh xa chỉ vào cột đá màu tím trước mặt mở miệng nói: "Chính là nó! Làm anh nhanh như vậy có thể khôi phục ký ức!"

"Cái gì!?"

Tô Linh Nhi thử vươn tay đi đụng chạm cột đá màu tím trước mắt.

Ngón tay truyền đến từng trận cảm giác lạnh lẽo, đúng lúc này, Tô Linh Nhi đột nhiên cảm thấy một lực hấp dẫn thật lớn đem tay của Tô Linh Nhi ấn chặt vào cột đá.

"Minh xa!"

Tô Linh Nhi có chút hoảng sợ hô.

Ngược lại về mặt Minh Xa hưng phấn mà nói: "A Ninh, em quả nhiên là người mà bọn họ muốn tìm!"

Cái gì mà người muốn tìm!

Hiện tại Tô Linh Nhi cảm thấy từ trong cột đá màu tím có vô số sợi tơ nhỏ theo kê tay, lỗ chân lông chui vào cơ thể.

Lạnh lẽo, tê dại, tê ngứa.....

Ba loại cảm giác hoà vào nhau khắp nơi làm loạn, làm Tô Linh Nhi có một loại cảm thụ nói không nên lời.

Mà loại cảm giác dị dạng này càng ngày càng kịch liệt, Tô Linh Nhi thật sự chịu đựng không được, dùng hết sức lực từ lúc bú sữa tới giờ kéo tay ra khỏi cột đá

"Hô hô....."

Tô Linh Nhi hít sâu một hơi.

Một chân dậm khai đứng ở sau lưng Minh Xa, nổi giận dùng dùng hỏi: "Minh Xa, chuyện vừa rồi cùng với đàn tang thi phía dưới này, anh tốt nhất có thể cho em một câu trả lời vừa lòng."

Thấy Tô Linh Nhi tức giận, trên khuôn mặt cuồng dã của Minh Xa lộ ra vẻ sùng nịch, khẽ cười.

Dùng thanh âm trầm ngập từ tính thấp giọng nói: "A Ninh, em đừng nóng giận, nghe anh giải thích sao!"

Minh Xa một bên nói một bên sờ sờ tóc Tô Linh Nhi.

Cái này làm cho Tô Linh Nhi vẫn luôn ở vị trí "Công" cảm thấy không thích ứng!

Sau khi nghe Minh Xa kiên nhẫn giải thích, Tô Linh Nhi hết giận hơn phân nửa có chút nghi hoặc hỏi: "Nó thật sự là ngọn nguồn biến dị lần này?"

"Không sai!"

Minh Xa khẳng định đáp.

Lúc trước khi bị truy đuổi, năng lượng của hơn mười chiếc trực thăng quá lớn, cho dù có tường đất của súng nguyên tố che chắn cũng không chống đỡ được, hai người bọn họ bị đánh bay.

Bởi vì thân phận tang thi của Minh Xa cùng với Tô Linh Nhi có dị năng, bọn họ bị một đám tang thi đã có trí tuệ mức sơ cấp mang về sơn động này.

Trước khi vừa mới tỉnh lại vì quá đói bụng, Minh Xa đã bóc một cục đá màu tím trên cột đá xuống ăn, ngay sau đó Minh Xa thức tỉnh dị năng lần thứ hai, hơn nữa còn khôi phục ký ức, đồng thời, trong lúc Tô Linh Nhi hôn mê thuận tiện thu phục đám ranh thi xung quanh.

"Chuyện anh nói là thật sao? Ngoài em ra người khác ngay cả tang thi cũng không hấp thụ được tinh hạch màu tím này?"

Tô Linh Nhi nhìn thoáng qua cột đá màu tím, trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc.

"Đương nhiên, em chính là hi vọng tiến hoá của bọn họ!"

Tô Linh Nhi nhìn liếc qua đám tang thi phía dưới, bị một loạt ánh mắt nhìn tới mức lông tơ dựng đứng

"Quả nhiên là như thế này!"

Tô Linh Nhi căn cứ theo kí ức nguyên chủ lúc trước xem qua thuyết tiến hoá "Tân nhân loại" tiến sĩ Đại Bản đã chuẩn bị tâm lý từ sớm.

Minh Xa tiếp tục giải thích nói, đã tiến hóa đến cuối cùng hẳn đã biết tất cả chân tướng.

"Tinh hạch chỉ là bước đầu tiên để tiến hóa, lúc sau đồng tử biến thành màu lam, là tiêu chí để tiến hóa bước thứ hai, một bước cuối cùng chính là đồng tử từ màu lam biến thành màu tím, lúc này dị năng lúc trước lần thứ hai thức tỉnh, đạt được năng lực mới!"

Bá!

Minh Xa đem móng vuốt lộ ra, đồng tử thuần trắng nháy mắt biến thành màu tím.

"Anh đã tiến hoá tới bước thứ ba?"

Minh Xa gật đầu một cái, kích động nói: "A Ninh, chỉ cần em hấp thụ cột đá màu tím này xong, em chính là chúa tể của thế giới mới!"

31.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Tiến công nữ hoàng mặt thể (27)

Edit: Linhlady

Beta: phuongman48

Một ngày, hai ngày, ba ngày.....

Suốt một tháng, Tô Linh Nhi vẫn luôn ở trong hang động hấp thụ cột đá màu tím.

Tới một ngày, Tô Linh Nhi hấp thụ một phần còn lại của cột đá màu tím xong, trực tiếp té xỉu trên mặt đất, chờ đến lại lần nữa tỉnh lại, trong đầu cuộn cuộn một loạt tin tức mới.

"Thì ra là thế!"

Tô Linh Nhi cảm thán tạo vật thật thần kỳ.

Giống như lời Minh Xa đã nói, cô là chúa tể thế giới mới!

Bởi vì, bây giờ cô có thể tùy ý chế tạo tinh hạch, đây là năng lực khi cô thức tỉnh dị năng lần thứ hai!

Tùy ý không chế tinh hạch, không bị khống chế! Chỉ cần chỉ cần cô mong muốn còn có thể tùy ý cướp đoạt tinh hạch trong đầu tang thi, đương nhiên cũng có thể làm tăng kích thước tinh hạch trong đầu tang thi, cho đến khi đồng tử biến thành màu tím dị năng lần thứ hai thức tỉnh.

"A Ninh, em tỉnh."

Minh Xa từ bên ngoài mang theo một đám tang thi đi vào trong.

"Ừ"

Tô Linh Nhi rất tự nhiên cầm tay Minh Xa đang duỗi ra trước mặt.

"Thế nào?"

Minh Xa ôn nhu hỏi.

"Rất tốt!"

Tô Linh Nhi ngửa đầu lộ ra một nụ cười thật tươi.

"Giống như lời anh nói, hiện tại em đã là chúa tể của thế giới mới, là hy vọng tiến hóa của bọn họ."

Nghe được lời Tô Linh Nhi nói, Minh Xa một tay đem cô ôm vào trong ngực, ôn nhu nói:

"Em không chỉ là hi vọng và chúa tể của thế giới mới, mà còn là nữ hoàng của tang thi vương là anh!"

Minh Xa là tang thi đầu tiên tiến hoá đến bước cuối cùng, gọi là tang thi vương quả không sai.

"Này! Đừng nháo, trước tiên nên tăng thực lực cho đàn tiểu đệ này đi!"

Tô Linh Nhi vươn tay, vô số hạt trực tiếp chuyển hóa thành tinh hạch xâm nhập vào trong đầu tang thi.

Không quá mười lăm phút, Tô Linh Nhi ngừng lại.

Ngay sau đó, đám tang thi phía dưới đồng tử trong nháy mắt biến thành màu lam.

Oanh!

Tất cả tang thi này đồng loạt quỳ trên mặt đất, cao giọng nói: "Tham kiến ngô vương, nữ hoàng!"

"Đứng dậy!"

Theo lời Tô Linh Nhi, đám tang thi cùng đứng lên, sau đó ngẩng đầu lên như là bầy sói ngược lên không trung điên cuồng gầm rú! Khí thế ngập trời!

Ở một nơi khác, trong viện nghiên cứu tang thi.

Toàn bộ nhà khoa học trong viện giống như muốn dùng toàn bộ kiến thức cả đời của mình tập trung nghiên cứu viên tinh hạch màu đen này.

Cả ảnh chụp Tô Linh Nhi cùng với hộp đen trên trục thẳng lão Luru đều giao cho quân đội Ninh gia phụ trách ba khu vực tại châu Á.

"Cô ta tên gọi là Ngô Lan?"

Ninh Uyển Nhi nhìn bóng người quen thuộc trên ảnh chụp, cùng với màn hình đang chiếu lại nội dung hộp đen, quay sang hỏi Lý Lỗi cùng Trương Kiến đứng ở trước mặt.

"Đúng vậy!"

Lý Lỗi đứng sững thật trả lời.

Không biết vì sao, rõ ràng cô gái này nhỏ hơn hẳn vài tuổi lại làm hắn cảm thấy thập phần nguy hiểm.

Có lẽ đây là thực lực của thế hệ sau trong ba thế lực lớn!

Mà đây cũng là lần đầu tiên hắn bị cấp cao ở Ninh gia gọi tới.

"Ha ha, thật là thà giết nhầm còn hơn bỏ sót."

Ninh Uyển Nhi đem ảnh chụp trong tay hung hăng nắm chặt thành một nắm.

Tầng hầm ngầm lâu đài Ninh gia, Ninh Uyển Nhi đem ảnh chụp ở nước Z ném tới trước mặt Ninh Sấm Đình.

"Cha, người quả nhiên không nói sai, người chị gái tốt kia thật sự không chết, chỉ có điều, lần này cô ta sẽ không có vận khí tốt như vậy!"

Ninh Sấm Đình nhìn bộ dáng quen thuộc trên ảnh chụp, trong lòng rớt cuộc thử dài nhẹ nhõm một hơi, lại nghe câu nói phía sau của Ninh Uyển Nhi, chậm rãi ngẩng đầu lên, lộ ra một nụ cười trào phúng: "Con gái của ta là người lợi hại nhất trên đời này! Là người thừa kế duy nhất trong lòng ta! Rồi sẽ có một ngày con bé lấy tư thế của một vương giả để trở về!"

Thấy Ninh Sấm Đình đến bây giờ còn đối với Tô Linh Nhi tin tưởng vững chắc như thế, khuôn mặt vốn xinh đẹp của Ninh Uyển Nhi đột nhiên lộ ra một biểu tình dữ tợn.

"Ninh Sấm Đình, Ninh Uyển Nhi tôi có điểm nào so ra kém Ninh Khuyết, năm tuổi tôi đã thức tỉnh dị năng, nhưng cô ta thì sao, đến bây giờ vẫn là một phế vật không thức tỉnh được dị năng!!!"

31.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Tiến công nữ hoàng mặt thế (28)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Trong viện nghiên cứu tang thi, đối với việc nghiên cứu tang thi, mọi người đều không có đầu mối.

Thẳng đến khi lão Luru nhớ tới một luận văn tuyệt mật đã phủ đầy bụi từ lâu.

Vì thế, mọi người đều thấy lão Luru cầm mấy tờ giấy ó vàng, thậm chí sắp mực nát trong tay, tập trung tinh thần đọc.

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng thí nghiệm lâm vào một mảnh tĩnh mịch.

Qua một hồi lâu, mặt già của lão Luru trắng bệch, vô lực nói: "Xong đời, nhân loại chúng ta đều sắp bị diệt sạch!"

Một câu của lão Luru nói ra làm tất cả mọi người không khỏi khiếp sợ, ồn ào mở miệng hỏi: "Lão Luru, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?!"

Lão Luru giật mình một cái, vội vàng đem tinh hạch thu lại, đi về phía phòng họp, vừa đi vừa mở miệng nói:

"Mau, nhanh chóng đem tam đại thế gia triệu tập lại đây!"

Một giờ sau, ở viện nghiên cứu tang thi.

Mấy chục trực thăng lần lượt hạ cánh xuống, đương gia tam đại thế lực được một đám dị năng giả hộ tống tiến vào bên trong viện nghiên cứu.

Ba phút sau, trong phòng hội nghị.

Lão Luru nhìn mọi người, biểu tình ngưng trọng nói: "Lần này đem các người triệu tập lại đây là có chuyện quan trọng liên quan tới tương lai của nhân loại."

Nghe thế, một người đàn ông trung niên hừ lạnh một tiếng: "Một đám nhà khoa học các người lúc nào cũng nói chuyện giật gân, lần đó nói như vậy không phải vì muốn lấy tài nguyên từ chúng ta để nghiên cứu khoa học sao!"

Người nói chuyện là tộc trưởng của Khoa Mục Ngươi một trong ba thế lực lớn ở châu Á, trong cơ thể có huyết thống cổ của Ấn Độ, hốc mắt hăm sâu, một cỗ tinh quang phóng ra, làm người ta cảm thấy có một loại cảm giác bị nhìn thấu.

"Tộc trưởng Khoa Mục Người, chờ nghe xong sau đó hãy quyết định."

Đôi tay lão Luru có chút run nhè nhẹ ấn chốt mở máy chiếu lên.

"Các vị nhìn thấy không đây là hình ảnh quay chụp được ở nước Z."

Bá!

Mọi người vừa thấy được bóng dáng của Tô Linh Nhi cùng Minh Xa không khỏi cả kinh, sau đó ồn ào xoay người nhìn về phía Ninh Uyển Nhi.

"Này đây không phải đích nữ Ninh gia —— Ninh Khuyết sao?"

"Đúng vậy, Uyển Nhi tiểu thư, cô không phải nói Ninh Khuyết tiểu thư thân nhiễm bệnh nặng ở nhà tĩnh dưỡng sao?"

.....

Đối với nghi vấn mọi người, Ninh Uyển Nhi đầu tiên là lộ ra một biểu tình khiếp sợ, vẻ mặt không thể tưởng tượng hỏi: "Chị ấy thế mà chạy đến nước Z?! Cha cũng vì chị ấy không từ mà biệt mà bệnh nằm trên giường."

Nhắc tới Ninh Sấm Đình, Ninh Uyển Nhi lập tức hồng mắt, nước mắt không nhịn được đảo quanh.

Lão Luru cũng cảm thấy thập phần kinh ngạc, bởi vì hắn ta chưa từng gặp qua Ninh Khuyết.

"Trách không được, lần này tôi không phải Ninh gia chủ đâu."

Có người mở miệng nói, cùng lúc đó, Ninh Uyển Nhi xoa xoa nước mắt, đối với lão Luru hỏi: "Lão Luru, chuyện này rốt cuộc là sao? Vì sao chị tôi và anh Minh Xa lại ở nước Z, hơn nữa vì sao đôi mắt anh Minh Xa lại thuần trắng giống tang thi?"

Ninh Uyển Nhi vừa nói như vậy, tầm mắt mọi người tức khắc bị cặp mắt thuần trắng của Minh Xa thu hút.

"Không sai! Lần này tôi gọi mọi người tới đây là vì chuyện này, đây là luận văn do tiến sĩ Đại Bản viết."

Lão Luru in luận văn của tiến sĩ Đại Bản thành nhiều bản phân phát cho mọi người.

Ào ào xôn xao.....

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng họp chỉ còn lại âm thanh lật trang giấy.

Hồi lâu, vẻ mặt tất cả mọi người khiếp sợ ngẩng đầu lên nhìn về phía lão Luru.

"Ông muốn nói nhân loại chúng mới là thành phẩm tiến hoá thất bại?!"

Nghe vậy, lão Luru trịnh trọng gật gù đầu: "Không sai! Các người xem cái này!"

Lão Luru lấy tinh hạch mang về từ nước Z.

"Theo tiến sĩ Đại bản, đây là tiêu chí đầu tiên của nhân loại mới —— tinh hạch!"

Mọi người nhìn tinh hạch màu đen, Ninh Uyển Nhi nhìn thoáng qua hình ảnh Tô Linh Nhi trên màn hình, khóe miệng lộ ra một nụ cười âm hiểm, sau đó giả bộ một bộ kinh ngạc bộ dáng hỏi: "Lão Luru, theo như ông nói vậy chị tôi và anh Minh Xa đều là phân đồ của nhân loại?!"

Ninh Uyển Nhi thực nhảy bén nhanh chóng trộm hất nước mắt, lập tức làm Tô Linh Nhi cùng Minh Xa đứng mặt đối lập với cả nhân loại.

Edit: bị ổi vô liêm sỉ, ui edit mà muốn ngược đả người này ghê □□□

31.8.3018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Tiến công nữ hoàng mặt thế (29)

Edit: Linh lady

Lời Ninh Uyển Nhi vừa thốt ra thành công làm mọi người chú ý, qua một lúc lâu, mọi người mới chậm rãi đề nghị nói: "Lão Luru, vì an toàn của cả nhân loại, chúng ta phải phái ra toàn bộ vũ trang tới nước Z, đem tang thi biến dị tiêu diệt toàn bộ!"

Hiện tại tang thi khừu giác, thính giác, thể lực..... So với nhân loại bình thường không biết đã cường đại hơn bao nhiêu lần.

Ngay cả nhân loại đã thức tỉnh dị năng cũng không nhất định có thể dễ dàng chiến thắng một ít tang thi cường đại.

Càng đừng nói tang thi thức tỉnh dị năng, đạt được trí lực.....

Chuyện này giống như tạo hoá vui đùa với nhân loại còn may mắn sót lại.

Cho nên, vì tương lai nhân loại, bọn họ nhất thiết phải ra tay trước khi đám tang thi kia tiến hoá xong.

"Các vị cảm thấy thế nào?"

Lão Luru nhất thời thấy im lặng, lên tiếng hỏi.

Làm nhà khoa học, hẳn ta hiểu rõ tiến hoá của vạn vật, người thích ứng được thì sống sót là đạo lý vô cùng dễ hiểu, nhưng là làm một con người, hẳn ta lại không hy vọng nhân loại đi tới diệt vong!

"Tôi đồng ý!"

"Tôi cũng đồng ý!"

Ba thể lực đã có hai người tỏ thái độ, chỉ còn lại Ninh Uyển Nhi có quan hệ huyết thống với Tô Linh Nhi không có tỏ thái độ gì.

Ninh Uyển Nhi nhìn mọi người nhìn về phía mình, trong lòng hưng phấn không thôi.

Bởi vì đây đúng là hiệu quả mà cô ta muốn!

Ninh Khuyết không phải rất lợi hại sao, không phải ngay cả ngã từ trên trực thăng xuống cũng không chết sao, như vậy cô ta sẽ khiến cho cô trở thành địch nhân toàn nhân loại!

Ninh Uyển Nhi nhìn thoáng qua Tô Linh Nhi trên màn hình, sau đó mang theo một tia ghen ngào khóc nức nở nói: "Vì hy vọng toàn nhân loại, Ninh gia chúng ta nguyện ý duy trì quyết định của các vị."

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người thở dài nhẹ nhõm một hơi, ồn ào tán thưởng Ninh Uyển Nhi thâm minh đại nghĩa, còn có người nói Ninh Sấm Đỉnh trăm năm sau, sẽ đưa Ninh Uyển Nhi ngồi trên vị trí gia chủ Ninh gia.

Ở một nơi khác trong hang động.

Trải qua một đoạn thời gian khảo sát, Tô Linh Nhi chọn ra mười tang thi từ những tang thi tiến hoá cấp hai, giúp đám tang thi hoàn thành bước tiến hóa cuối cùng.

Mười tang thi này được Tô Linh Nhi gọi là "Tử Thần"!

Nhìn mười tang thi phía dưới, Tô Linh Nhi đứng ở vị trí tối cao, khí phách của vị thần tạo hoá không tự chủ được toát ra.

"Nhớ kỹ một chút, làm Tử Thần, trước nay đều chỉ là cướp đoạt sinh mệnh người khác, không có người nào có thể thu thập các ngươi!"

"Vâng, thưa nữ hoàng!"

Mười tang thi này đều đã thức tỉnh dị năng, đồng tử chuyển thành màu tím, thực lực đã không tầm thường.

Càng quan trọng hơn là mười tang thi này đều là những dị năng cường đại được chọn lựa kỹ lưỡng.

"A Ninh, mau xem, lại có một số lớn tang thi tới đây muốn gia nhập với chúng ta."

Nghe tiếng, Tô Linh Nhi từ trong hang động đi ra ngoài, Minh Xa đứng ở bên ngoài nhìn đến Tô Linh Nhi bị thành viên "Tử Thần" vây quanh ra tới, lập tức bước nhanh, đem một đám tang thi này đuổi đi, tự mình đứng ở vị trí gần nhất bên người Tô Linh Nhi.

Thành viên Tử Thần nhìn tang thi vương nhà mình, không, chuẩn xác mà nói hẳn là gọi là đám thi vương, bộ dáng sợ nữ hoàng bị cướp đi, nhin không được cúi đầu cười trộm.

Xem ra khí phách tang thi vương là bị nữ hoàng ăn gấu gao!

Nữ hoàng rõ ràng cũng thập phần hưởng thụ loại không khí này.

"Ai!"

Một thành viên Tử Thần thở dài một hơi, dùng ngôn ngữ lưu hành nhất gần đây nói: "Thật không nghĩ tới nữ hoàng cùng vương thượng có thể thú vị như vậy, vậy mà lại thích ngược thì!"

Nhà người ta đều là ngược cầu, lão đại nhà bọn họ lại có một sở thích cổ quái đam mê..... Thích ngược thì!

Tô Linh Nhi đem một đám tang thi cuối cùng đã tiến hoá thành cấp hai, tiến về nước Z đã khôi phục bộ dáng trật tự của một quốc gia.

Khi tiến hoá tới cấp thứ hai tang thi cũng đã có ý thức học hỏi cùng tư duy, sẽ không tự ý làm loạn.

31.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Tiến công nữ hoàng mặt thế (30)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Cho nên, thời gian này, Tô Linh Nhi ngoại trừ tiến hành thăng cấp cho tang thi ra, thời gian còn lại đều dùng để sắp xếp các tang thi cấp hai trùng tu lại nước Z sau "Tai sau".

(Beta: thực sự không hiểu câu này với đoạn cuối của chương trước:v)

Đương nhiên, quá trình trùng kiến "Tai sau" này cũng không tốn quá nhiều thời gian, bọn họ liền nghênh đón một đám khách không mời mà đến.

Ngày ngày, Minh Xa đều quán lấy Tô Linh Nhi.

"A Ninh, anh muốn ăn!"

"Mau cho anh ăn đi."

.....

Tô Linh Nhi nhìn bộ dáng Minh Xa làm nũng, hắc tuyến đầy đầu.

Cô phi thường hoài nghi có phải bản thân đã gặp tang thi vương giả không!

Cuồng đã đâu? Khí phách đâu?

Con mẹ nó, chắc biến thành tinh hạch để ăn rồi!

Tô Linh Nhi sử dụng dị năng ngưng tụ ra một đồng tinh hạch, lúc sau, không thèm để ý tới Minh Xa, ngạc nhiên là Minh Xa lại thần nhiên bỏ lại đồng tinh hạch mỹ vị kia, như cũ đi theo phía sau Tô Linh Nhi.

"A Ninh, anh nói không phải ăn cái này!"

Từ khi bước qua cấp cuối cùng, trừ phi là bị trọng thương, nếu không hấn cũng không cần ăn tinh hạch bồi sung.

"Vậy ăn cái gì?"

Tô Linh Nhi xoay người nhìn Minh Xa đôi mắt sói đôi đỏ lên loé ánh sáng, lập tức nhận ra có điểm không thích hợp.

"Em có thể hỏi nó một chút!"

Minh Xa lập tức đem Tô Linh Nhi ôm vào trong ngực.

Mặc dù là hai người cách một lớp quần áo, Tô Linh Nhi như cũ cảm nhận được vật nào đó đang đâm vào bụng mình.

"Anh..... Luru mạnh!"

Tô Linh Nhi sắc mặt đỏ bừng.

Nghe vậy, từ trên khuôn mặt đã tỉnh của Minh Xa lộ ra nét cười hài hước: "Đường đường là nữ hoàng, như thế nào lại bị chút khó khăn này dọa sợ được, chẳng lẽ em đã quên ngày ấy ở dòng suối nhỏ nó đã bị em sờ soạn hết rồi sao!"

Tô Linh Nhi bị Minh Xa chọc thủng, lập tức ra vẻ trấn định phản bác nói: "Cái này có thể giống nhau sao, lần trước do trí lực anh chưa phục hồi, ta em chỉ xem anh như đứa trẻ, cho nên mới....."

"Chính xác! Không giống nhau!"

Minh Xa thu hồi tươi cười, trầm tư nói.

Tô Linh Nhi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ cách nhanh chóng chạy thoát.

Nào biết, Minh Xa đột nhiên dùng một chút lực khiến cho thân thể hai người dính sát vào nhau.

"A Ninh nói không giống nhau chính là nó thay đổi....."

Minh xa cúi đầu nhìn Tô Linh Nhi trong lòng ngực.

Tô Linh Nhi bị Minh Xa ôm chặt, không thể động đậy, hơn nữa trên bụng còn bị một cây gậy sắt nóng cháy đâm vào, quả thực là khó chịu cực kì, không biết vì sao cảm thụ nhiệt độ trên người Minh Xa, Tô Linh Nhi chỉ cảm thấy trong cơ thể cảm giác xao động.

"Anh..... Nhanh tránh ra cho em, anh có tin em lấy tinh hạch trong đầu anh ra không."

Tô Linh Nhi uy hiếp Minh Xa, nhưng hoàn toàn không có chút tác dụng nào, càng đừng nói đã bị *** Minh Xa khống chế được.

Cúi đầu xuống thờ dốc triền miên hôn.

Làm đường khí trong miệng Tô Linh Nhi trong nháy mắt bị rút cạn, trong đầu chỉ còn nộ hôn này, cả người mềm nhũn.

Lúc hai người đang động tình, đột nhiên một thành viên trong đội Tử Thần nháy mắt xuất hiện ở bên trong hang động la lớn: "Nữ hoàng, không tốt, bên ngoài xuất hiện kẻ xâm lấn, số lượng rất nhiều!"

Oanh!

Người xông tới tên là a Quyền, vẻ mặt mong bức, vừa thấy Tô Linh Nhi cùng Minh Xa như sắp thành một người thất thố lấy tay che mắt lại.

"Không được!"

A Quyền lập tức hiểu được, nếu là chuyện tốt của nữ hoàng cùng vương thượng bị mình phá hủy, hẳn chính là mười cái mạng cũng không đủ chết.

Giây tiếp theo liền muốn sử dụng dị năng của mình rời đi.

Nhưng mà, cảm nhận được sau lưng tầm mắt của người nào đó bởi vì không ăn đủ mà trở nên âm trầm, vội vàng dừng bước chân lại.

Có chút chột dạ xoay người cười lấy lòng nói: "Vương thượng, nữ hoàng, các người hai người tiếp tục, cái kia..... Bên ngoài kẻ xâm kia lần giao cho chúng tôi tôi xử lý."

31.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Tiến công nữ hoàng mặt thế (31)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Khụ khụ....."

Tô Linh Nhi ho nhẹ một tiếng, sau đó sắc mặt ngưng trọng, lại lần nữa hóa thân thành nữ hoàng bệ hạ lạnh như băng.

"Cái gì mà kẻ xâm lấn, bọn họ là đi tìm chết sao!"

Nói xong, cô mặc kệ Minh Xa, một mình đi ra ngoài hang động.

A Quyền nhìn bóng dáng Tô Linh Nhi, cảm giác được ánh mắt oán hận phóng đến từ sau lưng, thân mình không khỏi run run.

phá hư chuyện tốt của vương thượng, nữ hoàng, nhận sai như thế nào mới sẽ không bị giết chết # cấp cứu!!! Cứu thi!!!

"Vương thượng, thuộc hạ không phải cố ý, đều là những kẻ xâm lấn đó, nếu không phải tại bọn họ, có cho thuộc hạ một trăm lá gan cũng không dám phá hư chuyện tốt ngài cùng nữ hoàng a!"

A Quyền vội vàng cúi đầu nhìn bóng dáng trên mặt đất càng ngày càng gần, tâm đều sắp từ cổ họng nhảy ra ngoài.

Minh Xa xụ mặt, đi đến bên người a Quyền.

Lạnh lùng nói: "Nhanh chóng mang bốn vương đi ra ngoài!"

Hắn cần phải thời thời khắc khắc bảo hộ ở bên người A Ninh.

Bởi vì hắn không chỉ có là tang thi vương càng là đệ nhất kỵ sĩ của nữ hoàng!

Nghe vậy, a Quyền vội vàng đứng dậy thở dài nhẹ nhõm một hơi, ngay sau đó vươn tay nói với Minh Xa: "Vương thượng, xin ngài đặt tay lên tay thuộc hạ."

Minh Xa vươn một bàn tay đặt lên, thân ảnh hai người nhoáng lên, nháy mắt biến mất ở trong hang động.

Minh Xa vừa ra liền thấy một đám trực thăng đang bay tới, phù đen không trung như châu chấu.

"Ninh Khuyết, Minh Xa, hai người các ngươi nhanh chóng đầu hàng, nếu không chúng ta sẽ phát lệnh mạt sát!"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi cười lạnh một tiếng, quay sang Minh Xa vừa mới tới nói: "Xem ra bọn họ đã biết chân tướng."

"Hừ, biết thì như thế nào, chẳng lẽ chờ đến khi chúng ta hoàn tất sao!"

Bánh răng tiến hoá ở một khắc này lặng yên chuyển động.

Nhân loại nhất định phải bị đào thải!

Tô Linh Nhi nhìn thoáng qua Minh Xa, tức khắc có chút thận trọng, xoay người sang chỗ khác.

Nhìn tang thi phía dưới nói: "Thông báo cho bên dưới, tất cả đề phòng! Triệu tập dị năng thủ đến đây."

"Rõ!"

A Lãm được mệnh lệnh, lập tức thông báo cho phía dưới.

Hắn cũng giống a Quyền, đều là thành viên của Tử Thần.

"Ninh Khuyết, cô làm nhân loại vậy mà lại làm bạn với tang thi, chẳng lẽ không cảm thấy cảm thấy thận trọng sao?!"

Lời chất vấn truyền từ trên phi cơ đến chỗ Tô Linh Nhi.

Nghe thế, tất cả tang thi, bao gồm thành viên Tử Thần đều xoay người nhìn Tô Linh Nhi.

Thấy thế, Tô Linh Nhi không kiên nhẫn cau mày.

"Một đám bọn đạo chích, muốn đánh thì đánh, như thế nào nhiều lời vô nghĩa như vậy!"

Tô Linh Nhi nói xong tức khắc làm tang thi phía dưới nhiệt huyết sôi trào, sôi nổi hô hò hét nói: "Nữ hoàng khí phách!"

"Nữ hoàng vạn tuế!"

"Nữ hoàng, chúng ta vĩnh viễn tôn sùng ngài!"

"Nữ hoàng, chúng ta yêu người!"

.....

Bá bá bá!

Vừa nghe thấy câu cuối cùng, đám tang thi nhanh chóng tản ra, rời xa tên tang thi vừa hô khẩu hiệu này.

Tên kia tang thi vừa thấy ánh mắt của Minh Xa truyền đến có chứa uy áp nhìn chăm chú, vội vàng mở miệng giải thích nói: "Chúng ta yêu nữ hoàng, là không trợn mắt bắt kì tạp chất gì, yêu thuần khiết, là một loại yêu kiều sùng bái, là một loại kính yêu bình dân đối với thần!"

Nhìn đáng vẻ tang thi phía dưới đang luống cuống, Tô Linh Nhi phụt một tiếng cười ra tiếng, nói với Minh Xa ở phía sau: "Được rồi, hiện tại quan trọng nhất là chuyện trước mắt!"

Minh Xa nhìn lướt qua trực thăng phía trên, kinh thường nói: "Cho anh mười phút, anh làm cho bọn họ trở thành pháo hoa sáng lạn chúc mừng em trở thành chúa tể thế giới mới!"

Nghe vậy, vẻ mặt Tô Linh Nhi ngơ ngác.

Theo như lời Minh Xa, cô không phải không có nghĩ tới, nhưng không biết vì sao cô luôn cảm thấy có chút không ổn.

Nhân loại cùng tang thi thật sự nhất thiết phải đứng ở mặt đối lập sao?

Đang lúc cô lâm vào trầm tư, từ trên phi cơ truyền đột nhiên đến một giọng nói quen thuộc.

Edit: Mơ ước của các mỹ nhân là gì? Mơ ước của ta chính là đi rải đường khắp Wattpad nhưng tại sao ta lại lệch lạc sang bi hài thế này... □ □ □ * lẩn lộn ăn vạ*

31.8.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Tiến công nữ hoàng mặt thể (32)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Chị, anh Minh Xa, hai người hãy đầu hàng đi, không nên dẫn dắt đám tang thi này đối đầu với nhân loại!"

Ninh Uyển Nhi cầm loa tiếp tục hô.

"Chị, chỉ cần chị trở về, chúng ta vẫn nguyện ý tiếp nhận chị, tin tưởng em, chỉ cần cha ra mặt có thể lưu lại cho chị một con đường sống."

Nghe được giọng nói của Ninh Uyển Nhi, trong nháy mắt Tô Linh Nhi có chút hoảng hốt.

Đây là lần đầu tiên cô chạm mặt với Ninh Uyển Nhi!

Nhưng mà, nếu đã như Ninh Uyển Nhi nói, như vậy cô lại giống như không cần suy xét nhiều.

Lúc trước, khi thành lập quân đoàn tang thi này không phải là đánh vào Ninh gia sao!

"Tang thi hệ Lôi tập hợp!"

"Tang thi hệ phong tập hợp!"

"Tang thi hệ hỏa tập hợp!"

Bên trong lời nói của Tô Linh Nhi vô tình lộ ra phong phạm vương giả.

"Công kích!"

Tiếng nói vừa dứt, tang thi thức tỉnh dị năng hệ lõi lập tức hướng tới không trung giữa trực thăng phóng ra lõi điện.

Tang thi hệ hoà, hệ phong bên cạnh phối hợp tấn công, cầu lửa đón gió mà bắn, hỏa thể càng lúc càng lớn.

"Này....."

Mọi người bên trên đều sửng sốt.

Bọn họ không có dự đoán được Tô Linh Nhi nhanh như vậy đã bắt đầu công kích, một chút đàm phán đường sống cũng không giữ lại.

Càng làm cho bọn họ không có dự đoán được chính là đám tang thi mới xuất hiện dị năng này lại lợi hại như vậy.

"Xuất kích!"

Cùng lúc đó, nhân loại cũng khởi xướng công kích.

Hơn nữa cùng lúc bắn ra đạn tín hiệu, ra hiệu cho quân đội dị năng cách đó mười dặm.

Vèo vèo vèo.....

Từ trên trực thăng bắn ra đủ loại đạn pháo rơi xuống như mưa.

Lõi phóng ra chạm vào cầu lửa, ở giữa không trung nổ tung.

Một ít không va chạm, bay về phía Tô Linh Nhi.

"Nữ hoàng!"

Thành viên Tử Thần thấy một màn như vậy lập tức muốn ra tay.

Trong một giây tích tắc, đồng tử thuần sắc trắng của Minh Xa chợt biến thành màu tím thâm bí mông ảo.

Móng vuốt trong tay nhanh chóng dài ra, xôn xao.....

Trực tiếp cắt quả cầu kia làm đôi.

Nhìn người đối diện ra tay với Tô Linh Nhi, một đám tang thi phía dưới lập tức bị chọc giận, tức khắc phát huy dị năng đến cực hạn.

Ngắn ngủn một tiếng, tất cả trực thăng trên kia đều bị bắn trúng, tất cả sắp tan rã, thậm chí một ít trực thăng không chịu nổi chấn động rớt xuống xuống dưới.

"Tang thi dị năng thổ, bảo hộ!"

Ầm ầm ầm!

Các tang thi hệ thổ ở nhiều nơi khác nhau tức khắc phát động dị năng.

Chỉ chốc lát sau, đỉnh đầu xuất hiện nửa vòng tròn hình vách tường đem mọi người bao phủ ở trong đó.

Mấy chiếc trực thăng mất khống chế liên tiếp lao vào đỉnh nửa vòng tròn.

Tại một khắc trước khi trực thăng mất khống chế, có người nhanh chóng nhảy dù chạy trốn.

Nửa tiếng nữa trôi qua,

Bên ngoài không còn truyền đến tiếng nổ mạnh, Tô Linh Nhi mới hạ lệnh đem tường đất phá bỏ.

Đập vào mắt là một đồng xác trực thăng, nhưng không nghĩ tới là sau khi Tô Linh Nhi vừa hạ lệnh xong, ở phía sau tường, bọn họ tự nhiên bị một vòng dị năng giả vây quanh.

"Hừ, phản đồ, chẳng lẽ cô cho rằng chúng ta cũng chỉ có chút này thủ đoạn sao!"

Một người cầm đầu trong đó nói.

Ngược lại đám tang thi nghe xong, ồn ào tỏ vẻ khó hiểu.

Vì sao đám nhân loại này lại có loại tư tưởng tự tin mù quáng như vậy?!

Dị năng giả rất lợi hại sao?

Ngại quá, đám tang thi bọn họ giống như đều là dị năng giả.

Tô Linh Nhi nhìn mọi người bên ngoài mở miệng nói: "Cho các người hai lựa chọn, hoặc là đầu hàng, hoặc là chết!"

Tô Linh Nhi vừa dứt lời người cầm đầu nọ liền khinh thường ngắt lời nói: "Khẩu khí thật lớn, chỉ là một phản đồ nhân loại, chân chính nên đầu hàng chính là các người mới đúng, một đám gia hỏa tiến hóa không hoàn toàn!"

Hiển nhiên người này vô cùng hận tang thi!

Nhưng là hắn ta cũng không biết chân chính bị tạo hoá vứt bỏ không phải tang thi mà là bọn họ nhân loại tự cao tự đại tự cho mình là thanh cao.

7.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Tiến công nữ hoàng mặt thế (33)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Phải không?"

Tay Tô Linh Nhi vừa nhấc lên, người kia trừng lớn đôi mắt, chỉ cảm thấy từ trong đầu bay ra một đồ vật, ngay sau đó một cỗ nhiệt lưu từ trên đỉnh đầu chảy xuống, che khuất đôi mắt hắn ta.

"Ngô....."

Người nọ trực tiếp ngã xuống đất.

Các dị năng giả khác nhìn lỗ thủng to trên đỉnh đầu hắn ta.

Một đám đều kinh ngạc nhìn Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi đem tinh hạch lấy từ trong đầu dị năng kia treo ở giữa không trung.

Phía trên viên tinh hạch kia còn dính một ít não màu hồng của người.

Một ít dị năng có tố chất tâm lý kém thấy một màn này trực tiếp ngất đi.

"Làm dị năng giả, trong đầu của các người đều có một đồ vật gọi là tinh hạch, nó là nguyên nhân giúp các người thức tỉnh dị năng, mà tương tự như vậy tang thi trong mắt các người cũng có tinh hạch, khác ở chỗ bọn họ có thể tiến hóa ba lần, mà các người chỉ có thể vào hóa một lần! Cho nên nói, ai rốt cuộc là bại phẩm trong lòng các người tự mình rõ ràng!"

.....

Tô Linh Nhi bình tĩnh nói ra tất cả.

Dị năng nhân loại lâm vào tĩnh lặng như chết.

Một lúc lâu sau, những người này sắc mặt trắng bệch nói: "Nếu chúng tôi đều đã bị tạo hoá vứt bỏ, tự nhiên không thể bị ngài vứt bỏ, nữ hoàng bề hạ!"

Thấy những dị năng giả nhân loại này thần phục, Tô Linh Nhi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Mặc dù cô hiểu được tất cả, nhưng nói đến cùng thân phận của cô vẫn là nhân loại, cho nên coi không hy vọng nhân loại bị diệt sạch như vậy!

"Thật tốt, các người về sau sẽ vì quyết định này cảm thấy may mắn, a Lãm đưa bọn họ đi."

"Dạ!"

Cứ như vậy, thủ đoạn tam đại thế gia đều bị Tô Linh Nhi dễ dàng hóa giải.

Việc còn lại đó là tìm được Ninh Uyển Nhi, cô rõ ràng nhớ rõ Ninh Uyển Nhi cũng đi vào nước Z, hơn nữa xung quanh căn bản không có thi thể của Ninh Uyển Nhi, nếu như Ninh Uyển Nhi còn sống.

"A Minh!"

Tô Linh Nhi một mở miệng, bên cạnh lập tức xuất hiện một tang thi nam diện mạo như ánh mặt trời.

"Nữ hoàng bệ hạ, có cái gì phân phó."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi vươn tay đề trước mũi a Minh.

"Giúp ta tìm một cô gái tên là Ninh Uyển Nhi, cô ta là em gái cùng cha khác mẹ với ta, trong cơ thể hẳn là có một ít hơi thở giống ta."

"Dạ!"

Tang thi rên là a Minh hít sâu một hơi.

Nhắm mắt lại, lập tức phát động dị năng, vô số điểm sáng xuất hiện ở trong đầu hắc, rốt cuộc, ở hang động cách đây mười dặm tìm được thân ảnh Ninh Uyển Nhi.

"Nữ hoàng, tìm được rồi! Chỉ là....."

Nữ hoàng bệ hạ phân phó hẳn tìm một cô gái gọi là Ninh Uyển Nhi, nhưng mà hẳn lại cảm nhận thêm được, một nam nhân trung niên có hơi thở tương tự.

So với cô gái gọi là Ninh Uyển Nhi kia, hơi thở trên người nam nhân trung niên kia cùng hơi thở trên người nữ hoàng bệ hạ càng thêm nồng đậm.

"Làm sao vậy?"

Tô Linh Nhi mở miệng hỏi.

Mỗi một thành viên của Tử Thần đều có một dị năng đặc thù riêng.

Dị năng của A Minh là có thể băng vào mạnh mẽ nào đó, tiến hành ý thức tìm người, thậm chí đối với một ít người có dị năng yếu có thể trực tiếp cướp đoạt quyền không chế thân thể.

Sau khi Tô Linh Nhi nghe được còn có một người giống hơi thở giống cô, tức khắc nghĩ tới cái gì, vội vàng nói: "Tử Thần tập hợp!"

Bá bá bá.....

Trong nháy mắt, mười thành viên Tử Thần đi tới trước mặt Tô Linh Nhi.

"A Minh, đem vị trí mục tiêu nói cho a Quyền."

"Dạ!"

A Quyền nhận được tin tức, lập tức nhìn về phía a Lãm bên cạnh.

A Lãm hơi hơi mỉm cười, sau đó đối với Tô Linh Nhi cùng Minh Xa nói: "Vương thượng, nữ hoàng, xin đắc tội!"

Tô Linh Nhi gật gù đầu, chỉ thấy một đạo bạch quang đem Tô Linh Nhi, Minh Xa cùng với thành viên Tử Thần bao trùm, chờ đến bạch quang biến mất, chỉ còn lại có a Quyền cùng a Lãm.

7.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Tiến công nữ hoàng mặt thể (34)

Edit: Linhlady

"Đur lại giao cho cậu!"

A Lãm nói với a Quyên.

A Quyên khinh thường cười nói: "Còn không phải là mười dặm sao, cho dù là trăm dặm, ngàn dặm, chỉ cần cho tôi tọa độ chuẩn xác tôi cũng có thể thuần di qua đi."

Huu.....

Hai người nháy mắt biến mất tại chỗ.

Ở một nơi khác, Ninh Uyển Nhi ở dưới sự bảo vệ của trưởng lão Ninh gia, thừa dịp chiến loạn trốn thoát.

"Thật không nghĩ tới hiện tại tang thi đã cường đại như thế này!"

Trưởng lão Ninh gia tưởng tượng đến lời quang cùng hỏa cầu đầy trời, trong lòng không khỏi run lên.

Khuôn mặt Ninh Uyển Nhi âm trầm, móng tay hung hăng đâm vào lòng bàn tay mình.

"Vì sao? Vì sao? Rõ ràng đã điều động toàn bộ quân đội khu vực châu Á lại vẫn không thể giết cô ta!"

"Vì sao cô ta có thể sống ở trên thế giới này!"

"Vì sao rõ ràng tôi mới là người thức tỉnh dị năng trước, nhưng tất cả mọi thứ đều không thuộc về tôi!"

Ninh Uyển Nhi không cam lòng!

Khi cô ta nhìn Ninh Sấm Đình bị tiêm thuốc mê nằm ở kia, nở một nụ cười âm trầm.

"Trưởng lão, đánh thức hắn!"

Hắn trong miệng Ninh Uyển Nhi dĩ nhiên là Ninh Sấm Đình.

Sau khi nghe Ninh Uyển Nhi nói xong, trưởng lão Ninh gia không khỏi lo lắng nói: "Tiểu..... Gia chủ, dị năng của hắn thập phần cường đại, nếu tính lại nói có thể hay không?"

"Yên tâm, nơi này có một loại thuốc làm người có dị năng tạm thời mất đi năng lực, tiêm vào cho hắn rồi đánh thức."

"Được!"

Ninh Sấm Đình tỉnh lại phát hiện mình cũng không có bị nhốt trong địa lao nữa.

"Cha, người biết không? Nhân loại chúng ta mới là thứ bị tạo hoá vứt bỏ, đám tang thi kia mới là chúa tể tương lai, là hy vọng mới, mà con gái của người, chị gái tốt của tôi —— Ninh Khuyết, hiện tại đã là nữ hoàng tang thi!"

Sau phút kinh ngạc ngẩn ngui, Ninh Sấm Đình biết được Ninh Khuyết còn sống, rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, lo lắng trong lòng cũng buông xuống.

Ninh Uyển Nhi đột nhiên ghé mặt tới gần Ninh Sấm Đình, lộ ra biểu tình dữ tợn, dùng một loại ngữ khí gần như biến thái, cuồng nhiệt nói: "Cô ta lợi hại thì như thế nào, tôi vẫn có thể thắng cô ta, đó chính là..... Ngài cuối cùng là chết ở tay của tôi!"

Trưởng lão Ninh gia đứng bên cạnh nghe được lời này vội vàng mở miệng khuyên nhủ:

"Tiểu thư, ngài không thể giết hắn, giết hắn chúng ta trở về như thế nào, chúng ta cùng đại tiểu thư đàm phán như thế nào!"

"Hừ!"

Ninh Uyển Nhi cười lạnh một tiếng, xoay người lại, nói với trưởng lão Ninh gia: "Ông lại đây, thật ra tôi có một kế hoạch!"

Về mặt trưởng lão Ninh gia nghi hoặc, nhưng vẫn chậm rãi tới gần Ninh Uyển Nhi.

Phụt!

Một đao đâm vào giữa trái tim.

"Tiểu thư, cô....."

Ninh Uyên Nhi nhìn trưởng lão Ninh gia ngã vào giữa vũng máu, khinh thường nói: "không cần chống cự làm gì, con dao này đã bôi thuốc khắc chế dị năng."

"Phốc phốc....."

Trưởng lão Ninh gia sau khi phun ra hai ngụm máu tươi trực tiếp tắt thở, chết không nhắm mắt.

"Lập tức sẽ đến người thôi, phụ thân đại nhân!"

Ninh Uyên Nhi cầm dao nhỏ bước từng bước về phía Ninh Sấm Đình.

"Nói thật cho ông biết, nếu ông đối xử tốt với tôi một chút, tôi cũng sẽ không biến thành cái dạng này!"

"Từ nhỏ đến lớn tôi đều không hiểu vì sao ông sủng ái một cái phế vật không thể thức tỉnh dị năng như vậy!"

"Chẳng lẽ chỉ là bởi vì tôi là thứ xuất sao?"

.....

Ninh Sấm Đình nghe Ninh Uyên Nhi từng câu lên án, bắt đầu dĩ lắc đầu.

Lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, hấn làm sao có thể bắt công!

Chẳng lẽ cô ta đã quên ông từng tìm máy móc của đại sư lúc trước là vì dạy dỗ hai chị em bọn họ.....

Chỉ là đến cuối cùng chỉ có Ninh Khuyết kiên trì làm theo!

Cũng là vì Ninh Khuyết không sợ khó khăn, kiên trì không ngừng, khiến hấn quyết định muốn cho Ninh Khuyết làm gia chủ Ninh gia đời kế tiếp.

7.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Tiến công nữ hoàng mặt thể (35)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Cho nên, cha thân yêu, ông thiếu tôi nhiều như vậy, dùng một cái mạng tôi hoàn lại chắc không thiệt đi!"

Trên mặt Ninh Uyên Nhi dính một vết máu.

Phối hợp với nụ cười âm trầm khủng bố, quả thực giống như là ác quỷ từ trong địa ngục bò ra.

Ninh Sấm Đình nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói: "Uyển Nhi, thật ra trong lòng con vẫn luôn hiểu rõ vì sao ta chọn Khuyết Nhi làm gia chủ!"

"Tôi không rõ!"

Nào biết nghe được Ninh Sấm Đình nói, Ninh Uyên Nhi giống như phát điên hô lớn.

"Tôi không rõ!"

"Mặc kệ thể nào, tôi đều phải làm cho cô ta cả đời tiếc nuối, mặc dù cô ta là chúa tể thế giới mới, là nữ hoàng tang thi, nhưng từ nay về sau cô ta sẽ không có cha yêu thương, ha ha! Tin tưởng khi cô ta biết ông chết trên tay tôi về mặt sẽ rất đặc sắc đi!"

Dứt lời, Ninh Uyên Nhi cầm dao nhỏ muốn đâm vào ngực Ninh Sấm Đình.

"Cha, cẩn thận!"

Tô Linh Nhi mới từ không gian của a Lãm ra đã nhìn thấy dáng vẻ Ninh Uyên Nhi phát rồ muốn đâm Ninh Sấm Đình không chút sức lực.

Vừa nghe thấy giọng nói của Tô Linh Nhi, trên mặt Ninh Uyển Nhi lộ ra một nụ cười gằn dở như cố chấp lại như hưng phấn.

Có thể khiến cô tận mắt chứng kiến, đây chính là lễ vật tốt nhất mà trời cao ban tặng.

Tốc độ đâm xuống của Ninh Uyển Nhi càng lúc càng nhanh.

Dưới tình thế cấp bách Tô Linh Nhi vội vàng bước đến.

Đó là một loại ràng buộc đến từ huyết thống!

Phốc!

Ninh Sấm Đình vốn tưởng rằng mình cứ như vậy chết đi, ở lúc sắp chết, bên tai lại vang lên giọng nói của con gái mà ông tưởng niệm bấy lâu, đây cũng là ban ân của trời cao rồi.

Nhưng là ông chờ một lúc lâu sau, cũng không cảm nhận được sinh mệnh dần dần trôi đi.

Chậm rãi mở to mắt, liền thấy vẻ mặt Tô Linh Nhi may mắn nhìn ông.

"Cha, hại ngài chịu khổ!"

Ninh Sấm Đình nhìn lại, chỉ thấy cánh tay Tô Linh Nhi cầm một con dao nhỏ sắc bén, máu tươi theo miệng vết thương ào ạt chảy xuôi.

"Khuyết Nhi....."

Ninh Sấm Đình kích động hô.

"Cô....."

Ninh Uyển Nhi không thể tưởng tượng nhìn Tô Linh Nhi.

"Nhân loại không có khả năng có tốc độ nhanh như vậy, chẳng lẽ cô cũng là tang thi?! Không đúng, đồng tử cô bình thường, như vậy cô đã thức tỉnh dị năng rồi, ha ha..... Đã quên nói cho cô, trên con dao kia bôi một loại thuốc làm mất năng lực dị năng, có thể giết chết cô, cũng là một lựa chọn không tồi."

Tốc độ nói chuyện của Ninh Uyển Nhi rất nhanh, tròn mắt che kín tơ máu.

"Tim chết!"

Tô Linh Nhi nhỏ chủ thủ, một cái tay khác duỗi đến giữa không trung, tức khắc rất nhiều vật chất màu đen hội tụ hình thành một thanh trường kiếm.

"Phốc!"

Về mặt Tô Linh Nhi vô cảm cầm kiếm đâm vào ngực Ninh Uyển Nhi.

"Không có khả năng..... Chuyện này không có khả năng....."

Ninh Uyển Nhi lẩm bẩm nói.

Đứng ở bên cạnh, Minh Xa nhìn chăm chăm miệng vết thương trên tay Tô Linh Nhi, khuôn mặt âm trầm "A Nhiên, nhanh lại đây!"

"Dạ!"

Một người tên là a Nhiên, thành viên Tử Thần được a Quyền mang theo tới đây.

Chỉ thấy a Nhiên vươn tay đặt trên miệng vết thương của Tô Linh Nhi nhẹ nhàng chạm vào, miệng vết thương chừng bảy tám cm tức khắc khép lại.

"A Ninh, em cùng bác trai trở về trước đi, hai người nhất định có rất nhiều lời muốn nói, nơi này để lại cho bốn vương cùng hai người bọn họ."

Minh xa nói với Tô Linh Nhi.

"Cũng được, chuyện còn lại giao cho anh."

Tô Linh Nhi nâng Ninh Sấm Đình lên, lúc này hiệu lực của thuốc đã mất đi một nửa.

Có thể nhìn thấy Tô Linh Nhi sống sờ sờ đứng ở trước mặt mình, nước mắt Ninh Sấm Đình chảy dài.

Quay lại bên kia, Minh Xa nhìn Ninh Uyển Nhi nằm trên mặt đất, con ngươi lộ ra một cỗ hàn ý lạnh lạnh.

Dám tổn thương A Ninh, chết một lần sao đủ!

A Lãm và A Nhiên đứng bên người Minh Xa cảm nhận được Minh Xa phát ra áp suất thấp, không khỏi lạnh run người.

7.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Tiến công nữ hoàng mật thể (phiên ngoại 1)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Trong cuộc đại chiến kia, nhờ có Tô Linh Nhi cùng Minh Xa dẫn dắt, đoàn quân tang thi nhanh chóng giành thắng lợi.

Từ nay về sau, Tô Linh Nhi đổi tên cho tang thi là "Tân nhân loại"

Dù sao tang thi cũng là từ nhân loại chuyển hóa mà thành.

Vậy nên nhân loại may mắn còn tồn tại ở khu vực Châu Á cũng được Tô Linh Nhi tập trung lại, căn cứ theo từng khu vực, chủng loại mà có chính sách tự trị khác nhau, nhân loại mặc dù số lượng rất ít, nhưng vẫn có cuộc sống hạnh phúc an khang.

Ở dưới sự cai trị của Tô Linh Nhi, nhân loại cùng tân nhân loại dần dần ở chung hoà bình.

Một trăm năm sau.

Tang thi ở sáu châu lục khác cũng dần dần tiến hoá, nhưng những tang thi này nhiều nhất cũng chỉ có thể tiến hoá đến cấp hai, tang thi cấp ba chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhưng mặc dù như vậy, nhân loại còn lại ở đây cũng bị tang thi áp đảo gắt gao.

Có một ngày, đám tang thi kia không biết nghĩ ra ý tưởng từ đâu, muốn chiếm châu Á có diện tích to lớn, sau đó đem nhân loại nơi đó đuổi đi, sử dụng tang thi chưa khai hoá.

Nhưng mà khi bọn hắn tràn đèo lội suối, qua sông đại dương, cuối cùng tới châu Á, lại bị cảnh tượng trước mắt dọa sợ.

Nhân loại ở châu Á cùng tang thi lại có thể ở chung hoà bình, thậm chí còn có nhân loại cùng tang thi kết hôn, chỉ là bởi vì chủng tộc bất đồng, nhân loại cùng tang thi cũng không thể sinh ra hậu thế.

Hơn nữa ở chỗ này, nền văn minh cũ của các quốc gia đều được phục hồi, vô cùng phồn vinh.

Điểm chết người chính là ở chỗ bọn họ muốn tìm tang thi cấp ba rất ít, chỗ này tang thi cấp ba nhiều không kém người bình thường.

Vì thế bọn họ mới lên bờ cùng một ngày bị cảnh tượng nơi này dọa sợ tới mức mộng đầy nước tiểu lăn trở về quê quán.

Qua mấy trăm năm nữa.

Dưới sự lãnh đạo của Tô Linh Nhi cùng Minh Xa, nhân loại mới ở khu vực châu Á đã đạt tới trạng thái hoàn mỹ.

Bởi vì lúc đầu, căn cứ của Tô Linh Nhi ở nước Z, địa ở nước Z có một loại truyền thuyết có một vị nữ thần tạo người gọi là Sáng Thế Thần, cho nên hậu nhân của tân nhân loại tôn xưng Tô Linh Nhi là —— chân thân * Nữ Oa!

Có một ngày, sau khi Tô Linh Nhi cùng Minh Xa cá nước thân mật.

Tô Linh Nhi nằm bên cạnh đột nhiên nhéo cái mũi Minh Xa hỏi: "Minh Xa, sau khi em với cha rời đi, Anh mang Ninh Uyển Nhi đi đâu?"

Nghe vậy, trên mặt Minh Xa vốn treo nụ cười hạnh phúc, lập tức cả khuôn mặt trở nên âm trầm.

Cho tới bây giờ khi hắn nhớ lại đáng về Tô Linh Nhi bị thương ngày đó, trong lòng luôn cảm thấy đau đớn.

"Hừ, cô ta tự nhiên có chỗ để đi, em không cần quan tâm làm gì."

Tô Linh Nhi hừ lạnh một tiếng, tay buông cái mũi đang nhéo Minh Xa ra: "Anh không nói em cũng biết, a Nhiên ở lần đó trở về lúc sau ngủ đông suốt một năm, chữa khỏi bình thường căn bản sẽ không tạo thành thương tổn với a Nhiên tới trình độ này, trừ phi là giúp một người sống lại!"

"Tiểu phiêu dân, biết rõ còn cố hỏi!"

Minh Xa xoay người đem Tô Linh Nhi áp dưới thân, thấy thế, Tô Linh Nhi thở dài một hơi, thôi, nhiệm vụ cái gì, vẫn là nam nhân nhà mình vui vẻ quan trọng nhất!

Bên kia, ở một không gian nào đó.

A Quyền đem ngón tay Ninh Uyển Nhi từng đốt bấm rớt, sau đó đem ớt cay nhất trên đời này mài thành bột, bỏ vào miệng vết thương Ninh Uyển Nhi, ngay sau đó lại đem cái này rải từng miếng vết thương trên người, ngâm mình ở lu rượu.

"A!"

Trong không gian vang lên từng tiếng kêu khủng bố.

Nhưng mà a Quyền cùng a Nhiên đối với loại tiếng kêu này đã tập mãi thành thói quen.

Bởi vì ở đây mấy trăm năm, bọn họ mỗi ngày đều phải nghe một lần.

Nhìn Ninh Uyển Nhi bị tra tấn không ra hình người, a Quyền lắc đầu, bắt đầu nói: "Nữ nhân này thật là ngu xuẩn, vậy mà làm thương nữ hoàng bộ hạ của chúng ta, chẳng lẽ cô ta không biết vương thượng thấy chúng ta khen nữ hoàng bộ hạ một chút đều phải tìm chúng ta gây phiền toái, càng đừng nói thương tổn nữ hoàng bộ hạ."

"Ai, nhanh chóng đem nhiệm vụ hôm nay hoàn thành, ta còn muốn về nhà chơi với con."

A Nhiên đi qua đi, một tầng ánh sáng màu xanh biếc bao trùm ở trên người Ninh Uyển Nhi.

Ninh Uyển Nhi vốn sắp chết đi, ở dưới sự trợ giúp dị năng chữa khỏi của a Nhiên lại lần nữa còn sống, không chỉ có còn sống, đoạn ngón tay bị mất cùng miệng vết thương trên người đều đã là khép lại.

Ninh Uyển Nhi nhìn thân ảnh a Quyền cùng a Nhiên rời đi, nổi điên đuổi theo.

"Cầu xin các người, giết tôi đi, làm tôi hoàn toàn chết đi."

Loại ngày tháng nàng cô ta chịu không nổi nữa.

A Quyền cùng a Nhiên từ không gian của a Lãm đi ra ngoài còn Ninh Uyển Nhi vĩnh viễn vậy ở bên trong.

Ngày qua ngày, năm này sang năm nọ.....

Ở nơi này vĩnh viễn trình diễn một tiết mục tàn khốc.

Chưa bao giờ đình chỉ!

7.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Tiến công nữ hoàng mặt thể (phiên ngoại 2)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Lại qua 500 năm.

Tô Linh Nhi đem tình hạch màu tím trong cơ thể hấp thu tất cả đều chuyển hóa xong, tân nhân loại đã không cần cô chỉ dẫn.

Làm một nhân loại, cô sống nhiều năm như vậy nghiêm nhiên là một kỳ tích.

Một năm này, mùa đông.

Toàn bộ thế giới trải qua ba ngày đại tuyết.

Tô Linh Nhi được Minh Xa ôm đi, đi đến đài quan sát cao nhất nhìn ánh đèn phía dưới, giống như đang đứng giữa ngân hà.

Tô Linh Nhi ghé vào trong lòng ngực Minh Xa, dùng một giọng nói suy yếu gần như không thể nghe thấy: "Đời này có anh bên cạnh, thật tốt! Ngàn năm thời gian thoáng qua, khi em già rồi vẫn thấy không đủ, hy vọng chúng ta còn có thể gặp lại."

Nói xong câu đó, Tô Linh Nhi liền ở trong lòng ngực Minh Xa an tường nhắm mắt lại.

Tô Linh Nhi cũng không biết khi cô thoát ly khỏi thế giới mặt thế, một người nam nhân vẫn luôn đứng ở trong gió tuyết, thật lâu không nói lời nào.

Thẳng đến khi tuyết động hòa tan, nam nhân kia mới đứng lên nhìn không trung, suy nghĩ bay tới một nơi rất xa rất xa, ánh sáng dầu tiền tiên của ngày mới chiếu trên người hắn, giây tiếp theo liền biến thành vô số tia sáng biến mất ở thiên địa chi gian.

Tân thế kỷ công nguyên một ngàn linh 5 năm, chân thần * Nữ Oa xưng nữ hoàng bệ hạ Ninh Khuyết qua đời, tang thi vương Minh Xa mất tích, hậu nhân vì kỷ niệm hai người đã lập hai pho tượng ở đoạn đường phồn hoa nhất.

Tô Linh Nhi chết bốn lần, tiến vào luân hồi ba lần.

Nhưng lần này lại là lần cô thoải mái nhất, hạnh phúc nhất thể nghiệm một lần tử vong.

Nằm ở trong lòng ngực người mình thích, người hương vị quen thuộc.

Giống như đứa bé nằm trong tấm chăn được phoi dưới nắng mặt trời, ấm áp nhút nhát, như là ngồi trên xe lửa một mình, tràn ngập tò mò, cũng không cảm thấy thống khổ.

Chờ đến khi cô chậm rãi mở to mắt, lại quay trở về không gian.

"Hạo Thiên thiên thần, tôi đã trở về!"

Không biết vì sao, khi quay về không gian, tình cảm của Tô Linh Nhi giống như là bị tan biến đi, mặc dù cô cùng Minh Xa trải qua ngàn năm, nhưng khi ở trong không gian, Minh Xa với cô mà nói, chỉ là một con thuyền trong luân hồi, gió thổi qua, liền trôi xa.

"Ừm! Nhiệm vụ lần này hoàn thành cũng không tệ lắm."

Giọng nói Hạo Thiên thiên thần vừa dứt, 【 luân hồi mạc 】 bắt đầu thống kê.

"Họ tên: Tô Linh Nhi"

"Giới tính: Nữ"

"Đánh giá nhiệm vụ: SS"

"Giá trị sức sống: 20"

"Vật phẩm hoạt động: Súng nguyên tố (giới hạn sử dụng luân hồi mặt thế)"

"Chân thần huyết thống: Nhân tộc"

"Kỹ năng: Thuật đấu vật cận chiến (sử dụng vĩnh cửu), thầy súng ống (không cần dạy cũng biết dùng các loại súng, sử dụng vĩnh cửu)"

Tô Linh Nhi nhìn 【 luân hồi mạc 】 giữa không trung, xem đến đánh giá nhiệm vụ là SS, không khỏi thở dài một hơi.

Lần này cô sợ dĩ không thể đạt được đánh giá SSS, tất cả đều do cái tên dấm vương kia ban tặng.

Bởi vì ở trong tâm nguyện ký chủ, tâm nguyện cuối cùng là làm Ninh Uyển Nhi phải chịu trừng phạt, ngày đó sau khi giết Ninh Uyển Nhi, nhiệm vụ hẳn là liền hoàn thành, nhưng sau đó Ninh Uyển Nhi lại được Minh Xa làm sống lại, nhét vào bên trong không gian a Lỗ.

Cho nên, không phải bản thân nguyện chủ thực hiện, cuối cùng một nhiệm vụ lại không hoàn thành, khiến cho Tô Linh Nhi đạt được đánh giá SS.

Tuy rằng không có thể đạt được đánh giá SSS, nhưng cô lại không chỉ đạt được thêm một kỹ năng bậc thầy bắn súng, lại còn thêm một kỹ năng mới【 chân thần huyết thống 】.

Trước mắt việc quan trọng nhất là hiểu được【 chân thần huyết thống 】 rốt cuộc có ích lợi gì.

Tô Linh Nhi hít sâu một hơi, ngẩng đầu lên nhìn không gian: "Hạo Thiên thiên thần, này chân thần huyết thống là cái gì vậy?"

Không gian che giấu thân ảnh Hạo Thiên sau khi nghe Tô Linh Nhi nói, thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem ra hắc bố trí cứu uyên trận pháp vẫn phi thường hữu dụng, có thể đem tình cảm Tô Linh Nhi sinh ra ở trong luân hồi áp chế xuống, lấy diện mạo mới hoàn toàn tiến vào bên trong luân hồi tiếp theo.

Nói cách khác, hắc thật sự sợ Tô Linh Nhi sẽ bị tình cảm làm một mối, cuối cùng tra tấn đến phát điên, mất đi tín niệm trọng sinh báo thù.

Edit: cái thế giới tiếp theo, ặc... Thật..... Há há, không trước đâu....

7.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Thái tử si tình (1)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Nhìn thấy Tô Linh Nhi như thế này, tâm tư Hạo Thiên rốt cuộc bình tĩnh trở lại, sau đó dùng một loại thanh âm khắc chế đã có chút lãnh khốc trả lời nói: "Chân thần huyết thống chính là sau khi cô rời khỏi thế giới kia tất cả tín ngưỡng cô có được hội tụ thành một loại kỹ năng đặc thù, cùng lúc đó căn cứ theo chủng tộc của kí chủ ở đó rút ra huyết mạch, cô được lợi vô cùng."

Nghe Hạo Thiên giải thích xong, Tô Linh Nhi kinh hi trừng lớn mắt.

"Thế mà lại có chuyện tốt như vậy!"

Cái này quả thực chính là một cái bảo khố huyết mạch!

Hiện tại cô đã hận không thể lập tức tiến vào luân hồi tiếp theo, thu thập huyết mạch chủng tộc khác để gia tăng thực lực bản thân.

Cho nên khi Hạo Thiên mở miệng dò hỏi cô muốn ở lại không gian nghỉ ngơi hay là tiến vào thế giới tiếp theo, Tô Linh Nhi quyết đoán trả lời nói: "Tôi muốn đi vào luân hồi tiếp theo!"

"Được!"

Tô Linh Nhi nghe bên tai vang lên thanh âm mơ hồ của Hạo Thiên, giây tiếp theo, cô liền ngênh đốn từng trận choáng váng, thân thể suy yếu vô lực, giống như bị bệnh rất nặng.

Tô Linh Nhi muốn mở to mắt, lại cảm thấy mí mắt nặng tựa ngàn cân, giống như bị một tòa núi lớn đè nặng, đến cuối cùng một khe hở cũng không mở ra được.

"Trương ngự y, ông hãy cứu tiểu thư chúng ta đi."

Tô Linh Nhi nghe được một giọng thiếu nữ bi thống khóc nức nở.

"Ai! Lão phu cũng chỉ có thể ra sức, thân mình Uyển trắc phi vốn đã yếu ớt, hiện giờ lại là trời đông giá rét, thời điểm phát hiện rơi vào trong ao đã bị hàn khí xâm thể, cổ hàn khí này cùng với âm khí trong cơ thể trắc phúc tấn tương đồng, cho dù là Đại La Kim Tiên tới cũng không có cách nào!"

Nghe được ngự y nói, ý thức Tô Linh Nhi còn thanh tỉnh dùng toàn bộ sức lực, rốt cuộc giật mí mắt.

Đồng tác kia rất nhỏ vừa vặn bị Thước Nhi vẫn luôn canh giữ ở bên người nhìn thấy, vội vàng lớn tiếng nói với Trương Mạnh Dân đang thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi: "Trương ngự y, ngài mau đến xem xem, tiểu thư nàng ấy động mí mắt."

Nghe vậy, Trương Mạnh Dân vội vàng đem đồ trong tay ném xuống, bước nhanh đi đến trước giường, vươn tay căng mí mắt Tô Linh Nhi ra.

"Mau, thái tử phi không phải đưa tới đây một củ nhân sâm hay sao, nhanh chóng lấy lại đây."

Thước Nhi cuống quýt từ phòng trong lấy ra một hộp gấm màu đỏ rực.

Nhìn bộ dáng Tô Linh Nhi trên giường, Trương Mạnh Dân phát hiện Tô Linh Nhi không có cách nào ăn nhân sâm, liền vội vàng phân phó nói: "Mau đem

củ nhân sâm này bỏ thêm ba bát nước đun lên, sau đó cho trắc phi ăn vào."

Sau nửa canh giờ, Thước Nhi bung một cái chén sứ nhỏ tinh xảo.

"Ngự y, canh sâm nấu xong rồi!"

Trương Mạnh Dân nhìn canh sâm, tức khắc lâm vào bên trong rồi rắm.

"Trắc phi suy yếu như thế căn bản một giọt canh sâm cũng không nuốt xuống được, vậy phải làm sao bây giờ!"

Nghe thấy Trương Mạnh Dân nói, Thước Nhi vội vàng buông chén sứ trong tay.

"Ngự y, nếu không ta dứt cho tiểu thư nhà chúng ta....."

Vừa lúc Thước Nhi nói xong câu đó, cửa phòng đột nhiên bị đá văng.

Một trận gió lạnh thổi vào, bên ngoài trận tuyết lớn vẫn rơi, tuyết giống như lông ngỗng nhẹ nhàng cuốn theo vào.

Thước Nhi thấy nam nhân đứng ở cửa liền biết tiểu thư nhà mình lần này được cứu rồi!

Tô Linh Nhi tỉnh lại lần nữa, rốt cuộc có thể mở to mắt nhìn mọi thứ chung quanh, chỉ là làm nàng không thể tưởng được chính là thân thể này như cũ mềm yếu vô lực, căn bản không có nửa điểm sức lực.

Đang lúc Tô Linh Nhi nhìn chung quanh căn phòng kiểu cổ đại trang trí hoa văn cổ kính, đột nhiên đầu truyền đến từng trận đau nhức, làm nàng không khỏi rên ra tiếng.

"Tiểu thư....."

Thước Nhi vẫn luôn canh giữ ở mép giường vừa nghe thấy thanh âm Tô Linh Nhi, toát ra một thân mồ hôi lạnh, vội vàng đứng lên.

Thấy Tô Linh Nhi nằm ở trên giường đau đến vẻ mặt trắng bệch, lộ ra một nụ cười kích động vui vẻ: "Tiểu thư, người đã tỉnh rồi!"

7.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Thái tử si tình (2)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Trận đau nhức này giống như là cơn mưa rơi giữa trưa hè.

Tối mau, đi cũng mau.

"Tiểu thư, người không sao chứ?"

Thước Nhi kinh ngạc nhìn Tô Linh Nhi.

Nghe tiếng, Tô Linh Nhi đang đau quá mức mới phát hiện mép giường mình còn đứng một người.

"Ta không có việc gì."

Tô Linh Nhi xoa xoa tay, sau đó nhẹ nhàng mở miệng nói: "Người đi ra ngoài trước đi, ta muốn nghỉ ngơi một chút."

Nhìn sắc mặt Tô Linh Nhi trắng bệch như cũ, Thước Nhi có chút không yên tâm nói: "Tiểu thư, nô tỳ ở cửa coi ngai, có việc liền kêu nô tỳ."

Tô Linh Nhi chậm rãi gật gật đầu, hữu khí vô lực nói: "Người cũng trông ta một đêm, đi ăn cái gì đó đi."

"Dạ"

Thước Nhi lưu luyến mỗi bước rời đi, Tô Linh Nhi bắt đầu cẩn thận chải vuốt ký ức nguyên chủ thuộc về thân thể này.

Lúc này, nơi Tô Linh Nhi tới là một đất nước gọi là vương triều Tây Chu.

Vương triều Tây Chu, do hoàng tộc Mạc thị chấp chính.

Mà Nạp Lan gia công thần phụ tá Mạc thị đăng cơ, ba đời làm quan, có thể nói là công thần vì hoàng triều Tây Chu yên ổn thịnh thế.

Nhưng này một đời Nạp Lan gia được người đời khen ngợi không phải thanh danh, địa vị hiển hách ở vương triều Tây Chu, cũng không phải chiến tích chồng chất của tổ tiên Nạp Lan gia, mà là Nạp Lan gia thế hệ này có tới hai viên minh châu —— Nạp Lan Tĩnh Vận cùng Nạp Lan Uyển Nhu.

Hai người không chỉ có mỹ mạo tuyệt sắc, còn có tài, hơn nữa địa vị Nạp Lan gia ở Tây Chu, quả thực là tình nhân trong mộng của nam nhân.

Dân gian Tây Chu vẫn luôn truyền lưu một câu như vậy: "Không nguyện làm uyên ương không nguyện làm tiên, chỉ nguyện có minh châu bên người."

Hai viên minh châu của Nạp Lan gia là ước muốn của tất cả nam nhân trong thiên hạ, thẳng đến có một ngày.....

Đến năm nguyên mười ba, hoàng đế Tây Chu hạ chỉ đem Nạp Lan Tĩnh Vận cùng Nạp Lan Uyển Nhu gả cho Thái tử —— Mạc Ly.

Ngày này là ngày khiến tất cả nam nhân tan nát cõi lòng.

Đều nói là song long hí châu, lần này hai viên minh châu hóa mất đều bị một người chiếm làm của riêng!

Thứ năm, tháng đầu thu.

Hai viên minh châu cùng gả vào phủ Thái tử.

Mối hôn sự này hai bên đều là người tôn quý nhất Tây Chu.

Đại hôn cùng ngày, toàn bộ hoàng đô thập lí hồng trang.

Một trăm con ngựa quý kéo một rương châu báu.

Còn có hộ vệ hoàng gia bảo vệ suốt quá trình đại hôn này.

Hoàng đế Tây Chu cho Nạp Lan gia đủ mặt mũi, nhìn thanh thế lớn như vậy, mặc dù trong lòng Nạp Lan Minh Đức có chút oán khí, cuối cùng cũng chậm rãi tiêu tán không còn.

Đêm trước thời điểm đại hôn, Nạp Lan Minh Đức từng giao phó cho hai tỷ muội sau khi gả đến phủ Thái tử nhất định phải hỗ trợ lẫn nhau, ghi nhớ tình cảm tỷ muội, không cần bởi vì Mạc Ly mà xa lạ.

Bây giờ xem ra chuyện mà Nạp Lan Minh Đức lo lắng cuối cùng vẫn xảy ra.

Nói cách khác vì khi sao nguyên chủ rơi xuống nước, Nạp Lan Tĩnh Vận chỉ phải người tặng một cây nhân sâm trăm năm, sau đó mặc kệ không hỏi, tùy ý để nguyên chủ tự sinh tự diệt, nếu Nạp Lan Tĩnh Vận biết bản thân chỉ dựa vào cây nhân sâm trăm năm này sống sót chỉ sợ trong lòng sẽ không dễ chịu!

Nhưng chuyện khiến Tô Linh Nhi không nghĩ tới chính là theo như ký ức nguyên chủ dần dần hiện ra, cô lại phát hiện ra một chuyện khó lường.

Nạp Lan Tĩnh Vận vậy mà lại là người trọng sinh.

Đời trước, nguyên chủ gặp được Mạc Ly trước, bởi vì Mạc Ly thường xuyên ra vào Nạp Lan gia, dần dà, Nạp Lan Tĩnh Vận cũng thích Mạc Ly.

Lúc ấy Nạp Lan Tĩnh Vận lấy chết để bức, cuối cùng cùng nguyên chủ cùng nhau gả đến phủ Thái tử, chính là trong lòng Mạc Ly vẫn luôn thích nguyên chủ, hơn nữa nguyên chủ từ nhỏ đã thích xem binh pháp, am hiểu sâu về triều đình, trong cuộc đại chiến giành ngôi vị, nguyên chủ giúp Mạc Ly nghĩ ra rất nhiều mưu hoa thủ đoạn, càng thêm khẳng định địa vị nguyên chủ ở trong lòng Mạc Ly.

Tuy rằng Mạc Ly cũng không thích Nạp Lan Tĩnh Vận, nhưng nể mặt nguyên chủ đối với Nạp Lan Tĩnh Vận tương kính như thân, trước mặt người ngoài cũng cho Nạp Lan Tĩnh Vận mặt mình.

7.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Thái tử si tình (3)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Sau khi đăng cơ Mạc Ly phong nguyên chủ làm Hoàng Hậu.

Hai người thập phần ân ái, mặc dù về sau hậu cung của Mạc Ly không ngừng mở rộng, nhưng là mỗi tháng đều có hơn phân nửa thời gian Mạc Ly đều làm bạn ở bên nguyên chủ.

Nạp Lan Tĩnh Vận không cam lòng, trong lòng một hạt giống gọi là ghen ghét dần nảy mầm.

Mỗi khi ban đêm tĩnh mịch, Nạp Lan Tĩnh Vận đều tưởng tượng nếu cô ta là người gặp Mạc Ly trước, như vậy tất cả mọi thứ bây giờ liệu có phải của nàng ta!

Luận về tài tình, nàng ta không thua bất luận kẻ nào!

Luận về tướng mạo, nàng ta cũng là nữ thần trong mộng nam nhân hoàng triều Tây Chu!

Không sai, tất cả mọi thứ nên là của cô ta!

Yêu thương của Mạc Ly, nữ nhân được cả thiên hạ hâm mộ.....

Đều nên là của nàng ta.

Nếu như không phải người muội muội tốt kia tới trước!

Bị ghen ghét che lấp Nạp Lan Tĩnh Vận ở thời điểm nguyên chủ sinh bệnh lên bỏ thuốc độc vào thuốc tên gọi là thất sơn bạch kịch độc. (Beta: nghe kỳ nhĩ)

Xong việc, nguyên chủ tái phát kịch độc, thân thể mọc đầy mụn mủ, từng mảnh thịt thối từ trên người rơi xuống, cuối cùng bị tra tấn chết.

Mạc Ly thương tâm không thôi, thời điểm điều tra ra người hạ độc chính là Nạp Lan Tĩnh Vận, để người ta ngu mê phan thấy.

Lúc này, Nạp Lan gia bối vì chuyện của nguyên chủ cùng Nạp Lan Tĩnh Vận sự tình ở trong lòng đối với Mạc Ly sinh ra ngăn cách.

Sau đó biên cương có chiến loạn, Nạp Lan gia đem sơ đồ phòng ngự Tây Chu giao cho quân địch, quân lính Tây Chu tan rã, hoàng tộc Mạc thị trong lịch sử cũng tiêu tán theo bụi đất.

Ngày xử tội, Nạp Lan Tĩnh Vận không cam lòng, vì sao người gặp Mạc Ly trước không phải nàng ta?

Nàng ta hận ông trời bất công!

Cho nên thời điểm nàng ta lần thứ hai tỉnh lại, kinh hi phát hiện mình về lúc mười ba tuổi, cao hứng cả một đêm cũng chưa ngủ.

Một lần trọng sinh này Nạp Lan Tĩnh Vận lợi dụng bàn tay vàng biết rõ cốt truyện kiếp trước, không chỉ có đoạt đi lần đầu tiên tương ngộ giữa Mạc Ly và nguyên chủ, sau đó khi hai người cùng gả vào phủ Thái tử, nơi nơi chen ép hãm hại nguyên chủ, muốn đem nguyên chủ đưa vào chỗ chết!

Vì thế tất cả đều thay đổi!

Rốt cuộc, có một ngày, Nạp Lan Tĩnh Vận thừa dịp Mạc Ly rời khỏi phủ Thái tử một đoạn thời gian, phái người đem nguyên chủ trộm đẩy vào trong ao.

Mà hiện tại nguyên chủ chỉ có ba tâm nguyện, từ trong tay Nạp Lan Tĩnh Vận đoạt lại Mạc Ly, làm Mạc Ly một lần nữa yêu mình, trợ giúp Mạc Ly bước lên ngôi vị hoàng đế, cùng với bảo hộ Nạp Lan gia an toàn.

Tô Linh Nhi bắt đầu lên kế hoạch để hoàn thành tâm nguyện của kí chủ, nhưng là không biết là bởi vì bệnh nặng mới khôi thân thể còn chưa hoàn toàn khôi phục lại, cứ như vậy nghĩ nghĩ, bất tri bất giác Tô Linh Nhi cư nhiên ngủ rồi.

Trong lúc ngủ mơ, Tô Linh Nhi mơ hồ nhìn thấy mép giường đứng một người bóng dáng cao lớn mơ hồ, nàng chỉ cho là Thước Nhi, lại tự hỏi bản thân tại sao thân hình Thước Nhi lại trở nên cao lớn như thế.

Có chút khí hư vô lực mở miệng nói: "Người đi ra ngoài đi, ta muốn đi ngủ."

Nghe được Tô Linh Nhi nói, Mạc Ly vốn đang lo lắng gương mặt lập tức trở nên lạnh băng.

Thật là một nữ nhân không biết tốt xấu!

Hắn cứu tể ở phía nam trở về còn chưa tới kịp tiến cung bẩm báo, biết được nàng rơi xuống nước nguy hiểm đến tính mạng liền sớm tới liền ra roi thúc ngựa mà trở lại phủ Thái tử.

May mắn trở về đúng lúc, nói cách khác chén canh sâm kia không biết cách gì nàng có thể uống được.

Cho nên hôm nay hắn mới từ hoàng cung trở về, liền nghĩ tới Thanh Lê Viên nhìn xem vị trắc phi này rốt cuộc khôi phục thể nào!

Chuyện khiến Mạc Ly không nghĩ tới chính là mình vừa tới liền bị ghét bỏ.

"Hừ!"

Mạc Ly hừ lạnh một tiếng, thời điểm đang chuẩn bị quay người rời đi liền thấy Thước Nhi bưng nước thuốc vừa mừng vừa sợ.

"Thái tử ngài đã tới, chủ tử nếu là biết ngài đã tới bệnh nhất định càng nhanh khỏi!"

7.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Thái tử si tình (4)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Từ khi nguyên chủ giả đến phủ Thái tử, bởi vì do Nạp Lan Tĩnh Vận cho nên Mạc Ly đối xử với nguyên chủ không nóng không lạnh.

Cho nên nhìn thấy Mạc Ly lại tới thăm Tô Linh Nhi, Thước Nhi so với ai khác đều vui vẻ.

Tới khi Mạc Ly quay đầu nhìn thoáng qua Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi vậy mà nằm ở nơi đó lung tung bẹp miệng.

Thước Nhi nhìn chủ nhân nhà mình không phối hợp như thế, tức khắc chột dạ.

"Thái tử, chủ tử nhất định là mơ thấy uống thuốc, không sai, nhất định là như vậy, nô tỳ xin được gọi chủ tử dậy kéo thuốc nguội."

Thước Nhi cúi đầu từ bên người Mạc Ly đi qua.

Mạc Ly nâng đôi mắt làm người khác lạnh lẽo đến phát run lên, quét qua Tô Linh Nhi nằm ở trên giường, nàng đột nhiên cảm thấy cả người lạnh lẽo, không tự giác nắm thật chặt cái chăn tơ lụa ở trên người, thuận tiện thấp giọng lầm bầm trong miệng: "Thước Nhi, lạnh ~ thêm than!"

"Xong đời!"

Tay Thước Nhi bưng nước thuốc không nhịn được run rẩy.

Nhìn Tô Linh Nhi ngủ ngon lành, Thước Nhi bùm lập tức quỳ trên mặt đất.

"Thái tử, chủ tử nhất định là bệnh hồ đồ, ngài ngàn vạn không cần....."

Mạc Ly xua xua tay, hơi có chút không kiên nhẫn nói: "Được rồi, đừng cho nàng biết hai ngày này bốn Thái tử đã tới."

Sau khi Mạc Ly đi khuất, Thước Nhi run rẩy từ trên mặt đất đứng lên.

Nhìn Tô Linh Nhi như cũ ở trong mộng cùng Chu Công hẹn hò, không khỏi thở dài một hơi.

Tiểu thư a, tiểu thư!

Tại sao ngài lại không nắm chắc cơ hội này, cùng Thái Tử điện hạ bồi dưỡng tình cảm.....

Thước Nhi chạy nhanh đem chén sứ đựng đầy thuốc đặt ở một bên.

Đem Tô Linh Nhi đỡ lên, dùng một loại ngữ khí dụ dỗ tiểu hài tử nói: "Tiểu thư, dậy uống thuốc thôi."

Nguyên chủ đã từng dẫn dò Thước Nhi, khi không có người ngoài thì cứ giống lúc ở Nạp Lan gia gọi nàng là tiểu thư.

"Không uống, đáng ~"

Thước Nhi ôn nhu khuyên nhủ: "Tiểu thư, nô tỳ có mang mút hoa quả Hoài Nam mà tiểu thư thích nhất, ăn một miếng sẽ không thấy đắng."

Thước Nhi không ngừng khuyên bảo, Tô Linh Nhi cuối cùng là ở nửa mơ nửa tỉnh uống hết thuốc.

Lúc sau liền lại nằm ở trên giường, ngủ say.

Thẳng đến ngày hôm sau nàng mới tỉnh lại, nhưng mà lần này Tô Linh Nhi lại là bị nóng tới tỉnh.

"Thước Nhi, tại sao nóng như vậy?"

Trán Tô Linh Nhi đã rịn ra một tầng mồ hôi mỏng.

Nghe được thanh âm Thước Nhi chạy như bay vào nhà, tức khắc bị hơi nóng làm choáng váng.

Nhìn nhiệt gương mặt ửng đỏ của Tô Linh Nhi, Thước Nhi không khách khí nói thâm nói: "Còn không phải ngài tự mình làm!"

Từ hôm qua Tô Linh Nhi ở trong mộng kêu la lạnh, Mạc Ly trở về lúc sau liền phái người làm thanh lê viên ấm hơn..... Lửa siêu lớn!

Bây giờ cả người đều nhể nhại mồ hôi, Tô Linh Nhi đột nhiên cảm thấy đầu cũng không đau, cái mũi cũng không đánh ngửa, cũng có cảm giác muốn ăn cái gì đó.

Thước Nhi bung một chén cháo thịt đi vào dùng trước mặt Tô Linh Nhi.

"Tiểu thư, ngự y nói tiểu thư dậy thì ăn cháo, sau đó lại ăn cơm bình thường."

Người thấy mùi thơm của cháo thịt, Tô Linh Nhi nuốt một ngụm nước miếng.

"Ta đói, nhanh mang lại đây đi."

Ăn một chén cháo thịt, Tô Linh Nhi ăn uống vui sướng tràn trề.

Ăn no, Tô Linh Nhi vội vàng cởi áo lót đã ướt mồ hôi ra.

Thay một bộ áo bông tơ lụa mỏng màu xanh, mặt trên thêu phù dung tường vân đa dạng, thêu bằng chỉ bạc, càng làm nổi bật khuôn mặt thanh tú của Tô Linh Nhi trắng nõn mềm mại, lại giống như khối ngọc thiên nhiên chưa được mài dũa.

"Ai, tiểu thư, nếu là Thái tử nhìn thấy đáng vẻ ngài bây giờ nhất định sẽ không tức giận."

Thước Nhi còn ở vì chuyện hôm qua Mạc Ly rời đi mà hối hận không thôi.

Lại đã quên thời điểm Mạc Ly trước khi đi đã từng ra lệnh không cần đem việc này nói cho Tô Linh Nhi.

Edit: Đọc một lèo 10 chương có phần kích thích không? Moahaha □□□

7.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Thái tử si tình (5)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Thế nào? Thái tử đã tới!?"

Tô Linh Nhi nhanh chóng từ trong lời nói của Thước Nhi bắt được tin tức vi diệu.

"Cái này....."

Bị Tô Linh Nhi hỏi như vậy, Thước Nhi tức khắc hoảng loạn lắc đầu.

"Không có, Thái tử còn ở phía nam cứu tể đây..... Làm sao có thể bởi vì tiểu thư ghét bỏ Thái tử, làm lơ Thái tử mà tức giận được."

Oanh!

Thước Nhi nói xong mới biết mình lỡ lời, vội vàng che miệng lại.

"Thước Nhi, người nhanh chóng đem mọi chuyện một năm một mười nói cho ta, nói cách khác..... Nếu ta không đoán sai thì Mạc Ly chắc là ra lệnh cho người không cần nói cho ta hần đã tới, đúng không?!"

Nghe vậy, Thước Nhi vội vàng bỏ nhào vào trong lòng ngực Tô Linh Nhi.

"Tiểu thư, người cũng không thể hại nô tỳ!"

Tô Linh Nhi hừ nhẹ một tiếng: "Sợ chết thì nhanh nói cho ta!"

Thước Nhi bẹp miệng đem chuyện lúc trước Mạc Ly làm thế nào dứt thuốc cho nàng, lại mới sáng sớm đã lại đây hỏi chuyện của nàng, một chuyện lại một chuyện nói cho Tô Linh Nhi nghe.

Nghe xong Thước Nhi bắt đầu giảng giải, Tô Linh Nhi trong lòng không khỏi vui vẻ.

Mạc Ly chịu xuống mình vì nguyên chủ làm những việc này, cũng đã nói lên ở trong lòng hần nguyên chủ vẫn có một vị trí nhỏ.

Chuyện này không thể nghi ngờ khi hoàn thành tâm nguyện của kí chủ sẽ bớt rất nhiều khó khăn.

Chỉ là hiện tại cái khó chính là làm như thế nào để một chút hảo cảm của Mạc Ly đối với nguyên chủ này, vô hạn mở rộng, mở rộng.....

Cuối cùng làm Mạc Ly yêu bản thân.

Chỉ vì một câu nói mớ của mình lại khiến người khác dùng sức tăng máy sưởi ở Thanh Lê Viên, cách làm này cũng quá..... Phúc hắc vô sỉ một chút đi!

Nhìn bộ dáng Tô Linh Nhi trầm tư, Thước Nhi giật giật cái mũi, an ủi nói: "Tiểu thư, người cũng đừng thương tâm, lần này không thành chúng ta còn có lần sau, huống chi ngày tháng chúng ta còn dài, nô tỳ không tin tiểu thư như nữ nhân vậy mà thái tử lại không sủng, cố tình muốn sủng những nữ tử tiện hạ lưu đó!"

"Câm miệng!"

Tô Linh Nhi nhìn biểu tình Thước Nhi, trở nên nghiêm túc.

"Thái tử thích ai thì thích người đó! Ở đây là phủ Thái tử, không phải Nạp Lan gia, về sau còn dám nói bậy xem ta có khâu miệng người lại không!"

Thước Nhi cũng hiểu được mình vừa nói sai, thấp giọng đáp: "Tiểu thư, nô tỳ đã biết! Nô tỳ chỉ cảm thấy bất bình thay cho người, tiểu thư muốn bộ dạng có bộ dạng, muốn tài hoa có tài hoa, muốn gia thế có gia thế. Kết quả là ở trong mắt Thái tử còn không bằng một con ngựa gầy Dương Châu!"

Tô Linh Nhi trong lúc lơ đãng liếc ra cửa, phát hiện một bóng đen, không khỏi lộ ra tươi cười.

"Thước Nhi, và miệng cho ta!"

Thước Nhi bị khí thế bất thành linh của Tô Linh Nhi dọa sợ, có chút không biết làm sao.

"Nàng ấy mặc dù xuất thân không tốt, nhưng lại được Thái tử yêu thích, ở đây là trong phủ Thái tử nàng ấy cũng là nửa chủ tử, người một chỉ là một nô tài làm sao dám ở sau lưng nghị luận chủ tử, nếu để người khác nghe được bẩm báo Thái tử, ai có thể hộ được người!"

Nghe được Tô Linh Nhi nói Thước Nhi gật gật đầu, gơ tay đánh chính mình một bạt tai.

Tô Linh Nhi đau lòng đem Thước Nhi kéo đến bên người, ôn nhu nói: "Người biết lời ta nói vừa rồi không phải cố ý khắc nghiệt người, ở trong lòng ta chưa từng có coi người như nô tài, chỉ là nơi này là phủ Thái tử không phải Nạp Lan gia, một câu, một việc làm sai, đều có khả năng làm người vứt bỏ này mạng nhỏ, hơn nữa người là nha hoàn hồi môn của ta, nếu để người ngoài từ trong miệng người nói như thế không tránh khỏi suy nghĩ, hơn nữa quan trọng nhất chính là..... Ta không tin Thái tử là loại người tham luyến sắc đẹp!"

Tô Linh Nhi nói xong câu đó cố ý nhìn phía cửa, chỉ nhìn thấy bóng dáng kia hơi hơi động, tiện đà liền biến mất không thấy.

14.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Thái tử si tình (6)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Mạc Ly từ Thanh Lê Viên đi ra, một mình đi vào thư phòng.

Trong đầu không ngừng lặp lại câu nói cuối cùng của Tô Linh Nhi.

"Hừ!"

Mạc Ly hừ nhẹ một tiếng, trái ngược với vẻ lạnh lùng ngày hôm qua, một tiếng hừ kia lại mang theo một tia ý cười nhàn nhạt.

Tốt cho một cái nữ nhân "Cuồng vọng tự đại"!

Nàng dựa vào cái gì cảm thấy mình không phải loại tham luyến sắc đẹp nữ nhân.

Nhưng bởi vì Tô Linh Nhi cho rằng như vậy, mấy ngày này hẳn tuy rằng vẫn luôn ngủ lại ở chỗ Say Mê Các Tuyết Mạn Nguyệt, lại chưa từng vượt qua Chu Công chi lễ. *(Say Mê gì đó nghe lạ ghê.v)*

Từ hôm qua sau khi trở về, Mạc Ly dựa theo thói quen ngày xưa như cũ ở trong Say Mê Các, nghe tiêu khúc, thưởng thức mỹ nhân, vô cùng thích ý!

Nhưng khi hắn nhìn đến làn da trơn mịn trắng bạch của Tuyết Mạn Nguyệt, trong đầu lại đột nhiên hiện ra khuôn mặt nhỏ của Tô Linh Nhi bởi vì bị bệnh mà hồng hồng.

Tức khắc trong bụng bùng lên một ngọn lửa, cự tuyệt ý tốt của Tuyết Mạn, Mạc Ly tới thư phòng giữa dùng ngũ cô nương dập lửa, lúc tiết ra, trước mắt Mạc Ly phảng phất hiện lên khuôn mặt nhỏ của Tô Linh Nhi trong lúc ngủ mơ.

"Đáng chết!"

Mạc Ly phát hiện bản thân rất nhớ Tô Linh Nhi, từ trên ghế ngồi thẳng lưng lên, khuôn mặt lạnh lẽo, không nói một lời.

Từ ngày Mạc Ly ngồi xổm góc tường, Tô Linh Nhi cũng không thấy Mạc Ly xuất hiện ở Thanh Lê Viên nữa.

Thân mình Tô Linh Nhi cũng hư nhược, tuy rằng vẫn luôn điều dưỡng, nhưng mùa đông kia sau khi rơi xuống nước làm thân mình nàng để lại một ít bệnh căn, chỉ cần trúng gió sẽ cảm thấy đau đầu.

May mà Tô Linh Nhi vẫn luôn tránh ở trong Thanh Lê Viên, không ra đi gặp người cũng không thấy khách.

Những người khác cũng mừng rỡ Tô Linh Nhi không ra cùng các nàng cướp đoạt sủng ái của Mạc Ly.

Thẳng đến đầu xuân, thời tiết dần dần chuyển ấm.

Một ngày này, Tô Linh Nhi thấy bên ngoài vừa lúc có ánh mặt trời, trời không gió.

Liền kêu Thước Nhi đến hoa viên trong phủ Thái tử đi dạo.

Thước Nhi lo lắng thân thể Tô Linh Nhi liền tìm tới một áo khoác màu đỏ nhạt, thêm một bình nước nóng giữ nhiệt cho Tô Linh Nhi ôm vào trong ngực, trước khi đi còn dặn nhà bếp chuẩn bị sẵn canh gừng, lúc sau mới đi theo Tô Linh Nhi cùng đi hoa viên.

"Tiểu thư, hoa ở đây còn chưa nở, còn không bằng chúng ta ở trong viện xem hoa lê."

Thước Nhi sợ Tô Linh Nhi bị nhiễm phong, lại mệt nhọc, buổi tối ngủ không ngon.

"Không sao, vẫn luôn ở trong Thanh Lê Viên sớm muộn gì cũng sẽ bị ghen ra bệnh."

Đầu mùa xuân, trong hoa lê cũng chỉ có chút mầm mới nhú lên, vì thế Tô Linh Nhi cũng chỉ thưởng thức cảnh sắc đình các xung quanh.

Phong cách kiến trúc Tây Chu, rất có ý tứ.

Nhìn tục tăng bên trong lại mang theo một tia tinh tế, nhìn qua một lần chỉ cảm thấy bình thường tự nhiên, nhưng nếu cẩn thận quan sát sẽ thấy nét độc đáo.

Nói ví dụ, cái đình trước mặt các nàng, nếu chỉ là vôi vàng nhìn lại, chỉ cảm thấy màu sắc xám xịt, không hề có nửa điểm mỹ cảm, nhưng nếu là lại nhìn kỹ, liền phát hiện ở giữa đình có mấy chỗ là chạm rồng, nếu là nhìn đúng góc độ, có thể thấy đình dưới ánh nắng chiếu xuống hiện ra một loại cảnh tượng cực kỳ mộng ảo.

Tô Linh Nhi không ngừng vòng quanh đình nhìn ngắm.

Thước Nhi theo ở phía sau sợ tới mức không nhận được khuyên nhủ: "Tiểu thư, ngài chậm một chút, ngàn vạn không thể lại bị cảm lạnh."

Chạy một hồi, gương mặt ửng đỏ Tô Linh Nhi một mảnh.

Cảm thấy thể lực có chút chống đỡ hết nổi, liền ngừng lại, Thước Nhi vôi vàng tiến lên giúp Tô Linh Nhi sửa sang lại quần áo, có chút trách cứ nói: "Tiểu thư, người cũng thật là, một cái đình hồng có cái gì đẹp."

14.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Thái tử si tình (7)

Edit: *Linh lady*

Beta: *Phuongman48*

Tô Linh Nhi tự biết kết quả đều là đàn gảy tai trâu, cũng lười cùng Thước Nhi giải thích, phun ra một hơi nóng, thư thái nói: "Đi, đến phía trước đi xem một chút."

Hai người mới vừa đi lui tới vài bước, liền nghe được phía trước truyền đến thanh âm khắc khải.

"Người chỉ là một kẻ hạ tiện bản thân nghĩ mình là chủ tử rồi sao? Ở trong phủ Thái tử chúng ta cho dù là nha hoàn, cũng có xuất thân đứng đắn!"

Tô Linh Nhi liếc mắt một cái nhìn lại phát hiện một nữ nhân mặc màu áo ngoài đỏ tươi, khoác áo khoác lông chồn, trên đầu cắm bộ điều phi thúy kim nạm ngọc đeo tay tất vào mặt nữ nhân khác.

"Bang!"

Một tiếng thanh thúy vang lên.

Nữ nhân mặc áo ngoài màu xanh lá theo tiếng ngã xuống đất, trên mặt trắng nõn in một dấu bàn tay đỏ tươi, một đôi mắt đào hoa bởi vì ủy khuất mà xuất hiện nước mắt trong suốt, gợn sóng nhộn nhạo, một bộ liễu yếu đào tơ nhìn thấy mà thương.

"Hồ ly mị tử, cả ngày chỉ biết thông đồng với Thái tử! Xem hôm nay ta có đánh chết ngươi không!"

Nữ tử mặc áo xanh ngồi trên mặt đất nhắm mắt lại, chờ một lúc không thấy bàn tay kia hạ xuống, không khỏi ngẩng đầu lên mở to mắt.

Chỉ thấy tay nữ tử áo đỏ bị người khác bắt lấy.

"Ai? Là ai cư nhiên dám ngăn cản ta giáo huấn người?!"

Chung quanh nha hoàn bà tử vừa nhìn người đến là Tô Linh Nhi, một đám đều im tiếng cầm miệng.

Tuy rằng cả mùa đông Tô Linh Nhi không ra khỏi cửa, nhưng không hề ảnh hưởng tới địa vị của nàng trong phủ Thái tử.

Mặc dù sau khi gả đến phủ Thái tử, Mạc Ly chưa bao giờ đi qua Thanh Lê Viên, nhưng là vị nhà mẹ đẻ vị trắc phi này bọn họ không trêu chọc nổi.

"Ai? Thật là thật to gan!"

Tô Linh Nhi mắt lạnh nhìn nữ nhân đang bị mình giữ tay, trong ký ức hiện ra một cái tên —— Tống Thủy Hoan!

Phụ thân ở triều làm quan, là một phù doãn kinh đô.

Xem như một chức quan không có thực quyền ở kinh đô!

Khi Tống Thủy Hoan đang tức giận quay đầu nhìn đến Tô Linh Nhi chợt thất kinh, không khỏi hoảng sợ, vội vàng thu hồi tay, quỳ trên mặt đất, kính hôn táng đảm nói: "Muội muội không biết trác phi tới, nếu có đắc tội, còn xin trác phi tha thứ."

Tô Linh Nhi hừ lạnh một tiếng, vòng qua Tống Thủy Hoan đi đến trước mặt nữ tử bạch y.

Nếu nàng nhớ không lầm thì vị trước mặt mày liễu eo nhỏ, thướt tha yêu kiều nữ nhân này chính là lần trước ở trong phủ "Thanh danh hiển hách" ngựa gầy —— Tuyết Mạn Nguyệt.

"Tiểu thư....."

Thước Nhi đi vào bên người Tô Linh Nhi muốn mở miệng nhắc nhở.

Không ngờ, Tô Linh Nhi lại xua xua tay, đối với Tuyết Mạn Nguyệt nhàn nhạt nói: "Tuy là đầu mùa xuân, thời tiết vậy mà không thấy ấm, vẫn luôn quỳ rạp trên mặt đất cũng không sợ bị lạnh, chính mình sinh bệnh là chuyện nhỏ, vạn nhất truyền tai Thái tử ngơoi chính là có mười cái mạng cũng không đủ."

"Đa tạ trác phi."

Bên này Tuyết Mạn Nguyệt còn không có đứng lên, bên kia Tống Thủy Hoan thở ra một hơi, mở miệng cảm tạ Tô Linh Nhi liền chuẩn bị đứng lên.

Tô Linh Nhi nhẹ nhàng xoay người, nhìn lướt qua Tống Thủy Hoan, dùng một loại ngữ khí lạnh như băng hỏi: "Thước Nhi, ta ở trong Thanh Lê Viên đã lâu không ra ngoài, không biết Thái tử lại mang danh hiệu trác phi cho nhiều người như vậy!"

Bá!

Tống Thủy Hoan nửa đứng dậy vừa nghe thấy những lời này sau cứ như vậy cương thân mình đứng cũng không được, quỳ xuống đi cũng không xong.

Thước Nhi nghe Tô Linh Nhi hỏi chuyện, hừ lạnh một tiếng: "Tiểu thư, trừ bỏ Thái tử phi ra, toàn bộ trong phủ chỉ có một vị trác phi là ngài."

"Phải không?"

Tô Linh Nhi chậm rãi xoay người, nhìn chằm chằm tư thế kỳ quái của Tống Thủy Hoan.

"Vậy vì sao có người dám làm lơ lời nói của ta....."

Nghe được lời này Tống thủy Hoan rốt cuộc không rảnh lo cái gì phong tư yếu điệu, dáng vẻ động lòng người vội vàng quỳ trên mặt đất dập đầu xin tha nói: "Trác phi, ngài tạm tha thiếp thân đi, thiếp thân..... Thiếp thân..... Là cảm thấy cái này....."

14.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Thái tử si tình (8)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Nhìn Tống Thủy Hoan sợ tới mức rụt người lại, Tô Linh Nhi cũng không muốn tiếp tục ở chỗ này mất thời gian, gián lược nói câu tiếp theo: "Tự mình dụng hình, phạt quý hai cái canh giờ" liền rời đi.

Tuyết Mạn Nguyệt thấy Tô Linh Nhi rời đi, vội vàng đứng lên đuổi theo.

"Nô tỳ, đa tạ ân cứu mạng của trác phi."

Tô Linh Nhi cúi đầu nhìn xuống Tuyết Mạn Nguyệt đang quỳ trước mặt mình, trên mặt vẫn chưa có quá nhiều biểu tình, ngữ khí cũng là nhàn nhạt nói: "Đứng lên đi!"

"Đa tạ trắc phi!"

Tuyết Mạn Nguyệt đứng dậy.

Không thể không nói, Tuyết Mạn Nguyệt sở dĩ thắng có được yêu thương của Mạc Ly là có cơ sở.

Tuy rằng trên người Tuyết Mạn Nguyệt không có cái loại khí chất Nạp Lan Tĩnh Vận cùng Nạp Lan Uyển Nhu này, nhưng là lại nhiều một tia nhu nhược, giống một con tiểu bạch thỏ yếu ớt.

Mà này cũng hoàn toàn phù hợp với ý muốn bảo hộ trong lòng nam nhân.

"Trắc phi bị bệnh lâu mới khỏi, lại bởi vì chuyện của nô tỳ làm phiền lòng, nô tỳ thật là bất hiếu, vừa vặn trước đó vài ngày nô tỳ được đến mấy bình trân châu Đông Hải tiến cống, trắc phi nếu không chê nói theo nô tỳ một chuyến đến Say Mê Các lấy....."

Tuyết Mạn Nguyệt vừa dứt lời, Thước Nhi liền đột nhiên mở miệng quở mắng: "Người thật là thật to gan cứ nhiên dám....."

Tô Linh Nhi xua xua tay đánh gãy lời Thước Nhi.

Tuyết Mạn Nguyệt ngược lại bởi vì Thước Nhi nói hiểu được vừa rồi thất lễ, hoảng không ngừng quỳ xuống.

"Trắc phi, nô tỳ không phải cái ý tứ kia, nô tỳ không dám nhờ Thái tử sủng ái đổi ngài vô lễ, càng không dám sai sử....."

Khuôn mặt Tuyết Mạn Nguyệt vốn dĩ liền trắng nõn giờ phút này bởi vì kinh hãi trở nên trắng bệch một mảnh, chỉ có vết dấu tay đỏ ửng vẫn còn trên mặt.

"Được rồi, bổn cung biết!"

Tuyết Mạn Nguyệt cúi đầu, không ngờ Tô Linh Nhi trả lời như vậy lại làm trong lòng nàng ta vui vẻ.

"Mùa đông cũng buồn chán, vừa vặn cũng đi Say Mê Các giải sầu."

"Cái gì!"

"Cái gì!"

Tuyết Mạn Nguyệt cùng Thước Nhi trầm miệng một lời, chỉ là người trước về mặt kinh hi, người sau còn lại là vẻ mặt lo lắng đứng ở phía sau Tô Linh Nhi nhỏ giọng nói: "Tiểu thư, Tuyết Mạn Nguyệt này tuy rằng được Thái tử sủng ái, nhưng mà thân phận rốt cuộc là....."

Tô Linh Nhi làm lơ Thước Nhi nói, nhìn lướt qua Tuyết Mạn Nguyệt còn quỳ trên mặt đất có chút buồn cười nói: "Còn quỳ làm gì, chẳng lẽ ngươi muốn bổn cung ở phía trước dẫn đường cho ngươi."

"Dạ!"

Tuyết Mạn Nguyệt vội vàng từ trên mặt đất đứng lên.

Say Mê Các cách thư phòng Mạc Ly so với Cúc Viên của Nạp Lan Tĩnh Vận còn muốn gần hơn, cái này đủ thể hiện địa vị Tuyết Mạn Nguyệt ở trong lòng Mạc Ly, hoặc là nói cách khác cái này đủ khiến cho người khác biết được địa vị Tuyết Mạn Nguyệt ở trong lòng Mạc Ly.

Tuyết Mạn Nguyệt mời Tô Linh Nhi đi vào Say Mê Các, vội vàng cho bà tử bên cạnh một ánh mắt, bà tử thấy thế vội vàng quỳ thỉnh an, ngay sau đó chạy tới thư phòng cách nơi này không xa.

Tô Linh Nhi đi vào Say Mê Các liền phát hiện nơi này trang trí phô trương hoàn toàn không kém gì trắc phi là nàng.

Nhưng sau khi tận mắt chứng kiến, trong lòng Tô Linh Nhi càng thêm khẳng định suy đoán lúc trước của mình.

Mạc Ly đối với Tuyết Mạn Nguyệt cũng không phải..... Thiết tình!

Nếu như Mạc Ly thật sự thích Tuyết Mạn Nguyệt làm sao sẽ làm ra loại hành vi phùng sát này.

"Trắc phi, đây là trà sữa nô tỳ tự tay xào, bên trong thả nửa thìa đường, lại đem hoa quế phơi khô chưng lên, trộn lẫn cục bột cùng hồ hạt mè, vo thành hạt đen nhỏ, khẩu vị tương đối độc đáo, Thái tử cũng bởi vì thích uống cái này mới thường xuyên tới Say Mê Các. Đây là cách thức chế tác trà sữa này....."

Tuyết Mạn Nguyệt đem một tờ giấy xanh trắng đan xen giấy đẩy đến trước mặt Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi bùng ly sứ lên, nhấp một ngụm, trong miệng tức khắc tràn ngập một mùi hương trà sữa, chính là bởi vì đường đặc tính, vị cay độc vẫn chưa bị thơm ngọt của trà sữa tách ra, ngược lại bởi vì mùi vị đối lập uống vào càng thêm rõ ràng, viên châu tròn mượt, nhưng cắn một cái sẽ tan ra, lập

tức tràn ra thanh hương thuộc hoa quế độc đáo cùng với hạt mè ở bánh rán dầu.

Một ly trà sữa đơn giản, thế nhưng Tuyết Mạn Nguyệt làm ra bốn loại hương vị.

14.9.2018

Edit: Tuần này 4 chương nhé các mỹ nhân, ta lười quá. Huhu

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Thái tử si tình (9)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Về mặt Tuyết Mạn Nguyệt thấp thỏm nhìn Tô Linh Nhi, sợ Tô Linh Nhi nhăn mày dù là một chút nhỏ.

Tô Linh Nhi buông ly sứ xuống, tán thưởng nói: "Tuyết lương viện thật là một người khéo tay, chỉ là trà sữa này chính là người tự mình nghĩ ra, nếu là xuất hiện ở Thanh Lê Viên của bốn cung, biết đến là người hiến cho bốn cung, không biết còn tưởng rằng bốn cung từ nơi này của người đoạt tới....."

Nghe vậy, Tuyết Mạn Nguyệt lại một lần quỳ trên mặt đất.

"Trắc phi, nô tỳ không phải cái ý tứ kia....."

Tô Linh Nhi nhìn Tuyết Mạn Nguyệt quỳ trên mặt đất, lộ ra một cái tươi cười nhàn nhạt.

Tuyết Mạn Nguyệt này từ lúc bắt đầu liền muốn cùng mình giao hảo!

Chỉ là mỗi lần làm việc đều suy nghĩ không được đầy đủ, bất quá, tại đây trong phủ Thái tử đều là bộ bộ kinh tâm, thật vất vả có một người đối nàng ta lộ ra một tia thiện ý, Tuyết Mạn Nguyệt bất chấp dùng tất cả biện pháp để giữ quan hệ này, càng đừng nói tỏ ra thiện ý với nàng ta chính là nữ nhi Nạp Lan gia! trắc phi của Thái tử!

"Được rồi, đừng quỳ trên mặt đất, biết người là vì ta suy nghĩ, muốn dùng cái biện pháp này dẫn Thái tử đến Thanh Lê Viên của ta, chính là ta cũng không gạt người, từ khi ta gả cho Thái tử, mấy năm gần đây Thái tử liền chưa từng đi qua Thanh Lê Viên, nghĩ đến Thái tử hẳn là không thích ta đi."

Nói đến chỗ này, lồng ngực Tô Linh Nhi giống như nhét đầy bông không thở nổi.

Nguyên chủ cũng không biết Nạp Lan Tĩnh Vận trọng sinh qua một lần, đem kỳ ngộ vốn thuộc về nàng tất cả đều đoạt qua đi, càng là trước nàng một bước đem mưu sách kiếp trước nguyên chủ tỉ mỉ nghĩ ra nói cho Mạc Ly.

Do đó khiến cho nguyên chủ một đời này ở trước mặt Mạc Ly cảm giác tồn tại cực thấp! Thấp đến Mạc Ly đều không nhớ rõ trong phủ còn có một viên minh châu khác của Nạp Lan gia.

Nguyên chủ chỉ cho rằng Mạc Ly là thật sự không yêu nàng!

Cho nên Tô Linh Nhi nói ra lời kia, trong lòng chua xót cùng ủy khuất giống như thủy triều đánh úp lại, bất tri bất giác tự nhiên ướt hốc mắt.

"Chủ tử, ngài đừng thương tâm."

Thước Nhi cũng bị lời nói của Tô Linh Nhi làm cho đỏ hốc mắt, vội lấy ra một cái khăn tay tơ lụa thêu hoa muốn đưa cho Tô Linh Nhi lau nước mắt.

Nhưng Thước Nhi vừa ngược đầu nhìn lên lại thấy Mạc Ly đứng ở cửa vội vàng quỳ xuống.

"Tham kiến Thái tử!"

Hai người còn lại đang nghe câu kia cũng quay đầu nhìn lại, vừa thấy là Mạc Ly cũng quỳ xuống.

Trước mặt Mạc Ly vẫn là khuôn mặt nhỏ nhắn chốc chốc khóc của Tô Linh Nhi kia, hốc mắt hồng hồng, cổ nén nước mắt, rõ ràng bị ủy khuất rất nhiều, lại quật cường không chịu kể ra, mà người tạo tất cả không phải ai khác, đúng là chính hắn!

Mạc Ly chỉ cảm thấy tâm cơ rút lại, như là có người đang không ngừng xé rách.

Bước nhanh lại chỗ Tô Linh Nhi đang đứng, Mạc Ly muốn duỗi tay đem Tô Linh Nhi nâng dậy, nhưng không biết nhớ tới cái gì, Mạc Ly lại đem trong lòng thương tiếc mạnh mẽ xua tan, xoay người đối với Tuyết Mạn Nguyệt nói: "Đứng lên đi."

"Đa tạ Thái tử."

Tuyết Mạn Nguyệt từ trên mặt đất đứng lên, nàng ta chưa bao giờ nghĩ tới Mạc Ly sẽ đến nhanh như vậy.

Nàng ta cũng chưa bao giờ nghĩ tới Tô Linh Nhi sẽ nói với mình như vậy..... Nói một cách công bằng!

Đến nỗi, Tô Linh Nhi chỉ cảm thấy tình hình hiện tại của mình có chút xấu hổ.

Liền hơi hơi phục thân nói: "Thân thể thần thiếp còn có chút không thoải mái, không ở chỗ này chậm trễ Thái tử cùng muội muội nói chuyện."

"Ừ"

Mạc Ly nhàn nhạt đáp.

Tô Linh Nhi vịn tay Thước Nhi rời khỏi Say Mê Các.

Sau khi Tô Linh Nhi đi rồi, khuôn mặt Mạc Ly trở nên chất vấn nói: "Bổn Thái tử rất muốn biết người an bài chuyện này rốt cuộc là vì cái gì?"

Đối với Mạc Ly chất vấn, Tuyết Mạn Nguyệt tuy rằng quý xuống, nhưng là lại ngược mặt lên chính diện đón nhận ánh mắt thâm thúy của Mạc Ly trả lời: "Nô tỳ cũng không rõ, Thái tử rõ ràng thích trắc phi như vậy sao lại có ý tỏ thái độ xa cách lạnh nhạt?!"

21.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Thái tử si tình (10)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Lớn mật!"

Mạc Ly tức giận đập tay xuống bàn.

Chỉ có điều, những người quen thuộc của hắn đều biết Mạc Ly hắn nếu thực sự tức giận thì sẽ không nói một lời.

Mà hiện tại, Mạc Ly không chỉ đập xuống bàn, thanh âm còn ngọt cát cao vài độ.

Cái này chỉ có thể chứng minh Mạc Ly hắn..... Chột dạ!

"Phải không?"

Tuyết Mạn Nguyệt mở miệng hỏi ngược lại.

Thấy thế, Mạc Ly lạnh lùng nói: "Xem ra người đã quên ước định giữa chúng ta, như vậy người cũng không cần ở lại trong phủ Thái tử nữa!"

Dứt lời, Mạc Ly liền đứng lên, ngay sau đó ở trong Say Mê Các xuất hiện hai hắc y nhân, tiến lên bắt Tuyết Mạn Nguyệt, như muốn mang đi.

Không biết vì sao, Tuyết Mạn Nguyệt vẫn luôn ở trong phủ Thái tử văng vẳng dạ dạ giờ phút này lại như là tìm máu gà, gân cổ lên hô:

"Nếu Thái tử nói không thích trắc phi, vì sao mỗi khi ngủ lại vào ban đêm ở nơi này của nô tỳ đều gọi nữ danh của trắc phi."

Nữ danh của nữ tử sẽ không dễ dàng nói cho người khác.

Khi chưa xuất giá chỉ có cha mẹ người thân biết.

Sau khi xuất giá, cũng chỉ có trượng phu biết.

Mạc Ly xoay người mở miệng nói: "Chậm đã!"

Hắc y nhân ngừng động tác trong tay lại, ngay sau đó phi thân biến mất ở Say Mê Các.

"Như vậy bốn Thái tử hỏi ngươi, nhũ danh của nàng là gì?"

Khóe miệng Tuyết Mạn Nguyệt tràn ra một nụ cười sáng lạn, nhẹ mấp máy môi đỏ.

Sau khi nghe hai chữ quen thuộc, cả người Mạc Ly đều sùng sốt.

Hắn vậy mà yêu nàng yêu đến mức nằm mơ đều phải kêu tên nàng!

Đây là vì sao?!

Rốt cuộc là vì sao?!

Vừa nghe Tuyết Mạn Nguyệt nói, khí thế của Mạc Ly lập tức suy sút rất nhiều.

Hắn chậm rãi đứng dậy, cũng không quay đầu lại nói: "Đừng quên ước định giữa hai người chúng ta, làm tốt Tuyết lương viện của ngươi, chuyện khác không cần ngươi quản!"

Bên kia, Tô Linh Nhi sau khi rời khỏi Say Mê Các sau liền đi về Thanh Lê Viên.

Dọc theo đường đi, Thước Nhi đều ở vào một loại trạng thái chìm sợ cảnh cong.

"Tiểu thư, Thái tử nghe được ngài nói có thể tức giận hay không?"

"Xong đời, ngộ nhờ Thái tử tức giận chúng ta khẳng định không có ngày lành mất."

"Người nói đại tiểu thư cũng thật là, rõ ràng cùng tiểu thư là thân tỷ muội, vì sao không giúp người nói mấy câu, để Thái tử lại đây nhìn ngài một cái."

.....

Thước Nhi khi nhắc tới đến Nạp Lan Tĩnh Vận trong lời nói tràn đầy oán giận.

Tô Linh Nhi sau khi thấy Mạc Ly ngày hôm nay đột nhiên cảm thấy nguyện vọng của ký chủ lần này cũng không đơn giản giống như nàng tưởng.

Dựa theo ký ức kiếp trước, trong phủ Thái tử chưa từng xuất hiện nhân vật Tuyết Mạn Nguyệt này.

Hôm nay nàng chính mắt nhìn thấy Tuyết Mạn Nguyệt mới đột nhiên nhớ tới điều này.

Một người sống sờ sờ đứng ở trước mặt mình, cảm thấy vô cùng xa lạ, nếu đối với người khác mà nói loại cảm giác này hết sức bình thường, nhưng mà đối với nguyên chủ có được ký ức hai đời, Tô Linh Nhi cảm thấy chuyện này quá không bình thường.

Thế nhưng, nhiệm vụ lần này mấu chốt có lẽ sẽ ở trên người Tuyết Mạn Nguyệt.

Trở về Thanh Lê Viên, Tô Linh Nhi ăn cơm xong, đi cả một ngày, có chút ỉu rù, rửa mặt xong liền đi ngủ.

Một đêm vô mộng, ngày hôm sau, Thước Nhi hầu hạ Tô Linh Nhi rửa mặt xong, lại tìm tới một cái áo bông màu xám trắng, thấy thế, Tô Linh Nhi cau mày: "Tìm cho ta một cái Áo lông màu sắc ấm áp chút, sau đó ở trong hoi môn của ta lấy một bộ trang sức."

"Tiểu thư, ngài muốn làm gì a!"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi nhẹ nhàng nhìn thoáng qua Thước Nhi.

"Nói ngươi lấy thì đi lấy đi!"

Thước Nhi tuy rằng không biết Tô Linh Nhi muốn làm cái gì nhưng vẫn lấy ra một cái áo bông màu hồng tím, lại tìm tới một cái áo ngoài bằng gấm, mặc vào.

Tô Linh Nhi nhìn khuôn mặt của mình trong gương đồng, sau đó đứng lên quay sang Thước Nhi nói: "Cầm đồ, chúng ta đi!"

21.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 107: Thái tử si tình (11)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Đi đến Trước cửa Say Mê Các, Thước Nhi mới hiểu trực tràng sức trong tay mình là đưa cho Tuyết Mạn Nguyệt, dưới tình thế cấp bách Thước Nhi liền giữ chặt Tô Linh Nhi.

"Tiểu thư, Tuyết Mạn Nguyệt này tuy rằng được Thái tử yêu thương, nhưng nói đến cùng thân phận, tóm lại là....."

Thước Nhi không giống như Tống Thủy Hoan hôm qua muốn hại Tuyết Mạn Nguyệt, lời nói đến bên miệng lại nuốt đi xuống, thay đổi một câu khác: "Tiểu thư, ngài là mây bay trên bầu trời, cao không thể với tới, còn nàng ta, là bụi bặm trên mặt đất, để người khác dẫm dưới lòng bàn chân, tiểu thư ngài cho dù muốn tiếp cận Thái tử cũng không cần tự tổn hại thân phận cùng loại người như nàng ta kết giao!"

Nghe Thước Nhi dùng ngôn từ phong kiến để tẩy não, Tô Linh Nhi xua xua tay: "Có một số việc ta làm như vậy tự nhiên ta có đạo lý của ta!"

Tô Linh Nhi mới vừa tới Say Mê Các liền có người đi vào thông báo.

Chỉ chớp lát, Tuyết Mạn Nguyệt đã đi ra trước mặt Tô Linh Nhi hành một cái đại lễ.

"Nô tỳ, không biết trắc phi giá lâm, không tiếp đón từ xa, xin trắc phi thứ tội cho."

Cùng cùng lúc Tô Linh Nhi đi vào có một bóng đen vội vàng rời đi.

Tô Linh Nhi đi vào, mới vừa ngồi xuống liền mở miệng nói: "Thước Nhi....."

Nghe Tô Linh Nhi kêu mình, Thước Nhi tâm bất cam tình bất nguyện đem bộ trang sức kia đặt ở trên bàn.

"Bộ trang sức trên châu ta cũng không thường mang, đặt ở nơi đó cũng lãng phí, hôm qua lúc trở về đột nhiên nhớ tới càng cảm thấy làn da trắng nõn của Tuyết muội muội rất hợp, liền cầm lại đây."

Nghe vậy, Tuyết Mạn Nguyệt kinh hi nói: "Đa tạ trắc phi."

"Thước Nhi, người trước đi ra ngoài."

Khi Tuyết Mạn Nguyệt nói lời cảm tạ, Tô Linh Nhi đột nhiên mở miệng để Thước Nhi lui ra ngoài.

Thước Nhi sững sốt, có chút khó hiểu, nhìn thoáng qua Tuyết Mạn Nguyệt, sau đó Thước Nhi nhận mệnh, thi lễ lui ra ngoài, đối với Tô Linh Nhi nói: "Chủ tử, nô tỳ ở bên ngoài, có chuyện gì ngài kêu nô tỳ là được."

Tô Linh Nhi gật gật đầu, Thước Nhi liền lui xuống.

Nhìn trong mắt Thước Nhi có chút cảnh giác, Tuyết Mạn Nguyệt không khỏi tự giễu nói: "Trắc phi, thật hâm mộ ngài có một nha hoàn trung tâm như vậy, nhưng nàng ấy đâu biết rằng loại người như ta làm sao có thể tạo nửa phần uy hiếp cho người khác. "

Người khác đều chỉ hâm mộ nàng ta có thể gả đến phủ Thái tử, trở thành kia ngựa gầy Dương Châu lao tới một con hắc mã.

Nhưng điều bọn họ không biết chính là trong phủ Thái tử này sóng gió mãnh liệt, không cẩn thận thì ngay cả mạng sống cũng không còn.

Tô Linh Nhi nghe Tuyết Mạn Nguyệt nói chỉ là nhàn nhạt cười.

Không nghe thấy Tô Linh Nhi trả lời, Tuyết Mạn Nguyệt chỉ cảm thấy không thú vị liền cũng thu bộ dáng nhu nhược yếu ớt lại.

Một lúc lâu mới chậm rãi mở miệng nói: "Trắc phi, ngài biết loại người như chúng ta từ nhỏ đã bị dạy dỗ lấy sắc thờ người, vừa rồi nếu là có cái gì đắc tội còn xin trắc phi tha thứ."

Lúc này, Tô Linh Nhi mới chậm rãi mở miệng nói: "Trách tội? Bỏn cung như thế nào sẽ trách tội đâu, ngày hôm qua người còn vì bỏn cung mà suy nghĩ!"

Tô Linh Nhi một câu nhìn như gọn sóng bất kinh, nhưng khi Tuyết Mạn Nguyệt nghe vào trong tai những lời này lại không khỏi hoảng sợ, không hề nghĩ ngợi trực tiếp quỳ trên mặt đất.

"Trắc phi, tha mạng!"

Tuyết Mạn Nguyệt cúi đầu, trong lòng không khỏi vạn phần nghi hoặc, chẳng lẽ trắc phi này cũng không thích Thái tử, nói cách khác ngày hôm qua có cơ hội tốt như vậy lại sẽ dễ dàng buông tha như thế!

Nghe vậy, Tô Linh Nhi cũng không lên tiếng chỉ là cúi đầu.

Lúc sau không có động tĩnh, Tuyết Mạn Nguyệt thật cẩn thận ngẩng đầu lên lại vừa vặn lập tức đối diện đôi mắt của Tô Linh Nhi.

Tuyết Mạn Nguyệt chỉ cảm thấy ánh mắt này có thể nhìn tới đáy lòng, vội vàng lại hoảng loạn cúi đầu.

Nhìn bộ dáng Tuyết Mạn Nguyệt như thế, Tô Linh Nhi nhẹ giọng cười nói: "Không có lợi thì không dậy sớm, Tuyết lương viện không bằng cùng bọn cung đem lời thật nói đi."

Tuyết Mạn Nguyệt ngẩng đầu lên lộ ra một biểu tình kinh ngạc, ngay sau đó lộ ra tươi cười vui sướng.

22.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Thái tử si tình (12)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Phủ Thái tử, Cúc Viên.

Nạp Lan Tĩnh Vận nhìn gã sai vặt chạy lại đây thông báo, không khỏi có chút cười nhạo nói: "Muội muội tốt của bổn cung, hiện tại thật đúng là càng ngày càng không tiền đồ, vì có thể được Thái tử sủng ái, vậy mà có thể hạ thân phận tới Say Mê Các!"

Nghe vậy, cung nữ bên cạnh Nạp Lan Tĩnh Vận cũng nhanh nhẹn đáp lời.

"Theo nô tỳ thấy, Uyển trắc phi cũng là cùng đường mới có thể ra hạ sách kia, chỉ là không biết kế tiếp chủ tử muốn làm như thế nào?"

Nạp Lan Tĩnh Vận nhếch môi cười khinh thường, tầm mắt nhìn hạ xuống nhìn đôi tay trắng nõn của mình cười nói: "Hai con tôm tép thì có thể tạo ra sóng gió gì, huống chi Thái tử đối tốt với vị ở Say Mê Các kia cũng chỉ để cho người ngoài xem."

"Vẫn là chủ tử lợi hại!"

Cung nữ đứng bên sùng bái nói.

Nạp Lan Tĩnh Vận liếc nhìn gã sai vặt quỳ trên mặt đất nói: "Nói với người khác thân thể bổn cung dạo này không khỏe, ai cũng không gặp!"

"Dạ!"

Nghe vậy, cung nữ kia cười lạnh nói: "Chủ tử, ngài đây là muốn chặt đứt đường lui của Uyển trắc phi."

Nạp Lan Tĩnh Vận nhẹ nhàng cười nói: "Ài, Thái tử không thích nàng ta, bổn cung làm tỷ tỷ cũng là bất lực a!"

Thời gian trôi nhanh, đã tới đầu tháng tư.

Phủ Thái tử, thư phòng.

Sắc mặt Mạc Ly như nước, ánh mắt trầm tĩnh.

Thanh âm lạnh lẽo như trong hầm băng, lộ ra một cổ hàn khí.

"Từ lần đó nàng ấy cũng không đi tới Say Mê Các?"

Ám vệ quỳ phía dưới nghe Mạc Ly hỏi chuyện, vội vàng đáp: "Chủ tử, sau ngày hôm ấy trắc phi đúng là không đi qua nữa."

Mạc Ly nghe những lời này lập tức đứng lên, qua lại dạo bước, biểu hiện có chút nóng nảy.

"Được rồi, người đi xuống đi."

Ám vệ mới vừa thối lui đến một góc trong thư phòng.

Mạc Ly lại mở miệng hỏi: "Chuyện ta sai người đi điều tra đã làm tới đâu rồi?"

Nghe chủ nhân hỏi ám vệ lại lần nữa quỳ xuống, đối với Mạc Ly nói: "Thuộc hạ vô năng, vẫn chưa phát hiện Thái tử phi cùng các hoàng tử khác ngấm lui tới."

Nghe được ám vệ nói, Mạc Ly bắt đầu lâm vào trầm tư.

Lúc trước khi hắn được phái đi tới phía nam cứu tế, vội vàng chuẩn bị, nhưng mà Nạp Lan Tĩnh Vận lại như đã sớm biết, chuẩn bị tốt tất cả mọi thứ.

Lúc ấy Mạc Ly chỉ cho rằng Nạp Lan Tĩnh Vận hiền huệ gặp chuyện bình tĩnh, nhưng sau đó xảy một ít chuyện, Nạp Lan Tĩnh Vận lại giống như sớm biết trước.

Lúc ấy, Mạc Ly cũng không cảm thấy kỳ quái, thẳng đến thời điểm ở Say Mê các, Tuyết Mạn Nguyệt dựa theo lời của Tô Linh Nhi, cố ý giả bộ một bộ lơ đãng nói: "Thái tử phi, thật là lợi hại, mỗi lần đều như là có thể biết trước vậy....."

Tuyết Mạn Nguyệt nhìn như lơ đãng một câu lại làm trong lòng Mạc Ly nổi lên ngọn sóng.

Đương nhiên, Mạc Ly cũng không tin tưởng cái gì biết trước, càng sẽ không xuất hiện loại ý tưởng trọng sinh hay gì khác.

Nhiều trùng hợp như vậy, tất cả đều chỉ hướng về phía Nạp Lan Tĩnh Vận.

Sẽ chỉ làm Mạc Ly cho rằng Nạp Lan Tĩnh Vận có phải cùng mặt khác hoàng tử có điều cấu kết hay không?!

Loại người giống như Mạc Ly từ nhỏ lớn lên ở hoàng gia, từ nhỏ tâm tư liền so với người khác còn kín đáo hơn, thậm chí là đa nghi.

Một khi sinh ra khoảng cách, dần dà, vậy sẽ khoách thành một vết nứt.

Mà tất cả những việc trên đúng là theo ý Tô Linh Nhi muốn.

Kiếp trước, Mạc Ly đối với nguyên chủ ngoại trừ tình yêu ra nhiều nhất còn có kính ý.

Bởi vì trong cuộc tranh đấu ngôi cửu ngũ kia, nguyên chủ có thể nói là đóng góp rất lớn, cho nên căn cứ theo ký ức nguyên chủ, Tô Linh Nhi liền biết ở trong lòng Mạc Ly dùng ngôi vị hoàng đế so sánh với Nạp Lan Tĩnh Vận cái Thái tử phi này cũng không phải không thể vứt bỏ.

Cho nên Tô Linh Nhi mới có thể đi Say Mê Các tìm Tuyết Mạn Nguyệt!

Rốt cuộc, Tuyết Mạn Nguyệt cũng có thân phận không thể nói ra, hơn nữa ở ngày đầu tiên Tuyết Mạn Nguyệt tiến vào phủ Thái tử, Mạc Ly đã lật tẩy mọi chuyện của nàng ta!

Lục hoàng tử sử dụng mỹ nhân kế cũng không có tác dụng gì!

22.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Thái tử si tình (13)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Trời đông giá rét đi qua, xuân ý liền từ nam diện bị gió thổi lại đây.

Ba tháng đông trôi qua, những đoá hoa lê trong viện liền hừng hực khí thế nở rộ.

Toàn bộ Thanh Lê Viên đều tràn ngập thanh hương hoa lê.

"Thước Nhi, chúng ta đi ra ngoài ngắm hoa thôi."

Tô Linh Nhi vươn tay ra đỡ một cánh hoa lê bay từ ngoài cửa sổ vào, vui sướng ngẩng đầu lên nhìn về phía cây hoa lê kia.

Nghe Tô Linh Nhi muốn đi ra ngoài Thước Nhi vội vàng tìm tới một cái ghế con, lại đặt ở trên ghế một miếng lót, cuối cùng lại không yên tâm, tìm tới một cái bình nước nóng.

Nhìn bộ dáng Thước Nhi bận trước bận sau, Tô Linh Nhi không khỏi lộ ra một nụ cười âm lòng.

Từ khi nào, cũng từng có một người giống Thước Nhi tất cả cũng xoay quanh nàng, thẳng đến ngày đó.....

Tô Linh Nhi trong đầu lại lần nữa bị bao trùm một màu đỏ, không khỏi giật mình một cái.

"Tiểu thư, được rồi, chúng có thể đi rồi."

Nghe thấy Thước Nhi ở bên ngoài gọi mình, Tô Linh Nhi lắc lắc đầu lộ ra một nụ cười sáng lạn, vui vẻ nói: "Ta lập tức đi ra ngoài."

Tô Linh Nhi nhẹ nhàng từ trong phòng chạy ra.

Mới vừa ra, đón ngay một trận gió ấm.

Váy dài màu xanh theo gió đong đưa, trên cây cánh hoa cũng bị thổi lạc, từng mảnh như là bông tuyết ngày đông nhẹ nhàng rơi xuống.

"Thật xinh đẹp a!"

Thước Nhi bị cảnh tượng trước mắt làm cho ngây người.

Thẳng đến khi Tô Linh Nhi ngồi xuống ghế, Thước Nhi mới hồi phục tinh thần lại dùng một loại ngữ khí cực kỳ tiếc hận nói: "Tiểu thư, nếu như Thái tử có thể nhìn thấy một màn vừa rồi, tuyệt đối sẽ bị ngơ ngác đến quên hết tất cả."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi phụt một tiếng bật cười.

"Nha đầu ngơ ngác trong miệng đều là Thái tử, chẳng lẽ là ngơ ngác cảm thấy làm một nha hoàn bên cạnh ta quá ủy khuất, nghĩ muốn bay lên cảnh đầu làm phượng hoàng?"

Thước Nhi thấy Tô Linh Nhi lấy mình trêu đùa, khuôn mặt hồng hồng, nổi giận nói: "Tiểu thư, người thật là chó cắn Lã Động Tân, không biết tâm người tốt, nô tỳ còn không phải là vì tốt cho người sao, tính từ khi người gả đến phủ Thái tử cũng đã ba năm đi, nếu tính cả lần ở Say Mê Các, số lần ngài gặp mặt Thái tử tổng cộng cũng có ba lần, nếu để lão gia biết còn không thương tâm chết!"

Tô Linh Nhi vốn đang trêu đùa Thước Nhi, vừa nghe những lời này lập tức trở nên an tĩnh, nhìn chăm chăm cánh hoa trước mắt không ngừng rơi xuống, khóe miệng khẽ mỉm, cười thê lương.

"Thước Nhi, người biết không? Kỳ thật có đôi khi ta cảm thấy như thế này còn khá tốt."

Thước Nhi sùng sốt, vội vàng hướng về phía mặt đất liền phi ba tiếng.

"Phi phi phi, hoa thần cô cô, tiểu thư nhà chúng ta là đồng ngôn không có ký, ngài cũng không thể ghi tạc trong lòng, ngài phù hộ tiểu thư nhà chúng ta hưởng hết sung ái từ Thái tử."

Nhìn Thước Nhi chấp tay trước ngực, vẻ mặt đáng vóc tiều tụy.

Tô Linh Nhi phụt cười ra tiếng tới, trêu ghẹo nói: "Này hoa thần cô cô nếu là thật có thể thay người tạo nhân duyên, chỉ sợ mỗi năm không vội chết."

"Tiểu thư ngài không quan tâm hoa thần cô cô vội không vội, nhưng là ngài sau này cũng không thể lại nói mê sảng nữa."

Thước Nhi sợ Tô Linh Nhi bởi vì Mạc Ly lại sinh ra ý nghĩ sống cô độc quãng đời còn lại, nhịn không được khuyên nhủ.

Về mặt Tô Linh Nhi buồn bã mất mát nhìn hoa rơi đầy trời, hồi lâu mới lại mở miệng nói:

"Thước Nhi, người cũng thấy rồi, hiện tại ta vừa nghe đến hai chữ Thái tử này đều trở nên buồn bã mất mát như thế, nhưng mà người không nghĩ tới có một khi ngày nào đó Thái tử bước lên ngôi vị hoàng đế, chuyện thứ nhất đó là tuyển tú nạp phi, giúp hoàng thất khai chi tán diệp, đến lúc đó địa vị của ta ở đâu?"

22.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 110: Thái tử si tình (14)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Thước Nhi không rõ nguyên do, mặt về mặt đứng đắn trả lời nói: "Nếu Thái tử đăng cơ, Thái tử phi sẽ trở thành Hoàng Hậu, tiểu thư ngài ở trong phủ là trắc phi, khi vào cung chính là Quý phi, tuy rằng Quý phi không lợi hại bằng Hoàng Hậu, nhưng người khác cũng không dám cho ngài xem nửa điểm sắc mặt!"

Nghe xong Thước Nhi nói, Tô Linh Nhi lắc đầu.

"Ta a, đề ý không phải cái này!"

Thước Nhi khó hiểu hỏi: "Vậy ngài đề ý cái gì?"

Một trận gió nhẹ thổi qua, ngoại trừ đem hoa lê thổi xuống như tuyết rơi, cũng đem mái tóc Tô Linh Nhi thổi loạn.

Thước Nhi đứng ở một bên chỉ cảm thấy hình ảnh trước mắt như thế không chân thật.

Giống như từ bước tranh bước ra, giống như đạo sĩ ẩn cư không màng thế sự.

Tô Linh Nhi vươn tay một cánh hoa rơi vào lòng bàn tay, tức khắc truyền đến hơi lạnh lẽo, chỉ thấy Tô Linh Nhi hừ nhẹ một tiếng, có chút tự giễu cười nói: "Cái ta đề ý! Người khả năng chưa từng nghe nói qua....."

Thước Nhi không cho là đúng, chỉ cảm thấy như là có ma pháp làm người không tự chủ được hỏi: "Tiểu thư, rốt cuộc là cái gì?"

Lúc này, lại có một cánh hoa rơi xuống lòng bàn tay Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi có chút thoải mái cười nói: "Ta đề ý....."

Ngừng lại thật lâu, Tô Linh Nhi như là cố lấy dũng khí, dùng một loại ngữ khí nói: "Ta đề ý chính là một đời một kiếp một đôi!"

Nói xong câu đó, Tô Linh Nhi cảm thấy trong lòng buồn bực giảm vài phần.

Kiếp trước, nguyên chủ cũng từng từng có cái ý tưởng này.

Nhưng làm Hoàng Hậu, nàng vẫn luôn biểu hiện hiền lương thực đức.

Ở những năm nàng chấp chương phượng ấn, hậu cung những chuyện xảy ra cũng không có nhiều.

Đến nỗi loại ý niệm không thể xảy ra này, nguyên chủ chỉ có thể ở ban đêm yên tĩnh suy nghĩ một chút, sau đó chờ đến trời sáng, lại đem cái này mộng thời thiếu nữ mỹ lệ bỏ vào cái chai phong ấn lại.

Thước Nhi nhìn Tô Linh Nhi trên mặt lộ ra cười khổ, không khỏi cảm thấy lo lắng, rồi lại sợ hãi Tô Linh Nhi chui vào ngõ cụt, liền lấy hết can đảm khuyên: "Tiểu thư, ngài nhưng ngàn vạn không thể như vậy, đừng nói hoàng thất ngay cả những hộ giàu có bên ngoài cũng có tam phòng bốn thiếp, càng đừng nói là Thái Tử điện hạ."

Tô Linh Nhi quay đầu đối với Thước Nhi cười nói: "Người xem, ngay cả người đều cảm thấy không có khả năng, ta lại làm sao không biết đâu, cho nên ta lúc này mới nói như hiện tại mới là tốt nhất."

Khi Tô Linh Nhi quay đầu trong nháy mắt, một bóng đen biến mất ở cửa Thanh Lê Viên.

Trong viện, lại lần nữa truyền đến giọng nói của Tô Linh Nhi.

"Thước Nhi, ta cảm thấy có chút lạnh, chúng ta vào đi thôi."

Ngay sau đó liền nghe thấy thanh âm Thước Nhi thu thập ghế con, cùng với tiếng thở dài không thể nghe thấy.

Mạc Ly nằm ở trên tường, biểu tình có chút hoảng loạn.

Như là đứa trẻ trộm đường bị bắt lấy, thờ dốc vừa gấp vừa nhanh, sắc mặt lại tái nhợt.

Trong ánh mắt lộ ra khiếp sợ, thậm chí là một tia sợ hãi.

Giống như đồ vật cất giữ ở đáy lòng bị lôi ra.

Loại cảm giác này hẳn trước nay đều không có!

Chưa từng có!

Nhưng mà khi Tô Linh Nhi ngồi ở giữa biển hoa về mặt ưu thương nói ra câu kia "Một đời một kiếp một đời", Mạc Ly chỉ cảm thấy tâm chính mình bị người khác hung hăng nắm chặt, sau đó lại như là thổi khí khí cầu, nhanh chóng bành trướng, trở nên sinh động no đủ lên.

Lúc này, hẳn rốt cuộc hiểu được lý do mình vì sao không dám tới gần Tô Linh Nhi, không dám thừa nhận mình thích Tô Linh Nhi!

Đó là bởi vì Tô Linh Nhi yêu hắn, yêu thuần túy như thế!.

22.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Thái tử si tình (15)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Cùng ngày đó, vào ban đêm, Tô Linh Nhi đột nhiên lại bị đau đầu.

Thước Nhi đốt hương an thần, nón nóng lại gần giường.

"Tiểu thư, đều do nô tỳ."

"Hôm nay lẽ ra nô tỳ nên đội mũ giữ ấm cho ngài."

.....

Tô Linh Nhi cảm thấy Thước Nhi ở trước mắt hoảng đến tâm phiền ý loạn.

Nàng cố nén đau đầu, mở miệng nói: "Được rồi, đều là bệnh cũ, từ từ rồi sẽ tốt thôi."

Sau khi Thước Nhi đi, Tô Linh Nhi nửa dựa vào trên giường, ngửi hương an thần, đau đầu không chỉ không giảm bớt ngược lại càng thêm nghiêm trọng kịch liệt.

"Ai!"

Tô Linh Nhi thở dài một hơi.

Thân thể này cũng thật sự là quá yếu ớt.

Ở đời trước, Ninh Khuyết tập võ từ nhỏ, thân thể khoẻ mạnh, lúc sau thức tỉnh dị năng Ngũ Độc bắt xâm, đầu chịu nổi loại tra tấn này.

Tô Linh Nhi nằm xuống gối, chuẩn bị đi ngủ.

Trước kia lúc bị đau đầu chỉ cần ngủ một giấc, chờ đến tỉnh lại thì tốt rồi.

Nhưng mà lần này không biết vì sao, Tô Linh Nhi nhắm mắt lại, đầu càng đau đớn hơn, như là một khối đá đập từng phát vào đỉnh đóng trên thót gổ làm cô nhin không được lặn qua lần lại.

Mạc Ly nhìn Tô Linh Nhi nằm ở trên giường bởi vì đau đầu lặn qua lộn lại ngủ không được, cảm thấy vô cùng đau lòng.

Hắn bước nhanh đến trước giường, ngồi xuống.

Trên giường đột nhiên nhiều thêm một người, Tô Linh Nhi sợ tới mức vội vàng mở to mắt.

Trước mắt lại là một gương mặt đã xa lạ quen thuộc.

"Thái tử....."

Tô Linh Nhi hoảng loạn muốn bò dậy hành lễ với Mạc Ly.

Nhưng lại bị Mạc Ly ngăn lại.

"Lại đây!"

Mạc Ly để đầu Tô Linh Nhi nằm trên đùi mình, một đôi tay thon dài, khớp xương rõ ràng nhẹ nhàng đặt ở huyệt Thái Dương của Tô Linh Nhi, không ngừng mát xa.

Tô Linh Nhi muốn giãy giụa ngồi dậy lại bị Mạc Ly gắt gao ấn xuống.

"Được rồi, nàng đừng nhúc nhích, đau đầu cũng không thành thật."

Tô Linh Nhi không chống cự nữa, tùy ý để Mạc Ly mát xa cho nàng, Tô Linh Nhi lặng lẽ mở to mắt, lại phát hiện Mạc Ly đang nhìn chăm chăm mình, sợ tới mức nàng lại vội vàng nhắm hai mắt lại.

Mạc Ly nhìn khuôn mặt Tô Linh Nhi trắng nõn trở nên đỏ bừng một mảnh, trong đầu lại lần nữa vang lên câu Tô Linh Nhi nói một đời một kiếp một đời, không khỏi cảm thấy lòng tràn đầy thỏa mãn, trong mắt bất tri bất giác mang theo ý cười.

Ám vệ nhìn dáng vẻ hạnh của phúc chủ tử nhà mình, vội vàng ẩn nấp vào góc tối, xem ra việc mình báo Uyển trắc phi bị đau đầu là hoàn toàn chính xác.

Được Mạc Ly nhả một cái như vậy, Tô Linh Nhi cảm thấy con đau giảm bớt rất nhiều, trong lòng liền bắt đầu nghĩ Mạc Ly vì sao lại xuất hiện ở Thanh Lê Viên, nghĩ nghĩ, Tô Linh Nhi thế mà ghé vào trên đùi Mạc Ly ngủ rồi.

Nghe tiếng hít thở đều đều cùng gương mặt hơi hơi hồng của Tô Linh Nhi, Mạc Ly hạnh phúc mà cười ra tiếng: "Thật là một gia hỏa không tìm không phôi!"

Sáng sớm ngày hôm sau.

Ám vệ mới vừa tiến vào đã nhìn thấy Mạc Ly sùng nịch mà nhìn chăm chăm Tô Linh Nhi ghé vào trên đùi mình, thường thường nhẹ nhàng vuốt ve tóc Tô Linh Nhi.

Chẳng lẽ, chủ tử cứ như vậy ôm Uyển trắc phi cả đêm?!

Ám vệ càng nghĩ càng cảm thấy không thể tưởng tượng, thậm chí toàn thân nổi lên một tầng da gà!

"Chủ tử....."

Ám vệ nhẹ giọng kêu.

"Hôm nay là ngày tiến cung."

Nghe vậy, Mạc Ly ngẩng đầu lên, trên mặt ý cười giãi lạt lướt qua.

Trở mặt như lật sách - Mạc Ly làm ám vệ quỳ trên mặt đất không khỏi toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Mạc Ly nhẹ nhàng đem Tô Linh Nhi ôm vào trong chăn, lại sửa sang lại góc chăn một chút.

Cuối cùng mới nhẹ giọng mở miệng nói: "Đi thôi!"

Ám vệ đứng lên một bên chờ Mạc Ly, lại phát hiện Mạc Ly đứng ở trước giường thật lâu không có động tĩnh, qua một hồi lâu, ám vệ mới nghe được Mạc Ly thanh lãnh nói: "Chân bôn Thái tử đã tê rần, người lại đây đỡ ta một chút."

Nghe được lời này, ám vệ cố nén ý cười, bước nhanh đi lại bên người Mạc Ly, sau đó vươn một cánh tay, Mạc Ly cứ như vậy dựa vào một cánh tay của ám vệ, khập khiễng đi ra khỏi Thanh Lê Viên.

21.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Thái tử si tình (16)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Tô Linh Nhi ngủ một giấc ngon cả người đều thoải mái, tỉnh dậy đã gọi Thước Nhi vào: "Hương an thần ngày hôm qua dùng tốt hơn mọi ngày, có phải bên trong bỏ thêm vị mới hay không."

"Không a!"

Ngữ khí Thước Nhi rất khẳng định, sau đó bưng nước ấm để rửa mặt vào, lấy tinh dầu hoa hồng từ tay nô tỳ bên cạnh, Tây Vực tiến cống rất nhiều vật phẩm, mới lại mở miệng nói: "Tiểu thư, ngài ngồi dậy rửa mặt đi, sáng nay Thái tử có hạ lệnh Sa Cục lại đây đo may đo cho người."

(Beta: cảm giáchoithiếucủunhi @@)

Nghe được hai chữ Thái tử, cả người Tô Linh Nhi sùng sốt.

Cái gì mà hương an thần, thay chất liệu, rõ ràng là nàng người thanh hương nhân nhặt trên người Mạc Ly, hơn nữa nhờ thủ pháp mát xa thuần thực, mới có thể một đêm ngủ ngon.

"Tiểu thư, ngài còn thất thần làm gì.....?"

Thước Nhi nhìn khuôn mặt Tô Linh Nhi đột nhiên biến hồng, vội vàng chạy lại gần: "Tiểu thư, ngài có phải phát sốt hay không, như thế nào sắc mặt hồng như vậy!"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi đứng dậy vỗ nhẹ lên đầu Thước Nhi.

"Người nha đầu này không nghĩ được tốt hơn sao."

Thước Nhi thấy Tô Linh Nhi ngoại trừ đỏ mặt, thần thái ngữ khí đều không có nửa điểm mệt mỏi suy yếu, biết bản thân nghĩ sai rồi, cẩn thận hầu hạ Tô Linh Nhi rửa mặt xong liền sai người thu dọn đồ đạc.

Lúc sau ăn cơm xong, Thước Nhi dẫn ba năm bà tử đi vào.

"Thước Nhi, các nàng là....."

Mấy bà tử kia vừa nhìn thấy Tô Linh Nhi liền vội vàng hành cái lễ.

"Tham kiến Uyển trác phi!"

Tô Linh Nhi hơi hơi gật đầu.

"Đứng lên đi."

"Đa tạ trác phi!"

Mấy người kia sau khi đứng lên vẫn luôn đứng tại chỗ.

Thước Nhi thấy bộ dáng Tô Linh Nhi không rõ nguyên do, đi lại gần ghé vào bên tai Tô Linh Nhi nhỏ giọng nói: "Tiểu thư, vài ngày nữa sẽ đến ngày mừng thọ của Hoàng Thượng nên Thái tử phân phó cho ngài cùng Thái tử phi mỗi người may một bộ cung phục."

Tô Linh Nhi gật gật đầu, mấy bà tử kia liền đi lên trước.

"Xin làm phiền Uyển trác phi, tuy rằng trong phủ có kích cỡ của ngài, nhưng lần này Thái Tử điện hạ phân phó nói muốn đo lại lần nữa để phòng ngộ nhờ cung phục bị rách trong yến hội."

Tô Linh Nhi hơi hơi gật đầu, ý bảo không quan trọng.

Mấy bà tử đo xong cũng nhanh chóng cáo lui khỏi Thanh Lê Viên.

Thước Nhi tiễn các bà tử ra ngoài, trở về thấy vẻ mặt Tô Linh Nhi thất sắc, vội vàng lên tiếng an ủi: "Tiểu thư, ngài đừng lo lắng, còn không phải là tiến cung sao, những nương nương đó còn có thể ăn người sao. Hơn nữa, nô tỳ cảm thấy tiệc mừng thọ lần này chính là cơ hội cho tiểu thư xoay người,

Hoàng Thượng cùng Thái tử có cảm tình tốt, đến lúc đó ngài tặng một lễ vật khiến Hoàng Thượng vui vẻ, Thái tử khẳng định cũng sẽ vui vẻ!"

Tô Linh Nhi cũng không phải bởi vì lần đầu tiên tiến cung này mới lộ ra vẻ khiếp sợ, nếu nàng nhớ không lầm lần tranh đoạt ngôi cửu ngũ sẽ xảy ra sau tiệc mừng thọ Hoàng Thượng ba tháng.

Nói cách khác thời gian của Hoàng Thượng cũng chỉ chưa tới nửa năm.

Ở một đời kia, sau khi kết thúc tiệc mừng thọ, thân thể của Hoàng Thượng càng ngày càng không bằng trước, thời điểm đầu tháng sáu đã từng triệu Nạp Lan Minh Đức tiến cung.

Nếu Tô Linh Nhi không có đoán sai, khi đó Hoàng Thượng đã viết xong di chiếu, có điều Hoàng Thượng không biết thái giám tổng quản bên người đã bị Lục hoàng tử Mạc Lâm thu mua, còn chưa chờ đến khi chết bệnh đã bị Lục hoàng tử bức vua thoái vị.

Nhưng mà, có Mạc Ly cùng Nạp Lan gia cường - cường liên hợp, Mạc Ly cuối cùng vẫn là đem những hoàng tử mơ ước vương vị đánh bại, tất cả đều nhốt tại Tông Nhân Phủ.

Còn ở đời này, bởi vì do Nạp Lan Tĩnh Vận trọng sinh, Tô Linh Nhi không có thể lấy được tín nhiệm của Mạc Ly, Nạp Lan Tĩnh Vận tuy rằng cũng là tài nữ, nhưng lại giống các nữ tử khác thích phong hoa tuyết nguyệt thơ từ ca phú, vẫn chưa hề quan tâm đến quân sự mưu lược, nói cách khác một đời này Mạc Ly không duyên có thiếu một cái "Tà bàng"!

(Beta: Tà bàng này Linh Linh dịch là Cán tay đắc lực, ghivàocảm giác cứ hoisaosao ấy, aicó từ thích hợp phon thì góp ý nhé)

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thân* Thứ 99 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Thái tử si tình (17)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Không được!"

Tô Linh Nhi nghĩ đến trong ba nguyện vọng của ký chủ có một nguyện vọng là trợ giúp Mạc Ly bước lên ngôi vị hoàng đế, trong lòng bỗng nhiên cả kinh.

Nếu vẫn giống như bây giờ mình vẫn luôn không thể xuất hiện ở trước mặt Mạc Ly, không xoát được cảm giác tồn tại, như vậy Mạc Ly cùng Nạp Lan gia nhất định sẽ bị Lục hoàng tử đánh cắp di chiếu, giết chết.

Đến lúc đó, hai nguyện vọng sau cũng không cách nào hoàn thành, Mạc Ly chết đi, nguyện vọng thứ nhất cũng không hoàn thành.

Ba nguyện vọng không hoàn thành, chờ đợi nàng chính là kết cục linh hồn bị mạt sát.

"Ta phải nắm chặt thời gian ở trước mặt Mạc Ly xoát cảm giác tồn tại!"

Nghe thấy Tô Linh Nhi nói, trên mặt Thuốc Nhi lộ ra tươi cười vui vẻ.

Tiểu thư rốt cuộc nghĩ thông suốt!

Chỉ là Tô Linh Nhi giống như quên mất một sự thật, đó chính là mấy ngày này người xoát cảm giác tồn tại không phải ai khác, đúng là bản nhân Mạc Ly!

"Tiểu thư, nô tỳ lập tức phái người tiến cung đi hỏi một chút Hoàng Thượng thích cái gì....."

Nói xong, Thuốc Nhi chạy ra ngoài.

Chưa đi xa Tô Linh Nhi lại gọi cái người nhiệt tình Thuốc Nhi kêu quay về: "Không cần, cần đưa gì cho Hoàng Thượng trong lòng ta đã hiểu rõ."

Kiếp trước, khi nguyên chủ vào trong cung tham gia tiệc mừng thọ, đưa cho Hoàng Thượng pho tượng tuần mã đang chạy, mặc tự cùng mặc tự cùng âm(?), Hoàng Thượng nhìn đến vô cùng thích, trước mặt mọi người khen ngợi nguyên chủ, các nương nương hậu cung vì đón ý nói hùa theo Hoàng Thượng cũng ban thưởng cho nguyên chủ rất nhiều, có thể nói là ở tiệc mừng thọ đoạt hết nổi bật.

Nếu Nạp Lan Tĩnh Vận trọng sinh một lần, nói vậy sớm đã đem nấy thứ này chuẩn bị tốt, như vậy nàng chỉ có thể chọn con đường khác.

"Đưa cái gì đây?"

Tô Linh Nhi nhẹ nhàng cau mày không được nỉ non.

Nàng trong đầu nàng đột nhiên xuất hiện một lão nhân thân thể gầy yếu, mắt sáng như đuốc, ánh mắt như hùng ưng sắc bén, nhưng đến cuối cùng bị bệnh tật tra tấn thành một ông già chỉ có da bọc xương.

"Có!"

Trong đầu Tô Linh Nhi loé một tia sáng.

Vội vàng viết ra một danh sách, nói với Thước Nhi: "Nhanh chóng mua các thứ có tên trong danh sách này về, sau đó phân phó phòng bếp cô thành keo, đúng rồi, trong khi cô ta muốn người thời thời khắc khắc ở bên cạnh, không được để ai lại gần."

Thước Nhi nhìn tên trong danh sách khẽ lẩm bẩm: "Sinh khương, mật ong, cam thảo, bối phán....."

"Được rồi, đừng đứng ở chỗ này, nhanh đi làm chuyện ta nói đi, nếu không làm tốt đến tiệc mừng thọ của Hoàng Thượng người liền chờ ta xấu mặt đi."

Vừa nghe việc này có liên quan đến tiệc mừng thọ, Thước Nhi vội vàng chạy ra Thanh Lê Viên, đến viện lãnh thẻ bài ra phủ.

Phủ Thái tử, Cúc Viên.

Nạp Lan Tĩnh Vận nhìn pho tượng tuần mã đang chạy trên bàn, lộ ra một nụ cười đắc ý.

"Chủ tử, pho tượng tuần mã của ngài thật là đẹp!"

Thủy Nguyệt là tỷ nữ bên người Nạp Lan Tĩnh Vận khen tặng.

Nghe vậy, tươi cười trên mặt Nạp Lan Tĩnh Vận càng thêm rõ ràng, tưởng tượng đến chuyện bản thân đoạt hết tất cả từ trong tay Nạp Lan Uyển Nhu, trong lòng nàng ta toát ra một loại khoái cảm.

"Phái người đi Thanh Lê Viên nhìn xem, bên kia chuẩn bị lễ vật gì."

Nạp Lan Tĩnh Vận vì để ngừa vạn nhất, vẫn là phái người đi Thanh Lê Viên dò hỏi tin tức, phòng ngừa tiệc mừng thọ ngày đó Nạp Lan Uyển Nhu lại cướp đoạt nổi bật của mình.

"Dạ!"

Nửa canh giờ sau, Thủy Nguyệt mang theo tươi cười bước nhanh đi vào ghé bên tai Nạp Lan Tĩnh Vận.

Sau khi biết vị ở Thanh Lê Viên bên kia có một ít đồ vật không biết tên, Nạp Lan Tĩnh Vận khinh thường hừ nhẹ một tiếng: "Nạp Lan Uyển Nhu, không nghĩ tới người cũng có thời điểm hết bản lĩnh!"

Đôi mắt Nạp Lan Tĩnh Vận nhìn chằm chằm pho tượng tuần mã trước mặt, giống như thấy mình nổi bật trong yến tiệc ngày đó.

21.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thân Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Thái tử si tình (18)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Tô Linh Nhi nhìn bình thuốc trắng bằng cẩm thạch trong tay, mở nút bình ra, tức khắc một cỗ mùi hương lạnh thấu xương xông vào mũi.

"Tiểu thư, thứ này dùng để làm gì?"

Thước Nhi nhìn bốn năm cái bình cẩm thạch màu trắng trên bàn.

"Dùng làm gì? Đây chính là lễ vật chúng ta dâng lên cho Hoàng Thượng."

"Cái gì?"

Nghe thấy Tô Linh Nhi nói vài thứ kia là để đưa vào trong hoàng cung, trông mắt Thước Nhi đều sắp trừng rớt ra ngoài.

"Tiểu thư, ngài cũng không thể làm như vậy, vạn nhất để cho Thái tử biết, cho rằng ngài không coi trọng thì sao."

Tô Linh Nhi ngồi ở trên ghế, bắt chéo chân xua xua tay.

"Ngươi cũng đừng quản!"

Những cái này đều là bảo bối của nàng!

"Tiểu thư....."

Thước Nhi còn muốn nói cái gì đó, Tô Linh Nhi lại trực tiếp đem những lọ thuốc bỏ vào một cái hộp gấm, sau đó nghênh ngang đi ra ngoài ngắm hoa.

Bên kia, hoàng cung.

Mạc Ly từ ngự thư phòng đi ra, gã sai vặt Hoài Cẩn ở bên ngoài chờ đợi lâu ngày vội vàng tiến lên nói: "Thái tử, kiệu đã ở bên ngoài chờ sẵn!"

"Ừ"

Mạc Ly ngoài miệng đáp ứng nhưng thân thể lại chưa hướng tới cửa cung đi ra.

Hoài Cẩn thấy vẻ mặt Mạc Ly biểu tình ngưng trọng cũng không dám mở miệng chỉ có thể đi theo một bên nhắc nhở đề phòng Mạc Ly đụng vào cây cột.

Từ ngự thư phòng ra, trong đầu Mạc Ly tất cả đều là về chuyện cứu tể ở phía nam.

Cứ như vậy, bất tri bất giác đi tới.

Chờ đến thời điểm Mạc Ly phục hồi tinh thần lại, ngẩng đầu vừa thấy vậy mà lại đi tới Thái Y Viện.

Hoài Cẩn vội vàng mở miệng giải thích: "Vừa rồi thấy Thái tử từ ngự thư phòng ra tới nghĩ chuyện nghĩ đến nhập thần, nô tài không dám lên tiếng quấy rầy chủ tử, còn xin chủ tử thứ tội."

Mạc Ly ngẩng đầu lên bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, liền chấp tay sau lưng nói: "Đứng lên đi, vừa vặn ta cũng có chút chuyện muốn tới Thái Y Viện."

"Dạ!"

Hoài Cẩn từ trên mặt đất lên.

Nhìn bóng lưng Mạc Ly không khỏi lộ ra một biểu tình nghi hoặc.

Trong phủ cũng không nghe vị chủ tử nào sinh bệnh, chẳng lẽ là Thái tử gia bởi vì cứu tể bị thương thân mình.....

Tương tượng đến đây, Hoài Cẩn vội vàng đi theo.

"Phiền toái Trương thái y!"

Mạc Ly khách khí nói.

Vừa nghe lời này, Trương thái y vội vàng lắc đầu xua tay, biểu tình hoảng loạn nói: "Cái này cũng là thuộc bổn phận sự của lão thần, không đảm đương nổi câu phiền toái này của Thái tử."

Hoài Cẩn vội vàng tiến lên cầm toa thuốc từ trong tay Trương thái y.

Sau khi rời khỏi Thái Y Viện, Hoài Cẩn bùm một tiếng quỳ trên mặt đất: "Nô tài đáng chết! Chủ tử bị bệnh nô tài vậy mà một chút cũng không có phát hiện, xin chủ tử trừng phạt nô tài!"

Nhìn Hoài Cẩn quỳ trên mặt đất rồi lại liếc tới toa thuốc trong tay hắn, tâm tình Mạc Ly không khỏi tốt lên.

"Ai nói với ngươi thuốc này là lấy cho ta?!"

Hoài Cẩn nghi hoặc ngẩng đầu lên.

Hắn không rõ trừ bỏ bản thân Mạc Ly, ai còn đáng giá Mạc Ly tự mình tới Thái Y Viện lấy thuốc.

Chẳng lẽ nói là Thái tử phi?

Không phải, chủ tử đối Thái tử phi tuy rằng tương kính như thân, nhưng căn cứ vào việc hấn quan sát thái độ chủ tử đối Thái tử phi vẫn là tôn nghiêm cùng cao quý của một Thái tử, không có khả năng làm ra loại chuyện nam nhân yêu thương vợ mình giống như dân gian.

Hoài Cẩn phủ quyết ý tưởng này trong đầu.

Ngược lại Mạc Ly cũng không tính toán Hoài Cẩn như thế nào, liền mở miệng nói: "Cửa cung cũng sắp đóng, chúng ta cũng nên nhanh chân đi thôi."

"Dạ, chủ tử!"

Từ hoàng cung trở về, Mạc Ly trở lại phủ Thái tử liền vào thư phòng.

Đem an thần hương mang từ Thái Y Viện về đưa cho ám vệ: "Người đem an thần hương này đưa đến Thanh Lê Viên, đừng nói là bản Thái tử đưa....."

Mới vừa nói xong câu đó Mạc Ly liền cảm thấy đầu mình bị úng nước.

Ám vệ là người của hấn, không có mệnh lệnh của hấn, ai có thể sai sử hấn!

"Thôi, người liền nói cho Uyển Nhu..... Liền nói cho Uyển trắc phi, an thần hương này cách ba canh giờ lại đốt một lần, thời điểm đau đầu liền gấp đôi liều thuốc, lại uống thêm canh gừng, nếu thật sự đau dùng khăn lông nóng dính nước gừng thoa ngoài da....."

Mạc Ly thật sâu thở dài một hơi: "Thôi, vẫn là ta tự mình đưa đến Thanh Lê viên đi."

Edit: Trung thu vui vẻ nhé các mĩ nhân, ahihi lẽ ra là có từ hôm qua cơ nhưng xây ra sự cố nên bây giờ mới xong. Vậy nên ngày ghi ở các chương hơi lộn xộn.

Cuộc đối thoại của nhà Lady như sau:

Edit: Ty ơi beta xong chưa?

Beta: Ta beta ngay đây.

Edit: Cút từ từ. Không xong chúng ta bùng. Kkk

Beta: Như vậy tội người đọc lắm...

Edit: (ಠ_ಠ)

Cảm giác khi bạn muốn làm việc xấu mà đồng đội không cho. (ノД')

Phuongman48 nhà có beta chăm chỉ ☐☐☐

21.9.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Thái tử si tình (19)

Edit: Linh lady

Beta: Phuongman48

Mạc Ly lại cảm thấy những lời mới nói ra quá mức gấp gáp, vì thế lại lần nữa mở miệng nói: "Được rồi, người đi xuống trước đi, chờ bản Thái tử dùng qua cơm tối rồi sẽ đi Thanh Lê Viên."

Ám vệ đi ra ngoài truyền lệnh cho Hoài Cẩn chuẩn bị bữa tối ngon miệng.

Hoài Cẩn đi lại trước mặt ám vệ nhỏ giọng hỏi: "Tiểu tử thú vị, người biết thuốc hôm nay chủ tử lấy là cho ai sao?"

Nghe được Hoài Cẩn nói, tức khắc trong đầu xuất hiện hình ảnh Mạc Ly lúc sáng, bộ dáng chân bị tê cùng với vẻ mặt rối rắm kia, không khỏi vui tươi hớn hờ cười ra tiếng.

Người đó vẫn là người hành sự bình tĩnh trong mắt họ sao? Là Thái tử luôn cự tuyệt người xa ngàn dặm sao?

"Được rồi, chuyện của chủ tử chúng ta đừng nghị luận, nhanh đi làm việc đi."

Bị ám vệ trả lời qua loa lấy lệ như vậy, Hoài Cận bẹp miệng hừ lạnh một tiếng: "Có gì đặc biệt hơn người chứ, chuyện của chủ tử sớm muộn gì ta cũng sẽ biết!"

Dùng qua cơm tối ở thư phòng xong, Mạc Ly vẫn không thể nghĩ ra cách cho việc cứu tế, vừa vận nhìn thấy hương an thần trên bàn sách, liền nhớ tới còn chưa đem hương an thần đưa đến Thanh Lê Viên.

Thanh Lê Viên, Tô Linh Nhi mới vừa dùng bữa tối, bây giờ đang nhàn nhã nằm trên giường đọc sách quân sự nguyên chủ mang từ Nạp Lan gia đến.

Nhìn nhìn, Tô Linh Nhi ngay lập tức bị các loại mưu lược, kế sách trong đó hấp dẫn.

Thước Nhi đứng ở một bên nơm nớp lo sợ, sợ Tô Linh Nhi lại giống như lần trước chọc cho Mạc Ly không vui.

Nhưng Mạc Ly đứng ở chỗ này nàng ấy lại không dám nhắc nhở Tô Linh Nhi, chỉ có thể nóng nảy sốt ruột.

Mạc Ly nhìn thấy Tô Linh Nhi xem mê mẩn, tò mò đến gần muốn nhìn xem Tô Linh Nhi đang loại sách gì.

Bên này Tô Linh Nhi đang xem hăng say, đột nhiên cảm thấy ánh sáng bị người khác che mất.

Cau mày, không kiên nhẫn nói: "Nhanh tránh ra, có mắt hay không! Không thấy ta đang đọc sách sao, nếu rảnh rồi không có việc gì làm thì dựa theo phương thuốc ta đưa lúc trước, tiếp tục ngao nước đường đi....."

Thước Nhi không nghĩ tới chuyện bản thân lo lắng nhất cuối cùng đã xảy ra, cũng không rảnh lo cái khác vội vàng ho khan một tiếng quỳ trên mặt đất: "Chủ tử, Thái tử gia tới."

Nghe tiếng, Tô Linh Nhi vội vàng đem trong tay để xuống, không ngờ, lại bị một bàn tay khác giữ lại.

"Không có việc gì, nàng xem của nàng, không cần để ý đến ta."

Tô Linh Nhi ngẩng đầu liền chạm tầm mắt Mạc Ly, phát hiện ánh mắt người kia không có nửa điểm tức giận, ngược lại còn mang theo nồng đậm hứng thú.

Nàng cũng không khách khí cầm sách vừa định bỏ xuống lên.

Vừa định tiếp tục xem lại phát hiện Mạc Ly vẫn còn đang đứng bên cạnh, dịch người sang một bên, nhìn Mạc Ly gật gật đầu, ý bảo Mạc Ly ngồi xuống.

Thước Nhi thấy một màn như vậy thiếu chút nữa hai mắt tối sầm ngắt xiù.

Xong đời, lần này là thật sự xong đời!

Hiện tại Thước Nhi đã hiểu được một đạo lý: Ở trong phủ thái tử này chỉ có sự sủng ái của thái tử mới có nơi đặt chân, vì sao tiểu thư lại không hiểu chứ.

Ngay cả thái tử phi khi nhìn thấy thái tử cũng phải bày ra sắc mặt tốt, cẩn thận hầu hạ.

Nhìn lại chủ tử nhà mình, đầu tiên là ghét bỏ, hiện tại lại là một bộ dáng không lạnh không nóng, vậy phải làm sao cho tốt bây giờ!

Thước Nhi chỉ cho là Mạc Ly sẽ giống lần trước về mặt âm trầm rồi đi, thậm chí sẽ bởi vì chuyện này tước đoạt danh hiệu trắc phi của Tô Linh Nhi, nhưng mà động tác kế tiếp của Mạc Ly lại làm Thước Nhi chấn động.

Mạc Ly hiểu ý của Tô Linh Nhi, khóe miệng nở một nụ cười, vung Áo choàng màu đen, an ổn mà ngồi ở trên giường sượt, tùy tay cầm lấy một quyển sách bên cạnh, cũng tập trung tinh thần đọc.

Đôi lời của beta: Thành thật xin lỗi mọi người vì mấy tuần nay không ra truyện □□□. Chỉ có điều Mẫn vẫn phải thông báo một tin buồn với mọi người: thời gian tới cả Mẫn và Linh đều có kỳ thi hơn nữa Linh còn phải đi thực tập nên thời gian tới truyện sẽ ra lâu hơn rất nhiềuuuu □

Hôm nay chỉ ra một chap này thôi, chap tiếp theo sẽ ra khi đủ 150 □ và 30 cmt. (Trương tác đi các độc giả thân yêu = ̄ω̄ =)

11.10.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Thái tử si tình (20)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Tô Linh Nhi nhướn mày nhìn thoáng qua Thước Nhi về mặt mộng bức còn quỳ trên mặt đất, nhẹ nhàng mở miệng nói: "Được rồi, có chuyện gì lại kêu người lên hầu hạ, đi xuống đi."

Thước Nhi ngẩng đầu nhìn Tô Linh Nhi cùng Mạc Ly ngồi ở cùng nhau hài hòa như thế, thế mà lại sinh ra một loại cảm giác ngô gia có phi, xúc cảm tự hào khi được sung hạnh!

Vì thế, sau đó toàn bộ căn phòng chỉ có tiếng lật sách.

Ngoài cửa sổ sắc trời dần dần trở tối, chỉ chốc lát sau, Mạc Ly đã cảm thấy đôi mắt có chút hơi hơi chua xót, khép sách lại.

Quay đầu phát hiện Tô Linh Nhi vẫn giống như trước hứng thú dào dạt, lông mi vừa cong vừa dài, làn da trắng mịn như trứng gà bóc, làm trong đầu Mạc Ly tức khắc hiện ra hình ảnh tối hôm qua Tô Linh Nhi gối lên trên đùi mình, không khỏi cảm thấy bụng nóng lên, có dòng khí nóng chạy khắp người.

Mạc Ly có chút quẫn bách, vội vàng thấp cây nển trên bàn.

Máng hạ lưu.....

Ngon lửa đột nhiên nổ tung.

Sợ tới mức Mạc Ly vội vàng duỗi tay che ở trước mặt Tô Linh Nhi.

Sợ nhảy không may có tia lửa nào bắn vào trên người Tô Linh Nhi.

Bang!

Tô Linh Nhi một tay đem sách khép lại.

Sau đó quay sang nhìn động tác của Mạc Ly không khỏi ảm lòng, cười nói: "Thiếp thân cảm tạ Thái tử gia!"

Nghe được ba chữ Thái tử gia, Mạc Ly không khỏi nháu mày.

Trong đầu lại lần nữa hiện lên câu kia của Tô Linh Nhi "Một đời một kiếp một đôi!"

Ngữ khí có chút phẫn nộ nói: "Thời điểm không có người ngoài ở đây, nàng gọi ta là A Ly đi."

Tô Linh Nhi sững sốt, nhưng về mặt này vào trong mắt Mạc Ly lại biến thành bài xích, ghét bỏ, trong lòng bực bội, giống như giữa hai người có một khoảng cách rất xa.

Nhưng khi hần nhìn Tô Linh Nhi lần nữa, chỉ thấy đôi mắt kia như nai con yếu ớt, ánh mắt rung rung, lại cố nén không rơi nước mắt, cái loại quật cường không chịu thua, vui sướng lại lo được lo mất, làm Mạc Ly cảm thấy tâm mình như bị cắt một miếng, máu chảy đầm đìa.

"Nhu Nhi, kỳ thật ta vẫn luôn biết tâm tư của nàng."

Mạc Ly cầm tay Tô Linh Nhi nắm chặt.

"Thái tử....."

Mạc Ly lắc đầu ý bảo Tô Linh Nhi không cần mở miệng.

Ngược lại tự mình tiếp tục nói: "Trước kia ta chỉ sợ làm nàng bị thương nên vẫn luôn rời xa, không dám tiếp cận, nhưng mà hiện tại ta đã suy nghĩ cẩn thận, từ nay về sau ta Mạc Ly nhất định sẽ không phụ nàng!"

Biểu tình Tô Linh Nhi đình trệ, nhưng chính nàng hiểu được đây là là hứa hẹn lớn nhất mà Mạc Ly có khả năng làm được.

Nhìn ánh mắt Mạc Ly có chờ đợi cùng bất an, Tô Linh Nhi đột nhiên phụt một tiếng bật cười: "Người khác nếu là nhìn thấy dáng vẻ A Ly lúc này, chỉ sợ như nhìn thấy quỷ đấy."

Mạc Ly vừa nhìn Tô Linh Nhi cười, chỉ cảm thấy mây trôi thấy ánh trăng, lại phảng phất là trời đêm thấy pháo hoa, luôn cảm thấy có chút không thực tế.

Một lúc lâu sau, Mạc Ly mới phản ứng lại, vội lời kéo Tô Linh Nhi hỏi: "Nhu Nhi, nàng vừa rồi gọi ta là cái gì?!"

Nghe được Mạc Ly hỏi chuyện, Tô Linh Nhi xấu hổ mà cúi đầu, dùng một âm thanh không thể nghe thấy nhẹ giọng nói: "A Ly!"

"Nhu Nhi, nàng có biết ta giờ phút này trong lòng có bao nhiêu vui mừng."

Tuy rằng hắn không thể hứa cho nàng một đời một kiếp một đôi, nhưng hắn nguyện ý khi sinh thời, dùng ôn nhu để đối đãi nàng.

Nghe động tĩnh trong phòng, Thước Nhi còn tưởng rằng Tô Linh Nhi lại chọc Mạc Ly tức giận sợ tới mức xông vào, bùm một tiếng quỳ trên mặt đất.

"Thái tử, ngài tạm tha chủ tử đi, đều là nô tỳ sai....."

Tô Linh Nhi bất đắc dĩ lắc đầu, bị động tác Thước Nhi này làm cho nín khóc mỉm cười.

Khuôn mặt Mạc Ly cao hứng nói: "Tha nàng?! Xem ra cả đời này không có khả năng!"

Thước Nhi ngẩng đầu lên nhìn thấy bộ dáng Tô Linh Nhi cùng Mạc Ly nhìn nhau cười, tuy rằng cảm thấy nghi hoặc, nhưng bản thân cũng có thể hiểu rõ đây là kết cục viên mãn rồi.

11.10.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Thái tử si tình (21)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Sắc trời bắt đầu tối.

Hoài Cẩn từ bên ngoài đi đến.

"Chủ tử, đêm nay là....."

Mạc Ly quay đầu nhìn thoáng qua Hoài Cẩn.

Lạnh lùng trả lời: "Người thật là càng ngày càng nhiều chuyện!"

Nghe được lời này Hoài Cẩn không khỏi run run một cái, vội vàng lui ra ngoài.

Mới vừa đi ra đã đụng phải ám vệ, Hoài Cẩn vừa sợ vừa giật mình bị dọa tới nỗi sắc mặt trắng bệch một mảnh.

"Làm sao vậy?"

Ám vệ hào tâm thấu tiến lên hỏi.

Hoài Cẩn vừa mới bị Mạc Ly răn dạy, hung hăng trừng mắt nhìn ám vệ một cái.

"Cái tên hỗn đản nhà người, vậy mà không nói chuyện chủ tử đối xử dịu dàng với trác phi như vậy, hại ta bị chủ tử mắng một trận, chẳng lẽ người hi vọng ta bị chủ tử đuổi đi như vậy."

Nghe những lời này ám vệ tức khắc hiểu ra, khúc miệng mang theo ý cười.

Hắn châm chọc không chút lưu tình: "Cả ngày hầu hạ ở bên cạnh chủ tử mà chuyện quan trọng như vậy cũng không phát hiện ra được, còn không biết xấu hổ trách người khác!"

Nói xong câu đó, ám vệ nhún thân một cái bay lên mái hiên, đảo mắt liền biến mất không thấy.

"Người....."

Hoài cẩn tức tới nổi gan cũng đau.

Bên kia, trong phòng.

Tô Linh Nhi cùng Mạc Ly bắt đầu thảo luận quân sự.

Từ chiến dịch Lương Sơn đến biên cương Tây Vực.

Từ binh pháp Tôn Tử đến ba mươi sáu kế.

.....

Hai người nói nói, tới khi trời dần khuya.

Mạc Ly nhìn về mặt đỏ bừng của Tô Linh Nhi không khỏi mở miệng cười nói: "Nhu Nhi, sắc trời đã tối, không bằng chúng ta nghỉ ngơi đi."

Tô Linh Nhi đỏ mặt, tự nhiên hiểu được nghỉ ngơi này cũng không phải là chân chính nghỉ ngơi.

Trầm mặc không lên tiếng, nhẹ nhàng gật gật đầu.

Hồng trướng lung sa, xa hoa mê ly.

Trong phòng đốt hương an thần Mạc Ly lấy từ Thái Y Viện.

Toàn bộ Thanh Lê Viên đều bị một trận gió lốc mang tên hạnh phúc thổi quét.

Sáng sớm hôm sau, Tô Linh Nhi cảm thấy vòng eo của mình như sắp bị bẻ gãy.

Quay đầu phát hiện Mạc Ly sớm đã không còn ở đây, chống thân mình nửa dựa vào giường.

Thước Nhi nghe trong phòng có động tĩnh vội vàng chạy tiến vào, hưng phấn nói: "Tiểu thư, ngài cuối cùng cũng hết khổ, hôm nay sáng sớm Thái tử đã bị Hoàng Thượng kêu tiến cung, khi đi còn dặn dò nô tỳ nhất định phải chiếu cố tiểu thư thật tốt."

Thước Nhi làm ra vẻ tất cả nô tỳ đều biết mà nhìn Tô Linh Nhi.

"Nha đầu thú! người lớn được bao nhiêu mà so với ta còn biết nhiều hơn vậy hả?"

Nghe vậy, Thước Nhi khinh thường hừ một tiếng: "Dạ, tiểu thư người cũng không biết nô tỳ đã đợi ngày này bao lâu đâu, một việc nhỏ này còn có thể làm khó nô tỳ sao!"

Tô Linh Nhi trợn trắng mắt.

Thước Nhi lại blah blah ở bên tai Tô Linh Nhi nói cái này nói cái kia khiến nàng không yên.

"Tiểu thư, đây là lần đầu tiên a, nhất định phải chú ý....."

"Ngày hôm sau đau là bình thường!"

"Tiểu thư, ngài đừng lo lắng, nô tỳ đã chuẩn bị tất cả mọi thứ, khẩn nhiệm hồng đường nhiên không thể vứt, còn phải lưu lại đưa vào trong cung cho các nương nương xem qua, chứng minh tiểu thư trong sạch."

Về mặt Tô Linh Nhi kinh ngạc nhìn Thước Nhi.

tỳ nữ nhà mình là tài xế già, giải quyết như thế nào, online chờ! Gấp!

Thấy Thước Nhi còn nói không ngừng, Tô Linh Nhi khoát tay, ngữ khí có chút cứng rắn nói: "Người xem rồi làm đi, không cần chuyện gì cũng nói cho ta."

Thước Nhi nhìn khuôn mặt Tô Linh Nhi đỏ bừng, cười trộm gật đầu ôm khăn trải giường nhanh như chớp chạy đi ra ngoài.

Chờ đến giữa trưa, về mặt Mạc Ly u sầu đi vào Thanh Lê Viên.

"A Ly, làm sao mà từ hoàng cung trở về vẫn luôn mày ử mặt ê? Chẳng lẽ phụ hoàng lại giao cho chàng chuyện gì khó làm sao?"

Nghe vậy, Mạc Ly lắc đầu, thở dài một hơi:

"Còn không phải vì chuyện cứu tế lần trước sao, không biết sao mấy tên gia hỏa ở Đại Lý Tự đột nhiên ở trước mặt phụ hoàng tâu bẩm Thái tử một"

quyền nói là lương khoản cứu tế không khớp!"

11.10.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Thái tử si tình (22)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Không khớp với ghi chép?"

Tô Linh Nhi thay Mạc Ly rót một ly trà xuân Long Tỉnh.

"Này có cái gì khó!"

Ở Tây Chu không có tính toán cụ thể, cho nên sau này tính toán thu chi cũng không dễ.

"Như thế nào? Nhu Nhi, nàng có biện pháp gì hay sao? "

Tô Linh Nhi nhìn Mạc Ly đang nhăn mày lại, nàng nhẹ giọng nói:

"Nhìn xem chàng nhăn mày giống cái gì rồi, cho ta một chút thời gian, ta nghĩ biện pháp."

Nghe vậy, Mạc Ly vui vẻ ra mặt, một tay đem Tô Linh Nhi ôm vào trong ngực: "Nhu Nhi tốt, nàng sẽ nói cho ta sao."

Hơi thở ấm nóng trong miệng Mạc Ly phả vào vành tai Tô Linh Nhi.

Tô Linh Nhi hơi cựa thân mình, thời tiết đã chuyển ấm, trên người Mạc Ly lại chỉ mặc một cái áo ngoài tơ lụa màu đen, Tô Linh Nhi uốn éo như vậy, Mạc Ly chỉ cảm thấy bộ vị nào đó của mình không ngừng bị xoa nắn.

Tô Linh Nhi cảm thấy sức lực cánh tay Mạc Ly đột nhiên tăng thêm.

Thân mình phía dưới có một vật cứng rắn nóng như bàn ủi đâm vào mình.

Đã là người từng trải, Tô Linh Nhi tức khắc hiểu được chuyện gì, khuôn mặt trắng nõn lập tức đỏ lên như ớt chín.

"Chàng..... Chàng trước buông ta ra, ta ngay lập tức nói cho chàng, được chưa?!"

Tô Linh Nhi nói năng lộn xộn, tưởng tượng đến trận ác chiến tối hôm qua.

Vừa gấp lại vừa thẹn, nàng nhịn không được giãy giụa muốn đứng lên, nhưng càng giãy giụa thân thể càng ma sát với bộ phận nào đó nhiều hơn.

"Mặc kệ, dù sao biện pháp đều ở trong đầu nàng rồi, ta cũng không tin nàng để ta khó xử!"

Nói xong trực tiếp đem Tô Linh Nhi bế lên.

"Đêm xuân đáng giá ngàn vàng (*Xuân tiêu nhất khắc thiên kim*), đừng làm cho bạc trong tay mất đi chứ (*trắng bóng bạc từ chúng ta trong tay lưu đi rồi*)."(???)

Lại là một phen mây mưa, ánh mắt Tô Linh Nhi mê ly giống như vừa dạo qua tiên cảnh, hơi thở xa hoa lãng phí tràn ngập trong không gian hòa quyện cùng mùi hương an thần tạo nên hương vị độc đáo mê người.

Mạc Ly vươn người qua, hung hăng hôn một cái trên trán Tô Linh Nhi.

Trái lại Tô Linh Nhi lại là vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc, vừa giơ tay lên đã muốn hướng tới trên người Mạc Ly đánh tới, nhưng vừa mới bị lấn lợi hai vòng, hiện tại cả người đều muốn tan ra!

"Mạc Ly, chàng không phải người!"

Nghe vậy, Mạc Ly cũng không tức giận.

Vô tâm cười nói: "Ta không phải người, bốn Thái tử là cảm thú!"

Ám vệ tránh ở chỗ tối bảo hộ Mạc Ly nghe thế bước chân vừa trượt trực tiếp từ trên nóc nhà té xuống.

Má ơi, gia chủ bọn họ là bị quỷ hồn bám vào người sao!

Chuyện này quả thực quá khác thường!

"Hừ!"

Tô Linh Nhi hừ nhẹ một tiếng Mạc Ly chờ lúc lâu không thấy nàng đáp lại.

Mạc Ly đuổi qua tay xoa xoa đầu Tô Linh Nhi, nhẹ nhàng cười nói:

"Đừng nóng giận, cùng lắm thì lần sau đổi thành nàng ở trên."

"Chàng nha....."

Tô Linh Nhi quả thực là bị sự vô sỉ của Mạc Ly đánh bại.

Thấy Tô Linh Nhi còn không đáp lại mình, Mạc Ly mặc quần áo chỉnh tề từ Thanh Lê Viên đi ra ngoài, chỉ chốc lát sau, phòng bếp trong phủ liền đưa tới các loại đồ ăn.

Thấy một màn như vậy, làm Thước Nhi cao hứng muốn hồng rồi.

"Tiểu thư, huyết yến này chính là Quý phi nương nương trong cung mới dùng."

"Còn có cái này là phần chân trâu Nam Hải, nếu nô tỳ nhớ không lầm thì lần trước Thái tử phi được một chuỗi còn nơi nơi khoe khoang, tới chúng ta vậy mà lại nghiền thành phần."

.....

Tô Linh Nhi nhìn Thước Nhi so với mình còn vui vẻ hơn.

Trong lòng cảm thấy vô cùng bi tráng, từ khi nào mà người hầu của nàng đã biến thành một gia hỏa "Thấy đồ tốt liền sáng mắt ra" rồi!

Sáng sớm hôm sau Mạc Ly đi vào Thanh Lê Viên.

"Thái tử....."

Thước Nhi cung kính hành lễ.

Mạc Ly hơi hơi xua tay cười nói: "Được rồi, đứng lên đi."

Tô Linh Nhi nhìn thoáng qua Mạc Ly một cái liền tiếp tục cúi đầu dùng đồ ăn sáng, Thước Nhi có chút xấu hổ với Mạc Ly, hít sâu một hơi.

11.10.2018

Beta: 20.10 vui vẻ nha các tình yêu ☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Thái tử si tình (23)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Thước Nhi nhìn đến ánh mắt cầu cứu của Mạc Ly, lập tức khởi xướng biến thành thần trợ công: "Tiểu thư, hôm nay đồ ăn sáng có lưu li chung sủi cảo ngài thích ăn nhất!"

Mạc Ly nghe vậy cười gật gật đầu vươn chiếc đũa kẹp lên một cái lưu li chưng sủi cảo trong suốt đặt ở trong chén trước mặt Tô Linh Nhi.

"Còn có bánh hoa quế ngàn tầng ngài thích, nhưng mà buổi sáng ngài không thể ăn nhiều."

Mạc Ly ngằm hiểu kẹp lên một khối bánh hoa quế ngàn tầng nhỏ.

"Còn có....."

Tô Linh Nhi nhìn Mạc Ly cùng Thước Nhi kẻ xướng người hoạ, hừ lạnh một tiếng: "Ăn no!"

Tô Linh Nhi đứng lên ngay cả Mạc Ly cũng không thêm nhìn.

Thấy thế, Mạc Ly vội vàng đuổi theo.

Thước Nhi đứng ở phía sau dùng một biểu tình tự cầu phúc nhìn bóng dáng Mạc Ly.

"Nhu Nhi, ta biết sai rồi!"

"Nàng tha thứ ta đi, ta thề về sau tuyệt đối không....."

Mạc Ly nói hết lời, Tô Linh Nhi xoay người trừng mắt, một đôi ngập nước, hùng hổ dọa người nói: "Nhu thế nào không tiếp tục nói!"

Nghe vậy, Mạc Ly cũng không nói nhiều, trực tiếp vươn một tay kéo Tô Linh Nhi ôm vào trong ngực.

Dùng hành động thân thể để chứng minh!

"Nhu Nhi, ta biết sai rồi, ngày hôm qua ta không nên ở thời điểm nàng không thoải mái cưỡng ép nàng, nhưng mà nàng không biết, từ sau khi ở bên nàng, trong đầu ta cũng chỉ có hình bóng nàng, tuy rằng ta không thể cho nàng một đời một kiếp một đôi, nhưng mà ta đồng ý với nàng từ nay về sau trong lòng ta..... Nàng, Nạp Lan Uyển Nhu là nữ nhân quan trọng nhất trong sinh mệnh của ta!"

Tô Linh Nhi không nghĩ tới Mạc Ly vậy mà nghe được nàng và Thước Nhi nói chuyện hôm nàng ngắm hoa, chính bản thân nàng cũng hiểu Mạc Ly chịu lấy thân phận hoàng đế tương lai thuận theo hứa hẹn là thật sự đem mình đặt ở trong lòng.

"Dạ"

Tô Linh Nhi ghé vào trong lòng ngực Mạc Ly khẽ gật đầu.

Thấy Mạc Ly cùng Tô Linh Nhi hòa thuận, Thước Nhi canh giữ ở bên ngoài che miệng cười trộm.

Tiểu thư nhà mình đây là chờ đến mây tan thấy trăng sáng!

Đương nhiên, vẫn là Thái Tử điện hạ thật tinh mắt!

Ở một nơi khác, Nạp Lan Tĩnh Vận sau khi nhận được tin tức, tức đến hàm răng cũng ngứa, nàng ta không nghĩ tới bản thân sống lại một đời, vậy mà còn để cho Nạp Lan Uyển Nhu có cơ hội tái xuất, biết vậy lúc trước ngay cả nhân sâm trăm năm cũng không đưa qua.

Bất quá.....

Nạp Lan Tĩnh Vận nhìn đến pho tượng tuần mã khắc sinh động như thật trong phòng kia.

Trong trong đầu tức khắc hiện ra bộ dáng Hoàng Thượng cao hừng cùng với hình ảnh ngày ấy Nạp Lan Uyển Nhu ở trong yến hội đoạt hết nổi bật.

Nhưng mà bây giờ cơ hội tốt này nhất định sẽ thuộc về mình!

Toàn bộ Tây Chu đều biết Thái tử cùng Hoàng Thượng cảm tình tốt nhất, đến lúc đó bản thân mình lấy lòng Hoàng Thượng, Thái Tử điện hạ nhất định sẽ thực vui vẻ.

Thanh Lê Viên, Tô Linh Nhi đứng ở phía sau Mạc Ly, ngữ khí như thầy giáo đang dạy học sinh.

"Không sai, chính là tính như vậy!"

"Số thập phân, số thập phân, nói cho chàng bao nhiêu lần, lúc này đúng ra là một trăm thêm một."

"Được rồi, trở về đem cửu chương học thuộc đi, thu chi lương thực gì đó quả thực không dễ dàng."

Tô Linh Nhi không nghĩ tới Mạc Ly không cần tới nửa ngày đã thông thuộc bảng cửu chương.

Mạc Ly ở bên cạnh nhìn Tô Linh Nhi bởi vì kích động mà đầu tóc hỗn độn.

Dùng một tay giữ Tô Linh Nhi lại, dùng một loại ngữ khí không thể kháng cự nói: "Thành thành thật thật ngồi ở chỗ này, Thước Nhi, đem đồ trang điểm của chủ tử các người lại đây."

Nghe vậy, chỉ chớp lát sau Thước Nhi nhanh chóng ôm một bộ gương lược màu đỏ lại.

Mạc Ly đem tóc Tô Linh Nhi tản ra, mái tóc đen nhánh giống như thác nước rũ xuống.

Cầm một lọn tóc của Tô Linh Nhi trong tay, mát lạnh giống như có dòng nước chảy qua.

Mạc Ly cầm lấy lược ngà voi nhẹ nhàng chải từ trên xuống dưới.

11.10.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Thái tử si tình (24)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Mạc Ly nhìn hình ảnh phản chiếu qua gương đồng của Tô Linh Nhi, trái tim kịch liệt nhảy lên.

"Nhìn đến Nhu Nhi ta mới hiểu được thì ra cô nhân nói không sai. Như thế nào là mảy đẹp yêu kiều, dung mạo dễ thân, môi đỏ một chút, muôn hồng nghìn tía! Trên thế giới này đoá hoa mỹ lệ ở trước mặt Nhu Nhi đều mất đi ánh sáng rực rỡ!"

Nghe được Mạc Ly nói Tô Linh Nhi không khỏi đỏ bừng mặt.

Thước Nhi nhìn trên mặt Tô Linh Nhi là biểu tình xấu hổ, nhin không được phụt một tiếng bật cười.

Lúc sau Mạc Ly đi khỏi Thanh Lê Viên.

Hiện tại chuyện quan trọng hần cần làm là giải quyết vụ lương khoản.

Liên tiếp ba ngày, Tô Linh Nhi đều không có nhìn thấy Mạc Ly.

Có thể thấy được lương khoản cứu tế dự định nhiều bạc như thế nào, ngay cả thuộc chín bảng cửu chương, muốn tính chính xác cũng mất một khoảng thời gian dài.

Chuyện này cũng đủ nhìn ra người sau lưng bụng dạ khó lường.

Hoàng thành, một khu nhà hoàng gia.

Mạc Lâm nhìn giấy tờ lấy từ Tông Nhân Phủ trong tay, nhìn xong một tay đem chồng giấy hung hăng ném ở trên bàn, bạo nộ nói:

"Các người là một đám phế vật, không phải nói chỉ cần bắt lấy lương khoản cứu tế không bỏ, nhất định có thể đem Mạc Ly kéo xuống ngựa sao, nếu như không kéo xuống được, cũng có thể đủ làm hần ở trước mặt phụ hoàng thấy được hần làm việc không cẩn thận, hiện tại thì sao?"

Mạc Lâm âm trầm, hai mắt tràn đầy lửa giận.

"Đến cuối cùng lại thành toàn cho Mạc Ly! Hạn các người trong vòng 3 ngày nghĩ ra biện pháp tốt hơn, nếu không nghĩ ra được các người một đám mưu khách cũng không cần tồn tại nữa!"

Ngày hôm sau,

Tô Linh Nhi dùng xong đồ ăn sáng thì tiếp tục xem sách binh pháp.

Đột nhiên, màn che thổi qua một trận gió.

Thước Nhi kích động hô: "Tiểu thư, Thái Tử điện hạ lại đây, ngài mau dọn dẹp một chút đi ra ngoài nghênh đón Thái Tử điện hạ!"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi không kiên nhẫn hướng về phía Thước Nhi nói: "Không cần quấy rầy ta đọc sách!"

"Nhưng mà, tiểu thư....."

Thước Nhi còn muốn nói cái gì đó đã thấy Mạc Ly từ bên ngoài đi đến.

"Được rồi, người đi xuống trước đi."

Mạc Ly đi đến phía sau Tô Linh Nhi, cúi xuống ôm nàng.

"Nhu Nhi, lần này ít nhiều nhờ nàng, âm mưu của lão Lục không chỉ có không đạt được ngược lại còn vừa mất phu nhân lại thiệt quân, làm ta ở trước mặt phụ hoàng biểu hiện một phen."

Tô Linh Nhi xoay người cầm cuốn binh tướng pháp không chút khách khí hướng tới đầu Mạc Ly đánh một cái.

"Chẳng lẽ chàng không biết không sợ tặc trộm chỉ sợ tặc nhớ thương sao, huống chi thỏ khôn có ba hang, Lục hoàng tử một kẻ không thành, khẳng định còn sẽ có nhiều âm mưu quỷ kế hơn chờ chàng, đến lúc đó ăn một đòn đùng trách ta không nói cho chàng trước!"

Nghe vậy, Mạc Ly xụ mặt, cẩn thận suy tư nửa ngày, lúc sau ngẩng đầu

cười nói: "Quân hấn có âm mưu dương mưu gì, bọn Thái tử nhất nhất phụng bồi, huống chi không phải còn có nàng sao."

Nói xong Mạc Ly cúi mặt xuống càng ngày càng gần.

"Dâm....."

Một câu Tô Linh Nhi còn không có mắng xong đã bị Mạc Ly toàn bộ ngậm lấy.

Trong trường màn, cảnh xuân nở rộ.

Mạc Ly tự mình hầu hạ Tô Linh Nhi dùng cơm tối, sau đó lại lưu tại Thanh Lê Viên.

Thực mau, liền tới ngày Hoàng Thượng mừng thọ.

Tô Linh Nhi sáng sớm đã bị người kêu dậy, thay cung phục chuẩn bị tốt.

Sau khi Thước Nhi hầu hạ hạ hạ, Tô Linh Nhi đi ra cửa phủ chờ, liền nghe được từ phía sau truyền đến từng đợt tiếng bước chân, mọi người hành lễ cùng kêu lên hô: "Tham kiến Thái tử phi!"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi xoay người.

Phát hiện Nạp Lan Tĩnh Vân xác thật có vài phần tư sắc.

Chỉ là cái trắng củ cải mỗi người mỗi sở thích, cố tình Nạp Lan Tĩnh Vân này lại không phải đồ ăn của Mạc Ly.

Tô Linh Nhi dám cam đoan cho dù không có mình, tương lai nhất định sẽ cũng có một người thay thế Nạp Lan Tĩnh Vân.

11.10.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Thái tử si tình (25)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Nạp Lan Tĩnh Vân nhìn Tô Linh Nhi một cái, phái người đỡ vội vàng đi qua.

"Muội muội tốt, thân mình muội đã tốt hơn chưa, lúc trước, khi muội bị ngã xuống nước lẽ ra ta nên tới thăm muội, nhưng mà muội cũng biết trước đó vài ngày ta sinh bệnh, theo lời của thái y không được tùy tiện ra ngoài, ta lại sợ đem bệnh lây cho muội, càng sợ đậu đỏ bìm leo, cho nên liền phái người tặng

một củ nhân sâm trăm năm, may mà muối còn sống, thật là Bò Tát phù hộ."

Nhìn biểu tình cùng ngữ khí ra vẻ quan tâm của Nạp Lan Tĩnh Vận, Tô Linh Nhi khinh thường cau mày, thế giới này nào có làm bao| tử còn tưởng lập đền thờ chuyện tốt.(??)

"Sinh tử có mệnh, tỷ tỷ cũng không cần để trong lòng, người ngự y xem bệnh không có ngàn vạn người, cũng có mấy trăm hơn một ngàn, chỉ sợ là sau này lại có người sinh bệnh, vậy muốn mời ngự y đến cũng khó!"

Tô Linh Nhi một câu hai ý nghĩa, sắc mặt Nạp Lan Tĩnh Vận đỏ lên, không nghĩ tới mấy ngày không thấy Nạp Lan Uyển Nhu vẫn luôn vâng vâng dạ dạ giờ lại biết ăn nói như thế.

Nhưng chờ tới tiệc mừng thọ, xem nàng có thể nói được nữa không, có Hoàng Thượng khen, nàng ta nhất định sẽ trở thành nữ nhân xuất sắc nhất hoàng đô!

"Hừ!"

Nạp Lan Tĩnh Vận hừ nhẹ một tiếng.

Mà vừa lúc này Mạc Ly cũng từ trong phủ đi ra thấy Nạp Lan Tĩnh Vận cùng Tô Linh Nhi, đối với Nạp Lan Tĩnh Vận ngữ khí bình đạm nói: "Thái tử phi vẫn là đến xe ngựa phía sau ngồi đi."

Nạp Lan Tĩnh Vận đối mặt với Mạc Ly hành lễ, ngẩng đầu lên chỉ nhìn thấy trước phủ Thái tử dừng lại hai kiệu liễn.

Một chiếc xe ngựa đã thuộc về nàng, dư lại một chiếc tự nhiên là Mạc Ly.

Chẳng lẽ lần này bởi Mạc Ly đi tham gia tiệc mừng thọ Hoàng Thượng chỉ có một người là nàng ta.

Nhìn đến Tô Linh Nhi đã ăn mặc tốt, trên mặt Nạp Lan Tĩnh Vận lộ ra một nụ cười đắc ý, bất quá ở thời điểm đối mặt Mạc Ly, Nạp Lan Tĩnh Vận vẫn là đem bộ dáng dịu dàng hiền thực ngự trang vô cùng tốt.

"Muội muội, ta xem chỉ có hai chiếc xe ngựa không bằng muội cùng ta ngồi ở cùng nhau đi."

Nạp Lan Tĩnh Vận sở dĩ biểu hiện rộng lượng như thế, ngoài trừ muốn ở trước mặt Mạc Ly biểu hiện ra một mặt hiền huệ của mình, còn muốn cho Mạc Ly chính miệng nói cho Tô Linh Nhi, nàng không thể đi tham gia tiệc mừng thọ, hoàn toàn chặt đứt ảo tưởng Tô Linh Nhi.

"Người trước đi lên đi!"

Mạc Ly ngữ khí trở nên có chút không kiên nhẫn.

Dĩ nhiên Nạp Lan Tĩnh Vận không thể nghe được câu mình mong muốn, có chút không cam lòng, cố ý giả bộ một bộ bất lực nhìn về phía Tô Linh Nhi, theo đó mở miệng nói:

"Thái Tử điện hạ, Nhu Nhi cùng thiếp là tỷ muội, nếu chỉ có một mình thiếp tiến cung thì....."

Mạc Ly không kiên nhẫn nhìn Nạp Lan Tĩnh Vận một cái.

Nắm lấy Tô Linh Nhi tay, lạnh như băng nói: "Ai nói cho người bọn vương muốn để Nhu Nhi lưu lại."

Mạc Ly cứ như vậy ở trước mặt mọi người không cho nàng ta mặt mũi, nắm chặt tay Tô Linh Nhi, lúc đi đến kiệu liễn đột nhiên buông tay ra trực tiếp ôm eo nhỏ Tô Linh Nhi, phi thân trực tiếp nhảy lên phía trên xe ngựa.

"Đi!"

Nghe được Mạc Ly nói phu xe vội vàng hướng tới Nạp Lan Tĩnh Vận đang ngây người, đi tới cung kính nói: "Thái tử phi, mời ngài lên xe!"

Phục hồi tinh thần lại Nạp Lan Tĩnh Vận chỉ cảm thấy trên mặt nóng rát phát đau.

Bên kia, Mạc Ly nhìn Tô Linh Nhi, ánh mắt hơi có chút tìm tòi nghiên cứu.

Sắc mặt Tô Linh Nhi ửng đỏ, cảm thấy nơi vừa rồi bị Mạc Ly đụng còn truyền đến từng trận tê dại liền tức giận nói:

"Nhìn cái gì mà nhìn!"

Nghe vậy, khóe miệng Mạc Ly giương lên, lộ ra một nụ cười mê hoặc, vươn ngón tay thon dài nhẹ nhàng gõ một chút lên cái trán của Tô Linh Nhi, sùng nịnh nói:

"Toàn bộ phủ đệ cũng chỉ có nàng dám nói chuyện với bản thái tử như vậy!"

Edit: Có ai còn nhớ ta hông? □□□□

11.10.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Thái tử si tình (26)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Tô Linh Nhi cau mày liễu, hừ lạnh một tiếng: "Ta có từng nhớ rõ người nào đó từng nói ở lúc không có người khác gọi mình là A Ly, hiện tại lại chủ động lấy bối phận để xưng hô, thật là tâm khẩu bất nhất."

Nghe vậy, Mạc Ly sùng sốt, trào quá Tô Linh Nhi hai tay: "Ta như vậy còn không là muốn thể hiện một chút địa vị trong lòng nàng sao."

Tô Linh Nhi không tỏ ý kiến, chỉ có khóe miệng vẫn luôn cong lên lộ ra một nụ cười ảm áp như ngày xuân.

Ngược lại với không khí vui vẻ ở kiệu phía trước, Nạp Lan Tĩnh Vận ngồi kiệu đi sau hoàn toàn bị oán hận vây quanh.

Nạp Lan Tĩnh Vận không nghĩ tới bản thân đã trọng sinh một đời vẫn để cho Tô Linh Nhi chui vào chỗ trống cùng Mạc Ly quen biết, hơn nữa xem biểu hiện hôm nay, hiển nhiên Mạc Ly không có đem Thái tử phi như nàng ta để vào mắt.

"Tiện nhân!"

Nạp Lan Tĩnh Vận đột nhiên khê kêu một tiếng, là tỷ nữ luôn đi theo bên người giật thót mình, trong lòng cả kinh, vội vàng vén rèm lên nhắc nhở nói: "Chủ tử, ngài nói nhỏ chút, ngàn vạn đừng cho Thái Tử điện hạ nghe được, chớ tới rồi tiệc mừng thọ, khi chủ tử chuẩn bị lễ vật, Hoàng Thượng nhất định thích, đến lúc đó Thái tử vì lấy lòng Hoàng Thượng cũng sẽ hỏi tâm chuyện ý quay về với chủ tử."

Nạp Lan Tĩnh Vận nghe được lời này hừ nhẹ một tiếng, nhưng biểu tình trên mặt cũng hoà hoãn hơn.

Qua nửa canh giờ, đám người Tô Linh Nhi cũng đi tới hoàng cung.

Tiệc mừng thọ tổ chức ở Vị Ương Cung, bởi vì nam nữ khác biệt, mà Mạc Ly mới vừa vào cung liền bị Hoàng Thượng gọi đi qua, chỉ còn lại hai người Tô Linh Nhi cùng Nạp Lan Tĩnh Vận.

Nạp Lan Tĩnh Vận nhớ tới chuyện lúc trước, đầu tiên là sắc mặt trầm xuống, sau đó lại cười đi đến bên người Tô Linh Nhi.

"Muội muội, nếu Thái tử có việc, chúng ta đi tới cung của các nương nương thỉnh an đi thôi."

Tô Linh Nhi gật gật đầu, tuy rằng nàng cũng không phải rất muốn đi, nhưng đây là lần đầu tiên nàng tiến cung nếu không bái phỏng các nương nương chỉ sợ sẽ mang tai mang tiếng.

Nạp Lan Tĩnh Vận nhìn đáng vẻ Tô Linh Nhi giả bộ trấn định trong lòng vừa đắc ý vừa khinh thường.

Cho dù Thái Tử thích nàng thì sao, cũng không thay đổi được thân phận trắc phi kia.

Bản thân mình tới hoàng cung cũng rất nhiều lần!

"Đi thôi, muội muội, xác nương nương trong cung chắc cũng chờ lâu rồi."

Tô Linh Nhi đi theo Nạp Lan Tĩnh Vận trong đầu không ngừng nhớ lại kí ức kiếp trước về quan hệ trong các cung, sau khi nghe Nạp Lan Tĩnh Vận nói, khóe miệng không khỏi nhếch lên một nụ cười khinh thường.

Nếu đem triều đình so sánh với chiến trường khói lửa, như vậy hậu cung chính là chiến tranh không khói thuốc, trừ bỏ mẫu phi Tam hoàng tử cùng Thất hoàng tử qua đời, sau đó, còn lại mẫu phi bảy vị hoàng tử còn sống.

Những nữ ngân kia làm sao lại không nghĩ tới chuyện khiến nhi tử của mình trở thành nam nhân cao quý nhất trên đời này!

Cho nên nói dòng xoáy bên trong hậu cung cũng không kém gì bên ngoài, nhưng mà khi nàng thấy vẻ tươi cười đắc ý trên mặt Nạp Lan Tĩnh Vận, liền biết Nạp Lan Tĩnh Vận thật là khờ!

Đi theo phía sau Nạp Lan Tĩnh Vận, Tô Linh Nhi đi vào Cảnh Nhân Cung nơi ở của hoàng hậu.

Tô Linh Nhi mới vừa đi vào liền thấy sáu bảy nữ nhân phân ra ngồi ở hai sườn.

Như vậy người ngồi trên vị trí cao kia chính là hoàng hậu.

"Con dâu gặp qua mẫu hậu."

Tô Linh Nhi cũng đi theo cùng nhau hành một cái lễ.

Hoàng Hậu nhìn Tô Linh Nhi cùng Nạp Lan Tĩnh Vận lộ ra một nụ cười hiền lành: "Lần này là lần đầu tiên Uyển Nhu tiến cung đi, mau tới đây để bốn cung nhìn con một chút."

Nói xong liền vờn tay ra, Tô Linh Nhi nghe vậy ngẩng đầu lên yếu điệu đi qua.

"Ai nha!"

Đột nhiên, truyền đến một thanh âm tiểu nam hài non nớt.

"Cầu của ta!"

Một người mặc hoa lệ hầu hạ tiểu nam hài từ bình phong sau chạy ra, đuổi theo cầu.

Hướng về phía Tô Linh Nhi mà chạy tới, Tô Linh Nhi mặt không đổi sắc, tiếp tục đi về phía Hoàng Hậu.

Thấy biểu hiện của Tô Linh Nhi, Hoàng Hậu vừa lòng hơi hơi gật đầu tươi cười càng sâu, kéo tay Tô Linh Nhi qua, nhìn tiểu nam hài quở mắng: "Ương nhi, con lại quấy rối, mau tới đây gặp qua Nhu hoàng tẩu."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: Thái tử si tình (27)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Hoàng Hậu mở miệng trách cứ tiểu nam hài kia nhưng ngữ khí lại mang theo sùng ái.

Nhìn về phía Tô Linh Nhi, tiểu nam hài ngoan ngoãn ôm cầu đi tới trước mặt Tô Linh Nhi.

"Ương nhi gặp qua Nhu hoàng tẩu."

Tô Linh Nhi vờn tay đặt lên đầu Mạc Ương xoa nhẹ.

Thấy một màn như vậy, Đứ phi ở một bên không khỏi cười nói: "Ngày thường ngay cả chúng ta muốn chạm vào Mạc Ương một chút cũng không được, bây giờ tiểu gia hỏa này lại thành thành thật thật để cho Uyển Nhu sờ đầu nhỏ của hắn, như vậy cũng có thể nhìn ra chỉ cần là nam nhân, mặc kệ là già hay trẻ đều yêu thích tuổi trẻ xinh đẹp."

Đứ phi vừa dứt lời Nạp Lan Tĩnh Vận đang ngồi yên phía dưới lập tức thay đổi sắc mặt.

Lúc trước, lần đầu tiên nàng ta nhìn thấy Mạc Ương cũng muốn sờ sờ Mạc Ương để thân thiết hơn, nhưng mà lúc đó Mạc Ương ở trước mặt các nương nương quay đầu đi, nếu không phải Mạc Ương cùng Mạc Ly là huynh đệ ruột thịt do Hoàng Hậu sinh ra, lúc ấy nàng ta liền muốn trở mặt!

Nhưng hiện tại sao Mạc Ương lại đứng ở nơi đó thành thành thật thật không nhúc nhích..

Còn có, Đứ phi kia nói vậy là có ý tứ gì? Ỡ vào có nhi tử là Lục hoàng tử mà dám tùy ý nhục nhã nàng ta!

Chờ tới một ngày nàng ta trở thành hoàng hậu, nhất định phải khiến lão bà kia chôn cùng tiên đế!

Tô Linh Nhi cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ của Mạc Ương đỏ bừng, nháy mắt bị manh hóa, nhìn không được vờn tay nheo khuôn mặt mềm mại kia một chút, giải vây nói:

"Lòng yêu cái đẹp, người người đều có, huống chi ở nơi này cũng không thiếu người đẹp, liền tỷ như nói....."

Nghe được Tô Linh Nhi nói Đức phi còn tưởng rằng kế tiếp sẽ khích lệ chính mình.

Nào biết Tô Linh Nhi rĩ mi cười: "Giống Hoàng Hậu nương nương tựa như hoa mẫu đơn ở ngự hoa viên, hoa quý ung dung, quốc sắc thiên hương, là loài hoa cao quý trong các loại hoa, mặc dù chúng ta đây có tuổi trẻ như hoa nhưng ở trước mặt hoàng hậu cũng chỉ làm nền thôi!"

Hoàng Hậu có chút kinh ngạc nhìn Tô Linh Nhi một cái, sau đó, sắc mặt như thường cười nói: "Tốt, bốn cung lần đầu tiên gặp mặt con, đây là lễ vật gặp mặt tặng cho con."

Nói xong, từ cổ tay cõi ra một chiếc vòng xanh biếc như nước.

Mọi người ở đây thấy một màn như vậy không khỏi lộ ra biểu tình kinh ngạc, đặc biệt là Nạp Lan Tĩnh Vận.

"Làm sao vậy? Không thích lễ vật bốn cung tặng?"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi vội vàng lắc đầu, bộ dáng có chút co quắp.

Vòng tay này nàng vô cùng quen thuộc, bất quá, ở kiếp trước, vào thời điểm Mạc Ly đăng cơ, cũng là lúc nàng trở thành Hoàng Hậu, vòng tay này là Thái Hậu cho nàng sau khi đến Cảnh Nhân Cung.

Đến bây giờ nàng còn nhớ rõ những lời Thái Hậu nói ngày đó: "Đây là ngoại tử mẫu truyền cho mẫu thân ai gia, mẫu thân ai gia lại truyền cho ai gia, vòng tay này gọi là vòng khuyên tâm, cái này cũng là tâm ý của ai gia."

Trong lúc Tô Linh Nhi đang nghĩ làm sao để từ chối, đột nhiên một giọng nói quen thuộc truyền đến từ cửa cung điện.

"Nhu Nhi, nếu là mẫu hậu cho nàng thì nàng cứ nhận đi!"

Nghe vậy, Tô Linh Nhi quay đầu nhìn tới hướng Mạc Ly.

Mà Hoàng Hậu lại thuận thế kéo tay Tô Linh Nhi qua, trực tiếp đeo vòng vào tay nàng.

"Mẫu hậu, chuyện này không được đâu!"

Nạp Lan Tĩnh Vận thấy một màn như vậy lập tức mở miệng nói.

Hoàng Hậu rõ ràng nói qua vòng tay khuyên tâm này là để lại cho con dâu, nàng ta - Nạp Lan Tĩnh Vận mới là thái tử phi danh chính ngôn thuận, dựa vào cái gì đem vòng tay khuyên tâm trân quý kia tặng cho Nạp Lan Uyển Nhu.

Hoàng Hậu nghe vậy nhẹ nhàng cười nói: "Tĩnh Vận, ngươi cảm thấy bốn cung làm không đúng sao?"

Nghe được lời này Nạp Lan Tĩnh Vận run run, nhìn đến Mạc Ly đang đi tới, lúc này mới cảm thấy trong lời nói của mình vừa rồi có bao nhiêu bất công(?), vội vàng cúi đầu nói: "Con là sợ muội muội đeo vòng này lại bất cẩn làm hỏng, đến lúc đó ngược lại lãng phí tâm ý của mẫu hậu."

"Nhu Nhi cảm thấy sao?"

Hoàng Hậu nghe Nạp Lan Tĩnh Vận nói xong, trái lại không đáp mà hỏi Tô Linh Nhi.

19.11.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Thái tử si tình (28)

Edit: Linhlady

Beta: phuongman48

Vốn dĩ Tô Linh Nhi còn chưa muốn đồng ý nhận sớm như vậy, nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ lo lắng của Nạp Lan Tĩnh Vận, trong lòng không khỏi cười lạnh một tiếng, tiếp đó cười sáng lạn: "Trường bối ban, không thể không nhận! Nhu Nhi đa tạ mẫu hậu, còn xin mẫu hậu yên tâm, Nhu Nhi nhất định sẽ bảo quản vòng khuyên tâm thật tốt."

"Đây mới là đứa bé ngoan!"

Hoàng Hậu càng xem Tô Linh Nhi càng cảm thấy thích.

Nha đầu này không chỉ có cơ linh, còn có thể phân rõ ràng ai tốt ai xấu, gặp chuyện khó cũng có cách giải quyết gọn gàng.

Không giống Thái tử phi kia, người khác tùy tiện khen một câu đã hếch mặt lên, cũng không cần thận ngẫm lại nếu không có mình cùng Mạc Ly ở sau lưng chống lưng, nàng ta ở trong mắt người khác tính là viên hành gì!

"Nhu Nhi....."

Mạc Ly cũng không màng ánh mắt người khác ở đây.

Trực tiếp bước nhanh tới trước mặt Tô Linh Nhi, cầm lấy tay nàng.

Tô Linh Nhi có chút thẹn thùng, vừa vận người ở Vị Ương Cung phái người tới thông báo tiệc mừng thọ đã chuẩn bị xong, mời các chủ tử đi chuyển sang.

Mạc Ly nắm tay Tô Linh Nhi chuẩn bị đi qua.

Tô Linh Nhi cảm thấy ngoại trừ bàn tay được Mạc Ly giữ chặt ra, tay còn lại cũng được người khác nắm, cúi đầu vừa thấy vận thấy Mạc Ương trung khuôn mặt nhỏ quật cường nói: "Mẫu hậu, mẫu hậu, con muốn đi cùng bọn họ tới tiệc mừng thọ của phụ hoàng."

"Buông ra!"

Mạc Ly thấy một màn như vậy, khuôn mặt vốn đang sáng lạn nháy mắt trầm xuống.

Tiểu Mạc Ương ngửa đầu nhỏ lên, gắt gao nắm chặt tay Tô Linh Nhi, giọng nói thanh thúy: "Không bỏ!"

Giống như vận ra chốt mở, không ai nhường ai.

"Buông ra!"

"Không buông!"

"Buông ra cho ta!"

"Đệ không buông!"

.....

Tiểu Mạc Ương nói mấy lần, khuôn mặt nhỏ nghẹn đến mức đỏ bừng.

Tô Linh Nhi trừng mắt nhìn Mạc Ly một cái, thật là muốn vái vị hoàng đế Tây Chu tương lai này một cái, vậy mà lại cùng một tiểu hài tử tranh giành tình cảm, một chút cũng không xấu hổ!

"Được, chúng ta cùng đi tới tiệc mừng thọ của hoàng thượng."

Tô Linh Nhi lười kéo tiểu Mạc Ương.

Tiểu Mạc Ương tám tuổi vừa nghe thấy những lời này lập tức cao hứng nhảy lên, dính ở trên người Tô Linh Nhi, cao hứng hô: "Thật tốt quá, thật tốt quá, mẫu hậu ta muốn cùng Nhu tẩu tẩu tới mừng thọ phụ hoàng."

Thấy một màn như vậy, Hoàng Hậu bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

"Con nhìn xem, không nghĩ tới tiểu gia hòa này cùng con hợp ý như vậy, được rồi, các con cùng đi đi, để mấy lão bà chúng ta đi với nhau."

Dọc theo đường đi, Tô Linh Nhi một tay một người.

Mạc Ly bởi vì tiểu Mạc Ương đột nhiên gia nhập mà sắc mặt âm trầm như là người khác thiếu hẳn mấy chục vạn đồng vậy.

Tiểu Mạc Ương còn bày ra vẻ mặt thắng lợi, thường thường hướng Tô Linh Nhi hỏi cái này hỏi kia, hoặc là mượn hoa hiến phật, mời Tô Linh Nhi đến tẩm cung của hắn, chuẩn bị điểm tâm ngon nhất.

Đến nỗi Nạp Lan Tĩnh Vận đi theo sau Hoàng Hậu cùng một đám phi tử, thường thường cười làm lành, mặt cười tới cứng lại.

Đức phi nhìn bộ dáng Nạp Lan Tĩnh Vận dờ khóc dờ cười, lập tức cười qua đi, mở miệng an ủi:

"Tình Vận à, người cũng đừng thương tâm, chúng ta đều là người từng trải, trong thiên hạ bạc tình nhất chính là nam nhân hoàng thất bọn họ, hôm nay thích cái này, ngày mai thích cái kia....."

Nói tới đây, Đức phi nâng lên mí mắt nhìn thoáng qua Nạp Lan Tĩnh Vận, nhìn thấy vẻ mặt phần nộ của Nạp Lan Tĩnh Vận, trên mặt lộ ra một nụ cười thực hiện được ý đồ, nhìn thoáng qua Hoàng Hậu đi ở phía trước, tiếp tục nhỏ giọng nói:

"Bất quá bốn cung cho người một lời khuyên, mặc kệ Thái tử thích ai, người vĩnh viễn là Thái tử phi danh chính ngôn thuận, ai, chỉ đáng tiếc người là cô nương tốt như vậy, nếu lúc trước Lâm nhi đừng cảm một chút, người cũng sẽ không gả cho....."

Nạp Lan Tĩnh Vận nghe được Đức phi nói, trên mặt không dấu được biểu tình ngạc nhiên, khi hiểu được lại trở nên thẹn thùng cùng vui vẻ.

19.11.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Thái tử si tình (29)

Edit: Linh lady

Beta: Phuongman48

Nhìn biểu tình hiện lên trên mặt Nạp Lan Tĩnh Vận, trong lòng Đức phi vui vẻ, giả bộ làm ra bộ đáng tiếc hận, lắc đầu nói: "Ai, đều là chút chuyện cũ rích, xem ra ta thật là người già rồi, trí nhớ đều không tốt, người nhà, cũng đừng thương tâm"

Đức phi nói xong liền kéo tay Nạp Lan Tĩnh Vận qua, bắt động thanh sắc cõi ra vòng tay mã não quý giá từ trên cổ tay mình.

"Tuy rằng vòng tay mã não này không trân quý bằng vòng khuyên tâm nhưng vẫn là một chút tâm ý của bốn cung"

Đức phi lại nhẹ nhàng vỗ vỗ tay Nạp Lan Tĩnh Vận.

Nạp Lan Tĩnh Vận sắc mặt đỏ lên, ngoan ngoãn gật gật đầu, đem mã não nhận lấy.

Vị Ương Cung, tiệc mừng thọ.

Lục hoàng tử Mạc Lâm sau khi mọi người ngồi vào vị trí, mới khoan thai tới muộn.

Mạc Càn nhìn thoáng qua Mạc Lâm, sắc mặt có chút âm trầm.

Đức phi thấy vẻ tức giận hiện lên trên mặt Mạc Càn, vội vàng đứng lên quát lớn nói: "Người cái đồ hỗn trướng này, cho dù là chuẩn bị lễ vật mừng thọ cho phụ hoàng người cũng không được phép tới chậm!"

Nghe được Đức phi nói, sắc mặt Mạc Càn hơi hơi có chút hòa hoãn.

"Đứng lên đi!"

Mạc Lâm nghe tiếng đứng lên.

"Phụ hoàng, nhi thần chuẩn bị cho ngài một đại lễ vật."

Dứt lời, Mạc Lâm đứng lên nhìn về phía sau.

Mọi người theo Mạc Ly hướng tới cửa Vị Ương Cung nhìn lại.

Chỉ thấy cung nhân nâng một vật vào, bên trên phủ tấm vải đỏ.

Bá!

Mạc Lâm tiến lên lập tức giật tấm vải xuống.

Cả đại điện đều truyền đến từng đợt kinh hô.

Mạc Lâm cùng Đức phi nghe động tĩnh phía sau, không khỏi lộ ra biểu tình đặc ý.

Tô Linh Nhi nghe tiếng quay đầu nhìn lại thấy chính giữa đại điện bày một bức thêu vạn dặm núi sông.

"Phụ hoàng, đây là nhi thần căn cứ theo bức tranh vạn dặm núi sông đồ của họa tông Phụng Thiên Kính, mời một trăm vị tú nương vang danh ở Hoài Nam thêu suốt ba tháng trời mới xong, nhi thần ở chỗ này cung chúc phụ hoàng vạn thọ vô cương, thiên thu vạn đại!"

Mạc Lâm cúi xuống thân mình quỳ trên mặt đất.

Trên mặt Mạc Càn mặt không có biểu tình gì khác, nhìn toàn bộ đại điện bị chia thành hai nửa vạn dặm núi sông đồ, trong mắt hiện lên một tia đau lòng.

"Các người ai còn chuẩn bị lễ vật cho trăm thi cùng nhau trình lên đây đi."

Mạc Càn vừa dứt lời, các hoàng tử khác cũng không cam lòng mang lễ vật mình chuẩn bị tí mỉ trình lên.

"Phụ hoàng, đây là san hô nhi thần chuẩn bị cho ngài."

"Phụ hoàng, đây là ngọc lục bảo đồng điều con chuẩn bị cho ngài"

"Phụ hoàng....."

.....

Trong nháy mắt, toàn bộ đại điện tràn ngập đủ loại kì trân dị bảo.

Cho dù nhiều quà như vậy nhưng duy chỉ có Mạc Ly cùng tiểu Mạc Ương còn ngồi bất động ở vị trí của mình.

"Hai người các người làm sao còn chưa đưa lễ vật cho trăm?"

Ngữ khí của Mạc Càn nghe không ra nửa điểm hi nộ.

Nhưng những hoàng tử đã tặng lễ vật lạo bày ra bỏ đánh vui sướng khi người khác gặp họa nhìn hai người Mạc Ly cùng tiểu Mạc Ương.

Phải biết rằng lễ vật của bọn họ đều sưu tập từ Tây Chu và các nơi khác, một lễ vật ở đây truyền ra ngoài cũng là bảo vật giá trị liên thành.

Tiểu Mạc Ương nghe được, Mạc Càn hỏi chuyện có chút không được tự nhiên vịn vịn quay người.

"Phụ hoàng, nhi thần cũng chuẩn bị lễ vật cho người, chỉ là....."

Tiểu Mạc Ương buồn bực cúi đầu.

"Chỉ là cái gì?"

Giống nói tiểu mạc ương thấp thấp, mang theo một tia khóc nức nở:

"Chỉ là sợ phụ hoàng ghét bỏ lễ vật nhi thần chuẩn bị cho ngài."

Rốt cuộc vẫn là miếng thịt từ trên người mình rơi xuống.

Hoàng Hậu vừa nhìn thấy khuôn mặt thương tâm của tiểu Mạc Ương, vội vàng mở miệng nói:

"Ương nhi, phụ hoàng của con có bảo bối gì mà chưa thấy qua, nói không chừng sẽ thích lễ vật của con thì sao."

"Thật sự?"

Nghe được Hoàng Hậu nói tiểu Mạc Ương trừng lớn đôi mắt cao hứng ngẩng đầu lên.

4.12.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Thái tử si tình (30)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Đương nhiên, mẫu hậu còn có thể lừa con sao."

Sau khi nghe Hoàng Hậu nói tiểu Mạc Ương đứng dậy, móc ra từ sau lưng một thiết kiếm hơi bị bẽ cong, thậm chí có góc tù.

"Phụ hoàng, đây là lễ vật nhi thẩm chuẩn bị cho ngài, hy vọng phụ hoàng bảo trọng thân thể, chỉ dạy Ương nhi luyện kiếm!"

Thiết kiếm bị tàn phá như vậy chắc chắn là tự tay tiểu Mạc Ương mài giữa.

Mạc Càn nhìn đến ngón tay tiểu Mạc Ương nổi bọt nước cùng sưng đỏ, gật gật đầu, đem thiết kiếm nhận lấy.

"Khụ khụ..... Phụ hoàng thực thích cái lễ vật này..... Khụ khụ"

Mạc Càn không ngừng ho khan, Hoàng Hậu vội vàng vờn tay nhẹ nhàng vỗ vỗ phía sau lưng Mạc Càn.

"Còn có, của người đâu?"

Mạc Càn đột nhiên đem chuyện chuyển tới trên người Mạc Ly.

Biểu tình Mạc Ly bình đạm, như là căn bản không có chuẩn bị lễ vật tặng Mạc Càn vậy.

Nhìn bầu khí giữa Mạc Càn cùng Mạc Ly trở nên khản trương, Nạp Lan Tĩnh Vận vội vàng đứng dậy, hơi hơi cong thân, hành đại lễ: "Phụ hoàng, con đâu có chuẩn bị cho ngài một lễ vật."

Ngay sau đó quay sang bên bảo ra hiệu cho tỳ nữ mang pho tượng tuấn mã đang chạy.

"Ừ"

Ngữ khí Mạc Càn bình đạm đáp.

Sau đó đem đầu chuyển hướng về phía Tô Linh Nhi, kia ý tứ giống như là hỏi lễ vật mà người chuẩn bị cho trầm đầu.

Nhưng nhìn ở đây nhiều lễ vật như vậy, Tô Linh Nhi đột nhiên ý thức được một vấn đề, đó chính là nếu đem được trị ho trình lên, chẳng phải là khiến Mạc Càn trước mặt nhiều người như vật thừa nhận rằng mình có bệnh nhẹ hay sao.

Nếu là người có rắc tâm châm ngòi thổi gió, nói không chừng sẽ làm Mạc Càn tức giận.

Đang lúc Tô Linh Nhi không biết đáp lại như thế nào, ở bên Mạc Ly đột nhiên mở miệng nói: "Con cùng Nhu Nhi trước đó vài ngày cùng đi tới miếu Bò Sát ở ngoại hoàng thành cầu một ít nước thánh, kỳ nguyện hy vọng phụ hoàng thân thể an khang, vạn thọ vô cương."

Nói xua tay, lập tức có người đem hộp gấm mà Tô Linh Nhi chuẩn bị từ trước ra.

"Hừ!", nghe được Mạc Ly nói Mạc Càn hừ lạnh một tiếng.

Hoàng Hậu thấy thế vội vàng mở miệng khuyên nhủ: "Mạc Càn, đây cũng là một phần tâm ý của Ly nhi cùng Nhu Nhi."

Tiểu Mạc Ương gật gật đầu bắt lấy bàn tay to của Mạc Càn không phục nói: "Phụ hoàng, ngày hôm qua phụ tử dạy Ương nhi một câu nói, gọi là lễ khinh tình ý trọng! Nếu ngài không xem trọng lễ vật thái tử ca ca chuẩn bị cho ngài chính là xem thường lễ vật mà Ương nhi tặng cho ngài."

Nhìn bộ dáng quật cường cùng vẻ mặt không phục của tiểu Mạc Ương.

Về mặt đang làm bộ uy nghiêm, tức giận của Mạc Càn đột nhiên lộ ra vẻ tươi cười.

"Ai nói trầm chướng mắt lễ vật của thái tử ca ca của người."

Tầm mắt Mạc Càn đảo qua cái hộp gấm kia.

"Nhiều lễ vật như vậy, phụ hoàng thích nhất kà hộp gấm và thiết kiếm này."

Các hoàng tử vốn đang còn vui sướng khi người khác gặp họa, sau khi nghe thấy lời Mạc Càn nói, một đám không khỏi trừng lớn đôi mắt, vẻ mặt không thể tưởng tượng.

"Một đám hỗn trướng!"

Một giây trước vẻ mặt Mạc Càn còn ôn hoà, giây tiếp theo đột nhiên bạo nộ, cầm lấy chén rượu đồng trên bàn mém về phía những người quý trên đại

điện.

"Các ngươi có biết mấy thứ này đều là mệnh bá tánh thiên hạ đổi lấy, ta thấy các ngươi không phải tới chúc thọ trăm, mà các ngươi là tới làm trăm giảm thọ..... Khụ khụ"

Bởi vì tức giận, Mạc Càn bắt đầu kịch liệt ho khan.

Thấy thế, Hoàng Hậu vội vàng đứng dậy không ngừng nhẹ nhàng vuốt phía sau lưng Mạc Càn.

Đức phi thấy tình thế không ổn lập tức đứng dậy nhìn Mạc Lâm quở mắng: "Phụ hoàng các ngươi tâm ở thiên hạ, các ngươi ngược lại lại cảm phiền mồ hôi nước mắt của bá tánh tiêu xài, làm sao khiến phụ hoàng các ngươi an tâm đây!"

Vừa nói, một bên hướng tới Mạc Lâm nhảy mất ra hiệu.

Mạc Lâm vội vàng quỳ xuống.

Mặt khác hoàng tử thấy thế sắc mặt trắng bệch quỳ rạp xuống đất.

4.12.21018

Edit: Tỉnh để dành mà hôm nay Việt Nam vô định, thôi bạo chương vậy. Ahihi. □□□ □□□□□□□□ Tung bóng □□ tung bóng□□□□

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 127: Thái tử si tình (31)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman

Phía nam xảy ra thiên tai, hàng ngàn hàng vạn bá tánh trời giạt khắp nơi.

Hắn làm hoàng đế Tây Chu làm sao có thể an tâm đây.

Trước mặt hắn chính là nơi bày lễ vật, đây đều là máu tươi của trên người con dân của hắn chảy xuống.

"Một đám hỗn trướng, tất cả trở về đóng cửa xám hối một tháng cho trăm!"

Sau sự kiện tặng lễ vật này, toàn bộ tiệc mừng thọ đều trong trạng thái áp suất thấp.

Đương nhiên, chuyện này cũng không bao gồm bàn của Tô Linh Nhi.

"Nhu Nhi tẩu tẩu, cho tẩu ăn cái này!"

"Cái này là viên băng tinh đệ thích ăn nhất."

"Còn có cái này là rượu hoa hồng chính tông Mân Nam sản xuất."

.....

Tiểu Mạc Ương gần như mang toàn bộ đồ ăn ngon đặt vào chén của Tô Linh Nhi.

Một bên Mạc Ly bất động thanh sắc dựa theo khẩu vị của Tô Linh Nhi gấp một chén lớn, sau đó đổi ngay ngay trước mặt tiểu Mạc Ương.

"Nàng ăn cái này đi!"

Nhìn Mạc Ly ăn dấm chua, Tô Linh Nhi cảm thấy buồn cười.

Tiểu Mạc Ương thấy bát cơm mình vất vả gấp cho Tô Linh Nhi bị Mạc Ly lấy đi lập tức hét lên:

"Thái Tử ca ca, huynh không biết xấu hổ! Đó là đồ đệ gấp cho Nhu Nhi!"

Mạc Ly lạnh lùng nhìn thoáng qua tiểu Mạc Ương.

Tiểu Mạc Ương sợ tới mức không dám nói tiếp, ôm Tô Linh Nhi làm nũng nói: "Nhu Nhi tẩu tẩu, Thái Tử ca ca khi dễ người!"

Thấy thế, Tô Linh Nhi sùng nịch xoa xoa đầu tiểu Mạc Ương: "Chúng ta mặc kệ hắn, đợi lát nữa cơm nước xong, tỷ giảng đệ binh pháp được không?"

"Được! Được! Nhu Nhi tẩu tẩu chúng ta một lời đã định!"

Tiệc mừng thọ sau khi chấm dứt, Mạc Ly cùng Tô Linh Nhi cùng nhau trở về phủ Thái Tử, còn Nạp Lan Tĩnh Vận vẫn như cũ một người ngồi kiệu trở về, hơn nữa bởi vì tặng lễ pho tượng tuần mã bằng ngọc mà bị Mạc Càn phạt đóng cửa ăn năn một tháng.

Trở lại Thanh Lê viên, Tô Linh Nhi giữ chặt Mạc Ly.

Lo lắng nói: "A Ly, hộp gấm kia không phải là nước thánh cầu phúc, đó là thuốc kho mà ta làm cho phụ hoàng."

Nghe vậy, Mạc Ly cười hi hi đi lại gần Tô Linh Nhi.

"Nhu Nhi, khi nào mà nàng trở nên lợi lại như vậy?"

Nghe được lời này tay Tô Linh Nhi hướng tới eo Mạc Ly hung hăng véo một cái.

"Ta vẫn luôn rất lợi hại, nếu không làm sao có thể dạy báng cửu chương cho chàng, không đùa nữa, phương thức trị ho này ta đọc được từ một quyển sách cổ, lúc trước ta đã từng dùng qua, rất tốt, chỉ là thân thể phụ hoàng....."

Thấy Tô Linh Nhi vẽ mặt phiền muộn, Mạc Ương một tay đem nàng ôm vào trong ngực.

Cầm nhẹ nhàng tựa lên đầu Tô Linh Nhi, trấn an: "Yên tâm đi, bên người phụ hoàng luôn có Vương thái y điều trị, hơn nữa ngày mai ta còn có việc tiến cung, đến lúc đó nói cho phụ hoàng một tiếng, nếu cái này có thể giúp phụ hoàng trị khỏi bệnh ho, nói không chừng còn có thể lập công lớn."

Nghe được Mạc Ly nói, trong mắt Tô Linh Nhi hiện lên một tia đau lòng.

Tuy rằng thuốc của nàng đúng là có thể giảm bớt bệnh ho của Mạc Càn, nhưng chuyện Mạc Càn chết thì không thể thay đổi!

Tương tự đến bộ dáng bị thương của Mạc Ly sau khi biết Mạc Càn qua đời, Tô Linh Nhi vron đôi tay gắt gao ôm Mạc Ly.

Sau khi cảm nhận được thân thể Tô Linh Nhi, Mạc Ly lập tức không thành thật.

"Nhu Nhi, sắc trời đã tối, để cho ta nhìn vòng tay khuynh tâm mẫu hậu tặng cho nàng nào."

Cảm nhận hơi ấm phun bên tai, sắc mặt Tô Linh Nhi phỉếm hồng, hờn dỗi trừng mắt nhìn Mạc Ly một cái: "Cả ngày không nghĩ được chuyện đứng đắn!"

Nghe vậy, Mạc Ly câu môi cười: "Nhu Nhi tốt của ta, ta chỉ là muốn nhìn cái vòng tay kia có hợp với màu da nàng hay không thôi, có nghĩ tới chuyện khác đâu..."

Mạc Ly đột nhiên kéo Tô Linh Nhi lại, ngay sau đó ôm vào trong ngực.

Bộ dáng giống thổ phỉ son trại cưới áp trại phu nhân.

"Đương nhiên là vì thuận tiện!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Thái tử si tình (32)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Sau khi yến hội kết thúc.

Chung Túy cung.

Đức phi nhìn thoáng qua Mạc Lâm âm trầm, không được lắc đầu thở dài nói: "Lâm nhi, con cũng đừng quá khổ sở, ai biết phụ hoàng con sẽ như vậy, huống chi không riêng gì con bị phạt, những người khác cũng đều bị phụ hoàng con phạt!"

"Những người khác?!"

Về mặt Mạc Lâm hung ác nham hiểm, táo bạo gào lên: "Quan trọng là không có Mạc Ly! Không có Mạc Ly!"

Đức phi nhìn Mạc Lâm, biết rõ đứa con này của mình tâm khí cao, từ nhỏ đến lớn lại bị Mạc Ly đè đầu, đương nhiên, Đức phi cũng mơ hồ biết Mạc Lâm đang làm những gì.

"Được rồi, con đừng tức giận, đừng quên trừ bỏ bọn con còn có một người bị phụ hoàng con trách phạt."

"Ai?"

Mạc Lâm ngẩng đầu.

Đức phi hơi hơi mỉm cười: "Thái tử phi!"

"Mẫu phi, người đây là.....?" Mạc Lâm có chút khó hiểu.

Đức phi lắc đầu, xoay người ngồi ở ghế.

"Lâm nhi a, con rốt cuộc vẫn là còn trẻ."

Nhìn về mặt Đức phi Mạc Lâm có chút cấp bách nói: "Mẫu phi, ngài có chuyện gì mau nói!"

"Được rồi! Vậy bốn cung hỏi con, con đã sống ở hoàng cung này từ nhỏ tới lớn, cũng biết hậu cung này là một bãi nước đục, không hề ít hơn so với âm mưu dương mưu trên triều đình, nhưng vì sao tự cổ chí kim hậu cung này vẫn luôn tồn tại?"

Mạc Lâm sừng sốt, chợt mở miệng đáp: "Hậu cung tồn tại không phải vì giúp hoàng thất khai chi tán diệp?"

Đức phi cười lắc đầu: "Cái này chỉ là điều thứ nhất!"

Nhìn biểu tình khó hiểu của Mạc Lâm, ngay sau đó còn nói thêm: "Hoàng Hậu là đích nữ của Ngự Sử Vương gia, này Huệ Phi là con gái trấn quan đại tướng quân Lý Minh....."

Hiểu ra, đôi mắt Mạc Lâm hiện lên một tia tinh quang.

"Mẫu phi, ý của người là nói....."

Đức phi thấy Mạc Lâm thông suốt, cười gật gật đầu: "Cho nên, có đôi khi nữ nhân so với các người còn có chỗ tốt hơn, nếu không mẫu phi sẽ không hạ thân phận lôi kéo làm quen kẻ tóc dài không có đầu óc Nạp Lan Tĩnh Vận kia, hôm nay con cứ nghĩ lại mà xem, bên người Hoàng Hậu ngoại trừ Nạp Lan Tĩnh Vận ngu như heo bị phụ hoàng con trừng phạt, những người khác một chút sự tình đều không có."

Lần này không đợi Đức phi nói xong, Mạc Lâm lập tức kích động nói: "Mẫu phi là muốn cho nhi thần lôi kéo Nạp Lan Tĩnh Vận, phá vỡ vòng vây của Mạc Ly cùng Hoàng Hậu."

Nghe vậy, Đức phi gật gật đầu: "Nói không sai, con đề nghị dậm sục vì tổ kiến, mẫu phi vì giúp con tìm tổ kiến này, đem vòng tay mã não mình thích nhất tặng cho người."

Mạc Lâm đang chìm đắm trong ảo tưởng, hưng phấn vô cùng.

"Mẫu phi, người cứ yên tâm đi, nhi thần sẽ không làm uổng phí tâm huyết của người, chờ đến khi con thành công, người sẽ là nữ nhân tôn quý nhất đất nước này."

Nghe được lời của Mạc Lâm, Đức phi vui mừng mà cười nói: "Đứa bé ngoan, mẫu phi chờ ngày này."

Ở một nơi khác, Nạp Lan Tĩnh Vận một người lẻ loi trở lại phủ Thái tử.

"Thái tử phi, ngài uống trà giải nhiệt đi."

Nạp Lan Tĩnh Vận vừa nghe thấy nha hoàn nói lập tức mất không chế.

Lập tức hất chén trà trong tay nha hoàn đi, nước trà nóng bỏng đổ vào cánh tay Thủy Nguyệt lăn một vòng xuống đất.

"Thái tử phi tha mạng, Thái tử phi tha mạng."

Nạp Lan Tĩnh Vận như thế đã dọa đến Thủy Nguyệt cần luôn hầu hạ bên người, nàng ta sợ hãi quỳ xuống đất, mặc kệ cánh tay bông rớt.

Nương theo ánh nến mờ nhạt, khuôn mặt vốn dĩ nữ miều cũng bởi vì tức giận mà trở nên vô cùng dữ tợn.

"Vì sao?"

Móng tay Nạp Lan Tĩnh Vận hung hăng đâm vào lòng bàn tay.

Bởi vì phần nộ, không cam lòng nên cả người không kìm được run run.

Ngón tay khớp xương trở nên trắng bệch, hàm răng cắn kẽo kẹt.

Nàng ta không rõ, vì sao mình đã sống lại một đời vẫn như cũ thua trên tay Nạp Lan Uyển Nhu.

Rõ ràng nàng ta mới là người gặp Mạc Ly trước!

Rõ ràng tất cả tất cả kì ngộ của Nạp Lan Uyển Nhu đều đã bị nàng ta cướp đi!

Vậy mà sau tất cả những gì đã làm nàng ta làm vẫn không có được tình yêu của Mạc Ly!

31.12.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Thái tử si tình (33)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Nạp Lan Tĩnh Vận đứng dậy đem toàn bộ đồ đạc trên bàn quét hết xuống đất.

"Đi ra ngoài, tất cả cút hết ra ngoài cho ta!"

Đám nha hoàn sợ tới mức vội vàng lui ra ngoài.

Thủy Nguyệt nhìn bộ dáng Nạp Lan Tĩnh Vận điên cuồng.

Nhớ tới tình cảm chủ tớ, căng da đầu đi vào Thanh Lê Viên.

Thước Nhi nhìn Thủy Nguyệt đang đi tới, đi lên trước vờn cánh tay chặn lại, hừ lạnh một tiếng: "Đây không phải Thủy Nguyệt tỷ tỷ sao, trận gió nào thổi tỷ tới đây vậy."

Nghe được Thước Nhi châm chọc, Thủy Nguyệt đỏ mặt, dùng tay áo che bọc nước nổi lên vì bị bông, ra vẻ trấn định nói: "Thước Nhi, ta biết Thái Tử điện hạ từ trong cung sau khi trở về vẫn luôn ở Thanh Lê Viên."

"Làm sao vậy?"

Tô Linh Nhi được sủng ái, Thước Nhi có một loại cảm giác vinh quang, ngữ khí nói chuyện rất kiêu ngạo.

"Vậy người nhanh đi vào thông báo Thái tử phi thân thể không thoải mái. Khẩn cầu Thái Tử điện hạ đi qua."

Nghe vậy, Thước Nhi véo eo hùng hổ ngăn cản, nói:

"Lúc thái tử đi vào đã hạ lệnh, ai tới đều không cần đi vào bẩm báo, dám can đảm tự tiện xông vào, đánh ba mươi đại bả!"

Nghe thấy như vậy Thủy Nguyệt có chút trốn tránh, nhưng tưởng tượng đến tương lai Nạp Lan Tĩnh Vận bị Mạc Ly vắng vẻ, ngày lành của nàng ta cũng không còn, vẫn ngang ngạnh hô: "Thái Tử điện hạ, xin ngài đi xem Thái tử phi đi!"

Thước Nhi làm sao có thể để Thủy Nguyệt thực hiện được, trực tiếp gọi hộ vệ: "Thất thần làm gì, các người chẳng lẽ đều là ăn mà không làm!"

Một đám hộ vệ người xem ta ta xem người cũng không biết làm như thế nào.

Trông mắt Thước Nhi như muốn rơi ra ngoài, nổi giận đùng đùng chỉ vào mấy tên hộ vệ mắng to: "Ta nói cho các người biết lỡ may đánh thức Thái Tử Điện hạ cùng chủ tử, đến lúc đó các người bị đánh bị bán ra ngoài, đừng trách ta không nói trước cho các người."

Đám hộ vệ cũng không dám chậm trễ, Thủy Nguyệt là ai? Viện nào?

Phải biết rằng ở đây trong phủ Thái tử, Thái tử mới là lớn nhất!

Ba bốn nam nhân tiến lên đem Thủy Nguyệt kéo ra ngoài, sau đó cho người tìm giẻ lau nhét vào trong miệng nàng ta.

Phanh! Phanh!.....

Tùng đột âm thanh trầm đục từ bên ngoài Thanh Lê Viên truyền vào.

Tô Linh Nhi gối lên khuỷu tay Mạc Ly, đôi mắt mới mở ra, có chút mê mang hỏi: "A Ly, bên ngoài xảy ra chuyện gì vậy?"

Nghe được lời này, Mạc Ly vươn tay nhẹ nhàng xoa đầu Tô Linh Nhi, nhẹ giọng nói: "Ngoan, ngủ đi! Chuyện bên ngoài giao cho Thước Nhi làm."

"Dạ...Thước Nhi đầu óc nàng ấy có chút..."

Tô Linh Nhi vừa định muốn từ khuỷu tay Mạc Ly chống người dậy, lại bị Mạc Ly vươn tay ấn vào trong lòng ngực.

"Được rồi, cho dù Thước Nhi xử lý không tốt, bên ngoài còn có ám vệ cùng Hoài Cẩn, nàng cứ an tâm ngủ đi."

Mạc Ly đau lòng vuốt lại vài sợi tóc vươn trên trán Tô Linh Nhi ra sau.

Si mê nhìn khuôn mặt Tô Linh Nhi ngủ say, lầm bầm nói: "Bảo bối, nàng cứ tựa vào ngực ta ngủ cả đời có được không?"

Trong lúc ngủ mơ Tô Linh Nhi lười biếng gật gật đầu.

Ngọn lửa cháy trên bấc đèn tạo ra tiếng kêu lách tách.

Có vẻ đêm này trải qua vô cùng yên ổn.

Khóe miệng Mạc Ly gọi lên một nụ cười bị ánh nến chiếu loang lổ hoa văn màn che phía trên.

Sáng sớm hôm sau, Nạp Lan Tĩnh Vân rời giường phát hiện người hầu hạ bên cạnh không phải là Thủy Nguyệt, không khỏi nhăn mày lại tức giận hỏi: "Thủy Nguyệt đâu?"

"Chủ tử, tối qua Thủy nguyệt đi cả một đêm chưa trở về, trước hết để nô tỳ hầu hạ người rửa mặt đã."

Nạp Lan Tĩnh Vân mặt âm trầm.

Tỳ nữ bên cạnh sợ đến phát run.

31.12.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Thái tử si tình (34)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Nạp Lan Tĩnh Vân được nha hoàn nâng dậy, mới vừa rửa mặt được một nửa, từ ngoài viện đột nhiên truyền đến từng đợt tiếng kinh hô.

"Nói cho Thái tử phi, trông coi người bên cạnh mình cho cẩn thận!"

Hoài Cẩn liếc qua một cái, mấy hộ vệ biết điều trực tiếp ném Thủy Nguyệt đã ngất đi trên mặt đất.

Nạp Lan Tĩnh Vận cho rằng Mạc Ly lại đây gặp nàng ta, chạy chậm đi ra ngoài lại chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng Hoài Cẩn cùng mấy hộ vệ đã đi xa.

Ngay sau đó đập vào mắt nàng ta là một màu đỏ sẫm.

"Thái tử phi, đây là... Thủy Nguyệt tỷ tỷ sao?"

Tiểu nha hoàn đuổi theo sau thấy ngoài viện là Thủy Nguyệt đã ngất đi, trên người nàng ta dính đầy máu đen.

"Thái tử phi, chúng ta..."

Một ít nha hoàn lớn mặt phục hồi tinh thần, sắc mặt trắng bệch đi đến trước mặt Nạp Lan Tĩnh Vận dò hỏi.

Giờ phút này Nạp Lan Tĩnh Vận đang nhìn chăm chăm vào Thủy Nguyệt nằm đó máu me khắp người, không thể tin vào mắt mình, kinh hồn khiếp đảm, cả người ngẩn không được run rẩy.

Qua một lúc lâu, Nạp Lan Tĩnh Vận cố nén hạ sợ hãi, sắc mặt tái nhợt nói với mấy người phía dưới: "Các người nhanh chóng đem người nâng đến nhà kẻ đi, còn có, lập tức phái người mời ngự y lại đây."

Tiểu nha hoàn kia muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng cũng nghe lệnh chạy đi, đầu tiên là đi tìm Hoài Cẩn, Hoài Cẩn sau khi nghe tiểu nha hoàn nói, không khỏi cười nhạo một tiếng: "Có phải đầu óc Thái tử phi bị hư rồi hay không! Chỉ là một nha hoàn thôi cũng xứng để vào cung mời thái y sao, vạ nhất kinh động thánh thượng nàng ta định chuẩn bị cả đội đều ở trong phủ đóng cửa ăn năn sao."

Nạp Lan Tĩnh Vận nghe tiểu nha hoàn thuật lại, tức giận đem chén trà trong tay ném xuống đất.

"Hắn chỉ là một nô tài mà dám làm trái lời của thái tử phi, chẳng lẽ sẽ không sợ ta nói với Thái tử bán hắn khỏi phủ này hay sao!"

Nha hoàn quỳ một bên không dám lên tiếng, trong lòng lại nghĩ nàng ta bây giờ ngay cả gặp Hoài Cẩn cũng khó làm sao có thể thấy được đến Thái tử.

"Thất thần làm gì, nếu không mời được ngự y, còn không nhanh chóng đi gọi thái y tới đây."

"Dạ!"

Tiểu nha hoàn vội vàng từ trên mặt đất bò dậy.

Phòng bên trong phòng bây giờ chỉ còn lại một mình Nạp Lan Tĩnh Vận.

Nạp Lan Tĩnh Vận vốn đã khiếp sợ, đột nhiên ngẩn không được run rẩy cả người.

Một màn trong viện kia luôn quanh quẩn trong đầu óc nàng ta, Nạp Lan gia tuy rằng là Tể tướng thế gia, nhưng đối xử với hạ nhân rất tử tế, cho dù hạ nhân phạm sai lầm cũng chỉ tìm người môi giới trong hoàng thành bán đi.

Rõ ràng đã là mùa xuân ba tháng, nhưng Nạp Lan Tĩnh Vận lại cảm thấy vô số khí lạnh từ bốn phương tám hướng thổi tới, theo lỗ chân lông chui vào trong thân thể.

Tháp tháp tháp.....

Nạp Lan Tĩnh Vận cảm lấy ấm trà định rót vào chén không bên cạnh, nhưng bởi vì đôi tay run rẩy mà nắp ấm trà đóng đưa phát ra thanh thúy tiếng vang.

Phanh!

Nàng ta đặt ấm trà lại trên bàn.

Nạp Lan Tĩnh Vận mở miệng hô: "Người đâu! Nhanh tới đây!"

rất nhanh có nha hoàn từ bên ngoài đi vào.

"Thái tử phi, ngài có cái gì phân phó."

Nghe vậy, Nạp Lan Tĩnh Vận cố nén sợ hãi cùng trong lòng.

"Lại đây rót đầy nước vào chén trà đi"

Nha hoàn tuy rằng khó hiểu, nhưng vẫn đi lại rót đầy chén trà đang rót dở kia.

"Được rồi, người đi xuống đi."

Trong nháy mắt khi nha hoàn kia rời đi, thân thể Nạp Lan Tĩnh Vận lại lần nữa run rẩy lên.

Vươn tay, run run rẩy rẩy cầm lấy một cái chén trà ôm ở trong tay.

Ừng ực.....

Uống một ngụm trà nóng vào, hơi ấm theo nước trà chảy xuống bụng.

Giống như làm như vậy mới ngăn được nỗi sợ hãi trong nội tâm.

Một ngụm đem nước nóng bỏng miệng nuốt vào trong bụng.

Một ly lại tiếp một ly.....

Thái y được gọi tới, tiểu nha hoàn đi vào thông báo cho Nạp Lan Tĩnh Vận thấy như vậy vội vàng đoạt chén trà trong tay nàng ta ra.

Beta: các tình yêu đừng quên để lại □ trước khi đọc chương tiếp theo để ủng hộ Linh Linh xinh đẹp nha (*~*~*)

31.12.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Thái tử si tình (35)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Thái tử phi, ngài làm gì vậy! Đây là nước trà nóng đó, uống như vậy sẽ bị hỏng giọng mất."

Bị tiểu nha hoàn kêu một tiếng như vậy, Nạp Lan Tĩnh Vận giật mình một cái.

Nhìn lại những chén trà không ở trên bàn, thanh âm có chút nghẹn ngào gấp gấp gọi người bên ngoài: "Mau! Nhanh đi gọi đại phu lại đây, giọng nói của ta! Giọng nói của ta không thể bị hủy được!"

"Nhưng mà thưa thái tử phi, đại phu đang ở nhà kê khám cho Nguyệt tỷ tỷ....."

Nghe vậy, Nạp Lan Tĩnh Vận thuận tay cầm một chén trà trên bàn ném về phía tiểu nha hoàn kia.

"Tiện nhân! Ở trong lòng người thái tử phi như ta quan trọng hơn hay là cái tiện ti không biết sống chết kia quan trọng hơn!"

Một dòng máu từ trên trán chảy xuống, tiểu nha hoàn không dám trái lệnh, khẽ trả lời.

"Dạ, nô tỳ lập tức đi gọi đại phu tới."

Một lát sau, đại phu vội vã chạy từ nhà kẻ sang đây.

Vừa thấy đại phu tới, vẻ mặt Nạp Lan Tĩnh Vận vội vã chỉ vào cổ họng mình.

Vừa rời từ trong miệng nha hoàn đại phu cũng biết được nguyên nhân, chỉ có điều chuyện khiến hắn không nghĩ tới là Nạp Lan Tĩnh Vận nhẫn tâm không để ý chuyện sống chết của Thủy Nguyệt như thế!

Hắn là đại phu trong phủ thái tử đương nhiên biết Thủy Nguyệt chính là nha hoàn hồi môn của Nạp Lan Tĩnh Vận.

"Thái tử phi, không cần lo lắng, đây là phục linh cao do lão nô bào chế sau đó dùng thêm tam thất, đảng sâm, cầu kỷ nấu thành chén thuốc uống, không ra ba ngày giọng nói của ngài sẽ bình thường trở lại!"

Nghe xong lời của đại phu, Nạp Lan Tĩnh Vận thở dài nhẹ nhõm một hơi còn không yên tâm hỏi: "Đại phu, thuốc này thật sự dùng được sao?"

Làm một cái đại phu, ghét nhất người khác nghi ngờ y thuật của mình.

Hơn nữa khi hắn vội vã từ nhà kẻ chạy lại đây, mệnh của Thủy Nguyệt đã sớm tới, nếu không loại bỏ được thịt đen kia đi cũng không biết có giữ được

mạng sống không, hạ nhân ở phủ Thái tử cũng thật nhẫn tâm, thời gian lâu như vậy mới đến tìm hân, nếu sớm một chút.....

Đại phu suy nghĩ đến đây biểu tình không khỏi ngưng trọng, chẳng lẽ nói là.....!

Nhìn thấy biểu tình trên mặt đại phu, Nạp Lan Tĩnh Vận tức khắc luống cuống: "Đại phu, không lẽ giọng nói này của ta còn đi chứng gì sao."

Nghe được lời này, đại phu cuống quýt phục hồi tinh thần lại, trên trán toát mồ hôi lạnh.

"Thái tử phi, ngài không cần lo lắng, vừa rồi lão nô chỉ là suy nghĩ xem có cách nào để giọng nói của ngài phục hồi nhanh hơn không!

Đại phu càng nghĩ càng cảm thấy đáng sợ!

Nói lên lời nói cũng không vội vã như lúc trước.

Ngược lại là cố ý thả chậm lại.

"Thái tử phi, nếu ngài thật sự lo lắng có thể đem trân châu phấn đặt ở trong phục linh cao trung dùng, hiệu quả sẽ càng tốt."

Đại phu vẫn luôn dận dò Nạp Lan Tĩnh Vận, một lúc lâu sau mới quay lại nhà kẻ.

Thời gian hân đi sang bên kia cũng không ngắn, cũng đủ để Thủy Nguyệt chết đi.

Thanh lê viên, Mạc Ly cùng Tô Linh Nhi ở cùng nhau đàm luận binh pháp.

Hoài Cẩn đột nhiên xông lại đây, quỳ trên mặt đất nói: "Chủ tử, Thủy Nguyệt đã chết!"

Nghe được lời này, Mạc Ly ngay cả mày cũng không thèm nhăn lại tiếp tục trò chuyện với Tô Linh Nhi.

"Nếu ta phân ra hai chi quân đội, một nhánh từ Nam Sơn ngự trang giả ý rút lui, thật ra là để dụ hội với nhánh quân phía bắc, sau đó đột ngột xuất kích, như vậy có bao nhiêu phần thắng?!"

Sắc mặt Tô Linh Nhi đột nhiên cứng đờ, không tự chủ đem trong tay quyển sách cầm lên không khỏi trầm tư.

Hoài Cẩn thấy như vậy lặng lẽ thối lui ra ngoài.

Mới vừa vừa ra đi, ám vệ liền từ trên trời nhảy xuống.

Nhìn thấy bộ dáng sầu não của Hoài Cẩn, ám vệ cười nói: "Vẫn luôn đi theo bên cạnh chủ tử, bây giờ ngay cả đến việc nhỏ như thế này cũng không tự mình làm chủ được, chủ tử lại không phải người thích ôm quyền không bỏ."

Nghe vậy, Hoài Cẩn như nghĩ ra điều gì đó.

Hưng phấn chạy từ Thanh Lê viên ra ngoài.

Đại phu trở về nhà nhìn thấy trên bàn có một bao bạc. không khỏi thở phào nhẹ nhõm một hơi, xem ra chuyện hân nghĩ quả không sai, may mắn khi không đối nghịch.

Beta: các tình yêu đừng quên để lại □ trước khi đọc chương tiếp theo để ủng hộ Linh Linh xinh đẹp nha (*~*~*)

31.12.2018

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Thái tử si tình (36)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Tại sao lại như vậy?!"

Tô Linh Nhi tức giận ném sách sang một bên.

Vạn phần không cam lòng nói: "Vì sao lần này ta lại thua!"

Mạc Ly lộ ra một nụ cười tươi của người chiến thắng.

Tô Linh Nhi nhìn quân đội của mình bị xử lý, lại nhìn thoáng qua tươi cười lộ trên mặt Mạc Ly, không khỏi rung mình một cái.

"Đừng quên chúng ta đánh cược cái gì!"

Mạc Ly đứng dậy đi nhanh tới trước mặt Tô Linh Nhi.

Thân thể Tô Linh Nhi hơi run run, vội vàng vươn đôi tay che chắn phía trước ngăn Mạc Ly lại, la lớn: "Nếu vừa rồi ở thời điểm chàng rút lui, ta phái ra mười vạn, không, một vạn đại quân! Có thể tiêu diệt đội quân của chàng, như vậy trận chiến kia ta mới là người thắng."

Mạc Ly không quan tâm Tô Linh Nhi đang ngăn cản đi lại gần hơn nữa, hài hước nói: "Bất quá hiện tại đã chậm, hiện tại chuyện nàng cần là suy nghĩ nên làm thế nào ngăn cản thiên quân vạn mã của bốn thái tử đi!"

Nạp Lan Tĩnh Vạn đi vào nhà kẻ nhìn Thủy Nguyệt đã tắt thở.

Ánh mắt trở nên cực kỳ phức tạp.

Sợ hãi, ghen ghét, phẫn hận.....

Chậm rãi, ở trong mắt nàng ta lửa giận hận thù càng ngày càng nhiều.

Nạp Lan Tĩnh Vạn nhìn khuôn mặt tái nhợt của Thủy Nguyệt nói.

"Đều là tại Nạp Lan Uyển Nhu, ta mới có thể bị thánh thượng phạt, cũng là vì Nạp Lan Uyển Nhu, người mới có thể chết thảm, Thủy Nguyệt, nhớ công lao người hầu hạ ta từ trước tới giờ, ta nhất định sẽ vì người báo thù."

Nạp Lan Tĩnh Vạn đem tất cả mọi chuyện đẩy lên đầu Tô Linh Nhi.

Nhưng chính nàng ta đã quên mất rằng, nếu không nàng ta gọi đại phu đi, làm sao Thủy Nguyệt có thể bỏ qua thời điểm điều trị tốt nhất, cứ như vậy mà mất đi tính mạng!

Bên kia, vùng ngoại ô ngoài hoàng thành.

Trong một trang viên lớn.

Mạc Lâm nhìn tin tức thù hạ thăm dò được.

Không khỏi lớn tiếng cười nói: "Này quả thực chính là trời cao cho ta cơ hội tốt, mau, nhanh đi lấy bộ điều uyên ương ngày trước ta chuẩn bị cho thái tử phi! Nhớ kỹ, nhất định phải đưa đến tận tay thái tử phi, còn có ngàn vạn đừng cho Mạc Ly phát hiện, đúng rồi, cũng đưa luôn phong thư này cho nàng ta, tin rằng khi nàng ta nhìn thấy nó, thì chuyện này cũng đã thành công một nửa!"

"Dạ!"

Mạc Lâm nhìn theo bóng người đi ra ngoài kia.

Trên mặt lộ ra một nụ cười đắc ý: "Mạc Ly, thật muốn nhìn xem có một ngày phát hiện bị chính người bên gối mình phản bội người sẽ có biểu tình gì!"

Nhưng có một chuyện mà Mạc Lâm không biết đó là từ sau khi Mạc Ly biết tâm ý của mình với Tô Linh Nhi thì đã không còn đi qua Cúc Viện của Nạp Lan Tĩnh Vạn nữa.

"Đúng rồi, còn có các người trao đổi thư từ với người trong cung kia, thời gian vị phụ hoàng kia của ta cũng không nhiều."

Bên kia, phủ Thái tử.

Tô Linh Nhi dùng sức đẩy Mạc Ly đang ghé lại gần ra xa, tức giận nói.

"Hỗn trướng, lần sau ta nhất định sẽ thắng chàng."

Hai ngày sau, Nạp Lan Tĩnh Vạn nhìn bộ điều uyên ương cùng lá thư đặt trên bàn.

Trong đầu không tự chủ mà nhớ đến những lời Đức phi nói trong cung ngày ấy.

Sau đó cúi nhìn vòng tay mỡ nỡ trên cổ tay, Nạp Lan Tĩnh Vạn hít sâu một hơi, không chút do dự mở lá thư kia.

Nạp Lan Tinh Vận nhìn lại bộ điều uyên ương trên bàn, đột nhiên cười lớn, cầm lá thư đặt trên lửa ngọn nến.

"Nạp Lan Uyển Nhu, Mạc Ly đây chính là do hai người các người bức ta!"

Phiến phiến tro bụi rơi xuống, như cánh bướm mất đi sức sống.

Sau khi Mạc Càn dùng thuốc ho do Tô Linh Nhi bào chế, tật ho cũng đã đỡ hơn trước, có một ngày hoàng thượng gọi Tô Linh vào cung.

Mạc Ly đứng ở ngoài điện chờ, Tô Linh Nhi đi vào lúc sau đột nhiên gặp được người đã lâu không gặp, phụ thân nguyên chủ —— Nạp Lan Minh Đức.

"Phụ thân!"

Tô Linh Nhi nhún người hành lễ.

Nạp Lan Minh Đức vừa thấy Tô Linh Nhi lập tức nở một nụ cười hiền lành, vẫy tay.

"Nhu Nhi, mau tới đây để phụ thân nhìn xem."

Bên trong Mạc Càn nghe được Nạp Lan Minh Đức nói không khỏi hừ lạnh một tiếng: "Nạp Lan lão nhân, người đây là có ý tứ gì, chẳng lẽ còn sợ Ly Nhi khi dễ Nhu Nhi."

Nạp Lan Minh Đức nghe Mạc Càn nói xong cũng hừ lạnh một tiếng.

Beta: các tình yêu đừng quên để lại □ trước khi đọc chương tiếp theo để ủng hộ Linh Linh xinh đẹp nha (*~*~*)

31.12.2018

Edit: Ngày đầu của năm mới, bạo chương nhé! Chúc các mĩ nhân một năm mới vui vẻ, hạnh phúc, mọi chuyện suôn sẻ, đọc được nhiều nhiều truyện hay □□□□

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thử 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Thái tử si tình (37)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Tô Linh Nhi đứng bên cạnh phụ thân thấy Mạc Càn lên tiếng, mặt đỏ lên, vội vàng nhún người hành lễ.

"Gặp qua phụ hoàng!"

Mạc Càn nhìn Tô Linh Nhi, vừa lòng gật gật đầu.

Nhìn bình thuốc trên bàn cầm thạch trắng nói: "Thuốc người đưa cho trẫm, hiệu quả trị liệu rất tốt! Bệnh ho của Trẫm đã tốt hơn rất nhiều. Chỉ có điều, hôm nay gọi các người tới là vì một việc khác."

Giờ phút này, biểu tình trên mặt Nạp Lan Minh Đức cũng trở nên nghiêm trọng.

"Đây là mật dụ của trẫm, bây giờ trẫm giao cho người!"

Tô Linh Nhi cúi đầu lại phát hiện tất cả ánh nhìn đều dừng lại ở trên người mình, vội vàng ngẩng đầu lên, nhìn mật dụ màu vàng kia, trong lòng cả kinh, vội vàng xua tay nói: "Phụ hoàng, mật dụ này liên quan đến Tây Chu trong tương lai, không bằng giao cho phụ thân."

Nghe vậy, Mạc Càn khẽ cười nói: "Yên tâm! Ở chỗ phụ thân người trẫm đã có thứ khác giao cho hần bảo quản!"

Thấy Tô Linh Nhi luôn mãi do dự, Mạc Càn lại mở miệng nói: "Đây là mệnh lệnh của trẫm!"

Nghe thế, Tô Linh Nhi ở trong lòng thở dài một hơi.

Rõ ràng kiếp trước Mạc Càn đem mật dụ này giao cho Nạp Lan Minh Đức.

"Dạ, thưa phụ hoàng!"

Tô Linh Nhi tiến lên tiếp nhận mật dụ.

Nhìn Mạc Càn, Tô Linh Nhi tưởng tượng đến cảnh vị minh quân luôn vì nước vì dân này đến cuối cùng lại bởi vì Mạc Lâm cầu kết với Trần Lập bức vua thoái vị, bệnh tái phát, cuối cùng bị chọc tức chết.

Tô Linh Nhi rất cuộc nhện không được, khi tiếp nhận mật dụ, đột nhiên mở miệng nói: "Phụ hoàng, ngài nhất định phải chú ý người bên cạnh, tục ngữ nói rất đúng, ngày phòng đêm phòng, cướp nhà khó phòng, tình huống hiện tại của ngài rất dễ để người khác chui vào kẽ hở."

Nghe vậy, Mạc Càn cùng Nạp Lan Minh Đức đồng thời nhìn phía Tô Linh Nhi.

Nạp Lan Minh Đức không khỏi hít sâu một hơi mở miệng hỏi:

"Nhu Nhi, chuyện Trần Lập cùng Lục hoàng tử làm sao con biết được?"

Nghe được Nạp Lan Minh Đức nói Tô Linh Nhi rất cuộc thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Quả nhiên, Mạc Càn sớm đã thấy rõ Trần Lập khác thường.

Nhưng mà, chuyện quan trọng bây giờ là làm sao để Mạc Càn cùng Nạp Lan Minh Đức hết nghi ngờ.

Vạn nhất làm Mạc Càn hiểu lầm là Mạc Ly phái người làm nội gián ở ngự thư phòng, nếu như vậy chính là mất nhiều hơn được!

Suy trước tính sau, Tô Linh Nhi chậm rãi mở miệng cẩn thận đáp: "Ngày thường con thích xem một ít binh pháp, cùng với một số truyện kí sử, ở đó có ghi lại một ít binh pháp với biến cố qua các triều đại....."

Tô Linh Nhi không hề tiếp tục nói tiếp, nhưng là Nạp Lan Minh Đức cùng Mạc Càn đều hiểu rõ thứ trong miệng Tô Linh Nhi nói là cái gì!

Quyền lực, là thứ khiến người ta trở nên điên cuồng.

Từ xưa đến nay, vì cái ngôi vị hoàng đế này.

Giết cha hại mẹ, huynh đệ tương tàn.

Mọi người lâm vào bi kịch đều bởi vì cái ngôi vị hoàng đế này.

Nghe được Tô Linh Nhi nói, Mạc Càn đột nhiên cười vang nói: "Thật tốt, Ly nhi có con ở bên cạnh, là phúc của hần!"

Nạp Lan Minh Đức cười lạnh một tiếng: "Nói lời vô nghĩa, lão phu có hai nữ nhi, có ai mà không phải là đệ nhất tài nữ, lại cố tình bị nhi tử nhà người cưới về!"

Mạc Càn vẫn luôn cảm thấy Nạp Lan Minh Đức có điều thua thiệt trong chuyện đón dâu.

Chỉ là cười cười nói với Nạp Lan Minh Đức: "Nạp Lan lão nhân, Mạc gia chúng ta có thể thủ được Tây Chu này, cũng có một phần lớn công lao của Nạp Lan gia các người!"

Sau khi nói chuyện xong Nạp Lan Minh Đức bị Mạc Càn giữ lại thương lượng chuyện khác.

Tô Linh Nhi từ ngự thư phòng đi ra, Mạc Ly thấy vậy lập tức đi lại gần hỏi han.

"Nhu Nhi, phụ hoàng tìm nàng có chuyện gì?"

Thấy Mạc Ly lo lắng như vậy, Tô Linh Nhi nở nụ cười sáng lạn.

"Không có gì, phụ hoàng chỉ là khen ta nói chàng có thể cưới được ta là phúc cả đời của chàng."

Mạc Ly thoáng sững sốt, sau đó một tay đem Tô Linh Nhi ôm vào trong ngực, động tình nói: "Kiếp này Mạc Ly ta có thể gặp được nàng là phúc tu từ ba đời ba kiếp mà có!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Thái tử si tình (38)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Cái gì? Nạp Lan Nhu Nhi vậy mà đơn độc gặp mặt phụ hoàng?"

Mạc Lâm được mật báo từ trong cung vội vàng gọi người giao phó: "Nói với người bên dưới, trước tiên cứ làm theo kế hoạch thứ nhất! Nhanh chóng phái người đi báo cho thái tử phi, nhất định không được bại lộ thân phận, còn nữa, đêm thứ này cho nàng."

Mạc Lâm từ cái bàn móc ra một cái tráp màu đen đưa cho thuộc hạ.

"Dạ!"

Nhìn thân ảnh người kia dần biến mất.

Trên mặt Mạc Lâm lộ ra biểu tình hưng phấn.

Nhìn những người có mặt ở căn phòng này nói: "Thắng làm vua thua làm giặc! Ngày mai chúng ta sẽ chiến đấu đến cùng!"

Nghe vậy, trong đám người có quân sư đi lên phía trước.

Khom người ôm quyền đối với Mạc Lâm nói: "Lục hoàng tử, ngài yên tâm, chúng ta sớm đã cùng Trần công công bố trí tốt tất cả mọi chuyện, chỉ chờ ngày mai sau khi bức vua thoái vị kết thúc, ngài là có thể thuận lợi nắm trong tay quyền lực to lớn, nhưng mà vì đề ngừa vạn nhất chúng ta đã thương lượng và nghĩ rằng ngài nên mang theo từ sĩ theo khi tiến vào đại điện."

Mạc Lâm hơi hơi trầm tư, sau đó cẩn thận nói: "Không, nếu các người đã cùng Trần Lập bố trí tốt tất cả mọi chuyện thì hẳn là không có vấn đề gì lớn."

Mạc Lâm vừa dứt lời, tên quân sư kia liền kích động mở miệng: "Nhưng mà Vương gia, nếu đến lúc đó....."

Nghe được lời này Mạc Lâm xua xua tay lập lại lần nữa: "Các người đã cùng Trần Lập bố trí tốt rồi thì chuyện này sẽ chắc chắn thành công, nếu thật sự mà thất bại, cho dù có một từ sĩ đi theo ta thì đến lúc đó so sánh với toàn bộ ngự lâm quân chẳng khác gì châu châu đá xe, không bằng người dựa theo bốn vương phân phó, đem từ sĩ chia làm hai nhóm, một nhóm cùng bốn vương tiến cung, một nhóm đi....."

Nhóm quân sư sau khi nghe Mạc Lâm giao phó, sau đó sắc mặt trở nên vui vẻ, lập tức nói: "Thuộc hạ đi an bài ngay!"

Ở một nơi khác, trong phủ thái tử.

Nạp Lan Tĩnh Vận nhìn cái tráp mà hắc y nhân mang tới.

"Thái tử phi, Vương gia nói chuyện trước kia đã đáp ứng thái tử nhất định ngài ấy sẽ thực hiện."

Nghe được lời này Nạp Lan Tĩnh Vận nhìn tráp kia đến xuất thần, bắt đầu lâm vào trầm tư.

Qua một lúc lâu, hắc y nhân không thấy Nạp Lan Tĩnh Vận còn không có ý gì thì mở miệng nói: "Thái tử phi, ngài hẳn là có thể hiểu rõ tình cảnh hiện tại, nếu Lục hoàng tử trở thành Hoàng Thượng, đến lúc đó mặc dù là xem vào phân lượng của Nạp Lan gia ngài cũng sẽ trở thành Hoàng Hậu."

Hoàng Hậu?!

Nạp Lan Tĩnh Vận đột nhiên bừng tỉnh.

Đúng vậy!

Nàng ta làm tất cả mọi chuyện còn không phải là vì có thể ngồi lên vị trí Hoàng Hậu, khiến cho tất cả nữ nhân trên đời này đều hâm mộ nàng ta!

Sống lại một đời, nàng ta không nghĩ cũng không muốn thua trên tay Nạp Lan Uyển Nhu một lần nữa.

Nạp Lan Tĩnh Vận hít sâu một hơi, mở tráp trên bàn ra, lấy đồ vật bên trong, sau đó cười lạnh một tiếng nói:

"Được, người nói với Lục vương gia đừng quên hứa hẹn của hần."

Hắc y nhân thấy thế trong lòng không khỏi nhớ tới đánh giá của Mạc Lâm lúc trước với Nạp Lan Tĩnh Vận —— nữ nhân ngu xuẩn!

Hiện giờ xem ra Nạp Lan Tĩnh Vận thật là đủ ngu ngốc!

Mạc Lâm nếu đăng cơ thành công sao có thể sẽ cưới một nữ nhân đã gả vào hoàng thất, hơn nữa còn phong nàng ta làm Hoàng Hậu, đến lúc đó Nạp

Lan gia có thể tồn tại hay không còn khó nói, càng không cần phải nói đến một nữ tử chân yếu tay mềm như Nạp Lan Tĩnh Vận!

Cho dù trong lòng hẳn ta có khinh thường Nạp Lan Tĩnh Vận như thế nào đi nữa, nhưng vẫn trái lương tâm mở miệng khen tặng: "Thái tử phi, ngài quả nhiên là người sáng suốt!"

Thời điểm Tô Linh Nhi cùng Mạc Ly trở lại phủ Thái tử đã là chạng vạng tối, sau khi từ ngự thư phòng ra, hai người lại bị Hoàng Hậu phái người gọi vào Từ Ninh Cung, cùng tiểu Mạc Ương chơi một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Thái tử si tình (39)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Hoàng Hậu nhìn Tô Linh Nhi cùng tiểu Mạc Ương chơi đầu cờ, không khỏi mở miệng cười nói:

"Ly nhi, người cũng già đầu rồi, nhìn thấy tình cảm của hai đứa tốt như vậy, trong lòng mẫu hậu cũng vui vẻ, nếu các người có thể nhanh nhanh sinh cho ta cùng phụ hoàng người một tiểu hoàng tôn, như vậy mẫu hậu càng vui vẻ hơn."

Tô Linh Nhi ngồi bên cạnh chơi cùng tiểu Mạc Ương nghe vậy không khỏi đỏ mặt.

Mạc Ly đang nghe được lời này sau lại cười gật đầu nói: "Mẫu hậu, ngài yên tâm."

Sắc mặt Tô Linh Nhi càng thêm đỏ hơn, lúc này không biết sao tiểu Mạc Ương cũng nghe được Mạc Ly cùng Hoàng Hậu nói chuyện, lập tức chạy qua đi ăn vạ nằm trên người Hoàng Hậu:

"Mẫu hậu, ngài nói là thật sao? Thái tử ca ca muốn cùng Nhu tẩu tẩu sinh một tiểu oa nhi?"

Hoàng Hậu cười nhìn Tô Linh Nhi đã mắc cỡ đến đỏ mặt, gật đầu nói: "Đúng vậy, con hỏi cái này là muốn làm cái gì?"

Nghe vậy, tiểu Mạc Ương ngẩng đầu đầu nghiêm túc trả lời: "Đến lúc đó ta muốn dạy tiểu oa nhi cười ngựa bắn tên."

Mạc Ly vỗ tay cười to: "Tốt, vậy sau này sẽ dễ dạy cho chất nhi!"

Đây là chuyện đầu tiên mà hai người cùng chung ý kiến với nhau.

Sau khi từ hoàng cung trở về, Tô Linh Nhi mới vừa ngồi xuống ghế đã bị Mạc Ly kéo lên.

Tô Linh Nhi trừng lớn đôi mắt, có chút khó hiểu hỏi: "Làm gì?"

Mạc Ly nhìn Tô Linh Nhi cả khuôn mặt đã đỏ bừng lên, cười lạnh một tiếng: "Làm gì? Đương nhiên là làm việc!"

Tô Linh Nhi không kịp chuẩn bị đã bị Mạc Ly khiêng trên vai, trong nháy mắt cảm thấy trời đất quay cuồng.

Hai người cùng nhau ngã lên giường, đêm lạnh trắng như thẹn thùng nấp sau mây, trong phòng hai bóng người quấn quýt triền miên.

Ngày hôm sau, Mạc Ly sớm bị người người trong hoàng cung gọi đi.

Mà Tô Linh Nhi thì cả người giống như mới bị xe nghiền qua.

Sau khi rời giường nửa mặt, Tô Linh Nhi phái Thước Nhi đến Say Mê các gọi Tuyết Mạn Nguyệt tới.

Từ khi quan hệ giữa Tô Linh Nhi cùng Mạc Ly trở nên tốt đẹp, cũng không quan tâm đến Tuyết Mạn Nguyệt ở Say Mê các nữa.

Tuyết Mạn Nguyệt cũng không cần ở bên Mạc Ly, hơn nữa nàng cùng Tô Linh Nhi có giao ước với nhau, cho nên khi tới đây cả người đều tỏ ra nhẹ nhàng hơn.

"Nhu tỷ tỷ, tỷ kêu ta lại đây làm gì?"

Tô Linh Nhi nhìn về phía Tuyết Mạn Nguyệt.

Cười nói: "Lúc trước ít nhiều cũng nhờ có ngươi, nhưng giờ ta còn có chuyện muốn nhờ ngươi làm."

Nghe vậy, thái độ Tuyết Mạn Nguyệt cũng trở nên nghiêm túc, đi lại gần bên người Tô Linh Nhi nhẹ giọng hỏi: "Hay là các vị ở Cúc Viên kia lại nghĩ ra thủ đoạn gì khiến thái tử điện hạ chú ý sao?"

Tô Linh Nhi sững sốt, chợt sắc mặt đỏ lên, lắc đầu nói: "Không phải!"

Nghe được Tô Linh Nhi trả lời, Tuyết Mạn Nguyệt dường như thờ dài nhẹ nhõm một hơi: "Ta cũng cảm thấy không có khả năng, lúc trước khi thái tử điện hạ say ở Say Mê các cũng không hề gọi tên vị kia, nhưng với tỷ tỷ lại nhớ mãi không quên, Nhu Nhu tỷ tỷ, ngươi nói đúng không?"

Từ lần trước Tô Linh Nhi cùng Tuyết Mạn Nguyệt liên thủ, sau đó quan hệ giữa hai người cũng trở nên thân thiết hơn.

Tô Linh Nhi nghe được hai chữ Nhu Nhu, trong đầu tức khắc hiện ra cảnh tượng đêm đó khi nàng nằm gối đầu lên ngực Mạc Ly, thời điểm khi Mạc Ly động tình.

Thẹn quá hoá giận trừng mắt nhìn Tuyết Mạn Nguyệt: "Đừng hồ nháo, ta là đang nói chính sự."

Sau đó Tô Linh Nhi lấy ra một hộp gấm dài, biểu tình nghiêm túc nói: "Mạn Nguyệt, chuyện lúc trước ta đồng ý với ngươi ta nhất định sẽ làm, nhất định sẽ làm, nhưng phải chờ sau khi chuyện này chấm dứt."

Tuyết Mạn Nguyệt gật gù đầu, biết trong miệng chuyện Tô Linh Nhi vừa nói là như thế nào.

Ánh mắt lại khó hiểu nhìn phía Tô Linh Nhi đang đưa qua hộp gấm qua: "Nhu tỷ tỷ, làm gì vậy?"

Tô Linh Nhi đem hộp gấm nhét vào trong tay Tuyết Mạn Nguyệt.

"Ngươi không cần hỏi nhiều, ngươi chỉ cần nhớ kỹ một chút đây chính là thứ bảo toàn mạng sống cho tất cả chúng ta, ngươi nhất định phải bảo quản thật tốt."

Tuyết Mạn Nguyệt chỉ cảm thấy trên lưng đeo trọng trách nặng như núi Thái Sơn, nhưng là nhìn đến đôi mắt kiên định của Tô Linh Nhi, nhẹ gật gù đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Thái tử si tình (40)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Thấy Mạc Ly mang về mặt u sầu từ hoàng cung trở về Tô Linh Nhi vội vàng bước ra đón, nghĩ đến cuộc nói chuyện của Mạc Càn cùng Nạp Lan Minh Đức ở ngự thư phòng ngày hôm qua, Tô Linh Nhi nhột nhột mở miệng hỏi: "A Ly, lại có chuyện gì khiến chàng phiền lòng sao?"

Nghe vậy, Mạc Ly cau mày nói: "Phụ hoàng nói, Lục đệ cùng Trần Lập liên hợp lại chuẩn bị bức vua thoái vị....."

Chuyện Mạc Lâm cùng Trần Lập bức vua thoái vị làm giả di chiếu hoàn toàn trùng khớp với kiếp trước. Chẳng qua một đời này, bởi vì có sự xuất hiện của cô có nhiều chuyện đã lệch khỏi quỹ đạo.

Mạc Càn đem mặt dụ giao cho nàng, mà nàng vì an toàn lại chuyển sang cho Tuyết Mạn Nguyệt bảo quản, ai cũng sẽ không nghĩ đến một vật quan trọng liên quan đến ngôi vị hoàng đế Tây Chu sẽ nằm trên tay một nữ nhân *** như thế.

Hiện giờ xem ra chuyện Mạc Lâm bức vua thoái vị sẽ không thành công giống như đời trước, lần này đảo chính cũng tốt, ít nhất có thể cho rất nhiều người sống sót.

"Hon nữa nếu phụ hoàng không đoán sai thì trong đêm nay bọn họ sẽ bức vua thoái vị!"

Oanh!

Tô Linh Nhi cả kinh, hiển nhiên không dự đoán được Mạc Lâm sẽ gấp không chờ nổi mà tiến hành bức vua thoái vị như thế, chẳng lẽ có quan hệ đến chuyện ngày hôm qua nàng tiến cung?

"Vậy phụ hoàng tính làm như thế nào?"

Cố nén lại lo lắng trong lòng. Tô Linh Nhi mở miệng hỏi, nàng cũng rất muốn biết bước tiếp theo Mạc Càn sẽ làm sao.

Nghe vậy, chân mày Mạc Ly chậm rãi giãn ra.

"Chỉ là sợ đến lúc đó phụ hoàng thật sự đối mặt với Lục đệ vẫn sẽ rất thương tâm."

Tô Linh Nhi kéo tay Mạc Ly lại nắm chặt, nhẹ giọng nói: "Ai cũng không thể ép buộc hần làm chuyện đại nghịch bất đạo này, ta không tin trước đó phụ hoàng không cảnh tỉnh hần, nếu hần vẫn là nhất quyết làm như vậy, chứng tỏ hần đã tổn hại đến tình phụ tử, chúng ta làm sao phải vì một người như vậy mà sầu muộn!"

Nghe vậy, Mạc Ly ôm chặt Tô Linh Nhi dùng giọng trầm trầm nói:

"Nhu Nhi, có nàng ở cạnh ta thật tốt!"

Tô Linh Nhi cũng vươn tay ôm Mạc Ly thật chặt.

Mặc dù là cách quần áo, cách làn da, hai người dường như chạm đến tâm của nhau.

Thời gian như hạt cát nắm ở trong tay.

Nhìn ngoài cửa sổ bóng đêm đang dần buông xuống.

Hai người đều đang chờ đợi một kết quả.

Ở trong hoàng cung, Mạc Lâm mang theo một đội tử sĩ thêm Trần Lập tiếp ứng, lặng lẽ lên vào đại điện.

"Lục hoàng tử, Hoàng Thượng còn ở thư phòng phê duyệt tấu chương."

Trần Lập vội vàng bước ra từ trong cung điện.

Khuôn mặt Mạc Lâm không có biểu cảm ừ một tiếng xem như trả lời.

Xôn xao.....

Đúng lúc này, đột nhiên từ trên trời rơi xuống vài hạt mưa rồi lại nhanh nhiều hơn.

"Trời mưa!"

Mạc Lâm dừng bước chân lại, nhìn từng hạt mưa như hạt đậu nhỏ xuống, đánh vào ngói lưu ly phát ra tiếng vang thanh thúy.

"Lục hoàng tử, chúng ta vẫn nên nhanh lên đi, nói cách khác bỏ lỡ thời cơ tốt nhất, chúng ta cũng khó bảo toàn!"

Nghe vậy, Mạc Lâm chuyển tầm mắt lại phía hần ta gật đầu đi về phía ngự thư phòng.

Kèo kẹt.....

Cửa ngự thư phòng đột nhiên bị mở ra.

Mạc Càn theo tiếng ngẩng đầu, phát hiện là Mạc Lâm trong lòng phát lạnh, lạnh như băng hỏi:

"Lâm nhi, đã trẻ thế này sao con còn tiến cung? Là có việc gấp gì sao?"

Nạp Lan Minh Đức tránh phía sau bình phong, nghe Mạc Càn nói những lời này bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Đáng thương thay cho tấm lòng cha mẹ trong thiên hạ!

Mạc Càn nói như vậy chính là muốn cho Mạc Lâm một cơ hội nữa.

Chỉ là Mạc Lâm hiển nhiên không biết dụng tâm lương khổ của Mạc Càn.

Mạc Lâm bước nhanh đi đến giữa phòng, ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào Mạc Càn: "Phụ hoàng, ngài cũng đã lớn tuổi rồi, thân thể cũng không còn khỏe mạnh như trước, nhi thần thấy không bằng ngài giao lại ngôi vị này cho nhi thần, cũng có thể nhân nhĩ an hưởng tuổi thọ."

"Lớn mật!"

Mạc Càn tức giận đập một cái xuống bàn.

Nhiều năm qua ngồi ở ngôi vị hoàng đế đường thành uy nghiêm, cho nên mặc dù thân thể Mạc Càn mang bệnh nhẹ, vẫn toát ra khí phách vương giả, chỉ như vậy cũng đủ khiến trong lòng Mạc Lâm run lên, thiếu chút nữa quỵ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Thái tử si tình (41)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Lục hoàng tử....."

Trần lập vội vàng mở miệng.

Mạc Lâm lập tức từ uy áp của Mạc Càn bình thường trở lại.

Nhắc tới khí thế, tay vừa nhấc, lập tức từ từ bên ngoài ngự thư phòng tràn vào.

"Phụ hoàng, hiện giờ người giao quyền cho ta, mà không giao cũng phải giao, nếu không đừng trách ta không nề tình phụ tử!"

Mạc Lâm nói chuyện hùng hổ, bởi vì hắn biết tất cả hộ vệ xung quanh đây đã bị Trần Lập cho uống nước trà hạ dược, không đến ngày mai sẽ không tỉnh được.

"Trần Lập!"

Mạc Càn nghe những lời Mạc Lâm nói trong lòng đau xót, đem tâm mắt nhìn về phía Trần Lập, chất vấn nói: "Người có biết phản bội trăm sẽ có kết cục gì không!"

Trần Lập rốt cuộc là lão nhân vẫn luôn đi theo Mạc Càn, mặc dù ở trong tình huống này mặt cũng không đổi sắc.

"Hoàng Thượng, ngài có biết lão nô vì sao phải phản bội ngài không?"

Khuôn mặt Trần Lập âm trầm, thêm tiếng nói bén nhọn của thái giám, làm người không rét mà run, nổi lên một thân nổi da gà.

Mạc Càn cau mày, trầm giọng nói: "Trẫm tự hỏi đối đãi người không tệ, người từ nhỏ đã hậu hạ bên cạnh trẫm, trẫm thật sự là nghĩ không ra lý do người phản bội trẫm!"

Nghe vậy, Trần Lập cười một tiếng: "Không sai, Hoàng Thượng ngài đối đãi với lão nô thật tốt, chính vì ngài đối xử tốt với lão nô, thân mình này của lão nô lại cũng là bởi vì người mà tàn khuyết, năm lão nô sáu tuổi bị người đưa tới một phòng tối, lúc sau tỉnh lại thân mình đã tàn khuyết thành một thái giám."

Trần lập không biết là nhớ tới cái gì, ánh mắt đột nhiên trở nên phá lệ tàn nhẫn âm độc:

"Hoàng Thượng, ngài biết không, lão nô ở trong phòng như bếp lò kia suốt dài ba ngày, ba ngày sau, lão nô cường ngạch chống đỡ một hơi tàn, chờ đến khôi phục lại, lúc sau lão nô bị người ta đưa tới ngài bên người, nói cho lão nô đi theo bên người hầu hạ ngài, từ lúc ấy lão nô lại đột nhiên hiểu được tất cả nguyên nhân tạo ra bi kịch của mình không phải ai khác, đúng là đứng ở trước mắt, từ một khắc kia lão nô liền hận ngài....."

Nghe Trần Lập nói xong, Mạc Lâm cả kinh, hắn chưa bao giờ biết Trần Lập cư nhiên còn có một đoạn chuyện cũ như vậy.

Mạc Càn lại nặng nề thờ dài nói: "Trần Lập, trẫm chưa bao giờ nghĩ tới người lại hận trẫm như vậy, nhưng người có biết khi trẫm nhìn thấy người có suy nghĩ gì không?"

Nghe được Mạc Càn nói, Trần Lập bỗng nhiên ngẩng đầu lên nhìn Mạc Càn.

Sau đó hắn ta ôm đầu ngồi xồm trên mặt đất, thất thanh hô: "Ta không nghe, ta không nghe! Là người, vĩnh viễn là người, nếu không phải người....."

Trần Lập đột nhiên cảm thấy một bàn tay đặt lên đầu vai của mình.

Chậm rãi ngẩng đầu lên, thấy Mạc Càn chính cúi đầu nhìn hắn ta, trong ánh mắt không có khí phách vừa rồi, ánh mắt như nhìn lão bằng hữu nhiều năm có một loại chua xót cùng đau lòng.

"Trần Lập, nhiều năm như vậy ngươi vẫn luôn bồi ở bên người trẫm, trẫm chưa bao giờ xem ngươi là kẻ hầu hạ tiện, năm đó, lần đầu tiên gặp mặt, trẫm nhìn thấy quyết cường trong mắt ngươi, không chịu thua, chỉ cảm thấy đứa nhỏ này nhất định phải lưu tại bên người trẫm....."

Trần Lập khiếp sợ ngẩng đầu cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

Sau khi nghe Mạc Càn nói ra nguyên nhân, đột nhiên lệ nóng doanh tròng, nghẹn ngào nói: "Hoàng Thượng, lão nô..... Lão nô....."

Giờ phút này ngay cả một câu Trần Lập cũng nói không nên lời.

Thấy một màn như vậy, Mạc Lâm đột nhiên hừ lạnh một tiếng: "Trần Lập, ngươi đây là muốn phản chiến sao?"

Nghe vậy, Trần Lập vội vàng đứng dậy, nhìn Mạc Càn nói: "Hoàng Thượng, lão nô đáng chết, đều là lão nô sai, ngài chạy nhanh đi! Nơi này đã có lão nô thay ngài chống đỡ!"

Trần Lập vẫn luôn đi theo bên người Mạc Càn hầu hạ, ngay từ lúc nhỏ đã được dạy võ nghệ, thực lực cũng rất cao cường, có lẽ từ sớm trong lòng Trần Lập cũng đã không hề oán hận Mạc Càn, nói cách khác băng vào thân phận của hắn cùng vô công, thực dễ dàng mưu sát Mạc Càn.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Thái tử si tình (42)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Mạc Lâm nhìn Trần Lập che chắn cho Mạc Càn ở phía sau mình, khóe miệng nhếch lên một nụ cười khinh thường, nhưng trong lòng cả kinh, vội vàng phát tay hô: "Mau! Người đầu mau tới đây!"

Từ sĩ như từng con doi màu đen lao xuống.

Trần lập che ở phía trước Mạc Càn, một bên một mũi ủng pho ba bốn từ sĩ, một bên quay lại phía sau vội vàng nói với Mạc Càn: "Hoàng Thượng, ngài đi mau, chỉ cần tới đại điện sẽ có người cứu trợ!"

Trần Lập vừa dứt lời, bên này Mạc Càn còn chưa nói cái gì, Mạc Lâm cũng đã nôn nóng nhìn từ sĩ chưa tiếp cận được Mạc Càn gào lên: "Tất cả đều xông lên cho ta, giết cả hai người bọn họ!"

Nghe được lời này sắc mặt Mạc Càn trầm xuống, một phen đẩy ra Trần Lập, lạnh giọng nói:

"Nghịch tử, trẫm đã nhiều lần cho ngươi cơ hội, ngươi vậy mà còn không nhận sai, người tới!"

Trần lập cùng Mạc Lâm vừa nghe Mạc Càn nói như vậy hai người đều sùng sốt.

Bá bá bá.....

Phía ngoài ngự thư phòng truyền đến từng tiếng bước chân chinh tề.

Nạp Lan Minh Đức cũng từ phía sau bình phong đi ra, lạnh lùng nhìn Mạc Lâm

"Lục hoàng tử, ngươi cùng Trần công công mưu phản Hoàng Thượng sớm đã thấy rõ, buổi tối hôm nay cũng đã bố trí tốt tất cả."

Mạc Lâm trừng lớn đôi mắt.

Thất thần nhìn mọi thứ xung quanh.

Bên tai không ngừng tiếng vọng câu Nạp Lan Minh Đức vừa mới nói.

Sớm đã biết được?!

Vì sao?

Xoay người nhìn cảnh vệ quân bên ngoài một thân nhung trang, tay cầm bạch binh.

Trong lòng Mạc Lâm như rơi vào vực sâu.

"Không, ta không thể thua như vậy được!"

Mạc Lâm đột nhiên ngẩng đầu lên.

"Các ngươi thất thần làm gì, còn không mau tiến lên, không giết hấn chúng ta đều phải chết!"

Nghe được Mạc Lâm nói đám kia từ sĩ lại lần nữa hướng tới Mạc Càn công kích.

Hô hô hô.....

Trên nóc cung điện đối diện ngự thư phòng ẩn núp mấy chục xạ thủ.

Vừa thấy tình hình ở trong ngự thư phòng lập tức dương cung bắn tên.

Mũi tên giống như ngựa hoang thoát cương.

Xuyên thấu qua vô số hạt mưa từ không trung rơi xuống, chuẩn xác bắn vào tim của từng từ sĩ.

Phanh! Phanh! Phanh!

Mạc Lâm nhìn từ sĩ mình mang theo từng người từng người ngã xuống.

Cả người như tê liệt ngồi dưới đất, ánh mắt mê mang lẫn bầm nói: "Vì sao? Vì sao?"

Mạc Lâm tưởng tượng đến cảnh bản thân phải vào Đại Lý Tự, thậm chí bởi vì tội mưu phản bức vua thoái vị mà phải chết, đột nhiên nâng người dậy, bò về phía Mạc Càn.

"Phụ hoàng, nhi thần biết sai rồi!"

"Nhi thần nhất thời bị mờ heo che tâm."

"Phụ hoàng, ngài tha thứ cho nhi thần đi, đều là hấn! Là Trần Lập, lúc trước tìm đến nhi thần nói muốn mưu hại bức vua thoái vị."

Mạc Càn nhìn Mạc Lâm giống như chó nhà có tang, không khỏi thờ dài một hơi.

Mà Mạc Lâm thấy khoảng cách của mình và Mạc Càn càng ngày càng gần, ánh mắt đột nhiên lộ ra một tia sát khí, từ trong lòng ngực mọc ra một cây chùy thủ màu đen, đột nhiên đứng dậy, hướng tới trên người Mạc Càn đâm tới.

Trên mặt chùy thủ có bôi kịch độc làm thân thể hư thối, chỉ cần dính một chút, như vậy người này nhất định phải chết!

Chỉ cần Mạc Càn vừa chết, Mạc Lâm hấn vẫn là hoàng đế tương lai của Tây Chu này!

"Hoàng Thượng, cẩn thận!"

Nhìn thấy Mạc Lâm đột nhiên tập kích.

Trần Lập cũng không rảnh lo tôn quý ti tiện, một tay đem Mạc Càn đẩy ra.

Phụt!

Chùy thủ màu đen đâm vào bụng Trần Lập.

Ngay sau đó một mảnh đỏ tươi chảy ra cùng màu đen chùy thủ tạo thành hai màu đối lập.

Hưu!

Ngay lúc đó, một mũi tên xé tiếng gió bay đến.

Trực tiếp xuyên qua cổ tay Mạc Lâm.

"A!"

Trong nháy mắt, ngự thư phòng trung truyền đến tiếng quát tháo bi thảm của Mạc Lâm.

"Hoàng Thượng, ngài có sao không?"

Nạp Lan Minh Đức vội vàng tiến lên đem Mạc Càn nâng lên.

Mạc Càn đứng lên run rẩy đi qua chỗ Trần Lập đang ôm bụng ngã trên mặt đất.

"Hoàng Thượng, lão nô sai rồi, ngài....."

Trần Lập phun ra một ngụm máu đen, trên mặt lộ ra từng đạo hoa văn màu đen.

"Ngài tha thứ cho ta đi!"

Mạc Càn nhìn Trần Lập tắt thở, chậm rãi nhắm mắt lại, ngữ khí bi thống nói: "Trẫm, rốt cuộc vẫn không thể hoàn thành hứa hẹn năm đó!"

Năm ấy mùa hè, trong Ngự Hoa Viên, một tiểu nam hài mặc trang phục hoa lệ nhìn một nam hài khác đang đứng trước mặt mình, rõ ràng trong lòng sợ hãi muốn chết, nhưng ánh mắt lại quật cường vô cùng, tiểu nam hài nói:

"Từ hôm nay trở đi ngươi chính là người của ta, bọn Thái tử sẽ hộ ngươi cả đời bình an!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Thái tử si tình (43)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Mạc Lâm cảm cánh tay bị mũi tên xuyên qua, đau đớn hô lên: "Phụ hoàng, nhanh lên tuyên thái y, nhi thần muốn chết!"

Nghe vậy, Mạc Càn mở choàng mắt.

cầm nghiên mực trên bàn hướng về phía Mạc Lâm mà ném

"Hỗn trướng, làm sao trẫm lại sinh ra loại nghiệt tử như ngươi!"

Thời gian chưa trôi qua lâu, trên người Trần Lập vì trúng kịch độc mà tản ra mùi thịt thối.

Phịch một tiếng!

Nghiên mực hung hăng nện ở trên đầu Mạc Lâm.

Máu tươi chảy xuôi xuống dưới uốn lượn qua một bên mắt của Mạc Lâm.

"Ha ha ha ha....."

Mạc Lâm đang im lặng đột nhiên cười ha hả.

"Phụ hoàng, có phải người cảm thấy trận chiến này nhi tử đã thua rồi phải không....."

Mạc Lâm vừa định đứng lên, hừ một tiếng, ngân quang lóe lên.

Một cây mũi tên trực tiếp đâm vào mắt cá chân Mạc Lâm.

Bùm!

Mạc Lâm trực tiếp ngã trên mặt đất, lại như cũ không màng đau xót gãy gập suy nghĩ muốn đứng lên.

Hừ!

Lại thêm một mũi tên nữa bắn ra.

Hai chân Mạc Lâm xem như hoàn toàn phế bỏ!

Nhưng mặc dù là như vậy, Mạc Lâm vẫn là dùng một bàn tay chống xuống đất, ngồi dậy.

Nhìn Mạc Càn, Mạc Lâm đột nhiên lại lần nữa cười nói: "Phụ hoàng, nhi thần mặc dù là thất bại, nhưng ngài cũng đừng hi vọng chiếm được chỗ tốt từ trong tay nhi thần, từ trước tới nay trong mắt ngài chỉ có mạc ly là tốt nhất, nếu nhi thần không tính sai mà nói, hẳn đã bị nhi thần phái một nhóm tử sĩ giết chết! Ha ha ha....."

Mạc Càn cả kinh, vội vàng xoay người đối với Nạp Lan minh đức nói: "Mau, cầm hồ lệnh trầm giao cho người, chạy nhanh tới phủ thái tử, ngàn vạn lần không thể làm Ly nhi cùng Nhu Nhi xảy ra chuyện."

Nghe vậy, Mạc Lâm cất tiếng cười to: "Phụ hoàng, hiện tại đã chậm! Ngồi vị hoàng đế cùng Mạc Ly, ngài nhất định sẽ mất đi một thứ!"

Mạc Càn nhìn lướt qua Mạc Lâm, nói với vệ cấm quân bên ngoài "Đem Lục hoàng tử giam vào thiên lao!"

Ở một nơi khác, phủ thái tử.

Mạc Ly bị mười mấy hắc y nhân vây quanh, hoài cần cùng ám vệ từ hai sườn bảo hộ Mạc Ly.

"Thái tử, ngài mang Nhu trắc phi nhanh chóng rời khỏi đây đi! Nơi này từ chúng ta chống đỡ."

Nghe vậy, Mạc Ly hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn ám vệ cùng hoài cần nói: "Hai người các người đi bảo hộ Nhu Nhi!"

Ám vệ sùng sốt, thấp giọng kháng nghị nói: "Thái tử, bọn họ rõ ràng là vì ngài mà tới, Nhu trắc phi không có nguy hiểm."

"Làm càn!"

Mạc Ly vung tay áo.

Vô số giọt mưa vậy ra.

"Bảo người đi thì người đi đi, không lẽ người định làm phản!"

Ám vệ thở dài một hơi, một cái phi thân lại bên người Tô Linh Nhi.

Thấy thế, Tô Linh Nhi vội mặt vội vàng nói: "Ám vệ, hai người các người không cần ở bên cạnh ta, nhanh qua bên kia trợ giúp A Ly đi."

Nếu không phải nguyên chủ chưa bao giờ học võ nghệ, Tô Linh Nhi sợ tùy tiện ra tay khiến cho Mạc Ly hoài nghi, do đó bại lộ thân phận.

Nếu không nàng đã sớm lao vào đám tử sĩ kia rồi, phải biết rằng ở lần luân hồi đầu tiên sau khi kết thúc nàng đạt được kỹ năng "Đấu vật cận chiến".

"Nhưng mà Nhu trắc phi, chủ tử nói....."

Nghe vậy, Tô Linh Nhi không hề nghĩ ngợi: "Người cũng biết lần này bọn họ vì thái tử mà tới, ta ở đây sẽ không có nguy hiểm gì, bằng không để mình Hoài Cần ở đây bảo vệ ta, người qua bên kia trợ giúp A Ly giúp!"

Nghe đề nghị của Tô Linh Nhi, ám vệ suy nghĩ một hồi, rốt cuộc gật gật đầu nói với Hoài Cần ở bên cạnh: "Nhất định bảo vệ tốt Nhu trắc phi!"

"Yên tâm đi!"

Hoài cần cầm kiếm đứng ở một bên.

Tô Linh Nhi khẩn trương nhìn cùng hắc y nhân hỗn chiến cùng Mạc Ly.

Trên người Mạc Ly mặc thật thân lụa mỏng màu đen bị nước mưa làm ướt nhẹp.

Dính sát vào ở trên người, thoát nhìn phá lệ dụ hoặc.

Nhận thấy suy nghĩ của mình đang lệch lạc, Tô Linh Nhi cuống quýt lắc đầu đem lực chú ý đặt ở tình hình chiến đấu phía bên kia.

Bất quá, Mạc Lâm hiển nhiên đánh giá cao tử sĩ bản thân phái qua đây.

Chỉ thấy bạc kiếm ở trong tay Mạc Ly ở trên cổ tử sĩ không ngừng múa may xẹt qua.

Như dùng kiếm thân sĩ, tuy rằng là đoạt đi tính mệnh người khác, nhưng thoát nhìn phá lệ cảnh đẹp ý vui.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Thái tử si tình (44)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Bên kia, Nạp Lan Tĩnh Vận nhìn hắc y nhân đứng trước mặt mình.

Kinh ngạc hỏi: "Lục hoàng tử vậy mà bức vua soái vị sớm như vậy?!"

Nghe vậy, hắc y nhân gật đầu cười nói: "Thời điểm Lục hoàng tử đi có phân phó qua với thuộc hạ nhất định phải bảo vệ tốt Thái tử phi an toàn, hơn nữa vì để ngừa vạn nhất, hy vọng Thái tử phi có thể ở thời khắc mấu chốt giải quyết thái tử diện hạ! Để tránh cảnh mẹ đẻ cảnh con!"

Nạp Lan Tĩnh Vận hít sâu một hơi.

Nhìn đêm mưa ngoài cửa sổ gật gật đầu: "Ta biết làm như thế nào!"

Ngay sau đó, Nạp Lan Tĩnh Vận liền hô: "Người đâu, ta muốn tới Thanh Lê viên!"

Cùng lúc đó, Nạp Lan Tĩnh Vận mang theo "Thần chi đội" đội cấm vệ quân tốt nhất của Tây Chu, chỉ nghe chỉ thị khi có long hô lệnh nhanh chóng tới phủ thái tử.

Trong Thanh Lê viên, lúc này cũng chỉ còn vài tử sĩ.

Hai mặt nhìn nhau, lập tức từ trong ngực móc ra một viên đan dược màu đỏ ăn vào.

Khi ngẩng đầu lên lần nữa, đôi mắt tử sĩ đã đỏ như máu, làn da lộ ra bên ngoài cũng trở nên đỏ đỏ tươi một mảnh.

"Chủ tử, đây là sinh tử đan Tây Vực!"

Nghe được ba chữ sinh tử đan, Tô Linh Nhi bỗng nhiên cả kinh.

Nguyên chủ biết được nó là do ở đời trước bị Nạp Lan Tĩnh Vận hạ độc hại chết, sau đó, Tô Linh Nhi liền phái người tìm tới ghi lại thư tịch ghi lại độc được Tây Vực vô tình biết được.

Trong đó, ghi lại về đan dược sinh tử đan.

Đây là một loại đan dược có thể kích thích hoàn toàn tiềm năng của người đó, nhưng bên cạnh đó đại giới của nó là người dùng sinh tử đan sau mười lăm phút, dược hiệu hết hiệu quả sẽ chết!

"A Ly, các người cẩn thận!"

Tô Linh Nhi mở miệng hô.

Ngay sau đó đem Hoài Cẩn đẩy ra: "Mau, người nhanh chóng qua đó hỗ trợ!"

"Nhưng mà....."

Hoài Cẩn nghe Tô Linh Nhi nói lâm vào trạng thái lưỡng lự.

Thấy thế, Tô Linh Nhi làm bộ đi ra bên ngoài: "Nếu người không đi vậy thì ta đi!"

Nhìn bước chân kiên định của Tô Linh Nhi, Hoài Cẩn vội vàng tiến lên quỳ gối trước mặt Tô Linh Nhi: "Nhu trắc phi, xin ngài chờ ở đây, tiểu nhân ngay lập tức đi qua giúp chủ tử một tay!"

Hoài Cẩn nhảy ra ngoài.

Tử sĩ dùng sinh tử đan giống như sói hoang bị chọc giận.

Bọn họ như phát điên lao về phía Mạc Ly.

Keng keng keng.....

Lúc này đây, trường kiếm chém vào trên người tử sĩ vậy mà phát ra một tiếng thanh thủy như kim loại.

"Chủ tử như thế này làm sao bây giờ?"

Ám vệ nhìn tử sĩ đao thương bất nhập.

Trong lòng nghiễm nhiên chợt lạnh, chẳng lẽ nói bọn họ thật sự phải chờ tới mười lăm phút được hiệu mất đi hiệu lực?

Nhưng bọn họ có thể chống đỡ được đến lúc đó sao?

Mạc Ly trầm mặc không nói, một mặt ngăn cản tử sĩ công kích một mặt khác nhanh chóng tương biện pháp giải quyết.

Giờ phút này, Tô Linh Nhi đứng ở gốc cây lê cũng phát hiện ra tình huống của Mạc Ly vô cùng nguy hiểm.

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

Tô Linh Nhi nôn nóng dùng tay nắm chặt ống tay áo.

Leng keng.....

Kim loại thanh thủy thanh làm đại não Tô Linh Nhi nhanh chóng vận chuyển.

Đột nhiên, trong đầu nàng lóe lên một ý tưởng.

"Có!"

Cùng lúc đó, Tô Linh Nhi cùng Mạc Ly trầm miệng một lời hô: "Đâm vào đôi mắt bọn họ!"

Khóe miệng Mạc Ly lộ ra một nụ cười nhạt, sau đó quay đầu nói với Hoài Cẩn cùng ám vệ: "Thất thần làm gì, chẳng lẽ lỗ tai đều điếc!"

Nghe vậy, Hoài Cẩn cùng ám vệ lập tức tiến lên công kích về phía tử sĩ.

Mạc Ly án binh bất động, chờ đợi một thời cơ tốt nhất.

Tử sĩ nhìn Hoài Cẩn cùng ám vệ tiến đến khiêu khích, nổi giận gầm lên một tiếng, không nói hai lời vọt lên, tranh đấu một hồi, tử sĩ đột nhiên cảm lấy trường kiếm của hai người.

Chính là hiện tại!

Mạc Ly lập tức cầm trường kiếm chuẩn xác đâm vào mắt tử sĩ.

"A!"

Hét thảm một tiếng!

Mạc Ly nắm chặt trường kiếm, ngay sau đó xoay người 360 độ một cái.

Óc hoàn toàn trường kiếm đâm vào xéo thành đậu hủ theo chuôi kiếm chảy ra.

Cứ như vậy ba người kết hợp đúng cách thuận lợi giải quyết ba tử sĩ dư lại.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Thái tử si tình (45)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Nạp Lan Tĩnh Vận mới vừa bước chân vào Thanh Lê viên đã thấy một loạt thi thể nằm trên mặt đất, trong lòng run lên, sắc mặt nháy mắt trở nên trắng bệch một mảnh, nhưng vẫn cố nén lại, cứng rắn đi tiếp vào bên trong.

"Thái Tử điện hạ, nơi này xảy ra chuyện gì vậy?"

Nghe vậy, Mạc Ly nhìn thoáng qua Nạp Lan Tĩnh Vận ngữ khí đông cứng nói: "Nơi này không phải là nơi để cho người đến ngây ngốc! Mau trở về!"

Nạp Lan Tĩnh Vận chuyển ánh mắt lên trên người Tô Linh Nhi.

Dựa vào cái gì Nạp Lan Uyển Nhu có thể ở chỗ này, mà đến lượt nàng ta lại không được!

Phải biết rằng nàng ta mới là thái tử phi được Mạc Ly cưới hồi hoàng vào cửa !

"Thiếp chỉ là nghe được bên này có tiếng đánh nhau mới dám mura đuổi lại đây, thật may là thái tử không có việc gì."

Nạp Lan Tĩnh Vận giả bộ làm vẻ kinh hồn khiếp đảm, lại phối hợp với sắc mặt tái nhợt kia, khiến nàng ta không như thật sự sợ hãi.

"Được rồi, nơi này không có chuyện gì, người ở tại chỗ này cũng giúp không được cái gì, còn không nhanh đưa Thái tử phi trở về."

Hiện tại ngữ khí của Mạc Ly đã có chút không kiên nhẫn.

Chuyện hẳn muốn biết nhất lúc này là tình hình trong cung bây giờ ra sao rồi.

"Dạ!"

Hoài Cẩn đi tới trước mặt Nạp Lan Tĩnh Vận.

" Thái tử phi xin mời ngồi đi giá."

Bàn tay trong ống tay Nạp Lan Tĩnh Vận nắm chặt.

Chính là giây tiếp theo, nàng ta lại nhìn thấy Mạc Ly kia ánh mắt khi nhìn phía Tô Linh Nhi tràn ngập sùng ái.

Trong lòng tràn ra một loại ghen ghét, oán độc!

Trong đầu lại hiện lên câu nói Mạc Lâm nói với mình: Lên làm Hoàng Hậu, cũng không phải chỉ có con đường là Mạc Ly!

Nếu là trước đây Nạp Lan Tĩnh Vận tuyệt đối sẽ không thèm quan tâm tâm đến Mạc Lâm, thậm chí sẽ đem lá thư kia giao cho Mạc Ly.

Nhưng một ngày kia khi nàng ta thấy Mạc Ly cùng Tô Linh Nhi ân ái.

Nàng ta đột nhiên ý thức được nếu còn tiếp tục như vậy, tất cả những gì xảy ra kiếp trước có thể một lần nữa tái diễn trên người nàng ta.

Đến lúc đó nàng thậm chí sẽ bị Mạc Ly lấy đi vị trí hoàng hậu, tiếp tục dãi ở lãnh cung không thấy ánh sáng kia.

Nhớ tới, ban đêm lạnh lẽo trong thâm cung kia.

Cả người Nạp Lan Tĩnh Vận run lên.

Không được, nàng ta không thể để kết cục trong quá khứ tiếp diễn một lần nữa!

Nghĩ đến đây, Nạp Lan Tĩnh Vận đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn về chỗ góc tối ở bên ngoài nhẹ nhàng gật gật đầu, ánh mắt vô cùng kiên định cùng tàn nhẫn.

Lúc này Nạp Lan Tĩnh Vận so với trước kia càng thêm rõ ràng biết được bản thân muốn cái gì!

Nàng ta, thứ duy nhất muốn!

Trước nay đều chỉ là vị trí hoàng hậu cùng với quyền lực vô hạn ở hậu cung!

Nếu Mạc Lâm có thể cho nàng, cần gì phải đau khổ cầu xin Mạc Ly.

Hắc y nhân nhìn thấy Nạp Lan Tĩnh Vận phát tín hiệu tới lập tức vút ra vô số phi tiêu.

"Cẩn thận!"

Ám vệ cùng hoài cấn hô to một tiếng.

Vội vàng đánh rơi phi tiêu.

Mà lúc này,tất cả tâm tư của Mạc Ly đều đặt ở trên số phi tiêu đột nhiên xuất hiện kia, sợ có ám khí nào trong lúc mình sơ sót bay về phía Tô Linh Nhi.

Nạp Lan Tĩnh Vận thấy thời cơ đã đến, đem vật vẫn luôn giấu trong tay áo lấy ra, từ trong ống trúc bay ra một ngân châm màu đen.

"Tay áo có châm!"

Trong lòng Tô Linh Nhi cả kinh.

Loại châm này là loại lợi hại nhất Tây Chu, tốc độ rất nhanh, chỉ cần một cái chớp mắt là có thể bắn trúng người.

Bởi vì như vậy rất nhiều sát thủ đều sẽ lựa chọn loại châm chứa kịch độc.

Tô Linh Nhi không kịp suy nghĩ xem tại sao trên người Nạp Lan Uyển Nhu lại có loại ám khí lợi hại nhất Tây Chu này.

Nàng chỉ cảm thấy trái tim đập thật nhanh, không nói hai lời liền nhào về phía Mạc Ly.

Mạc Ly bị Tô Linh Nhi lập tức ôm lấy, còn tưởng rằng Tô Linh Nhi dọa sợ hãi, khóe miệng lộ ra một nụ cười sùng sục.

Vừa một bàn tay tới không ngừng vuốt ve tay nhỏ trắng nõn của Tô Linh Nhi, ôn nhu nói: "Nhu Nhi ngoan, đừng sợ! Có ta ở đây, sẽ không có việc gì."

Tô Linh Nhi chỉ cảm thấy bên hông như bị ong nhỏ đốt, lúc sau một trận tê dại truyền khắp toàn thân.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Thái tử si tình (46)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Mau, bên kia có thích khách."

Hắc y nhân nghe được thanh âm lập tức đảo tẩu.

Mà trong đội "Thần chi đội" có hai cấm vệ quân nhanh chóng phi thân lên bắt tên hắc y nhân kia dễ như trở bàn tay.

Hắc y nhân thấy Nạp Lan Minh Đức cùng với cấm vệ quân "Thần chi đội", trên mặt lộ ra biểu tình tuyệt vọng.

Xem ra Lục hoàng tử bức vua thoái vị đã thất bại!

Hắc y nhân đang chuẩn bị cắn lưỡi tự sát lại bị hai gã cấm vệ quân kia một chưởng đánh xù.

"Đem người mang về, ngàn vạn đừng cho hắn đã chết!"

Nạp Lan Minh Đức phân phó xong, sau đó vội vàng đi về phía Thanh Lê viên.

Tương tự đám người Mạc Ly ở bên trong cũng nghe thấy âm thanh viện trợ bên ngoài.

Mạc Ly vội vàng cầm Tô Linh Nhi tay, an ủi nói: "Tốt rồi, lần này nhạc phụ cũng lại đây, chúng ta nhất định không có việc gì, không cần sợ hãi!"

Nạp Lan Tĩnh Vận nhìn Mạc Ly còn không biết chuyện gì xảy ra.

Chuẩn bị ám toán Mạc Ly thêm lần nữa.

Nhưng hiện tại bất luận nàng ta có làm cách nào vật trong tay cũng không có động tĩnh gì.

Tô Linh Nhi chỉ cảm thấy chỗ eo truyền đến từng trận tê dại nhanh chóng lan ra toàn thân, sau đó truyền đến tứ chi.

Tô Linh Nhi chỉ cảm thấy đầu gối mềm nhũn, đôi tay cũng không có sức lực lập tức tê liệt ngã xuống đất.

Nhận thấy Tô Linh Nhi ở phía sau có khác thường, Mạc Ly cuống quýt xoay người.

"Nhu Nhi, nàng sao lại thế này?"

Mạc Ly xoay người ôm Tô Linh Nhi đang ngã trên mặt đất vào lòng.

"Nhu Nhi, nàg đừng sợ! Đã không có việc gì! Không có việc gì, ngoan, không phải sợ! Không có việc gì."

Mạc Ly gắt gao ôm Tô Linh Nhi, giống như dỗ dành đứa bé đang hoảng sợ.

"Không phải sợ! Nhạc phụ tới, phụ hoàng cũng không có việc gì, này bên ngoài trời mưa, chúng ta mau vào đi. Ngày mai phụ hoàng nhất định sẽ triệu chúng ta tiến cung, không phải sợ, nàg không phải còn lo lắng mẫu hậu cùng Ương nhi sao? Ngày mai chúng ta cùng nhau tiến cung!"

Mạc Ly muốn đem Tô Linh Nhi bế lên.

Ông tay áo ướt nhẹp bị một bàn tay bắt lấy.

Tô Linh Nhi dùng chút sức lực cuối cùng nắm lấy ống tay áo của Mạc Ly.

"Đừng đi!"

Tô Linh Nhi cảm thấy cổ họng của mình cũng dần tê dại rồi.

Nước mưa rơi vào da thịt nàg nhưng nàg dường như lại không cảm nhận được gì.

"A Ly, chàng nghe ta nói!"

Lúc này, cũng vừa lúc Nạp Lan Minh Đức mang theo cấm vệ quân từ bên ngoài chạy vào.

Liền thấy Mạc Ly ôm Tô Linh Nhi, mà sắc mặt Tô Linh Nhi trắng bệch một mảnh, như là trúng kịch độc.

"Thái Tử điện hạ, đây là làm sao vậy?"

Nạp Lan Minh Đức vội vàng chạy lại gần hơn một chút, lo lắng hỏi.

Lại nghe thấy Tô Linh Nhi khẽ nói, âm thanh nhỏ gần như không thể nghe thấy: "A Ly, chàng nghe ta nói....."

Nghe được lời này Mạc Ly lập tức phát cuồng hướng về phía ám vệ cùng Hoài Cẩn hô: "Thất thần làm gì, còn không chạy nhanh vào trong cung đi tìm thái y!"

Ám vệ nhìn thoáng qua màu môi của Tô Linh Nhi, cùng với mí mắt như đang muốn khép lại kia, lắc lắc đầu, đối với Mạc Ly nói: "Chủ tử, Nhu trắc phi như là trúng hoán tâm tán! Cho dù là thái y trong cung cũng bó tay không có biện pháp!"

"Đánh rầm!"

Mạc Ly phát cuồng hô.

"Mau đi vào trong cung gọi thái y lại đây! Nếu Nhu Nhi đã chết, các người tất cả đều phải chôn cùng!"

Nghe được ám vệ nói, Tô Linh Nhi lắc lắc đầu, nhẹ giọng nói: "A Ly, đừng làm khó bọn họ, thời gian còn lại ta có mấy câu muốn nói với chàng."

Tô Linh Nhi cố nén buồn ngủ nói: "Lúc trước ta đã đồng ý với Mạn Nguyệt, có một ngày sẽ để cho nàg ấy ra khỏi phủ, để nàg ấy tự do tìm lang quân như ý."

Nghe vậy, mắt Mạc Ly đỏ lên.

"Ta biết, ta biết!"

Tô Linh Nhi chớp chớp mắt, ý bảo Mạc Ly đừng nói.

Nhìn liếc mắt nhìn Nạp Lan Minh Đức đứng bên cạnh tiếp tục nói: "Còn có..... Đồng ý với ta một chuyện, bất kể về sau có chuyện gì xảy ra, Nạp Lan gia có thể vinh có thể lui, chỉ là không thể diệt tộc!"

Mạc Ly lại lần nữa gắt gât đầu, Nạp Lan Minh Đức đứng bên cạnh nước mắt đã sớm chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Thái tử si tình (47)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

"Còn có một câu, chính là khi ta không còn ở đây nữa, chàng nhất định phải tự chăm sóc tốt bản thân!"

Nói xong câu này, Tô Linh Nhi lập tức khép lại đôi mắt, hai tay vô lực rũ xuống dưới.

"Nhu Nhi, Nhu Nhi, nàng đừng rời khỏi ta!"

"Nhu Nhi, chuyện gì ta cũng đồng ý với nàng, nhưng chuyện cuối cùng nếu không có nàng bên cạnh thì ta làm cách nào để sống tốt đây?"

"Aaaaaaaaaaaaaaaaa.....!"

Mạc Ly cực kỳ bị ai gào lên.

Ôm thân thể Tô Linh Nhi dần lạnh lẽo quỳ trên mặt đất.

Vô số giọt mưa rơi xuống, ở trong đêm tối và đập vào ngôi như khúc nhạc ly biệt đầy đau thương.

Thật lâu thật lâu về sau, có đôi khi Mạc Ly một người ngồi ở dưới tàng cây hoa lê gần người, đêm hôm bức vua thoái vị đó ai mới là người thắng?

Mạc Càn? Mạc Lâm? Hay là hắn?

Người thắng cuộc, cũng không phải hắn!

Giang sơn, mỹ nhân.

Hắn đều không cần!

Hắn chỉ cần người con gái trong kí ức kia, đứng dưới tàng cây nở đầy hoa lê nhìn hắn nở nụ cười thật tươi.

Tên hắc y nhân sau qua trình tra tấn, cuối cùng cũng khai ra Nạp Lan Tĩnh Vận.

Cho đến một khắc kia, Nạp Lan minh đức ruốc cuộc mới hiểu được hàm nghĩa trong câu nói của Tô Linh Nhi ngày hôm đó, nàng là sợ sau khi Mạc Ly đăng cơ, Nạp Lan gia sẽ bởi vì chuyện Nạp Lan Tĩnh Vận gây ra mà bị Mạc Ly chèn ép dẫn đến diệt tộc!

Qua đêm đó, Mạc Ly bạc trắng mái đầu.

Nhưng ở trước mặt mọi người lại biểu hiện vô cùng bình thường.

Mạc Càn bởi vì Lục hoàng tử bức vua thoái vị sự tình rét lạnh tâm, hơn nữa đêm đó trần lập cùng Tô Linh Nhi qua đời, bệnh kín tất cả đều bị kích phát, không tới tháng sáu liền băng hà.

Mạc Ly dựa theo mật dụ lúc trước của Mạc Càn để lại thuận lợi đăng cơ, lập quốc hào "Trung nguyên".

Đầu tiên là phát tang cho Mạc Càn, sau đó đem toàn bộ tinh lực vào việc thống trị đất nước và bồi dưỡng Mạc Ương.

Toàn bộ hậu cung không ai dám ở trước mặt Mạc Ly nhắc đến tên Nạp Lan Uyển Nhu.

Đến nỗi dân gian người người chỉ biết là tân Hoàng Thượng đăng cơ và hoàng hậu là đôi phu thê tình thâm, toàn bộ hậu cung chỉ có một người là Hoàng Hậu!

Trong nháy mắt, Mạc Ly trở thành người tình trong mộng của toàn bộ nữ nhân tây chu!

Trung nguyên ba năm, mới vừa tiền nhiệm ba năm hoàng đế đột nhiên nhân bệnh băng hà, trong lúc bệnh, hoàng đế ban hạ ý chỉ, truyền lại ngôi vị hoàng đế cho vị đệ đệ cùng mẹ là Mạc Ương.

Mạc Ương đăng cơ đã tuyên bố với người ngoài, hoàng hậu thương nhớ tình cảm sâu nặng của tiên hoàng lúc trước đối với mình, lấy thân tuần táng, không chịu sống tạm, vì thế lại khắp nơi dân gian lại truyền nhau một giai thoại.

Hoàng cung, Tiêu Phòng Điện.

Một nữ nhân tóc tai lộn xộn, mặc dù trên người mặc quần áo hoa lệ, nhưng lại không thêm để ý ngồi bệt trên đất, ánh mắt si ngốc nhìn chăm chăm một đồ vật, không biết suy nghĩ cái gì.

Đột nhiên, nữ nhân kia bò lên nhanh lại phía cây cột muốn đâm đầu vào đó.

Lúc này, đột nhiên từ trong góc tối có một hắc y nhân nhảy ra nhanh chóng ngăn cản hành động của nàng ta lại.

"Buông ra, các người buông ra!"

Bị ngăn lại nữ nhân không ngừng giãy giụa kêu to.

"Bỏ cung là Hoàng Hậu, các người nhanh chóng buông ra!"

Người kia lạnh lùng nhìn thoáng qua Nạp Lan Tĩnh Vận một tay đem nàng ta kéo ra giữa đại điện, tránh xa cây cột kia ra.

Sau đó lại lần nữa xoay người ẩn nấp vào một góc ở đại điện, mà ánh vệ giống như hắc, ở nơi này ít nhất có trăm tên.

Nhiệm vụ chính của bọn họ là trông coi Nạp Lan Tĩnh Vận, không cho nàng ta tự sát!

Nạp Lan Tĩnh Vận nằm dưới đất khuôn mặt một mõi giống như bị rút hết sức lực.

Đây là lần đầu tiên nàng ta cảm thấy được chết đi là chuyện hạnh phúc cỡ nào.

Cũng là lần đầu tiên nàng ta oán hận ông trời, vì sao còn cho nàng ta sống lại làm gì.

Từ trong miệng hắc y nhân Mạc Ly biết được Nạp Lan Tĩnh Vận vì ngôi vị Hoàng Hậu đã cùng Mạc Lâm liên hợp phản bội mình, cho nên khi mới đăng cơ không lập tức xử lý Nạp Lan Tĩnh Vận, ngược lại đem nàng ta lập thành Hoàng Hậu, ban Tiều Phòng Điện, trừ bỏ ánh vệ, bất luận kẻ nào đều không được bước vào Tiều Phòng Điện nửa bước, ngay cả một chút thanh âm đều không được!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Phiên ngoại nhân sinh nếu chỉ có một lần gặp gỡ (1)

Edit: Linh lady

Beta: Phuongman48

"Hoàng Thượng, hôm nay là ngày kị tiên hoàng! Nô tài đã chuẩn bị đầy đủ mọi thứ rồi."

Mạc Ương nghe được lời này ngẩng đầu lên trên mặt lộ ra một biểu tình không kiên nhẫn.

"Chết rồi còn không cho trầm yên ớn!"

Nghe vậy, trên trán công công đi vào bầm báo chảy ra từng giọt mồ hôi to như hạt đậu.

Hắn nhớ rõ trong ba năm tiên hoàng đăng cơ tình cảm của hai vị này rất tốt, tiên hoàng ngày ngày đều mang hoàng thượng bên người, tự mình chỉ dạy văn võ mưu lược, thậm chí sau khi tiên hoàng bệnh nặng, trực tiếp ban bố ý chỉ đem ngôi vị hoàng đế truyền cho Hoàng Thượng, hưởng chi Hoàng Thượng cùng tiên hoàng chính là thân huynh đệ cùng mẹ sinh ra.

Hiện giờ nhìn thấy dáng vẻ của hoàng thượng như vậy hắn có chút không rõ.

Mạc Ương thờ dài một hơi, có chút buồn bực gãi gãi đầu, cầm bút lông ném vào nghiền mực, rầm, một tia mực bắn ra ngoài rơi vào tấu chương hắn vừa mới phê duyệt lan ra như một đóa mai màu đen.

"Đi thôi!"

Mạc Ương đứng dậy.

Một đám người đi đến hoàng lăng bái tế tiên hoàng.

Sau khi kết thúc nghi thức, đã đến giữa trưa rồi.

Nhìn qua bầu trời tươi đẹp bên ngoài, Mạc Ương xoay người nói với công công bên cạnh: "Trương Phú Quý, người mang theo hai ám vệ cùng trầm đi ra ngoài một chút, những người còn lại ở dùng cơm trưa đi."

"Tra."

Mạc Ương tuy rằng đã lâu không ra khỏi cung, nhưng thân ở trong hoàng thành từ nhỏ ngựa quen đường cũ chạy về một nơi quen thuộc.

Trương Phú Quý tiến lên cửa lớn mở ra, lập tức có vô số bụi đất phả vào mặt.

"Chủ tử, cẩn thận bị sặc!"

Những hạt bụi li ti dưới ánh nắng chiếu xuống thoát nhìn giống như viên kim sa lấp lánh.

Mạc Ương nhẹ nhàng cau mày, vẫn quyết định đi vào.

Trương Phú Quý còn có hai gã ám vệ vừa định đi theo đi vào lại bị Mạc Ương ra tiếng ngăn lại: "Các người ở chỗ này đợi, còn hai người các người không có lệnh của trẫm cũng không được đi vào."

"Hoàng..... Chủ tử."

Nhớ tới hiện tại ở bên ngoài Trương Phú Quý vội vàng sửa miệng: "Ngài một người....."

Mạc Ương cũng không quay đầu lại giọng nói lạnh lẽo truyền lại: "Ai dám theo vào vậy không cần đi trở về!"

Theo sau là phịch một tiếng, một tay đem đại môn đóng lại.

Bị bụi đất phả vào mặt Trương Phú Quý nhin không hắt xì một cái.

Mạc Ương dẫm lá khô dưới lòng bàn chân không khỏi lắc đầu.

Nhưng là tưởng tượng đến chính mình bởi vì quyết định của nam nhân kia mà phải gánh trên lưng toàn bộ Tây Chu, biểu tình trên mặt tựa như ăn một con ruồi.

Một đường đi thẳng, các viện xung quanh đều trở thành hoang phế, nơi nơi đều có cỏ hoang mọc lên, nhìn qua chẳng khác nào ngôi nhà ma quỷ.

Đột nhiên, mạc ương bị một cỗ thanh hương hấp dẫn.

Mùa xuân ba tháng, chính là mùa hoa lê nở rộ.

Ngửi thấy mùi hương thân thiết, Mạc Ương đi thẳng, quen đường đi vào Thanh Lê viên.

Một bóng người tóc bạc trắng xuất hiện trước mắt Mạc Ương.

Mái tóc người kia như muốn hòa vào cùng những bông hoa lê đang rơi xuống.

Mà ở kia người đó bỗng ngược lên là một khuôn mặt rất đỗi quen thuộc, nhìn cách hoa bay theo gió rơi xuống, khóe miệng mở một nụ cười hạnh phúc.

Mạc Ly vươn tay, một đóa hoa lê nhẹ như lông vũ chạm vào lòng bàn tay hắn.

Trong kí ức dường như lại xuất hiện một bóng dáng nữ tử làm hắn hoảng hốt thất thố.

Mạc Ương lẳng lặng đứng ở bên ngoài nhìn tất cả mọi chuyện, thế nhưng có chút không đành lòng lên tiếng quấy rầy.

Hắn đột nhiên nhớ tới thật lâu thật lâu lúc trước, ở cái đêm giông tố đan xen, Mạc Ly đem hắn gọi đến mang ngọc tỷ ra giao vào tay hắn, khi đó hắn khó hiểu hỏi: "Hoàng huynh, huynh làm gì vậy?"

Nghe vậy, Mạc Ly trên mặt lộ ra một nụ cười từ tận đáy lòng.

Đây lần đầu tiên trong ba năm qua Mạc Ương thấy Mạc Ly cười.

"Ba năm thời gian qua, những gì có thể dạy trẫm đều dạy cho người rồi! Trẫm, tin tưởng người nhất định có thể đương cái ngôi vị hoàng đế này, qua đêm nay hoàng đế Tây Chu đột nhiên bệnh bộc phát nặng băng hà! Mà người chính là tân hoàng Tây Chu!"

Mạc Ương nhìn ngọc tỷ trong tay chỉ cảm thấy như nâng một tòa núi lớn vội vàng lên tiếng nói: "Hoàng huynh, đệ làm không được! Đệ mới mười hai tuổi..... Huống chi, mẫu hậu còn trên đời, huynh muốn đi đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: Phiên ngoại nhân sinh nếu như chỉ có một lần gặp gỡ (2)

Edit: Linhlady

Beta: Phuongman48

Mái tóc bạc của Mạc Ly dưới phản xạ của ánh nến có vẻ phá lệ ánh sáng, quanh đầu giống như mạng theo tầng hào quang nhàn nhạt.

"Trẫm, sinh thời không có thể đáp ứng nàng! Vậy sau khi nàng đi rồi sao lại có thể nhẫn tâm để lại nàng một mình nơi đó."

Mạc Ly nhẹ nhàng bung cây dù.

Thần nhiên bước đi trong màn mưa.

"Nhưng mà hoàng huynh, hoàng hậu ở Tiêu Phòng Điện nên xử trí như thế nào....."

Mạc Ly đột nhiên dừng bước chân lại, ngẩng đầu lên nhìn bóng đêm.

Đêm đó cũng là một ngày mưa như thế này.....

Hắn mất đi nàng!

"Nếu nàng ta rất muốn vị trí hoàng hậu này vậy thì để nàng ta cả đời sống thật tốt ở Tiêu Phòng Điện đi!"

Dứt lời, Mạc Ly thân ảnh hoàn toàn biến mất ở trong bóng đêm.

Một trận gió thổi qua, đem cánh hoa lê trong tay Mạc Ly thổi bay, tầm mắt nhìn theo đóa hoa lê, Mạc Ly lẩm bẩm nói: "Nhu Nhi, nhìn xem những gì ta đồng ý với nàng ta đều làm được rồi!"

Mạc Ương nhẹ nhàng thở dài, cuối cùng vẫn là không có đi vào.

Bên này Trương Phú Quý ở trước cửa gấp tới mức đi tới đi lui.

Kéo kẹt!

Đột nhiên, đại môn mở ra.

Mạc Ương từ bên trong hoàn hảo không tổn hao gì đi ra.

"Chủ tử, ngài sắp hù chết bọn nô tài rồi."

Mạc Ương biểu tình đạm mạc, Trương Phú Quý thấy thế ngoan ngoãn câm miệng.

Đoàn người đi về phía hoàng lăng.

Thời điểm đi qua con đường phố xá xầm uất, có một đám nữ nhân đi qua người Mạc Ương.

"Các người biết không? Hôm nay là ngày giỗ của tiên đế!"

Nghe vậy, một nữ tử khác khinh thường cười nói: "Hừ, một ngày quan trọng như vậy làm sao chúng ta không nhớ rõ chứ."

Trong nháy mắt, mặt khác nữ nhân cũng mở miệng nói:

"Ai, thật là hâm mộ tiên đế cùng Tĩnh Nguyên hoàng hậu tình cảm trung trinh!"

"Đúng vậy, người bình thường đều khó làm được, càng không cần nói đến đối tượng là hoàng đế Tây Chu!"

"Trong thiên hạ này người có thể một đời một kiếp một đời chỉ sợ rằng cũng chỉ có tiên đế mà thôi!"

.....

Mạc Ương nghe được một câu cuối cùng, nghi hoặc trên mặt tức khắc được hóa giải lộ ra một nụ cười thoải mái.

Thì ra, hứa hẹn mà hoàng huynh nói là nó!

Bên kia, Tô Linh Nhi sau khi trúng châm độc của Nạp Lan Tĩnh Vận, lúc sau, ý thức dần dần trầm luân.

Thân thể mỗi một chỗ đều tản ra cảm giác chết lặng, thậm chí đến cuối ngay cả đầu óc cùng tư duy đều cảm thấy tê dại.

Loại cảm giác khó chịu này chẳng đến khi cô trở về không gian mới tạm giảm bớt đi được.

Bá.....

Bên trong không gian đột nhiên có vài tia sáng mỏng manh xuất hiện.

Hạo Thiên tránh ở chỗ tối nhìn đến chín uyên trận pháp khởi động, trong lòng thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Tô Linh Nhi chậm rãi mở to mắt, phóng tầm mắt nhìn xung quanh, ngoài ở đây ra, trong không gian vẫn là khoảng không vô tận.

Đang lúc nàng muốn mở 【 luân hồi mạc 】 xem xét tiến trình của nhiệm vụ, đột nhiên một giọng nói mềm nhẹ vang lên bên cạnh.

"Đa tạ Linh Nhi tỷ tỷ ở thời khắc cuối cùng đã ngăn cản châm độc cho thái tử điện hạ!"

Tô Linh Nhi cả kinh, cả người khiếp sợ.

Cuống quít xoay người sang chỗ khác, nhìn thấy một cô gái quý trên mặt đất, dung mạo có mấy phần tương tự cô.

"Cô là ai?"

Tô Linh Nhi trấn định lại hỏi.

Phải biết rằng trong không gian này ngoại trừ Thiên Hạo ra chỉ có một người là cô mà thôi!

"Linh Nhi tỷ tỷ, ta là Nhu Nhi a!"

Nghe được hai chữ Nhu Nhi này, đầu óc Linh Nhi đầu giống như là hồ nhảo mơ mơ màng màng.

"Này....."

"Đây là chuyện gì xảy ra?"

Mà đang lúc cô đang cảm thấy tò mò tại sao Nạp Lan Uyển Nhu lại xuất hiện ở trong không gian này.

Đột nhiên từ giữa ấn đường của cô bay ra một tia sáng màu lam.

Nhớ tới một lần trước giữa ấn đường của cô cũng bay ra tia sáng màu vàng, Tô Linh Nhi vội vàng hướng về phía Nạp Lan Uyển Nhu hô: "Mau nhắm mắt lại!"

Oanh!

Tia sáng màu lam lập tức nổ tung.

Đem toàn bộ không gian chiếu sáng.

Edit: Cuối cùng cũng hoàn thế giới này, rất tiếc khi ta phải viết thông báo này, ta sẽ drop truyện một thời gian vì vài lý do riêng và tập trung edit hồ còn lại, trong thời gian ngắn nhất sẽ quay lại edit tiếp không phải drop vĩnh viễn. Cảm ơn các nàng luôn ủng hộ, yêu các nàng, moaz!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên: Công Lược Thiên Thần Thứ 99* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.